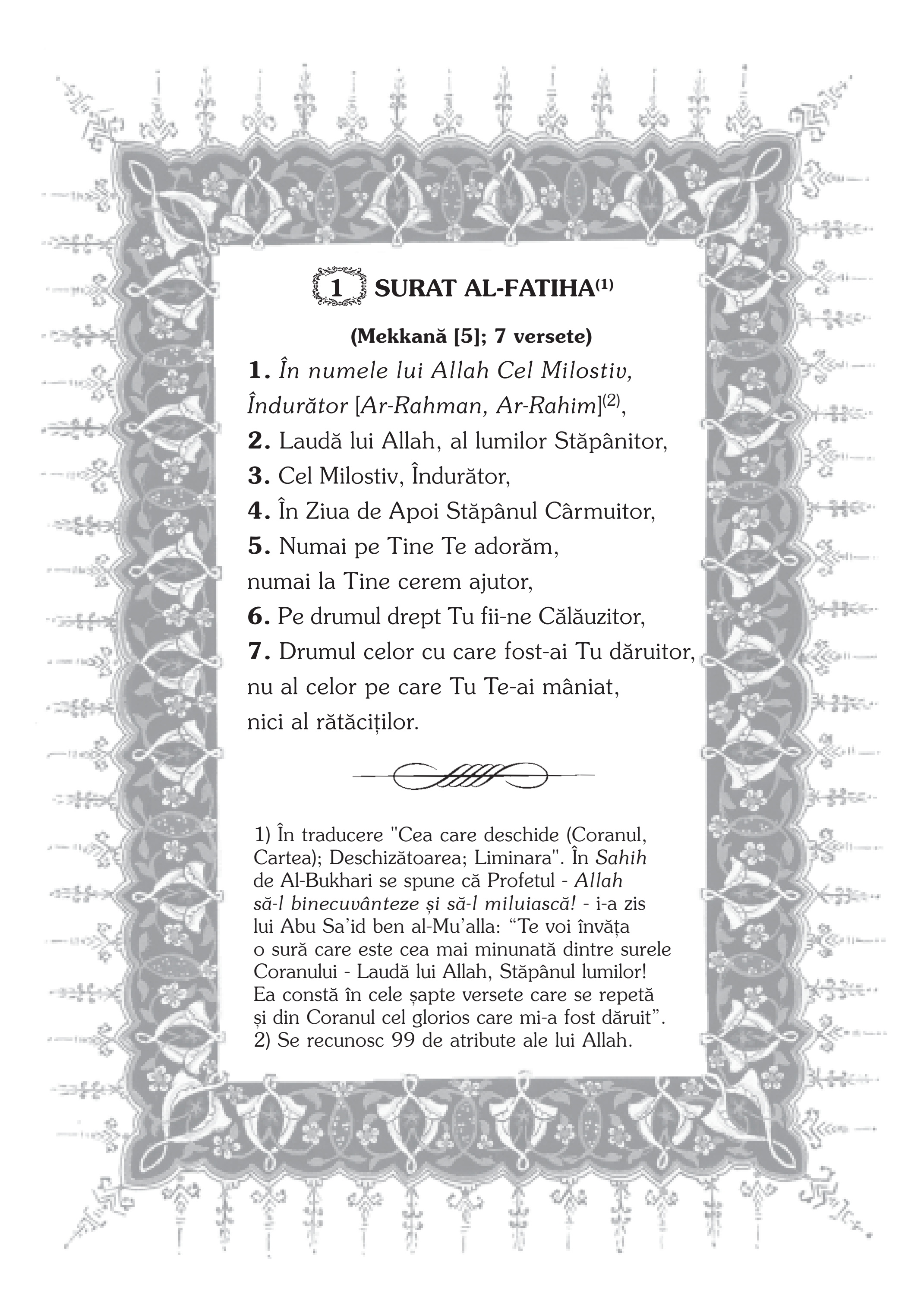

1 SURAT AL-FATIHA[1]

(Mekkană [5]; 7 versete)

1. *În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător* [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*][2],
2. Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor,
3. Cel Milostiv, Îndurător,
4. În Ziua de Apoi Stăpânul Cârmuitor,
5. Numai pe Tine Te adorăm,
numai la Tine cerem ajutor,
6. Pe drumul drept Tu fii-ne Călăuzitor,
7. Drumul celor cu care fost-ai Tu dăruitor,
nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat,
nici al rătăciților.

1) În traducere "Cea care deschide (Coranul, Cartea); Deschizătoarea; Liminara". În *Sahih* de Al-Bukhari se spune că Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - i-a zis lui Abu Sa'id ben al-Mu'alla: "Te voi învăța o sură care este cea mai minunată dintre surele Coranului - Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor! Ea constă în cele șapte versete care se repetă și din Coranul cel glorios care mi-a fost dăruit".
2) Se recunosc 99 de atribute ale lui Allah.

2 SURAT AL-BAQARA[1]

(Medinită [87]; 286 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim[2].

2. Aceasta este Cartea[3], cea fără îndoială; Ea este Călăuză pentru cei smeriți,

3. Care cred în cele nevăzute și plinesc Rugăciunea [*As-Salat*] și din ceea ce le-am dăruit fac milostenie.

4. Și care cred în ceea ce ți-a fost pogorât ție[4] și în ceea ce a fost pogorât înaintea ta și în Viața de Apoi ei se încred.

5. Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt izbânditori.

6. Pentru cei care nu cred e totuna de-i previi sau nu-i previi; ei nu cred[5].

1) În traducere "Sura Vacii". Era printre fiii lui Israel un bărbat sterp, care n-a avut parte de copii, dar avea multă avere. Fiul fratelui său, care-i era moștenitor, l-a ucis, iar noaptea l-a cărat și l-a lăsat în fața ușii unui bărbat dintre ei. Apoi i-a învinovățit pe ei de moartea lui, încât s-au repezit la arme și s-au năpustit unii asupra altora. Dar cei înțelepți dintre ei au zis: de ce ne măcelărim unii pe alții, când Trimisul lui Allah se află printre noi? Și au venit ei la Moise și i-au spus ce se întâmplase. Atunci el le-a zis: *Allah vă poruncește să înjunghiați o vacă!* Și dacă nu s-ar fi împotrivit, s-ar fi mulțumit ei cu prima vacă ce le-a ieșit în cale, însă ei s-au arătat neînduplecați și atunci s-a arătat și Allah aspru cu ei, până ce au ajuns la vaca ce li s-a poruncit să o sacrifice. Și au găsit-o pe ea la un om care nu mai avea altă vacă în afara ei. Dar el le-a zis: Jur pe Allah, că nu mă lipsesc de ea decât dacă-mi dați atâta aur cât încape în pielea ei. Au cumpărat-o cu atâta aur cât a încăput în pielea ei și au înjunghiat-o. Apoi l-au lovit (pe cel mort) cu o bucată din ea și el a înviat. Și l-au întrebat atunci: Cine te-a omorât? Iar el a răspuns: Acesta! și a arătat spre fiul fratelui său, iar apoi a căzut mort. Și nu s-a dat nimic din averea lui și nu a devenit moștenitor vreun ucigaș.

2) "Alif, Lam, Mim" - trei litere (*muqatta'at*) cu care a început pentru a atrage luarea-aminte a ascultătorului la cuvintele care vor urma după ele. Unii exegeți au fost înclinați să creadă că s-a făcut uz de ele în chip de provocare adresată arabilor de a aduce alte vorbe asemănătoare Coranului, alcătuite din aceste trei litere. Un grup de exegeți s-a oprit la ele, zicând: "Numai Allah știe ce a intenționat cu ele".

3) *Cartea* este deseori folosită cu sensul de Coran.

4) Profetului Muhammed.

5) Sunt avuți în vedere ipocriții.

7. Allah a zăvorât inimile lor și urechile lor, iar peste ochii lor s-a așternut o năframă. Și ei vor avea [parte de] chin mare.

8. Printre oameni sunt unii care spun: "Noi credem(6) în Allah și în Ziua de Apoi", în vreme ce ei, de fapt, nu cred.

9. Ei încearcă să-i înșele pe Allah precum și pe cei care au crezut, dar nu se înșală decât pe ei înșiși, fără a-și da seama.

10. În inimile lor este o boală(7), iar Allah le va spori boala și vor avea ei parte de chinuri dureroase pentru ceea ce au mințit.

11. Dacă li se spune lor: "Nu faceți stricăciune pe pământ!", ei zic: "Noi, doară, suntem făcători de bine".

12. Însă ei sunt cei făcători de stricăciune, dar nu-și dau seama.

13. Iar dacă li se spune lor: “Credeți, așa cum au crezut oamenii!”, ei zic: “Să credem precum au crezut cei fără de minte?”. De bună seamă ei sunt cei fără de minte(8), dar nu o știu!

14. Iar dacă se întâlnesc cu cei care au crezut, zic ei: "Noi credem", dar când rămân numai cu șeitanii(9) lor, zic ei: "Noi suntem cu voi, ne batem numai joc".

15. Allah își bate joc de ei și-i păsuiește în fărădelegea lor și ei rătăcesc în neștire.

16. Aceia sunt cei care au schimbat calea cea dreaptă cu rătăcirea, dar negoțul lor nu le-a adus câștig și ei nu au fost bine călăuziți.

17. Starea lor este ca pilda aceluia care a aprins un foc și când a luminat ceea ce se afla împrejurul lui, le-a luat Allah lumina lor(10) și i-a lăsat în întunecimi și nu mai zăresc nimic.

6) Crezul reprezintă convingerea în existența lui Allah și în profeția lui Muhammed (Pacea fie asupra lui) iar faptele să oglindească acest crez.

7) Boala este îndoiala în ceea ce privește Islamul și ezitarea în îmbrățișarea lui.

8) "Proștii" - adică ignoranții, cei care au o capacitate redusă de a discerne între ceea ce este dăunător și 184.46ceea ce este folositor.

9) Vom păstra cuvântul de origine arabă *șeitan*, intrat în limba română veche, evitând, deliberat, folosirea vreunuia dintre numeroasele sale sinonime de alte origini. Aici "șeitanii lor" pot să însemne "căpeteniile lor", dar și "semenii lor întru rău".

10) Raportul singular-plural: cineva aprinde focul pentru o singură persoană, iar lumina se revarsă asupra tuturor.

18. Surzi, muți, orbi sunt ei și nu se întorc.[11]

19. Sau ca o ploaie ce se prăvale din cer, cu beznă, tunet și fulger. Își vâră ei degetele în urechi din pricina trăsnetelor, de frica morții; Allah îi împresoară pe necredincioși.

20. Fulgerul aproape că le răpește văzul. De fiecare dată când el [fulgerul] le face lumină, înaintează, dar când se lasă bezna, ei se opresc. Iar dacă ar vrea, Allah le-ar răpi auzul și văzul, căci Allah este peste toate cu putere.

21. O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi și pe cei de dinaintea voastră. Ca să aveți frică [de El].

22. [Slăviți-L pe] cel care v-a făcut vouă pământul un covor[12] și cerul o zidire[13] și a pogorât din cer apă și a scos prin ea, din roade, hrană pentru voi. De vreme ce voi știți [toate acestea], nu-i faceți lui Allah semeni![14]

23. Iar dacă vă îndoiți de cele pe care le-am pogorât Robului Nostru [Muhammed], aduceți o *Sură* asemenea lui[15] și chemați martorii voștri cei afară de Allah[16], dacă sunteți sinceri!

24. Și dacă nu o faceți - și nu o veți face! - atunci feriți-vă de Focul care mistuie oamenii și pietrele, pregătit pentru necredincioși!

25. Deci vestește celor care cred și plinesc fapte bune că ei vor avea grădini pe sub care curg pâraie! De câte ori vor primi din ele un rod, ca hrană, vor zice: „Acestea sunt cele care le-am primit și mai înainte!”, căci li s-au dat [lor și altele] asemănătoare[17] cu ele. Și ei vor avea în ele soții curate și în ele vecinic vor fi sălășluitori.

11) Și-au înfundat singuri intrările spre conștiință și spre simțirea sufletelor lor și au vrut să nu audă Islamul sau să vină în întâmpinarea lui, după ce l-au acceptat, iar după aceea l-au abandonat prin ipocrizia lor.

12) Un loc potrivit pentru statornicire și odihnă, pregătit pentru viața omului și a celorlalte făpturi.

13) Bine clădit și legat, după o rânduială precisă.

14) Nu adorați vreun om sau lucru precum Allah, căci prin aceasta Îi faceți asociați.

15) Asemenea surelor Coranului.

16) Adică sprijinitorii și adepții voștri care credeți că vă pot ajuta să faceți o singură sură asemănătoare cu cele ale Coranului.

17) Asemănătoare prin miros, gust și culoare.

26. Allah nu se sfiieşte să dea ca pildă un ţânţar sau ceva deasupra lui[18]. Cei care au crezut ştiu că este adevărul de la Domnul lor. Cât despre cei care nu cred, ei spun: „Ce a vrut Allah cu această pildă?”. Prin ea, pre mulţi îi rătăceşte şi prin ea, pre mulţi îi călăuzeşte, dar nu îi rătăceşte decât numai pe cei nelegiuiţi[19],

27. Aceia care rup legământul cu Allah, după încheierea lui şi despărţesc ceea ce Allah a poruncit să fie împreună[20] şi fac stricăciune pe pământ, aceia sunt pierzători.

28. Cum de nu credeţi în Allah? Doar aţi fost fără viaţă şi El v-a dat viaţă, apoi vă va face să vă săvârşiţi, apoi vă va învia, apoi la El vă veţi întoarce.

29. El este Acela care a creat pentru voi toate câte sunt pe pământ, apoi S-a înălţat în cer şi a tocmit cele şapte ceruri şi El este Atoateştiutor [*'Alim*].

30. Şi când Stăpânul tău[21] le-a zis îngerilor: „Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa][22]”, i-au răspuns: „Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el şi să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ţie îţi aducem slavă şi pe Tine Te venerăm cu sfinţenie?”. Şi a zis: „Eu ştiu ceea ce voi nu ştiţi”.

31. Şi l-a învăţat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat îngerilor şi le-a zis: "Vestiţi-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteţi întru dreptate!".

32. I-au răspuns ei: “Mărire Ţie! Nu avem ştire decât de ceea ce Tu ne-ai învăţat, căci Tu eşti Atoateştiutor [şi] Înţelept” [*Al-'Alim, Al-Hakim*].

18) Allah socoteşte că nimic nu este prea mic pentru a fi dat ca pildă oamenilor. Acest verset a fost revelat după ce evreii au râs de parabolele cu muştele şi păianjenul, adresate politeiştilor, pe motiv că n-ar semăna cu vorbele lui Allah.

19) Nelegiuit are în vedere pe cel care a ieşit din supunerea lui Allah.

20) Cum ar fi relaţiile dintre rude, apropierea dintre dreptcredincioşi sau părăsirea poruncilor lui Allah.

21) Allah se adresează de aici înainte Profetului Muhammed.

22) Cuvântul arab *khalifa* are mai multe sensuri, cele mai uzuale fiind: "înlocuitor, succesor"; aici, împuternicit cu autoritatea de a guverna după legile divine.

33. Şi i-a zis El: „O, Adam, vesteşte-le numele lor!” Şi după ce le-a vestit numele lor, le-a zis: „Nu v-am spus că Eu le ştiu pe cele tainice din ceruri şi de pe pământ, după cum ştiu ceea ce dezvăluiţi şi ceea ce ascundeţi?”

34. Şi atunci când am spus îngerilor: “Prosternaţi-vă dinaintea lui Adam(23)!” Şi s-au prosternat ei, în afară de Iblis(24), care nu a voit, ci s-a semeţit şi a rămas printre cei necredincioşi.

35. Şi zis-am Noi(25): „O, Adam, sălăşluieşte tu împreună cu soaţa ta în această grădină! Mâncaţi din ea pe îndestulate, ori de unde voiţi, dar să nu vă apropiaţi de acest pom, pentru ca să nu fiţi dintre cei nedrepţi!”

36. Şeitan i-a ademenit [să mănânce] din el(26) şi i-a scos pe ei de unde se aflau. Şi le-am zis lor: “Coborâţi şi duşmani vă veţi fi unul altuia(27)! Şi veţi avea pe pământ un sălaş şi cele trebuincioase până la un timp!”

37. Adam a primit de la Domnul său cuvinte(28) [cu care să se roage] şi [El] l-a iertat, căci El este Iertător, Îndurător [*At-Tawwab, Ar-Rahim*].

38. Am zis: „Coborâţi [din Rai] cu toţii(29) şi când va veni pentru voi de la mine o Călăuzire(30), cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea a se teme şi nici nu se vor întrista.

39. Iar aceia care nu cred şi iau semnele Noastre drept minciuni, aceia fi-vor părtaşii Focului şi în el veşnic se vor afla".

40. O, voi fii ai lui Israel, aduceţi-vă aminte de binele ce v-am făcut şi ţineţi-vă legământul făcut Mie şi-Mi voi ţine legământul făcut vouă(31) şi de Mine temeţi-vă;

23) Aici se foloseşte cu sensul de “închinare”, o formă de respect pentru creaţia lui Allah.

24) Nume propriu al diavolului, conducătorul lor, unul dintre djinni.

25) Vezi nota nr. 1 din introducere.

26) Din pomul oprit.

27) Voi lui Şeitan (Diavolului) şi el vouă.

28) Cuvinte de inspiraţie, rugi cu care să-L invoce pentru a-l ierta.

29) Dar în continuare se adresează celor doi şi lui Şeitan, folosind expresia de plural "coborâţi".

30) Un trimis al meu pentru a vă transmite credinţa în Allah şi a vă călăuzi pe calea vieţii preacinstite.

31) În sensul că veţi avea parte de buna răsplată. Începând cu acest verset şi terminând cu versetul 142, se face referire la fiii lui Israel. Coranul cel nobil vor-

41. Credeți în ceea ce v-am pogorât[32], întărind ceea ce voi aveți și nu fiți primii care nu cred în el și nu vindeți semnele mele pentru un preț mic și față de Mine fiți cu frică!

42. Și nu îmbrăcați adevărul cu minciuna și nu ascundeți adevărul, când voi îl știți![33]

43. Pliniți rugăciunea, dați Dania și prosternați-vă laolaltă cu cei care se pleacă[34]!

44. Porunciți oamenilor evlavia și uitați de voi înșivă, cu toate că voi citiți Scriptura[35]? Voi nu pricepeți?![36]

45. Căutați liman în răbdare și în Rugăciune [*As-Salat*]! [Într-adevăr] ea este anevoioasă, însă nu pentru cei care cred,

46. Care cred că îl vor întâlni pe Domnul lor și că la El se vor întoarce.

47. O, voi, fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și că Eu v-am preferat [atunci] lumilor.[37]

48. Și fiți cu frică de o Zi în care nu va putea face un suflet pentru alt suflet nimic și nu se va primi pentru el mijlocire, nici nu se va lua de la el schimb și nici că vor putea fi ele ajutate!

bește pe larg despre ei, adică pe parcursul aproape a unei părți (*juz'*) întregi. Allah Preaînaltul, după ce i-a chemat pe oameni la adorarea Sa - și numai a Sa -, după ce le-a adus oamenilor dovezile limpezi ale unicității și existenței Sale și după ce le-a amintit de harul pe care l-a revărsat asupra strămoșului lor Adam, i-a chemat pe fiii lui Israel, adică pe evrei, în mod special, să dea crezare ultimului dintre profeți și mesajului pe care l-a adus de la Allah, pentru că acesta este scris și în Tora lor. El li se adresează în diverse moduri: o dată îi cheamă cu blândețe, altă dată îi amenință și-i înspăimântă, o dată le reamintește de binefacerile pe care le-a revărsat asupra lor și a părinților lor, altă dată aduce argumente și reproșuri.

32) În Coran.

33) Aluzie la faptul că iudeii au ascuns calitățile Profetului Muhammed la care s-a referit și Tora.

34) Adică rugați-vă împreună cu credincioșii care se roagă. S-a folosit plecăciunea în locul rugăciunii pentru a evidenția obligativitatea ei din timpul rugăciunii.

35) Tora.

36) Acest verset a fost revelat cu referire la unii înțelepți evrei, care le spuneau apropiaților lor care au îmbrățișat Islamul: urmați religia lui Muhammed, căci ea reprezintă Adevărul! Însă ei le porunceau celorlalți oameni să creadă, fără ca ei să facă acest lucru.

37) *"V-am ales înaintea lumilor"*: Am făcut din voi, prin trimiterea profeților vouă și prin împlinirea de către voi a mesajului lor, cel mai onorat dintre neamurile timpului nostru.

49. [Și aduceți-vă aminte că] Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon, care vă supunea la rele chinuri, junghiindu-i pe fiii voștri și cruțând viața doar muierilor voastre! În aceasta fost-a mare încercare de la Domnul vostru.

50. Și despicat-am pentru voi marea și v-am mântuit și am înecat neamul lui Faraon, pe când voi priveați.

51. Și Ne-am înțeles cu Moise[38] pentru patruzeci de nopți[39], iar voi ați ales vițelul [pentru a-l adora], în lipsa lui [Moise] și ați fost voi nelegiuiți.

52. V-am iertat vouă după aceea, nădăjduind că veți fi mulțumitori.

53. Și datu-i-am lui Moise Scriptura, Cartea Doveditoare [*Al-Furqan*][40], nădăjduind că veți fi călăuziți.

54. Și zis-a Moise atunci neamului său: "O, neam al meu, ați fost nedrepți cu voi înșivă prin adorarea vițelului. Deci cereți iertare Creatorului vostru și răpuneți-vă unii pe alții[41]. Aceasta este mai bine pentru voi la Făcătorul vostru. Dar El v-a iertat, căci El este cel Iertător, Îndurător [*At-Tawwab, Ar-Rahim*].

55. Și [aduceți-vă aminte] când ați zis voi: "O, Moise! Nu te vom crede până nu-L vom vedea pe Allah deslușit. Și trăsnetul s-a abătut asupra voastră [și v-a ucis], în vreme ce voi priveați.

56. Apoi v-am înviat, după ce ați murit, nădăjduind că veți fi mulțumitori.

57. Și am făcut să vă umbrească nori și am pogorât peste voi mana și prepelițe. „Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit!". Iar ei nu au fost nedrepți cu Noi, ci față de ei înșiși au fost nedrepți.

58. Și zis-am Noi: „Intrați în această cetate[42] și mâncați din [bunătățile] ei oriunde veți voi, până vă veți sătura. Intrați pe poartă cu smerenie, spunând: „Îndurare!", iar Noi vom ierta păcatele voastre și-i vom spori pe cei care fac bine".

38) În limba arabă Musa.

39) Să-i pogoare Allah Tora.

40) Care arată calea adevărului, deosebind-o de calea rătăcirii (Tora), în arabă *Al-Furqan*, care este, în alte contexte, și unul dintre numele Coranului.

41) Iertarea lui Dumnezeu pentru ei era porunca de a se ucide între ei, dar Domnului i s-a făcut milă și i-a iertat și de la această poruncă.

42) *Al-Quds* (unul din numele arabe ale orașului Ierusalim) sau *Ariha* (numele arab al orașului Ierihon).

59. Dar au schimbat cei nedrepți cuvântul cu un altul decât cel care li s-a poruncit și am pogorât asupra celor care au fost nedrepți, pedeapsă din cer, pentru că ei au fost nelegiuiți.

60. Și când Moise a cerut apă pentru neamul său, i-am zis: "Lovește cu toiagul tău stânca!" Și au țâșnit din ea douăsprezece izvoare. Și a cunoscut fiecare seminție locul său de băut. "Mâncați și beți din darul lui Allah și nu faceți rău pe pământ fiind stricători!"

61. Și [luați aminte] când ați spus voi: „O, Moise! Nu vom putea îndura un singur soi de bucate! Roagă-te pentru noi la Domnul tău să scoată pentru noi din ceea ce dă la iveală pământul, din legumele lui: castraveți, usturoi, linte și ceapă!", a zis el: „Voiți a schimba cu ceea ce este mai rău ceea ce este mai bun? Coborâți într-un alt oraș, unde veți găsi ceea ce ați cerut!" Și a căzut asupra lor umilință și sărăcie și s-au întors însoțiți de mânia lui Allah. Și aceasta pentru că ei nu au crezut în semnele lui Allah, pentru că i-au ucis pe profeți pe nedrept; aceasta pentru că ei s-au răsculat și au călcat rânduielile.

62. Cei care au crezut în [Islam], precum și aceia dintre cei care s-au iudaizat, dintre creștinii și sabeenii(43) care au crezut în Allah și în Ziua de Apoi și au făcut bine, vor avea răsplata lor de la Domnul lor. Ei n-au a se teme și nici nu se vor mâhni.

63. Și am încheiat legământul cu voi și am înălțat asupra voastră Muntele(44). "Țineți ceea ce v-am dat cu tărie și amintiți-vă ceea ce este într-aceea! Poate veți fi cu frică!"

64. Apoi v-ați îndepărtat, după aceea, și de n-ar fi fost harul lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, ați fi fost printre cei pierduți.

65. Voi știți ce au pățit aceia dintre voi care au nesocotit Sabatul(45) și le-am zis lor: "Să fiți maimuțe disprețuite!"

43) Au existat două comunități cu nume asemănătoare: o comunitate ai cărei supraviețuitori (circa 2000 de suflete) trăiesc și în prezent în Irak, cunoscuți sub numele de creștini de Sfântul Ioan, și o comunitate care a locuit în Yemen cu câteva sute de ani înainte de Christos și a avut un rol important în istoria timpurie a Arabiei.

44) Muntele At-Tur din Sinai.

45) Ziua de sâmbătă, statornicită ca zi nelucrătoare la evrei. Nerespectarea ei se pedepsește cu moartea. (Cf. Biblia, Exodul; 31:14) Probabil că aici este vorba de obiceiul unei comunități de pescari de pe litoral care au continuat să încalce această poruncă și au fost pedepsiți, fiind preschimbați în maimuțe.

66. Şi i-am făcut pildă pentru cei din vremea lor şi pentru cei de după ei, îndemnare pentru cei cu frică.

67. Şi [aduceţi-vă aminte când] Moise a zis neamului său: “Allah vă porunceşte să junghiaţi o vacă!”[46] Şi au răspuns ei: “Ne iei în derâdere?” Iar el le-a răspuns: “Să mă ferească Allah să fiu dintre cei neştiutori!”

68. Au zis: "Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede cum să fie!". El a răspuns: "Iată, El zice ca ea să fie o vacă nici prea bătrână, nici prea tânără, ci de vârstă mijlocie, între acestea. Şi acum faceţi ce vi se porunceşte!"

69. Au zis: "Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede culoarea ei!" A răspuns: "Iată, El zice să fie o vacă de culoare galben strălucitor, să placă privitorilor".

70. Au zis: “Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate care să fie ea, căci vacile sunt la fel în ochii noştri, dar noi, dacă va voi Allah, vom fi bine îndreptaţi!”

71. A zis: „Iată, El zice să fie o vacă nu slăbită, ce ară pământul şi adapă semănăturile, ci sănătoasă, fără nici o pată pe ea”. Au zis: „Acum ai adus adevărul!” Şi au junghiat-o, dar puţin a lipsit să nu o facă.

72. [Şi aduceţi-vă aminte când] aţi omorât un suflet şi v-aţi învinuit unii pe alţii asupra lui. Însă Allah va scoate la iveală ceea ce voi ţineţi ascuns!

73. Şi [atunci] Noi am zis: "Loviţi-l pe el cu o bucată din ea!" Şi aşa [cum l-a înviat pe el], Allah îi va readuce la viaţă pe cei morţi[47] şi vă arată semnele Sale. Poate astfel o să pricepeţi.

46) Era printre fiii lui Israel un bărbat sterp, care n-a avut parte de copii, dar avea multă avere. Fiul fratelui său, care-i era moştenitor, l-a ucis, iar noaptea l-a cărat şi l-a lăsat în faţa uşii unui bărbat dintre ei. Apoi i-a învinovăţit pe ei de moartea lui, încât s-au repezit la arme şi s-au năpustit unii asupra altora. Dar cei înţelepţi dintre ei au zis: de ce ne măcelărim unii pe alţii, când Trimisul lui Allah se află printre noi? Şi au venit ei la Moise şi i-au spus ce se întâmplase. Atunci el le-a zis: *Allah vă porunceşte să înjunghiaţi o vacă!*

47) Aceasta este o pildă pentru puterea lui Allah de a-i readuce la viaţă pe toţi morţii în Ziua Judecăţii.

74. Apoi au încremenit inimile voastre, după aceea, asemenea pietrelor sau chiar mai învârtoșite, căci din unele pietre țâșnesc pâraie, iar altele se despică și iese din ele apă, iar altele se prăbușesc de frica lui Allah. Dar Allah nu este fără băgare de seamă la ceea ce faceți voi.

75. Oare năzuiți ca ei să creadă cu voi, când o parte din ei au auzit cuvântul lui Allah[48], apoi l-au răstălmăcit, după ce l-au priceput, cu bună-știința lor?

76. Și dacă se întâlnesc cu aceia care cred[49], ei zic: "Noi credem!". Dar când rămân numai între ei, zic: "Voiți voi să le vorbiți despre ceea ce Allah v-a dezvăluit[50] pentru ca ei să facă din aceasta un temei împotriva voastră dinaintea Domnului vostru? Oare voi nu pricepeți?"[51]

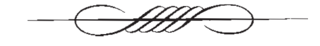
77. Oare ei nu pricep că Allah știe atât ceea ce ei tăinuiesc, cât și ceea ce ei rostesc cu glas tare?

78. Și printre ei[52] sunt neînvățați care nu cunosc Scriptura, ci au doar năluciri și ei doar bănuiesc.

79. Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura[53] cu mâinile lor și spun "Aceasta este de la Allah", pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!

80. Au zis ei[54]: "Nu ne va atinge Focul decât câteva zile numărate!" Spune-le: "Oare aveți de la Allah făgăduință? Allah nu va încălca făgăduința Sa! Sau voi spuneți despre Allah ceea ce nu știți?"

81. Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și pe care i-a împresurat păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.

48) Tora.
49) Cu musulmanii.
50) Despre dezvăluirea pe care Allah v-a făcut-o în Tora despre adevărul profeției lui Muhammed.
51) Aluzie la faptul că recunoașterea pomenirii Profetului Muhammed în Tora va fi adusă ca argument împotriva lor în Ziua Judecății de Apoi.
52) Printre iudei.
53) Care răstălmăcesc, inventează, compun, redactează, scriu Tora.
54) Evreii.

82. Iar aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune, aceia sunt oaspeții Raiului și ei în el vor rămâne veșnic.

83. Și luați aminte [când] Noi am făcut legământ cu fii lui Israel: „Să nu-L adorați decât pe Allah și cu părinții voștri să vă purtați bine, ca și cu rudele, cu orfanii și cu sărmanii! Și să spuneți oamenilor vorbe bune, să împliniți Rugăciunea [As-Salat] și să dați Dania [Az-Zakat]!" Apoi v-ați lepădat, afară de puțini dintre voi, și v-ați abătut.

84. Am făcut legământ cu voi să nu vărsați sângele vostru și să nu vă alungați din casele voastre. Atunci ați încuviințat aceasta și voi puteți fi martori.

85. Apoi voi înșivă v-ați măcelărit și ați alungat o parte dintre voi din căminele lor. V-ați întrajutorat împotriva lor numai la fărădelege și dușmănie. Iar dacă au venit încătușați la voi, i-ați răscumpărat, cu toate că vă fusese oprit să-i alungați. Oare voi credeți numai într-o parte a Scripturii și respingeți o altă parte? Și care va fi răsplata acelora care fac aceasta, dintre voi, decât rușinea în această viață, iar în Ziua Învierii să fie supuși la cele mai cumplite chinuri? Allah nu este fără băgare de seamă la ce faceți voi.

86. Acelora care au preferat Viața lumească pe Viața de Apoi nu li se vor putea ușura chinurile și nici ajutați nu vor fi.

87. I-am dăruit lui Moise Cartea și am făcut să-i urmeze alți trimiși. I-am dat lui Isus ['Isa], fiul Mariei [Maryam], semnele deslușite și l-am întărit pre el cu duhul sfânt(55). Însă de fiecare dată când a adus la voi un trimis, ceea ce nu plăcea sufletelor voastre, v-ați semețit și pe o parte dintre trimiși i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați răpus.

88. Au zis ei: "Inimile noastre sunt învăluite". Dar i-a blestemat Allah pentru necredința lor și doar puțin cred ei(56).

89. Și când le-a venit Cartea(57) de la Allah, întărind-o pe cea pe care o aveau ei - după ce mai înainte se rugaseră pentru ajutor împotriva celor care nu credeau -, când le-a venit ceea ce știuseră(58), l-au tăgăduit pe el [Muhammed]. Blestemul lui Allah asupra celor care nu cred!

55) Prin duhul sfânt, exegeții Coranului îl au în vedere pe arhanghelul Gavriil.
56) Într-o altă interpretare – „sunt puțini cei care cred"
57) Coranul.
58) Când a venit Muhammed, aducând mesajul, după ce în Tora fuseseră menționate veștile despre el și cunoscuseră calitățile lui.

90. Pe nimica toată și-au dat sufletele lor, tăgăduind ceea ce Allah a pogorât, cu pizmă pentru ceea ce Allah pogoară cu harul Lui acelora dintre robii Săi pe care El îi voiește. Și au avut ei parte de mânie peste mânie. Iar necredincioșii au parte de chinuri umilitoare.

91. Iar când li s-a zis: “Credeți în ceea ce a pogorât Allah!”, ei au răspuns: “Noi credem în ceea ce ne-a fost pogorât!” Și ei se leapădă de ceea ce a venit mai apoi - și care este Adevărul ce întărește ceea ce au ei! Spune(59): “Și de ce i-ați omorât pe profeții lui Allah de mai înainte, dacă ați fost dreptcredincioși [Mu’minin]?”

92. Și pentru voi Moise a venit cu semnele doveditoare iar după aceea voi ați ales vițelul în lipsa lui și ați fost nelegiuiți.

93. Și [aduceți-vă aminte] când am încheiat legământul cu voi și am ridicat deasupra voastră muntele At-Tur [zicând]: “Țineți ceea ce v-am dat, cu tărie, și ascultați!”. Au răspuns ei: “Am auzit, dar nu ne supunem!” Și au fost adăpate inimile lor cu vițelul pentru necredința lor. Spune: “Ce lucru respingător vă poruncește credința voastră, dacă voi sunteți credincioși!”

94. Spune: "Dacă voi aveți casa cea veșnică(60) la Allah numai pentru voi, fără de alți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă sunteți cinstiți!".

95. Dar nicicând nu o vor dori, din pricina celor săvârșite cu mâinile lor mai înainte. Dar Allah este Știutor al nelegiuiților.

96. Vei afla că ei sunt cei mai poftitori de viață dintre oameni, mai mult chiar decât păgânii(61). Ar vrea fiecare dintre ei să i se dea să trăiască o mie de ani. Dar nu se va găsi izbăvitor de chinuri pentru el, nici de va trăi atât de mult, căci Allah vede ce fac ei.

97. Spune: “Cine este dușman lui Gavriil(62)?” El(63) l-a pogorât [Coranul] în inima ta, cu îngăduința lui Allah, adeverind ceea ce se afla dinaintea lui, ca îndreptare și bunăvestire pentru credincioși.

59) Spune-le, o, Muhammed, iudeilor!
60) Paradisul.
61) Adică decât politeiștii.
62) În limba arabă *Gibril, Jibril.*
63) Gavriil ți l-a revelat.

98. Acela care este dușman al lui Allah, al îngerilor Săi și al trimișilor Săi, al lui Gavriil și al lui Mihail [să știe că] Allah este dușmanul necredincioșilor!

99. Ți-am pogorât ție semne deslușite și nu le tăgăduiesc decât cei nelegiuiți.

100. De fiecare dată când au făcut un legământ, s-au lepădat de el o parte dintre ei [dintre iudei], ba cei mai mulți dintre ei nu cred.

101. Și când a venit la ei un trimis al lui Allah(64), întărind ceea ce ei aveau, o parte dintre cei care aveau Scriptura au lepădat Cartea lui Allah(65) în spatele lor, ca și când ei nu ar ști nimic,

102. Și au urmat ceea ce șeitanii au născocit în timpul împărăției lui Solomon(66), dar nu a fost necredincios Solomon, ci șeitanii(67) au fost necredincioși. Ei i-au învățat pe oameni vrăjitoria și ceea ce a fost trimis celor doi îngeri din Babel, lui Harut și Marut(68). Dar ei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: "Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!" Și au învățat de la ei doi [chiar și] cum să semene dezbinare între bărbat și soața lui. Însă ei nu puteau să facă rău nimănui, fără îngăduința lui Allah. Ei au învățat ceea ce le aduce rău și nu le folosește și totuși au știut că cei care vor dobândi aceasta nu vor avea parte în Viața de Apoi. Ce lucru de nimic au dobândit în schimbul vinderii sufletelor lor! Dacă ei ar fi știut!(69)

103. Dacă ei ar fi crezut și ar fi fost cu frică, ar fi primit răsplată mai bună de la Allah. O, de-ar fi știut!

64) Muhammed.
65) Tora.
66) În limba arabă *Solayman*.
67) Aici prezicătorii și oamenii răi.
68) Cei doi îngeri - Harut și Marut - după unii exegeți doi magi, care i-au învățat pe oameni vrăjitoria la Babel, în Mesopotamia.
69) Când Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - l-a pomenit pe Solomon printre trimiși, a zis unul dintre rabinii evreilor: Nu vă mirați că Muhammed pretinde că fiul lui David a fost profet? Pe Allah, el nu a fost decât un vrăjitor! Atunci a fost revelat acest verset.

104. O, voi, cei care ați crezut, nu ziceți “*Ra’i-na!*”(70), ci “Privește spre noi!”. Și fiți ascultători, căci pentru necredincioși osândă dureroasă va fi!

105. Nu vor cei care nu cred dintre oamenii Scripturii(71), nici politeiștii, să se pogoare asupra voastră binele de la Domnul vostru, dar Allah îi alege pentru îndurarea sa pe aceia care voiește El, căci Allah este Stăpânul harului nemărginit.

106. Dacă Noi anulăm(72) un verset sau îl facem uitat, aducem altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu știi că Allah este cu putere peste toate?

107. Nu ai știut că a lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului și că nu aveți, în afară de Allah, ocrotitor și sprijinitor?

108. Sau voiți [voi, musulmanii] să-i cereți trimisului vostru, așa cum i s-a cerut lui Moise mai înainte? Și cel care schimbă prin necredință credința, acela se abate de la drumul cel drept.

109. Voit-au mulți din neamul Scripturii să vă facă din nou, după credința voastră, necredincioși, din pricina pizmei din sufletele lor, după ce li s-a arătat adevărul. Iertați și nu luați în seamă, până ce va veni Allah cu porunca Sa, căci Allah este cu putere peste toate!

110. Pliniți Rugăciunea [*As-Salat*] și dați Dania [*Az-Zakat*], căci binele pe care vi-l dăruiți vouă înșivă, îl veți găsi la Allah, fiindcă Allah vede bine ceea ce faceți.

111. Au zis că nu vor intra în Rai decât cei care sunt iudei sau creștini! Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: "Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!".

112. Ba nu! Cel care s-a supus lui Allah și face bine, va avea răsplata sa de la Domnul lui! Ei nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți!

70) Ambiguitatea generată de posibilitatea socotirii cuvântului din limba arabă *ra’i-na*, fie imperativul verbului *ra’a* (a ocroti pe cineva), fie participiul activ al verbului *ra’una* (a fi aiurit, zăpăcit). În plus, în limba ebraică există un cuvânt cu formă asemănătoare, cu sensul "răul nostru". Prin cuvântul care are numele de acțiune, “ocrotire”, evreii urmăreau insultarea Trimisului cu calificativul de “aiurit, nechibzuit”.

71) Evreii și creștinii.

72) Noi schimbăm sau Noi înlocuim versetele sau prescripțiile lor.

113. Au zis iudeii: “Creștinii nu au nici un temei!” Și au zis creștinii: “Iudeii nu au nici un temei!” Și [totuși] ei citesc Scriptura(73). Și astfel au zis și cei care nu au știință(74), asemenea vorbelor lor. Dar Allah va judeca în Ziua Învierii în cele asupra cărora au păreri diferite.

114. Și cine este mai nedrept decât acela care a oprit ca în moscheile lui Allah să se rostească numele Lui și s-a îndârjit să le pustiască? Aceștia nu se cuvine să intre în ele decât cu frică [de Allah]. Ei vor avea în această lume parte de ocară și vor avea în Lumea de Apoi chin mare.

115. Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul și oriîncotro vă veți întoarce, acolo este Fața lui Allah, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit [și El este] Atoateștiutor [*Wasi’, ’Alim*].

116. Au spus(75): “Allah și-a luat un fiu”. Nici vorbă! Ale Lui sunt cele din ceruri și de pre pământ! Toate Îi sunt ascultătoare Lui!

117. [El este] Făcătorul desăvârșit al cerurilor și al pământului și dacă hotărăște un lucru, El spune doar: „Fii” și acesta este!

118. Au zis cei care nu știu(76): “De-ar vorbi Allah cu noi sau de ne-ar veni vreun semn!” Așa au spus și cei de dinaintea lor, cuvinte semănând cu ale lor. Inimile(77) lor seamănă. Și Noi am adus semne limpezi pentru cei care vor să creadă neclintit.

73) Evreii citesc Tora care îl vestea pe Isus, iar creștinii citesc Evanghelia care confirmă justețea mesajului lui Moise, dar fiecare din cele două grupuri socotește mincinoase mesajul și prorocirea trimisului celuilalt. Ibn Abbas a zis: Când neamul de creștini din Najran au venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, au venit la ei rabinii iudeilor și au pornit să discute în contradictoriu în fața Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Și a zis Rafi’ ben Harmala: Voi nu aveți nici un temei! Și a tăgăduit profeția lui Isus și a tăgăduit și Evanghelia. Și le-a zis unul din bărbații din neamul de creștini din Najran evreilor: Voi nu aveți nici un temei! Și a tăgăduit profeția lui Moise și Tora. Și Allah a revelat acest verset.

74) Necredincioșii arabi, referindu-se la Profetul lor.

75) Creștinii și iudeii.

76) Qurayșiții politeiști.

77) Inima, în anumite contexte - cum este și cel de față -, are sensul de "minte, rațiune".

119. Noi te-am trimis cu Adevărul, ca bun vestitor și prevenitor, dar nu vei fi întrebat despre oaspeții Iadului.

120. Nu se vor învoi cu tine iudeii și nici creștinii până ce nu le vei urma credința lor. Spune: "Călăuzirea lui Allah[78] este singura Călăuzire adevărată!" Dacă vei urma dorințele lor, după Știința pe care ai primit-o, nu vei avea nici ocrotitor, nici ajutor[79]!

121. Aceia cărora le-am dat Cartea[80], vor recita [Coranul] așa cum trebuie să fie recitat[81], căci aceia cred în el, iar cei care nu cred în el, aceia sunt pierzători.

122. O, fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și că Eu v-am preferat înaintea lumilor![82]

123. Și fiți cu frică de o Zi în care nu va putea face un suflet pentru alt suflet nimic și nu se va lua de la el schimb, nu se va primi pentru el mijlocire, nici nu va putea fi el ajutat!

124. Și [luați aminte] când pe Avraam l-a încercat Domnul său cu cuvinte[83] și le-a împlinit și a zis: „Eu te fac peste oameni Imam”. A întrebat: „Și pe scoborâtorii mei?” I-a răspuns: „Nu-i privește legământul Meu pe cei nelegiuiți![84]".

125. Și am făcut Noi Casa[85] loc de revenire pentru oameni și refugiu[86] [și am zis][87]: "Țineți locul lui Avraam ca loc de rugăciune!" și am încheiat cu Avraam și Ismail legământ [cerându-le]: "Curățați Casa Mea pentru cei care o înconjoară și cei care se retrag pioși în Ea și cei care fac Rugăciunea și se prosternează!"

78) Islamul.

79) Care să te apere de pedeapsa lui Allah.

80) Referire la iudeii și creștinii care s-au convertit la Islam.

81) Vor aplica prescripțiile Coranului întocmai.

82) V-am preferat celorlalte neamuri din vremea voastră, trimițându-vă vouă religia lui Allah.

83) Porunci

84) Dintre seminția lui Adam.

85) Sanctuarul *Al-Kaaba* de la Mekka.

86) În acest verset sunt enumerate câteva dintre elementele ritualului pelerinajului la sanctuarul de la Mekka.

87) Tuturor oamenilor.

126. Și [luați aminte] când a zis Avraam: “Doamne, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua de Apoi”. Și a răspuns [Allah]: “Iar cel care nu crede, va avea parte de bucurie și de hrană puțin timp(88), apoi îl voi supune la chinurile iadului. Vai, ce soartă cumplită!”

127. Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliile Casei, [au zis ei]: “Doamne, primește-o de la noi!(89) Tu ești Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami’, Al-’Alim*]!

128. Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre(90) și ne iartă pre noi, căci Tu ești Iertător, Îndurător [*At-Tawwab, Ar-Rahim*]!

129. Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei(91). Doară Tu ești Atotputernic, Înțelept [*Al-’Aziz, Al-Hakim*]!”.

130. Și cine se leapădă de religia lui Avraam, afară de acela care se nesocotește pe sine însuși? Noi l-am ales, [pe Avraam] doară, în această lume și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei drepți [evlavioși](92).

131. Când i-a zis Domnul lui: "Supune-te!", el a răspuns: "M-am supus(93) [Ție], Stăpân al lumilor!"

132. Și Avraam a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob(94) [zicând ei]: "O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia [Islamul] și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!"

133. Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: “Pe cine veți adora voi după moartea mea?” Și i-au răspuns ei: “Voim să-l adorăm pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avraam, Ismail și Isaac(95), pe Domnul cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși [musulmani]!”

88) Adică în timpul vieții.
89) Primește de la noi munca noastră!
90) Ritualurile adorației și religiei noastre.
91) De credința politeistă.
92) Aici în sensul de "cei apropiați lui Allah".
93) Islam este un cuvânt arab care înseamnă supunere.
94) În limba arabă *Ya’qub*.
95) În limba arabă *Ishaq*.

134. Acest neam a trecut. El are ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit. Voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei.

135. Și au zis: "Fiți iudei sau fiți creștini și sunteți pe calea cea bună!" Spune: "Ba [urmați] credința lui Avraam, adevărat credincios, care nu a fost dintre politeiști!"

136. Spuneți(96): "Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor(97); în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat [tuturor] profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!".

137. Dacă ei(98) vor crede în ceea ce voi credeți, vor fi pe calea cea bună! Dar dacă ei se vor abate, înseamnă că ei se găsesc într-o schismă(99) și Allah te va feri de [răul] lor, căci El este Cel care Aude Totul [și] este Atoateștiutorul [*As-Sami', Al-'Alim*].

138. [Aceasta este] Legea lui Allah! Și cine are o lege mai bună decât Allah?! Noi Lui Îi suntem slujitori!

139. Spune: "Voiți să disputați cu noi în legătură cu Allah? El doară e Domnul nostru și Domnul vostru! Faptele noastre sunt ale noastre, iar faptele voastre sunt ale voastre. Noi numai Lui Îi suntem devotați".

140. Sau voiți voi să ziceți că Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și semințiile lor au fost iudei sau creștini? Spune: "Voi sunteți mai știutori(100) sau Allah? Și cine este mai nelegiuit decât acela care a ținut ascunsă la el mărturia ce o avea de la Allah?" Allah nu este nebăgător de seamă cu ceea ce faceți voi!

141. Acest neam a trecut. El are ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit! Voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei(101).

96) Allah se adresează musulmanilor.

97) *"Semințiilor"*: Nepoții lui Iacob, adică descendenții fiilor săi. Și au fost aceste seminții în număr de douăsprezece.

98) Creștinii și iudeii.

99) Față de Muhammed.

100) În legătură cu religia lor.

101) Versetul 134 a început o anumită argumentare și aici este reluat cu aceleași cuvinte, încheind paragraful.

142. Vor zice cei fără chibzuință dintre oameni: „Ce i-a întors de la *Qibla*[102] lor pe care o avuseseră mai înainte?" Spune: „Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul. El îl călăuzește pe acela pe care voiește El pe o cale dreaptă".

143. Astfel Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată, pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi. Și nu am ales *Qibla* pe care ai avut-o decât pentru a-l ști pe cel care-l urmează pe Profet [când o vom schimba] și pe cel care se întoarce pe călcâiele sale. Și va fi lucru greu [acesta], mai puțin pentru cei pe care i-a călăuzit Allah. Și nu va lăsa Allah să fie în deșert Rugăciunea voastră[103], căci Allah este față de oameni Iertător, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*].

144. Noi vedem deseori îndreptarea feței tale către cer. Să te îndreptăm către o *Qibla* care-ți va plăcea. Așadar, îndreaptă-ți fața spre Moscheea cea Sfântă[104]! Și oriunde ați fi, îndreptați fețele voastre către ea! Iar cei cărora le-a fost dată Cartea, știu că îndreptarea [spre Moschee] este adevărul de la Domnul lor. Și Allah nu este nebăgător de seamă la ceea ce fac ei.

145. Dacă tu ai aduce celor cărora li s-a dat Scriptura[105] toate semnele, nu ar urma ei *Qiblei* tale și nici tu nu ai urma *Qiblei* lor. Și nu urmează unii *Qibla* altora. Iar dacă tu ai urma poftei lor, după știința ce ai primit-o, atunci tu ai fi dintre nelegiuiți.

146. Cei cărora le-am dat Scriptura, îl cunosc [pe Muhammed] așa cum îi cunosc pe fii lor, însă o parte dintre ei[106] ascund adevărul [despre el], cu toate că îl cunosc[107].

102) Direcția spre care se îndreaptă musulmanii în timpul Rugăciunii. Curând după *hijra* (hegira), Allah a poruncit credincioșilor musulmani să nu se mai îndrepte în timpul Rugăciunii spre Ierusalim (Bayt al-Maqdis, un alt nume arab al orașului Ierusalim, însemnând Casa Locului Sfânt), ca până atunci, ci spre Mekka.

103) Rugăciunea pe care o făceați cu fața spre Ierusalim, înainte de întoarcerea spre Mekka.

104) Al-Masjid al-Haram "Moscheea cea Sfântă" este unul din numele actualei mari moschei de la Mekka, în a cărei incintă se află Al-Kaaba.

105) Evreii și creștinii.

106) Învățații cunoscători ai Cărții Sfinte, adică o parte dintre ei - și aceștia sunt mai-marii lor și rabinii lor - ascund adevărul și nu-l declară, ascund calitatea Profetului, cu toate că el le-a fost descris foarte limpede.

107) Îl cunosc după semnele profeției sale.

147. [E] Adevărul de la Domnul tău. Deci nu fi dintre aceia care se îndoiesc!

148. Fiecare are o direcție spre care se îndreaptă. Voi însă întreceți-vă la faptele bune. Oriunde v-ați afla, Allah vă va aduce pe toți [la judecată], căci Allah este peste toate cu putere.

149. Și de oriunde ai pleca, îndreaptă-ți fața către Moscheea Al-Haram(108)! Ea este Adevărul de la Domnul tău și Allah nu este fără băgare de seamă la ceea ce voi faceți.

150. Și de oriunde ai pleca, îndreaptă-ți fața către Moscheea Al-Haram! Oriunde v-ați afla, îndreptați-vă fețele către ea, pentru ca lumea să nu aibă un temei împotriva voastră, în afara acelora dintre ei care sunt nelegiuiți. Și nu vă temeți de ei, ci temeți-vă numai de Mine, căci Eu voi să-Mi împlinesc harul Meu asupra voastră și poate că veți fi bine călăuziți!

151. Tot astfel v-am trimis vouă un Profet dintre voi, care să vă citească versetele noastre, să vă curățească și să vă învețe Cartea și Înțelepciunea și să vă învețe ceea ce nu știați!

152. Pomeniți-Mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți mulțumitori, să nu fiți fără credință față de Mine!

153. O, voi, cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și Rugăciune [*As-Salat*], căci Allah este cu cei răbdători!

154. Nu spuneți despre cei care sunt uciși pe calea lui Allah "Ei sunt morți!", căci ei sunt vii, dar voi nu vă dați seama!

155. Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători,

156. Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: "Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem".

157. Aceia sunt cei peste care se pogoară binecuvântarea Domnului lor și îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.

108) Moscheea cea oprită sau cea sacră – mare moschee din Mekka, numită „oprită" pentru că în curtea ei sunt interzise lupta, vânatul, tăierea pomilor și a ierbii.

158. *As-Safa* și *Al-Marwa*(109) sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă(110) sau Pelerinajul mic(111) nu comite nici un păcat dacă le înconjoară. Iar acela care de bunăvoie face bine [să știe că] Allah este Mulțumitor [și] Atoateștiutor [*Șaker, 'Alim*].

159. Iar pe aceia care ascund semnele cele limpezi(112) și Călăuzirea pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut cunoscute oamenilor prin Scriptură(113), pe aceia îi blestemă Allah și îi blestemă blestemătorii,

160. În afară de aceia care s-au căit, au îndreptat [ceea ce au stricat mai înainte](114) și au dezvăluit [adevărul]. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt Iertător, Îndurător [*At-Tawwab, Ar-Rahim*].

161. Aceia care au tăgăduit credința și au murit necredincioși, peste aceia se va abate blestemul lui Allah, al îngerilor și al tuturor oamenilor.

162. Vor rămâne veșnic în el(115); nu le vor fi ușurate chinurile și nu vor fi păsuiți.

163. Domnul vostru este un Domn Unic. Nu există divinitate în afară de El. El este cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*].

164. În facerea cerurilor și a pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce folosește oamenilor, în apa pogorâtă de Allah din cer, cu care a înviat pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și nourilor supuși dintre cer și pământ sunt cu adevărat semne pentru niște oameni care pricep.

109) Deplasarea între As-Safa și Al-Marwa face parte din ritualurile pelerinajului. As-Safa și Al-Marwa sunt două coline din apropierea Moscheii Sfinte din Mekka.

110) Al-Kaaba.

111) Vezi 2:196 și nota.

112) Calitățile Profetului Muhammed menționate în Tora.

113) Tora.

114) Prin ascunderea adevărului.

115) În Iad.

165. Dar sunt printre oameni [și unii] care Îi fac în afară de Allah semeni[116] pe care îi iubesc asemenea iubirii pentru Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă ar vedea cei care sunt nelegiuiți, când[117] văd chinurile, că puterea este a lui Allah toată și că Allah este aspru în osânda Lui!

166. Atunci când cei care sunt urmați se vor lepăda de aceia care urmează și vor vedea osânda și se vor rupe legăturile între ei,

167. Atunci cei care i-au urmat vor zice: „O, de-ar fi pentru noi întoarcere [la viață] pentru ca să ne lepădăm de ei, așa cum ei s-au lepădat de noi!" Astfel le va arăta Allah faptele lor și suspine vor fi pentru ei, dar ei nu vor mai putea ieși afară din Foc!

168. O, oameni, mâncați din ceea ce se află pe pământ și este îngăduit și bun [ca hrană] și nu urmați pașii lui Șeitan[118], căci el vă este dușman mărturisit.

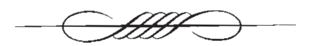
169. El vă poruncește numai răul și ticăloșia și să spuneți despre Allah ceea ce nu știți[119].

170. Dacă li se spune[120]: "Urmați ceea ce a trimis Allah!", ei zic: "Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!". Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!

171. Și de pildă cei care tăgăduiesc sunt ca și cel la care se strigă[121], însă el nu aude decât un țipăt și o chemare: surzi, muți, orbi. Ei nu pricep nimic!

172. O, voi cei care credeți! Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!

173. Ci El v-a oprit vouă doar mortăciunea, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care a fost silit, fără să poftească și fără să întreacă măsura, acela nu se încarcă de păcat, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

116) Dintre idoli sau dintre căpeteniile lor.

117) În Ziua de Apoi

118) Un alt nume al Satanei.

119) Să nu plăsmuiți, schimbând poruncile lui Allah în legătură cu ceea ce este îngăduit și cu ceea ce este oprit.

120) Politeiștilor.

121) Asemenea turmei care nu înțelege nimic din strigătele ciobanului.

174. Cei care ascund ceea ce a pogorât Allah din Scriptură și obțin prin această [ascundere] un preț de nimic, aceia nu înghit în burțile lor decât focul. Și Allah nu le va vorbi în Ziua Învierii și nu-i va curăți și ei vor avea [parte de] chin dureros.

175. Aceștia sunt cei care au cumpărat rătăcirea în schimbul căii drepte și chinul în schimbul iertării. Și cât vor avea de îndurat în Foc!

176. Și aceasta pentru că Allah a pogorât această Carte cu Adevărul, iar aceia care sunt în neînțelegere asupra Cărții se află în dezbinare, departe [de credință].

177. Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în îngeri, în Carte și în profeți, a da din avere – în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorului[122], cerșetorului și pentru răscumpărarea robilor, a împlini Rugăciunea [*As-Salat*] a da Dania [*Az-Zakat*], a-și ține legământul dacă s-a legat, a fi răbdător la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei drepți, aceștia sunt cei evlavioși [*Al-Mu'taqun*]!

178. O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul[123] pentru cei uciși: slobod pentru slobod, rob pentru rob, muiere pentru muiere. Iar celui căruia i s-a iertat din partea fratelui său ceva, i se arată bunăvoință[124], iar despăgubirea se îndeplinește după cuviință. Aceasta este o ușurare de la Domnul vostru și o îndurare, iar cel care mai vatămă după aceea[125] va avea parte de osândă dureroasă.

179. Și aveți în talion [pavăză pentru] viață[126], o, cei dăruiți cu minte, și poate că o să vă feriți[127]!

180. Vi s-a prescris vouă - când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere - testamentul în favoarea părinților săi și a rudelor celor mai apropiate, după obiceiul drept, ca o datorie pentru cei care sunt cu frică.

122) Călătorul care nu mai are bani pentru a se întoarce acasă.

123) Pedepsirea criminalului cu ceva identic crimei lui.

124) Ucigașul este urmărit pentru a se obține dreptul fără violență.

125) Pe ucigaș, după ce a fost iertat. Rudele apropiate ale victimei nu mai au voie să aducă nici un fel de vătămare vinovaților după ce au fost iertați sau după ce s-a convenit asupra despăgubirii.

126) Talionul îi descurajează pe cei ce sunt ispitiți să cuteze la crimă, salvând prin aceasta viața oamenilor.

127) De săvârșirea de crime.

181. Însă acela care-l schimbă după ce l-a auzit [să știe că] păcatul este numai al acelora care îl schimbă. Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

182. Iar cine [dintre martori] se teme că un testator s-a îndepărtat de lege sau a săvârșit un păcat(128) și face împăcare între ei, acela nu va fi împovărat, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

183. O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*](129), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!(130)

184. Pentru puține zile(131), însă, acela dintre voi care este bolnav sau în călătorie, [va posti] un număr [egal] de alte zile(132). Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac](133) să dea în compensare hrană pentru un sărman. Acela care de bunăvoie va da și mai mult [în compensare], binele va fi pentru el. Dar să postiți este și mai bine pentru voi, dacă pricepeți!

185. [Aceste zile sunt] luna Ramadan(134), în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar [*Al-Furqan*](135). Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile. Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea și să împliniți acest număr(136) și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!

128) S-a îndepărtat de lege din greșeală sau ca urmare a necunoașterii ei sau a săvârșit o nedreptate în mod intenționat.

129) Postul (*Siyam*) în religia islamică are o altă accepțiune decât în celelalte credințe. El constă în abținerea de la mâncare, băutură, fumat și relații sexuale și evitarea oricăror altor acte susceptibile de a-l anula, de la revărsatul zorilor până la apusul soarelui, în tot cursul lunii Ramadan (a 9-a lună a calendarului musulman lunar). După asfințitul soarelui, până la revărsatul zorilor, se duce o viață normală. În continuare, cuvântul *Siyam* va fi tradus prin "Post".

130) Ca să vă sporească frica de Allah.

131) Adică zilele lunii Ramadan.

132) Are voie să mănânce, urmând ca ulterior să postească, în compensare, pentru zilele respective, un număr egal de zile.

133) Prin cei care sunt în stare să postească, dar nu o fac, se au în vedere bolnavii cronici și bătrânii care nu pot să compenseze cu alte zile de post.

134) Luna a 9-a a calendarului musulman.

135) *Al-Furqan* - unul din numele Coranului, pentru că el ajută la deosebirea a ceea ce este îngăduit de ceea ce este oprit, a adevărului de neadevăr etc.

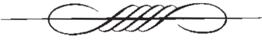
136) Număr de zile de post.

186. Şi dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le] Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar şi ei să-Mi răspundă şi să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziţi!(137)

187. Vi s-a îngăduit în noaptea Postului împreunarea cu muierile voastre; ele vă sunt veşmânt vouă, iar voi le sunteţi veşmânt lor(138). Allah ştia că voi vă vicleniţi(139). Apoi El a primit căinţa voastră şi v-a iertat. Acum împreunaţi-vă cu ele şi căutaţi să pliniţi ceea ce v-a prescris Allah! Mâncaţi şi beţi până când puteţi să deosebiţi firul alb de firul negru(140), la revărsatul zorilor! Apoi ţineţi Postul până noaptea şi nu vă împreunaţi cu ele, în timp ce staţi retraşi în moschei! Acestea sunt hotarele(141) lui Allah şi nu vă apropiaţi de ele. Astfel arată Allah semnele sale oamenilor. Poate că ei vor fi cu frică!

188. Nu vă luaţi unii altora averile pe nedrept şi nu-i ademeniţi cu ele pe judecători, ca să mâncaţi o parte din averile oamenilor pe nedrept şi cu bună ştiinţă.

189. Te vor întreba despre lunile noi. Spune: "Ele servesc oamenilor pentru a socoti timpul şi pentru Pelerinaj"(142). Evlavia nu stă în a intra în casele voastre prin spatele lor(143), ci evlavia stă în a fi cu frică [de Allah]! Şi intraţi în case prin uşile lor! Şi fiţi cu frică de Allah, poate că voi veţi izbândi!

137) Se relatează că o ceată de arabi beduini l-au întrebat pe Profet - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - : O, Muhammed, oare Domnul nostru este aproape, ca să-L chemăm în şoaptă, ori este departe, ca să-L strigăm cu glas tare? Şi Allah a revelat aceste cuvinte.

138) Pavăză împotriva păcatului.

139) În sensul că întreţineţi relaţii cu soţiile voastre în vreme ce acest lucru nu era acceptat la începutul Islamului nici în timpul nopţii.

140) Până ce se distinge lumina zilei de întunericul nopţii.

141) Cele interzise de Allah.

142) Hajjul sau hagialâcul - cum mai era numit în limba română veche - este datoria religioasă care constă în pelerinajul la locurile sfinte ale Islamului (Mekka şi împrejurimile sale). Hajjul se îndeplineşte, de regulă, o dată în viaţă şi numai de credincioşii musulmani care dispun de mijloacele necesare pentru aceasta. El comportă o serie de ritualuri şi condiţii specifice, având şi semnificaţia unităţii comunităţii musulmane din întreaga lume. Cuvântul arab *hajj*, care are acest sens, va fi tradus în continuare prin "Pelerinaj".

143) Quraişiţii (membrii tribului Quraiş - trib care s-a stabilit în zona oraşului Mekka înaintea apariţiei Islamului şi care a avut o poziţie dominantă în viaţa

190. Luptați pe calea lui Allah împotriva acelora care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte![144]

191. Omorâți-i unde-i prindeți și alungați-i de acolo de unde v-au alungat! Iar schisma[145] e mai rea decât omorul. Dar nu luptați împotriva lor aproape de Moscheea Al-Haram[146], doar dacă ei se luptă cu voi în ea. Iar dacă luptă împotriva voastră, omorâți-i, căci aceasta este răsplata celor fără de credință!

192. Dacă, însă, ei contenesc, atunci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

193. Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi necredință și credința va fi numai în Allah! Dar dacă ei contenesc, atunci nu mai există vrăjmășie, decât împotriva celor nelegiuiți.

194. Luna cea sfântă pentru luna cea sfântă[147] și în toate lucrurile sfinte se aplică talionul. Așadar, celui care v-a atacat răspundeți-i întocmai așa cum v-a atacat el! Și fiți cu frică de Allah! Și să știți că Allah este cu cei care se tem de El!

acestui oraș și a comerțului cu caravane din întreaga Peninsulă Arabă), își încuiau ușile în timpul Pelerinajului și făceau niște deschizături în pereții din spatele caselor, prin care intrau, deoarece o dată sacralizați, nu mai aveau voie să intre în case înainte de împlinirea Pelerinajului, așa că au inventat obiceiul de a intra printr-un alt loc decât ușa. Li s-a spus să caute lucrurile în forma lor legitimă și rezonabilă.

144) Versetele care urmează fac referire la atitudinea musulmanilor față de lupta în luna oprită. Aceasta s-a întâmplat în momentul când Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a voit să împlinească Pelerinajul mic, însă politeiștii l-au oprit și l-au împiedicat să intre în Mekka și s-a încheiat armistițiul de la Al-Hudaybiyya. Apoi, în anul următor, când a vrut să-l împlinească și însoțitorilor săi le-a fost teamă că politeiștii se vor purta perfid cu ei, când vor fi în starea de sacralizare, și au fost revelate versetele care arată că ei nu au dreptul să violeze primii locurile sacre, dar au voie să răspundă și să respingă atacul împotriva lor.

145) Aici cu sensul de necredință.

146) Moscheea cea oprită sau cea sacră – mare moschee din Mekka, numită „oprită" pentru că în curtea ei sunt interzise lupta, vânatul, tăierea pomilor și a ierbii.

147) Arabilor preislamici le era interzis războiul în timpul a patru luni din timpul anului: *Zu-l-Hijja* (luna a 12-a - luna Pelerinajului), *Zu-l-Qa'da* (luna a 11-a - precedenta), *Muharram* (luna care-i urma - de fapt, prima lună a calendarului lunar) și *Rajab* (luna a 7-a).

195. Dăruiți pe calea lui Allah! Și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini [pradă] pieirii! Și faceți bine, căci Allah îi iubește pe binefăcători!

196. Împliniți Pelerinajul și *'Umra* pentru Allah![148] Dacă sunteți împiedicați [în împlinirea lor], aduceți ca ofrandă[149] ceea ce puteți! Și nu vă tundeți capetele voastre înainte ca ofranda să ajungă la locul său de junghiere! Acela dintre voi care este bolnav sau are o durere la cap [și trebuie să se tundă], acela trebuie să se răscumpere printr-un post sau printr-o pomană sau printr-o jertfă. Dacă v-ați regăsit liniștea, [piedica a trecut] cine vrea să se bucure după *'Umra* până la Pelerinaj trebuie să aducă o jertfă pe care o poate face ușor. Cel care nu are mijloace trebuie să postească trei zile în Pelerinaj și încă șapte, după ce v-ați întors, așadar, zece cu toate. Aceasta este prescris pentru cel a cărui familie nu este în împrejurimile Moscheii Al-Haram[150]. Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este aspru în pedeapsă!

148) Există două feluri de pelerinaj: *Hajj* și *'Umra*. *'Umra* este un act individual și poate avea loc oricând, în funcție de posibilitățile fiecăruia. *Hajj*-ul, în schimb, are loc la un termen anume, în zilele de 8-12 din luna Zu-l-Hijja (luna a 12-a a anului). Riturile *Hajj*-ului ("Pelerinaj", în continuare) sunt mult mai complexe decât cele ale *'Umrei*, care se restrâng doar la înconjurarea Kaabei și deplasarea între colinele As-Safa și Al-Marwa. Pentru *'Umra*, se merge la Kaaba și se înconjoară de 7 ori, apoi se efectuează de 7 ori traseul dintre colinele As-Safa și Al-Marwa. Bărbații se rad pe cap sau își scurtează părul, iar femeile își taie o mică meșă. Pentru Pelerinaj (*Hajj*), se petrece noaptea de la 8 la Mina, toată ziua de 9 la Arafat, iar noaptea la Muzdalifa, iar din 10 până în 11 sau 12 (vezi versetul 203) din nou la Mina, unde se sacrifică cel puțin o oaie. Dacă se împlinesc ambele rituri (*Al-Hajj* și *Al-'Umra*) împreună, se rade capul și în toate trei zilele, în mod simbolic, se lapidează satana - reprezentat de stelele ridicate în acest scop - și în cursul acestei zile prelungite la Mina, se revine din nou la Mekka pentru a împlini restul obligațiilor, apoi se revine la Mina. În timpul sacralizării, bărbații - nu și femeile - poartă veșminte speciale: o bucată de țesătură pentru coapse și o mantie pentru partea de sus, iar capul este descoperit. În acest timp nu sunt permise rasul, tunsul, tăiatul unghiilor și întreținerea de relații sexuale.

149) Dintre ovine, bovine și cămile.

150) Vezi nota adăugată de la versetul 191, cap 2

197. Pelerinajul are loc în lunile cunoscute[151]. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!

198. Nu este un păcat pentru voi să căutați un câștig[152] de la Domnul vostru, apoi, când grăbiți de pe *Arafat*, pomeniți-L pe Allah la *Al Maș'ar al-Haram*[153] și pomeniți-L pe El, așa cum El v-a călăuzit bine, după ce mai înainte ați fost dintre cei rătăciți!

199. Apoi grăbiți de unde oamenii pornesc grăbiți și cereți iertare de la Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

151) Doar riturile principale sunt concentrate în primele 12 zile din Zu-l-Hijja, punctul culminant fiind în zilele de 8-10 din această lună. Ultima dintre acestea este Sărbătoarea sacrificiului (sau Sărbătoarea Mare, în opoziție cu Sărbătoarea Mică de la sfârșitul Postului din luna Ramadan), în care se oferă sacrificiul, constând în junghierea unei oi în valea Mina. Principalele rituri care alcătuiesc ceremonia pelerinajului sunt: 1. Îmbrăcarea veșmântului specific Pelerinajului, alcătuit din cele două bucăți de pânză sau stofă (*Ihram*), în câteva puncte stabilite pe toate drumurile ce conduc spre Mekka. Din acest moment, încep să funcționeze toate prohibițiile impuse pelerinului care se dedică adorărilor și rugăciunii, abandonând vanitățile; 2. Înconjurarea Kaabei de șapte ori (*tawaf*) și sărutarea micii pietre negre fixate în perete, ca simbol al concentrării iubirii pentru Allah; 3. După o scurtă Rugăciune la locul lui Avraam, pelerinul se îndreaptă spre colinele As-Safa și Al-Marwa, simboluri ale răbdării și perseverenței; 4. Marea predică (*khutba*) din ziua de 7 Zu-l-Hijja, când întreaga adunare ascultă o expunere asupra semnificațiilor Pelerinajului; 5. Vizita în ziua a 8-a a întregii comunități de pelerini în Valea Mina (circa șase mile nord de Mekka), unde pelerinii poposesc peste noapte, continuând în ziua a 9-a drumul spre șesul și colina Arafat (circa cinci mile mai spre nord); 6. Ziua a 10-a, numită Ziua Sărbătorii, este Ziua Sacrificiului, în care ofranda este oferită în Valea Mina și o ceremonie simbolică de aruncare a șapte pietre în diavol este îndeplinită la prima ocazie; ea este continuată și în zilele următoare; ambele rituri sunt legate de istoria lui Avraam. Aceasta este Sărbătoarea Sacrificiului (*Id al-Adha*) și ea încheie Pelerinajul, dar după aceea este recomandată o ședere de 2-3 zile, perioadă numită *tașriq*.

152) Din / prin desfășurarea unor activități comerciale pe perioada pelerinajului.

153) Numele unui loc din zona Al-Muzdalifa.

200. Și dacă ați împlinit rânduielile voastre, pomeniți-L slăvindu-L [pe Allah], așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar cu și mai mare râvnă să-L pomeniți(154). Dar sunt printre oameni unii care spun [doar]: “Doamne, dă-ne nouă [bine] în lumea aceasta!”, însă aceștia nu vor avea parte în Lumea de Apoi.

201. Și sunt printre ei [alții] care spun: "Doamne, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi și apără-ne pe noi de chinurile Focului!"

202. Aceia vor avea parte de ceea ce au agonisit, căci Allah este grabnic la socoteală.

203. Pomeniți-L pe Allah în câteva zile statornicite!(155) Cel care se grăbește [să facă aceasta] în două zile nu păcătuiește, iar cel care va poposi încă și mai mult, tot nu păcătuiește, dacă este cu frică. Și fiți cu frică de Allah și să știți că la El vă veți aduna!

204. Printre oameni este unul ale cărui vorbe în această lume îți plac și care Îl ia pe Allah drept martor pentru ceea ce este în inima lui, în vreme ce el este cel mai înverșunat la gâlceavă(156).

205. Și de îndată ce pleacă, străbate pământul, căutând să semene stricăciune și să nimicească semănăturile și dobitoacele. Allah însă nu iubește stricăciunea!

206. Iar dacă i se spune: "Fii cu frică de Allah!", îl cuprinde tăria fărădelegii. Gheena va fi de ajuns pentru el și ce pat rău este acesta!

207. Și printre oameni este și acela care își dă sufletul căutând mulțumirea lui Allah. Și Allah este Milostiv cu robii [Săi].

154) În perioada preislamică era obiceiul ca, la încheierea ritualului, pelerinii păgâni să se laude cu faptele de vitejie ale părinților și strămoșilor lor. Allah a vrut prin acest îndemn să-i călăuzească pe calea cea bună, prin pomenirea Lui și a binefacerilor Lui, care sunt mai demne de a fi lăudate decât faptele strămoșilor lor.

155) Acestea sunt zilele lapidării sau poposirii (*tașriq*) în Mina, care pot să fie două sau trei.

156) Se relatează că Al-Akhnas ben Șurayq a venit la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - prefăcându-se a crede în Islam și jurând că-l iubește. Însă el era ipocrit, se arăta a fi bun, dar în realitate era hain. Când a ieșit de la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a trecut pe lângă un ogor al unor musulmani, unde se aflau și niște măgari și a dat foc ogorului și a omorât măgarii. În legătură cu aceste împrejurări a revelat Allah versetele.

208. O, voi, cei care credeți! Intrați în Islam pe deplin și nu urmați pașii lui Șeitan, căci el vă este dușman învederat!

209. Iar dacă vă veți mai abate [de la Islam], după ce v-au venit semnele cele limpezi, atunci să știți că Allah este Atotputernic, Înțelept [*Aziz, Hakim*]!

210. Ce altceva așteaptă ei decât ca Allah să vină la ei în umbre de nouri și [să vină] îngerii, și ca soarta să le fie hotărâtă? Căci la Allah se întorc [toate] lucrurile [pentru ca El să hotărască].

211. Întreabă-i pe fiii lui Israel cât [de multe] semne limpezi le-am trimis Noi! Dar cel care schimbă binefacerea lui Allah, după ce ea a venit la el, atunci [să știe că] Allah este aspru la pedeapsă!

212. Împodobită le este celor care nu cred viața pământească și-i iau în derâdere pe cei care cred. Însă cei care se tem [de Allah] fi-vor mai presus decât ei în Ziua Învierii. Și Allah împarte harul Său celor pe care El îi vrea, fără măsură.

213. Oamenii au fost [la început] un singur neam. Și i-a trimis Allah pe profeți, vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecată între oameni, acolo unde ei se aflau în vrajbă. Și nu au avut a se gâlcevi asupra ei decât pe aceia care le-a fost adusă după ce le-au venit dovezile cele deslușite din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit – prin grația Sa – pe cei care au crezut, către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au gâlcevit, căci Allah îi conduce pe cei care El voiește pe calea cea dreaptă.

214. Sau ați socotit că veți intra în Rai înainte de a se fi abătut asupra voastră încă asemenea celor [care s-au abătut] asupra celora care au fost înainte de voi? I-au lovit nenorociri și iar nenorociri și au fost zgâlțâiți până într-atât încât au zis Trimisul și cei care au crezut împreună cu el: „Când vine ajutorul lui Allah?” [Răbdare!] Ajutorul lui Allah este [cu siguranță] aproape!

215. Te întreabă ce să cheltuiască. Spune-le: "Ceea ce cheltuiți voi din bunuri trebuie să fie pentru părinți, pentru rude, pentru orfani, sărmani și drumeți [nevoiași]. Și orice bine pe care îl faceți, Allah îl cunoaște".

216. V-a fost prescrisă lupta, chiar dacă ea vă este neplăcută. Or, se poate [întâmpla] ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.

217. Te întreabă despre luna cea sfântă şi lupta în timpul ei. Spune: "Lupta într-însa e mare păcat, dar împiedicarea de la calea lui Allah, lepădarea de El şi de Moscheea Al-Haram, precum şi alungarea neamului său(157) din ea sunt şi mai mare păcat înaintea lui Allah, iar schisma(158) este mai mare păcat decât omorul". Iar ei nu vor înceta să lupte împotriva voastră până nu vă vor abate de la credinţa voastră, dacă le va fi cu putinţă. Iar acela dintre voi care se va lepăda de credinţa lui şi va muri în necredinţă, în deşert(159) vor fi faptele lui [atât] în această lume, cât şi în Lumea de Apoi. Aceştia sunt oaspeţii Focului şi ei în el vor rămâne veşnic.

218. Aceia care au crezut, s-au pribegit(160) şi au trudit în lupta pe calea lui Allah, aceia să nădăjduiască în mila lui Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

219. Ei te întreabă despre vin [*khamr*](161) şi despre *maysir*(162). Spune: "În amândouă este mare păcat şi sunt şi unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!" Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască [pentru milostenie]. Spune: "Ceea ce vă prisoseşte [din bunurile voastre]"! Astfel, Allah vă face desluşite Semnele Sale; poate că voi o să cugetaţi

220. Asupra acestei lumi şi asupra Lumii de Apoi. Şi ei te întreabă despre orfani. Spune: "A le face bine este cel mai potrivit lucru, iar dacă vă amestecaţi cu ei, atunci sunt fraţii voştri [întru credinţă]". Allah ştie să-l deosebească pe cel nelegiuit de cel care face bine. Şi dacă ar vrea Allah, ar putea să vă copleşească cu greutăţile. Căci Allah este Atotputernic, Înţelept [*'Aziz, Hakim*].

157) Este vorba de primii musulmani de la Mekka.
158) Aici cu sensul de discordie (N.T.)
159) În zadar.
160) Aceia care au plecat (*hijra*) împreună cu Profetul, însoţindu-l la Medina.
161) *Khamr,* literal înseamnă suc de struguri fermentat, dar, prin analogie, s-a aplicat la toate băuturile fermentate şi, mai apoi, tot prin analogie, la toate băuturile şi drogurile care provoacă o stare de ebrietate sau ameţeală.
162) *Maysir*, literal înseamnă mijloc de a obţine ceva uşor, fără muncă, dar aici are sens de joc de noroc, interzis tocmai din aceste considerente. La arabii din Antichitate, unul din cele mai vechi jocuri de noroc consta în tragerea la sorţi, cu ajutorul unor săgeţi introduse într-un sac, pe principiul loteriei. Un animal sacrificat, de pildă, era împărţit în bucăţi inegale. Săgeţile erau scoase din sac, cele albe erau necâştigătoare, iar celelalte erau marcate şi aduceau câştiguri mai mari sau mai mici, constând în bucăţi de carne, în funcţie de noroc. Prin analogie cu *maysir*, toate jocurile de noroc sunt interzise de Coran.

221. Nu vă însurați cu politeiste(163) înainte ca ele să treacă în credință, căci o roabă care crede este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place! Și nu dați de soții [fete credincioase] politeiștilor(164), înainte ca ei să treacă la credință, căci un rob credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia cheamă la Foc, pe când Allah cheamă la Rai și la iertare, prin grația Sa. El le arată limpede semnele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.

222. Te întreabă despre [împreunarea] cu femeile în timpul menstruației. Spune: "Acesta este un rău. Așadar, stați departe de femei în timpul menstruației și nu vă apropiați de ele până nu se vor curăți(165)! Iar dacă sunt curate(166), puteți veni la ele(167), așa cum v-a poruncit Allah(168), căci Allah îi iubește pe cei care se căiesc și îi iubește pe cei care se curățesc.

223. Soțiile voastre sunt ogor(169) pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta și fiți cu teamă de Allah și să știți că vă veți întâlni cu El! Și binevestește credincioșilor!(170)

224. Și nu folosiți numele lui Allah în jurămintele voastre pentru a vă sustrage să faceți bine, să fiți pioși și să aduceți pace între oameni. Și Allah este Cel care Aude totul, Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

225. Allah nu vă cere socoteală pentru vorbele nechibzuite din jurămintele voastre, ci El vă cere socoteală pentru ceea ce inimile voastre au dobândit(171). Și Allah este Iertător [și] Blând [*Ghafur, Halim*].

163) "Politeist" traduce termenul arab "*mușrik*", care înseamnă necredincios, care crede în mai multe divinități.

164) O femeie musulmană nu poate lua de soț un nemusulman înainte ca el să treacă la Islam. Pentru bărbatul musulman și femeia nemusulmană vezi *Sura* 5, versetul 5.

165) Este vorba de interzicerea relațiilor sexuale în această perioadă.

166) Este vorba de sfârșitul menstruației urmat de baia rituală (Gusl)

167) Puteți întreține relații sexuale cu ele.

168) Adică numai prin intermediul vulvei.

169) Această metaforă pornește de la asemănarea dintre ogor, care face semințele să crească și să rodească, și căsătorie, care are ca rezultat reproducerea.

170) Vestește-le că vor fi răsplătiți pentru supunerea și pentru faptele lor bune prin intrarea lor în Rai.

171) În cazul în care există o potrivire între vorbă și intenție, și în cazul acesta este nevoie de o faptă de caritate pentru iertare.

226. Pentru aceia care jură să nu se mai împreune cu muierile lor este sorocit un răgaz de patru luni. Dar dacă ei se răzgândesc(172), Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

227. Însă dacă au hotărât divorţul, Allah este Cel care Aude, Atoateştiutor [*Sami', 'Alim*](173).

228. Muierile divorţate trebuie să aştepte trei menstruaţii(174) şi nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pântecele lor(175), dacă ele cred în Allah şi în Ziua de Apoi. Iar bărbaţii lor sunt mai îndreptăţiţi să le aducă înapoi în acest răstimp, dacă vor împăcarea. Ele au drepturi egale cu obligaţiile lor, după cuviinţă. Dar bărbaţii au o treaptă peste ele(176). Şi Allah este Atotputernic, Înţelept [*'Aziz, Hakim*].

229. Divorţul [este îngăduit doar] de două ori, după care [trebuie] sau ţinerea [soţiei] în bună înţelegere, sau slobozirea [ei] cu bunătate. Şi nu vă este îngăduit să luaţi înapoi nimic din ceea ce le-aţi dăruit [soţiilor], doar dacă se tem amândouă părţile că nu vor fi în stare să împlinească poruncile lui Allah. Iar dacă vă temeţi că nu veţi putea împlini poruncile lui Allah, atunci nu este nici un păcat ca ea să se răscumpere cu ceva. Acestea sunt poruncile lui Allah şi nu le încălcaţi! Aceia care încalcă poruncile lui Allah sunt nelegiuiţi!(177)

172) În cazul revenirii, este nevoie de o ispăşire printr-o faptă de caritate, pentru jurământul făcut. Şi tocmai pentru această eventualitate a fost sorocit răgazul de patru luni.

173) Versetele 225-227 trebuie citite împreună cu versetul 224, care, deşi este general, conduce la cele care-i urmează.

174) Islamul încearcă să menţină starea de căsătorie, pe cât este posibil, şi tocmai de aceea, a impus acest răgaz înaintea unui eventual nou mariaj.

175) Dacă ele sunt gravide sau nu.

176) Deosebirea între bărbat şi femeie, din punct de vedere economic, face ca drepturile şi îndatoririle bărbatului să fie puţin mai mari decât ale femeii.

177) În perioada preislamică (*Al-Jahiliyya*), bărbatul putea să o repudieze pe soţie ori de câte ori voia şi apoi să revină la ea, înainte de a expira perioada ei de aşteptare. Chiar dacă o repudia de o mie de ori, el tot avea dreptul să se întoarcă la ea. Dar un bărbat s-a apropiat de soţia lui şi i-a zis ei: "Nu te mai las să locuieşti în casa mea şi nu te mai las să te mai căsătoreşti cu altcineva!" Ea l-a întrebat: "Cum?" Iar el i-a răspuns: "Te repudiez şi nu voi mai reveni la tine decât dacă se va apropia de sfârşit perioada ta de aşteptare!" Femeia s-a plâns de acest tratament Profetului - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - şi Allah a revelat acest verset. În Islam, după repudierea de două ori, soţul are dreptul să revină asupra deciziei şi să se împace cu soţia lui în răgazul celor trei cicluri menstruale. După acest interval, el poate reveni, dar numai prin încheierea unui

230. Dacă [soțul] divorțează de ea [a treia oară], [căsătoria cu] ea nu-i mai este îngăduită apoi decât după ce ea se căsătorește cu un alt bărbat. Iar dacă acesta divorțează de ea, nu mai este nici un păcat să revină iarăși la viața în comun[178], dacă ei cred că pot să împlinească poruncile lui Allah. Acestea sunt poruncile lui Allah, pe care le face învederate pentru oamenii ce pricep.

231. Iar dacă divorțați de femei și ele aproape împlinesc timpul lor[179], atunci luați-le înapoi cu bunătate ori dați-le drumul cu bunătate. Dar nu le luați înapoi pentru a le face rău sau pentru a dobândi un folos necuvenit. Cel care face asta își pricinuiește un rău lui însuși. Și nu luați versetele lui Allah în derâdere și aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră și de Cartea[180] și de Înțelepciunea[181] pe care vi le-a trimis și prin care v-a povățuit! Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah e Atoateștiutor!

232. Iar dacă divorțați de femei și ele împlinesc timpul lor, nu le împiedicați[182] să se întoarcă la soții lor, dacă s-au învoit după cuviință. Aceasta vi se dă ca povață acelora dintre voi care cred în Allah și în Ziua de Apoi. Acest lucru este mai potrivit și mai curat pentru voi. Allah știe, iar voi nu știți.[183]

nou contract de căsătorie. Dacă în intervalul celor trei cicluri sau după încheierea noului contract, bărbatul o repudiază pentru a doua oară pe soția sa, el poate să revină din nou asupra deciziei, dar în aceleași condiții. Dar după ce a repudiat-o pentru a treia oară, el nu mai are dreptul să revină asupra deciziei de divorț decât după ce ea s-a căsătorit cu un alt bărbat, dacă a intervenit divorțul între aceștia sau dacă el a decedat.

178) Prin încheierea unui nou contract de căsătorie.

179) Cele patru luni prescrise în versetul 226.

180) Aici Coranul.

181) Aici Sunna.

182) Îndemnul este adresat familiilor soțiilor repudiate.

183) Se relatează că Mu'qal ben Yasar a dat-o pe sora sa în căsătorie unui bărbat dintre musulmani în vremea Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* A stat ea ce a stat la el până ce, într-o zi, a repudiat-o o singură dată, fără să se mai întoarcă la ea până când a expirat perioada ei de așteptare. Dar o iubea și el și îl iubea și ea. Apoi a cerut-o din nou în căsătorie. Atunci fratele ei i-a zis: "Netrebnicule, te-am cinstit și ți-am dat-o de soție, iar tu ai alungat-o! Jur pe Allah că nu se va mai întoarce la tine niciodată." Dar Allah a cunoscut nevoia lui de ea și nevoia ei de soțul ei, i-a revelat acest verset. Și când Mu'qal l-a auzit, a zis: "Îl aud pe Domnul meu și mă supun Lui!" Apoi l-a chemat la el și i-a zis: "te căsătoresc și te cinstesc pe tine!"

233. Mamele [divorțate] îi alăptează pe copiii lor doi ani încheiați, pentru cei care voiesc să se împlinească timpul alăptării. Iar tatălui îi revine datoria de a le asigura întreținerea și îmbrăcămintea după cuviință, căci nici unui suflet nu i se impune decât atât cât îi stă în putință. Nici mama nu poate fi păgubită în ceea ce-l privește pe copilul ei, nici tatăl în ceea ce-l privește pe copilul lui. Asemenea și pentru moștenitor(184). Dacă amândoi [părinții] se învoiesc la înțărcare, după ce se sfătuiesc, nu vor avea păcat. Iar dacă voiți să luați doică pentru copiii voștri, nu veți avea nici un păcat, dacă plătiți ceea ce aveți de dat, după cuviință. Și să fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Cel care Vede [*Basir*] ceea ce faceți!(185)

234. Aceia dintre voi care se săvârșesc din viață și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte [o perioadă de] patru luni și zece [zile](186). După ce au împlinit timpul lor, nu mai e nici un păcat pentru voi pentru ceea ce fac ele cu sine, după cuviință(187). Și Allah este Bineștiutor [*Khabir*] a toate câte le faceți.

235. Asemenea, nu păcătuiți, dacă [în timpul acesta] le dați de înțeles femeilor că le cereți în căsătorie sau doar nutriți acest gând în sufletele voastre. Allah știe doar că voi vă gândiți la ele, dar nu le faceți promisiuni într-ascuns(188), în afară de a le spune vorbe cuviincioase(189). Și nu mărturisi intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit! Să știți că Allah cunoaște ce se află în sufletele voastre și fiți prevăzători față de El, dar să știți că Allah este Iertător [și] Blând [*Ghafur, Halim*]

184) Moștenitorul tatălui, aici cu sensul de tutore, epitrop.

185) Versetele referitoare la alăptare sunt deosebit de importante, ele poruncind menținerea unor relații bune între soții divorțați, protejarea intereselor copilului în modul cel mai clar, problemele dintre cele două părți urmând să fie rezolvate prin bunăvoință, consultare și înțelegere. Aceasta în cazurile de divorț, nu în cazurile familiilor obișnuite.

186) Prin așteptare se are în vedere abținerea în această perioadă de la căsătorie, dar și de la împodobire și ieșirea din casă (cu excepția situațiilor când femeia este nevoită să o facă).

187) Cuvintele acestea sunt adresate părinților văduvei, care devine după aceea liberă în privința opțiunii pentru un nou mariaj.

188) Adică fără știrea părinților sau tutorilor.

189) A nu le cere în căsătorie într-un mod direct în această perioadă ci ar putea spune pe ocolite: o femeie ca tine nu trebuie să rămână văduvă …

236. Nu este nici un păcat pentru voi, dacă divorțați de femei înainte de a le atinge sau înainte de a le statornici dota[190]. Dar dăruiți-le lor - cel înstărit după putința sa, iar cel sărac după putința sa - anumite bunuri, de care ele să se bucure, după cuviință! Aceasta este o datorie pentru binefăcător.

237. Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge[191], dar după ce le-ați hotărât dota, atunci ele au dreptul la jumătate din ce ați statornicit, cu excepția situației în care ele se lipsesc [de aceasta] sau acela în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță[192]. Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați că Allah este Cel care Vede Bine [*Basir*] ceea ce faceți!

238. Împliniți cu sârguință Rugăciunile, cu osebire Rugăciunea [*As-Salat*] de la mijloc[193]! Și stați în picioare dinaintea lui Allah, cu smerenie!

239. De vă temeți [de ceva], [rugați-vă] mergând pe jos sau călare, iar când sunteți iarăși în siguranță, pomeniți-L pe Allah[194], așa cum El v-a învățat, ceea ce voi nu știați[195]!

240. Aceia dintre voi care se săvârșesc din viață și lasă după ei soții [trebuie să lase] o îndemnare [moștenitorilor] pentru soțiile lor, [prevăzând] întreținerea pentru un an, fără scoaterea din casă[196]. Dacă ele pleacă [de bună voie], voi nu aveți nici un păcat pentru ceea ce fac ele cu ele însele, după cuviință. Allah este Atotputernic, Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

190) Cuvântul "dotă" nu are semnificația din limba română. El va traduce, în mod curent, cuvântul arab *mahr*, dar și *farida, sadaqa* sau *'ajr*, cu acest sens. Femeia musulmană posedă statutul de personalitate juridică deplină și, în consecință, ea poate avea în proprietate exclusivă bunuri asupra cărora nici soțul, nici părinții săi nu au nici un drept.

191) Se are în vedere actul sexual.

192) Fie soțul care renunță la jumătate sau la toată dota acordată femeii, fie reprezentantul legal al ei (dacă ea este minoră) este cel care renunță, în favoarea bărbatului, la jumătate din dota ce îi revine femeii.

193) Există interpretări diferite ale acestei expresii, dar, după opinia predominantă, prin ea se are în vedere rugăciunea de după-amiază (*asr*), de la mijlocul celor cinci rugăciuni zilnice și de la mijlocul intervalului dintre amiază și asfințit.

194) Împliniți Rugăciunile voastre în mod normal.

195) Cele două versete (238, 239) vin ca o paranteză, pentru a aminti că nici în timpul momentelor de bucurie din viață, nici în timpul luptelor, nu trebuie uitat Allah.

196) Nimeni nu are voie să le scoată din casele lor, vreme de un an, fără voia lor, asigurându-li-se hrana și îmbrăcămintea. Această prescripție este anulată de versetele anterioare, respectiv de versetul 234.

241. Celor divorțate să fie dăruite după cuviință[197]. Aceasta este o obligație pentru cei care au frică [de Allah].

242. Astfel vă face Allah semnele Sale învederate, pentru ca voi să pricepeți!

243. Nu i-ai văzut pe aceia care au părăsit casele lor - cu toate că erau cu miile - de teama morții? Apoi Allah le-a zis: "Muriți!" Apoi i-a readus la viață. Allah este mărinimos cu oamenii, dar cei mai mulți oameni sunt nemulțumitori.

244. Așadar, luptați pe calea lui Allah și să știți că Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

245. Cine este acela care Îi dă lui Allah un împrumut bun? El i-l va înmulți [în Viața de Apoi] de mai multe ori, căci Allah micșorează sau mărește [darul Său] și voi la El vă veți întoarce.

246. N-ai văzut tu adunarea căpeteniilor fiilor lui Israel, când după [vremea lui] Moise, i-au zis unuia dintre profeții lor: "Alege-ne nouă un rege, ca să luptăm pe calea lui Allah!"? Le-a zis el: "Și dacă nu luptați, după ce vi s-a poruncit lupta?" I-au răspuns: "Ce am avea ca să nu luptăm pentru Allah, când noi am fost alungați din căminele noastre, de lângă copiii noștri?" Dar când le-a fost poruncită lupta, ei au întors spatele, afară de puțini dintre ei. Însă Allah îi cunoaște bine pe cei nelegiuiți!

247. Și le-a zis profetul lor[198]: "Allah vi l-a trimis vouă pe Talut[199] ca rege!". Au răspuns ei: "Cum să cârmuiască el peste noi, când noi suntem mai vrednici de domnie decât el? El nu a fost dăruit nici cu bogăție din belșug". Le-a zis: "Allah l-a ales pe el peste voi și l-a înzestrat cu prisos de învățătură și putere trupească!" Iar Allah dă [din] stăpânirea Lui cui voiește El, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] El este Atoateștiutor [*Wasi', 'Alim*].

197) Pe lângă dotă, femeile divorțate au dreptul și la un dar din partea foștilor soți.

198) Samuel.

199) Numele biblic a lui Talut este Saul.

248. Şi profetul lor le-a zis: "Un semn al stăpânirii sale este acela că va veni la voi cu chivotul în care se află chezăşia liniştii trimise de Domnul vostru[200], laolaltă cu rămăşiţele lăsate de neamul lui Moise şi de neamul lui Harun[201], purtat de îngeri. În aceasta este un semn pentru voi, dacă sunteţi credincioşi!".

249. Şi când a purces Talut cu oştenii lui, a zis el: Iată, Allah voieşte să vă încerce cu un râu; acela care va bea nu va mai fi de partea mea, iar acela care nu va gusta din el va fi de partea mea, afară de cei care vor lua o sorbitură cu căuşul palmei lor. Ei însă au băut din el, afară de puţini dintre ei. După ce au trecut, el şi cei ce crezură împreună cu el, au zis ei: "N-avem astăzi putere faţă de Jalut[202] şi de oştenii săi!" Dar au zis şi cei care erau convinşi că Îl vor întâlni pe Allah: "De câte ori nu a învins o oştire mai puţin numeroasă o oştire mai mare, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici!".

250. Şi când au ieşit înaintea lui Jalut şi a oştenilor săi, au zis ei: "Doamne, revarsă asupra noastră statornicie, întăreşte picioarele noastre şi ajută-ne pe noi să înfrângem acest neam de necredincioşi!"

251. Şi i-au înfrânt cu îngăduinţa lui Allah, şi Dawud[203] l-a omorât pe Jalut, iar Allah i-a dăruit [lui Dawud] cârmuirea şi înţelepciunea[204] şi l-a învăţat ceea ce a voit El. Şi dacă Allah nu i-ar ţine pe oameni în frâu, unul prin altul[205], pământul ar fi stricat. Dar Allah este darnic cu toate lumile!

252. Acestea sunt versetele lui Allah, pe care Noi Ţi le recităm [Muhammed] întru adevăr. Şi tu eşti [neîndoielnic] dintre trimişi![206]

200) Este vorba de chivotul în care Moise punea Tora când pornea la luptă şi îl aşeza în faţa oştii pentru a aduce liniştea şi încrederea în sufletele luptătorilor.

201) Numele arab al lui Aaron. Prin rămăşiţe sunt avute în vedere toiagul şi veşmintele lui Moise, precum şi unele table cu Tora.

202) Numele arab al lui Goliat.

203) Numele arab al lui David.

204) Profeţia.

205) Aluzie la necesitatea existenţei unui echilibru între diversele puteri pe pământ.

206) Aici Allah se adresează direct profetului Muhammed.

253. Printre acești trimiși, Noi i-am pus pe unii înaintea altora: unora dintre ei le-a vorbit Allah[207], pe alții i-a ridicat mai sus cu câteva trepte[208]. I-am dat lui Isus, fiul Mariei, semne limpezi[209] și l-am întărit pre el prin duhul sfânt. Și de-ar fi voit Allah, nu s-ar fi războit cei de după ei[210], în urma semnelor limpezi pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat; unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei au tăgăduit. Și de-ar fi voit Allah, ei nu s-ar fi războit, dar Allah face ceea ce voiește El.[211]

254. O, voi cei care credeți! Dați [milostenie] din ceea ce Noi v-am dăruit înainte de a veni o Zi în care nu va mai fi de folos nici negoț[212], nici legătură [de prietenie] și nici mijlocire! Necredincioșii sunt nelegiuiți!

207) Este vorba de Moise.

208) Este vorba de profetul Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - plasat deasupra tuturor celorlalți prin numeroasele semne pe care le-a primit, precum și despre Avraam.

209) Cum sunt lecuirea bolnavilor și învierea morților.

210) După profeți.

211) Chestiunea voinței lui Allah este neclară pentru mulți. Cei tendențioși dintre ei întreabă de ce nu intervine Allah pentru a împiedica apariția de neînțelegeri între oameni, dacă poate să facă acest lucru. Răspunsul pentru aceștia este că Allah, dacă ar fi vrut să-i creeze pe oameni fără voință și fără libertatea care să le dea posibilitatea de a alege ceea ce voiesc, ar fi putut s-o facă, așa cum a creat mineralele, animalele și îngerii, dar El l-a făcut pe om cu gândire, pentru a putea distinge binele de rău și i-a dat libertatea de a-l alege pe cel care a voit dintre cele două. Iar de n-ar fi fost astfel, i-ar fi dat lui voința cu care să poată să meargă pe calea pe care a ales-o fără nici o oprelişte. Și l-a înzestrat pe el cu simțuri care să-i dea posibilitatea să aleagă la fața locului și prin aceasta l-a înnobilat pe el. De această alegere depind răsplata și pedeapsa. Omul poate să creadă din convingere sau poate să nu creadă, fără oprelişte, urmând să suporte urmările necredinței sale, precum ticăloșia acestei vieți sau suferința fără seamăn a Vieții de Apoi. Omul trebuie să cugete la căile de a se salva de primejdii, dacă nu-i va folosi întrebarea: "De ce m-a creat Allah astfel?"

212) Posibilitatea de răscumpărare.

255. Allah! Nu există divinitate afară de El, Cel Viu, Veşnicul [Al-Qayyum][213]! Nici aţipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din ceruri şi de pre pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduinţa Lui? El le ştie pe cele din faţa lor şi pe cele din urma lor[214]. Şi ei nu pricep nimic din ştiinţa Sa în afară de ceea ce El voieşte. Tronul Lui[215] se întinde peste ceruri şi peste pământ şi nu-I este grea păzirea lor[216]. El este Preaînaltul, Măreţul [*Al-Aliyy, Al'Azim*]!

256. Nu este silire la credinţă! Răzvedită este deosebirea dintre calea cea dreaptă şi rătăcire, iar acela care se leapădă de Taghut[217] şi crede în Allah, acela s-a prins de cea mai trainică toartă [Islamul], care nu se sparge niciodată[218]. Şi Allah este Cel care Aude totul, Atoateştiutor [*Sami', 'Alim*].

257. Allah este ocrotitorul celor care cred; El îi scoate din întunecimi la Lumină, în vreme ce acelora care nu cred le sunt ocrotitori Taghuţii, care-i scot de la Lumină la întunecimi şi aceştia sunt oaspeţii Focului şi în el vor rămâne veşnic.

258. Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu existenţa Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânia[219]? Şi a zis Avraam: "Domnul meu este cel care dă viaţă şi ia viaţa". Şi i-a răspuns el: "Şi eu pot să dau viaţa şi să iau viaţa!". Atunci a zis Avraam: "Allah face ca soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!" Cel care nu credea a rămas descumpănit, căci Allah nu-i călăuzeşte pe cei nelegiuiţi.

213) Cuvânt prin care va apărea tradus epitetul lui Allah *Al-Qayyum*, care mai înseamnă şi "Cel care nu are nevoie de nimic, în vreme ce toate au nevoie de El; Cel care nu depinde de nimeni, în vreme ce totul depinde de El".

214) El le ştie pe cele din această lume şi pe cele din Lumea de Apoi.

215) Versetul 255 se numeşte "versetul Tronului", după acest cuvânt *kursiy*, care înseamnă "tron, jilţ", dar pe care unii comentatori îl interpretează şi ca însemnând Ştiinţa lui Allah.

216) A cerului şi a pământului.

217) După unii comentatori, prin At-Taghut se au în vedere diavolii, idolii şi toate falsele divinităţi. Tocmai de aceea, în versetul următor, cuvântul este folosit cu sens de plural.

218) Metaforă pentru legătura cea mai trainică.

219) Nimrod, după unii comentatori. Aluzie la faptul că, devenind rege, el a socotit că este atotputernic şi, în consecinţă, a tăgăduit existenţa lui Allah.

259. Sau ca acela care a trecut pe lângă o cetate pustiită până în temelii și care a întrebat: “Cum o va readuce Allah la viață după moartea ei?” Allah l-a lăsat atunci pe el fără viață o sută de ani, apoi l-a înviat și i-a zis: “Cât ai stat tu [așa]?” I-a răspuns: “Am rămas o zi sau o parte dintr-o zi.” I-a zis [Allah]: “Ba ai stat o sută de ani și uită-te la mâncarea ta și băutura ta! Nu s-au stricat! Și uită-te la asinul tău! Și te vom face pe tine un semn pentru oameni. Uită-te la aceste oase [ale asinului] cum le îmbinăm și apoi le îmbrăcăm cu carne!” Și când i s-a arătat lui deslușit aceasta, a zis: “Eu știu că Allah este peste toate Atotputernic!”

260. Și [adu-ți aminte când] Avraam a zis: "Doamne, arată-mi mie cum îi readuci la viață pe cei morți?!", I-a răspuns: "Tot nu crezi?" El i-a zis: "Ba da! Ci numai să se liniștească inima mea!" El [Allah] i-a zis atunci: "Ia patru păsări și taie-le mărunt, apoi pune pe fiecare munte o bucată din ele, apoi cheamă-le și ele vor veni la tine în grabă. Și să știi că Allah este Atotputernic, Înțelept [*’Aziz, Hakim*]!"

261. Pilda acelora care dau [din] averea lor pe calea lui Allah este ca pilda grăuntelui care face șapte spice și în fiecare spic sunt o sută de grăunțe, căci Allah înmulțește [răsplata] celui care voiește El. Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] Atoateștiutor [*Wasi’, ‘Alim*].

262. Aceia care dau [din] averea lor pe calea lui Allah și nu vin, după darul făcut, să se laude cu el și nici cu necăjire, aceia au răsplată de la Domnul lor și teamă pentru ei nu va fi și nici nu vor cunoaște ei mâhnirea.

263. O vorbă cuviincioasă și de iertare este mai bună decât o milostenie după care urmează necăjirea. Iar Allah este Înstărit Îndeajuns [și] Blând [*Ghaniyy, Halim*].

264. O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire, ca acela care cheltuiește din averea lui de ochii lumii, fără să creadă în Allah și în Ziua de Apoi, căci pilda lui este ca pilda unei stânci acoperite de colb peste care vine o ploaie abundentă și o lasă goală. Ei nu au nici un folos din ceea ce au dobândit. Allah nu-i călăuzește pe cei necredincioși.

265. Iar pilda acelora care cheltuiesc din averea lor [drept milostenie], în căutarea mulțumirii lui Allah și întăririi sufletelor lor, este ca pilda unei grădini de pe o colină peste care vine o ploaie abundentă și dă roade de două ori mai multe, iar dacă nu vine peste ea ploaie [îi este de-ajuns] atunci numai o roureală. Allah vede tot ceea ce voi făptuiți [*Basir*].

266. Oare dorește vreunul dintre voi să aibă o grădină de curmali și viță de vie pe sub care să curgă pâraie, cu tot felul de roade în ea, și să-l ajungă bătrânețea pe când copiii lui sunt încă mici și să se abată asupra ei vijelie cu foc și ea să fie mistuită [de flăcări]? Astfel vă arată Allah semnele, poate că voi o să cugetați.

267. O, voi, cei care credeți! Faceți milostenie din lucrurile bune pe care le-ați dobândit și din [roadele] cele pe care le-am făcut să crească pentru voi din pământ și nu vă întoarceți spre lucrurile rele ca să faceți din ele milostenie, când nici voi înșivă nu le-ați primi decât dacă ați fi cu ochii închiși! Și să știți că Allah este Înstărit Îndeajuns [și] Vrednic de Laudă [*Ghaniyy, Hamid*]!

268. Șeitan vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri urâte, în vreme ce Allah vă făgăduiește iertare și har, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit, Atoateștiutor [*Wasi', 'Alim*].

269. El dăruiește înțelepciune cui voiește El, iar cel care a fost dăruit cu înțelepciune, acela a fost dăruit cu un mare bine, dar [acest lucru] nu-l pricep decât cei ageri la minte.

270. Ceea ce ne dați ca milostenie și jurămintele prin care vă legați [să faceți ceva bun][220], acestea Allah le știe, iar cei nelegiuiți[221] nu vor avea pe nimeni ca sprijinitori.

271. Dacă dați milosteniile mărturisit, binefaceri sunt ele, dar dacă nu le faceți cunoscute și le dați săracilor, atunci ele vor fi încă și mai bune pentru voi și vă vor ispăși pentru o parte dintre păcatele voastre, căci Allah este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce faceți voi.

272. Nu e treaba ta, [o, Muhammed], călăuzirea lor [a celor nelegiuiți pe calea cea bună], căci Allah călăuzește pe cine voiește El și orice bunuri dați voi ele sunt pentru sufletele voastre. Voi nu dați decât căutând Fața lui Allah[222]. Și pentru toate bunurile pe care le dăruiți veți fi răsplătiți [din timp]. Și voi nu veți fi nedreptățiți.

273. [Dați milostenie] pentru cei nevoiași, care se străduiesc pe calea lui Allah și nu pot umbla prin lume[223]! Cel neștiutor îi socotește înstăriți din cauza pioșeniei lor. Îi cunoști după semnul lor, căci ei nu cer de la oameni cu stăruință. Și orice bine pe care îl dăruiți, desigur Allah îl știe, căci El este Atoateștiutor [*Alim*].

220) Aceste jurăminte trebuie să se împlinească.
221) Aici, cei care nu dau Dania.
222) Aici se are în vedere Mulțumirea Lui.
223) Să umble pentru a face negoț.

274. Cei care dăruiesc din bunurile lor [milostenie] noaptea și ziua, în taină și fățiș, au răsplata lor la Domnul lor și ei nu au a se teme și nici nu vor fi ei mâhniți.

275. Cei care mănâncă din camătă nu se vor ridica [în Ziua de Apoi] decât așa cum se poticnește cel atins de Șeitan și această [pedeapsă] pentru că ei zic: "Și negustoria e ca și camăta", în vreme ce Allah a îngăduit negoțul, dar El a oprit camăta. Cei cărora le vine povață de la Domnul lor și se opresc, aceia au [iertare] pentru ceea ce au făcut mai înainte și lucrul lor este la Allah [pentru judecată], dar cei care o fac mai departe, aceia vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.

276. Allah nimicește camăta și sporește milosteniile. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos!

277. Cei care cred și plinesc fapte bune, fac Rugăciunea [*As-Salat*] și dau Dania [*Az-Zakat*], au răsplata lor de la Domnul lor și pentru ei nu este teamă și nici nu vor fi ei mâhniți.

278. O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă ce v-a mai rămas [la oameni], dacă sunteți credincioși!

279. Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Trimisului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri [mai puțin camăta]. Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți(224)!

280. Aceluia care este strâmtorat să i se dea păsuire până îi va fi ușor, iar să faceți milostenie e și mai bine pentru voi, dacă știți!(225)

281. Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei [oamenii] nu vor fi nedreptățiți.

224) Motivul revelării acestui verset a fost că atunci când s-a interzis camăta unii oameni au spus: „Profetule, dar sunt unii dintre noi care au împrumutat deja.” Și atunci s-a pogorât versetul.

225) Dacă debitorul este în jenă financiară, creditorul trebuie să îl aștepte până când va dispune de banii necesari, dar și mai potrivit este să-l scutească de restituirea datoriei.

282. O, voi, cei care credeți! Dacă voi contractați o datorie pentru un anumit timp, atunci însemnați-o în scris! Și să o însemne, între voi, un scrib cu dreptate! Scribul nu are voie să refuze a scrie, așa cum l-a învățat Allah. Așadar, el trebuie să scrie așa cum îi dictează datornicul, care trebuie să fie cu frică de Allah, Stăpânul său, și să nu micșoreze [valoarea datoriei] cu nimic! Dar dacă datornicul este fără judecată sau slab sau nu poate dicta el, atunci să dicteze tutorelui său, cu dreptate. Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, [luați] un bărbat și două muieri, dintre aceia pe care îi acceptați ca martori, așa încât, dacă va greși una dintre ele, să-și amintească una celeilalte! Martorii nu au voie să se împotrivească, dacă sunt chemați. Și să nu vă fie urât să însemnați datoria, mică de va fi ori mare, împreună cu termenul ei! Așa este mai drept pentru voi față de Allah și mai de ajutor pentru mărturie și mai aproape de a vă ajuta să nu aveți bănuieli. Dar dacă este un negoț pentru ceva prezent, pe care îl conveniți între voi [pe loc], atunci nu este nici un păcat dacă nu-l însemnați în scris, dar luați martori, atunci când faceți negoț între voi! Dar să nu fie păgubit nici un scrib sau martor, căci de veți face [asta] înseamnă că ticăloșia este în voi! Și fiți cu frică de Allah și Allah vă învață, căci Allah este Atoateștiutor [*'Alim*].

283. Și dacă sunteți într-o călătorie și nu găsiți un scrib, atunci un zălog primit [este de ajuns]. Iar dacă aveți încredere unul în altul, atunci să înapoieze lucrul întrebuințat cel căruia i s-a încredințat și să se teamă de Allah, Domnul său! Să nu ascundeți mărturia[226]; cel care ascunde are o inimă păcătoasă și Allah este Știutor [*'Alim*] al celor pe care voi le făptuiți!

284. Ale lui Allah sunt toate din ceruri și de pre pământ. Și dacă arătați sau ascundeți ceea ce este în sufletele voastre, Allah vă va cere socoteală pentru acest lucru. Apoi El îl va ierta pe cel care El va voi și îl va chinui pe cel care El va voi. Allah este cu putere peste toate!

226) Să nu refuzați să faceți mărturie.

285. Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare [dintre ei] a crezut în Allah, în îngerii Lui, în scripturile Lui și în trimișii Lui. [Și ei zic]: "Noi nu facem nici o deosebire între vreunul dintre trimișii Săi". Și ei au zis: "Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta [o implorăm], Doamne, și la Tine este întoarcerea!"

286. Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit [faptele bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [faptele rele]. Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșalele noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși!

3 SURAT 'AL 'IMRAN [1]

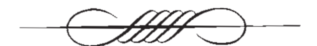
(Medinită [89]; 200 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim.[2]

2. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Cel Viu [*Al-Hayy*], Cel Veșnic[3] [*Al-Qayyum*]![4]

3. El ți-a pogorât Cartea cu Adevărul [Coranul], întărindu-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia,

1) *"Sura Familiei 'Imran"*: Numită astfel pentru că tratează în bună parte (versetele 31-63) despre familia lui Isus. Tatăl Fecioarei Maria este numit 'Imran, în Coran. Elisabeta este o soră a Mariei. Acestea două, împreună cu Isus, Ioan Botezătorul, considerat văr al lui Isus, și Zaharia, soțul Elisabetei - formează "familia 'Imran". După tradiție, mama Mariei se numea Ana, iar tatăl ei se numea 'Imran.

2) Vezi nota la sura 2, versetul 1.

3) Aceste versete au fost revelate în legătură cu delegația creștinilor de la Najran, în număr de șaizeci de călăreți, între care paisprezece nobili, printre ei numărându-se prințul lor Abd al-Masih, povățuitorul lor Al-Ayham și episcopul lor Abu Haritha ben 'Alqama. Ei s-au înfățișat dinaintea Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și au stat de vorbă cu el toți trei. Odată i-au spus că Isus este Dumnezeu, pentru că el i-a adus pe morți la viață, altă dată i-au spus că el este fiul lui Dumnezeu, întrucât el nu avea tată, iar altă dată i-au spus că el ar fi fost unul dintre membrii Sfintei Treimi, întrucât Dumnezeu spunea: "Noi am făcut și Noi am spus", pe când dacă El ar fi fost unul singur, atunci ar fi zis: "Eu am făcut și Eu am spus". Atunci Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - le-a zis: Voi nu știți că Stăpânul nostru este veșnic viu și nu moare și că Isus este muritor? Ba da! i-au răspuns ei. Apoi a zis: Voi nu știți că nu există fiu care să nu semene cu părintele său? Ba da! i-au răspuns ei. Atunci le-a zis: Voi nu știți că Stăpânul nostru ia în seamă toate lucrurile, pe care le apără, le păstrează și le dăruiește? Oare avea Isus ceva de acest fel? Nu! au răspuns ei. I-a mai întrebat: Voi nu știți că nimic din cer și de pe pământ nu-I este necunoscut lui Allah? Oare știa Isus ceva dintre acestea, afară de ceea ce a aflat el? Nu! i-au răspuns ei. Apoi i-a întrebat: Voi nu știți că Domnul nostru nu mănâncă nimic, nu bea nimic și nu iese afară și că Isus mânca, bea și ieșea afară? Ba da! au răspuns ei. Atunci, Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - le-a zis lor: Atunci cum să fie el așa cum ați pretins? Și ei au tăcut, dar au continuat să tăgăduiască. Atunci Allah i-a revelat primele optzeci și ceva de versete din această sură.

4) Allah este Creatorul și Stăpânul, cel cu calitățile supreme și absolute fără de seamăn, care nu este slujit și rugat pe merit afară de El. Vezi 2:255, nota nr. 211.

4. Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și a pogorât Îndreptarul [Al-Furqan][5]. Cei care nu cred în semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Atotputernic [*'Aziz*] [și] Dătător de pedeapsă!

5. Lui Allah nu-I este nimic ascuns, nici de pre pământ și nici din cer.

6. El este Acela care vă plămădește în mitre, precum voiește. Nu este altă divinitatea în afara Lui, Atotputernicul, Înțeleptul [*Al-Aziz, Al-Hakim*].

7. El este Acela care ți-a pogorât Cartea. În ea sunt versete deslușite - și ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite. Cei cu înclinare [către rătăcire] în inimi le urmăresc pe acelea în care este nedeslușire, în căutarea vrajbei și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea lor decât Allah. Aceia care sunt înrădăcinați în știință spun: "Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!" Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată.

8. Doamne! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu ești Cel Darnic [*Al-Wahhab*]!

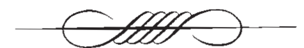
9. Doamne! Tu îi vei aduna pe oameni într-o Zi, în legătură cu care nu este nici o îndoială. Allah [cu adevărat] nu-Și calcă făgăduința!"

10. Acelora care nu cred, nu le vor fi de folos nici averile lor și nici copiii lor la Allah întru nimic. Aceștia vor fi vreascuri pentru Foc,

11. Asemenea neamului lui Faraon și celor de dinaintea lui, care au tăgăduit semnele Noastre. Dar Allah i-a nimicit pentru păcatele lor și Allah este aspru în pedeapsă.

12. Și spune celor care nu cred: "Veți fi biruiți [curând] și veți fi adunați spre Gheena! Și ce pat groaznic veți avea!"

13. "Ați avut un semn în cele două oștiri ce s-au ciocnit: o oștire care lupta pe calea lui Allah și o alta, necredincioasă, care i-a văzut [pe credincioși] de două ori mai mulți decât ei, cu proprii lor ochi. Allah îl întărește cu ajutorul Său pe cel care voiește El! În aceasta este o pildă pentru cei care au ochi să vadă!"[6]

5) *Al-Furqan*, aici Coranul, dar cuvântul desemnează, în alte contexte, și celelalte cărți sfinte pentru că ele disting binele de rău.

6) Aluzie la bătălia de la Badr, prima din istoria Islamului, care a avut loc în anul 623 (luna Ramadan din anul 2 după hegira), între mica comunitate de musulmani mekkani și sprijinitori ai lor de la Medina și o oaste numeroasă a adversarilor lor de la Mekka. Lupta a avut loc pe platoul Badr, situat la aproximativ 50 mile sud-vest de Medina. Mica oaste, condusă de Muhammed însuși, era alcătuită din 313 combatanți credincioși, în vreme ce oastea mekkană, bine înarmată, număra

14. Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite - femeile, progeniturile, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele(7) și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este buna întoarcere.

15. Spune: „Pot eu să vă vestesc ceva mai bun decât acestea? Aceia care sunt cu frică au de la Domnul lor grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea veșnic sălaș, și soții curate și mulțumirea lui Allah, căci Allah este Cel care îi Vede Bine [*Al-Basir*] pe robii Săi,

16. Care zic: „Doamne, noi credem! Iartă-ne nouă greșalele noastre și ferește-ne pe noi de chinurile Focului!"

17. [Aceștia sunt] cei răbdători, cei sinceri, cei smeriți, cei care dau milostenie, cei care cer iertare înainte de revărsatul zorilor.

18. Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El. Și îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: „Nu există altă divinitate afară de El, Atotputernicul, Înțeleptul [*Al-Aziz, Al-Hakim*]"(8)

19. [Unica] religie acceptată de Allah este Islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura(9) decât după ce a ajuns la ei Știința(10), din pricina pizmei lor. Iar cel care nu crede în semnele lui Allah [să știe că] Allah este grabnic la socoteală!

aproximativ o mie de luptători și avea printre comandanții săi câțiva dintre cei mai vestiți războinici din Arabia, între care Abu Jahl, adversar învederat al Islamului. În ciuda acestor avantaje, oastea musulmană, condusă de Muhammed, a înregistrat o strălucită victorie, mulți dintre combatanții inamicilor, printre care și Abu Jahl, pierind în această bătălie care a avut un rol deosebit în consolidarea poziției lui Muhammed și a noii comunități.

7) Se au în vedere ovinele, bovinele, caprinele și cămilele.

8) Cînd s-a instalat Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - în Medina, au venit la el doi episcopi din Șam. Au intrat la el și l-au recunoscut după descriere. Și l-au întrebat pe el: Tu ești Muhammed? Da! le-a răspuns el. Apoi l-au mai întrebat: Și tu ești Ahmad? Da! le-a răspuns el. Au zis apoi: Te întrebăm în legătură cu o mărturisire și dacă ne vei spune care este, vom crede în tine și te vom crede! Întrebați! le-a răspuns Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Atunci ei i-au zis: Spune-ne care este cea mai minunată mărturisire din Cartea lui Allah? Atunci s-a revelat acest verset și cei doi bărbați au îmbrățișat Islamul.

9) Iudeii și creștinii.

10) Când au aflat că Islamul este Adevărul.

20. Dacă ei se împotrivesc ție, spune-le: „M-am supus în fața lui Allah[11], eu și cei care m-au urmat!” Și spune celor cărora li s-a dat Scriptura, precum și celor în neștiință[12]: „V-ați supus lui Allah [îmbrățișând Islamul]?” Și dacă s-au supus, sunt bine călăuziți, iar dacă nu voiesc, datoria ta este transmiterea [mesajului] și Allah este Cel care îi Vede Bine pe robii Săi [*Al-Basir*].

21. Acelora care nu cred în semnele lui Allah și-i omoară pe profeți pe nedrept și-i omoară pe aceia dintre oameni care poruncesc dreptatea, acelora vestește-le osândă dureroasă.

22. Aceia sunt cei ale căror fapte sunt în deșert în această viață ca și în Viața de Apoi și ei nu vor avea sprijinitori!

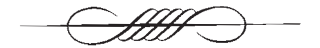
23. Oare nu i-ai văzut pe aceia cărora li s-a dat o parte din Carte?[13] Ei sunt chemați la Cartea lui Allah[14] pentru a judeca în certurile dintre ei, dar unii dintre ei întorc spatele și se îndepărtează.

24. Aceasta pentru că ei zic: "Focul nu ne va atinge decât numai câteva zile numărate!" Dar i-a înșelat în credința lor ceea ce ei au născocit.

25. Dar cum va fi, când îi vom aduna, într-o Zi în legătură cu care nu este nici o îndoială, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit și când ei nu vor fi nicicum nedreptățiți!

26. Spune: “O, Doamne, Stăpân peste toate! Tu dai stăpânirea aceluia care voiești Tu și iei stăpânirea de la cel care voiești Tu. Tu îl cinstești pe cel care voiești Tu și îl umilești pe cel care voiești Tu. În mâna Ta se află Binele și Tu ești Cel care are putere peste toate.

27. Tu faci să intre noaptea în zi și faci să intre ziua în noapte. Tu faci să se ivească viul din mort și faci să se ivească mortul din viu și Tu îl dăruiești [cu cele necesare traiului] pe cel care voiești Tu, fără a ține socoteală.

11) Aici cu sensul de: întru totul, pe deplin, cu totul.

12) Aceștia sunt arabii păgâni, numiți astfel pentru că nu știau să citească și să scrie sau pentru că ei nu aveau o Scriptură.

13) Tora și Evanghelia, în circulație, în epoca aceea.

14) Coranul.

28. Dreptcredincioșii să nu-i ia pe necredincioși drept aliați în locul dreptcredincioșilor. Cel care face aceasta nu va mai avea legătură cu Allah, afară de situația în care căutați o pavăză să vă feriți de ei. Dar Allah vă avertizează [asupra pedepsei] Lui. Și la Allah este întoarcerea.

29. Spune: „De veți ține ascuns ceea ce se află în piepturile voastre sau de veți da pe față acestea, Allah le știe. El știe tot ce se află în ceruri și tot ceea ce se află pe pământ. Și Allah asupra tuturor lucrurilor are putere.

30. În ziua în care fiecare suflet se va afla în fața binelui ce l-a făcut și a răului ce l-a făcut, va dori ca între el și acesta [răul] să fie o mare distanță. Allah vă avertizează [asupra pedepsei] Lui. Allah este Iertător cu robii [Săi].

31. Spune: „[O, Profetule] Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah e Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*]!".

32. Spune: "Fiți cu supunere față de Allah și de Trimis[15], dar dacă întoarceți spatele, Allah nu-i iubește pe necredincioși!"

33. Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran[16] peste toate lumile [din vremea lor],

34. Ca scoborâtori unii din alții. Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

35. Muierea lui Imran a zis: "Doamne, Îți juruiesc [numai] Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine! Tu ești Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*][17]!".

36. Și când a născut, a zis ea: "Doamne, am zămislit o copilă!", dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă![18] "Eu i-am pus numele Maria[19] și o încredințez pe ea și pe scoborâtorii ei ocrotirii Tale, împotriva lui Șeitan cel izgonit![20]".

15) Profetul Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

16) Imran este tatăl Mariei, mama lui Isus.

17) Vezi introducerea Coranului, capitolul IV (*Isus Christos în Coranul cel Sfânt*).

18) Pentru că nu erau acceptați pentru a fi juruiți lui Allah decât băieții, iar băiatul pe care l-a cerut ea nu este la fel ca fetița care i-a fost dăruită.

19) În limba lor înseamnă "adoratoarea, slujitoarea Domnului".

20) Epitet al lui Șeitan cel izgonit.

37. Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și a încredințat-o lui Zaharia[21]. Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întrebat-o el: "O, Maria, de unde ai aceasta?" Iar ea îi răspundea: "Ea este de la Allah!" Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!

38. Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, zicând: "Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vlăstare binecuvântate, căci Tu ești Cel care Aude ruga!".

39. Atunci, l-au chemat îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în templu, [zicându-i]: "Iată că Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adeveri un cuvânt al lui Allah[22]. [Și el va fi] un bărbat nobil, neprihănit, un profet dintre cei evlavioși".

40. El a zis: "Doamne, cum să am eu un băiat, când m-au ajuns bătrânețile, iar muierea mea este stearpă?" Și i-a răspuns [Allah]: "Așa!" Allah face ceea ce voiește!

41. A zis [Zaharia]: "Doamne, dă-mi mie un semn!". I-a răspuns [Allah]: "Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, vreme de trei zile, decât prin semne! Pomenește-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!".

42. Îngerii au zis: "O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor!

43. O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!"

44. Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm.[23] Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor [pentru a hotărî] care dintre ei s-o ocrotească pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au avut discuția.[24]

21) Zaharia (în arabă Zakariya) este tatăl lui Ioan Botezătorul (în arabă Yahya).

22) "Un cuvânt al lui Allah": O poruncă a lui Allah. Referitor la Isus care s-a născut fără să aibă tată, din porunca lui Allah, care a zis: "Fii!"

23) Ție, o, Muhammed!

24) Contextul indică aici că este vorba de o tragere la sorți.

45. Îngerii au zis: "O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa[25], fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].

46. El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste[26] și va fi dintre cei evlavioși".

47. Ea a zis: "Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?" I-a răspuns El: "Întocmai așa!" Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar "Fii" și el este de îndată!

48. Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia.

49. Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]: "Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu plămădesc pentru voi din lut ca un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va face o pasăre vie, cu voia lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți[27], cu voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!

50. Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite[28]. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

51. Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!"

52. Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: "Cine sunt sprijinitorii mei [în chemarea] la Allah?" Apostolii au răspuns: "Noi suntem sprijinitorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi [lui Allah] Îi suntem supuși [musulmani]!

25) Mesia, Isus.

26) Traducere a cuvântului arab *kahl*, care înseamnă bărbat între 30-50 de ani.

27) Isus a readus la viață patru suflete: pe Lazăr, care-i era prieten, pe fiul văduvei din Nain, pe fiica lui Iair și pe Sam, fiul lui Noe, după cum au menționat Al-Qortobi și alții.

28) Ibn Kathir a zis, în acest sens: În aceasta se află dovada că Isus a abrogat o parte din Legea Torei.

53. Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât şi-l urmăm pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie".[29]

54. Şi ei au viclenit[30], dar Allah a făcut ca planurile lor să nu izbutească, fiindcă Allah este cel mai bun dintre plănuitori!

55. Când Allah a spus: "O, Isus! Eu îţi voi da o răsplată îmbelşugată, te voi înălţa la Mine, te voi mântui de cei care nu cred[31] şi îi voi pune pe cei care te-au urmat[32] peste cei care nu cred până în ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră şi Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înţelegeţi.

56. Cât despre cei care au tăgăduit, pe ei îi voi supune la chinuri grele atât în această lume, cât şi în Lumea de Apoi şi ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute."

57. Cât despre cei care cred şi săvârşesc fapte bune, El le va da răsplata cuvenită lor. Allah nu-i iubeşte pe cei nelegiuiţi!

58. Acestea ţi le recităm ţie din versete şi Mesajul Înţelepciunii.[33]

59. Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam[34], pe care El l-a făcut din lut şi apoi i-a zis lui "Fii" şi el a fost.

60. Adevărul vine de la Domnul tău şi nu va fi dintre aceia care se îndoiesc!

61. Acelora care se contrazic cu tine [o, Muhammed], în privinţa lui [Isus], după ştiinţa care ai primit-o, spune-le: „Veniţi, să-i chemăm pe fraţii noştri şi pe fii voştri, pe muierile noastre şi pe muierile voastre, pe noi înşine şi pe voi înşivă, apoi să ne rugăm şi să chemăm blestemul lui Allah asupra celor ce mint![35]".

29) Cei care fac mărturie că nu există alt Dumnezeu afară de Allah şi că Muhammed este Trimisul lui Allah. După o altă interpretare, cei care fac mărturie că Allah este Unic şi că Isus este un profet.

30) Iudeii, încercând să-l omoare pe Isus.

31) Iudeii.

32) Apostolii şi cei care au crezut în profeţia lui.

33) Coranul.

34) Adică situaţia lui Isus, pe care l-a creat fără să aibă un tată, ceea ce este într-adevăr un lucru ciudat, este similară cu situaţia lui Adam, l-a creat fără să aibă nici tată, nici mamă, apoi i-a zis "Fii!" şi el a fost.

35) Acest lucru s-a întâmplat în anul delegaţiilor, respectiv anul 10 după hegira, când a sosit şi această delegaţie a creştinilor din Najran - regiune din

62. Aceasta este povestea cea adevărată și nu există divinitate în afară de Allah, iar Allah este Puternic, Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

63. Iar dacă ei întorc spatele, Allah îi știe pe cei care seamănă stricare!

64. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi[36]: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: Mărturisiți [cel puțin] că noi suntem supuși!".

65. O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?

66. Voi sunteți aceia care ați avut dispute asupra lucrurilor de care ați avut cunoștință, dar de ce stârniți dispute despre lucruri pe care nu le cunoașteți? Și Allah știe, în vreme ce voi nu știți!

67. Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah [musulman], și nu a fost dintre cei care-I fac semeni[37].

68. Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el și pe acest Profet[38] și aceia care cred. Iar Allah este Ocrotitorul credincioșilor.

Yemen, situată la peste 300 kilometri nord de Saana, în apropiere de granița cu actualul Regat Arab Saudit. Creștinismul a ajuns aici prin intermediul comercianților din zonă. Această delegație a avut o dispută cu Muhammed, în legătură cu Isus, fiul Mariei. El i-a îndemnat să blesteme, zicând: "Doamne, blestemă-l pe acela dintre noi care minte în legătură cu Isus!". Ei au apelat la autoritățile lor în materie care i-au sfătuit să nu facă acest lucru pentru că Muhammed are dreptate și el este un profet, iar ceea ce i-a relatat Allah reprezintă adevărul, iar dacă el îi va blestema, ei vor pieri. Atunci s-au întors în ținutul lor. Ibn Abbas a zis: „Dacă ar fi ieșiți aceia care-l blestemă pe Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, atunci când se vor întoarce, nu vor mai găsi nici familii, nici averi!"

36) Veniți, să fim cu toții pe picior de egalitate.

37) S-a arătat că Ibn Abbas a spus că rabinii evreilor și creștinii din Najran s-au adunat la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și s-au luat la ceartă în privința lui Avraam. Evreii au zis: el a fost iudeu! Creștinii au zis, la rândul lor: el a fost creștin. Și atunci Allah a revelat acest verset.

38) Profetul Muhammed

69. O parte dintre oamenii Scripturii ar fi vrut să vă pricinuiască rătăcirea, dar ei nu-și pricinuiesc decât lor înșiși rătăcire, fără să-și dea seama.

70. O, voi oameni ai Scripturii, de ce tăgăduiți [voi] versetele lui Allah(39), când voi mărturisiți [că sunt de la El]?

71. O, oameni ai Scripturii, de ce îmbrăcați voi adevărul cu neadevăr și ascundeți adevărul cu bună știință?

72. O parte dintre oamenii Scripturii(40) zic: "În faptul zilei, [prefaceți-vă că voi] credeți în ceea ce li s-a revelat celor care cred, dar lepădați-vă [de aceasta] la sfârșitul ei; poate că ei se vor întoarce [la vechea lor religie]!

73. [Oamenii Cărții spun semenilor lor:] „Și nu credeți decât numai acelora care urmează religia voastră!" Spune: „Adevărata Călăuzire este Călăuzirea lui Allah!" [Și ei mai spun]: „altuia s-ar fi putut să i se dea asemenea cu aceea ce vi s-a dat vouă, astfel încât ei [musulmanii] să nu poată să aducă vorba împotriva voastră la Domnul vostru". Spune[-le] lor: „În adevăr, harul (41) este în mâna lui Allah; El îl dăruiește aceluia care voiește El. Allah este Cel cu Har Nemărginit, Atoateștiutor [*Al-Wasi', Al-Alim*]

74. Allah alege pentru îndurarea Sa pe acela care voiește El, căci Allah este Cel cu har nemărginit.

75. Printre oamenii Scripturii [iudeii] sunt unii care, dacă le-ai încredințat un qintal(42), ți-l dau înapoi, dar printre ei sunt și alții care, dacă le-ai încredințat un dinar(43) nu ți-l dau înapoi decât dacă tu stărui fără încetare. Și toate astea pentru că ei zic: "Noi nu avem datorință față de acești neînvățați(44)". Și ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună știință.

39) Coranul sau semnele lui Allah.
40) Iudeii.
41) Profeția.
42) Qintal – aici cu sensul de bani mulți
43) Aici cu sensul de sumă de bani neînsemnată.
44) Adică îi împinge pe ei la hainie pretenția că Allah le-a îngăduit lor banii și averile celor neînvățați, adică ai arabilor și ai altora.

76. Dimpotrivă, cei care-și țin făgăduința și au frică [de Allah], [aceia trebuie să știe că] Allah îi iubește pe cei care se tem [de El].

77. Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele lor pe un preț de nimic, aceia nu vor avea parte în Viața de Apoi; Allah nu le va vorbi lor, nici nu-și va îndrepta privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va curăți pe ei. Și vor avea ei parte de chin dureros.

78. Printre ei(45) sunt unii care stâlcesc Cartea(46) cu limbile lor, pentru ca să vă facă să credeți că [aceasta] este din Carte, însă aceasta nu este din Carte, și ei spun: "Aceasta este de la Allah", fără ca să fie de la Allah. Ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună știință.

79. Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, Cârmuirea și Profeția să spună apoi lumii: "Fiți adoratorii mei, și nu ai lui Allah", ci [se cuvine să spună]: "Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat [pe alții] Cartea și ați iscodit-o".

80. Și el(47) nu vă va putea porunci să-i luați pe îngeri și pe profeți drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost supuși [ai lui Allah, musulmani]?!

81. Și când Allah a încheiat un legământ cu profeții, [le-a zis El]: "Vă dau vouă o Carte și Înțelepciune. Apoi, dacă va veni la voi un trimis pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!". Le-a zis El: "Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine?" "Consimțim!" au răspuns ei. Atunci a zis Allah: "Așadar fiți martori, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei ce fac mărturie!"(48)

82. Și oricine va respinge după aceasta, aceia sunt nelegiuiți.

83. Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus, de voie ori de nevoie? Toate din ceruri și de pre pământ la El se întorc.

45) Evreii

46) Tora

47) Isus, la care se face aluzie și în versetul anterior.

48) Conform acestui verset, Allah a cerut fiecăruia dintre trimișii săi anteriori, și ca o condiție prealabilă misiunii lor, să recunoască și să anunțe venirea lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - drept Trimis.

84. Spune, [o, Muhammed]: "Noi credem în Allah, în ceea ce ne-a pogorât nouă și a pogorât lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor(49), precum și în [cărțile] date lui Moise, lui Isus și tuturor profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nici o deosebire între ei și noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]".

85. Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.

86. Cum să-i călăuzească Allah pe aceia care au refuzat credința, după ce au crezut și după ce au mărturisit că Trimisul este adevărat și după ce le-au venit semnele limpezi? Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuiți!

87. Răsplata acestora este blestemul lui Allah, al îngerilor și al tuturor oamenilor!

88. În veci vor rămâne în el [în Iad], iar chinurile lor nu vor fi ușurate și nici răgaz nu li se va da,

89. Afară de aceia care se căiesc după aceea și se îndreaptă, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Al-Rahim*].

90. Acelora care nu mai cred după ce înainte crezuseră, iar apoi sporesc necredința lor nu le va fi primită căința și aceia sunt cei rătăciți(50).

91. De la aceia care nu cred și mor necredincioși nu se va primi niciodată de la vreunul dintre ei nici chiar întregul pământ în aur, chiar dacă ei ar voi să se răscumpere cu el. Aceia vor avea parte de chin dureros și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.

92. Voi(51) nu veți ajunge la [adevărata] evlavie decât dacă veți face daruri din ceea ce vă este drag(52). Și Allah știe tot ceea ce voi dăruiți.

49) Nepoții lui Iacob, adică descendenții fiilor săi. Și au fost aceste seminții în număr de douăsprezece.

50) Aluzie la iudeii care au crezut în Moise, dar când a venit Isus nu au crezut în el, iar când a venit Muhammed au devenit și mai necredincioși.

51) Se adresează dreptcredincioșilor.

52) Omar ben al-Khattab (al doilea dintre cei patru califi dreptcredincioși, 634-644). Lucrul cel mai drag pe care l-a posedat, grădinile din Khaybar, oază pe drumul de la Medina spre Damasc, le-a dăruit pe calea lui Allah. La fel a procedat și Abu Talha (unul dintre companionii apropiați ai profetului Muhammed) și alții dintre companionii Profetului.

93. Toate mâncărurile le-au fost îngăduite fiilor lui Israel, în afară de ceea ce Israel[53] însuși și-a oprit, înainte ca Tora să fi fost trimisă. Spune-le: "Aduceți Tora și citiți-o, dacă ceea ce spuneți voi este adevărat!"

94. Și aceia care născocesc după toate acestea minciuni pe seama lui Allah, aceia sunt cu adevărat nelegiuiți.

95. Spune: "Allah a grăit adevăr! Urmați, așadar, religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost păgân![54]"

96. Cea dintâi Casă [de închinare] ridicată pentru oameni este aceea din Bakka[55], cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile.[56]

97. În ea[57] sunt semne limpezi, [printre care] locul[58] unde a stat Avraam, iar acela care intră în ea este în siguranță. Este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc[59], Allah nu are nevoie de aceste lumi[60].

98. Spune: "O, oameni ai Scripturii, de ce tăgăduiți semnele lui Allah[61]? Doară Allah este martor la cele pe care le făptuiți!"

99. Spune: "O, oameni ai Scripturii, de ce îi abateți de la calea lui Allah pe cei care cred și de ce voiți voi să o faceți strâmbă când voi sunteți martori?" Iară Allah nu este cu nebăgare de seamă față de ceea ce faceți voi.

100. O, voi cei care credeți! Dacă voi urmați unei părți dintre aceia cărora li s-a dăruit Cartea, aceasta vă va împinge de la credința voastră, făcându-vă din nou necredincioși!

53) Profetul Iacob care și-a interzis carnea și laptele de cămilă.
54) Aici cu sensul de politeist.
55) Unul din vechile nume ale sanctuarului de la Mekka.
56) Prin "toate lumile" se poate înțelege Universul, cu toate ființele, cu toate comunitățile, cu toate regnurile.
57) În această Casă, prin care se are în vedere templul Al-Kaaba.
58) Piatra pe care a stat în picioare Avraam, pentru a completa părțile superioare ale zidurilor templului Al-Kaaba. Această piatră se află și în momentul de față în apropiere de Al-Kaaba.
59) Dar refuză să împlinească.
60) Allah nu are nevoie de făpturi, ci numai ele au nevoie de El.
61) Coranul.

101. Și cum ați putea voi să tăgăduiți, când vi se recită versetele lui Allah și între voi se află Trimisul Lui? Iar acela care se va ține neclintit de Allah, va fi călăuzit pe un drum drept.

102. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!

103. Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia lui Allah[62] și nu vă scindați[63]! Și aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah pentru voi, căci ați fost dușmani [înainte de Islam] și a făcut pace între inimile voastre [la primirea Islamului] și prin harul Lui ați devenit frați și ați fost pe marginea prăpastiei Focului, iar El v-a salvat de la el. Așa va face Allah semnele sale limpezi, pentru ca voi să fiți bine călăuziți.

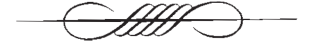
104. Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept [*ma’ruf*] și să oprească de la ceea ce este nedrept [*munkar*]![64] Aceștia sunt cei care izbândesc.

105. Nu fiți asemenea acelor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia[65] vor avea parte de chin cumplit!

106. Într-o Zi, unele chipuri se vor lumina, iar alte chipuri se vor întuneca. Acelora cu chipurile întunecate [li se va spune]: “V-ați lepădat de credință, după ce ați fost credincioși? Gustați atunci chinurile pentru că v-ați lepădat de credință!”.

107. Cât despre cei cu chipurile luminoase, ei se vor afla sub îndurarea lui Allah[66] și în ea vor sălășlui în veci.

108. Acestea sunt versetele lui Allah. Noi ție, [Muhammed], ți le recităm întru adevăr. Și Allah nu voiește nedreptățirea lumilor.

62) Prin cuvântul *Habl* (Frânghie) se are în vedere - după diverse interpretări - fie Coranul, fie legământul, fie religia islamică în general, dar cel mai probabil se are în vedere Coranul, ca legătură între Allah și creaturile sale.

63) Așa cum s-au separat iudeii și creștinii… sau cum ați fost și voi înainte de apariția Islamului, când erați măcinați de războaiele intertribale.

64) În textul Coranului apar cuvintele *ma’ruf*, care înseamnă "recunoscut" (de către toată lumea ca fiind bun sau drept) și *munkar*, care înseamnă "necunoscut" (și respins, ca fiind rău, de către toată lumea).

65) Adică iudeii și creștinii.

66) Adică în Paradis.

109. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ și la Allah se întorc toate[67].

110. Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii[68] ar fi crezut[69] ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși[70], dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuiți.

111. Ei nu vor putea niciodată să vă pricinuiască decât numai mică vătămare [cu vorba]. Iar dacă se vor lupta cu voi, vă vor întoarce spatele [fugind] și nu vor fi ajutați [de nimeni].

112. Ei sunt loviți de umilință, oriunde se află, doar dacă vor fi ajutați de Allah sau de un legământ cu oamenii. Ei și-au atras mânia lui Allah și umilința cade asupra lor și asta pentru că au tăgăduit semnele lui Allah și și-au omorât profeții pe nedrept; aceasta pentru că s-au răzvrătit [împotriva lui Allah] și au întrecut măsura.

113. Dar ei nu sunt toți la fel. Se află printre oamenii Scripturii o comunitate dreaptă, care recită versetele lui Allah în timp de noapte și se prosternează [rugându-se].

114. Ei cred în Allah și în Ziua de Apoi, poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este nedrept și se grăbesc la faptele bune; aceștia sunt printre cei cucernici.

115. Și binele pe care ei îl fac nu poate fi tăgăduit, căci Allah îi știe bine pe cei cuvioși.

116. Cât despre cei care au tăgăduit, nici averile lor, nici copiii lor nu le vor fi de nici un folos la Allah. Aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor sălășlui veșnic.

117. Ceea ce cheltuiesc ei în această viață seamănă cu un vânt care aduce frig tăios, ce se abate peste ogoarele unor oameni, care au fost nedrepți cu ei înșiși, și le prăpădește. Așadar, nu Allah i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit.

67) Toate lucrurile oamenilor, răsplătindu-l pe fiecare după cele făptuite.

68) Adică iudeii, cărora le-a fost dată Tora, și creștinii, cărora le-a fost dată Evanghelia.

69) În Cartea revelată lui Muhammed.

70) Care cred în scripturile lor și în Cartea trimisă nouă.

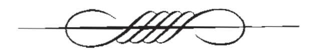
118. O, voi cei care credeți! Nu luați prieteni de încredere dintre cei ce nu sunt ai voștri, căci ei nu vor înceta să vă încurce! Ei doresc numai răul vostru. Ura se ivește din gurile lor, dar ceea ce ascund piepturile lor e și mai mare. Noi v-am arătat vouă semnele limpezi, dacă voi puteți pricepe.

119. Iată că voi îi iubiți pe ei, în vreme ce ei nu vă iubesc pe voi. Voi credeți în întreaga Carte(71). Când se întâlnesc cu voi, ei zic: "Noi credem [în Islam]", dar când rămân singuri, își mușcă vârfurile degetelor de ciudă împotriva voastră. Spune: "Pieriți cu ciuda voastră!". Allah doară cunoaște prea bine lăuntrul piepturilor.

120. Dacă voi aveți parte de ceva bun, ei sunt mâhniți, iar dacă vi se întâmplă ceva rău, ei se bucură de aceasta. Însă dacă veți fi cu răbdare și vă veți teme [de Allah], viclenia lor nu vă va pricinui nimic rău. Allah cunoaște prea bine ceea ce fac ei.

121. [Adu-ți aminte, o, Muhammed,] când ai plecat dimineața de la familia ta, pentru a stabili credincioșilor locurile de luptă!(72) Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*As-Sami, Al-'Alim*].

122. [Adu-ți aminte], când două oștiri de-ale voastre(73) s-au gândit să se întoarcă, [socotind că nu vor izbândi], dar Allah a fost Ocrotitorul lor?! Pe Allah trebuie să se bizuie credincioșii!

71) În toate scripturile.

72) Este vorba de lupta de la Uhud, care a reprezentat o mare încercare pentru tânăra comunitate musulmană. În dimineața zilei de 3 Șawwal din anul 3 h. (ianuarie 625), cei 700-1000 luptători musulmani au ocupat poziții de luptă la poalele muntelui Uhud, situat la circa trei mile nord de orașul Medina, pentru a stăvili marșul oștii mekkane, alcătuite din circa 3000 de luptători, conduși de Abu Sufyan, care voia să anihileze tânăra comunitate ce-și avea sediul în Medina. Oastea condusă de Muhammed a fost însă înfrântă, Profetul însuși fiind rănit în luptă, dar când a doua zi el a revenit pe câmpul de luptă în fruntea oștii sale, oastea mekkană s-a retras și Medina a fost salvată. Această luptă și rezultatul ei au fost pentru tânăra comunitate musulmană o lecție pentru ceea ce au însemnat credința, fermitatea și statornicia (vezi verset 3:152 și nota).

73) Este vorba de Banu Haritha și de Banu Salma (din Khazraj), care au vrut să părăsească câmpul de luptă, abandonându-i pe credincioși, urmând exemplul ipocritului Abdullah ben Salul, care s-a întors cu o treime din oștire. Dar i-a ajuns din urmă Abdullah ben Amr ben Haram și a insistat, reușind să-i convingă să se întoarcă.

123. Allah v-a făcut biruitori la Badr[74], măcar că erați umili. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!

124. [Și adu-ți aminte], când tu le-ai spus credincioșilor: "Nu v-a îndestulat Domnul vostru ajutându-vă cu trei mii de îngeri pogorâți [anume pentru aceasta]?!"

125. Ba da! Dacă voi răbdați și aveți frică [de Allah], atunci când [dușmanii] se năpustesc asupra voastră numaidecât, Domnul vostru vă va trimite întări cinci mii de îngeri înzestrați cu semne.

126. Și Allah nu a făcut-o[75] decât o veste bună și pentru ca inimile voastre să se liniștească prin aceasta. Victoria nu poate veni decât de la Allah, Puternicul, Înțeleptul [*Al-'Aziz, Al-Hakim*];

127. Pentru a nimici o parte dintre necredincioși sau pentru a-i supune prin umilire, astfel încât să se întoarcă dezamăgiți.

128. Tu, [Muhammed,] nu ai nici un amestec în aceasta; fie că El primește căința lor, fie că îi osândește, pentru că ei sunt într-adevăr nelegiuiți[76].

129. Ale lui Allah sunt toate cele din ceruri și de pre pământ; El iartă pe cine voiește și osândește pe cine voiește. Căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

130. O, voi cei care credeți, nu luați camătă înmulțită fără măsură. Și fiți cu frică de Allah, ca să izbândiți!

131. Și fiți cu teamă de Focul cel pregătit pentru necredincioși!

132. Și fiți supuși față de Allah și față de Trimis, ca să fiți iertați!

133. Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât cerurile și pământul, pregătit pentru cei evlavioși,

74) Este vorba de bătălia de la Badr din anul 2h (624), prima confruntare dintre Profet și păgânii de la Mekka, în care comunitatea musulmană (deși în număr mic și slab înarmată) a ieșit victorioasă, ceea ce a avut consecințe favorabile pentru Islam (vezi 3:13 și nota).

75) Nu a trimis îngerii ca întăriri decât pentru a spori forța și curajul în inimile lor.

76) Numai Allah hotărăște în legătură cu aceasta.

134. Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care plinesc fapte bune

135. Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică(77) sau au fost nedrepți cu propriile lor suflete(78), își aduc aminte de [măreția lui] Allah și cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah?! - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.

136. Răsplata acestora va fi iertarea Domnului lor și Grădini pe sub care curg pâraie și în ele vor avea sălaș veșnic. Și ce minunată răsplată pentru cei care fac bine!

137. Înainte de voi, multe legi s-au statornicit. Umblați prin lume și vedeți care-i sfârșitul mincinoșilor!

138. Aceasta(79) este deslușire(80) pentru oameni, călăuzire și îndemn pentru cei cu frică [de Allah].

139. Nu fiți slabi și nici întristați, căci voi veți fi cei biruitori, dacă sunteți credincioși!

140. Dacă ați primit o rană, și ceilalți(81) oameni au primit răni asemenea ei. Astfel schimbăm Noi aceste zile între oameni(82), pentru ca Allah să-i cunoască pe cei care cred și să aleagă dintre voi martiri. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuiți!

141. Și pentru ca Allah să-i deosebească pe cei care cred și să-i pedepsească pe cei necredincioși.

142. Sau ați crezut voi că veți intra în Rai fără ca Allah să-i știe pe cei care au luptat dintre voi și să-i știe pe cei care au fost statornici?

143. Bineînțeles, voi doreați moartea înainte de a o întâlni, dar acum ați văzut-o, ați privit [la ea cu ochii voștri](83).

77) Păcat mare.
78) Prin săvârșirea păcatelor.
79) Coranul.
80) Cuvântul arab *Bayan*, care are și sensul de Coran.
81) Adversarii voștri.
82) Le facem să alterneze, o dată în favoarea unui grup, altă dată în favoarea altui grup.
83) Când ați văzut în jurul vostru semeni uciși.

144. Și Muhammed nu este decât un trimis[84] - și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce lui Allah nici o stricăciune. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori[85].

145. Nici un suflet nu va putea muri fără de voia lui Allah, după sorocul scris. Cel care vrea răsplata în această lume, Noi i-o vom da în ea, iar cel care vrea răsplata în Lumea de Apoi, Noi i-o vom da în ea și Noi îi vom răsplăti pe cei mulțumitori.

146. Câți profeți au luptat - și laolaltă cu ei nenumărați ucenici - și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea lui Allah! Nu au slăbit și nu au cedat niciodată! Și Allah îi iubește pe cei statornici!

147. Și ei n-au avut alt cuvânt decât să spună: "Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre și silnicia din purtarea noastră, întărește-ne picioarele noastre[86] și ajută-ne pe noi să-i înfrângem pe oamenii necredincioși!"

148. Și [ca urmare] Allah le-a dăruit lor răsplată în această lume și bună răsplată în Lumea de Apoi, căci Allah îi iubește pe cei care fac bine [*Al-Muhsinin*].

149. O, voi cei care credeți! Dacă vă veți supune celor care au tăgăduit, ei vă vor face să vă întoarceți pe călcâiele voastre și veți redeveni pierduți!

150. Însă Allah este Stăpânul vostru și El este cel mai bun dintre sprijinitori.

151. Noi vom semăna spaimă în inimile celor care tăgăduiesc, pentru că I-au asociat lui Allah [idoli], fără ca El să fi trimis nici o dovadă pentru aceasta, iar sălașul lor va fi Focul. Și ce rău sălaș va fi pentru cei nedrepți!

84) Profet.

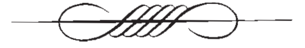
85) Acest verset constituie o pregătire psihologică a musulmanilor pentru moartea lui Muhammed, dar ea nu trebuie să-i împiedice să rămână fermi în credința lor.

86) Fixându-le puternic.

152. Allah Și-a ținut făgăduința Sa față de voi, căci cu îngăduința Lui i-ați nimicit [pe dușmani] până ce v-ați poticnit și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii [date] și nu ați mai ascultat, după ce v-a arătat [biruința] pe care voi o voiați. Printre voi [s-au ivit] unii care voiau această lume și alții care voiau Lumea de Apoi. După aceea, v-a făcut El să dați înapoi în fața lor, pentru a vă încerca. Însă El v-a iertat, căci Allah este plin de har cu dreptcredincioșii.(87)

153. [Aduceți-vă aminte] când fugeați voi urcând, fără să vă întoarceți spre nimenea, în vreme ce în urma voastră, Trimisul vă chema [să vă întoarceți]! Atunci v-a răsplătit pe voi cu durere pentru durere(88), ca să nu fiți mâhniți pentru ceea ce ați pierdut și pentru ceea ce v-a lovit. Allah este Bineștiutor [*Al-Khabir*] a ceea ce faceți voi.

154. Apoi a pogorât El asupra voastră, după durere, o liniște, un somn, care i-a învăluit pe o parte dintre voi, iar o altă parte a fost cuprinsă de griji, bănuind despre Allah lucruri neadevărate, întocmai cum fuseseră bănuielile celor din perioada păgânismului [*Al-Jahiliyya*](89), zicând: “Avem noi o parte în treaba aceasta?” Spune: “Această treabă în întregime este a lui Allah!”. Ascundeau în sufletele lor ceea ce nu voiau să lase să ți se arate ție, zicând: “Dacă noi am fi avut ceva în treaba aceasta, nu am fi fost omorâți aici”. Spune: “Dacă ați fi fost voi în casele voastre, acelora cărora le era scrisă uciderea ar fi ieșit la locurile [morții] lor!”. Dar [toate acestea au fost] pentru că Allah a voit să ispitească ce se afla în piepturile voastre și să cerce ce se afla în inimile voastre. Dar Allah este Cunoscător al lăuntrului piepturilor!

87) Continuă aluziile la bătălia de la Uhud, care a fost o revanșă a mekkanilor. Musulmanii au înregistrat pierderi grele din cauza nerespectării strategiei stabilite de Profet, care le-a cerut arcașilor să nu-și părăsească pozițiile. Cu toate acestea, nu se poate considera că necredincioșii au ieșit învingători în această bătălie, căci musulmanii i-au urmărit pe drumul spre Mekka, în vreme ce ei fugeau, refuzând lupta.

88) V-a răsplătit pe voi cu durerea înfrângerii, în schimbul durerii pe care ați provocat-o Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - când ați refuzat să-i dați ascultare.

89) Perioada anterioară apariției Islamului a fost numită în istoria civilizației islamice *Al-Jahiliyya*, expresie care este în mod obișnuit tradusă în limbile europene prin "perioada ignoranței".

155. Pe aceia dintre voi care au întors spatele în ziua când s-au întâlnit cele două oști, numai Șeitan i-a făcut să se poticnească pentru unele [fapte rele] pe care le-au agonisit. Dar Allah i-a iertat, căci Allah este Iertător, Blând [*Ghafur, Halim*].

156. O, voi cei care credeți! Nu fiți asemeni celor care nu cred și care spun despre frații lor ce bat drumurile(90) sau purced la luptă: "Dacă ar fi fost la noi, ei nu ar fi murit și nu ar fi fost omorâți". Allah hotărăște aceasta spre întristarea inimilor lor, căci Allah este Cel care dă viață și moarte. Și Allah este Cel care Vede Toate câte le faceți [*Basir*].

157. Iar de veți fi omorâți pe calea lui Allah(91) sau de veți muri, iertarea lui Allah și îndurarea sa sunt mai bune decât ceea ce agonisesc ei [din averi].

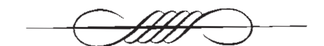
158. Și dacă veți muri sau veți fi uciși, la Allah vă veți aduna.

159. Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Muhammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar o dată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred [în El].

160. Dacă Allah vă face să izbândiți, nimeni nu vă va putea birui, dar de vă va părăsi pe voi, cine este acela care ar putea să vă ajute după El? În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!

161. Un profet nu poate să-și însușească o pradă! Iar acela care și-o va însuși va veni în Ziua de Apoi cu ceea ce și-a însușit. Atunci fiecare suflet va primi pe de-a-ntregul răsplata care și-a agonisit-o. Și lor nu li se va face nedreptate.

162. Acela care a căutat mulțumirea lui Allah să fie la fel ca acela care și-a atras mânia lui Allah și [al căru-i Sălaș] va fi Gheena? Și ce neplăcută menire!

90) Umblă pentru a face negoț. Necredincioșii spun că pricina morții fraților lor este călătoria sau incursiunea și că ei, dacă nu ar fi ieșit, nu ar fi murit. Allah atrage atenția credincioșilor să nu spună acest lucru și să nu-l creadă pentru că cel care trebuie să moară într-un loc se va duce la el, oricare ar fi condițiile lui.

91) În lupta susținută pentru Allah.

163. Ei sunt [pe] trepte [diferite] la [răsplata lui] Allah și Allah vede bine ceea ce fac ei.

164. Allah Și-a arătat bunăvoința față de credincioși, trimițându-le un profet chiar din mijlocul lor, care să le recite versetele Sale, să-i curățească și să-i învețe Cartea și Înțelepciunea, chiar dacă au fost mai înainte în rătăcire învederată.

165. Când o nenorocire v-a lovit - dar voi ați lovit altă dată de două ori pe-atât![92] - ați zis: "De unde a venit aceasta?". Spune-le lor: "A venit de la voi înșivă!". Allah are putere peste toate!

166. Și ceea ce a venit peste voi, în ziua când cele două oști s-au întâlnit[93], a fost cu voia lui Allah, pentru ca El să-i deosebească pe credincioși.

167. Și să-i deosebească pe aceia care numai se fățăreau. Li s-a zis lor: "Veniți și luptați pe calea lui Allah sau împotriviți!". Au răspuns ei: "De bună seamă, v-am urma, dacă noi am ști sigur că este o luptă!" Dar ei erau atunci mai aproape de necredință decât de credință și rosteau cu gurile lor ceea ce nu era în sufletele lor. Dar Allah știa prea bine ceea ce ei ascundeau.

168. Aceștia sunt cei care[94] au rămas [în căminele lor], zicând fraților lor: "Dacă ne-ar fi dat ascultare, n-ar fi fost omorâți". Spune-le: "Țineți atunci moartea departe de voi, dacă voi spuneți adevărul!".

169. Să nu crezi că cei care au fost uciși pe calea lui Allah [martirii] sunt morți! Dimpotrivă, ei sunt vii la Domnul lor și sunt bine dăruiți [din roadele Raiului][95],

92) În bătălia de la Badr.

93) Aluzie la bătălia de la Uhud.

94) Este vorba de ipocriții menționați în versetul 167.

95) Referitor la motivul revelării acestui verset și a următoarelor, Ibn Abbas a spus: A zis Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - : Cînd frații noștri au fost loviți la Uhud, Allah a așezat sufletele lor în carcasele unor păsări verzi. Ele vin la pâraiele din Paradis, din ale cărui roade mănâncă și găsesc adăpost la niște candele de aur atârnate în umbra Tronului. Și când vor găsi hrană, apă și loc de odihnă potrivite, atunci vor zice: Dar cine le va spune fraților voștri că noi suntem vii în Paradis și avem cu ce să ne hrănim din belșug pentru ca ei să nu renunțe la lupta sfântă pe calea lui Allah și să nu dea înapoi în timpul războiului? Atunci a grăit Allah Preaslăvitul: "Eu le voi spune" și a revelat versetul.

170. Veseli de binefacerea pe care le-a dăruit-o Allah. Ei se bucură pentru aceia care au rămas în urma lor și nu li s-au alăturat încă, pentru că ei nu au a se teme și nici nu sunt mâhniți.

171. Ei se bucură de binefacerea lui Allah și de harul Lui, precum și de aceea că Allah nu lasă să se piardă răsplata credincioșilor.

172. Aceia care au răspuns chemării lui Allah și a Trimisului, cu toate că au fost loviți, aceia dintre ei care au făcut bine și au fost cu frică [de Allah] vor avea mare răsplată.

173. Acelora cărora lumea(96) le-a spus: "Oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!", credința le-a sporit și au zis ei: "Ne este de ajuns [ajutorul lui] Allah și El este Cel mai bun ocrotitor al nostru!

174. Și ei s-au întors [după aceea] cu binefacerea lui Allah și harul Său, fără să-i fi atins nici un rău. Ei au căutat mulțumirea lui Allah, căci Allah este Dătător de har nemăsurat.

175. Acela este Șeitan, care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi, dar voi nu vă temeți de ei! Ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!

176. Și să nu te mâhnească aceia care se grăbesc la necredință! Ei doară nu-i pot strica întru nimic lui Allah. Allah nu voiește să le facă lor parte în Lumea de Apoi, ci pentru ei este mare chin.

177. Aceia care cumpără(97) necredința cu credință, nu-I pot strica întru nimic lui Allah, iar pentru ei va fi chin dureros.

178. Și să nu socotească cei care nu cred că răgazul pe care li-l dăm va fi spre binele lor, ci Noi avem îndelungă răbdare cu ei pentru a crește întru păcate. Iar ei vor avea parte de osândă umilitoare!

179. Allah nu-i va lăsa pe credincioși în starea în care voi sunteți, decât numai până ce-l va despărți pe cel rău de cel bun. Și Allah nu vă va dezvălui vouă tainele celor nevăzute, ci Allah alege [pentru aceasta] dintre trimișii Lui pe cine voiește El. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi! Și dacă veți crede și veți fi cu frică, veți avea parte de răsplată mare.

96) Un grup din Banu Abd al Qays - trib din partea de est a Peninsulei Arabe, de la granița cu regatul Al-Hira. A adoptat Islamul în anul 628 și a luat parte la campaniile ulterioare de cuceriri.

97) Schimbă.

180. Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârciți li se vor încolăci[98] [în jurul gâturilor] în Ziua de Apoi. A lui Allah este moștenirea cerurilor și a pământului și Allah este Bineștiutor [*Khabir*] al celor pe care le împliniți.

181. Allah a auzit vorbele acelora care au zis: "Allah este sărac, iar noi suntem bogați"[99]. Vom scrie ceea ce au zis ei, precum și omorârea de către ei a profeților pe nedrept și Noi le vom zice: "Gustați chinul văpăii!".

182. Aceasta pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre mai înainte, pentru că Allah nu este nedrept cu robii [Săi].

98) Se vor preschimba în vipere de foc înspăimântătoare și se vor încolăci în jurul gâturilor celor care nu au făcut Dania și-i vor chinui (conform comentariului din *Sahih* de Al-Bukhari).

99) În legătură cu motivul revelării acestui verset, Ibn Abbas a spus: Într-o zi, a intrat Abu Bakr într-un loc de adunare a iudeilor și a găsit mai mulți evrei strânși în jurul unui rabin mai-mare de-al lor, care se numea Fanhaș ben Azura'. Și i-a zis Abu Bakr lui Fanhaș: Vai ție! Fii cu frică de Allah și primește Islamul! Jur pe Allah că tu știi că Muhammed este un trimis al lui Allah, care vă aduce adevărul de la El, fiindcă el este pomenit în Tora și în Evanghelie. Dar Fanhaș i-a răspuns: Noi nu avem, o, Abu Bakr, nici o nevoie la Allah împotriva sărăciei, fiindcă noi Îl socotim pe El sărac. Noi nu avem nevoie a ne ruga de El, așa cum se roagă El de noi. Noi suntem mai bogați decât El. Dacă El ar fi bogat, atunci nu ar cere împrumut de la noi, așa cum pretinde cârmuitorul vostru, care vă oprește pe voi de la camătă și ne-o dă nouă. Dacă ar fi bogat, nu ne-ar da nouă camăta. Atunci, Abu Bakr s-a înfuriat și i-a dat o lovitură puternică peste față lui Fanhaș, zicându-i: Jur pe Cel în a cărui mână se află sufletul meu că, dacă nu ar fi legământul dintre noi și tine, ți-aș reteza gâtul, dușman al lui Allah! Fanhaș s-a dus la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și i-a zis lui: O, Muhammed, uite ce mi-a făcut prietenul tău! Și l-a întrebat Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - pe Abu Bakr: Ce te-a împins să faci ceea ce ai făcut, Abu Bakr? Iar acesta i-a răspuns Trimisului lui Allah: Dușmanul lui Allah a rostit vorbe grele! A pretins că Allah este sărac și că ei sunt bogați. Atunci m-am înfuriat pentru Allah și l-am plesnit peste față! Dar Fanhaș a tăgăduit acest lucru și atunci Allah a revelat acest verset, respingând pretenția lui Fanhaș și socotind adevărat ceea ce a spus Abu Bakr.

183. Acelora care au zis: "Allah ne-a poruncit să nu credem într-un trimis până ce el nu va aduce o jertfă pe care s-o mistuie focul" spune-le: "V-au venit trimişi înainte de mine cu semne învederate şi cu ceea ce aţi zis voi. De ce i-aţi omorât, dacă sunteţi iubitori de adevăr?"

184. [O, Muhammed,] dacă ei te vor socoti mincinos, şi alţi trimişi dinaintea ta au fost socotiţi mincinoşi, [deşi] au venit cu semne desluşite, cu psalmi şi cu Cartea cea Luminoasă.

185. Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veţi primi [întreaga] voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc şi adus în Rai va fi izbânditor. Viaţa aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.

186. Veţi fi încercaţi [în privinţa] bunurilor voastre şi [în privinţa] sufletelor voastre. Veţi auzi de la cei cărora Cartea le-a fost dăruită mai înaintea voastră şi de la idolatri multe sudălmi. Iar dacă sunteţi răbdători şi sunteţi evlavioşi [cu siguranţă] acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preţ

187. [Aduceţi-vă aminte că] Allah a făcut cu acei cărora le-a fost dăruită Cartea legământul: "Faceţi-o cunoscută oamenilor şi nu o ascundeţi[100]!". Dar ei au aruncat-o în spatele lor şi au vândut-o pe un preţ de nimic[101]. Ce rău negoţ au făcut!

188. Nu-ţi închipui că cei care se bucură de ceea ce au făcut şi cei cărora le place să fie lăudaţi pentru ceea ce nu au făcut şi nu-ţi închipui că ei vor birui chinul, căci lor le va fi chinul teribil.

189. A lui Allah este împărăţia cerurilor şi a pământului şi El este cu putere peste toate.

190. În crearea cerurilor şi a pământului şi în schimbarea nopţii şi a zilei sunt semne pentru cei dăruiţi cu minte,

100) Referire la vestirea venirii Profetului Muhammed în Noul şi Vechiul Testament.

101) Allah a obţinut promisiunea oamenilor Cărţii că vor face cunoscută religia şi o vor anunţa oamenilor şi vor judeca după preceptele ei, fără teamă, dar când au trecut prin situaţii grele, în care ar fi pierdut ceva din această viaţă a lor, dacă ar fi arătat adevărul, au abandonat legământul cu Allah şi Cartea Lui şi au preferat să-şi păstreze ceea ce au avut în această lume.

191. Care îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte[102] și cugetă la facerea cerurilor și a pământului, [zicând]: "Doamne, n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!"

192. "Doamne! Pe acela pe care îl faci să intre în Foc, Tu îl acoperi de rușine, iar pentru cei nelegiuiți nu este cine să-i ajute!

193. Doamne! Noi am auzit un vestitor[103] chemând la credință: "Credeți în Domnul vostru!" Și am crezut. Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și ia-ne sufletele împreună cu cei evlavioși!

194. Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin trimișii Tăi și nu ne acoperi pe noi de rușine în Ziua Învierii, căci Tu nu-Ți calci făgăduința!"

195. Domnul lor le-a răspuns: "Eu nu las să se piardă nici o faptă plinită de vreunul dintre voi, bărbat sau muiere, deopotrivă unul cu altul! Iar pe cei care au pribegit, care au fost alungați din căminele lor, care au fost prigoniți pe calea Mea, care au luptat și au fost omorâți voi să-i ispășesc de faptele lor rele și să-i fac să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, drept răsplată din partea lui Allah". La Allah se află bună răsplată!

196. Să nu te înșele peregrinatul prin țări al celor care nu sunt credincioși![104]

197. Puțină plăcere [în lumea aceasta] și apoi refugiul lor este Gheena! Și ce pat rău este acesta!

198. Cât despre aceia care au frică de Domnul lor, ei vor avea Grădini pe sub care curg pâraie, în care vor sălășlui veșnic: loc de primire de la Allah. Și, ceea ce este la Allah, este mai bun pentru cei pioși![105]

102) Adică în toate situațiile.
103) Adică Muhammed.
104) Negustorii mekkani necredincioși.
105) Aceste Grădini (Paradisul) sunt mai bune decât bucuriile trecătoare din această lume.

199. Printre oamenii Scripturii sunt unii care cred în Allah, în ceea ce vi s-a trimis vouă și ceea ce li s-a trimis lor, smeriți înaintea lui Allah, care nu vând versetele lui Allah pe un preț de nimic. Aceia vor avea răsplată de la Domnul lor, căci Allah este grabnic la socoteală!

200. O, voi cei care credeți! Fiți răbdători și îndemnați la răbdare, luptați statornic și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!

4 SURAT AN-NISA'(1)

(Medinită [92]; 176 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, voi, oameni! Fiţi cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură fiinţă şi a făcut din aceasta şi pe perechea ei(2) şi care a răspândit din cele două [fiinţe] mulţi bărbaţi şi femei! Fiţi cu frică de Allah în numele căruia vă conjuraţi [unii pe alţii] şi [fiţi cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie, căci Allah este Veghetor peste voi [*Raqib*]!

2. Şi daţi orfanilor bunurile lor şi nu-l schimbaţi pe cel rău cu cel bun. Şi nu mâncaţi bunurile lor împreună cu bunurile voastre, căci aceasta este un mare păcat!(3)

3. Iar dacă vă temeţi că veţi fi nedrepţi cu orfanii, luaţi de soţii pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru(4), dar dacă vă temeţi că nu veţi fi drepţi [cu ele], atunci [luaţi] una singură sau ce se află în stăpânirea mâinilor voastre drepte.(5) Aceasta [este situaţia care] vă dă cea mai mică putinţă de a purcede nedrept.

1) În traducere "*Sura femeilor*", după cuvântul *nisa'*, "femei", care apare în primul verset. Această sură a fost numită *"Sura Femeilor"* datorită numeroaselor prescripţii, care sunt menţionate în ea, în legătură cu femeile. I se mai spune şi *"Sura cea mare a femeilor"*, în opoziţie cu *"Sura Divorţului"*, care mai este numită şi *"Sura cea mică a femeilor"*.

2) Din Adam a creat-o şi pe Eva.

3) Îndemnul este adresat tutorilor celor care administrează bunurile orfanilor.

4) Această sură se referă la unele probleme sociale cu care s-a confruntat comunitatea musulmană după bătălia de la Uhud: mulţi orfani şi văduve şi câţiva captivi de război. Ei trebuiau trataţi după principii umanitare şi echitabile. Profetul propune căsătoria cu fetele rămase orfane, dacă prin aceasta le sunt protejate interesele şi bunurile în mod drept. Dacă în perioada anterioară Islamului (*Jahiliyya*) numărul soţiilor nu era limitat, Coranul limitează numărul lor la patru, cu condiţia de a le asigura un tratament perfect egal din punct de vedere material şi afectiv. Dacă aceste condiţii nu pot fi îndeplinite, se recomandă monogamia. Principiul porneşte de la o situaţie din trecut, dar el are o valabilitate generală în etica islamică.

5) Expresia s-a referit iniţial la robii proveniţi dintre prizonierii de război - bărbaţi şi femei - care, cu timpul, au devenit parte din patrimoniul stăpânului lor. Dar în acest context sunt avute în vedere femeile roabe.

4. Și oferiți femeilor zestrea[6] de bună-voie, iar dacă ele se lipsesc - nesilite - de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere!

5. Și nu încredințați celor nepricepuți[7] averile voastre, pe care Allah le-a făcut pentru voi mijloc de trai, ci hrăniți-i din ele, îmbrăcați-i și spuneți-le lor vorbe cuviincioase!

6. Cercați-i pe orfani până ce ei ajung la vârsta căsătoriei și dacă simțiți la ei judecată sănătoasă, încredințați-le bunurile lor! Nu le cheltuiți, risipindu-le cu nechibzuință, înainte ca ei să se facă mari! Cel care este înstărit să fie cumpătat, iar cel care este sărac să cheltuiască după cuviință.[8] Iar atunci când le încredințați bunurile lor, să fie de față și martori, și Allah este de ajuns, pentru a ține socoteala.

7. Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele; asemenea le revine și femeilor o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele, de va fi puțin ori mult; o parte anumită [li se cuvine].

8. Dacă la împărțire sunt de față rude apropiate, orfani și sărmani, oferiți-le lor [ceva] din ea [din moștenire] și spuneți-le lor vorbe cuviincioase!

9. Să se teamă aceia care, dacă au lăsat în urma lor descendenți slabi[9], sunt îngrijorați pentru ei; să fie cu frică de Allah și să spună vorbe bine chibzuite!

10. Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept[10], aceia mănâncă în pântecele lor foc și ei vor arde în Iad.

6) Prin "zestre" se traduce cuvântul arab *mahr,* care este, de fapt, darul pe care mirele îl face miresei și care este negociat între cele două părți (vezi și 2:236 și note).

7) Într-un sens mai larg, prin nepricepuți se au în vedere risipitorii, minorii, proștii, alienații mintali etc.

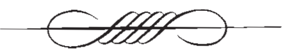
8) Poate să cheltuiască din bunurile respective o cantitate rezonabilă, cu titlul de remunerație de tutore.

9) Copii de vârstă mică.

10) Muqatil ben Hayyan a spus că un bărbat care se numea Murthid ben Zayd a devenit tutore al averii nepotului său, care era orfan minor, și i-a mâncat-o. Atunci a revelat Allah acest verset.

11. Allah vă poruncește în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte] cu partea a două fiice. Dacă sunt fete, mai mult decât două, primesc ele două treimi din ceea ce a lăsat [defunctul]. Dacă este una singură, capătă ea jumătate. Cât despre părinții lui, primește fiecare dintre ei a șasea parte din ceea ce a lăsat [defunctul], dacă el are un copil. Dacă însă nu are copil și-l moștenesc părinții lui, atunci mama sa are dreptul la o treime(11), iar dacă el are frați, atunci mama lui primește a șasea parte, după testament(12) și plata datoriilor. Voi nu știți dacă părinții voștri sau fiii voștri vă sunt mai folositori. [Aceasta este] o poruncă de la Allah, căci Allah este Atoateștiutor, Înțelept [*'Alim, Hakim*].(13)

12. Voi aveți jumătate din ceea ce lasă după ele soțiile voastre, dacă ele nu au nici un copil. Dar dacă ele au un copil, vă revine un sfert din ceea ce lasă în urma lor, după testament sau plata datoriilor. Iar lor le revine un sfert din ceea ce lăsați voi [moștenire], dacă nu aveți nici un copil. Dar dacă aveți un copil, lor le revine a opta parte din ceea ce lăsați, după testament sau plata datoriilor. Dacă un bărbat sau o femeie moare fără a avea nici un moștenitor direct(14), dar are un frate sau o soră, fiecăruia dintre cei doi le revine a șasea parte. Dacă ei însă sunt mai mulți de-atât, atunci ei toți sunt părtași la o treime, după legatele testate sau plata datoriilor, fără prejudicierea [vreunuia]. [Aceasta este] porunca lui Allah, iar Allah este Atoateștiutor [și] Blând [*'Alim, Halim*].

11) Restul revenind tatălui.

12) Partea de moștenire care nu depășește o treime și care poate fi recomandată de către testator pentru a fi dăruită altor persoane în afara moștenitorilor legali.

13) Partea fiului este egală cu partea a două fiice, numai în cazul moștenirii. În cazul că tatăl este în viață, fiica are aceleași drepturi cu fiul. Această diferențiere derivă din faptul că bărbatul are obligații financiare pe care femeia nu le are. Această dispoziție se justifică prin mai multe rațiuni. În primul rând, femeia este întreținută de tatăl său, de frate etc., apoi de soțul său, de fii etc., în ceea ce privește locuința, hrana, îmbrăcămintea etc. În al doilea rând, ea primește la căsătorie zestrea (*mahr*), asupra căreia nu au nici un drept soțul, tatăl sau alte rude ale ei. În al treilea rând, ea nu are nici un fel de obligații financiare, în comparație cu bărbatul. Cu toate astea, ea are dreptul la moștenire de la tatăl ei, de la fiii ei și de la alte rude. Pentru dreptul succesoral vezi și 4:176.

14) Atunci când defunctul nu are părinți sau copii ci numai frați și surori – moștenitori laterali.

13. Acestea sunt orânduielile lui Allah, iar acela care este supus lui Allah și Trimisului Său, pe acela îl va face [Allah] să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă.

14. Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și calcă orânduielile Lui, îl va face [Allah] să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjositoare.

15. Împotriva acelora care preacurvesc dintre muierile voastre(15), chemați să facă mărturie patru dintre voi. Iar de au mărturisit, atunci țineți-le închise în case până la moarte(16) sau Allah va porunci pentru ele altă cale(17).

16. Pe cei doi dintre voi [bărbați sau femei] care se împreună între ei(18) pedepsiți-i cu asprime. Dar dacă ei se căiesc și se îndreaptă, atunci lăsați-i în pace, căci Allah rămâne Primitor al căinței și Îndurător.

17. Însă Allah primește doar căința acelora care săvârșesc răul întru neștiință, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este Atoateștiutor, Înțelept [*‘Alim, Hakim*].

18. Însă iertare nu este pentru aceia care săvârșesc fapte rele până în clipa când moartea se ivește la unul dintre ei și atunci el strigă “M-am căit acum!” și nici pentru aceia care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit chin dureros.

19. O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor(19) și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.

15) Femeile musulmane căsătorite sau necăsătorite.

16) Această prescripție a fost abrogată de versetul biciuirii.

17) Această altă cale a fost revelată mai târziu (24:2) și este menționată într-o tradiție despre Profet (*Hadis*).

18) Arabii au denumit diversele tipuri de inversiune sexuală prin cuvântul *lutiyya*, derivat de la numele propriu *Lot*, punându-le în legătură cu păcatele locuitorilor Sodomei și Gomorei.

19) Bărbatul, în *Jahiliyya*, dacă îi murea o rudă, îi moștenea averea și lua un veșmânt pe care-l arunca peste muierea celui mort, în semn că ea a devenit pro-

20. Dacă vreți să schimbați o soție cu altă soție [prin divorț] și i-ați dat uneia dintre ele un qintal[20], nu luați nimic din el înapoi. Oare [voiți voi să-l] luați înapoi cu clevetire și cu păcat învederat?!

21. Cum să-l luați înapoi după ce v-ați bucurat împreună și ele au primit de la voi legământ sfânt?

22. Nu vă însurați cu muierile cu care au fost însurați părinții voștri[21] - doar dacă s-au petrecut mai înainte - căci aceasta este o josnicie și un păcat cumplit! Și ce cale rea este această [căsătorie]!

23. Vă sunt oprite [pentru căsătorie] mamele voastre, fiicele voastre, surorile voastre, mătușile voastre după tată, mătușile voastre după mamă, fiicele fratelui, fiicele surorii, doicile voastre care v-au alăptat, surorile voastre după doică, mamele nevestelor voastre, fiicele vitrege de la muierile voastre, la care ați intrat[22] - dar dacă nu ați intrat încă la ele, atunci nu este păcat pentru voi - nevestele fiilor voștri din mădularele voastre, precum și două surori deodată[23], doar dacă s-a petrecut mai înainte[24] - căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*],

prietatea lui. Dacă ea era frumoasă, se însura cu ea sau o mărita cu cel pe care-l accepta el în schimbul unor bunuri sau o împiedica să se căsătorească până ce ea se răscumpăra cu o sumă de bani pe care o stabilea el, sau murea așa. De asemenea, o ținea închisă pentru a o moșteni, chiar când acest lucru se petrecea împotriva voinței ei.

20) Vezi și 3:75 și nota.

21) Când a murit Abu Qays ben al-Aslat, unul dintre ansarii cei evlavioși, fiul lui Qays a cerut-o de soție pe nevasta tatălui său, dar ea i-a zis: Eu te socotesc copilul meu! Dar o să mă duc la Trimisul lui Allah să-i cer sfatul. Și i-a spus ea Profetului, iar Allah a revelat acest verset.

22) Fiicele soției de la un alt soț nu-i sunt îngăduite soțului, dacă a consumat mariajul cu mama lor, dar ele nu-i sunt interzise înainte de aceasta, chiar dacă a încheiat contractul de căsătorie cu mama lor.

23) Surori de la aceeași mamă sau după doică. Dar nu este interzisă căsătoria cu cea de a doua soră după divorțul de prima sau decesul ei.

24) Dacă s-a petrecut înainte de revelarea acestei prescripții, și în acest caz nu sunteți pedepsiți, dar trebuie să vă separați.

24. [Asemenea, vă este oprit să luați] femeile căsătorite, afară de acelea care se află sub stăpânirea dreptei voastre.(25) Aceasta este porunca lui Allah pentru voi! Și vă este îngăduit în afară de acestea, să căutați [de soții], după averile voastre, prin căsătorie, fără să preacurviți. Iar acelora cu care vă bucurați, [căsătorindu-vă cu ele], dați-le zestrea lor, ca o datorie. Și nu este nici un păcat pentru voi, dacă ați încheiat un legământ între voi, după stabilirea zestrei, căci Allah este Atoateștiutor, Înțelept [*'Alim, Hakim*].

25. Acela dintre voi care nu are mijloace necesare să se însoare cu muieri slobode(26) și credincioase poate [să-și ia de nevastă una] din fetele voastre credincioase aflate sub dreapta voastră, căci Allah cunoaște prea bine credința voastră, căci sunteți și unii și alții [de aceeași religie]. Luați-le de neveste cu voia stăpânilor lor și dați-le zestrea lor, după cuviință, dar ele să fie virtuoase, să nu fie destrăbălate și să nu fi avut ibovnici. Iar dacă s-au măritat și apoi preacurvesc, atunci ele să primească jumătate din pedeapsa cuvenită muierilor slobode. Aceasta este îngăduită pentru acela care se teme de păcat. Dar să fiți răbdători e și mai bine pentru voi,(27) căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

26. Allah voiește să vă facă vouă limpezi [poruncile Sale] și să vă arate rânduielile acelora de dinainte de voi [cei bine călăuziți] și El vă iartă pe voi. Și Allah este Atoateștiutor, Înțelept [*'Alim, Hakim*].

27. Și Allah voiește să vă ierte pe voi, în vreme ce aceia, care urmează poftele lor, râvnesc ca voi să vă abateți cât mai mult [de la El].

28. Allah voiește să vă ușureze [datorințele,] căci omul a fost creat slab.

29. O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț [legal], cu bună învoială între voi! Și nu vă ucideți voi înșivă!(28) Allah este Îndurător [*Rahim*] cu voi!

25) Roabele, chiar dacă au fost căsătorite înainte de a fi luate în captivitate, respectându-se perioada de aproximativ trei luni pentru a se vedea dacă ele sunt gravide. Dacă sunt gravide, căsătoria nu poate avea loc decât după ce au născut.

26) Care nu sunt roabe.

27) Este vorba de suportarea condiției de celibatar până când se vor putea căsători și de îndemnul de a nu se căsători cu roabele altora.

28) Prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul.

30. Însă cel care săvârşeşte aceasta prin necumpătare şi fărădelege, pe acela Noi îl vom face să ardă în Foc, căci pentru Allah aceasta este un lucru uşor!

31. De vă veţi feri de păcatele mari, care vă sunt oprite, vă vom ierta pentru faptele voastre rele [mărunte] şi vă vom lăsa să intraţi într-un loc nobil.(29)

32. Nu râvniţi la ceea ce Allah a dăruit [cu harul Său] unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbaţii vor avea parte de ceea ce au agonisit şi femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugaţi-vă lui Allah pentru harul Său, căci Allah pe toate le ştie.

33. Tuturor le-am dat moştenitori, pentru ceea ce le lasă părinţii şi rudele apropiate. Şi acelora cu care aţi împreunat mâinile voastre drepte(30), daţi-le partea lor [din moştenire](31), căci Allah este la toate Martor.

34. Bărbaţii sunt proteguitori ai muierilor, datorită calităţilor deosebite cu care i-a dăruit Allah şi datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase [dintre femei] sunt ascultătoare şi păzitoare [ale celor care trebuiesc păzite] în absenţa [soţilor lor](32), pe care şi Allah le păzeşte. Pe acelea de a căror neascultare vă temeţi, povăţuiţi-le, părăsiţi-le în paturi şi loviţi-le(33)! Dar dacă ele [revin şi] ascultă de voi, atunci nu mai căutaţi pricină împotriva lor. Allah este Cel mai Înalt, Măreţ [*'Aliyy, Kabir*](34).

29) Paradisul.

30) Cu care s-au încheiat înţelegeri ori s-au făcut legăminte.

31) Bărbatul îi spunea, în *Jahiliyya* şi la începutul Islamului, semenului său: Te ajut şi ajută-mă! Te moştenesc şi mă moşteneşti! În felul acesta devenea fiecare dintre ei ca un membru al familiei celuilalt, moştenindu-l când murea. Islamul a acceptat înţelegerile anterioare de acest fel, dar a interzis încheierea de noi legăminte. Şi a poruncit să li se dea partea lor din ceea ce s-a convenit prin înţelegerile pe care le-au încheiat.

32) Onoarea şi averea soţilor.

33) Loviţi-le, dar nu violent, ci uşor, pentru a le readuce la ascultare.

34) *'Aliyy, Kabir.* Cele două epitete sunt folosite aici pentru a dovedi bărbaţilor că Allah este mai puternic decât ei. În consecinţă, se cuvine ca ei să nu-şi lovească soţiile pe nedrept, profitând de slăbiciunea lor, întrucât Allah este ocrotitorul lor.

35. Dacă vă temeți de o pricină între ei doi [cei doi soți], atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei [arbitrii] împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei [cei doi soți]. Allah este Atoateștiutor, Bineștiutor [*'Alim, Khabir*].

36. Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat(35) și cu vecinul străin(36), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte(37), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!

37. Acelora care sunt zgârciți și-i îndeamnă pe oameni la zgârcenie și ascund ceea ce le-a dăruit Allah din harul Său, le-am pregătit necredincioșilor osândă umilitoare.

38. Și aceia care cheltuiesc banii lor [fac milostenie] numai ca să-i vadă oamenii și nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi. Iar acela căruia Șeitan îi este tovarăș, rău tovarăș are el!

39. Și ce vină li s-ar putea aduce, dacă ar crede în Allah și în Ziua de Apoi și ar face milostenii din ceea ce le-a dăruit Allah? Allah este Atoateștiutor [*'Alim*] cu privire la ei!

40. Allah nu este nedrept [față de nimeni], nici cât greutatea unui grăunte de praf, iar dacă este o binefacere, El o înmulțește și dă din partea Sa răsplată mare.

41. Și cum le va fi [celor nedrepți] când vom aduce din fiecare comunitate un martor și te vom aduce pe tine, [Muhammed], martor împotriva acestora?!(38)

42. În ziua aceea, vor dori aceia care nu au crezut și nu i-au dat ascultare Trimisului să fie pământul întins peste ei și ei nu vor putea să ascundă de Allah nici un cuvânt!

35) Apropiat prin vecinătate și prin înrudire.
36) Vecin îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie.
37) Robii aflați în stăpânirea voastră.
38) Adică împotriva necredincioșilor și a nedrepților.

43. O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune [*As-Salat*] atunci când sunteți beți,[39] ca să știți ce spuneți [lui Allah], nici atunci când sunteți necurățați - doar dacă sunteți călători pe drum - până ce nu vă veți curăța[40]! Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins muierile[41] și nu găsiți apă, atunci căutați țărână măruntă curată[42] și treceți-vă palmele peste față și peste mâini, căci Allah este Îngăduitor, Iertător [*'Afuww, Ghafur*].

44. Nu i-ai văzut, [o, Muhammed,] pe aceia cărora li s-a dat o parte din Carte, cum cumpără ei rătăcirea și voiesc ca și voi să rătăciți de la drumul [drept]?

45. Însă Allah îi cunoaște mai bine pe dușmanii voștri și Allah este de ajuns ca Ocrotitor și Allah este de ajuns ca Ajutor.

46. Printre cei care au îmbrățișat iudaismul, sunt unii care schimonosesc sensurile cuvintelor și zic: "Am auzit și nu ne-am supus!" și "Ascultă, dar să nu auzi!" și *Ra'i-na*!"[43], stâlcindu-și limbile lor și vătămând religia. Dacă, dimpotrivă, ei ar zice: "Am auzit și ne-am supus!" și "Ascultă!" și "Privește la noi", ar fi mai bine pentru ei și mai drept. Dar Allah i-a blestemat din pricina necredinței lor și nu cred decât puțini [dintre ei][44].

47. O, voi cei cărora vi s-a dăruit Cartea! Credeți în ceea ce am pogorât Noi, întărind ceea ce voi aveați deja, înainte ca Noi să mutilăm chipuri și să le întoarcem pe dosurile lor[45] sau să-i blestemăm așa cum i-am blestemat și pe oamenii Sabatului[46], căci porunca lui Allah este [întotdeauna] împlinită!

39) În legătură cu băuturile alcoolice, vezi de asemenea 2:219 și 5:90-91.

40) Aluzie la necurățenia mare (*junub*) rezultată din întreținerea de relații intime cu femeile sau din poluție, după care spălarea rituală (*gusl* - baie generală) este obligatorie.

41) S-a interpretat ca însemnând împreunarea cu ele.

42) Ritul numit *tayammum*, constând în punerea mâinilor pe un pământ potrivit (țărână sau nisip), scuturarea lor de praf, apoi în trecerea lor peste față și în frecarea mâinilor până la coate. El ține locul abluțiunii care precede Rugăciunea (*Wudu'*) sau băii rituale (*gusl*), în locurile unde lipsește apa.

43) *Ra'i-na*: vezi 2:104 și nota.

44) După o altă interpretare - "și credința lor este puțină".

45) Allah îi amenință pe oamenii Cărții că le va mutila chipurile, îi va poci, dacă vor continua să persiste în neadevăr.

46) Trebuie înțeles "oamenii care au încălcat Sabatul" (vezi 2:65).

48. Allah nu iartă să I se facă vreun părtaș. Afară de aceasta, El iartă cui voiește. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaș, născocește un mare păcat!

49. Nu i-ai văzut pe aceia care se laudă că sunt evlavioși? Însă numai Allah este Acela care socotește a fi evlavios pe cine voiește El și nu vor fi nedreptățiți [la răsplată] nici cât un firicel(47).

50. Privește cum născocesc ei minciuni punându-le pe seama lui Allah! Și aceasta este îndeajuns un păcat vădit.

51. Nu i-ai văzut pe aceia cărora le-a fost dată o parte din Carte(48)? Ei cred în Jibt(49) și în Taghut(50) și zic celor care nu cred(51): "Aceștia sunt mai bine călăuziți pe drum decât cei care cred!(52)"

52. Aceștia sunt cei pe care i-a blestemat Allah, iar celui pe care Allah l-a blestemat nu-i vei afla [în veci] ajutor.

53. Oare au ei parte de stăpânie?! Atunci nu dau ei oamenilor nici măcar cât punctul de pe sâmburele de curmală(53)!

54. Îi pizmuiesc ei pe oameni(54) pentru ceea ce El le-a dat cu harul Său? Or Noi i-am dat neamului lui Avraam Cartea și Înțelepciunea și le-am dat lor o mare împărăție!(55)

55. Unii dintre ei au crezut în El, alții s-au lepădat de El și focul Gheenei le va fi de ajuns!

47) În textul arab este vorba de fibra fină (*fatil*) din scobitura sâmburelui de curmală, folosită ca metaforă pentru lucrul foarte puțin sau foarte mic și neînsemnat.

48) Înțelepții iudeilor care au știință.

49) Idol, preot, magician, magie, diavol și tot ceea ce ține de necredința în Allah.

50) Vezi 2:257.

51) Aici este vorba de păgânii din Mekka.

52) Când cei din tribul Qurayș i-au întrebat pe conducătorii iudeilor despre cei care sunt mai bine călăuziți dintre qurayșiți și musulmani, aceștia le-au răspuns: "Voi sunteți mai bine călăuziți decât ei".

53) Metaforă pentru cantitate neînsemnată.

54) Pe Profetul Muhammed și pe însoțitorii săi.

55) Regatul lui David și Solomon.

56. Cei ce nu cred în Versetele Noastre[56], pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc și de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este Puternic [și] Înțelept [*‘Aziz, Hakim*]!

57. Însă pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune îi vom conduce în grădini pe sub care curg pâraie. În ele vor fi veșnic sălășluitori și vor avea în ele soațe curățite. Și îi vom conduce pe ei la umbră deasă.

58. Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*Sami’, Basir*]!

59. O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere [ascultare] față de Trimisul Său și față de diriguitorii voștri![57] Apoi, dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [întru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.

60. Nu i-ai văzut pe aceia care pretind că ei cred în ceea ce ți s-a trimis ție, [Muhammed,] și în ceea ce s-a trimis mai înainte de tine? Ei voiesc să-l ia ca judecător pe Taghut, cu toate că li s-a poruncit să nu creadă în el. Dar Șeitan voiește să-i împingă pe ei în lungă rătăcire.

61. Iar dacă li se zice lor: "Veniți spre ceea ce a trimis Allah și spre Trimis!", îi vei vedea pe fățarnici cum se întorc, îndepărtându-se de tine.

62. Însă cum va fi dacă îi va lovi o nenorocire pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinile lor?! Atunci ei vor veni spre tine și vor jura pe Allah: "Noi nu am voit decât bine și împăcare!".

63. Aceștia sunt cei despre care știe Allah ce se află în inimile lor. Deci depărtează-te de ei, povățuiește-i pe ei și spune-le lor - în privința lor - vorbe convingătoare.

64. Noi nu trimitem nici un trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu voia lui Allah. Și dacă, după ce au fost ei nedrepți cu propriile lor suflete, vor veni ei la tine și se vor ruga de iertare lui Allah și se va ruga pentru iertarea lor și Trimisul, îl vor afla ei pe Allah Iertător, Îndurător [*Tawwab, Rahim*].

56) Coranul.

57) Ulemaii (învățații) și cârmuitorii. Supunerea față de aceștia din urmă este o datorie, cu condiția ca ei să poruncească binele și ascultarea față de Allah.

65. Însă, nu! [Jur] pe Domnul Tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].

66. Dacă Noi le-am fi poruncit: "Omorâți-vă voi înșivă!" sau "Ieșiți din căminele voastre!", nu ar fi făcut-o decât puțini dintre ei. Dar dacă ei le-ar fi făcut pe cele la care au fost îndemnați, ar fi fost mai bine pentru ei și ar fi mai statornică [credința lor].

67. Și atunci Noi le-am fi dat din partea Noastră răsplată mare.

68. Și i-am fi călăuzit Noi pe un drum drept(58).

69. Cei care se supun lui Allah și Trimisului, aceia vor fi împreună cu cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său, ca și profeții, adevărații evlavioși, martirii și cei pioși. Și ce buni tovarăși vor fi aceștia(59)!

70. Acest har este de la Allah și Allah este de ajuns ca Atoateștiutor [*‘Alim*]!

71. O, voi cei care credeți! Luați seama și purcedeți [la luptă] în grupuri sau purcedeți [la luptă] cu toții deodată!

72. Printre voi este unul care rămâne în urmă [când se purcede la luptă] și dacă asupra voastră se abate o nenorocire, zice el: "Allah s-a îndurat de mine cu harul Lui, căci nu am fost de față împreună cu ei!"

73. Dar dacă asupra voastră coboară harul lui Allah, atunci el va zice, ca și când între voi și între el nu ar fi fost nici o prietenie: “Ce păcat că nu am fost laolaltă cu ei, căci aș fi câștigat mare izbândă!”.

58) Versetele 60-68 se referă la ipocriți.

59) Un bărbat a venit la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și a zis: O, Trimis al lui Allah! Tu îmi ești mai scump decât sufletul meu și îmi ești mai drag decât familia mea. Stând în casă și pomenindu-te, nu am mai putut răbda să nu vin la tine și să nu te văd. Mi-am adus aminte de moartea mea și de moartea ta și mi-am dat seama că, atunci când vei intra în Rai, tu te vei înălța împreună cu profeții și mi-a fost teamă că, dacă și eu voi intra în Rai, nu te voi putea vedea. Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - nu i-a răspuns până ce nu i-a revelat Allah acest verset.

74. Să lupte, așadar, pe calea lui Allah aceia care dau viața lumească de acum pentru Viața de Apoi! Iar aceluia care luptă pe calea lui Allah, de va fi ucis sau de va birui, Noi îi vom da mare răsplată!

75. Și ce este cu voi de nu luptați pe calea lui Allah, și pentru bărbații, muierile și copiii slabi care zic: "Doamne! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din partea Ta un ajutor!".

76. Cei care cred, luptă pe calea lui Allah, iar cei care nu cred, luptă pe calea lui Taghut[60]. Așadar, luptați împotriva aliaților lui Șeitan, căci vicleșugul lui Șeitan este, neîndoielnic, slab!

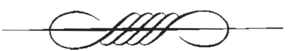
77. Nu i-ai văzut pe aceia cărora li s-a zis: "Rețineți-vă mâinile voastre [de la luptă], pliniți Rugăciunea [*As-Salat*] și achitați Dania [*Az-Zakat*]!"? Apoi, când li s-a poruncit lupta, o parte dintre ei au ajuns să se teamă de oameni, ca și când ar fi încercat teama de Allah sau o teamă chiar mai puternică și au zis: "Doamne, de ce ne-ai poruncit nouă lupta? De ce nu ne-ai mai păsuit până la un termen apropiat?" Spune: "Plăcerea acestei lumi este mică, iar Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care se tem [de Allah] și [acolo] nu veți fi nedreptățiți nici cât un fir cel!"[61]

78. Oriunde ați fi, moartea vă va ajunge, chiar de-ați fi în turnuri semețe. Dacă au parte de bine, ei zic: "Aceasta este de la Allah!", iar dacă îi lovește un rău, ei zic: "Aceasta este de la tine, [Muhammed]!" Spune: "Toate sunt din partea lui Allah!". Dar ce este cu oamenii aceștia că nu înțeleg ei aproape nici o vorbă?

79. Binele de care ai parte îți vine de la Allah, iar răul care te lovește îți vine de la tine însuți. Noi te-am trimis ca Vestitor [trimis, profet] pentru oameni. Iar Allah este de ajuns ca martor!

80. Cel ce se supune Trimisului se supune, neîndoielnic, și lui Allah. Cât despre cei care întorc spatele, Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!

81. Ei zic: "Supunere!". Dar de îndată ce au ieșit de la tine, o parte dintre ei născocesc noaptea [în gând, pe ascuns] cu totul altceva decât ceea ce ai spus. Allah scrie ceea ce născocesc ei noaptea [în gând, pe ascuns]. Îndepărtează-te de ei și încrede-te în Allah! Și Allah este de ajuns ca protector!

60) Vezi 2:257.
61) Vezi 4:49.

82. Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!

83. Când vine la ei o știre de liniște sau de spaimă, ei o răspândesc de îndată. Dacă însă ei ar împărtăși-o Trimisului sau cârmuitorilor lor, aceia dintre ei, care caută să fie dumiriți, ar afla [adevărul]. Iar de n-ar fi harul lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, l-ați urma pe Șeitan, afară de puțini [dintre voi].

84. Luptă-te pe calea lui Allah - tu nu ești răspunzător decât pentru tine! - și îndeamnă-i pe dreptcredincioși [la luptă]! Poate că Allah va opri răul celor care nu cred, căci Allah este mai de temut în forță și mai aspru în pedeapsă.

85. Cel care face o bună mijlocire [într-o chestiune] va avea și el o parte din ea, iar cel care face o rea mijlocire, asemenea va avea parte din răspunderea [pentru ea], căci Allah este cu putere peste toate [*Al-Muqit*].

86. Dacă vi se dă binețe, răspundeți cu binețe încă și mai frumos sau [cel puțin] răspundeți(62)! Allah este Atoatesocotitor [*Hasib*].

87. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! El [jură că] vă va aduna în Ziua Învierii, neîndoielnic, căci cine este mai adevărat decât Allah în ceea ce se spune?

88. De ce sunteți despărțiți în două grupuri în privința fățarnicilor,(63) când Allah i-a întors [la necredință] pentru ceea ce au dobândit ei? Voiți voi să-i călăuziți pe drumul cel drept pe aceia pe care Allah i-a împins la rătăcire? Pentru acela pe care Allah l-a dus la rătăcire nu poți afla drum [de întoarcere]!

62) Înainte de Islam, arabii păgâni foloseau diferite maniere și formule de salut. Islamul a recomandat ca formulă de salut expresia *As-Salamu 'alay-kum* "Pacea asupra voastră!", adresarea cu ea fiind făcută uneia sau mai multor persoane. Răspunsul la ea este *Wa-'alay-kumu s-salam (wa rahmatu Allahi wa-barakatu-hu!)* "Pacea fie și asupra voastră (și îndurarea lui Allah și binecuvântările Sale)!".

63) Opiniile au fost divizate împotriva ipocriților: unii propuneau adoptarea unei atitudini foarte ferme față de ei, iar alții voiau să-i întoarcă la Islam.

89. Ei ar vrea ca voi să nu credeți, așa cum nici ei nu cred, astfel încât să fiți deopotrivă. Nu vă luați dintre ei părtași, până ce ei nu vor purcede pe calea lui Allah! Dar dacă ei întorc spatele, prindeți-i și omorâți-i, oriunde-i veți afla! Și nu vă faceți dintre ei nici părtaș, nici ajutor,

90. Afară de aceia care se unesc la un neam cu care voi aveți un legământ sau vin la voi cu piepturile prea strânse pentru ca să mai lupte împotriva voastră sau ca să mai lupte împotriva neamului lor. De-ar fi voit Allah, le-ar fi dat putere asupra voastră atunci când s-ar fi războit cu voi. Dar dacă se depărtează ei de voi și nu luptă împotriva voastră și vă arată supunere, Allah nu vă mai dă vouă cale împotriva lor.(64)

91. Veți găsi pe alții care vor voi să aibă încrederea voastră și să aibă și încrederea neamului lor. De fiecare dată când vor fi îndemnați la ispită, ei se vor lăsa împinși spre ea. Dacă însă nu vor sta departe de voi și nu vă vor arăta supunere și nu vor opri mâinile lor [de la lupta împotriva voastră], atunci prindeți-i și omorâți-i, oriunde i-ați afla! Asupra acestora Noi vă dăm dovadă sigură.

92. Nu se cade ca un dreptcredincios să omoare un alt dreptcredincios, decât [dacă se întâmplă] din greșeală. Cel care omoară un dreptcredincios din greșeală, trebuie să slobozească un rob credincios și să dea un preț de sânge(65) familiei lui, afară dacă aceasta îl iartă, în semn de milostenie. Dacă [cel omorât] este dintr-un neam dușman vouă, dar el este dreptcredincios, atunci trebuie să slobozească un rob credincios. Dacă este însă dintr-un neam de care sunteți legați printr-un legământ, atunci trebuie un preț de sânge dat familiei lui și slobozit un rob credincios. Cel ce nu găsește [robul pentru slobozire] trebuie să postească două luni, una după alta [fără întrerupere], căutând îndurare de la Allah. Allah este Atoateștiutor și Înțelept [*'Alim, Hakim*](66).

64) Permisiunea de a-i mai ataca.

65) Prețul sângelui constă într-o sută de cămile de vârste diferite. Detaliile acestei obligații se găsesc în lucrările de jurisprudență (*fiqh*).

66) Omorul premeditat este una dintre cele mai mari crime, după părerea Islamului, și, de aceea, el este pedepsit extrem de aspru. Și a zis Trimisul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - : "Cine ajută la uciderea unui musulman credincios, chiar și numai cu o jumătate de cuvânt, va veni în Ziua Judecății, având scris între ochii săi: fără nădejde în îndurarea lui Allah!". Și, tot într-un hadis, se spune: "Sfârșitul acestei lumi este mai neînsemnat pentru Allah decât omorârea unui bărbat credincios".

93. Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.

94. O, voi cei care credeți! Dacă purcedeți [la luptă] pe calea lui Allah, luați bine seama și nu spuneți aceluia care vă dă vouă binețe [cu Es-selamu ’aleikum]: “Tu nu ești credincios!”, râvnind voi la bunurile acestei vieți lumești, căci Allah are prăzi multe. Așa ați fost voi mai înainte, dar Allah v-a binecuvântat cu harul Lui. Deci luați bine seama, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți voi!

95. Nu sunt egali dreptcredincioșii care rămân în casele lor - afară de cei care au un beteșug - cu cei care luptă pe calea lui Allah, cu bunurile și cu sufletele lor. Allah vine cu mai mult har asupra celor care luptă cu bunurile și cu sufletele lor decât asupra celor care rămân în casele lor [din pricina unui beteșug]. Tuturor le-a făgăduit Allah cea mai bună răsplată, însă Allah vine cu mai mult har asupra celor care luptă decât asupra celor care rămân în casele lor și cu mare răsplată,

96. Trepte din partea Sa, cu iertare și îndurare, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

97. Îngerii, când iau sufletele celor care au fost nedrepți cu ei înșiși, le zic lor: "Ce ați făcut voi [pentru credința voastră]?" Și răspund ei: "Noi am fost slăbiți pe pământ!"(67) Și le zic [îngerii]: "Nu a fost pământul lui Allah destul de larg pentru ca voi să purcedeți în lume?" Adăpostul acestora este Gheena și ce soartă rea!

98. Afară de cei neputincioși dintre bărbați, de femei și copii, care nu sunt în stare să se descurce și nu găsesc nici o cale,

99. Pe aceștia poate că o să-i ierte Allah, căci Allah este Îndurător, Iertător [*‘Afuww, Ghafur*].

100. Și cine pribegește pe calea lui Allah, va afla pe pământ multe [adăposturi] și bogăție. Și cel ce iese din casa sa(68), ca să purceadă către Allah și Trimisul Său(69), și apoi îl va ajunge moartea, răsplata lui se află la Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*](70).

67) Pe pământul dușmanilor.
68) Din Mekka.
69) Spre Medina.
70) Dumra ben al-Qays era un bărbat slăbit și neputincios din Mekka, dar când a auzit ce a revelat Allah în legătură cu plecarea (Hegira), le-a zis fiilor săi: Luați-mă cu voi, căci eu nu sunt slab și eu cunosc calea spre Medina! Jur pe Allah

101. Iar dacă purcedeți spre alt pământ, nu va fi un păcat pentru voi de veți scurta Rugăciunea [*As-Salat*], dacă vă temeți că cei care nu cred vă vor pricinui vreun rău, căci necredincioșii vă sunt dușmani învederați.

102. Iar atunci când tu, [Muhammed,] te vei afla printre ei [în timpul luptei] și vei conduce Rugăciunea lor [*As-Salat*], o parte dintre ei să stea împreună cu tine și să-și păstreze armele lor. Apoi, după o prosternare, să treacă în spatele vostru și să vină celălalt grup, al celor care nu și-au făcut Rugăciunea, ca să-și facă Rugăciunea împreună cu tine, dar să fie cu băgare de seamă și să-și țină armele. Cei care nu cred voiesc ca voi să vă neglijați armele și lucrurile voastre, pentru ca să se năpustească asupra voastră deodată. Nu săvârșiți nici un păcat dacă, stânjeniți de ploaie sau bolnavi, puneți armele voastre jos, dar fiți cu băgare de seamă! Allah a pregătit pentru necredincioși osândă înjositoare.

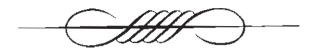
103. Dacă ați împlinit Rugăciunea [*As-Salat*], pomeniți numele lui Allah, stând în picioare, așezați sau întinși pe o parte! Dar când sunteți în pace, atunci împliniți Rugăciunea [*As-Salat*] [în întregime], căci Rugăciunea [*As-Salat*] este orânduită pentru dreptcredincioși la timpuri hotărâte!

104. Nu slăbiți urmărirea oamenilor [necredincioși], chiar dacă suferiți, căci ei suferă la fel cum suferiți voi, dar voi nădăjduiți de la Allah ceea ce ei nu nădăjduiesc! Și Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*’Alim, Hakim*].

105. Noi ți-am trimis Cartea cu Adevărul, ca să judeci între oameni așa cum ți-a arătat Allah. Și nu fi apărător al celor haini!

106. Și cere-I iertare lui Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

107. Și nu te certa în folosul acelora care se hainesc pe ei înșiși! Allah nu-l iubește pe cel care este hain și păcătos(71)!

că nu voi mai dormi noaptea aceasta în Mekka! Și au ieșit împreună cu el, purtându-l pe un pat, însă pe drum a murit. Atunci a revelat Allah acest verset.

71) Un ipocrit cu numele de Bașir a furat cămașa de zale a unuia dintre companionii Profetului. Acest companion s-a plâns Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - aducându-i la cunoștință că cel care i-a furat zalele este ipocritul Bașir. Ipocritul le-a aruncat într-o casă evreiască pentru a scăpa de acuzație. El s-a înțeles cu neamul său să ceară Profetului disculparea lui, după

108. Ei încearcă să se ascundă de oameni, dar ei nu se pot ascunde de Allah, căci El este cu ei atunci când născocesc în timpul nopţii vorbe ce Lui nu-I plac şi Allah este ştiutor a toate câte se fac.

109. Iată că voi le-aţi luat apărarea în această lume. Dar cine le va lua apărarea înaintea lui Allah în Ziua Învierii sau cine le va fi lor ocrotitor?

110. Acela care săvârşeşte un rău sau este nedrept cu sine însuşi iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

111. Acela care dobândeşte un păcat îl dobândeşte numai împotriva sa, iar Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*].

112. Iar acela care dobândeşte o greşeală sau un păcat şi apoi îl pune pe seama unui nevinovat, acela s-a încărcat cu nedreptate şi cu păcat vădit.

113. De n-ar fi fost harul lui Allah asupra ta, [Muhammed], şi îndurarea Lui, ar fi cercat o parte dintre ei să te împingă să rătăceşti [drumul][72], dar ei nu se împing la rătăcire decât pe ei înşişi şi nu vor putea să-ţi aducă daună întru nimic. Iar Allah a pogorât asupra ta Cartea şi Înţelepciunea[73], te-a învăţat ceea ce nu ştiai şi harul lui Allah asupra ta a fost nemăsurat.

114. Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, în afara acelora care poruncesc milostenia, fapta bună şi împăcarea între oameni. Iar aceluia care face aceasta, căutând mulţumirea lui Allah, îi vom dărui mare răsplată.

115. Însă pe acela care se împotriveşte Trimisului, după ce i s-a arătat lui calea cea dreaptă, şi care urmează un alt drum decât cel al dreptcredincioşilor, îl vom pune Noi împreună cu aceia cu care s-a aliat, şi-l vom lăsa să ardă în Gheena. Şi ce rea menire [este aceasta]!

ce cămaşa a fost găsită în casa evreului. Profetul - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - i-a luat apărarea şi l-a socotit nevinovat. Atunci i-au fost revelate aceste versete care arată cu claritate adevărul. Ipocritul s-a alăturat necredincioşilor şi a trecut în rândurile lor.

72) Ipocriţii, atunci când au încercat să te convingă să-l declari nevinovat pe stăpânul lor, au încercat să te abată de la calea cea adevărată, dar Allah cu harul Său te-a apărat.

73) Coranul şi Sunna.

116. Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!

117. Nu adoră în locul Lui[74] decât niște făpturi femeiești[75] și nu adoră decât un șeitan răzvrătit.

118. Allah l-a blestemat [pe Șeitan], iar el a zis: "Voi să iau o parte anumită din robii Tăi,

119. Îi voi duce întru rătăcire, le voi da speranțe deșarte, le voi porunci, și ei vor tăia urechile dobitoacelor[76] și le voi porunci să schimbe creația lui Allah". Dar acela care-l ia pe Șeitan ca aliat, în locul lui Allah, va avea parte de pierdere vădită.

120. El le face făgăduințe și le dă speranțe amăgitoare, căci Șeitan nu le făgăduiește decât himere.

121. Adăpostul acestora va fi Gheena și nu vor afla de ea scăpare.

122. Cât despre aceia care cred și plinesc fapte bune, pe ei îi vom face să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, în care vor rămâne veșnic. Făgăduința lui Allah este adevăr. Și cine spune vorbe mai adevărate decât Allah?!

123. Nu este după dorințele voastre, nici după dorințele oamenilor Scripturii. Cine face un rău va fi răsplătit pentru el și nu va găsi în sprijinul său, împotriva lui Allah, nici un aliat și nici un ajutor[77].

74) Allah.

75) Ei adoră zeități femeiești, cum sunt Allat, Al-Uzza și Manat (Nume date de arabii păgâni unor idoli feminini), după cum îl adoră și pe Șeitan cel răzvrătit.

76) Practică superstițioasă la arabii păgâni din perioada preislamică. Dacă o cămilă naștea de cinci ori și al cincilea pui era mascul, îi crestau urechile și o lăsau slobodă, fără să se mai folosească de nimic de la ea și fără să o împiedice de la apă și de la păscut, închipuindu-și că prin intermediul ei se apropie de Allah.

77) A zis Qitada: Dreptcredincioșii și oamenii Cărții au început să se laude unii față de alții. Și au zis oameni Cărții: Profetul nostru a venit înaintea Profetului vostru și Cartea noastră a venit înaintea Cărții voastre. Deci noi suntem mai îndreptățiți la Allah decât voi! Însă dreptcredincioșii le-au răspuns: Profetul nostru este ultimul Profet, iar Cartea noastră anulează celelalte scripturi. Și a fost revelat acest verset.

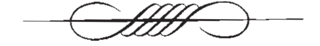
124. Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie – credincios fiind[78] - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nici cât un punct[79].

125. Și cine are credință mai bună decât acela care se supune lui Allah și plinește fapte bune, urmând religia lui Avraam[80] cel drept întru credință? Și Allah l-a primit pe Avraam ca ales.

126. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și cele de pre pământ. Și Allah este Atotcuprinzător[81].

127. Ei îți cer sfatul în privința muierilor. Spune: "Allah vă stabilește rânduieli în privința lor și vă este vestit în Carte despre orfelinele, cărora nu le dați ceea ce le-a fost prescris și pe care voiți să le luați în căsătorie,[82] precum și despre copiii încă mici"[83]. Și să fiți cu dreptate față de orfani, căci Allah este Știutor al binelui pe care voi îl faceți!

128. Dacă o femeie se teme de nepăsarea sau îndepărtarea[84] bărbatului ei, atunci nici o vină nu va fi asupra lor dacă ajung la o împăcare, căci împăcarea este mai bună, iar sufletele sunt înclinate spre zgârcenie. Dar, dacă vă purtați bine și vă temeți [de Allah], Allah este Bine-știutor [*Khabir*] a ceea ce faceți voi[85].

78) Crezul este o condiție obligatorie pentru primirea faptelor și răsplății în Ziua de Apoi.

79) Prin "punct" se are în vedere pata foarte mică de pe sâmburele de curmală, devenită metaforă pentru lucrul neînsemnat, fără valoare.

80) Care este similară cu Islamul.

81) Nu-i rămâne nici un lucru ascuns și necunoscut.

82) În perioada preislamică, bărbatul își arunca veșmântul peste orfelina aflată în îngrijirea sa. Iar dacă făcea acest lucru, nu mai putea nimeni să o ceară în căsătorie; dacă ea era frumoasă, se căsătorea cu ea și devenea stăpânul averii ei, iar dacă era urâtă rămânea necăsătorită până la moarte și când murea, el moștenea averea ei. Coranul a interzis acest tratament acordat orfelinei.

83) În perioada preislamică și la începutul Islamului, copiii nu primeau nici o parte din moștenire. Allah poruncește ca și ei să aibă dreptul la moștenire.

84) Îndepărtarea pe calea divorțului, fie că simte aversiune pentru ea, fie că voiește să se căsătorească cu altă femeie.

85) Dacă o femeie se teme că soțul o va neglija din pricina unei boli de care ea suferă, nu este rău dacă ei ajung la un compromis, ea lăsându-i libertatea de a contracta un nou mariaj, iar el menținând-o sub îngrijirea lui. Allah îi îndeamnă la împăcare, la mărinimie și la evitarea zgârceniei, care este în firea omului, și îl îndeamnă pe soț să o păstreze pe soția lui, căci Allah îi va acorda cea mai bună răsplată.

129. Nu veți putea să vă purtați întocmai la fel cu [toate] soațele, chiar dacă ați voi cu tot dinadinsul. Dar nu vă întoarceți cu totul [către vreuna dintre ele], lăsând-o [pe cealaltă] ca atârnată[86]! Însă dacă îndreptați aceasta și vă temeți, Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

130. Iar dacă cei doi se despart[87], atunci Allah poate să-i înzestreze pe amândoi cu dărnicia Sa. Și Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] Înțelept [*Wasi', Hakim*].

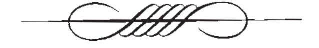
131. Ale lui Allah sunt toate cele din ceruri și de pre pământ. Noi le-am poruncit celor cărora le-a fost dată Cartea înaintea voastră, precum și vouă: "Fiți cu frică de Allah!". Iar dacă voi nu credeți, [aceasta nu-I va aduce prejudicii lui Allah, căci] ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ și Allah este Înstărit [și] Vrednic de Laudă [*Ghaniyy, Hamid*].

132. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ și Allah este de ajuns ca Ocrotitor [*Wakil*].

133. Dacă El ar voi, v-ar lua - o, oameni! – și ar aduce alții [în locul vostru], căci Allah are putere să facă aceasta.

134. Dacă voiește cineva răsplată în lumea aceasta, la Allah se află răsplata și pentru această lume și pentru Lumea de Apoi, căci Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*Sami', Basir*].

135. O, voi cei care credeți! Fiți făptuitori neclintiți ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar împotriva voastră, împotriva părinților și rudelor voastre - fie bogat sau sărac - căci Allah cunoaște cel mai bine ce este spre binele lor! Nu urmați poftei, ca să nu vă abateți [de la dreptate]! Iar dacă voi faceți o mărturie mincinoasă sau vă sustrageți, [să știți că] Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți [*Khabir*]!

86) Ca suspendată între cer și pământ, ca și cum nu ar avea soț dar nu este nici divorțată.

87) Prin divorț.

136. O, voi cei care credeți! Fiți cu credință neclintită în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Cartea pe care a pogorât-o mai înainte![88] Cel care nu crede în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi și în Ziua de Apoi, acela pribegește în cea mai îndepărtată rătăcire.

137. Pe aceia care cred, apoi nu mai cred, apoi iarăși cred, apoi iarăși nu mai cred, apoi sporesc în necredință, Allah nu-i va ierta și nu-i va călăuzi pe o cale [dreaptă].

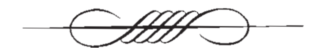
138. Vestește-le fățarnicilor că ei vor avea parte de un chin dureros;

139. Cei ce-și fac din necredincioși aliați în locul credincioșilor, oare aceștia caută putere la ei? Puterea se află numai la Allah, în întregime!

140. El doară v-a arătat [revelat] în Carte că dacă veți auzi că versetele lui Allah sunt tăgăduite sau luate în derâdere,[89] să nu stați împreună cu ei decât dacă vor începe ei o altă discuție, căci altcum, veți fi asemenea lor. Allah îi va aduna pe fățarnici și pe necredincioși în Gheena, cu toții.

141. Cei care vă pândesc pe voi, atunci când aveți parte de biruință zic ei: "Oare nu am fost noi împreună cu voi?", iar dacă izbânda este de partea necredincioșilor, atunci ei zic: "Oare nu am fost noi mai tari decât voi și nu v-am apărat noi de credincioși?". Însă Allah va judeca între voi în Ziua Învierii și niciodată Allah nu le va face necredincioșilor o cale [pentru a izbândi] asupra credincioșilor![90]

142. Cei fățarnici încearcă să-L înșele pe Allah, dar El întoarce înșelătoria lor [împotriva lor înșiși!] Când se ridică pentru Rugăciune [*As-Salat*], se ridică ei cu lene, ca să fie văzuți de oameni, și nu pomenesc numele lui Allah decât foarte puțin.

88) Scripturile anterioare Coranului.

89) Acest lucru îl făceau idolatrii de la Mekka și iudeii de la Medina la începutul Islamului.

90) Acesta este un răspuns categoric dat ipocriților care sperau și așteptau ca noul stat al musulmanilor să nu reziste și să dispară.

143. Ei sunt șovăitori întru aceasta,(91) [nehotărându-se] nici la aceștia, nici la aceștia. Și pentru acela pe care Allah l-a dus în rătăcire nu vei afla drum(92).

144. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe necredincioși ca aliați în locul credincioșilor. Oare vreți voi să-I dați lui Allah o dovadă deslușită împotriva voastră?!

145. Cei fățarnici vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla ajutor pentru ei,

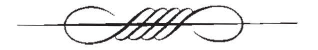
146. Afară de cei ce se căiesc, se îndreaptă, se leagă cu putere de Allah și sunt sinceri în credința lor față de Allah. Aceștia vor fi laolaltă cu dreptcredincioșii,(93) iar Allah le va dărui credincioșilor răsplată nemăsurată.

147. Ce face Allah cu pedepsirea voastră, dacă mulțumiți și credeți? Allah este Mulțumitor [și] Atoateștiutor [*Șaker, ‘Alim*].

148. Lui Allah nu-I place rostirea de vorbe urâte în auzul lumii, doar dacă cineva este nedreptățit(94). Iar Allah este Cel care Aude Totul, Atoateștiutor [*Sami’, ’Alim*].

149. Dacă voi faceți bine pe față sau într-ascuns sau dacă iertați o faptă rea, Allah este Îndurător [și] Atotputernic [*’Afuww, Qadir*].

150. Aceia care nu cred în Allah și în trimișii Săi(95) și vor să-l separe pe Allah de trimișii Săi, zicând: "Noi credem în unii dintre ei,(96) dar nu credem în alții" și voiesc să găsească un drum de mijloc,

91) Între credincioși și necredincioși.

92) Privire asupra ipocriților: Allah definește în versetele anterioare câteva din trăsăturile ipocriților: ei iau în derâdere versetele lui Allah, se aliază cu necredincioșii și-i sprijină, încearcă să pară că-i ajută deopotrivă pe necredincioși și pe dreptcredincioși; când se ridică pentru Rugăciune o fac cu lene și nu pomenesc decât foarte puțin numele lui Allah, sunt nehotărâți în privința aderării la dreptcredincioși sau la necredincioși și trec cu repeziciune de la o tabără la cealaltă. Și toate acestea pentru apărarea intereselor lor în această lume. Locul acestora va fi în fundul Iadului, laolaltă cu necredincioșii, în afară de situația în care se vor căi și vor trece cu hotărâre în rândurile dreptcredincioșilor și vor crede cu devoțiune în Allah, împlinind Rugăciunea Lui fără șovăială.

93) În Paradis.

94) Aceasta este o promisiune pentru cel nedreptățit și o amenințare pentru cel nedrept.

95) Aceștia sunt evreii.

96) Dintre trimiși.

151. Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă.

152. Acelora care cred în Allah și în trimișii Săi și nu fac deosebire între ei [între trimiși], acelora le vom dărui răsplata cuvenită lor, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

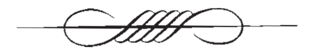
153. Oamenii Scripturii[97] îți cer să le pogori o Scriptură din cer. Au cerut doară și de la Moise chiar mai mult de atât, zicând: "Arată-ni-L nouă pe Allah, pe față!" Atunci i-a pălit trăsnetul pentru nedreptatea lor. După aceea, au luat ei Vițelul [de aur, ca idol], cu toate că le veniseră lor semne vădite. Însă Noi i-am iertat pentru aceasta și l-am dăruit pe Moise cu dovadă limpede.

154. Și am ridicat Noi deasupra lor Muntele Tor[98], când am încheiat legământ cu ei și le-am zis Noi: "Intrați prin poartă, prosternându-vă!". Și le-am mai zis Noi: "Nu încălcați Sabatul!". Și am luat de la ei legământ strașnic.

155. [Noi i-am blestemat] din pricina încălcării legământului lor și necredinței lor în revelațiile lui Allah și uciderii de către ei a profeților pe nedrept[99] și rostirii cuvintelor: "Inimile noastre sunt învelite". În fapt, Allah le-a pecetluit, pentru necredința lor, fiindcă ei nu cred decât foarte puțin.[100]

156. Și din pricina necredinței lor[101] și a clevetirilor grele pe seama Mariei[102],

157. Și din pricina vorbelor lor: "Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!", în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce[103], ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât,

97) Evreii.

98) În Sinai; v. 2:63.

99) Așa cum au fost Zaharia și Ioan (Yahya).

100) Într-o altă interpretare: "Ei nu cred, în afara unui număr mic dintre ei".

101) În profeția lui Isus.

102) Au ponegrit-o pe Maria, acuzând-o de preacurvie și de ticăloșie, cu minciuni de care omul rămâne uluit.

103) Allah Preaînaltul l-a mântuit pe Trimisul Său Isus; el nu a fost omorât și nu a fost răstignit, ci a fost răstignită o altă persoană, iar ei și-au închipuit numai

158. Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

159. Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale(104). Iar în Ziua de Apoi, el(105) va fi martor împotriva lor.

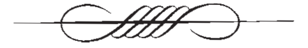
160. Și din pricina ticăloșiilor celor care s-au iudaizat,(106) Noi le-am oprit o parte dintre bunătățile care le fuseseră îngăduite; și din pricina închiderii de către ei a drumului lui Allah pentru mulți [dintre oameni];

161. Și din pricina luării de către ei a cametei - măcar că le-a fost oprită(107); și din pricina mâncării de către ei pe nedrept a averii oamenilor. Și le-am pregătit celor necredincioși dintre ei(108) osândă dureroasă.

162. Dar celor temeinici în știință dintre ei și dreptcredincioșilor care cred în ce ți s-a trimis ție și în ceea ce s-a trimis înainte de tine, precum și acelora care îndeplinesc Rugăciunea [*As-Salat*], plătesc Dania [*Az-Zakat*] și cred în Allah și în Ziua de Apoi, acestora le vom dărui Noi răsplată nemăsurată.

163. Noi ți-am revelat ție după cum am revelat și lui Noe și profeților de după el, precum Le-am revelat și lui Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și semințiilor și lui Isus, Iov(109) și lui Iona(110), Aaron(111) și lui Solomon, și i-am dat lui David psalmii.

164. Poveștile câtorva trimiși ți le-am spus Noi mai înainte, iar poveștile altor trimiși nu ți le-am spus, și Allah i-a vorbit într-adevăr lui Moise

că acesta este Isus, fiindcă Allah a făcut să semene cu el și ei l-au omorât, crezând că este Isus.

104) At-Tabari spune: "Toți oamenii Cărții vor crede în Isus, fiul Mariei, ca profet și trimis al lui Allah, atunci când va coborî din cer, puțin înainte de Ziua de Apoi".

105) Isus.

106) Evreii.

107) În Tora.

108) Dintre evrei.

109) În arabă *'Ayyub*.

110) În arabă *Yunus*.

111) În arabă *Harun*.

165. [Și a trimis] trimiși - vestitori[112] și prevenitori[113] - pentru ca oamenii să nu mai aibă nici un fel de scuză față de Allah[114], după trimiși. Iar Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*][115].

166. Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință[116]. Și îngerii vor face mărturie. Însă Allah este îndeajuns ca Martor [*Șahid*].

167. Aceia care nu cred și închid drumul lui Allah[117], pribegesc într-o rătăcire îndepărtată.

168. Pe aceia care nu cred și sunt nedrepți, Allah nu-i va ierta nicidecum, nici nu-i va călăuzi pe ei pe un drum,

169. Afară de drumul Gheenei, în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este [lucru] ușor pentru Allah.

170. O, voi oameni! Trimisul v-a adus vouă Adevărul de la Domnul vostru, deci credeți și va fi mai bine pentru voi! Și chiar dacă tăgăduiți [tot], sunt ale lui Allah cele din ceruri și de pre pământ, iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

112) Ai Paradisului.

113) Asupra chinurilor din Infern, pentru necredincioși.

114) În Ziua de Apoi.

115) Allah i-a trimis pe profeți pentru a transmite oamenilor religia Sa, pentru a le vesti bunele urmări decurgând din împlinirea ei, precum și Paradisul, și pentru a-i preveni asupra relelor decurgând din rânduielile omenești și asupra pedepsei de care necredincioșii vor avea parte în Ziua Învierii. Allah a făcut din trimișii Săi martori pentru oamenii care resping Islamul sau îl acceptă, pentru ca cel care îl respinge să nu aibă justificarea că n-ar fi cunoscut calea Adevărului pentru a o urma.

116) Mărturia lui Allah este Coranul.

117) Religia islamică.

171. O, voi oameni ai Scripturii![118] Nu exagerați în privința religiei voastre[119] și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este trimisul lui Allah, cuvântul Său[120] pe care El l-a transmis Mariei[121] și un duh de la El[122]. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi. Și nu spuneți "Trei!".[123] Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui [Allah] sunt cele din ceruri și de pre pământ și Allah este cel mai bun Ocrotitor [*Wakil*].

172. Mesia nu se va dezice[124] niciodată de ai fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați, iar acela care se dezice de la slujirea Lui și se arată trufaș îi va aduna la El laolaltă. [125]

173. Cât despre aceia care cred și plinesc fapte bune, acestora le va acorda răsplată din belșug, pe care o va mai și spori cu harul Său. Cât despre cei care sunt semeți și trufași, acestora le va rândui chin dureros și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, Ocrotitor [și] Ajutor [*Waleyy, Nasir*].

118) De data aceasta adresarea este făcută creștinilor.

119) Nu exagerați în ceea ce privește rolul lui Isus și nu pretindeți că natura lui ar fi divină!

120) Adică este făcut grație cuvântului Său "Fie!" și poruncii Sale, fără să fi avut un tată.

121) L-a transmis și prin intermediul arhanghelului Gavriil.

122) Asemeni celorlalte duhuri sau suflete create.

123) Doctrina triadei sau trinității este respinsă.

124) Într-atât de arogant încât să nu se supună poruncilor Lui.

125) Delegația creștinilor a venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și i-au zis lui: O, Muhammed! De ce îl defăimezi pe Stăpânul nostru!? Iar el i-a întrebat: Și cine este Stăpânul vostru? I-au răspuns: Isus! Atunci i-a întrebat: Dar ce spun despre el? I-au zis ei: Spui că el este robul lui Allah și trimisul Lui! Și le-a răspuns el: Dar nu este nici o ocară, dacă el este robul lui Allah! I-au răspuns: Ba da! Atunci a revelat Allah acest verset.

174. O, voi oameni! V-a venit vouă Dovadă de la Domnul vostru, căci Noi am pogorât asupra voastră o lumină limpede.(126)

175. Așadar, pe aceia care cred în Allah și caută ocrotire la El îi va aduce sub îndurarea și harul Lui, și-i va călăuzi către El pe un drum drept.(127)

176. Ei îți cer sfatul.(128) Spune-le: "În privința răposatului cel fără de ascendenți și descendenți, Allah vă sfătuiește: Dacă un bărbat s-a stins din viață și nu are nici un copil, dar are o soră, acesteia îi va reveni jumătate din ceea ce a lăsat după el, iar el o moștenește [în totalitate], dacă ea nu are nici un copil; dacă sunt două surori(129), atunci primesc ele două treimi din ceea ce a lăsat după el; dacă sunt frați - bărbați și femei(130) - atunci bărbatul primește cât partea a două femei. Allah vă deslușește pentru ca voi să nu rătăciți, căci Allah este Atoateștiutor [*'Alim*]".(131)

126) Coranul.
127) Islamul.
128) În legătură cu moștenirea defunctului fără fii și fără părinți.
129) Dacă defunctul are două surori sau mai multe, ele primesc două treimi.
130) Moștenitorii.
131) Ultimul verset din această sură vine în continuarea versetului 127 și nu în continuarea versetului 12 din această sură care dădea răspuns unor situații ivite după lupta de la Uhud, ce nu mai puteau fi rezolvate pe baza vechiului drept cutumiar. Coranul repară nedreptatea ce se comitea împotriva unei văduve cu copii, care putea să piardă toată averea în favoarea unor rude foarte îndepărtate și să devină nevoiașă.

5 SURAT AL-MA'IDA[1]

(Medinită [112]; 120 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile! Vă este îngăduit vouă [să mâncați carne de] vită, în afară de ceea ce vi s-a prescris(2). Nu vă este îngăduit vânatul pe timpul Pelerinajului [*ihram*]!(3) Allah orânduiește ceea ce El voiește.

2. O, voi cei care credeți! Nu pângăriți rânduielile lui Allah, nici luna sfântă(4), nici animalele de jertfă, nici zgărzile, nici pe cei care se îndreaptă spre Casa Sfântă,(5) căutând har și mulțumire la Domnul lor! Dacă ați terminat Pelerinajul(6), atunci puteți vâna. Să nu vă întărâte ura împotriva unui neam care v-a împiedicat în drumul spre Moscheea Sacră să[-i] atacați. Întrajutorați-vă în plinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

1) În traducere "Sura Mesei întinse sau servite", după versetul 112. Este una din ultimele sure revelate Profetului.

2) Vezi versetul 3 în această sură.

3) Când sunteți în starea de sacralizare (*'ihram*) pentru Pelerinajul mare (*Hajj*) și Pelerinajul mic (*'Umra*), nu vă este îngăduit să vânați animale sălbatice. De asemenea, nu este îngăduit vânatul în incinta locurilor sacre.

4) Nu vă este îngăduit războiul în cele patru luni oprite: Dhu al-Qa'da, Dhu al-Hijja, Muharram și Rajab. Vezi și 2:217.

5) *"Nici animalele de jertfă, nici zgărzile"*: Nu ucideți animalele pe care oamenii le-au adus pentru a fi sacrificate în timpul Pelerinajului, nici zgărzile, adică animalele însemnate prin punerea unor zgărzi la gât pentru ca oamenii să le cunoască. *"Nici pe cei care se îndreaptă spre Casa Sfântă"*: Nu vă este îngăduit să luptați împotriva celor care se îndreaptă spre Mekka pentru Pelerinaj. *"Casa Sfântă"*: Templul Ka'aba de la Mekka.

6) Dacă v-ați desacralizat.

3. Vă sunt oprite mortăciunea, sângele [scurs], carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la junghierea lor], ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele [de altă vită], ce a fost sfâșiat de fiare - doar dacă ați junghiat [aceste vietăți înainte de a muri] - ca și vitele junghiate pe pietrele înălțate [ale idolilor][7] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți[8]. Acestea sunt pentru voi păcat. Aceia care nu cred sunt astăzi deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi![9] Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat[10], [să știe că] Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur*, *Rahim*].

4. Ei te întreabă ce le este îngăduit [să mănânce]. Spune: "Vă sunt îngăduite vouă cele bune și cele pe care le învățați pe animalele și păsările de vânătoare [să vi le prindă], dresându-le ca pe câini. Învățați-le [să vâneze] din ceea ce va învățat Allah pe voi. Și mâncați din cele pe care ele le prind pentru voi rostind asupra lor [a animalelor dresate] numele lui Allah! Și fiți cu frică de Allah,[11] căci Allah socotește degrabă!

7) Păgânii obișnuiau să sacrifice animalele pe pietre socotite sacre, pe idoli sau pe altare, îndeosebi în jurul Ka'abei, aducându-le ofrandă.

8) Pe săgețile folosite pentru tragerea la sorți erau înscrise cuvinte ca "Fă!" și "Nu face!" sau altele de acest fel. Ele erau consultate în anumite probleme prin tragerea la sorți. Allah a interzis acest obicei.

9) Acest segment al versetului ar fi fost - în opinia celor mai mulți comentatori - versetul care a încheiat revelația Profetului Muhammed. El ar fi fost revelat în anul 10 h., în timpul ultimului său Pelerinaj la Mekka, cu trei luni înainte de a se săvârși din viață.

10) Cel care este constrâns să mănânce ceva din aceste lucruri oprite, din pricina foamei ucigătoare, fără intenția de a încălca lucrurile interzise de Allah, poate mânca doar atât cât să se salveze de la moarte, dar nu mai mult.

11) Să nu mâncați altceva, care nu întrunește condițiile menționate.

5. "Astăzi vă sunt îngăduite vouă cele bune[12]. Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este îngăduită şi vouă[13], iar mâncarea voastră le este îngăduită şi lor. [Vă sunt îngăduite] femeile virtuoase, dreptcredincioase, dar şi femeile virtuoase ale acelora cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră,[14] dacă le daţi zestrea,[15] cu contracte de căsătorie, fără să preacurviţi şi fără să le luaţi de ţiitoare". Cel care se leapădă de credinţă, faptele lui sunt în deşert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduţi.

6. O, voi cei care credeţi! Atunci când vă gătiţi pentru Rugăciune [*As-Salat*], spălaţi-vă feţele voastre şi mâinile voastre, până la coate, treceţi-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre şi [spălaţi-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteţi spurcaţi (*junub*)[16], atunci curăţaţi-vă [printr-o îmbăiere]! Dacă sunteţi bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde şi-a făcut nevoile, sau aţi atins muierile şi nu găsiţi apă, atunci luaţi voi ţărână măruntă şi curată şi ştergeţi-vă feţele şi mâinile voastre cu ea![17] Allah nu voieşte să vă facă vouă greutăţi, ci doreşte să vă curăţească şi să desăvârşească binefacerea Sa. Poate că voi veţi fi mulţumitori!

7. Şi aduceţi-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră şi de legământul pe care El l-a făcut cu voi, atunci când aţi zis: "Am auzit şi ne-am supus!"[18] Şi fiţi cu frică de Allah, căci Allah este Bineştiutor [*'Alim*] al lăuntrului piepturilor voastre!

12) Din vitele sacrificate şi vânat.

13) Doar mâncărurile permise de Islam dintre ele.

14) Vă sunt îngăduite ca soţii.

15) Vezi 2:236. Prin acest verset se permite musulmanilor să se căsătorească cu femei creştine şi iudaice, fără ca ele să renunţe la religia lor, dar, în acest caz, nici ele nu-i pot moşteni, nici ei nu le pot moşteni, din cauza diferenţei de religie. O femeie musulmană nu se poate, însă, căsători cu un nemusulman, întrucât ea şi-ar pierde statutul de musulmană. Dar orice bărbat sau femeie, indiferent de rasă sau religie, se poate căsători cu o femeie, respectiv un bărbat musulman, dacă acceptă Islamul.

16) Stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluţiunea majoră (îmbăierea generală) este obligatorie atât pentru bărbat cât şi pentru femeie.

17) Vezi 4:43.

18) Acceptând Islamul, voi aţi făgăduit în faţa Profetului să vă supuneţi poruncilor lui Allah.

8. O, voi cei care credeţi! Fiţi statornici faţă de Allah şi martori drepţi! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiţi drepţi! Fiţi drepţi, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Şi fiţi cu frică de Allah, căci Allah este Bine Ştiutor [*Khabir*] a ceea ce faceţi voi!

9. Allah le-a făgăduit celor care cred şi plinesc fapte bune iertare şi răsplată nemăsurată.

10. Cât despre cei care nu cred şi ţin de minciună semnele Noastre, aceia vor fi locuitori ai Iadului.

11. O, voi cei care credeţi! Aduceţi-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră! În ziua când unii oameni au voit să întindă mâinile lor spre voi [pentru a vă ataca](19), El a oprit mâinile lor de la voi. Fiţi cu frică de Allah! În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioşii(20)!

12. Allah a încheiat un legământ(21) cu fiii lui Israel. Noi am trimis dintre doisprezece aleşi. Şi Allah a zis: "Eu voi fi cu voi, dacă veţi împlini Rugăciunea [*As-Salat*], veţi achita Dania [*Az-Zakat*], veţi crede în trimişii Mei şi îi veţi ajuta şi veţi da lui Allah un bun împrumut(22). Atunci eu voi şterge faptele voastre rele şi vă voi duce să intraţi în Grădini pe sub care curg râuri(23). Acela dintre voi care se va întoarce la necredinţă, după aceasta, rătăceşte de la drumul cel drept".

19) Când tribul Qurayş a trimis la Al-Hudaybiyya, o vale situată cam la o poştă de Mekka, cincizeci de bărbaţi înarmaţi pentru a asedia tabăra musulmanilor şi pentru a-i ucide în mod mişelesc pe cei pe care îi vor putea prinde, şi când musulmanii i-au făcut pe toţi captivi. În urma confruntării care a avut loc aici în anul 628, s-a încheiat un tratat între Muhammed şi mekkani, prin care aceştia din urmă se angajau ca în anul următor să părăsească oraşul vreme de trei zile pentru a permite tinerei comunităţi islamice, în frunte cu Profetul, să facă Pelerinajul la locurile sfinte din acest oraş.

20) Allah porunceşte musulmanilor să pornească de la motivaţii, dar El le mai porunceşte şi să se bizuie pe ajutorul lui Allah şi pe spriijinul Lui pentru a-i călăuzi către găsirea celor mai bune mijloace în scopul obţinerii rezultatelor dorite. Profetul - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - spune că dacă voi v-aţi bizui cu adevărat pe Allah, El v-ar blagoslovi întocmai cum blagosloveşte păsările care vin flămânde şi pleacă cu guşa plină.

21) Legământul de a accepta unicitatea lui Allah, care are drept corolar ascultarea şi supunerea faţă de Allah şi de trimişii Săi.

22) Făcând acte de milostenie.

23) Râuri de apă, lapte, vin şi miere.

13. Apoi, din cauza încălcării legământului lor, i-am blestemat Noi și le-am împietrit inimile, căci ei au răstălmăcit cuvintele(24) și au uitat o parte din ceea ce li s-a reamintit.(25) Tu nu vei înceta să descoperi înșelătoria lor, afară de un mic număr dintre ei.(26) Dar iartă-i pe ei și nu-i băga în seamă! Allah îi iubește pe cei care fac bine.

14. Și am încheiat Noi legământ(27) cu aceia care au zis: "Noi suntem creștini", dar au uitat ei o parte din ceea ce li s-a reamintit(28). Deci, am stârnit Noi ură și vrajbă între ei până la Ziua Învierii. Atunci le va vesti Allah ceea ce au făcut ei.

15. O, oameni ai Scripturii!(29) A venit la voi Trimisul(30) Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină(31) și o Carte limpede(32) de la Allah,

16. Prin ea Allah îi călăuzește pe căile păcii și mântuirii pe aceia care caută mulțumirea Lui. Și El îi scoate din întunericuri la lumină,(33) prin grația Sa, și îi călăuzește pe un drum drept.(34)

17. Necredincioși(35) sunt aceia care zic: "Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei". Spune: "Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar voi să-l facă să piară pe Mesia, fiul Mariei, ca și pe mama lui și pe toți care se află pe pământ? Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele. El creează ce El voiește. Și Allah este cu putere peste toate! [*Qadir*]"

24) Au schimbat sensurile cuvintelor lui Allah din Tora.
25) În Tora.
26) Adică cei care au primit Islamul.
27) Legământul de a accepta unicitatea lui Allah.
28) În Evanghelie.
29) Evrei și creștini.
30) Muhammed.
31) Islamul sau Profetul Muhammed.
32) Coranul.
33) Din întunericul necredinței la lumina credinței.
34) Religia islamică.
35) Pentru că ei îl defăimează pe Creator, atunci când îl înfățișează ca fiind o ființă umană neputincioasă și cu puteri limitate.

18. Și zis-au iudeii și creștinii: "Noi suntem fiii lui Allah[36] și cei dragi Lui". Spune: "Și de ce vă osândește pentru păcatele voastre?" Nu, ci voi sunteți făpturi omenești dintre acelea pe care El le-a creat. El îl iartă pe cel pe care El voiește și îl chinuiește pe cel pe care El voiește. Ale lui Allah sunt împărăția cerurilor și a pământului, precum și ceea ce se află între ele și la El este întoarcerea.

19. O, oameni ai Scripturii![37] Trimisul nostru [Muhammed] a venit la voi ca să vă arate vouă [rânduielile], la o vreme după [ceilalți] trimiși, pentru ca voi să nu ziceți: "Nu ne-a venit nouă nici un vestitor și nici un prevenitor". Acum v-a venit vouă vestitor și prevenitor. Și Allah este cu putere peste toate.

20. [Aduceți-vă voi aminte] când Moise i-a zis neamului său: "O, popor al meu! Aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră, căci El a făcut dintre voi profeți și v-a făcut pe voi suverani.[38] El v-a dat vouă ceea ce nu a dat nici uneia dintre lumile [de atunci]!

21. O, popor al meu! Intrați în pământul sfânt, pe care Allah vi l-a hărăzit și nu dați înapoi, [refuzând lupta], căci veți fi cei care pierd!".

22. Au zis ei: "O, Moise, acolo este un neam de oameni puternici. Noi nu vom intra în el până ce ei nu vor ieși din el. Dacă vor ieși ei, atunci vom intra noi".

23. Au zis doi bărbați dintre cei care se temeau de Allah și care fuseseră copleșiți de harul Lui: "Intrați peste ei pe poartă și, dacă veți trece de ea, veți fi învingători! Încredeți-vă în Allah, dacă sunteți credincioși!"

24. Ei au răspuns: "O, Moise, noi nu vom intra în nici un caz, câtă vreme ei sunt acolo! Du-te tu și Domnul tău și luptați! Noi vom ședea aici!"

25. El a zis: "Doamne! Eu nu am putere decât asupra mea și a fratelui meu, deci desparte-ne pe noi de acest neam de nelegiuiți!"

26. Allah i-a răspuns: "[Țara] asta le va fi oprită vreme de patruzeci de ani, în care vor rătăci prin lume. Nu-ți face griji pentru neamul acesta de nelegiuiți!"

36) Ca poziție și ca demnitate.
37) Iudei și creștini.
38) V-a făcut liberi, după ce ați fost în robie la Faraon.

27. Istorisește-le lor povestea celor doi fii ai lui Adam, așa cum a fost ea cu adevărat[39]! Când au adus ei ofrandă, cea adusă de unul dintre ei a fost primită, iar cea adusă de celălalt nu a fost primită. Și a zis [acesta din urmă]: "Voi să te omor!". I-a răspuns [primul]: "Dară Allah primește jertfă numai de la cei cucernici!

28. De vei întinde tu mâna spre mine ca să mă omori, eu nu voi întinde mâna spre tine ca să te omor, căci eu am frică de Allah, Stăpânul lumilor.

29. Eu voiesc să porți păcatul meu împreună cu păcatul tău și să ajungi printre oaspeții Focului, căci aceasta este răsplata celor nelegiuiți!".

30. Însă sufletul său i-a înlesnit calea să-l omoare pe fratele lui și l-a omorât, intrând astfel în rândul celor pierduți.

31. Și a trimis Allah apoi un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să îngroape cadavrul fratelui său. Atunci el a zis: "Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop cadavrul fratelui meu?" Și a ajuns el astfel să se căiască[40].

32. De aceea am prescris Noi pentru fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și cum i-ar lăsa în viață pe toți oamenii.[41] Trimișii Noștri au venit la ei[42] cu semne învederate și totuși iată că mulți dintre ei săvârșesc silnicii pe pământ și după aceasta [venirea trimișilor].

33. Iară răsplata acelora care luptă împotriva lui Allah și a Trimisului Său și caută să semene pe pământ stricăciune[43] este că ei vor muri omorâți sau răstigniți pe cruce sau li se vor tăia mâinile și picioarele cruciș sau vor fi alungați din țară.[44] Aceasta va fi pentru ei rușine în lumea de acum, iar în Lumea de Apoi vor avea ei parte de chin mare,[45]

39) Cain și Abel (*Qabil* și *Habi*).
40) Pentru că nu a știut cum să-l îngroape.
41) Cel care ar putea ucide, dar nu o face.
42) La fiii lui Israel.
43) Se opun Lor și se revoltă împotriva poruncilor Lor.
44) Expulzați sau întemnițați, după unii comentatori.
45) Pedepsele Infernului.

34. Afară de aceia care se căiesc înainte de a-i prinde. Și să știți că Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur*, *Rahim*].

35. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, căutați calea(46) pentru a vă apropia de El și luptați pe calea Lui. Poate că voi o să izbândiți!

36. Cât despre cei care nu cred, de-ar avea ei tot ce se află pe pământ și încă o dată pe atât, pentru a se răscumpăra cu aceasta de osânda din Ziua Învierii, tot nu li se va primi lor. Și vor avea ei parte de chin dureros.

37. Ei ar voi să iasă din Foc, dar nu vor ieși din el, căci chinul lor va fi veșnic.

38. Cât despre hoț și hoață, tăiați-le lor mâinile,(47) ca răsplată pentru ceea ce au dobândit [prin furt] și ca pedeapsă de la Allah,(48) căci Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz*, *Hakim*].

39. Dar pe acela care se căiește în urma fărădelegilor lui și se îndreaptă, Allah îl va ierta, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

40. Nu știi tu că a lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului? El osândește pe cine voiește și iartă pe cine voiește El, căci Allah este cu putere peste toate.

41. O, Trimisule! Să nu te întristeze cei care se grăbesc spre necredință, dintre aceia care zic cu gurile lor: "Noi credem!", fără ca inimile lor să creadă,(49) și nici dintre aceia care s-au iudaizat(50) și care ascultă numai de minciună și care ascultă de un alt neam, ce nu au venit niciodată la tine(51) și care răstălmăcesc cuvintele(52) după ce ele au fost bine rânduite. Ei spun: "De vi s-a dat acest lucru(53), luați-l, iar de nu vi s-a dat, fiți prevăzători [și feriți-vă de el]!" Însă pentru acela pe care Allah voiește să-l ispitească(54), tu nu-l vei putea apăra. Aceia ale căror inimi Allah nu a voit să le curățească, vor avea parte, în această lume, de rușine, iar în Lumea de Apoi, de chin nemăsurat.

46) Aceasta fiind evlavia și faptele bune.

47) De la încheietura pumnului.

48) Pedeapsa pentru furt, fiind hotărâtă de Allah, nu poate fi anulată prin iertarea dată de victima furtului.

49) Aceștia sunt ipocriții.

50) Aceștia sunt evreii din tribul Quraydha, din Medina.

51) Probabil evreii din Khaybar, conform unor interpretări.

42. Ei ascultă numai de minciună și sunt lacomi după tot ceea ce este oprit. Dacă vor veni la tine,[55] atunci ori judecă între ei[56] ori îndepărtează-te de ei! Dacă te vei îndepărta de ei, nu-ți vor putea face ei un rău, iar de vei judeca între ei, atunci judecă după dreptate, căci Allah îi iubește pe cei drepți!

43. Dar cum îți vor cere ei să le fii judecător, căci ei au Tora, în care se află judecata lui Allah? Iar după aceea vor întoarce ei spatele. Aceștia nu sunt nicidecum credincioși.[57]

44. Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă profeții[58] cei supuși voinței lui Allah, rabinii și învățații, pentru cei care s-au iudaizat, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah și ei sunt martori pentru ea[59]. Ci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Semnele Mele pentru un preț de nimic. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.

45. Și Noi am prescris, pentru ei, în ea: suflet pentru suflet[60], ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănile după legea talionului.[61] Dacă, însă, cineva renunță la aceasta în semn de milostenie,[62] ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuiți.

46. Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind [Tora] care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.

52) Modifică prescripțiile din Tora.

53) Evreii voiau ca sentința lui Allah în ceea ce privește adulterul să fie flagelarea și nu lapidarea. De aceea ei au refuzat lapidarea pronunțată de Profetul Muhammed, deși o astfel de pedeapsă este prescrisă și în Tora.

54) Lăsându-l sau împingându-l la rătăcire.

55) Evreii.

56) Dă-le lor sentința prescrisă de Allah în Tora.

57) În Tora, așa cum pretind.

58) Dintre fiii lui Israel.

59) Răspunzători de aplicarea corectă a prescripțiilor Torei, apărând-o de orice răstălmăcire.

60) Ucigașul va fi ucis.

61) Pentru legea talionului vezi și 2:178.

62) Iertându-l pe vinovat.

47. Deci să judece neamul Evangheliei după ceea ce Allah a trimis în ea! Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt netrebnici.

48. Iar ție, [Muhammed], ți-am trimis Cartea cu Adevărul, întărind Scriptura de dinaintea ei și întrecând-o pe ea[63]. Deci fă judecată între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor, [îndepărtându-te] de la Adevărul ce ți-a venit! Fiecăruia dintre voi Noi i-am dat o lege și o rânduială. Dacă ar fi voit Allah, v-ar fi făcut o singură comunitate, dar El voiește să vă încerce în ceea ce v-a dat. Deci întreceți-vă în plinirea de fapte bune, căci la Allah este întoarcerea voastră, a tuturor, și El vă va înștiința despre cele asupra cărora ați avut păreri deosebite!

49. Așadar, fă judecată între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor și fii cu băgare de seamă, să nu te ispitească pentru a te îndepărta de ceva din ceea ce ți-a trimis Allah! Iar dacă ei întorc spatele, [refuzând hotărârea revelată], atunci să știi că Allah voiește să-i pedepsească pentru o parte din păcatele lor. Și mulți dintre oameni sunt nelegiuiți!

50. Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei?[64] Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?

51. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe iudei și pe creștini ca aliați! Ei sunt aliați unii cu alții. Aceia dintre voi care vi-i faceți aliați sunteți ca și cum ați face parte dintre ei. Allah nu călăuzește pe calea cea bună un neam de oameni nelegiuiți.

52. Tu îi vei vedea pe cei cu boală[65] în inimi, grăbindu-se spre ei[66] și zicând: "Ne e teamă că o nenorocire se va abate asupra noastră".[67] Dar s-ar putea ca Allah să aducă biruința sau o altă orânduială de la El și atunci se vor căi ei pentru ce au ținut ascuns în sufletele lor.

63) Arbitru și garant pentru scripturile anterioare. Ceea ce corespunde din ele cu prescripțiile Coranului este adevărat, iar ceea ce nu se potrivește cu aceste prescripții este fals. Coranul se află deasupra tuturor, el fiind cel mai deplin, cuprinzător și măreț.

64) Perioada anterioară apariției Islamului, cunoscută sub numele de *Al-Jahiliyya*.

65) Adică ipocrizie și îndoială.

53. Iar cei credincioşi vor zice atunci: "Aceştia sunt cei care s-au legat de Allah prin jurăminte sfinte că vor fi alături de voi?"[68] Iată că faptele lor sunt deşarte, iar ei au devenit pierduţi!

54. O, voi cei care credeţi! Acela dintre voi care se leapădă de religia sa [să ştie că] Allah va aduce [în locul lui] un neam [de oameni] pe care-i iubeşte şi care-L iubesc pe El, blânzi faţă de dreptcredincioşi şi aspri cu necredincioşii, care vor lupta pe calea lui Allah şi nu se vor teme de clevetirea clevetitorilor. Acesta este harul lui Allah, pe care-l dăruieşte cui voieşte El, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit [şi] Atoateştiutor [*Wasi', 'Alim*].

55. Ci aliaţii voştri sunt numai Allah, Trimisul Lui şi cei care cred, cei care plinesc Rugăciunea [*As-Salat*], aduc Dania [*Az-Zakat*] şi se înclină adânc [înaintea lui Allah].

56. Iar cei care-i iau drept aliaţi pe Allah, pe Trimisul Lui şi pe cei care cred [vor izbândi, căci aceasta este] tabăra lui Allah care va fi biruitoare!

57. O, voi cei care credeţi! Nu-i luaţi ca aliaţi pe aceia care au luat religia voastră în derâdere şi în bătaie de joc, fie dintre cei cărora le-a fost trimisă Cartea înaintea voastră, fie dintre necredincioşi, şi fiţi cu frică de Allah, dacă sunteţi credincioşi!

58. Iar când voi chemaţi la Rugăciune [*As-Salat*], ei o iau în râs şi în bătaie de joc, şi aceasta pentru că ei sunt un neam care nu pricepe.

59. Spune: "O, voi oameni ai Scripturii! Ne urâţi voi pe noi pentru altceva decât pentru că noi credem în Allah şi în ceea ce ne-a fost trimis nouă şi în ceea ce a trimis mai înainte?[69] Dar cei mai mulţi dintre voi sunteţi nelegiuiţi!".

60. Spune: "Să vă vestesc eu despre ceva şi mai rău decât aceasta, ca răsplată de la Allah?[70] Aceia pe care i-a blestemat Allah şi pe care s-a mâniat şi i-a prefăcut pe unii dintre ei în maimuţe şi în porci, ca şi cei care l-au adorat pe Taghut[71], aceia au un loc şi mai rău şi sunt mai departe de calea cea dreaptă!".

66) Căutând prietenia lor.
67) Şi vom avea nevoie de ei.
68) Împotriva dreptcredincioşilor.
69) Adică Tora şi Evanghelia, al căror rol este recunoscut în mesajul lui Muhammed.
70) Aici se adresează exclusiv iudeilor.

61. Şi dacă ei vin la voi vă spun: "Credem!".[72] Însă ei intră cu necredinţa şi ies cu ea, iar Allah ştie prea bine ce ascund ei.

62. Îi vei vedea pre mulţi dintre ei cum se grăbesc spre păcat, spre nelegiuire şi spre mâncarea celor oprite. Şi cât de mare este răul pe care ei îl fac!

63. Oare rabinii şi învăţaţii lor nu-i opresc de la rostirea vorbelor păcătoase şi de la mâncarea celor oprite? Ce mare rău săvârşesc!

64. Şi zic iudeii: "Mâna lui Allah este închisă!"[73], însă mâinile lor sunt închise şi blestemaţi au fost pentru ceea ce au spus. Dimpotrivă, mâinile Lui sunt larg deschise şi El dăruieşte după cum voieşte. Însă ceea ce ţi s-a trimis de la Domnul tău îi va face să sporească şi mai mult în fărădelege şi necredinţă. Noi am aruncat între ei vrăjmăşie şi ură până în Ziua Învierii. Ori de câte ori vor aprinde ei focul războiului, Allah îl va stinge. Ei caută să semene pe pământ stricăciune, însă Allah nu-i iubeşte pe cei care seamănă stricăciune.

65. De-ar crede oamenii Scripturii[74] şi de-ar fi cu frică [de Allah], le-ar ierta faptele lor rele şi i-ar duce în Grădinile pline de tihnă şi plăcere [*An-Na'im*].[75]

66. Dacă ei ar împlini Tora şi Evanghelia şi ceea ce li s-a pogorât de la Domnul lor[76], atunci ar mânca ei din cele care se află deasupra lor şi din cele care se află sub picioarele lor[77]. Printre ei se află un grup care purcede pe o cale de mijloc, însă mulţi dintre ei săvârşesc numai răutăţi.

71) Vezi 2:256.

72) Cuvântul "a crede" înseamnă a avea încredere în ceea ce a spus Profetul Muhammed. "Dreptcredinciosul" este cel care crede în unicitatea lui Allah, în profeţia lui Muhammed, în existenţa îngerilor şi în mesajele tuturor profeţilor anteriori lui Muhammed, în scripturile care le-au fost revelate, în Ziua de Apoi şi în ceea ce a fost predestinat. "Dreptcredinciosul înseamnă un grad de evlavie superior musulmanului; uneori se foloseşte cu sensul de "religie islamică".

73) În sensul că El nu ar fi generos.

74) Adică iudeii şi creştinii.

75) Unul din numele Paradisului.

76) Coranul

77) Ei se vor bucura de ploaia cerului şi de bogăţia pământului.

67. O, Trimisule! Vestește ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău! Dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis mesajul Lui. Însă Allah te ocrotește de oameni și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.

68. Spune: "O, oameni ai Cărții! Voi nu vă sprijiniți pe nimic(78), până ce nu veți împlini Tora și Evanghelia și ceea ce vi s-a trimis de către Domnul vostru!"(79) Cele ce ți le-a trimis Domnul tău vor face să sporească fărădelegea și necredința multora dintre ei, dar să nu fii mâhnit pentru cei necredincioși(80)!

69. Cei care au crezut, cei care s-au iudaizat, Sabeenii și creștinii, aceia dintre ei care vor crede în Allah și în Ziua de Apoi și vor săvârși fapte bune, nu au a se teme și nici nu se vor întrista.

70. Noi am încheiat legământ cu fiii lui Israel(81) și am trimis la ei profeți. Dar de fiecare dată când vine la ei un trimis cu ceea ce nu era plăcut pentru sufletele lor, parte din ei i-au învinuit că mințesc, parte din ei i-au omorât.

71. Au socotit că nu va fi pedeapsă împotriva lor(82) și au rămas ei orbi și surzi. Apoi, Allah a primit căința lor. Apoi, din nou, rămaseră mulți dintre ei orbi și surzi. Însă Allah este Cel care Vede Bine [*Basir*] ceea ce fac ei.

72. Necredincioși sunt aceia care spun: "Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!" Doar a zis Mesia: "O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!" Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuiți nu vor afla ajutor(83).

78) Nu aveți nici o religie.

79) Adică și Coranul.

80) Ibn' Abbas a spus: Un grup de iudei au venit la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și au zis: "Nu recunoști că Tora este un adevăr venit de la Allah?" Iar el le-a răspuns: "Ba da!" Atunci ei au zis: "Noi credem în ea și în nimic altceva, afară de ea!" Allah a revelat atunci acest verset.

81) În legătură cu credința în Allah și în trimișii Săi.

82) Pentru uciderea profeților și pentru socotirea lor ca mincinoși.

83) Asocierea altor zeități la Allah este considerată cea mai mare nelegiuire și cel mai mare păcat în Islam.

73. Necredincioşi sunt şi aceia care spun: "Dumnezeu este treimea din trei"[84], căci nu există altă divinitate în afară de [Allah] cel Unic şi de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge şi pe cei necredincioşi dintre ei chin dureros.

74. Şi, oare, nu vin ei să se căiască la Allah şi să-i ceară Lui iertare? Allah doară este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

75. Mesia, fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea trimişilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând][85]. Priveşte ce semne învederate le trimitem Noi şi apoi priveşte cum sunt ei îndepărtaţi [de la ele][86]!

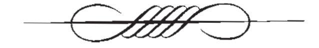
76. Spune: "Voiţi voi să adoraţi în locul lui Allah pe altcineva care nu vă aduce nici stricăciune, nici folos[87]? Doară Allah este Cel care Aude Totul, Atoateştiutor [*As-Sami', Al-'Alim*]".

77. Spune: "O, voi oameni ai Scripturii![88] Nu treceţi în credinţa voastră peste adevăr şi nu urmaţi poftele unor oameni care sunt rătăciţi, de mai înainte[89], şi care i-au dus întru rătăcire pre mulţi şi s-au abătut de la calea cea dreaptă!"

78. Blestemaţi au fost aceia dintre fiii lui Israel care nu au crezut, prin ce au spus David şi Isus, fiul Mariei, şi asta pentru că s-au răzvrătit şi au călcat poruncile,

79. Nu s-au oprit unii pe alţii de la fărădelegile pe care le-au săvârşit. - Şi ce fapte rele au săvârşit! -

80. [Şi pentru că] îi vezi pe mulţi dintre ei[90] făcând alianţă cu cei care nu cred! Vai de cele pe care sufletele lor le trimit înainte![91] Allah se mânie pe ei şi în chinuri vor rămâne ei veşnic!

84) În triada "Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh".

85) Ei aveau nevoie de ele pentru că erau oameni, iar acela care are nevoie de altceva din afara lui, nu poate fi un Dumnezeu.

86) De data aceasta nu se mai referă la Mesia şi la Maria, ci la creştini în general.

87) Cu referire la Isus Christos.

88) Aici se adresează creştinilor şi iudeilor.

89) Este vorba de căpeteniile evreilor şi creştinilor de dinainte de profeţia lui Muhammed.

90) Adică dintre "oamenii Cărţii".

91) Vai de păcatele pe care omul le trimite înaintea lui, pentru Viaţa de Apoi, încă acum când el se află în această lume!

81. Dacă ar crede în Allah[92], în Profet[93] și în ceea ce i s-a trimis lui[94], nu și i-ar face aliați. Însă mulți dintre ei sunt nelegiuiți!

82. Vei găsi că iudeii și cei care [Îi] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred[95], după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: "Noi suntem creștini". Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.

83. De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului[96], vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului și vor zice ei: "Doamne, noi credem![97] Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie [în legătură cu adevărul Coranului]!

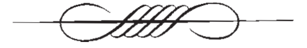
84. Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici?".

85. Iar Allah i-a răsplătit pentru ceea ce au spus cu Grădini pe sub care curg râuri și în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este răsplata celor care fac bine.

86. Cât despre cei care nu cred și țin de mincinoase versetele noastre, aceia vor fi oaspeții Iadului.

87. O, voi cei care credeți! Nu opriți bunătățile pe care Allah vi le-a îngăduit și nu călcați [poruncile], căci Allah nu-i iubește pe cei ce încalcă [poruncile][98]!

88. Mâncați din ceea ce Allah v-a dăruit, ca fiind îngăduit și bun, și fiți cu frică de Allah, în care voi credeți!

92) Este vorba de evrei.
93) Este vorba de Moise.
94) Tora.
95) Musulmanii.
96) De vor auzi ei Coranul.
97) În Tine, în Trimisul Tău și în ceea ce ai trimis.
98) Cel care oprește bunătățile pe care le-a îngăduit Allah încalcă religia lui Allah și Legea Sa, căci este la fel ca acela care nu crede în ea, integral sau parțial, iar dreptcredinciosul este dator să respecte poruncile lui Allah, fără să adauge și fără să omită nimic.

89. Allah nu vă va mustra pentru jurămintele voastre rostite la întâmplare, însă vă va mustra pentru jurămintele prin care v-ați legat cu bună știință. Ispășirea pentru ele va fi hrănirea a zece sărmani cu ceea ce îi hrăniți în mod obișnuit pe cei din familia voastră, sau îmbrăcarea lor, sau slobozirea unui rob. Cel ce nu găsește [mijloacele pentru aceasta] trebuie să țină post vreme de trei zile. Aceasta este ispășirea pentru jurămintele voastre, dacă le-ați făcut(99). Și păziți-vă jurămintele!(100) Astfel vă limpezește Allah versetele Lui. Poate că veți fi mulțumitori!

90. O, voi cei care credeți! Vinul,(101) jocul de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți!

91. Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la Rugăciune [*As-Salat*]. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?(102)

92. Așadar, fiți cu supunere față de Allah, fiți cu supunere față de Trimisul [Lui] și feriți-vă(103)! Iar dacă vă veți abate, să știți că Trimisului Nostru nu-i rămâne decât transmiterea [mesajului] limpede!

99) Și apoi le-ați încălcat.

100) Nu le încălcați decât dacă au fost făcute împotriva binelui și adevărului, iar dacă au fost făcute astfel, atunci retractați-le și ispășiți-vă jurămintele voastre.

101) Vinul - și prin analogie - orice băutură spirtoasă cu efect asemănător.

102) Când a fost revelat acest verset și a chemat crainicul Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - pentru a-l transmite oamenilor, Omar (Omar ben al-Khattab - cel de-al doilea dintre cei patru califi drepți, unul dintre companionii Profetului) a zis: "Ne-am oprit! Ne-am oprit!" Și când a fost transmis lui Abu 'Ubayda ben al-Jarrah, Suhayl ben al-Bayda, Abu Talha, Abu Dujjana și Mu'adh ibn Jabal (companioni ai Profetului, participanți la luptele din timpul vieții lui și la campaniile de cuceriri din anii următori), care tocmai beau vin, aceștia au strigat la paharnicul lor: "Varsă vinul!" și au spart vasele în care se afla licoarea. Unii dintre ei goliseră cupele pe jumătate, iar alții tocmai duseseră cupele la buze, dar le-au îndepărtat imediat și au aruncat ce aveau în gură și au vărsat paharele, zicând: "Ne-am oprit, Doamne! Ne-am oprit!". Unii dintre ei s-au spălat, alții s-au îmbăiat, iar Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - le-a poruncit să strângă vinul într-un anumit loc și, când l-au strâns, a ieșit la ei și l-a vărsat pe tot. El însuși a sfărâmat vasele în care fusese adus.

103) De mânia și pedeapsa lui Allah, dacă nu vă supuneți Lui.

93. Nu este un păcat pentru aceia care cred și împlinesc fapte bune, dacă au gustat [din vin, înainte de oprirea lui], dacă apoi au fost cu frică [de Allah], au crezut și au săvârșit fapte bune, apoi au fost cu frică și au crezut, apoi au fost cu frică și au făcut și mai bine, căci Allah îi iubește pe cei care fac bine.

94. O, voi cei care credeți! Allah vă ispitește cu un vânat(104), pe care îl puteți prinde cu mâinile voastre sau cu lăncile voastre, pentru ca să știe Allah cine se teme de El când [omul nu] este văzut [de altcineva]. Însă cel care calcă rânduiala [aceasta] după aceea, acela va avea parte de chin dureros(105).

95. O, voi cei care credeți! Nu ucideți vânatul când sunteți în stare de sacralizare [*ihram*]!(106) Iar acela care omoară într-adins este pedepsit să dea din vite atâta cât a omorât, după ce vor judeca fapta lui doi [bărbați] drepți dintre voi, ca jertfă menită să ajungă [săracilor] la Al-Ka'aba, sau să ispășească, hrănind câțiva sărmani(107), sau în loc de aceasta să postească, pentru ca să guste urmările faptei sale. Allah iartă ceea ce a trecut, dar pe cel care se va întoarce [la greșeală] Allah îl va pedepsi cu asprime, căci Allah este Puternic [*'Aziz*] și deținător al puterii de a pedepsi.

96. Vânatul pe mare(108) vă este îngăduit, iar mâncarea lui este pentru voi, ca și pentru călători, merindă(109). Vă este oprit vânatul pe uscat, cât timp sunteți în stare de sacralizare [*ihram*]. Și fiți cu frică de Allah, căci la El vă veți aduna!

104) Este vorba de Pelerinajul mic ('Umra), împlinit în anul 628 de comunitatea musulmană, condusă de Muhammed, la Al-Hudaybiyya, localitate situată la limita locului sacru de la Mekka.

105) Allah le-a trimis musulmanilor, în momentul când ei erau în starea de sacralizare la Al-Hudaybiyya, vânat constând din turme de animale și stoluri de păsări, ce s-au amestecat cu ei, pentru a încerca credința lor și legământul lor de a nu vâna în timpul sacralizării.

106) Adică atunci când sunteți în starea de sacralizare (*ihram*) în timpul Hajjului sau a ritualului 'Umra.

107) Cu alimente de o valoare similară cu valoarea răscumpărării pentru vânat, adăugând în plus un *mudd* (unitate de măsură pentru lichide și pentru cereale).

108) Pescuitul.

109) Acest verset lasă să se înțeleagă că veneau pelerini la Mekka și înainte de Islam, inclusiv pe mare.

97. Allah a făcut Al-Ka'aba, Casa Sfântă, spre folosul oamenilor, precum și luna sfântă, jertfa și zgărzile(110). Aceasta pentru ca voi să cunoașteți că Allah știe tot ce este în ceruri și pre pământ și că El pre toate le știe.

98. Să știți că Allah este aspru în pedeapsă, dar că Allah este și Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

99. Trimisului nu-i revine decât să vă vestească [mesajul], însă Allah știe atât ce arătați, cât și ceea ce țineți ascuns!

100. Spune: "Răul și binele(111) nu sunt totuna, chiar dacă mulțimea răului ți-ar plăcea!". Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei înțelepți, pentru ca să izbândiți!

101. O, voi cei care credeți! Nu întrebați despre lucruri care, dacă vi s-ar descoperi, nu v-ar plăcea! Însă, dacă întrebați despre ele, în timp ce Coranul este revelat, atunci ele vi se vor descoperi(112). Însă Allah vă va ierta pentru ele, căci Allah este Iertător, Blând [*Ghafur, Halim*].

102. Au întrebat despre ele și alți oameni înaintea voastră și apoi au ajuns să nu creadă în ele.

103. N-a statornicit Allah nimic despre Bahira, nici despre Sa'iba, nici despre Wasila și nici despre Ham(113). Însă, cei care nu cred au născocit minciuni împotriva lui Allah și cei mai mulți dintre ei nu au judecată.

110) De fapt, lunile sfinte, căci în Arabia Preislamică erau patru luni considerate sacre (luna a șaptea - Rajab, luna a unsprezecea - Dhu al-Qa'ada, luna a douăsprezecea - Dhu al-Hijja [luna pelerinajului propriu-zis] și prima lună a anului următor, care urma după pelerinaj - Muharram). Războiul și vărsarea sângelui erau interzise în aceste patru luni, pentru a le da oamenilor posibilitatea de a se achita de îndatoririle religioase și lumești în pace. Islamul a păstrat această tradiție, iar pentru ca vitele, ce erau aduse la Mekka pentru a fi sacrificate, să poată fi deosebite de celelalte și protejate, au introdus obiceiul da a li se lega de gât niște zgărzi cu ghirlande.

111) Adică ceea ce este de calitate proastă și interzis și ceea ce este de calitate bună și îngăduit.

112) Nu-l întrebați pe Profetul vostru și nu insistați cu întrebările, mai ales în legătură cu lucruri inutile, care nu vă sunt de nici un folos!

113) În acest verset se face, de fapt, aluzie la o serie de superstiții arabe păgâne. Dacă o cămilă femelă sau un alt animal domestic femelă dădea naștere unui

104. Când li se spune: "Veniți la ceea ce a pogorât Allah și la Trimis!", ei zic: "Pentru noi sunt de ajuns cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!". Dar dacă părinții lor nu știau nimic și nu erau călăuziți [pe calea cea bună]?

105. O, voi cei care credeți! Fiți cu grijă față de sufletele voastre(114) și nu vă vor dăuna cei rătăciți, dacă sunteți pe calea cea bună! La Allah este întoarcerea voastră a tuturor(115) și El vă va vesti despre ceea ce ați împlinit(116).

106. O, voi cei care credeți! Dacă moartea se apropie de unul dintre voi(117), să fie martor între voi la facerea testamentului doi [bărbați] cinstiți din rândul vostru(118) sau alți doi, nu din rândul vostru, dacă sunteți în călătorie prin lume și s-a abătut asupra voastră nenorocirea morții! Îi rețineți după Rugăciune [*As-Salat*] și le cereți să jure pe Allah, dacă aveți îndoieli: "Noi nu vindem această [mărturie a noastră] pentru nici un preț(119), chiar dacă este vorba de o rudă(120), și nici nu ascundem mărturia(121) lui Allah! Altcum, noi vom fi dintre păcătoși!".

număr mare de pui (de pildă, dacă o cămilă năștea de cinci ori), i se despicau urechile pentru a indica faptul că ea era liberă să pască pretutindeni și era dedicată unui idol; un astfel de animal femelă se numea *bahira*. La restabilirea după o boală sau la întoarcerea cu bine dintr-o călătorie, o cămilă femelă era lăsată dezlegată, pentru a pășuna liber, și era consacrată printr-un legământ unui idol; aceasta se numea *sa'iba* "lăsată". Când o oaie sau o capră năștea gemeni, (de obicei cinci ani consecutiv), se făceau unele sacrificii sau dedicații idolilor; acest animal se numea *wasila*. Un mascul de cămilă care fecunda o cămilă de zece ori era, de asemenea, dedicat idolilor și lăsat liber; acesta era un *ham*. La aceste elemente esențiale se mai adăugau și altele care completau ritualurile respective. Islamul a anulat aceste obiceiuri și a readus animalele domestice la funcțiile lor esențiale, de a da carne, lână și lapte sau de a fi folosite pentru căratul poverilor.

114) După ce ați interzis răul și ați poruncit binele, voi nu mai sunteți răspunzători decât pentru voi înșivă.

115) După moarte.

116) Vă va cere socoteală pentru faptele voastre.

117) Dacă i se arată semnele morții.

118) Adică musulmani.

119) Nu depunem mărturie mincinoasă, jurând pe Allah, pentru a obține un câștig.

120) Rudă a noastră.

121) Adică mărturia pe care Allah ne-a poruncit să o facem.

107. De se va descoperi că ei doi sunt vinovați de păcat, alți doi dintre cei cărora li s-a făcut nedreptate[122], mai cinstiți, le vor lua locul și amândoi vor jura pe Allah: "Mărturia noastră este mai îndreptățită[123] decât mărturia acelora doi și noi nu suntem nedrepți, căci atunci am fi dintre cei nelegiuiți!"

108. Acesta este mijlocul cel mai sigur pentru a-i îndupleca să facă mărturia după adevăr, căci se vor teme să nu vină alte jurăminte după jurămintele lor. Și fiți cu frică de Allah și luați aminte[124], căci Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuiți[125].

109. Într-o Zi[126], Allah îi va aduna pe [toți] trimișii și le va zice: "Ce vi s-a răspuns [când ați vestit]?" Ei vor zice: "Noi nu avem știință! Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!".

122) Dintre moștenitorii defunctului.

123) Să fie acceptată.

124) La ceea ce vi se poruncește.

125) Cel care simte apropierea morții și voiește să facă un testament în legătură cu bunurile pe care vrea să le lase rudelor sale, alege doi martori de încredere dintre musulmani și le încredințează bunurile pe care vrea să le lase prin testament rudelor sale. Dacă se află în călătorie și nu găsește musulmani, martorii pot să fie și nemusulmani. Martorii transmit cele încredințate și testamentul membrilor familiei sale cărora li se cuvin.

Dacă familia celui decedat are îndoieli în legătură cu adevărul celor transmise de martori și în legătură cu cele încredințate lor, atunci le cer să presteze jurământ, într-o moschee, după Rugăciune, în legătură cu faptul că nu au ascuns nimic din ceea ce le-a încredințat defunctul, altfel fiind considerați păcătoși. Dacă fac acest lucru, mărturiile lor sunt luate în considerație. Dacă ulterior se constată că mărturiile lor au fost mincinoase și l-au trădat pe cel care le-a încredințat testamentul, atunci cele mai apropiate două persoane dintre rudele defunctului fac plângere împotriva lor și jură pe Allah că mărturia lor este adevărată, confirmând cu dovezi că mărturiile primilor doi martori nu au fost adevărate și că ei sunt cei care spun adevărul. În acest caz, se anulează mărturiile celor dinaintea lor și se iau în considerare noile mărturii.

În continuare, se spune în versete că aceste măsuri garantează veridicitatea mărturiei, căci martorii, atunci când se tem că mărturiile lor vor fi respinse, din cauză că au fost falsificate, nu le vor mai falsifica.

126) În Ziua Învierii.

110. Și când Allah va zice: "Isus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de harul Meu asupra ta[127] și asupra mamei tale, când Eu te-am întărit cu Duhul Sfânt, să vorbești oamenilor din leagăn și când vei fi bărbat în toată firea! Eu te-am învățat scrierea[128], înțelepciunea[129], Tora și Evanghelia. Iar când tu ai plăsmuit din lut chipul unei păsări, cu voia Mea, și ai suflat asupra lui, s-a făcut pasăre, cu voia Mea. Și i-ai tămăduit, cu îngăduința Mea, pe cel orb și pe cel lepros! Și ai făcut morții să vină la viață, cu îngăduința Mea. Și i-am respins pe fiii lui Israel de la tine[130], când tu le-ai adus semnele învederate[131]. Iar aceia dintre ei care nu au crezut au zis: Aceasta nu este decât vrăjitorie limpede!".

111. Și când Eu le-am revelat apostolilor, zicând: "Credeți în Mine și în Trimisul Meu!", au răspuns ei: "Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire supuși [musulmani]!".

112. [Amintește-ți tu] când apostolii au zis: "O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer?"[132] El le-a zis: "Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși![133]".

113. Ei au zis: "Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori".

114. Atunci a zis Isus, fiul Mariei: "O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne nouă o masă servită din cer ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei care hrănesc!".

127) De faptul că te-ai născut fără a avea tată și te-am făcut dovada puterii Mele depline asupra firii.

128) Scrisul și știința celor care se văd.

129) Înțelegerea și știința celor care nu se văd și nu se scriu.

130) I-am împiedicat pe evreii care au vrut să te ucidă și să te răstignească și te-am înălțat la Mine și te-am curățat de pângărirea lor.

131) Minunile.

132) Aceasta este povestea mesei de la care își trage numele această sură.

133) Această cerere i-a fost adresată lui Isus la începutul întâlnirilor sale cu apostolii.

115. Și i-a răspuns Allah: "O voi coborî vouă, dar pe acela care nu va crede nici după aceasta îl voi osândi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!".

116. Și când va zice Allah[134]: "O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: "Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?", el îi va răspunde: "Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Științor al celor neștiute !".

117. Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: "Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!" Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine[135], ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!"

118. De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești [cel] Puternic, Înțelept [*'Aziz, Hakim*]!".

119. [Și] va zice Allah[136]: "În această Zi, celor care cred în adevăr le va fi de folos adevărul, iar ei vor avea parte de Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui în ele". Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El! Aceasta este [cea mai] măreață izbândă!

120. A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului, precum și toate care se află în ele, căci El este cu putere peste toate!

134) În Ziua de Apoi.
135) Prin ridicarea la cer.
136) În Ziua de Apoi.

6 SURAT AL-'AN'AM[1]

(Mekkană [55]; 165 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Laudă lui Allah care a creat cerurile și pământul și a rânduit întunericurile și lumina[2]! Cu toate acestea, cei care nu cred Îi fac egali Domnului lor.

2. El este Acela care v-a creat din lut. Apoi a hotărât un termen[3] și la el se află un [alt] termen[4] hotărât. Dar cu toate acestea, voi vă îndoiți![5]

3. Și El, Allah, este în ceruri și pre pământ[6]. El știe ceea ce voi tăinuiți și ceea ce voi rostiți[7], după cum știe și ceea ce agonisiți voi[8].

4. Și nu le vine lor nici un semn dintre semnele Domnului lor, fără ca ei să se întoarcă de la ele[9].

5. Și au socotit drept minciună Adevărul,[10] atunci când le-a venit. Însă le vor veni lor vești despre acelea pe care le-au luat în derâdere[11].

6. Oare n-au văzut ei câte dintre neamuri am nimicit Noi înaintea lor? Pe aceia îi întăriserăm Noi pe pământ cum nu v-am întărit pe voi! Și le-am trimis Noi lor cerul îmbelșugat[12] și am făcut Noi să curgă râuri pe sub picioarele lor. Însă i-am nimicit Noi pentru păcatele lor și am creat, după ei, alte neamuri.

1) În traducere "Vitele", prin care se înțeleg exclusiv ovinele, caprinele, bovinele și cămilele. Titlul surei provine de la cuvântul *'an-'am (vite)*, care apare în versetele 136, 138, 139 și 142.

2) Ziua și noaptea.

3) Pentru moartea voastră.

4) Pentru învierea voastră.

5) În privința învierii.

6) El este adorat atât în cer, cât și pe pământ.

7) Atât intențiile, cât și faptele voastre.

8) Faptele bune și rele pe care le săvârșiți.

9) Socotindu-le mincinoase și luându-le în derâdere.

10) Coranul.

11) Vor fi amenințați de cele pe care le-au luat în derâdere.

12) Ploaie îmbelșugată din cer.

7. Și de ți-am fi pogorât Noi ție, [Muhammed], o Carte scrisă pe foi, [coborâtă din cer] și ar fi atins-o cu mâinile lor, ar fi zis cei care nu cred: "Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată[13]".

8. "De ce nu a fost pogorât asupra lui [Muhammed] un înger?"[14] Însă de-am fi trimis Noi cu el un înger, treaba ar fi fost terminată, căci după aceea nu li s-ar mai fi dat lor nici un răgaz!

9. De l-am fi făcut Noi un înger [pe Profet], l-am fi făcut Noi cu chip de om și s-ar fi aflat în aceeași încurcătură în care sunt ei.

10. Însă au fost batjocoriți trimiși și înainte de tine, dară pe aceia care i-au batjocorit i-a cuprins tocmai aceia de care ei și-au bătut joc.[15]

11. Spune: "Umblați prin lume și vedeți care este urmarea pentru aceia care socotesc adevărul minciună!"

12. Spune: "Ale cui sunt cele din ceruri și de pre pământ?!" Spune: "Ale lui Allah!" Și-a prescris Lui însuși îndurarea. Și vă va aduna în Ziua Învierii, asupra căreia nu este nici o îndoială. Și aceia își vor pierde sufletele lor, cei care nu cred.

13. Ale Lui sunt [toate] cele care sălășluiesc noaptea și ziua[16] și El este Cel care Aude Totul [și e] Bine Știutor [*Sami', 'Alim*].

14. Spune:[17] "Oare să-mi iau eu alt aliat[18] decât Allah, Creatorul cerurilor și al pământului?! El este Cel care îi hrănește [pe toți] și căruia nu I se dă hrană". Spune: "Mi s-a poruncit mie să fiu primul care primește Islamul!" și să nu fii printre politeiști!

15. Spune: "Mi-e frică - de nu mă voi supune Domnului meu - de chinul unei Zile Mari!"

16. Cel de la care va fi îndepărtată [pedeapsa] în Ziua Aceea,[19] pe acela l-a iertat. Și aceasta este izbândă limpede!

13) Se relatează că politeiștii de la Mekka au zis: O, Muhammed! Jurăm pe Allah că nu te credem până ce nu vei veni cu o Carte de la Allah, însoțit de patru îngeri care să facă mărturie că ea este de la Allah și că tu ești Trimisul Său. Atunci Allah a revelat acest verset.

14) Pentru a-l însoți și a ne spune că el este Profetul.

15) Pedeapsa aceluia de care și-au bătut joc.

16) Toate făpturile.

17) Necredincioșilor de la Mekka.

18) Divinitate, Dumnezeu.

19) Ziua Învierii.

17. De te va atinge Allah cu vreun rău, nimeni în afară de El nu-l va putea îndepărta. Iar de te va atinge cu ceva bun, El este peste toate cu putere.

18. El este Stăpânul Suprem [*Al-Qahir*] peste robii Lui și El este Înțeleptul [și] Bine Știutorul [*Al-Hakim, Al-Khabir*].

19. Spune: "Cine este cu cea mai mare mărturie?" Spune: "Allah! El este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi[20] și pe aceia la care va ajunge". Și oare voi mărturisiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei?! Spune: "Nu mărturisesc!" Spune: "Numai El [este un singur Dumnezeu] și eu nu recunosc asociații pe care îi faceți voi [lui Allah][21]!".

20. Cei cărora le-am dăruit Cartea îl cunosc [pe Muhammed], întocmai cum îi cunosc pe copiii lor, însă aceia care și-au pierdut sufletele [sunt] aceia care nu cred.

21. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni pe seama lui Allah sau socotește mincinoase versetele Lui? Iar cei nelegiuiți nu vor izbândi!

22. Și în Ziua când Noi îi vom aduna pe toți, atunci le vom zice acelora care au făcut asociați: "Unde sunt asociații voștri pe care i-ați pretins?".

23. Atunci nu vor avea alt răspuns decât să zică: "[Jurăm] pe Allah, Stăpânul nostru, Noi nu am făcut niciodată asociați!".

24. Privește cum se mint pre ei înșiși[22] și cum părăsesc ei ceea ce au născocit!

25. Printre ei sunt unii care ascultă la tine, însă Noi am pus acoperăminte peste inimile lor, pentru ca ei să nu-l[23] priceapă, și surzenie în urechile lor, căci chiar și dacă ei văd fiecare semn, ei tot nu cred în el. Iar dacă vin la tine ca să discute cu tine,[24] zic cei necredincioși: "Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!".

20) Locuitori ai Mekkăi.

21) Se relatează că mai-marii de la Mekka au zis: O, Muhammed! noi nu vedem pe nimeni care să creadă în mesajul despre care vorbești tu! Arată-ne pe cineva care să facă mărturie că tu ești Trimis, așa cum pretinzi! Atunci Allah a revelat acest verset.

22) Tăgăduind idolatria lor în fața Știutorului celor nevăzute.

23) Coranul.

24) Despre adevăr și neadevăr.

26. Și ei îi opresc [pe oameni] de la aceasta(25) și se îndepărtează și ei înșiși de la aceasta. Dar ei nu se fac să piară decât pe ei înșiși, fără ca să-și dea seama.

27. Și de i-ai vedea stând la marginea Focului(26), zicând: "O, de ne-am întoarce noi [la viață], n-am mai socoti semnele Domnului nostru mincinoase și am fi în rândul celor credincioși!".

28. Dar nu! Iată că li se arată ceea ce au ascuns mai înainte. Și dacă s-ar întoarce [la viața pământească], ar reveni neîndoielnic la cele ce le-au fost oprite, căci ei sunt mincinoși.

29. Și ei zic: "Nu există [altă viață] decât viața noastră pământească și noi nu vom fi înviați!"(27)

30. Dar dacă i-ai vedea când vor sta dinaintea Domnului lor și El le va zice: "Nu este acest lucru adevărat?"(28) Vor răspunde ei: "Ba da, pe Domnul nostru!". Iar El le va spune atunci: "Gustați chinul pentru că nu ați crezut!".

31. Vor pierde cei care tăgăduiesc întâlnirea cu Allah. Iar când Ceasul le va veni deodată, vor zice ei: "Vai de noi, pentru ceea ce am nesocotit în ea!"(29) Și vor purta poverile [pentru păcatele] lor în spinările lor. Și ce poveri [grele] vor purta ei!

32. Această viață lumească nu este decât joacă și glumă, iar Lumea de Apoi va fi mai bună pentru cei cu frică. Oare voi nu pricepeți!?

33. Știm că te mâhnește ceea ce spun ei,(30) însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuiții tăgăduiesc versetele lui Allah(31).

25) Îi împiedică pe oameni să asculte, de teamă ca inimile lor să nu se influențeze.

26) Și văzând chinurile lui.

27) După moarte.

28) Întoarcerea.

29) În această lume.

30) Cum că tu ai fi mincinos, vrăjitor, poet sau nebun.

31) Se relatează că Al-Akhmas ben Șurayq s-a întâlnit cu Abu Jahl ben Hișam și i-a zis lui: O, Abu al-Hakam, spune-mi și mie, Muhammed grăiește adevăr sau este un mincinos? Iar Abu Jahl i-a răspuns: Pe Allah, Muhammed grăiește adevăr și nu a mințit niciodată! Dar dacă fiii lui Qusayy se duc cu drapelul și cu furnizarea apei pentru pelerini și cu păzirea și cu profeția, atunci ce mai rămâne celorlalți din tribul Qurayș? Atunci a revelat Allah acest verset.

34. Într-adevăr, au fost socotiţi mincinoşi [şi alţi] trimişi de dinaintea ta, [Muhammed]![32] Însă ei au îndurat să fie socotiţi mincinoşi şi să fie oropsiţi, până când le-a venit biruinţa Noastră. Şi nu poate nimeni să schimbe vorbele[33] lui Allah şi ţi-a venit deja o parte din povestea trimişilor[34].

35. Dacă nepăsarea lor ţi se pare greu de suportat şi de-ai putea căuta un tunel în pământ sau o scară către cer ca să le aduci o minune[35], [fă-o]! Iar dacă Allah ar voi, i-ar aduna pe calea cea dreaptă! Deci nu fi dintre cei neştiutori[36]!

36. Ci vor răspunde[37] aceia care aud[38]. Şi pe morţi[39] îi va învia Allah[40]. Apoi la El vor fi întorşi[41].

37. Ei zic:[42] "Numai de i s-ar trimite lui [Muhammed] o minune de la Domnul Său!"[43] Spune: "Allah poate să trimită o minune, dar cei mai mulţi dintre ei nu ştiu!"

32) Şi ai în ei un model de răbdare.

33) Termenele stabilite de Allah.

34) Din povestea referitoare la felul în care ei au răbdat suferinţele la care i-au supus necredincioşii, până ce Allah i-a ajutat să izbândească.

35) Unul dintre lucrurile pe care idolatrii i l-au cerut lui Muhammed.

36) Dacă îţi este grea depărtarea lor de tine pentru că nu le-ai adus minunea pe care ţi-au cerut-o, atunci sapă un tunel sub pământ sau urcă pe o scară la cer pentru a le aduce minunea, în care ei să creadă şi care să facă să-ţi dispară mâhnirea. Însă tu nu eşti în stare să faci acest lucru, ci numai Allah este Atotputernic. Iar de-ar voi El, i-ar călăuzi - dar El lasă ca în acest lucru să hotărască singuri. Nu fi, Muhammed, dintre cei neştiutori, ci ai răbdare şi perseverează, căci Allah îţi va aduce victoria!

37) Acceptând chemarea ta la credinţă.

38) Cei vii, care pricep ceea ce li se propovăduieşte.

39) Adică pe necredincioşii care nu aud şi nu vin în întâmpinarea chemării, fiind ca şi morţi.

40) În Ziua Învierii.

41) Pentru a fi răsplătiţi după faptele lor.

42) Idolatrii de la Mekka.

43) Politeiştii mekkani i-au cerut lui Muhammed să aducă o minune materială, aşa cum a fost toiagul lui Moise sau cămila lui Salih.

38. Nu este vietate pe pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi. Nu am lăsat nimic nepomenit în Carte[44]. Apoi, la Domnul lor vor fi adunați.[45]

39. Iar aceia care socotesc mincinoase versetele Noastre sunt surzi și muți, în întunericuri. Allah pe cine voiește îl duce în rătăcire și pe cine voiește îl duce pe drum drept.

40. Spune: "Spuneți-mi mie! Atunci când va veni la voi chinul lui Allah[46] sau va veni la voi Ceasul[47], veți chema pe altcineva decât pe Allah,[48] dacă voi spuneți adevărul?"

41. Nu, ci numai pe El îl veți chema, iar El va risipi pricina rugii voastre[49], dacă El va voi, iar voi veți uita ceea ce Îi asociați [Lui].

42. Noi am trimis [profeți] la neamuri, înainte de tine, și le-am cercat cu nenorociri și suferințe - nădăjduind să se roage [de îndurare]!

43. Și de s-ar fi rugat ei, când i-a ajuns asprimea Noastră! Însă inimile lor s-au împietrit și Șeitan le-a împodobit ceea ce făceau ei.

44. Când au uitat ei ceea ce li s-a amintit[50], Noi le-am deschis lor porțile tuturor lucrurilor. Iar când se bucurau ei de ceea ce li s-a dat, i-am apucat Noi deodată și iată-i pe ei deznădăjduiți.

45. Deci a fost stârpit neamul celor care au fost nelegiuiți. Laudă lui Allah, Domnul lumilor!

46. Spune: "Spuneți-mi! Dacă Allah v-ar lua auzul vostru și văzul vostru și v-ar pecetlui inimile[51], care Domn în afara lui Allah vi le-ar putea da înapoi? Privește cum tâlcuim Noi semnele[52], iară ei se întorc apoi [de la ele]!".

44) Coranul.
45) Toate neamurile și comunitățile.
46) Așa cum s-a întâmplat cu neamurile păgâne dinaintea voastră.
47) Al morții.
48) Vă veți ruga altcuiva?
49) Vă va ierta de pedeapsa hotărâtă.
50) Nu au tras învățăminte din nenorocirile care i-au lovit.
51) Făcându-le să nu mai judece și să nu înțeleagă nimic.
52) Cum le prezentăm în variante diferite.

47. Spune: "Ce credeți voi? Dacă ar veni peste voi osânda lui Allah pe neașteptate[53] sau pe față[54], oare ar fi pierduți [alții] decât neamul celor nelegiuiți?"

48. Noi nu-i trimitem pe trimiși decât ca vestitori de bine[55] și prevestitori[56], iar aceia care cred și îndreaptă [faptele lor] nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți.

49. Însă pe cei ce țin drept mincinoase semnele Noastre îi va atinge chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.

50. Spune [-le lor]:[57] "Eu nu vă spun că la mine se află comorile lui Allah, nici că eu aș ști necunoscutul[58] și nici nu vă spun că eu aș fi înger, ci eu urmez doar ceea ce mi se dezvăluie mie[59]". Spune: "Oare sunt la fel orbul și cel care vede? Voi nu vă gândiți [la aceasta]?"

51. Și să-i previi cu el [Coranul][60] pe cei ce se tem, că ei vor fi adunați la Domnul lor și că ei nu au în afară de El[61] nici ocrotitor, nici mijlocitor! Poate că ei vor fi cu frică!

52. Și nu-i alunga pe cei care Îl imploră pe Domnul lor, dimineața și seara, dorind Fața Sa[62]. Nu-ți revine ție să le ții socoteală de nimic și nu le revine lor să-ți țină socoteală de nimic. Iar de-i vei alunga, vei fi dintre cei nelegiuiți[63].

53) Interpretat și ca "în timpul nopții".
54) Interpretat și ca "în plină zi" sau "treptat".
55) Ai răsplății pentru credincioși și binefăcători.
56) Ai necredincioșilor, asupra pedepsei ce-i așteaptă.
57) Idolatrilor.
58) Ca să mă întrebați despre Ziua de Apoi.
59) Ceea ce îmi este revelat de Allah.
60) Avertizează-i cu ceea ce ți se revelează, adică cu Coranul.
61) De Allah.
62) Mulțumirea lui Allah

63) Aristocrații din tribul Qurayș i-au cerut Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - să-i alunge pe musulmanii din păturile defavorizate, pentru ca ei să creadă în religia Lui, dar Allah Preaslăvitul i-a spus că acest lucru nu este cu putință, întrucât nu se face nici o deosebire între oameni, decât în funcție de măsura credinței lor în religia Sa și îndeplinirii ei, iar ei sunt mult mai buni decât aceia, fiindcă ei sunt dreptcredincioși care-L imploră pe Allah dimineața și seara, sunt supuși Lui și răspândesc religia Lui.

53. Și astfel i-am încercat Noi [pe oameni], unii prin alții, pentru ca ei să zică: "Aceștia sunt cei pe care i-a binecuvântat Allah cu harul Său dintre noi?" Oare nu este Allah cel care-i cunoaște cel mai bine pe cei mulțumitori?

54. Și dacă vin la tine, [Muhammed,] aceia care cred în versetele Noastre(64), spune: "Pacea fie asupra voastră!(65) Domnul vostru Și-a prescris Sie însuși îndurarea. Deci acela dintre voi care face un rău din ignoranță, iar apoi se căiește și îndreaptă fapta, [să știe că] El este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]."

55. Astfel lămurim Noi versetele(66) în amănunțime, pentru ca să se vadă limpede drumul păcătoșilor.

56. Spune: "Mie îmi este oprit să-i ador pe aceia cărora voi vă rugați în afară de Allah"(67). Spune: "Eu nu urmez poftele voastre(68), căci eu aș fi atunci rătăcit și nu aș mai fi printre cei bine călăuziți".

57. Spune: "Eu mă bizui numai pe dovadă limpede de la Domnul meu și voi ați ținut aceasta de minciună"(69). Nu stă în puterea mea ceea ce voiți voi să vină mai degrabă(70). Hotărârea [în privința aceasta] este numai la Allah. El spune adevărul și El este Cel mai bun dintre judecători!".

58. Spune: "Dacă ar sta în puterea mea ceea ce voiți voi să se întâmple mai degrabă, ar fi hotărâtă treaba între mine și voi"(71). Allah îi cunoaște mai bine pe cei nelegiuiți.

59. Și la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât numai El. Și El cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Și nu cade nici o frunză fără ca El să o știe. Și nu există bob în întunericurile pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie [însemnate] într-o Carte Limpede(72).

64) În Coran.
65) Răspunde salutului lor și vestește-le lor îndurarea lui Allah care-i cuprinde și pe ei.
66) Versetele Coranului.
67) Alte divinități.
68) De a-i adora pe idoli și de a-i alunga pe cei defavorizați.
69) Revelația sau Coranul.
70) Pedeapsa anunțată pentru cei care nu cred.
71) Prin pieirea voastră ca urmare a grabei voastre.
72) Tabla păstrată.

60. El este Cel ce vă ia la Sine noaptea[73] și El știe ceea ce voi ați dobândit peste zi[74]. Apoi El vă readuce la viață în timpul ei, până se va împlini un termen hotărât[75]. Atunci la El va fi întoarcerea voastră și apoi vă va vesti El ceea ce ați făcut.

61. El este Stăpânul Suprem [*Al-Qahir*] peste robii Săi. Și El trimite asupra voastră păzitori. Iar când moartea ajunge la unul dintre voi, pe acela îl iau la sine trimișii Noștri, fără să se neglijeze ceea ce li se poruncește.

62. Apoi sunt aduși înapoi la Allah, Stăpânul lor adevărat, căci la El este judecata[76] și El este Cel mai grabnic dintre cei care cer socoteală.

63. Spune: "Cine vă mântuiește de întunericurile[77] uscatului și ale mării când voi Îl invocați cu smerenie[78] și într-ascuns: "De ne va mântui de acestea[79], vom fi printre mulțumitori!"?

64. Spune: "Allah vă mântuiește de acestea și de orice primejdie și totuși voi Îi faceți Lui asociați!"

65. Spune: "El este în stare să trimită împotriva voastră chin, fie de deasupra voastră, fie de sub picioarele voastre, sau să vă amestece în secte și să vă facă să gustați vătămare unii de la alții!" Privește cum tâlcuim Noi versetele [Noastre]! Poate că ei vor înțelege!

66. Însă neamul tău îl socotește mincinos, în vreme ce el este Adevărul. Spune: "Eu nu voi fi ocrotitor al vostru[80]!

67. Fiecare profeție are un timp al său și [în curând] le veți cunoaște."

73) Vă adoarme și când dormiți sunteți ca și morți, nu vă mișcați și nu simțiți nimic, ci rămâneți absenți cu totul față de ceea ce se întâmplă în jurul vostru.
74) Ia cunoștință de faptele pe care voi le săvârșiți în timpul zilei.
75) Pentru ca să-și trăiască fiecare dintre voi viața hotărâtă.
76) În Ziua Învierii.
77) Aici cu sensul de "nenorociri".
78) Cucernici și în taină. După o altă interpretare, "cu glas tare".
79) Întunericurile cu sensul de "nenorociri".
80) Eu nu sunt însărcinat decât cu transmiterea preceptelor Islamului, nu și cu oprirea voastră de la necredință și cu constrângerea voastră să credeți.

68. Şi de-i vei vedea pe aceia care intră în discuţii deşarte asupra versetelor Noastre, îndepărtează-te de ei, până ce ei vor începe o altă discuţie! Iar dacă Şeitan te va face să uiţi [aceasta], nu mai rămâne cu neamul de nelegiuiţi, după amintire!

69. Celor care se tem [de Allah] nu li se va cere socoteală pentru nimic din ceea ce fac [necredincioşii], ci numai să le aducă lor aminte; poate că ei vor rămâne temători [de Allah][81].

70. Lasă-i pe aceia care socotesc religia lor joacă şi zăbavă şi pe care i-a ademenit viaţa lumească, dar aminteşte[-le lor] prin acesta[82] că un suflet care se expune la pierzanie prin ceea ce a dobândit, nu va avea în afara lui Allah sprijinitor şi nici mijlocitor şi orice răscumpărare ar încerca să dea, nu i se va primi. Aceia care se expun pierzaniei prin ceea ce au dobândit vor avea parte de băutură din apa clocotitoare şi de chin dureros, pentru că nu au crezut.

71. Spune: "Voiţi să invocăm noi în locul lui Allah ceva care nici nu ne foloseşte, nici nu ne strică? Şi să ne întoarcem pe călcâiele noastre[83], după ce Allah ne-a călăuzit, asemenea aceluia pe care şeitanii l-au ademenit şi rătăceşte pe pământ, descumpănit[84], cu toate că el are prieteni care-l cheamă la drumul cel drept, [zicându-i]: "Vino la noi!"? Spune: "Numai călăuzirea lui Allah este Călăuzire! Şi ni s-a poruncit să ne supunem Stăpânului lumilor!

72. Şi împliniţi Rugăciunea [*As-Salat*] şi fiţi cu frică de El, căci El este Cel la care vă veţi aduna!"

73. Şi El este cel care a făcut cerurile şi pământul întru adevăr. Şi în Ziua când El zice "Fii", [orice lucru] va fi. Cuvântul Său este Adevărul şi a Lui va fi împărăţia în ziua când se va sufla în trâmbiţă[85]. El este cunoscătorul celor nevăzute şi al celor văzute! Şi El este Înţeleptul [şi] Bine Ştiutorul [*Al-Hakim, Al-Khabir*]!

81) Dacă se află alături de cei care iau credinţa în derâdere, cei cu frică de Allah nu trebuie să se teamă, dar Allah le interzice să stea în compania acestora pentru ca sufletele celor mai slabi dintre ei să nu se lase influenţate.

82) Prin Coran.

83) Şi revenim la idolatrie?

84) Când se multiplică direcţiile rătăcirii, toate chemându-l să le urmeze, omul devine descumpănit, iar descumpănirea este cea mai importantă dintre consecinţele aplicării rânduielilor stabilite de oameni.

85) În Islam, cel care va sufla în trâmbiţă în Ziua Judecăţii de Apoi pentru a-i învia pe morţi va fi Israfil.

74. [Adu-ți aminte când] Avraam i-a zis lui ’Azar, tatăl său: "Tu iei idolii drept zei? Eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire limpede!"

75. Și așa i-am arătat Noi lui Avraam împărăția cerurilor și a pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere.

76. Când noaptea l-a acoperit, a văzut el o planetă(86) și a zis: "Acesta este Domnul meu!" Și când ea a asfințit, a zis el: "Eu nu-i iubesc pe cei care apun!"

77. Și când a văzut el Luna răsărind, a zis(87): "Acesta este Domnul meu!". Dar când a apus, a zis el: "Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți!"(88).

78. Și când a zărit el Soarele răsărind, a zis: "Acesta este Domnul meu! Acesta este mai mare!" Apoi, când a asfințit, a zis el: "O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați [lui Allah]!

79. Ci eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat cerurile și pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!”

80. Și s-a certat neamul lui cu el, însă el(89) le-a zis: "Voiți voi să vă certați cu mine asupra lui Allah, când El m-a călăuzit? Eu nu mă tem de ceea ce-I alăturați voi, căci numai ce voiește Domnul meu [se întâmplă]! Domnul meu cuprinde totul cu știința [Sa]. Voi nu vă amintiți?(90)

81. Și cum m-aș teme eu de ceea ce voi I-ați alăturat(91), când voi nu vă temeți să-I alăturați lui Allah [lucruri] pentru care El nu v-a trimis vouă nici o dovadă? Care dintre cele două tabere este mai îndreptățită la siguranță, dacă voi știți?(92)

86) Unii au zis că ar fi vorba de planeta Venus, alții că ar fi vorba de planeta Jupiter.
87) Nu din convingere, ci pentru a fi de acord cu neamul lui, pregătindu-se să dovedească netemeinicia spuselor lui.
88) Aluzie la rătăcirea neamului său care credea în aștri.
89) Avraam.
90) Că El a creat cerurile și pământul.
91) De zeii pe care-i adorați voi?
92) De ce trebuie să vă temeți cu adevărat.

82. Cei care cred și nu amestecă puritatea credinței lor cu nedreptatea, aceia sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.

83. Aceasta este dovada pe care am dat-o Noi lui Avraam împotriva neamului său. Noi îi ridicăm cu trepte pe cei pe care voim. Domnul Tău este Înțelept, Atoateștiutor [*Hakim, 'Alim*]."

84. Și Noi i-am dăruit lui[93] pe Isaac și pe Iacob[94] și pe amândoi i-am călăuzit - și pe Noe l-am călăuzit Noi încă și mai înainte - și printre urmașii săi[95] sunt David, Solomon, Iov, Iosif, Moise și Aaron - și astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine -;

85. Și Zaharia, Ioan, Isus și Elie[96] - toți fiind printre cei cuvioși!

86. Și Ismail, Eliseu[97], Iona și Lot[98] - pe toți i-am preaales Noi deasupra tuturor lumilor [semințiilor]!

87. Și am ales Noi dintre părinții lor și dintre urmașii lor și dintre frații lor și i-am călăuzit Noi pe un drum drept.

88. Aceasta este călăuzirea lui Allah, după care El îi îndrumă pe cei care voiește dintre robii Săi. Dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert [tot] ceea ce ei au făcut[99].

89. Aceștia[100] sunt cei cărora Noi le-am încredințat scriptura[101], înțelepciunea și profeția. Și dacă aceștia[102] nu cred în ele, atunci le încredințăm Noi unui neam[103] care nu le tăgăduiește.

93) Lui Avraam, după ce a părăsit neamul său.
94) Un fiu și un nepot.
95) Ai lui Noe sau ai lui Avraam.
96) Ilyas.
97) Alyasa'.
98) Allah enumeră în aceste versete numele a optsprezece profeți, dar fără a-i plasa într-o anumită ordine.
99) Dacă acești profeți i-ar fi făcut asociați lui Allah, faptele lor ar fi fost în zadar, în ciuda poziției lor înalte, așa că ne putem da seama ce li se poate întâmpla altora.
100) Adică profeții menționați și adepții lor.
101) Cărțile sfinte.
102) Păgânii mekkani din tribul Qurayș.
103) Locuitorii Medinei și însoțitorii Profetului.

90. Pe aceștia[104] i-a călăuzit Allah. Așadar, urmează îndrumarea lor! Spune: "Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată!"[105]. Aceasta nu este decât un îndemn pentru toate lumile[106].

91. Ei nu-L prețuiesc pe Allah la măsura Sa dreaptă, când zic: "Allah nu a pogorât asupra oamenilor nimic!". Spune: "Cine a pogorât Cartea pe care Moise a adus-o ca lumină și îndrumare [călăuză] pentru oameni? Voi o faceți foi, arătându-le, dar și ascunzând multe [din ele][107]. Ați fost învățați[108] ceea ce n-ați știut nici voi și n-au știut nici părinții voștri". Spune: "Allah [le-a trimis]!" Și apoi lasă-i să se joace în rătăcirea lor!

92. Această Carte[109] binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o, întărește ceea ce exista deja înaintea ei, pentru ca tu să o previi pe Mama cetăților[110] și împrejurimile ei[111]. Aceia care cred în Ziua de Apoi, vor crede și în ea [Carte][112] și vor păzi stăruitor Rugăciunea lor[113].

93. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni și le pune pe seama lui Allah sau care zice: "Mi s-a revelat mie", când lui nu i-a fost revelat nimic, sau decât acela care zice: "Voi pogorî și eu ceva asemănător cu ceea ce a pogorât Allah"? Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuiți în chinurile morții, în vreme ce îngerii întind mâinile lor[114], [zicând]: "Lăsați să iasă sufletele voastre! Astăzi veți primi ca răsplată, osândă de umilire, pentru ceea ce ați spus despre Allah, în afara adevărului, și pentru că v-ați semețit [față] de versetele Lui!"

104) Pe profeții menționați și pe adepții lor.

105) Pentru Coran sau pentru transmiterea lui.

106) Adică povață și îndreptare pentru ei, ca să iasă din rătăcire la calea cea dreaptă.

107) Voi scrieți Tora în registre și unele dintre ele le arătați, dar pe multe dintre ele le ascundeți pentru că în ele se află ceea ce este în discordanță cu interesele voastre sau pentru că ele susțin profeția lui Muhammed.

108) De către Muhammed.

109) Coranul.

110) Unul din numele vechi ale orașului Mekka.

111) Pe ceilalți oameni de pe pământ.

112) În Coran.

113) Adică vor respecta momentele Rugăciunii, care este socotită cea mai nobilă îndatorire religioasă după mărturisirea credinței.

114) Pentru a-i lovi.

94. Și acum ați venit la Noi[115], singuri[116], precum v-am creat pe voi la început[117], și ați lăsat în urma voastră tot ceea ce Noi v-am dăruit. Și nu-i vedem Noi, împreună cu voi, pe mijlocitorii voștri, despre care ați pretins că ar fi asociați. Acum s-a tăiat orice legătură între voi și v-au părăsit pe voi aceia despre care ați pretins [că ar fi mijlocitorii voștri].

95. Allah este Cel care face să se crape semințele și sâmburii. El dă viață la ceea ce este mort[118] și face să moară ceea ce este viu. Acesta este Allah! Cum, atunci, vă lăsați voi abătuți [de la El]?

96. El face să se ivească zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea [timpului]. Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Puternic [și] Atoateștiutor [*Al-'Aziz, Al-'Alim*].

97. El este Cel care v-a făcut stelele, pentru ca să vă călăuziți după ele în întunericurile uscatului și ale mării. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care știu[119].

98. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet[120] și v-a dat loc de odihnă și loc de repaus[121]. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep.

115) Pentru judecată și răsplată.

116) Fără averi și fără copii, sau fără ajutoare și idoli, despre care ați pretins că vă vor fi mijlocitori.

117) Adică goi și necircumciși.

118) Referire la animalele care se nasc din spermă sau din ou și la plantele care se nasc din semințe, socotite fără viață de către vechii arabi.

119) Semnele puterii și înțelepciunii lui Allah.

120) Adam.

121) Pentru cele două locuri s-au dat interpretări diferite: "locul de odihnă" prin care am tradus cuvântul arab *mustaqarr*, înseamnă șederea fie în coapsele bărbatului, fie pe pământ, fie în pântecele femeii, fie în mormânt, fie în Viața de Apoi; "locul de repaus", prin care am tradus cuvântul arab *mustawda'*, înseamnă fie coapsele bărbatului, fie uterul femeii, fie mormântul în care trupul este depus până la Ziua Învierii. Într-o întrebuințare metaforică, *mustaqarr* înseamnă "coapsele bărbatului", iar *mustawda'* înseamnă "uterul femeii".

99. El este Acela care a făcut să coboare apă din cer[122]. Apoi, prin ea, Noi am făcut să încolțească toate plantele, din care după aceea am făcut să iasă verdeață, din care scoatem grăunțe, unele peste altele[123], iar din curmali - din mlădițele lor - ciorchini deși și grădini de struguri, măslini și rodii, asemănătoare și diferite unele de altele[124]. Priviți la fructele lor când rodesc, crescând când se coc! În aceasta sunt semne pentru oamenii care cred.

100. Și au făcut ca asociați ai lui Allah djinnii[125], în vreme ce El i-a creat pe ei[126]. Și I-au născocit Lui fii și fiice[127] în neștiința [lor]. Mărire Lui! El este deasupra tuturor celor cu care Îl înfățișează!

101. Făcătorul desăvârșit [*Badi'*] al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.

102. Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!

103. Privirile nu-L ajung[128], însă El prinde toate privirile[129]. El este Cel Blând [și] Bine Știutor [*Latif, Khabir*]!

104. V-au venit vouă dovezi de la Domnul vostru. Cel ce le vede limpede o face pentru sufletul său, iar cel care rămâne orb [la ele] o face împotriva lui [sufletului său], fiindcă eu nu sunt Păzitor peste voi.

122) Adică din nori.
123) Ca în spicele de grâu, orz etc.
124) Asemănătoare la vedere, dar diferite la gust.
125) Djinnii sunt făpturi ale lui Allah create din flăcările focului. Ele nu sunt vizibile în mod obișnuit, dar pot lua orice înfățișare voiesc (oameni, animale - mai ales șarpe și câine, insecte). Printre djinni există comunități musulmane și comunități care au îmbrățișat alte religii.
126) Au știut că Allah i-a creat pe djinni, ca și pe oameni. Atunci cum este cu putință să facă din creaturile Lui asociați sau egali ai Săi?
127) Așa cum afirmă oamenii Cărții (iudeii și creștinii) în Biblie, în legătură cu Isus Christos și cu 'Uzair, despre care spun că ar fi fiii lui Dumnezeu, și unii arabi în legătură cu îngerii, despre care afirmă că ar fi fiicele lui Allah.
128) Privirile oamenilor în această lume.
129) Nu-i este ascunsă și nevăzută privirea nici unei ființe.

105. Astfel schimbăm Noi semnele[130]. Ei n-au decât să zică: "Tu ai învăţat!"[131], dar Noi îl[132] vom tâlcui limpede pentru oamenii care ştiu[133].

106. Urmează ceea ce ţi-a fost revelat de către Domnul tău. Nu există altă divinitate în afara Lui! Şi nu-i lua în seamă pe cei care-I fac asociaţi!

107. Dar dacă Allah ar voi, ei nu I-ar face asociaţi! Însă Noi nu te-am făcut păzitor peste ei şi tu nu eşti nici chezaş pentru ei[134].

108. Nu-i ocărâţi pe aceia care sunt invocaţi afară de Allah[135], ca să nu-L ocărască ei pe Allah, întru duşmănie şi nepricepere! Astfel am împodobit Noi [în ochii] fiecărei comunităţi făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea[136] lor şi El le va vesti despre ceea ce au făptuit ei[137].

109. Ei jură pe Allah cu toată puterea jurămintelor lor că, dacă le va veni vreo minune[138], ei vor crede în ea [fără şovăire]. Spune: "Doară minunile se află numai la Allah![139]", însă ce vă face să gândiţi că ei vor crede, când va veni la ei [vreo minune]?

110. Noi le vom întoarce inimile şi privirile lor, pentru că ei nu au crezut prima oară[140] şi Noi îi vom lăsa să rătăcească în nelegiuirea lor.

130) Le dăm înfăţişări felurite în diferite locuri, pentru ca argumentele şi dovezile să se completeze şi să se limpezească pentru cei care nu înţeleg.

131) Adică "Ai citit şi ai învăţat de la altcineva!" Aluzii la acuzaţia că Muhammed ar fi învăţat lucrurile acestea din scripturi mai vechi se întâlnesc şi în alte sure ale Coranului.

132) Coranul.

133) Ştiu adevărul şi-l urmează şi ştiu neadevărul şi-l evită.

134) Nu eşti tu răspunzător pentru credinţa lor.

135) Idolii pe care-i adoră păgânii.

136) La Învierea ce va urma morţii.

137) În viaţă, şi îi va pedepsi.

138) Dintre acelea pe care le-au cerut mai înainte.

139) În sensul că numai Allah poate să trimită minuni şi nu este în putinţa mea să aduc vreo minune fără voia lui Allah.

140) Adică înainte de a cere să li se arate minuni.

111. Și de-am fi pogorât Noi îngerii la ei, și de le-ar fi vorbit lor morții și-am fi adunat Noi dinaintea lor toate cele, ei tot nu ar fi crezut, doar dacă ar fi voit Allah. Dar cei mai mulți dintre ei sunt neștiutori.

112. Astfel am făcut Noi pentru fiecare profet dușmani - șeitani, dintre oameni și djinni, care să se ispitească unii pe alții cu vorbe împodobite, în chip înșelător(141). Însă dacă Domnul tău ar fi voit, ei nu ar fi putut să o facă. Deci părăsește-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc ei!

113. Să asculte la ele(142) inimile acelora care nu cred în Viața de Apoi, să afle plăcere în ele și să săvârșească(143) ceea ce ei săvârșesc(144)!

114. [Voiți voi] să caut eu un alt judecător în afara lui Allah, când El este Cel care v-a trimis vouă Cartea lămurită?(145) Aceia cărora le-am dat Noi Cartea(146) știu că ea este pogorâtă de la Domnul tău cu Adevărul. Nu fi, așadar, dintre aceia care se îndoiesc(147)!

115. Cuvântul Domnului tău a fost plin de adevăr și dreptate. Nu este nimeni care să schimbe cuvintele Sale(148), iar El este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-Alim*]!

116. De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ(149), ei te-ar abate de la calea lui Allah, căci ei nu urmează decât bănuielile(150) [lor] și ei nu fac decât să născocească minciuni.

141) S-au purtat cu ei așa cum se poartă și cu tine, Muhammed!

142) Să încline spre vorbele înfrumusețate, amăgitoare.

143) Să dobândească.

144) Păcatele pe care le săvârșesc.

145) Coranul care lămurește deosebirea (*fasl*) dintre adevăr și neadevăr, dintre ceea ce este permis și ceea ce este interzis.

146) Evreii și creștinii.

147) Politeiștii din tribul Qurayș i-au propus lui Muhammed să numească un arbitru dintre iudei sau creștini care să judece între ei și el. Atunci Allah a revelat acest verset.

148) Ceea ce poruncește Islamul reprezintă adevărul absolut și dreptatea absolută, iar tot ceea ce a interzis este neadevăr și ticăloșie, pentru că el nu oprește decât de la stricăciune. Iar ceea ce prescrie el nu poate fi modificat sau redus, căci reversul nu poate fi decât minciună și nelegiuire (Ibn Kathir).

149) Dintre oameni.

150) Bănuielile că înaintașii lor au fost pe calea adevărului.

117. Cu adevărat Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe aceia care se abat de la calea Lui și El este Cel care-i cunoaște cel mai bine și pe aceia care urmează calea cea dreaptă.

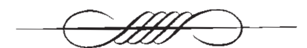
118. Mâncați [numai] din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah(151), dacă voi sunteți încrezători în versetele Lui.

119. Ce aveți voi ca să nu mâncați din cele peste care s-a pomenit numele lui Allah?(152) El doară v-a lămurit vouă limpede ceea ce v-a oprit, afară de cele la care sunteți nevoiți(153). Mulți se amăgesc prin poftele lor, fără să știe. Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei nelegiuiți.

120. Păziți-vă de păcatul învederat, ca și de cel ascuns! Cei care dobândesc păcatul vor primi răsplata pentru ceea ce au săvârșit.

121. Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire! Șeitanii îi vor ispiti pe aliații lor să se certe cu voi.(154) De le veți da ascultare,(155) veți fi și voi politeiști.(156)

122. Oare acela care a fost mort(157) și pe care Noi l-am readus la viață(158) și i-am dat lui lumină, după care se călăuzește, și umblă printre oameni poate să fie asemenea cu acela care se află în întunericuri, de unde nu poate ieși?(159) Așa li s-a împodobit celor necredincioși ceea ce ei făceau(160).

151) Din carnea animalelor, la a căror sacrificare a fost pomenit numele lui Allah, în semn de binecuvântare.

152) Ce vă oprește de la aceasta?

153) Afară de situațiile în care sunteți constrânși de împrejurări să mâncați din ceea ce vă este oprit. Vezi și 2:173 și 5:3.

154) În legătură cu îngăduirea cărnii de mortăciune.

155) În legătură cu admiterea a ceea ce este interzis și interzicerea a ceea ce este îngăduit.

156) Supunerea față de o poruncă sau o rânduială care contrazice sau schimbă poruncile lui Allah este ca și politeismul.

157) Aici în sens figurat, adică rătăcit. Se face aluzie la necredincioșii care au refuzat lumina Coranului.

158) Călăuzindu-l pe calea cea bună.

159) Și rămâne în permanență descumpănit și rătăcit.

123. Și tot astfel am pus Noi în fiecare cetate pe marii ei făcători de rele să uneltească[161], însă ei nu vor unelti decât împotriva lor înșiși, fără ca ei să-și dea seama.

124. Și dacă a venit la ei un semn[162], au zis ei: "Nu vom crede noi până nu ni se va da ceva asemănător cu ceea ce a fost dat trimișilor lui Allah[163]. Însă Allah știe mai bine cui trimite mesajul Său. Pe cei care au săvârșit mari răutăți îi va lovi umilirea lui Allah și osândă aspră pentru ceea ce ei au uneltit.

125. De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru Islam[164], iar dacă voiește să ducă pe cineva la rătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în cer.[165] Astfel trimite Allah osânda asupra acelora care nu cred.

126. Acesta[166] este drumul drept al Domnului tău. Noi am tâlcuit în amănunțime semnele[167] pentru oamenii care își amintesc.

127. Ei vor avea Casa Păcii[168] la Domnul lor. Și El este Ocrotitorul lor pentru ceea ce fac.[169]

160) Ibn Abbas a relatat că Abu Jahl a spus vorbe urâte împotriva Trimisului lui Allah, când Hamza nu acceptase credința încă. Și când i s-a spus lui Hamza, care tocmai se întorcea de la vânătoare și avea un arc în mână, s-a îndreptat înfuriat către Abu Jahl și l-a lovit cu arcul. Atunci i-a zis Abu Jahl : Nu vezi că ne-a prostit mințile cu ce a venit, că el ne ocărăște zeii și încalcă rânduielile părinților noștri? Dar Hamza i-a răspuns lui: Dar cine este mai prost decât voi? Venerați pietrele și nu credeți în Allah? Mărturisesc că nu este un alt Dumnezeu afară de Allah și că Muhammed este robul Său și Trimisul Său. Și atunci a revelat Allah acest verset.

161) Chemând la rătăcire prin vorbe și fapte împodobite.

162) O dovadă sau un argument convingător.

163) Adică revelația și minunile care să-l întărească.

164) A deschide pieptul: a-i deschide inima, a-l face să înțeleagă Islamul.

165) Urcarea la cer este o pildă pentru lucrul care cere eforturi foarte mari și nu va putea fi realizat niciodată. Descrierea stării de dispnee (năduf), care se produce când omul se înalță la altitudini mari, din pricina lipsei de oxigen și a presiunii atmosferice, este un mare semn pentru noi.

166) Claritatea Coranului.

167) Sau versetele.

168) Paradisul.

169) Pentru faptele bune pe care le săvârșesc.

128. În Ziua în care îi va aduna El pe toți[170], [le va zice]: "O, obște a djinnilor![171] Prea mult i-ați silnicit pe oameni!"[172] Iar aliații lor din rândul oamenilor vor zice: "O, Doamne! Noi am avut folos unii de la alții, dar noi am ajuns la sorocul pe care Tu ni l-ai hotărât nouă!"[173] El va răspunde: "Focul este sălașul vostru și veșnic veți rămâne în el, numai dacă Allah va voi altfel[174], căci Domnul tău este Înțelept, Atoateștiutor [*Hakim, 'Alim*]!

129. Astfel îi vom pune noi pe unii nelegiuiți[175] peste alții[176], după cum și-au agonisit.

130. O, obște a djinnilor și a oamenilor! N-au venit, oare, la voi trimiși, aleși dintre voi, care să vă vestească semnele Mele[177] și să vă prevină asupra întâlnirii cu această Zi a voastră[178]? Vor zice ei: "Noi facem mărturie împotriva noastră înșine!"[179] Și i-a amăgit pe ei viața lumească[180]; și ei au făcut mărturie împotriva lor înșiși[181], cum că ei au fost într-adevăr necredincioși.

131. Aceasta pentru că Domnul tău nu a fost nimicitor al cetăților, cu nedreptate, dacă locuitorii lor nu au fost preveniți.[182]

132. Pentru fiecare sunt trepte [deosebite][183], după cele pe care le-a făptuit, căci Domnului tău nu-I este necunoscut ceea ce ei fac.

170) Adică pe djinni și pe aliații lor din rândul oamenilor.

171) Aici și în accepțiunea de șeitani.

172) Ducându-i în ispită și în rătăcire.

173) Adică moartea.

174) Allah poate să hotărască pedepse mai aspre decât acestea.

175) Dintre oameni.

176) Sau împotriva altora - după interpretarea lui Ibn Kathir - pentru ca să se nimicească unii pe alții.

177) Să vă repete învățăturile Mele și istoriile despre neamurile necredincioase?

178) Ziua adunării pentru Judecata de Apoi.

179) Recunoaștem venirea trimișilor și a avertizărilor lor, precum și faptul că am socotit propovăduirea lor a fi mincinoasă.

180) Cu plăcerile ei.

181) În Ziua de Apoi.

182) Dacă nu le-a parvenit mesajul unui profet.

183) De răsplătire.

133. Domnul tău nu are nevoie [de nimeni și de nimic][184] și este cu îndurare. El dacă ar voi, v-ar putea face să pieriți și ar lăsa în urma voastră ceea ce El ar voi, tot așa cum v-a creat și pe voi din urmașii unui alt neam[185].

134. Cele care vi se făgăduiesc vor veni [neîndoielnic], iar voi nu le veți putea împiedica.

135. Spune: "O, neam al meu! Pliniți după putința voastră și eu voi plini [după putința mea]! Și veți afla voi cine va avea izbândă în Casă"[186]. Este acesta [lucru] neîndoielnic: Cei nelegiuiți nu vor izbândi [niciodată]!

136. Ei[187] I-au hotărât lui Allah o parte din recoltele și din dobitoacele[188] pe care El le-a izvodit și au zis: "Aceasta este pentru Allah - după pretenția lor mincinoasă! - iar asta este pentru asociații[189] noștri!" Dar, ceea ce a fost pentru asociații lor, nu a ajuns la Allah, pe când ceea ce a fost pentru Allah a ajuns la asociații lor. Și cât de prost au judecat ei[190]!

137. Tot astfel i-au ademenit asociații lor pe mulți dintre idolatri să-și omoare copiii[191], ca să-i piardă și pe ei și ca să le întunece religia lor.[192] Și de-ar fi voit Allah, n-ar fi făcut ei aceasta. Deci lasă-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc!

184) Nu are nevoie de nici una din creaturile sale.

185) După ce l-a nimicit pe el, păstrându-vă pe voi din milă.

186) Cuvântul *Ad-Dar* "Casa" este aici o prescurtare a expresiei *Dar-al-Fana'* "Casa vieții trecătoare", adică "lumea aceasta", sau a expresiei *Dar-al-Baqa'* "Casa veșniciei", adică "Lumea de Apoi".

187) Politeiștii.

188) Vite, precum ovinele și caprinele, bovinele și cămilele.

189) Idolii în care credeau.

190) Politeiștii mekkani destinau o parte din recolta lor lui Allah și o altă parte idolilor, fără să se atingă de aceasta din urmă. Dacă vântul ducea ceea ce era destinat lui Allah în locul în care se afla ceea ce era destinat idolilor, ei nu se atingeau de aceasta, însă dacă ceva din ceea ce era destinat idolilor ajungea în locul unde se afla ceea ce era destinat lui Allah, această parte era adusă la locul inițial, sub pretextul că Allah nu are nevoie de nimic, în vreme ce idolii au nevoie.

191) Aluzie la obiceiul păgânilor de a-și ucide copiii, de teama foametei și a sărăciei și de a le îngropa de vii pe fetele nou-născute, de teama necinstirii lor. Al-Qurtubi a arătat în Comentariul său că unul dintre însoțitorii Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - stătea tot timpul abătut dinaintea Trimisului

138. Și au zis ei[193]: "Acestea sunt vite și recolte oprite. Nu mănâncă din ele decât aceia care voim noi!"[194], după pretenția lor mincinoasă[195]! Sunt și vite ale căror spinări au fost oprite[196] și vite peste care nu rostesc ei numele lui Allah, născocind și punând pe seama Lui! El îi va răsplăti pentru ceea ce ei au născocit!

139. Și au mai spus ei: "Ceea ce se află în pântecul acestor vite[197] este menit numai bărbaților noștri și este oprit soațelor noastre!" Dacă, însă, acesta [se naște] mort, atunci sunt ei părtași. Însă Allah îi va răsplăti pentru porunca lor căci El este Înțelept, Atoateștiutor [*Hakim, 'Alim*].

lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Și l-a întrebat Trimisul: De ce ești abătut? Atunci el i-a răspuns: O, Trimis al lui Allah! Eu am săvârșit înainte de venirea Islamului (în *al-Jahiliyya*) un păcat și mă tem că Allah nu mă va ierta pentru el, chiar dacă am primit Islamul! L-a întrebat: Spune-mi despre ce păcat este vorba? Atunci, i s-a mărturisit el: O, Trimis al lui Allah! Eu am fost dintre aceia care și-au ucis fetele lor. Am avut parte de o fată și muierea mea s-a rugat cu lacrimi în ochi să o las în viață și am lăsat-o. Ea s-a făcut mare și a devenit una dintre cele mai frumoase femei. Au cerut-o în căsătorie, dar pe mine m-a cuprins furia și inima mea nu a suportat nici să o dau în căsătorie, nici să o țin în casă fără soț. Atunci i-am zis nevestei: Vreau să merg în vizită la rude. Trimite-o și pe ea cu mine! Ea s-a bucurat și a împodobit-o cu giuvaeruri și veșminte de sărbătoare, a luat făgăduință de la mine că nu voi vicleni împotriva ei și am plecat împreună cu ea. M-am oprit la gura unui puț și m-am uitat în el. Fata a priceput că vreau s-o arunc în el și s-a agățat de mine și a pornit să plângă. Atunci am fost îndurător cu ea. Dar m-am uitat în puț și m-a cuprins furia și iarăși Șeitan a pus stăpânire pe mine. De data asta am aruncat-o în puț cu capul în jos și am rămas acolo până s-au oprit țipetele ei și după aceea m-am întors. Trimisul lui Allah a plâns și asemenea au făcut și însoțitorii lui și a zis el: Dacă mi s-ar porunci să pedepsesc pe cineva pentru ceea ce a săvârșit el în *al-Jahiliyya*, atunci te-aș pedepsi!

192) Resturile din religia lui Avraam pe care le mai păstrau.

193) În versetele care urmează sunt prezentate și respinse o serie de superstiții din Arabia păgână.

194) Adică slujitorii idolilor dintre bărbați.

195) Pretinzând fără nici un fel de argumente că Allah ar fi îngăduit aceste lucruri.

196) Vite a căror călărire și folosire pentru căratul poverilor ar fi fost oprite, așa cum sunt Bahira, dar și Sa'iba și Ham (vezi 5:103 și notele corespunzătoare).

197) A căror călărire este oprită. Iar prin ceea ce se află în pântecele lor, unii exegeți înțeleg atât puii, cât și laptele.

140. Au pierdut aceia care și-au omorât copiii, din neghiobie și neștiință[198], și care au oprit ceea ce Allah le-a dat pentru trai, născocind minciuni pe seama lui Allah! Ei sunt în rătăcire și nu au fost bine călăuziți.

141. El este Cel care face să crească grădini cu spalieri[199] și fără spalieri[200]; curmalii și culturile cu felurite roade, măslinii și rodiile, asemănătoare și deosebite. Mâncați din roadele lor, când ele rodesc, și dați dreptul din ele [dania] în ziua culesului și nu risipiți, căci El nu-i iubește pe risipitori!

142. Și [El a creat] printre vite unele pentru purtat poveri și altele pentru întins [pe jos][201]. Mâncați din ceea ce v-a menit Allah pentru trai[202] și nu urmați pașii lui Șeitan[203], căci el vă este dușman învederat!

143. [El a creat] opt suflete în perechi[204]: două ovine și două caprine. Spune[205]: "Pe cei doi bărbătuși i-a oprit El sau pe cele două femeiușe, ori ce este cuprins în pântecele celor două femeiușe? Spuneți-Mi Mie, cu știință, dacă voi aveți dreptate cu adevărat?"

144. Două cămile și două bovine. Spune: "Cei doi bărbătuși i-a oprit El sau cele două femeiușe, ori ce este cuprins în pântecele celor două femeiușe? Sau ați fost voi, cumva, martori când v-a poruncit Allah aceasta?!" Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni și le pune pe seama lui Allah, pentru a-i rătăci pe oameni, în necunoștință? Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuiți!

198) Neștiind că Allah este *Ar-Razzaq* "Întreținătorul" (tuturor).

199) Care se ridică pe spalierii înfipți în pământ de către oameni.

200) Care cresc sălbatice pe câmpii și prin munți fără să fie plantate. Al-Galalayni interpretează expresia "cu spalieri" ca desemnând plantele ale căror lujere se întind pe pământ, așa cum sunt pepenii, iar expresia "fără spalieri" ca desemnând pomii.

201) Întinse pe pământ, fie pentru a fi sacrificate, fie sub forma pieilor și lânii.

202) Din fructe, legume și carne.

203) Adică poruncile lui în legătură cu ceea ce este permis și ceea ce este oprit.

204) Alcătuite din masculi și femele.

205) Allah se adresează aici păgânilor, mustrându-i pentru născocirile lor.

145. Spune: "Eu nu găsesc în ceea ce mi-a fost revelat mie ceva oprit de a fi mâncat de către cel care mănâncă(206), decât dacă este mortăciune sau sânge care s-a scurs(207) sau carne de porc(208) - aceasta fiind murdărie - sau ceva pângărit, peste care s-a rostit numele altcuiva decât al lui Allah". Iar dacă cineva a fost constrâns(209), fără plăcere şi fără poftă,(210) Domnul tău este Iertător, Îndurător [*Ghafur*, *Rahim*].

146. Iar acelora care s-au iudaizat le-am oprit Noi pe toate cele cu o unghie, iar de la bovine şi ovine le-am oprit Noi lor grăsimile, în afară de ceea ce poartă pe spatele lor sau este în măruntaie sau se amestecă între oase(211). Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărădelegea lor şi Noi spunem numai Adevărul.

147. Iar dacă te invinuiesc de minciună, atunci spune-le: "Domnul vostru este cu nemărginită îndurare, însă nu se va putea întoarce asprimea sa de la neamul de nelegiuiţi".

148. Vor zice aceia care Îi fac asociaţi(212): "De ar fi voit Allah, nu I-am fi făcut asociaţi nici noi, nici părinţii noştri şi nici nu am fi oprit nimic"(213)! Tot astfel i-au învinuit şi cei de dinaintea lor de minciună [pe profeţi], până ce au gustat asprimea Noastră(214). Spune: "Aveţi voi vreo ştire(215) pe care să ne-o arătaţi? Voi nu urmaţi decât bănuieli şi voi nu faceţi decât să minţiţi!".

149. Spune: "Numai la Allah se află dovada convingătoare! Iar dacă El ar fi voit, v-ar fi călăuzit pe voi toţi".

206) Bărbat sau femeie.

207) Sânge scurs, neincluzându-se în aceasta ficatul, splina şi sângele rămas în carne sau în vasele sanguine.

208) Pentru carnea de porc, vezi şi 5:3 şi nota.

209) Cine nu găseşte mâncare îngăduită (*halal*) şi este ameninţat de moarte.

210) Fără să caute din plăcere ceea ce este interzis sau să-l priveze pe altul aflat în aceeaşi situaţie de şansa de a supravieţui şi fără să consume mai mult decât atât cât trebuie pentru a-şi potoli foamea.

211) Cum este măduva din oase sau grăsimea din coadă.

212) Politeiştii din tribul Qurayş şi din alte triburi arabe.

213) Nu ar fi oprit vieţuitoarele la care s-a făcut aluzie în versetele anterioare.

214) Când am coborât pedeapsa asupra lor.

215) Vreo poruncă pe care să o aduceţi ca argument?

150. Spune: "Aduceți-i pe martorii voștri care pot întări că Allah le-a oprit pe acestea!" Iar dacă ei fac mărturie, tu să nu mărturisești împreună cu ei și să nu urmezi poftele acelora care socotesc semnele noastre mincinoase și ale acelora care nu cred în Ziua de Apoi și fac egali Domnului lor.

151. Spune: "Veniți să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit [cu adevărat]: Să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții(216); să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei(217), căci Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor; nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse(218); nu ucideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept(219)!" Acestea vi le-a poruncit [Allah]; poate că voi veți pricepe!

152. Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună,(220) până când el nu ajunge la maturitate;(221) și împliniți măsurarea și cântărirea cu dreptate!(222) căci Noi nu impunem unui suflet decât atât cât poate el. Iar când spuneți [ceva](223), fiți drepți, chiar când este vorba de o rudă apropiată și țineți-vă legământul față de Allah!" Acestea vi le-a poruncit [Allah], poate că voi vă aduceți aminte!

153. "Și acesta este drumul Meu drept! Deci urmați-l și nu urmați căile care vă abat de la drumul Lui(224)!" Acestea vi le-a poruncit; poate că voi veți fi cu frică!

154. Apoi, Noi i-am dat lui Moise Cartea(225), împlinind binecuvântarea, ca răsplată pentru acela care a făcut bine, ca o înfățișare amănunțită a tuturor lucrurilor, drept călăuză și îndurare. Poate că ei vor crede în întâlnirea cu Domnul lor!(226)

216) Cu mama și cu tatăl vostru.
217) Aluzie, în primul rând, la îngroparea fetelor nou-născute în Arabia păgână.
218) Ascunse în inimă, ca invidia, intențiile rele etc.
219) Decât în situațiile bine stabilite de Allah.
220) Adică să o sporiți.
221) Și atunci lăsați-l pe el să și-o chivernisească.
222) Fiți drepți atât când primiți, cât și când dați ceva, iar greșelile neintenționate sunt iertate.
223) Atunci când judecați între oameni sau faceți mărturie.
224) Religia Islamului.
225) Tora.
226) În Ziua de Apoi.

155. Iar aceasta[227] este o Carte binecuvântată[228] pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o și temeți-vă![229] Poate că vi se va arăta îndurare!

156. Pentru ca voi să nu spuneți:[230] "Doară Cartea[231] a fost pogorâtă pentru două neamuri, înaintea noastră, dar noi am rămas nepăsători față de studiul lor"[232].

157. Sau să spuneți: "Dacă ne-ar fi fost trimisă nouă Cartea[233], noi am fi fost, neîndoielnic, mai bine călăuziți decât ei![234] Și iată că de la Domnul vostru v-a venit vouă dovadă limpede, călăuzire și îndurare. Și cine este mai nelegiuit decât acela care ia versetele lui Allah drept minciuni și se abate de la ele?[235] Însă Noi îi vom răsplăti pe cei care se îndepărtează de la versetele Noastre cu grea pedeapsă, pentru că ei abat [pe alții de la ele][236].

158. Oare așteaptă ei altceva decât să vină îngerii la ei[237] sau să vină Domnul tău[238] sau să le vină unele semne[239] de la Domnul tău[240]? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos nici unui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa! Spune: "Așteptați!" Și Noi așteptăm![241]

227) Coranul.
228) Mai folositoare decât Tora.
229) Cu grijă să nu o încălcați.
230) În Ziua Judecății de Apoi.
231) Tora și Evanghelia.
232) Știința cărților anterioare, pentru că ea nu a fost în limba noastră.
233) Așa cum le-a fost trimisă lor.
234) Către adevăr.
235) Îndepărtează și împiedică pe alți oameni de la ele.
236) Îi abat pe alți oameni de la ele.
237) Îngerii morții, pentru a le lua sufletele.
238) În Ziua Învierii.
239) Relatat de Abu Hurairah - *Allah fie mulțumit de el!* Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a zis: "Ceasul nu va veni până ce Soarele nu va răsări de la apus, iar când oamenii îl vor vedea, toți cei de pe fața pământului vor crede, iar acesta este momentul când nu le va mai fi de folos credința, dacă nu au crezut înainte." (Sahih Al Bukhari, vol.6, hadis 159)
240) Înainte de sosirea Zilei Învierii, prevestind-o.
241) Pentru a vedea pedeapsa aspră de care veți avea parte.

159. Tu nu ești răspunzător cu nimic pentru aceia care și-au fărâmițat religia lor în secte[242]. Soarta lor depinde numai de Allah. Și apoi El le va vesti ceea ce au făcut.[243]

160. Acela care va veni[244] cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nici o nedreptate!

161. Spune: "Într-adevăr, Domnul meu m-a călăuzit pe un drum drept[245], o religie adevărată - religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost printre cei care au făcut asociați [lui Allah]!"

162. Spune: "Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor!

163. El nu are nici un asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani!".[246]

164. Spune: "Să caut eu un alt Domn în afară de Allah,[247] când El este Stăpân peste toate? Nici un suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și nici un [suflet] purtător de poveri[248] nu va purta povara altuia!". Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.

165. El este acela care v-a făcut pe voi urmași pe pământ,[249] care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte[250], pentru a vă cerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

242) S-a relatat că Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - când a recitat acest verset a zis: "Acești oameni sunt cei care născocesc lucruri noi în religie, iar celor care își urmează poftele deșarte, Allah nu le va primi căința."(Tafsir Al-Qutubi).

243) În Ziua Învierii.

244) La Judecata de Apoi.

245) Acesta fiind Islamul.

246) Adică pentru cei care I se supun lui Allah și model de urmat pentru ei.

247) Și să i-L fac asociat, adorându-l?

248) Cu sensul de "păcate".

249) Locuitori ai pământului, care se succed unii după alții.

250) Pentru a vă deosebi în privința averii, calităților și defectelor, înfățișării, culorii pielii etc.

7 SURAT AL-'A'RAF[1]

(Mekkană [39]; 206 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim, Sad[2]

2. O Carte[3] care ți-a fost revelată - și să nu fie în inima ta nici o neliniște din pricina ei![4] -, pentru ca tu să previi prin ea[5], și un îndemn pentru dreptcredincioși.

3. Urmați[6] ceea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru[7] și nu urmați alți aliați în afară de El! Dar voi numai puțin vă aduceți aminte.

4. Câte cetăți am nimicit Noi![8] Și pedeapsa Noastră le-a lovit în timpul nopții sau pe când ei dormeau, la vremea prânzului.

5. Și când pedeapsa Noastră i-a lovit, strigătul lor a fost numai acesta: "Într-adevăr, noi am fost nelegiuiți!"[9]

6. Îi vom întreba Noi pe cei cărora li s-a trimis, dar îi vom întreba Noi și pe cei trimiși[10]!

1) *Al-'A'raf* este, în Islam, un loc înalt sau un zid care separă Paradisul de Infern, sau numai creasta acestui zid. Cuvântul de la care și-a luat numele această sură apare în versetele 46 și 48. Îl vom traduce prin "creste de ziduri". Faptele bune ale celor care stau pe acest zid sunt egale cu faptele lor rele; faptele rele îi împiedică să intre în Paradis și faptele bune îi împiedică să intre în Infern. Ei stau pe acest zid până ce Allah va hotărî în privința lor.

2) Pentru chestiunea literelor care apar la începutul unor sure, vezi nota 2:1.

3) Adică "aceasta este o Carte".

4) Să nu-ți fie teamă că te vor socoti mincinos, când ai să le-o transmiți și nici teamă că ai putea fi neglijent în îndeplinirea acestui mesaj.

5) Să-i avertizezi și să-i sperii pe necredincioși, cu ajutorul Coranului.

6) Se adresează tuturor oamenilor.

7) Coranul și Sunna.

8) Din cauză că locuitorii lor s-au împotrivit mesajelor Noastre.

9) Adică și-au recunoscut păcatele.

10) Allah îi va întreba pe trimiși dacă oamenii au crezut sau nu au crezut, însă El îi va întreba și pe oameni dacă trimișii le-au transmis mesajele Domnului lor.

7. Și le vom povesti Noi[11], în deplină cunoștință, căci Noi nu am fost [niciodată] absenți![12]

8. Și cântărirea în ziua aceea va fi dreaptă[13], iar aceia ale căror talere vor atârna mai greu[14], aceia vor fi cu izbândă[15].

9. Iar aceia ale căror talere vor fi ușoare[16], aceia își vor pierde sufletele, căci ei au fost nedrepți față de semnele Noastre[17].

10. Noi v-am dat vouă putere pe acest pământ și v-am dat pe el cele de trebuință pentru trai, dar numai puțini dintre voi aduceți mulțumire.

11. Noi v-am creat și v-am dat chip și le-am zis apoi îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam![18]" Și s-au prosternat ei, afară de Iblis[19], care nu a fost printre cei care s-au prosternat.

12. L-a întrebat: "Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?" A răspuns: "Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!"

13. A grăit [Allah]: "Coboară de aici[20], ca să nu te mai arăți semeț aici! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț!".

14. A răspuns: "Dă-mi un răgaz până în Ziua când vor fi înviați [din morți]!"[21]

15. A grăit [Allah]: "Vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire!"[22]

11) Trimișilor și comunităților lor.
12) Nu am lipsit de lângă ei și nu ne sunt necunoscute faptele lor.
13) Cântărirea faptelor și diferențierea lor în Ziua Învierii vor fi drepte.
14) Ale căror fapte bune vor atârna mai greu în balanță.
15) Aceia care vor fi izbăviți de pedeapsă.
16) Ale căror fapte bune puse în balanță vor fi puține.
17) Din cauza necredinței lor.
18) În semn de supunere față de Allah, nu de adorare a lui Adam.
19) Iblis este un nume propriu al diavolului și îl vom menționa ca atare ori de câte ori va apărea în textul Coranului. El apare în Coran de mai multe ori, în ipostazele de orgolios și nesupus față de Allah, de strămoș și șef al tagmei diavolilor, dușman al lui Allah și al omului, în permanență ispititor și ademenitor (vezi 18:50).
20) Din Paradis, din pricina nesupunerii față de poruncile Mele!
21) Ziua Învierii.
22) Până în Ziua aceea.

16. A zis [Iblis]: "Pentru că m-ai ademenit[23], îi voi pândi pe ei pe drumul Tău cel drept[24]

17. Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori".[25]

18. A grăit [Allah][26]: "Ieși de aici[27], disprețuit și alungat! Cât despre aceia dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți![28]

19. Iar tu, o, Adam! Sălășluiește tu împreună cu soața ta în Rai! Mâncați voi ori de unde voiți, însă nu vă apropiați de acest pom[29], căci altfel veți fi dintre cei nelegiuiți!"[30]

20. Dar Șeitan[31] i-a ispitit, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, zicând: "Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât pentru ca voi să nu deveniți îngeri și să nu fiți nemuritori!"

21. Și el s-a juruit lor: "Eu sunt pentru voi un bun sfătuitor!"

22. Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goliciunile lor[32] și au început să-și pună peste ele frunze din Grădină. Și Domnul lor i-a chemat [zicându-le]: "Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus Eu că Șeitan vă este vouă dușman mărturisit?"

23) M-ai condamnat să rătăcesc drumul cel drept.

24) Aceasta echivalează cu un jurământ pe care Iblis îl face cu sine însuși de a încerca în permanență să-i ademenească pe oameni și să-i abată de la calea cea dreaptă.

25) Printre cei care Te vor adora.

26) Adresându-se lui Iblis cel blestemat.

27) Din Paradis.

28) Atât din tagma djinnilor, cât și din tagma oamenilor care i-au arătat supunere lui Iblis.

29) Nu mâncați din el.

30) Aceia care au fost nelegiuiți față de ei înșiși prin săvârșirea de păcate.

31) Iblis i-a ademenit să mănânce din pomul oprit de Allah.

32) Organele genitale care până atunci le fuseseră ascunse, numite astfel pentru că omul se rușinează să i le vadă semenii.

23. Şi au răspuns ei: "Doamne, am fost nedrepţi cu sufletele noastre[33] şi dacă nu ne ierţi şi nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduţi"[34].

24. Le-a spus [Allah]: "Coborâţi[35]! Vă veţi fi duşmani unul altuia[36] şi pe pământ veţi avea sălaş şi plăcere până la un timp![37]"

25. Apoi [a mai] grăit: "Pe el veţi trăi, pe el veţi muri şi din el veţi fi voi scoşi!"[38].

26. O, fii ai lui Adam![39] Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca şi podoabe. Dar veşmântul smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah;[40] poate că ei îşi vor aminti![41]

27. O, fii ai lui Adam! Să nu vă amăgească Şeitan, aşa cum i-a scos pe părinţii voştri din Rai[42], dezbrăcându-i de veşmintele lor, ca să le arate goliciunile lor! El vă vede - el şi oştenii lui - în vreme ce voi nu-i vedeţi! Noi i-am pus pe şeitani aliaţi pentru aceia care nu cred,

28. Iar atunci când aceştia săvârşesc o fărădelege, ei zic: "Noi am aflat-o la strămoşii noştri şi Allah ne-a poruncit-o!" Spune: "Allah nu porunceşte nelegiuirea! Spuneţi voi, punând pe seama lui Allah, ceea ce voi nu ştiţi?"

29. Spune: "Domnul meu a poruncit numai dreptatea! [Şi vă porunceşte vouă]: Întoarceţi-vă feţele voastre la toate locurile de Rugăciune[43] şi invocaţi-L pe El cu credinţă adevărată în religia Lui! Precum v-a creat El, aşa vă veţi întoarce.

33) Aducându-le daune, ca urmare a păcatului nostru.
34) Care vor pierde atât această lume, cât şi Lumea de Apoi.
35) Din Rai.
36) Se adresează lui Adam, Evei şi lui Iblis în sensul că oamenii vor fi duşmanii lui Iblis şi el le va fi duşman lor.
37) Până la momentul morţii.
38) În Ziua de Apoi, pentru judecată.
39) Cu sensul de "neam omenesc, oameni".
40) Care dovedesc harul şi îndurarea lui Allah asupra robilor Săi.
41) Binefacerea Lui (şi-i vor mulţumi).
42) Pe Adam şi Eva.
43) În toate momentele şi locurile pentru Rugăciune şi oricare ar fi locul unde vă împliniţi Rugăciunea, întoarceţi feţele voastre spre Ka'aba.

30. El a călăuzit o parte, în vreme ce o parte a meritat să o lase să rătăcească[44]; căci ei şi i-au luat pe şeitani ca aliaţi[45], în locul lui Allah, şi au socotit că sunt bine călăuziţi.

31. O, fii ai lui Adam! Luaţi-vă gătelile[46] voastre la toate locurile de Rugăciune![47] Mâncaţi şi beţi, însă nu întreceţi măsura, fiindcă El nu-i iubeşte pe cei care întrec măsura!

32. Spune: "Cine a oprit podoaba[48] orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi[49] şi bunătăţile cele trebuincioase pentru vieţuire?" Spune: "Ele sunt pentru aceia care cred, în viaţa lumească[50], şi numai pentru ei în Ziua Învierii.[51] Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru nişte oameni care ştiu".

33. Spune: "Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute cât şi pe cele nevăzute - precum şi păcatul[52], nedreptăţirea [altora] sau să-i faceţi lui Allah asociaţi, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneţi despre Allah ceea ce nu ştiţi.[53]

34. Pentru fiecare comunitate este un soroc.[54] Când soseşte sorocul lor, ele nu pot nici să-l întârzie cu un ceas şi nici nu-l pot grăbi.

44) Aceştia sunt necredincioşii.

45) Sprijinitori sau stăpâni.

46) A se înţelege prin găteală atât curăţenia corporală, cât şi alegerea celor mai bune straie.

47) Păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul templului Al-Ka'aba în pielea goală. Allah interzice această practică şi le porunceşte oamenilor să-şi acopere goliciunea. Aceasta este o poruncă adresată dreptcredincioşilor de a îmbrăca veşminte alese de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare.

48) Veşmintele, în primul rând.

49) Din produse vegetale, precum bumbacul şi inul, din produse animale, precum lâna şi mătasea, sau din metale, precum zalele etc.

50) Dar se folosesc şi necredincioşii de ele în viaţa lumească.

51) Exclusiv pentru dreptcredincioşi în Viaţa de Apoi, fiindcă numai ei vor intra în Paradis.

52) S-a interpretat şi ca însemnând "băuturile alcoolice".

53) În legătură cu cele permise şi cu cele nepermise sau cu idolatria.

54) Un termen prestabilit la care pedeapsa se abate asupra ei.

35. O, fii ai lui Adam![55] De vă vor veni trimiși [aleși] chiar dintre voi și vă vor tâlcui semnele Mele, atunci aceia care sunt cu frică[56] și fac bine nu au a se teme[57] pentru ei și nici nu vor fi ei mâhniți.[58]

36. Însă aceia care iau semnele Noastre drept mincinoase și se întorc semeți de la ele, aceia vor fi oaspeți ai Focului și ei veșnic vor rămâne în el.

37. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni, punându-le pe seama lui Allah, sau ia semnele Lui drept minciuni?[59] Aceștia vor avea partea lor, care le-a fost prescrisă, până ce vor veni la ei trimișii Noștri pentru a le lua sufletele.[60] Vor zice ei: "Unde este ceea ce voi ați chemat în afara lui Allah?"[61] Și vor răspunde ei: "Ei ne-au părăsit pe noi!" Și ei mărturisesc astfel împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși.[62]

38. El [Allah] va grăi[63]: "Intrați în Foc printre djinnii și oamenii[64] din comunitățile care au fost mai înainte de voi!". Și de fiecare dată când va intra o comunitate[65], o va blestema pe sora ei.[66] Apoi, când toate vor ajunge acolo, ultima dintre ele va zice despre prima: "Doamne, aceștia ne-au dus pe noi în rătăcire, deci dă-le lor chinul înmulțit în Foc!". El va zice atunci: "Pentru fiecare va fi îndoită, însă voi nu știți!"[67]

39. Atunci cea dintâi va zice celei de pe urmă: "Dar voi nu aveți nici un merit în plus față de noi! Așadar, gustați chinul pentru ceea ce v-ați agonisit!".[68]

55) Prin fiii lui Adam se au în vedere toate comunitățile.
56) Să nu-i socotească pe trimiși drept mincinoși.
57) De pedeapsă.
58) În Lumea de Apoi.
59) În ciuda nelegiuirii, născocirilor și tăgăduirii, ei vor avea parte de viață și de cele trebuincioase traiului până ce le sosește sorocul.
60) Adică până ce îngerii morții le vor lua sufletele.
61) Adică idolii pe care i-ați adorat, pentru a vă fi acum mijlocitori.
62) Prin faptul că au adorat ceea ce nu merita să fie adorat.
63) În Ziua de Apoi.
64) Necredincioșii neamurilor trecute au fost de două feluri: djinni și oameni.
65) În Infern.
66) Pe cea dinaintea ei, pentru că a dus-o în rătăcire.
67) De ce pedeapsă veți avea parte.
68) Va fi hotărârea lui Allah pentru ei toți.

40. Pentru aceia care iau semnele noastre drept mincinoase și se întorc de la ele cu semeție, porțile cerului nu li se vor deschide lor și nu vor intra ei în Rai decât atunci când va intra cămila prin urechile acului[69]. Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși!

41. Ei în Gheena vor avea culcuș, iar deasupra lor [vor fi] acoperăminte [tot de foc]. Astfel îi răsplătim Noi pe cei nelegiuiți!

42. Cât despre aceia care cred și plinesc fapte bune, Noi nu putem impune nici unui suflet o povară peste puterile lui, iar aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor sălășlui veșnic.

43. Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma și pe sub ei vor curge pâraie și vor zice ei: "Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul!" Și către ei se va striga: "Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitori ai lui pentru ceea ce ați făptuit".

44. Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului[70]: "Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit![71] Dar voi ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?"[72] Vor răspunde ei: "Da!". Însă un crainic va vesti printre ei[73]: "Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuiților,

45. Care opresc de la drumul lui Allah[74] și caută să-l facă strâmb și nu cred în Viața de Apoi"[75].

46. Iar între cele două [tabere] este un zid, iar pe crestele zidului (*Al-'A'raf*) se vor afla oamenii care-i cunosc pe cei din fiecare tabără după trăsăturile lor.[76] Și vor striga ei către oaspeții Raiului, zicând: "Pace asupra voastră!" Ei nu au intrat în el, dar ei doresc [să intre].

69) Metaforă pentru imposibilitatea producerii acestui lucru, rezultată din această antiteză dintre cămilă - animalul cel mai mare cunoscut de arabi - și dintre ac - un obiect de dimensiuni insignifiante.

70) Dojenitori.

71) Dobândind aceste poziții înalte.

72) Coborându-se în cele mai adânci străfunduri.

73) Între cele două grupuri, astfel încât să-l audă toți.

74) Se opresc pe ei înșiși și-i opresc și pe alții de la religia Lui cea dreaptă.

75) Spun vorbe urâte și comit fapte rele pentru că ei nu se așteaptă să li se ceară socoteală sau să fie pedepsiți pentru aceasta.

76) Locuitorii Raiului au chipurile albe, iar locuitorii Iadului au chipurile negre.

47. Iar când privirile lor vor fi întoarse către oaspeţii Iadului, vor zice ei: "Doamne! Nu ne aşeza pe noi împreună cu neamul celor nelegiuiţi!".

48. Şi vor striga cei care stau pe crestele zidului (*Al-'A'raf*) către unii bărbaţi(77) pe care-i cunosc după trăsăturile lor, zicând: "Nefolositor este ceea ce voi aţi adunat, ca şi faptul că v-aţi semeţit!"(78).

49. Oare aceştia(79) sunt cei despre care aţi jurat că Allah nu le va dărui îndurare?(80) Intraţi în Rai fără a vă teme şi nu veţi avea de ce să vă întristaţi!"(81)

50. Şi oaspeţii Iadului vor striga către oaspeţii Raiului: "Vărsaţi şi asupra noastră apă sau altceva din ceea ce v-a dăruit Allah!"(82) Însă ei vor răspunde: "Allah le-a oprit pentru necredincioşii

51. Aceia care au luat religia în derâdere şi în joacă şi pe care i-a amăgit viaţa lumească!"(83) Astăzi, Noi îi uităm(84) aşa cum ei au uitat întâlnirea cu această Zi a lor şi pentru că ei au tăgăduit semnele Noastre!

52. Noi le-am adus o Carte pe care am desluşit-o, în deplină cunoştinţă, drept călăuză şi îndrumare pentru un neam [de oameni] care cred.

53. Oare aşteaptă ei altceva decât împlinirea ei?(85) În ziua când va veni împlinirea ei, vor zice aceia care mai înainte au uitat-o: "Trimişii Domnului nostru au venit cu Adevărul. Oare avea-vom noi mijlocitori care să intervină pentru noi? Sau putea-vom noi să fim readuşi [pe pământ], pentru ca să împlinim alte [fapte] decât cele pe care le-am săvârşit?" Ei şi-au pierdut, neîndoielnic, sufletele şi i-au părăsit pe ei cele pe care le-au născocit.

77) Căpetenii ale celor rătăciţi, pe care-i vor recunoaşte, chiar dacă s-au schimbat chipurile lor.

78) Averile pe care le-aţi strâns şi faptul că v-aţi arătat trufaşi faţă de Adevăr şi faţă de oameni.

79) Cei cu credinţă slabă.

80) Ridicându-i pe trepte mai înalte în Viaţa de Apoi.

81) Ei nu trebuie să se teamă de pedeapsa care va coborî asupra necredincioşilor şi nu trebuie să fie trişti, asemenea lor.

82) Din bucate şi fructe.

83) Cu plăcerile ei trecătoare şi nu s-au gândit la Viaţa de Apoi.

84) Nu-i mai băgăm în seamă, considerându-i ca şi uitaţi.

85) Împlinirea celor prescrise în Coran referitor la Înviere, judecată şi răsplată.

54. Domnul vostru este Allah, care a creat cerurile și pământul în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron[86]. El face ca noaptea să învăluie ziua, urmându-i degrabă.[87] [El a creat] Soarele, Luna și stelele supuse poruncii Sale. Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea[88]. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!

55. Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns[89]! El nu-i iubește pe cei nelegiuiți!

56. Nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire[90], ci chemați-L pe El întru frică și nădejde[91], căci îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine.

57. El este cel care trimite vânturile ca vestire a îndurării Sale.[92] Apoi, după ce ele ridică nouri grei[93], îi mânăm Noi spre tărâm mort[94], și pogorâm peste el apa și scoatem cu ea tot felul de roade. Astfel îi vom scoate Noi și pe morți[95]; poate că vă va fi aminte!

58. În tărâmul cel bun cresc plante, cu voia lui Allah, pe când în tărâmul cel rău nu cresc decât cu greu și neîndestulătoare.[96] Astfel tâlcuim Noi semnele pentru oamenii care aduc mulțumire.

59. Noi l-am trimis pe Noe[97] la neamul său, căruia i-a zis: "O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Eu mă tem pentru voi[98] de chinul unei zile cumplite"[99].

86) Nici o interpretare nu este în măsură să dea sensul adevărat al acestor expresii.
87) Să se succeadă una după alta fără întrerupere.
88) El a creat toată făptura.
89) Invocarea cu umilință și în adâncul inimii este mai aproape de devotament și mai departe de fățărnicie.
90) După ce Allah l-a creat și l-a rânduit astfel încât să fie potrivit pentru toate făpturile sale.
91) Cu frică de pedeapsa Lui și cu nădejde în răsplata Lui.
92) Pentru a vesti ploaia adusă de norii ce sunt purtați dintr-un loc în altul.
93) Încărcați de ploaie.
94) Lipsit de vegetație, din pricina uscăciunii.
95) Îi vom învia în Ziua de Apoi, așa cum am dat viață tărâmului mort.
96) Ibn Abbas, exeget al textului canonic, a interpretat acest verset ca fiind o pildă pentru a ilustra deosebirea dintre credincios și necredincios.
97) În limba arabă *Nuh*.
98) Dacă nu-L veți adora pe El sau veți adora pe altcineva.
99) Ziua Judecății de Apoi sau Ziua potopului.

60. Dar căpeteniile neamului său au răspuns: "Noi te vedem pe tine[100] într-o rătăcire învederată!"

61. El le-a răspuns: "O, neam al meu! Eu nu sunt în rătăcire, ci eu sunt trimis de către Stăpânul lumilor.

62. Eu vă vestesc mesajele Stăpânului meu și voi să vă povățuiesc, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți.

63. Oare vă mirați voi că v-a venit o îndemnare de la Domnul vostru printr-un om dintre voi, pentru ca să vă prevină[101], pentru ca voi să fiți cu frică, în nădejdea că voi veți avea parte de îndurare?".

64. Dar ei l-au socotit mincinos. Însă Noi l-am mântuit pe el și pe cei care au fost cu el în corabie și i-am înecat pe cei care au socotit semnele Noastre drept minciuni pentru că ei au fost un neam de orbi.

65. Și [neamului] ’Ad [I l-am trimis] pe fratele lor Hud[102], care le-a zis: “O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?”

66. Dar cârmuitorii neamului său, care nu credeau, au zis: "Noi te vedem pe tine în ignoranță[103] și te socotim pe tine dintre cei mincinoși!"

67. A zis el: "O, neam al meu! Nu este în mine pic de ignoranță, ci eu sunt trimis de Stăpânul lumilor.

68. Eu vă vestesc mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi sfătuitor credincios.[104]

100) Cu aceasta chemare la credința într-un singur Dumnezeu.

101) Asupra pedepsei, dacă nu veți crede!

102) Neamul ’Aad (sau ’Adiții) și neamul Thamud (sau Thamudiții, la care se va face referire în versetul 73 din această sură) sunt vechi populații păgâne din Peninsula Arabă. Păcatele și pedeapsa lor vor fi aduse ca pildă în câteva sure din Coran. Neamul ’Aad ar fi fost un neam de uriași care au trăit în Arabia de Sud. Mormântul profetului lor Hud, din valea Hadramawt, este și astăzi venerat. Referiri la acest neam și la pedepsirea lui revin în alte sure coranice: 11:52-56, 26:123-139 etc.

103) Din cauză că ai părăsit credința neamului tău, îmbrățișând o altă religie.

104) În transmiterea mesajului, fără să vă mint.

69. Oare vă mirați că îndemnul vă vine de la Domnul vostru printr-un om dintre voi pentru a vă preveni? Aduceți-vă aminte că El v-a făcut urmași ai neamului lui Noe și v-a făcut mai mari la înfățișare decât pe ei[105]. Și aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah; poate că voi o să izbândiți!"[106]

70. Au zis ei: "Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri? Adu asupra noastră cele cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre cei ce spun adevărul!"

71. A zis el: "Veți fi loviți de pedeapsa și mânia Domnului vostru! Vă certați cu mine pentru niște nume pe care voi și părinții voștri le-ați dat[107] fără ca Allah să fi pogorât în legătură cu ele nici o dovadă? Așteptați, așadar![108] Dar și eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă!"

72. Și Noi l-am mântuit pe el și pe cei care au fost alături de el, prin mila Noastră, și i-am stârpit pe aceia care au ținut semnele Noastre drept mincinoase și nu au fost credincioși.

73. Și [neamului] Thamud [i l-am trimis] pe fratele lor Salih, [care] le-a zis: “O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că aveți dovada limpede [întru aceasta] de la Domnul vostru. Aceasta este cămila de la Allah, dăruită vouă drept semn[109]. Lăsați-o să mănânce pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu nici un rău, ca să nu vă ajungă un chin dureros!

74. Și aduceți-vă aminte că El v-a făcut urmași ai [neamului] ’Ad și v-a dat sălaș pe acest pământ[110], pentru ca să vă înălțați palate[111] în șesurile lui și să vă săpați case în munți.[112] Aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah și nu faceți rău pe acest pământ, aducând stricăciune!"

105) Mai înalți și mai puternici.
106) Să ajungeți în Paradis.
107) Idolii, care nu sunt decât niște nume.
108) Pedeapsa cu care au fost amenințați.
109) O cămilă minune pe care Allah a creat-o din stânca muntelui, ca semn al sincerității profetului Salih.
110) Adică în zona Al-Hijr, unde se afla un oraș înfloritor, distrus o dată cu neamul ’Ad. Astăzi, este o vale cu numeroase izvoare.
111) În care să locuiți în timpul verii.
112) În care să locuiți în timpul iernii.

75. Dar căpeteniile cele îngâmfate din neamul său au zis acelora care erau socotiți slabi, acelora care credeau dintre ei: "Știți voi de bună seamă că Salih este trimis de Domnul său?" Ei le-au răspuns: "Noi suntem cu credință în cele cu care a fost trimis!"

76. Dar cei îngâmfați au zis: "Noi, în ceea ce credeți voi, suntem neîncrezători!"

77. Și au ologit cămila [și au înjunghiat-o](113) și au călcat porunca Domnului lor, zicând: "O, Salih, adu asupra noastră cele cu care ne amenințí, dacă tu ești dintre trimiși!"(114)

78. Atunci i-a lovit pe ei strigătul și dimineața au fost aflați zăcând întinși în casele lor.(115)

79. Iar el s-a întors de la ei, zicând: "O, neam al meu! Eu v-am vestit mesajul Domnului meu și v-am povățuit de bine, însă voi nu-i iubiți pe povățuitori!"

80. Și [când l-a trimis] pe Lot(116), care a zis neamului său: "Vă dedați voi unei asemenea desfrânări pe care nimeni, din toate lumile, nu a mai cunoscut-o înainte de voi?

81. Voi mergeți la bărbați, în locul femeilor [în loc să mergeți la soțiile voastre], pentru a vă potoli poftele! În adevăr, voi sunteți un neam de desfrânați!"

82. Și neamul său nu a avut alt răspuns decât a zis: "Scoateți-i pe ei(117) din cetatea voastră!(118) Ei sunt oamenii care vor să se țină neprihăniți!"

83. Și Noi l-am mântuit pe el împreună cu familia lui, afară de muierea lui, care a fost printre cei pierduți.(119)

113) I-au tăiat mai întâi picioarele cu sabia, iar apoi au înjunghiat-o.

114) Pedeapsa pentru uciderea cămilei.

115) Cu fața spre pământ, fără viață.

116) Lot era nepotul lui Avraam și locuia în cetatea Sodoma. Allah l-a trimis la neamul din această cetate și din împrejurimi, pentru a-l îndemna la credință în El și pentru a-i opri de la păcate și de la pederastie, pe care nu o mai cunoscuse alt neam până la ei.

117) Pe Lot și pe ceilalți credincioși.

118) Sodoma și Gomora.

119) Cei rămași în cetate și nimiciți.

84. Și Noi am lăsat să cadă peste ei ploaie(120). Deci privește cum a fost sfârșitul nelegiuiților!

85. Și la Madyan(121) [I l-am trimis] pe fratele lor Șuayb, care le-a zis: "O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că v-a venit o dovadă limpede [pentru aceasta] de la Domnul vostru! Deci, dați măsură și greutate dreaptă și nu dați oamenilor mai puțin din lucrurile [care li se cuvin] lor! Și nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire!(122) Aceasta este mai bine pentru voi, dacă sunteți credincioși!

86. Și nu vă așezați în fiecare drum, ca să amenințați și să-l împiedicați de la calea lui Allah pe cel care crede în El și să cercați să o faceți strâmbă! Aduceți-vă aminte că voi ați fost puțini și că El v-a înmulțit! Și priviți cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciune!

87. Dacă o parte dintre voi a crezut în [mesajul] cel cu care eu am fost trimis, dar o altă parte nu crede, atunci aveți răbdare până ce Allah va judeca între noi(123), căci El este cel mai bun dintre judecători!".

88. Dar au zis căpeteniile din neamul lui, care se semețeau(124): "Te vom alunga, o Șuayb, pe tine și pe aceia care cred împreună cu tine, afară din cetatea noastră! Sau vă întoarceți la religia noastră!". Însă el le-a răspuns: "Chiar dacă nu voim s-o facem?(125)

89. Am născoci minciuni împotriva lui Allah, dacă ne-am întoarce la religia voastră după ce Allah ne-a mântuit de ea(126). Noi nu trebuie să ne întoarcem la ea decât dacă voiește Allah, Domnul nostru [să ne ducă în rătăcire]! Însă Domnul nostru cuprinde toate lucrurile cu știința Sa. Noi în Allah ne încredem!(127) Doamne, judecă între noi și între neamul nostru întru dreptate, căci Tu ești cel mai bun dintre judecători!".

120) Ploaie de pietre și foc. Vezi și sura 11:82.

121) Numele unui trib și al unui oraș, în apropiere de Ma'an, pe drumul Hedjazului.

122) Prin necredință și nelegiuire.

123) Pentru ca adepții Adevărului să izbândească asupra adepților neadevărului.

124) Să nu creadă.

125) Ne veți constrânge la aceasta, chiar dacă nu voim s-o facem?

126) La rânduiala sau credința păgână.

127) Ca să ne păzească să nu ne mai întoarcem la ea.

90. Au zis atunci căpeteniile care nu credeau din neamul lui: "Dacă-l urmați pe Șuayb, atunci [să știți că] voi sunteți pierduți!"

91. Și i-a lovit cutremurul și dimineața i-a găsit zăcând întinși în casele lor[128].

92. Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos au fost ca și când n-ar fi petrecut niciodată în ele.[129] Aceia care l-au socotit pe Șuayb mincinos, aceia au fost pierduți!

93. S-a întors de la ei și le-a zis: O, neam al meu! Eu doară v-am vestit mesajele Domnului meu și v-am sfătuit pe voi! Cum să mă întristez eu pentru un neam de necredincioși?!"

94. Și Noi nu am trimis nici un profet într-o cetate fără să nu fi lovit poporul ei cu nenorocire și stricăciune, pentru ca ei să se roage [pentru iertare],

95. Apoi am schimbat răul cu bine, astfel încât ei au crescut în număr și în bogăție și au zis: "I-au atins și pe părinții noștri nenorocirea și îndestularea!". Atunci i-am luat Noi pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama.

96. Dacă neamurile acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pre pământ[130]. Însă ei i-au socotit mincinoși[131] și din această pricină Noi i-am apucat[132] pentru ceea ce au agonisit.[133]

97. Oare locuitorii cetăților[134] erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră, în timpul nopții, pe când ei dormeau?

98. Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră în plină zi, pe când ei se veseleau?

128) Morți.
129) În casele lor.
130) Ar fi avut parte de ploaia cerului și de roadele pământului.
131) Pe profeți.
132) I-am pedepsit.
133) Pentru păcatele pe care le-a săvârșit.
134) Menționate mai înainte.

99. Oare se credeau ei la adăpost de viclenia lui Allah?[135] Dar nu se poate socoti la adăpost de vicleșugurile lui Allah decât neamul celor pierduți!

100. Oare nu le-a fost limpede celor care au primit pământul ca moștenire de la neamul lui de dinainte[136] că Noi, dacă voim, putem să-i pedepsim pentru păcatele lor și să le pecetluim inimile[137], ca ei să nu mai audă nimic?

101. Iată aceste cetăți[138], ale căror istorii ți le povestim! Trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei nu au voit să creadă în ceea ce socotiseră mai înainte a fi minciună. Așa pecetluiește Allah inimile necredincioșilor!

102. Noi nu i-am găsit pe cei mai mulți dintre ei ținând un legământ, ci pe cei mai mulți dintre ei i-am aflat abătuți din drum.

103. Apoi, după ei[139], Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre[140] la Faraon[141] și la dregătorii lui, însă ei s-au arătat nedrepți față de ele.[142] Privește, dară, cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciuni!

104. Și a zis Moise: "O, Faraon! Eu sunt un trimis al Stăpânului lumilor[143],

105. Se cuvine, așadar, să nu spun nimic alta pe seama lui Allah decât numai adevărul. Am venit la voi cu dovadă limpede[144] de la Domnul vostru, deci trimite cu mine pe fiii lui Israel!"

106. A zis [Faraon]: "Dacă ai venit cu un semn, atunci adu-l dacă ești dintre cei care spun adevărul!"

135) În sensul că El îi poate nimici pe robii Lui tocmai atunci când ei se așteaptă mai puțin.

136) Pe care Allah l-a nimicit pentru păcatele fiilor lui.

137) Astfel încât să nu mai primească nici o povață și nici o credință.

138) Cele menționate în versetele anterioare, adică ale neamurilor lui Noe, 'Ad, Thamud, ale neamurilor lui Lot și Șuayb.

139) După mesagerii pe care i-am pomenit mai înainte.

140) Semnele și minunile profeției.

141) Titlul regilor Egiptului, în vremea lui Moise.

142) Față de semnele Noastre.

143) M-a trimis la tine făcătorul tuturor lucrurilor și stăpânul lor.

144) Semn de la El, care dovedește adevărul spuselor mele.

107. Atunci a aruncat toiagul său și, iată, că el era un șarpe vădit.[145]

108. Și a scos mâna sa[146] și, iată, ea era albă[147] pentru cei care priveau.

109. Au zis atunci dregătorii din neamul lui Faraon: "Acesta este un vrăjitor iscusit!

110. El voiește să vă scoată pe voi din pământul vostru!"[148] "Deci ce porunciți?" [a întrebat Faraon].

111. Au zis ei: "Amână-l pe el și pe fratele lui[149] și trimite în orașe strângători,

112. Care să-i aducă la tine pe toți vrăjitorii iscusiți!"

113. Și au venit vrăjitorii la Faraon și au zis: "Vom avea noi parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori?"

114. Le-a răspuns: "Da! Și veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați mie!"

115. [Atunci] au zis ei: "O, Moise! Vrei să arunci tu [primul] ori suntem noi cei care aruncă [primii]?"

116. Le-a răspuns [Moise]: "Aruncați voi!" Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor[150] și i-au înfricoșat și au adus vrajă mare!

117. Și i-am revelat Noi lui Moise: "Aruncă toiagul tău!" Și iată că el[151] a înșfăcat ceea ce ei izvodiseră.[152]

118. Și astfel adevărul a ieșit la iveală[153], iar ceea ce făceau ei a pierit.

145) Un șarpe adevărat, mare.

146) A scos mâna sa din deschizătura veșmântului.

147) De un alb mai strălucitor decât lumina soarelui.

148) Din pământul Egiptului, prin vrăjile lui.

149) Amână luarea hotărârii de pedepsire a lor și nu te grăbi, până ce nu se va dovedi neputința lor!

150) I-au făcut să-și închipuie ceea ce nu exista în realitate.

151) Toiagul lui Moise prefăcut în șarpe.

152) Ceea ce își închipuiau că e adevărat și, de fapt, era fals, adică toiegele lor prefăcute în șerpi.

153) S-a confirmat incapacitatea lor de a face ceea ce putea face Moise.

119. Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost biruiți acolo[154] și s-au întors rușinați.[155]

120. Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se.[156]

121. [Și] au zis ei: "Credem în Domnul lumilor,

122. În Domnul lui Moise și Aaron!"

123. A zis Faraon [atunci]: "Ați crezut în el mai înainte ca eu să vă fi îngăduit? Acesta este un vicleșug[157] pe care l-ați urzit față de cetate[158], pentru ca să scoateți din ea poporul lui.[159] Dar veți afla voi în curând![160]

124. Vă voi tăia mâinile și picioarele voastre cruciș[161] și apoi vă voi răstigni pe toți!"

125. Ei au răspuns: "Noi către Domnul nostru ne întoarcem![162]

126. Tu nu te răzbuni pe noi decât pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit. Doamne, revarsă asupra noastră răbdare[163] și fă-ne pe noi să murim cu desăvârșire supuși [musulmani]!"[164]

127. Au zis dregătorii din neamul lui Faraon: "Vrei să-i lași pe Moise și pe neamul lui să facă stricăciune în țară și să te părăsească pe tine și pe zeii tăi?" A răspuns el: "Îi vom măcelări pe fiii lor și le vom lăsa în viață pe muierile lor. Noi vom fi deasupra lor, biruitori!"

128. Moise a zis către neamul său: "Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători[165], căci al lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [fericit] este al celor care au frică."[166]

154) În locul în care s-au adunat.
155) Umiliți.
156) Când și-au dat seama de adevăr.
157) Vrăjile pe care le-ați făcut.
158) Egipt.
159) L-ați urzit împreună cu Moise împotriva Egiptului.
160) Îi amenință cu ceea ce urmează.
161) Adică piciorul drept și mâna stângă (sau invers).
162) În Ziua Învierii (și nu ne pasă de amenințările tale).
163) Ca să dovedim religia Ta.
164) Supuși Ție cu totul.
165) Cu suferința voastră.
166) De Allah.

129. [Și] i-au răspuns ei: "Am avut de îndurat[167] înainte ca tu să vii la noi[168], ca și după ce ai venit la noi!" Dar [Moise] le-a răspuns: "S-ar putea ca Domnul vostru să-l nimicească pe dușmanul vostru[169] și să vă facă pe voi stăpâni pe acest pământ pentru ca să vadă cum faceți voi!"

130. Și am cercat Noi pe neamul lui Faraon cu ani de foamete și cu lipsă de roade, poate că vor lua aminte!

131. Și când aveau parte de bine, atunci ziceau ei: "Aceasta ni se cuvine nouă!"[170] Iar dacă se abătea asupra lor ceva rău, atunci vedeau semn rău în Moise și în cei care erau cu el. Însă semnele lor se află la Allah[171], dar cei mai mulți dintre ei nu știu!

132. Și au zis ei: "Orice semne ne vei aduce, ca să ne farmeci cu ele, noi nu-ți vom fi ție credincioși!"

133. Și am trimis Noi asupra lor potopul[172], lăcustele[173], păduchii[174], broaștele[175] și sângele[176], ca semne deslușite, dar ei s-au îngâmfat și au fost un neam de păcătoși.

134. Și când venea asupra lor pedeapsa, ziceau ei: "O, Moise! Roagă-te pentru noi Stăpânului tău, după legământul pe care l-a făcut cu tine! Și de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine și-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe fiii lui Israel!"

135. Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, pe care ei trebuia să-l atingă[177], iată că ei au călcat făgăduința.

136. Deci ne-am răzbunat pe ei și i-am înecat în mare, pentru că ei au luat de minciună semnele Noastre și au fost nepăsători față de ele.

167) Am fost umiliți de către Faraon și oștenii săi.
168) Cu mesajul tău.
169) Pe Faraon și pe oștenii săi.
170) Fără să vadă în aceasta harul lui Allah și fără să-i aducă mulțumire.
171) Ca pedeapsă pentru faptele lor rele.
172) Torenți uriași care au stricat culturile sau moartea violentă.
173) Care au devorat frunzele și roadele rămase după potop.
174) Păduchii propriu-ziși sau insectele mici care aduc daune culturilor.
175) Broaștele s-au înmulțit și s-au risipit pretutindeni, intrând în case, în mâncare, în apă și chiar în gurile lor atunci când vorbeau.
176) Apa se preschimba în sânge și oamenii nu mai puteau să bea din ea.
177) Până la termenul sorocit, constând în momentul nimicirii lor prin înecarea în mare.

137. Și pe oamenii care au fost oprimați[178] i-am făcut moștenitori peste ținuturile de răsărit ale pământului și peste ținuturile lui de apus, pe care Noi le-am binecuvântat. Iar cuvântul cel mai frumos al Domnului tău asupra fiilor lui Israel s-a împlinit[179] pentru că au fost statornici. Și Noi am nimicit ceea ce au durat Faraon și neamul său[180] și ceea ce ei au ridicat.[181]

138. Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea.[182] Și au venit ei la un neam care se închina unor idoli. Atunci i-au zis ei: "O, Moise! Fă-ne nouă un zeu[183], așa cum au și ei zei!" Dar el le-a răspuns: "Voi sunteți un neam de neștiutori![184]

139. Cele în care petrec aceștia[185] pierdute sunt și în deșert este ceea ce fac ei!"[186]

140. A [mai] zis el: "Să vă caut vouă o altă divinitate în afara lui Allah, care v-a pus pe voi mai presus de toate lumile?".[187]

141. [Aduceți-vă voi aminte că] Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon care v-a supus la cel mai rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe muierile voastre. Aceasta a fost grea încercare de la Domnul vostru!

142. Și Noi i-am hotărât lui Moise după treizeci de nopți, pe care le-am întregit cu încă alte zece, astfel încât termenul fixat de Domnul său venea după patruzeci de nopți.[188] Și Moise i-a zis fratelui său Aaron: "Ține-mi locul la neamul meu și fii cu dreptate și nu urma drumul celor care aduc stricăciune!"

178) Prin înrobire și uciderea fiilor.
179) Promisiunea făcută de Allah fiilor lui Israel că îl va nimici pe Faraon.
180) Din imobile și palate.
181) Din grădini sau edificii.
182) În care s-au înecat dușmanii lor. Este vorba de Marea Roșie.
183) Un idol.
184) Măreția puterii divine, pe care nu o are decât Allah cel Unic.
185) Adoratorii acelor idoli.
186) Adorarea idolilor.
187) Lumile din vremea lor.
188) Allah i-a poruncit lui Moise să urce pe muntele Tor pentru a-i da legile pe care le-a scris pentru neamul său. A urcat Moise pe munte și a rămas acolo patruzeci de zile, în care a adus tablele pe care a scris legile lor.

143. Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a vorbit cu el Domnul său, a zis el: "Doamne, arată-Te mie ca să Te văd!". I-a răspuns lui: "Tu nu Mă vei putea vedea, dar privește la Munte și de va rămâne el neclintit, atunci Mă vei vedea!"(189) Și când s-a arătat Domnul său Muntelui, l-a prefăcut în pulbere, iar Moise s-a prăbușit leșinat. Iar când și-a venit în fire, a zis: "Mărire Ție! Mă întorc la Tine căindu-mă(190) și sunt cel dintâi dintre credincioși!"

144. A grăit [Allah]: "O, Moise! Te-am ales, dintre toți oamenii, pentru mesajele Mele și pentru cuvintele Mele!(191) Deci primește ceea ce-ți dau și fii dintre cei mulțumitori!"

145. Și Noi i-am scris pe table îndemnare despre toate lucrurile și tâlcuire despre toate lucrurile.(192) "Ține-le, așadar, cu putere(193) și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele! Apoi vă voi arăta vouă sălașul celor abătuți din drum.

146. Voi să-i îndepărtez de la semnele Mele pe cei care sunt îngâmfați, pe pământ, pe nedrept. Chiar de-ar vedea fiecare semn, ei tot nu cred în el. Iar dacă văd calea cea bună, ei nu o primesc drept drum, dar dacă văd calea rătăcirii, o primesc drept drum. Aceasta pentru că ei țin semnele Noastre de mincinoase și sunt nepăsători față de ele!

147. Iar aceia care țin de mincinoase semnele Noastre și întâlnirea cu Ziua de Apoi, faptele lor sunt în deșert. Oare ar putea fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce fac?"

148. Și neamul lui Moise a făcut, după el, din podoabele lor un vițel cu trup care avea și muget.(194) Oare n-au băgat ei de seamă că el nu le vorbește și nu-i călăuzește pe nici un drum? L-au luat pe el(195) [drept Dumnezeu] și au fost ei nelegiuiți.

189) Și de va rămâne pe locul său nemișcat, cînd Mă voi arăta lui, și nu se va cutremura, atunci Mă vei vedea.

190) Pentru că am cutezat să cer să Te văd.

191) Când te-am ales să-ți transmit mesajul Meu și să vorbesc cu tine.

192) Îngăduite și interzise.

193) Cu hotărâre de a acționa în conformitate cu ele.

194) După plecarea lui Moise la întâlnirea hotărâtă cu Domnul său, neamul lui a făcut un vițel din podoabele de aur, care datorită unui curent de aer ce trecea prin interiorul lui scotea un sunet ce semăna cu mugetul, dar el era un trup lipsit de viață.

149. Şi când s-au fost căit ei şi şi-au dat seama că au rătăcit, au zis: "Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi şi nu ne va ierta, vom fi şi noi printre cei pierduţi!"

150. Şi când s-a întors Moise la neamul său, mâniat şi întristat, a zis el: "Mare rău aţi săvârşit voi în lipsa mea! Aţi voit voi să grăbiţi porunca Domnului vostru?" Şi a aruncat tablele, l-a apucat de cap pe fratele său şi l-a tras spre el. Şi a zis [Aaron]: "O, fiu al mamei mele! Poporul m-a ţinut de slab şi aproape a fost să mă ucidă. Nu-i face pe duşmani să se bucure de nenorocirea mea şi nu mă pune pe mine alături de neamul celor nelegiuiţi!"

151. A zis: "Doamne, iartă-mi mie şi fratelui meu şi lasă-ne pe noi să intrăm întru îndurarea Ta, căci Tu eşti cel mai Îndurător dintre cei îndurători".

152. Pe cei ce au primit [au adorat] viţelul îi va ajunge mânie de la Domnul lor şi înjosire în această viaţă. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care născocesc [idoli],

153. Dar cu aceia care au săvârşit fapte rele, dar după aceea s-au căit[196] şi au crezut, Domnul Tău este - după aceea - Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

154. Şi după ce s-a potolit mânia lui Moise, a luat tablele.[197] În scrisul lor era călăuzire şi îndurare pentru aceia care se tem de Domnul lor.

155. Şi a ales Moise şaptezeci de bărbaţi din neamul său pentru timpul întâlnirii cu Noi. Şi când i-a lovit cutremurul [de pământ], a zis el: "Doamne, dacă Tu ai fi voit, i-ai fi putut pierde mai dinainte, ca şi pe mine. Oare vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au săvârşit cei nelegiuiţi dintre noi?[198] Aceasta nu este decât o încercare de la Tine, cu care-i duci în rătăcire pe cei care Tu voieşti şi îi călăuzeşti pe cei care Tu voieşti. Tu eşti Ocrotitorul nostru. Deci iartă-ne nouă şi îndură-Te de noi, căci Tu eşti cel mai bun dintre iertători!

195) Ca zeu al lor, pe care l-au adorat.
196) Faţă de Allah.
197) Pe care le aruncase de mânie şi se spărseseră.
198) Cei care adoraseră viţelul.

156. Prescrie pentru noi binele în această lume, ca și în Viața de Apoi! Noi, iată că ne întoarcem la Tine, căindu-ne". A grăit [Allah]: "Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cei care voiesc Eu, iar îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile. Și Eu voi prescrie pentru aceia care au frică și achită Dania [*Az-Zakat*] și cei care cred în semnele Noastre,

157. Pentru aceia care îl urmează pe trimis, profetul neînvățat(199), despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate(200) și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el(201) și îl susțin și îl ajută și urmează lumina(202) care a fost pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori".

158. Spune: "O, oameni! Eu sunt pentru voi toți trimisul lui Allah, căruia îi aparține împărăția cerurilor și a pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în trimisul Său, profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!"

159. Și în neamul lui Moise este o comunitate care-i călăuzește [pe ceilalți] către Adevăr și cu el judecă, după dreptate.

160. Și Noi i-am împărțit(203) în douăsprezece seminții, comunități, și i-am revelat lui Moise, atunci când neamul său i-a cerut de băut [apă](204): "Lovește cu toiagul tău în stâncă!" Și iată că au țâșnit din ea douăsprezece izvoare, încât fiecare seminție știa locul său de băut. Și le-am făcut umbră cu norii(205) și am pogorât asupra lor mana și prepelițele, [zicând]: "Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dat ca hrană!" Și nedreptatea lor nu Ne-a atins pe Noi, ci cu ei înșiși s-au nedreptățit.

199) Care nu a primit învățătură de la oameni și care nu știa nici să scrie, nici să citească [Muhammed].

200) Cum sunt carnea de porc, mortăciunea și sângele.

201) În Profet.

202) Coranul.

203) Neamul lui Moise.

204) În deșert.

205) Pentru a-i apăra de dogoarea soarelui.

161. Și când li s-a spus[206]: "Locuiți în această cetate[207] și mâncați din ea de oriunde voiți, dar spuneți: "Iertare!" Și intrați pe poartă[208], prosternându-vă! Noi vom ierta păcatele voastre și le vom dărui și mai mult acelora care fac bine!".

162. Dar aceia care au fost nelegiuiți dintre ei au schimbat cu un altul cuvântul care li se spusese. Atunci, Noi am trimis asupra lor pedeapsă din cer, pentru că au fost nelegiuiți.[209]

163. Întreabă-i pe ei[210] despre cetatea care era așezată lângă Mare, când ei au călcat Sabatul! Peștii au venit la ei în ziua Sabatului, ieșind la suprafață; dar în ziua când nu era Sabat, n-au venit la ei. Astfel i-am încercat Noi pentru abaterea lor din drum.

164. Și când a zis o mulțime dintre ei[211] "De ce îndemnați un neam pe care Allah voiește să-l nimicească sau să-l osândească la un chin greu?", au răspuns [ceilalți]: "Pentru dezvinovățire la Domnul vostru; și poate că ei vor avea frică!"

165. Și când au uitat ceea ce li s-a poruncit, i-am mântuit Noi pe cei care au oprit de la rău și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuiți la chin aspru, pentru abaterea lor din drum.

166. Și pentru că totuși au călcat ceea ce le fusese oprit, le-am zis Noi: "Fiți maimuțe demne de dispreț!"

167. Și [știi] când Domnul tău a vestit că El va trimite asupra lor[212] pe cineva care să-i cerce cu grea osândă până în Ziua Învierii! Domnul tău este repede la pedeapsă, dar El este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

168. Și Noi i-am împărțit în comunități pe pământ. Unii dintre ei sunt drepți, iar alții sunt mai puțin de-atât. Și i-am cercat cu bune și rele, doar-doar se vor întoarce [la calea cea bună].

206) De către Moise.
207) Ierusalim.
208) Poarta cetății.
209) Vezi și 2:57-59
210) Întreabă-i pe evrei.
211) Un grup dintre evreii evlavioși.
212) Asupra iudeilor.

169. Apoi, după ei au venit urmași care au moștenit Cartea[213], însă ei aleg ceea ce este mai josnic[214] în această lume, zicând: “Ni se va ierta nouă!” Și dacă [lucruri] asemănătoare acestuia li se oferă lor, ei le primesc. Oare nu s-a încheiat cu ei legământul Cărții, ca ei să nu pună pe seama lui Allah decât Adevărul? Și-au cercetat ei ce se află întrînsa. Dar Casa din Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care au frică! Oare nu voiți să pricepeți?

170. Iar cei ce se țin de Carte și împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioși!

171. Și când am ridicat Noi Muntele[215] deasupra lor, ca și când ar fi fost un umbrar[216], și ei și-au închipuit că va cădea peste ei, [le-am zis]: "Țineți cu putere ceea ce v-am dat și aduceți-vă aminte de ceea ce se află înlăuntru! Poate că voi vă veți teme!"

172. Și când Domnul tău a scos urmași din fiii lui Adam, din coastele lor[217], și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [zicându-le]: "Nu sunt Eu Domnul vostru?", au răspuns ei: "Ba da, facem mărturie!", pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: Noi am fost fără grijă de aceasta[218]!".

173. Sau să nu spuneți “Părinții noștri au fost politeiști mai înainte, iar noi suntem urmași după ei. Vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au făcut cei mincinoși?”.

174. Astfel facem Noi semnele limpezi; poate că ei se vor întoarce[219].

213) Tora.
214) Tot ceea ce înseamnă păcat.
215) Muntele Tor.
216) Un nor.
217) În textul arab apare cuvântul *Zuhur*, plural de la *zahr* "spate, spinare".
218) Allah a făcut legământ cu urmașii lui Adam, când ei se aflau în lumea invizibilă, ca ei să-L socotească a fi unic și să se supună rânduielilor Sale. Allah a introdus acest lucru în natura lor și ei au făcut mărturie în acest sens și I-au dat Domnului lor făgăduință întru aceasta, după ce Allah i-a făcut să înțeleagă că acest legământ le este luat pentru ca ei să nu spună în Ziua Învierii că n-au avut cunoștință de el sau că părinții lor au fost rătăciți și au rătăcit și ei, asemenea lor. Allah a luat făgăduință de la fiecare dintre ei.
219) La Adevăr.

175. Istorisește-le lor vestea despre acela căruia Noi i-am dat semnele Noastre, dar el s-a abătut de la ele. Șeitan și l-a supus și astfel el s-a aflat printre cei rătăciți

176. Dacă Noi am fi voit, l-am fi ridicat prin ele(220), însă el a înclinat spre pământ și a urmat poftei sale. Pilda lui este asemenea pildei câinelui: dacă-l alungi, el scoate limba gâfâind; dacă-l lași în pace, tot scoate limba gâfâind. Aceasta este pilda acelora care socotesc semnele Noastre mincinoase. Istorisește-le, dară, povestea; poate că ei vor cugeta!

177. Rea pildă este [aceasta] a neamului celor care au luat semnele Noastre drept minciuni și împotriva lor înșiși au săvârșit ei nedreptatea.

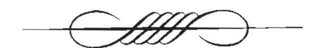
178. Acela pe care îl călăuzește Allah este bine ocârmuit, iar aceia pe care îi duce întru rătăcire sunt pierduți.

179. Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre djinni și oameni(221). Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele(222). Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți. Aceștia sunt nepăsători.

180. Ale lui Allah sunt numele cele mai frumoase(223)! Chemați-L cu ele și depărtați-vă de aceia care schimonosesc numele Lui(224)! Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!

181. Și printre aceia pe care Noi i-am creat(225) se află o comunitate ce călăuzește după adevăr și prin el purcede cu dreptate.

182. Pe aceia care socotesc semnele Noastre mincinoase îi vom duce treptat [către pieire], prin mijloace pe care ei nu le știu.

220) Prin semnele Noastre.

221) Aceștia sunt cei necredincioși dintre ei.

222) Ei nu se folosesc de simțurile cu care Allah i-a înzestrat pentru a se călăuzi.

223) Cele nouăzeci și nouă de epitete sau nume sublime ale lui Allah. Conform unui hadis, acela care le știe pe toate va ajunge în Paradis.

224) Le deformează și se abat cu ele de la adevăr. Aluzie la faptul că păgânii legau numele unor idoli de numele lui Allah: Idolul Al-Lat era asociat cu numele lui Allah, idolul Uzza era asociat cu epitetul Al-Aziz (Puternicul), iar idolul Manat era asociat cu epitetul Al-Mannan (Binefăcătorul).

225) Pentru a ajunge în Paradis.

183. Voi să le dau lor un răgaz, însă viclenia Mea este temeinică(226).

184. Oare nu pricep ei? În tovarăşul lor(227) nu este pic de nebunie!(228) El nu este decât un prevenitor limpede(229).

185. Oare nu văd ei împărăţia cerurilor şi a pământului şi [toate] lucrurile pe care le-a creat Allah şi că s-ar putea ca sorocul lor să fie aproape?(230) În ce cuvinte vor crede ei după aceasta?(231)

186. Aceia pe care Allah îi duce în rătăcire nu au ocârmuitor, iar El îi lasă să rătăcească în nelegiuirea lor(232).

187. Ei(233) Te vor întreba despre Ceas(234): "Când va veni el?" Spune: "Numai la Domnul meu este ştirea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. Va fi el greu pentru ceruri şi pentru pământ şi nu va veni asupra voastră decât pe neaşteptate". Te întreabă de parcă tu ai fi interesat [să ştii](235). Spune: "Numai la Allah se află ştirea despre el!". Dar cei mai mulţi oameni nu ştiu.

188. Spune(236): "Eu nu stăpânesc nici un folos pentru mine şi nici o stricăciune, în afară de ceea ce voieşte Allah. Dacă eu aş fi ştiut necunoscutul, aş avea prisosinţă de bunuri şi nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor şi un binevestitor pentru oamenii care cred(237).

226) Cuvintele sunt adresate păgânilor mekkani din neamul Qurayş.
227) Profetul Muhammed.
228) Aşa cum pretindeau adversarii săi.
229) Un profet care avertizează în mod clar.
230) Pieirea lor să fie aproape, iar ei se află în cea mai jalnică stare?
231) După Coran, dacă au crezut în el?
232) În necredinţa lor.
233) Mekkanii.
234) Despre momentul Zilei de Apoi.
235) Profetul este, de fapt, interesat să ştie când va sosi Ziua Învierii.
236) Se adresează lui Muhammed.
237) Eu nu sunt decât un trimis şi nu ştiu necunoscutul. Prin acest verset s-a dat o replică tuturor acelora care pretindeau că ar şti necunoscutul şi ar putea prezice viitorul. Dacă Profetul însuşi mărturiseşte că el nu-l cunoaşte, atunci cum ar putea cuteza altcineva să pretindă acest lucru?

189. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet și din el a făcut-o și pe perechea lui, lângă care el să poată găsi liniște. Și când el s-a împreunat cu ea, a purtat ea o sarcină ușoară și putea umbla cu ea. Dar când s-a simțit mai grea, au strigat ei amândoi [rugându-se] către Allah, Domnul lor: "De ne vei dărui un [copil] bun, vom fi noi dintre cei mulțumitori!".

190. Și când le-a dăruit lor un [copil] bun(238), I-au făcut Lui asociați, ca răsplată pentru ceea ce le-a dat. Dar Allah s-a înălțat deasupra celor pe care I-au asociat [Lui].

191. Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele] sunt create

192. Și care nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor?

193. Iar de-i chemați la drumul cel drept, ei nu vă urmează. Tot una este pentru voi de-i chemați ori de păstrați tăcere!(239)

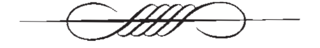
194. Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă(240). Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!

195. Au ei, oare, picioare cu care să meargă? Sau au ei mâini cu care să lovească? Sau au ei ochi cu care să vadă? Sau au ei urechi cu care să audă? Spune: "Chemați-i pe asociații voștri și apoi folosiți viclenia împotriva mea și nu-mi dați nici un răgaz!"

196. Ocrotitorul meu este Allah Cel care a pogorât Cartea(241) și El ia asupra Sa [ocrotirea] celor evlavioși(242).

197. Aceia pe care îi chemați în locul Lui(243) nu vor putea să vă ajute și nici lor înșiși nu-și vor putea fi de ajutor.

198. Iar dacă-i chemi la calea cea dreaptă, ei nu aud. Îi vezi cum se uită la tine, ei însă nu văd.

238) Aici este vorba despre idolatrii din neamul lui Adam.
239) Căci acești idoli nu aud chemarea voastră.
240) Sunt făpturi ca și voi, fără nici o putere.
241) Coranul.
242) Îi ajută și nu-i părăsește.
243) Adică idolii.

199. Fii cu iertare[244], poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!

200. Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Cel care Aude Totul [și] Bineștiutor [*Sami', 'Alim*].

201. Aceia care au frică [de Allah], când îi atinge ceva rău din partea lui Șeitan[245], își aduc aminte și iată cum ei văd [primejdia].

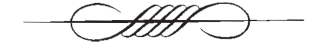
202. Însă pe frații lor îi împing [șeitanii] în rătăcire, încât apoi ei nu se mai pot opri.

203. Și când lor nu le aduci semn, atunci zic ei: "Nu-l născocești tu?". Spune: "Eu nu urmez decât ceea ce-mi este revelat de Domnul meu!" Acestea[246] sunt dovezi limpezi de la Domnul vostru, ocârmuire și îndurare pentru un neam [de oameni] care cred!

204. Și când este citit Coranul, atunci ascultați-l cu atenție și păstrați tăcere, poate că voi veți avea parte de îndurare [de la Allah]!

205. Pomenește-L pe Domnul tău în sufletul tău[247], cu umilință și frică, fără a o rosti cu glas tare, atât dimineața cât și seara, și nu fi dintre cei nepăsători[248]!

206. Chiar și cei ce sunt aproape de Domnul tău nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, ci ei Îl preamăresc și se prosternează dinaintea Lui[249].

244) Și nu te mânia!
245) O ispită diavolească.
246) Coranul.
247) În acest verset se adresează Profetului Muhammed.
248) Cei care neglijează să-L pomenească pe Allah.
249) După acest ultim verset, în recitarea liturgică a Coranului urmează prosternarea. Această prosternare se găsește în paisprezece locuri din Coran. Aici este vorba de prima prosternare.

8 SURAT AL-'ANFAL(1)

(Medinită [88]; 75 versete)(2)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ei te întreabă(3) despre prăzi. Spune(4): "Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului!(5)" Și fiți cu frică de Allah, fiți cu pace între voi(6) și fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său(7), dacă sunteți credincioși!

2. Ci cu adevărat, credincioși sunt aceia ale căror inimi se cutremură(8) când se pomenește [numele lui] Allah și a căror credință sporește când li se citesc versetele Lui și se încred în Domnul Lor.(9)

3. Și aceia care plinesc Rugăciunea [*As-Salat*](10) și dau milostenie [pe calea lui Allah] din cele cu care Noi i-am înzestrat(11).

4. Aceștia sunt cu adevărat credincioși și ei au trepte la Domnul lor(12), precum și iertare și câștig din belșug(13).

1) În traducere "Sura Prăzilor", după cuvântul *'anfal* (pl. de *nafal*), care apare în versetul 1 și după faptul că ea a fost revelată în legătură cu prăzile capturate în urma bătăliei de la Badr, din anul 2 al Hegirei. Vezi și 3:13.

2) După o interpretare, versetele 30-37 ar aparține perioadei mekkane.

3) Companionii (*as-sahaba*) care au luat parte la bătălia de la Badr îl întreabă pe Profet despre împărțirea prăzilor.

4) Spune Muhammed!

5) Profetul le dăruiește cui voiește el, respectând voința lui Allah. După bătălia de la Badr le-a împărțit musulmanilor în mod egal, dăruind chiar și mai mult acelora care au cerut.

6) La împărțirea prăzilor să nu vă certați. Stabiliți legături de înțelegere între voi și evitați neînțelegerile!

7) În legătură cu împărțirea făcută.

8) De teama măreției și puterii Lui.

9) Și nu doresc pe nimeni altcineva în afară de El.

10) Rugăciunile prescrise la vremea lor.

11) Atât sub forma Daniei impuse, cât și sub forma pomenilor.

12) Au poziții înalte în Rai.

13) Prin *rizq*, tradus aici prin "câștig", se are în vedere fericirea de care vor avea parte în Paradis.

5. La fel, în numele Adevărului te-a scos Domnul tău din casa ta[14], cu toate că o parte dintre dreptcredincioși nu erau doritori[15].

6. Ei se certau cu tine în legătură cu Adevărul[16], după ce el devenise limpede, ca și când ar fi fost duși la moarte și chiar ar fi văzut-o[17].

7. [Aduceți-vă aminte] când Allah v-a făgăduit vouă că una din cele două cete[18] va să fie a voastră! Și ați fi vrut voi să fie a voastră cea care nu avea arme[19], însă Allah a voit să adeverească Adevărul cu vorbele Sale[20] și să-i nimicească pe necredincioși până la ultimul,

8. Pentru a face să se adeverească Adevărul și să curme neadevărul, cu toate că nelegiuiții se împotriveau[21].

9. [Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns numaidecât: "Eu voi să vă vin în ajutor cu o mie de îngeri, rânduiți unul după altul"!

10. Allah nu l-a făcut[22] decât pentru a fi bună vestire[23], pentru ca inimile voastre să-și găsească liniștea cu ea. Și nu este victorie decât numai de la Allah. Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

14) Din Medina pentru incursiunea de la Badr.

15) Să iasă pentru a se întâlni cu dușmanul. Aluzie la bătălia de la Badr, pe care unii dintre credincioși nu o doreau.

16) Aici prin Adevăr se are în vedere lupta sfântă (*jihad*).

17) Aluzie la o serie de detalii ale bătăliei de la Badr. Profetul cu oastea sa a interceptat caravana la Badr, dar datorită abilității lui Abu Sufyan, acesta a scăpat din ambuscadă. Cu toate acestea, Profetul a hotărât să nu se întoarcă la Medina, ci să înfrunte oastea mekkană sosită în grabă pentru a asigura protecția caravanei. Nepregătiți pentru o astfel de eventualitate, unii musulmani (conform versetului 5) s-au temut. Ciocnirea a survenit câteva zile mai târziu cu victoria răsunătoare a musulmanilor (vezi și 3:123 și nota).

18) Caravana condusă de Abu Sufyan, care se întorcea din Siria încărcată cu mărfuri, de o parte, și oastea condusă de Abu Jahl, sosită de la Mekka în ajutorul ei, de cealaltă parte.

19) Caravana, pentru a pune mâna pe prăzi fără luptă.

20) Prin promisiunea făcută dreptcredincioșilor că vor obține victoria asupra adversarilor lor.

21) Dar Allah le-a menit confruntarea cu oastea, pentru ca triumful Adevărului - adică al noii religii - și înfrângerea necredinței să fie și mai evidentă.

22) Ajutorul acesta.

23) Vestire a victoriei.

11. [Aduceți-vă aminte] când El v-a învăluit pe voi cu un somn, ca o pavăză din partea Sa, și a pogorât asupra voastră din cer apă, ca să vă curățească pe voi cu ea[24] și să îndepărteze de la voi murdăria lui Șeitan[25] și să vă întărească inimile și să vă statornicească picioarele cu ea[26].

12. [Aduceți-vă aminte] când Domnul tău le-a revelat îngerilor[27]: "Eu sunt cu voi! Întăriți-i, așadar, pe cei care cred[28]! Eu voi arunca spaimă în inimile celor care nu cred! Loviți-i, deci, peste gâturi și loviți-i peste toate vârfurile degetelor[29]!

13. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său". Iar cu aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, Allah este aspru la pedeapsă.

14. Aceasta este [soarta voastră][30]! Gustați-o, deci! Și necredincioșii vor avea parte de chinul Focului[31].

15. O, voi cei care credeți! Dacă vă întâlniți cu cei care nu cred [și ei sunt] în mers la luptă[32], nu le întoarceți spatele, [fugind]!

16. Iar asupra celor care în ziua aceea[33] le vor întoarce spatele [fugind] - în afară de cei care fac un ocoliș pentru luptă sau de aceia care se îndreaptă spre o altă ceată - se va abate mânia lui Allah, iar sălașul lor va fi Gheena! Și ce cumplită soartă [vor avea ei]!

24) Curățirea exterioară.
25) Adică ispita lui, aceasta fiind curățirea interioară.
26) Să vi le fixeze pe nisip, după ce pământul devenise compact.
27) Cu care a venit în ajutorul musulmanilor.
28) Alungând ispitele de la ei și luptând alături de ei.
29) Sensul general este de "loviți oricum este posibil!".
30) Se adresează necredincioșilor care vor avea parte de pedeapsă în această lume.
31) În Lumea de Apoi.
32) O oaste numeroasă în marș de luptă.
33) În ziua întâlnirii.

17. Și nu voi i-ați omorât[34], ci Allah i-a omorât. Și când tu ai aruncat [un pumn de țărână][35], nu tu l-ai aruncat, ci Allah l-a aruncat. Și aceasta ca să-i dăruiască pe dreptcredincioși cu o frumoasă dăruire[36]. Allah este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

18. Aceasta pentru ca Allah să slăbească viclenia necredincioșilor.

19. De veți cere biruința [lui Allah], v-a și venit biruința [Lui][37], dar de veți înceta[38], e mai bine pentru voi. Însă dacă vă veți întoarce[39], ne vom întoarce și Noi[40] și nu vă va fi de folos oastea voastră întru nimic, chiar de va fi [și mai] numeroasă, căci Allah este cu dreptcredincioșii.

20. O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când îl auziți[41]!

21. Și nu fiți ca aceia care au spus "Am auzit!", în vreme ce ei nu au auzit![42]

22. Cele mai rele viețuitoare pentru Allah sunt surzii[43] și muții[44] care nu pricep[45].

34) Prin puterea voastră.

35) S-a relatat că Profetul - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - a luat un pumn de țărână în ziua bătăliei de la Badr și a aruncat cu ea în fețele oamenilor și a zis: Fețele s-au schimonosit și nu a rămas nici un politeist căruia să nu-i fi intrat țărână din pumnul acela, în ochi și în nări, și atunci s-au întors și au fugit și a fost revelat acest verset.

36) Pentru a le dărui din harul Său.

37) Se adresează idolatrilor pentru a le spune că hotărârea lui Allah este deja cunoscută în legătură cu umilirea și nimicirea lor.

38) Dacă veți renunța la necredință și la dușmănirea Profetului.

39) Pentru a lupta împotriva Profetului.

40) Pentru a-l ajuta împotriva voastră.

41) Când auziți Coranul care vă poruncește să vă supuneți Lui.

42) Aceștia fiind ipocriții sau idolatrii.

43) Cei care nu vor să audă Adevărul.

44) Cei care nu vor să rostească Adevărul.

45) Cei mai răi pentru Allah sunt aceia care și-au astupat urechile, ochii și mințile, pentru ca să nu adopte religia lui Allah. Iar atunci când și-au blocat toate simțurile, Allah i-a orbit.

23. Dacă Allah ar ști ceva bun la ei[46], i-ar face să audă, însă chiar de i-ar lăsa să audă[47], ei ar întoarce spatele, îndepărtându-se.

24. O, voi cei care credeți! Răspundeți-I lui Allah și Trimisului [Său][48], dacă vă cheamă la ceea ce vă dă viață[49]! Și să știți că Allah se interpune între om și inima sa[50] și că voi la El vă veți aduna[51]!

25. Și feriți-vă de o nenorocire[52] care nu-i va atinge doar pe cei care sunt nelegiuiți dintre voi[53]! Și să știți că Allah este aspru la pedeapsă!

26. Aduceți-vă aminte[54] când voi erați puțini la număr, slabi și oprimați pe pământ[55] și vă temeați să nu vă răpună oamenii, însă El v-a dat adăpost[56] și v-a întărit cu ajutorul Lui[57] și v-a îndestulat cu bunătăți[58], pentru ca voi să fiți mulțumitori!

27. O, voi cei care credeți! Nu-L vicleniți pe Allah și pe Trimis! Nici nu vicleniți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință[59]!

28. Și să știți că bunurile voastre și copiii voștri nu sunt decât o încercare[60] și că la Allah se află răsplată mare.

46) La acești surzi și muți.
47) Argumentele și sfaturile.
48) Supuneți-vă poruncilor Sale.
49) Scopul Islamului este de a insufla spiritul vieții în comunități după ce ele au fost moarte - o viață a demnității, libertății și dreptății.
50) Li se atrage atenția că Allah știe ceea ce se ascunde în inimile lor și are puterea de a înlocui frica lor cu curajul.
51) În Ziua de Apoi și El vă va răsplăti după faptele voastre.
52) Dar cuvântul arab *fitna*, tradus prin cuvântul "nenorocire", poate să însemne aici și "pedeapsă" sau "păcat".
53) Ci îi poate lovi și pe alții care se află în compania lor sau se amestecă cu ei.
54) O, voi cei care l-ați însoțit pe Profet de la Mekka la Medina (*al-muhajirun*)!
55) Pe pământul Mekkăi, înainte de a fugi la Medina.
56) La Medina.
57) În ziua bătăliei de la Badr.
58) Din prăzile capturate.
59) Toate cele care se încredințează oamenilor, cum sunt bunurile, familia sau secretele.
60) O încercare din partea lui Allah, pentru a vedea dacă - din pricina lor - Îl veți trăda.

29. O, voi cei care credeți! Dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar[61] și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este dătător de har nemărginit.

30. [Și adu-ți aminte] cum au ticluit împotriva ta cei care nu credeau, ca să te întemnițeze ori să te omoare, ori să te alunge[62]! Au ticluit ei, însă și Allah a ticluit, căci Allah este cel mai bun între cei care știu a ticlui[63].

31. Și când li se recită lor versetele Noastre, zic ei: "Noi am auzit de bună seamă[64]! Iar de am voi noi, am putea spune asemenea acestora, căci ele nu sunt alta decât legende ale celor vechi!".

32. [Și adu-ți aminte] când au zis ei [idolatrii]: "Doamne, dacă acesta este Adevăr de la Tine, atunci fă să plouă asupra noastră pietre din cer ori adu peste noi osândă dureroasă![65]".

33. Allah nu a voit să-i osândească[66], atunci când te aflai și tu printre ei! Și nu a voit Allah să le fie nimicitor când unii dintre ei au cerut iertare![67]

61) Termen prin care este tradus cuvântul arab *Furqan* "Deosebitor (călăuză sau lumină)", cu ajutorul căruia se deosebește Adevărul de neadevăr.

62) Din Mekka.

63) A pune la cale ceva care să anihileze urzelile lor.

64) Lucruri asemenea lor.

65) Aluzie la o întâmplare, probabil foarte cunoscută mekkanilor contemporani cu Profetul, conform căreia regele sud-yemenit creștin Abraha ar fi vrut să distrugă sanctuarul de la Ka'aba și în acest scop ar fi Trimis o expediție sprijinită de un elefant (versiunile vorbesc chiar de mai mulți), care în momentul sosirii la Mekka ar fi îngenuncheat și ar fi refuzat să meargă mai departe spre Ka'aba, neacceptând să se miște decât atunci când capul său a fost întors în altă direcție. În momentul acela au sosit stoluri de păsări dinspre mare, lăsând să cadă pietre asupra oștirii invadatoare, nimicind-o în întregime. Acest episod ar fi avut loc aproximativ în anul 570, an în care s-a născut și Profetul Muhammed. De aceea, anul respectiv este cunoscut și sub numele de "anul Elefantului" și la acest episod se face aluzie și în sura 105 - una din primele sure mekkane - care poartă chiar numele de "*Sura Elefantului*" [Surat Al-Fil nr. 105]

66) Făcându-i să piară pentru ceea ce i-au cerut.

67) Credincioșii din Mekka.

34. De ce să nu-i pedepsească Allah, de vreme ce ei împiedică [pe dreptcredincioși] de la Moscheea cea Sfântă[68], cu toate că nu erau păzitorii ei. Păzitorii ei adevărați sunt numai aceia care au frică [de Allah]; însă cei mai mulți dintre ei nu știu[69].

35. Și nu era rugăciunea lor în Casa [aceea][70] alta decât numai șuierat și plesnit din palme. "Gustați din chin, pentru că nu ați crezut!"

36. Cei care nu cred, cheltuiesc averea lor pentru a împiedica [oamenii] de la calea lui Allah. O vor cheltui ei, dar aceasta le va aduce lor mâhnire, iar apoi vor fi înfrânți. Și aceia care nu cred, vor fi adunați în Gheena,

37. Pentru ca Allah să-l deosebească pe cel rău de cel bun[71] și să-i pună pe cei răi unul peste altul și să-i îngrămădească pe toți și să-i arunce în Gheena. Aceștia sunt cei pierduți[72].

38. Spune acelora care nu cred[73] că, dacă se vor opri[74], li se va ierta ceea ce a trecut[75], dar dacă se vor întoarce ei, [atunci vor fi pedepsiți], după pilda celor de dinainte[76]!

39. Și luptați împotriva lor până ce nu va mai fi ispită și până ce religia va fi în întregime pentru Allah[77]! Iar de se vor opri, Allah este Cel care Vede Bine [*Basir*] ceea ce fac ei.

40. Iar de vor respinge, [plecând], atunci să știți că Allah este Ocrotitorul vostru. Și ce minunat Ocrotitor și ce minunat Sprijinitor [este El]!

68) Îi împiedică pe dreptcredincioși să facă pelerinajul la ea.
69) Că ei nu au nici un drept de a proteja.
70) Templul Ka'aba.
71) Adică pe necredincios de cel credincios.
72) Cei ce-și pierd și sufletele și averile.
73) Aici sunt avuți în vedere Abu Sufyan și sprijinitorii săi.
74) De la necredință și de la lupta împotriva Profetului.
75) Necredința și păcatele lor trecute.
76) Vor fi nimiciți de către Allah, așa cum au fost nimiciți și cei care s-au opus profeților anteriori.
77) Și va crede toată lumea în Allah.

41. Și să știți că a cincea parte din ceea ce ați luat drept pradă[78] este pentru Allah[79], Trimisul [Său] și apropiați[80], orfani, sărmani și trecătorul de pe drum [nevoiaș], dacă voi credeți în Allah și în ceea ce Noi am pogorât asupra Robului Nostru[81] în ziua deosebirii [*Al-Furqan*][82]: ziua în care s-au întâlnit cele două tabere! Și Allah este cu putere peste toate.

42. [Aduceți-vă aminte!][83] când voi erați pe malul apropiat, iar ei [dușmanii] pe malul îndepărtat [al văii], iar caravana se afla mai jos decât voi[84]. Dacă voi v-ați fi dat întâlnire, nu ați fi fost atât de înțeleși asupra timpului întâlnirii. Însă Allah a voit să împlinească un lucru ce trebuia împlinit, pentru ca să piară cei care au pierit având dovadă vădită, și să rămână în viață cei care au rămas în viață având dovadă vădită. Și Allah este, neîndoielnic, Cel care Aude Totul [și] Bineștiutor [*Sami', 'Alim*].

43. [Adu-ți aminte] cum Allah ți i-a arătat în visul tău puțini. Iar dacă ți i-ar fi arătat mulți, v-ați fi temut voi și ați fi avut păreri deosebite asupra acestui lucru. Dar Allah v-a păzit [de aceasta][85]. El este bine știutor al celor dinăuntrul piepturilor.

44. Și [aduceți-vă aminte] cum El vi i-a arătat vouă puțini în ochii voștri, când v-ați întâlnit[86], după cum v-a împuținat și pe voi în ochii lor, pentru ca Allah să împlinească un lucru ce trebuia împlinit. Și la Allah se întorc [toate] lucrurile[87].

78) Indiferent cât de mică sau cât de mare ar fi, iar restul se împarte între oșteni.

79) În semn de mulțumire pentru că i-a ajutat.

80) Neamul lui Hașim și Al-Muttalib: Hașim ben Abd Manaf a fost străbunicul Profetului Muhammed și s-a născut - din câte se spune - în anul 442 sau 446, iar Abd al-Muttalib ben Hașim a fost bunicul paternal al lui Muhammed și tutorele său, după moartea tatălui său Abd Allah.

81) Sunt avute în vedere versetele, îngerii și victoria.

82) Ziua bătăliei de la Badr, în care s-a făcut deosebire între Adevăr și neadevăr, între credincioși și necredincioși.

83) Voi, dreptcredincioșilor.

84) Voi erați la Badr, iar caravana se afla pe litoralul Mării Roșii, la depărtare de aproximativ 25 de kilometri de locul bătăliei.

85) V-a ajutat, ferindu-vă de înfrângere și neînțelegeri.

86) Ca o confirmare a viziunii Profetului.

87) În Ziua Judecății.

45. O, voi cei care credeți! Când întâlniți o oaste [de dușmani], fiți statornici și pomeniți-L pe Allah mult, pentru ca voi să izbândiți!

46. Și fiți supuși lui Allah și Trimisului Său[88] și nu vă certați, ca să nu pierdeți și să nu piară forța voastră! Și fiți răbdători[89], căci Allah este cu cei răbdători!

47. Și nu fiți ca aceia care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii[90], pentru ca să se abată de la calea lui Allah, căci Allah este Cel care Cuprinde [cu știința Sa] [*Muhit*] ceea ce fac ei.

48. Și [adu-ți aminte] când Șeitan le-a înfrumusețat faptele lor, zicând: "Nu este învingător pentru voi printre oameni astăzi, căci eu sunt aliat cu voi[91]!" Dar când cele două oști s-au văzut una pe cealaltă, atunci s-a întors el pe călcâie și a zis: "Eu nu am nici o legătură cu voi! Eu văd ceea ce voi nu vedeți! Eu mă tem de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!"

49. [Și aduceți-vă voi aminte] când fățarnicii[92] și cei care au boală în inimi[93] au zis: "Pe aceștia[94] i-a amăgit religia lor!" Însă cei ce se încred în Allah [vor fi victorioși, căci] Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

50. Și de ai vedea cum îngerii iau sufletele celor care nu cred! Îi lovesc peste fețe și peste spate, [zicând]: "Gustați din chinul Focului![95]"

51. Aceasta[96] pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre[97], căci Allah doară nu este nedrept cu robii Săi!

88) În toate cele pe care ei le poruncesc.
89) În fața nenorocirilor războiului.
90) Ca oastea de necredincioși din Mekka, pe care a condus-o Abu Jahl.
91) Sunt aliat și sprijinitor al vostru.
92) De la Medina.
93) Cei slabi în credință.
94) Adică pe dreptcredincioși.
95) În timpul bătăliei de la Badr, la care îngerii au luat parte alături de musulmani, dar sensul versetului nu se limitează doar la această bătălie.
96) Bătaia și pedeapsa.
97) Din păcate.

52. [Ei sunt] asemenea neamului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui Allah și pe care Allah i-a pedepsit pentru păcatele lor(98). Allah este Puternic [*Qawiyy*] [și] aspru la pedeapsă!(99)

53. Aceasta(100) pentru că Allah nu schimbă îndurarea pe care a revărsat-o asupra unui neam, decât dacă ei schimbă ceea ce este în sufletele lor(101). Allah este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*]!

54. [Ei sunt] asemenea neamului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care au socotit drept mincinoase semnele Domnului lor și pe care i-am nimicit pentru păcatele lor și am înecat Noi neamul lui Faraon, căci toți erau nelegiuiți(102).

55. Cele mai rele vietăți pentru Allah sunt cele care nu au crezut(103) și care nu cred(104),

56. Aceia cu care ai făcut legământ, dar ei au călcat de fiecare dată legământul lor, și care nu au frică(105).

57. Așadar, dacă tu îi dovedești în război, alungă-i [speriindu-i] cu ei pe cei care vin în urma lor! Poate că ei își vor aduce aminte(106)!

58. Iar dacă tu vreodată te temi de hainie din partea unui neam(107), rupe înțelegerea cu ei întocmai așa(108), căci Allah nu-i iubește pe cei haini.

98) Înainte de Ziua Judecății de Apoi.

99) Apropiere între ajutorul divin acordat lui Muhammed la Badr și cel acordat lui Moise în timpul exodului.

100) Pedepsirea.

101) Este vorba de schimbarea conduitei lor religioase.

102) Grupurile de necredincioși, cum au fost neamurile lui Faraon, cei de dinainte de el și necredincioșii din tribul Qurayș.

103) Au perseverat în necredință.

104) De la care nu se așteaptă să vină la credință și aceștia sunt iudeii.

105) Nu se tem de Allah din pricina perfidiei lor.

106) Și vor renunța la încălcarea legămintelor și la necredință.

107) Cu care ai încheiat o înțelegere.

108) Rupe înțelegerea cu ei de așa manieră încât să înțeleagă că ai curmat orice legătură cu ei.

59. Și să nu-și închipuie niciodată cei care nu cred că ei au scăpat[109], căci ei nu vor putea niciodată să Ne împiedice[110]!

60. Deci pregătiți [pentru luptă] împotriva lor[111] tot ceea ce puteți din forță și din cai înșeuați, cu care să-i înspăimântați pe dușmanul lui Allah și pe dușmanul vostru și pe alții decât aceștia[112], pe care voi nu-i știți, dar pe care Allah îi știe. Și tot ceea ce voi cheltuiți pe calea lui Allah vă va fi dat înapoi pe deplin și nu veți fi nedreptățiți.

61. Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

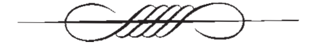
62. Însă dacă ei vor voi să te înșele[113], atunci Allah îți va fi de ajuns. El este Cel care te-a susținut cu ajutorul Său[114] și prin dreptcredincioși

63. Și care a unit inimile lor[115]. De ai fi cheltuit tu tot ceea ce se află pe pământ, tot nu ai fi unit inimile lor, însă Allah i-a unit[116], căci El este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

64. O, Profetule! Îți este de ajuns Allah [ca sprijinitor, ție] și dreptcredincioșilor care te urmează!

65. O, Profetule! Îndeamnă-i pe dreptcredincioși la luptă! Dacă douăzeci dintre voi sunt statornici, vor birui ei două sute, iar de sunt între voi o sută, vor birui ei o mie dintre aceia care nu cred, căci aceștia sunt un neam care nu pricep.

66. Acum, Allah v-a ușurat vouă [sarcina], căci El știe că în voi este slăbiciune[117]. Dar dacă printre voi sunt o sută statornici, ei vor înfrânge două sute, iar dacă printre voi sunt o mie, ei vor înfrânge două mii, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici.

109) De pedeapsă.

110) Allah poate să se răzbune pe ei fie în această lume, ucigându-i, fie în Viața de Apoi prin chinurile Infernului.

111) Împotriva necredincioșilor.

112) Ipocriții.

113) Arătându-ți intenția de pace, dar fiind perfizi.

114) În ziua bătăliei de la Badr.

115) Prin calea cea dreaptă cu care te-a trimis la ei.

116) Aluzie, probabil, la neînțelegerile dintre cele două triburi arabe de la Medina: Aws și Khazraj. Islamul a pus capăt dușmăniei îndelungate dintre ele.

117) Le-ar fi fost greu musulmanilor ca unul să înfrunte zece necredincioși și ca să le ușureze povara lor Allah a pogorât acest verset.

67. Nici un Profet nu ar fi trebuit să aibă prizonieri până [nu ar fi învins], măcelărind pe pământ. Voi voiţi bunurile acestei lumi[118], în vreme ce Allah voieşte [pentru voi] Lumea de Apoi[119], iar Allah este Puternic [şi] Înţelept ['*Aziz, Hakim*].

68. De n-ar fi venit mai înainte hotărâre[120] de la Allah[121], v-ar fi lovit pe voi mare osândă pentru ceea ce aţi luat[122].

69. Deci mâncaţi voi din cele ce le-aţi luat ca pradă[123], dacă ele sunt îngăduite şi bune, şi fiţi cu frică de Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

70. O, Profetule! Spune celor prinşi în mâinile voastre: "Dacă Allah ştie că în inimile voastre se află ceva bun, El vă va dărui [ceva încă] şi mai bun decât ceea ce vi s-a luat şi vă va ierta, căci Allah este Iertător, Îndurător" [*Ghafur, Rahim*].

71. Iar de voiesc ei[124] hainirea ta, ei L-au hainit şi pe Allah mai înainte[125] şi a dat El putere asupra lor[126], căci Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept ['*Alim, Hakim*].

118) Adică lucrurile trecătoare, primind răscumpărarea de la prizonieri.

119) Răsplată pentru ele.

120) Că Allah nu-l pedepseşte pe acela care săvârşeşte o faptă fără să ştie că ea este oprită.

121) Cu ocazia bătăliei de la Badr, dreptcredincioşii ar fi făcut mai bine să-i fi ucis pe necredincioşi, în loc să-i fi luat prizonieri, pentru ca aceasta să pună capăt ostilităţii faţă de ei. De-abia mai târziu Allah a îngăduit luarea de prizonieri şi răscumpărarea (Vezi 47:4).

122) Adică pentru prizonieri.

123) După scăderea unei cincimi.

124) Captivii.

125) Mai înainte în bătălia de la Badr.

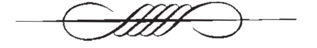
126) Ţi-a dat ţie puterea de a-i ucide sau de a-i lua captivi.

72. Aceia care au crezut și au purces în pribegie[127] și au luptat pe calea lui Allah cu averile și cu sufletele lor, precum și aceia care au dat adăpost și au dat ajutor[128], aceia își sunt aliați unii altora. Însă la aceia care au crezut, dar n-au purces în pribegie, voi nu aveți a vă alia întru nimic până ce nu vor purcede și ei în pribegie[129]. Iar de vă vor cere ei ajutor, în sprijinul religiei, aveți datoria de a le acorda ajutor[130], dar nu împotriva unui neam dacă între voi și între el este un legământ, căci Allah este Cel care Vede [*Basir*] ceea ce faceți voi[131].

73. Aceia care nu cred, asemenea sunt aliați unul cu altul. Dacă voi [dreptcredincioșii] nu purcedeți astfel, va fi dezbinare pe pământ și mare stricăciune.[132]

74. Iar aceia care au crezut și au purces în pribegie și au luptat pe calea lui Allah, ca și aceia care au dat adăpost și au dat ajutor, aceia sunt cu adevărat credincioși și ei vor avea parte de iertare și de răsplată îmbelșugată.

75. Însă aceia care au crezut mai apoi[133] și au purces în pribegie și au luptat împreună cu voi, aceia sunt de-ai voștri. Totuși, cei care sunt legați prin rudenie au întâietate unii față de alții[134], după Legea lui Allah, iar Allah este peste toate Știutor[135].

127) De la Mekka la Medina, în anul 622, pentru a-i sprijini pe Allah și pe Trimisul Său.

128) Ansarii care i-au sprijinit pe muhajiriți împotriva dușmanilor lor și le-au acordat adăpost în casele lor.

129) La Medina.

130) Împotriva idolatrilor.

131) Profetul i-a unit pe dreptcredincioșii veniți de la Mekka (*muhajirun*) cu locuitorii de la Medina printr-o fraternitate care le permitea să se ajute unii pe alții și chiar să se moștenească unii pe alții. Dar aceste legături de fraternitate nu se aplicau credincioșilor rămași la Mekka. Dreptul de moștenire între emigranți și sprijinitorii de la Medina a fost însă abolit de versetul 75 din această sură.

132) Musulmanii trebuie să fie uniți împotriva necredinței și stricăciunii.

133) Expresia are un sens mai general, ea putându-se referi fie la prima plecare în pribegie, fie la a doua plecare în pribegie, fie la bătălia de la Badr, fie la momentul revelării acestui verset.

134) Rudele sunt mai îndreptățite la moștenire decât străinii.

135) Acest verset a abrogat dreptul la moștenire al fraților contractuali menționați și în 4:33.

9 SURAT AT-TAWBA[1]

(Medinită [113]; 129 versete)

1. S-a lepădat Allah şi Trimisul Său de aceia dintre politeişti cu care voi aţi încheiat legământ[2]!

2. "Peregrinaţi prin ţară [vreme de] patru luni[3], dar să ştiţi că voi nu-L veţi face pe Allah neputincios[4] şi că Allah îi va acoperi de ruşine pe necredincioşi[5]!"

3. Şi este o vestire de la Allah şi de la Trimisul Său către oameni în ziua Pelerinajului cel mare[6] că Allah este dezlegat de politeişti, împreună cu Trimisul Său. Dacă vă veţi căi, va fi mai bine pentru voi[7], însă dacă voi vă întoarceţi[8], să ştiţi că nu-L veţi putea face pe Allah neputincios! Şi vesteşte-le acelora care nu cred osândă dureroasă,

1) În traducere "Sura Căinţei". Dar această sură este cunoscută sub două nume: "*Dezlegarea*", după cuvântul cu acest sens (*bara'a*) care apare în primul verset, şi "*Căinţa*", după câteva versete în care se repetă această idee. Este singura sură care nu începe cu *basmala* (formula *B-ismi Allahi r-Rahmani r-Rahim: "În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător"*), socotită din acest motiv de către cei mai mulţi exegeţi a fi o continuare a surei 8.

2) Allah şi Trimisul Său se socotesc dezlegaţi de toate înţelegerile încheiate, permanente sau cu o durată mai mare de patru luni sau care au fost convenite cu idolatrii care şi-au încălcat obligaţiile asumate. Versetele acestea proclamă că înţelegerile respective nu mai sunt recunoscute; nu mai sunt valabile decât acele angajamente pe care cei care le-au făcut nu le-au încălcat şi care au un termen stabilit, ele rămânând valabile până la expirarea termenului respectiv.

3) Umblaţi în siguranţă vreme de patru luni, fără să vă temeţi că veţi fi ucişi sau se va porni lupta împotriva voastră!

4) Acest răgaz nu vi se acordă pentru că Allah ar fi neputincios în faţa voastră, ci datorită înţelepciunii Lui şi blândeţii pe care v-o arată, căci El are capacitatea de a vă umili prin uciderea voastră în această lume şi prin pedepsirea voastră în Lumea de Apoi.

5) Aceasta este proclamarea denunţării oricărei înţelegeri cu idolatrii.

6) Ali ibn abi Talib a fost însărcinat să anunţe această veste la Mina, în ziua următoare şederii pe Arafat, în anul 9 h.

7) Decât rămânerea în politeism.

8) Vă îndepărtaţi de credinţă.

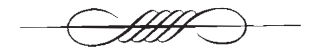
4. Afară de acei politeiști cu care ați încheiat legământ și care nu v-au lipsit pe voi de nimic[9] și nu au sprijinit pe nimeni[10] [în lupta] împotriva voastră! Țineți legământul încheiat cu ei până la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei! Allah îi iubește pe cei care au frică.

5. Iar când se vor încheia lunile cele sfinte[11], atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Prindeți-i[12], împresurați-i și întindeți-le lor orice cursă[13]! Însă dacă ei se căiesc[14], împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*] și achită Dania [*Az-Zakat*], atunci dați-le lor drumul, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

6. Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost[15], dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă vorbele lui Allah[16], apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost[17]! Aceasta pentru că ei sunt un neam care nu știu[18].

7. Cum să aibă idolatrii un legământ cu Allah și cu Trimisul Său[19], afară de aceia cu care voi ați făcut legământ la Moscheea cea Sfântă[20]? Câtă vreme ei sunt drepți cu voi, fiți drepți cu ei, căci Allah îi iubește pe cei care sunt cu frică!

8. Cum?! Când ei vă biruiesc pe voi, nu păzesc nici rudenie, nici legământ cu voi! Vă aduc mulțumiri gurile lor, însă inimile lor refuză[21], iar cei mai mulți dintre ei sunt niște ieșiți din drum!

9) În ceea ce privește condițiile acordului încheiat, nu au ucis pe nimeni dintre voi și nu v-au adus nici un prejudiciu.

10) Pe nici unul dintre dușmanii voștri.

11) Cele patru luni în care era îngăduită deplasarea prin Peninsula Arabă, după anunțarea dezlegării (vezi și versetul 2).

12) Luați-i prizonieri!

13) Pândiți-i în orice loc!

14) Pentru necredința lor.

15) Îți va cere protecție după expirarea lunilor înțelegerii.

16) Coranul.

17) Chiar dacă nu acceptă Islamul, el este ajutat să ajungă la locul în care el se află în siguranță.

18) Și trebuie să li se acorde protecția, astfel încât să poată auzi și înțelege Adevărul.

19) Când ei nu cred în Allah și Trimisul Său?

20) Locuitorii Mekkăi - adică membrii tribului Qurayș și ai altor triburi aliate cu care Muhammed a încheiat înțelegerea de la Al-Hudaybiyya (627) pe o perioadă de zece ani.

21) Declară altceva decât ceea ce ascund inimile lor.

9. Ei au schimbat versetele lui Allah pe un preț de nimic(22) și i-au împiedicat [și pe alții] de la calea Lui. Și cât de rău este ceea ce fac ei!

10. Ei nu păzesc față de un credincios nici rudenie, nici legământ, iar aceștia sunt cei care întrec măsura în nelegiuirea lor!

11. Însă dacă ei se căiesc și împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*] și achită Dania [*Az-Zakat*], atunci ei sunt frații voștri întru religie(23). Iar Noi facem limpezi semnele pentru un neam care știe.

12. Dar dacă ei încalcă jurămintele lor(24), după ce au făcut legământ, și hulesc religia voastră, atunci luptați-vă împotriva căpeteniilor necredinței, căci ei nu țin jurămintele! Poate că ei vor înceta!(25)

13. Nu vreți voi să luptați împotriva unor oameni care și-au călcat jurămintele și au vrut să-l alunge pe Trimis și v-au atacat mai întâi pe voi(26)?! Oare vă temeți de ei? Însă mai drept este să vă temeți de Allah, dacă sunteți dreptcredincioși!

14. Luptați-vă împotriva lor, căci Allah îi va pedepsi prin mâinile voastre și-i va acoperi de rușine și vă va ajuta să-i biruiți și va tămădui piepturile unor oameni dreptcredincioși!

15. Și va alunga mânia din inimile lor! Și Allah va primi căința aceluia de la care El voiește, căci Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*]!

16. Sau credeți voi că veți fi lăsați(27) așa, fără ca Allah să-i știe pe aceia dintre voi care au luptat și nu au luat ca aliat(28) pe nimeni altcineva decât pe Allah, Trimisul Său și pe dreptcredincioși(29)? Allah este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce faceți voi.

22) Din plăcerile acestei lumi.
23) Având aceleași drepturi și aceleași îndatoriri ca și voi.
24) Adică promisiunile lor.
25) Vor renunța la necredință și la atacarea religiei.
26) Ei au început să vă aducă prejudicii la Mekka și să-i persecute pe cei care s-au convertit la Islam.
27) În situația în care sunteți și nu vi se va porunci să luptați.
28) De încredere.
29) Sensul versetului este acela că trebuie să fiți încercați pentru a se vedea cei devotați dintre voi și aceștia sunt cei care au luptat pe calea lui Allah.

17. Nu se cuvine ca politeiștii să întrețină(30) moscheile lui Allah, în vreme ce ei înșiși sunt martorii necredinței lor! Faptele acestora sunt zadarnice și în Foc vor petrece ei veșnic(31)!

18. Ci întrețin moscheile lui Allah doar aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], aduc Dania [*Az-Zakat*] și nu se tem decât de Allah. Poate că aceia vor fi dintre cei bine călăuziți!

19. Oare puneți voi [sarcina] de a da pelerinilor să bea [apă] și întreținerea Moscheii celei Sfinte pe aceeași treaptă cu credința celui care crede în Allah și în Ziua de Apoi și luptă pe calea lui Allah? Ei nu sunt deopotrivă înaintea lui Allah și Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți!

20. Cei care au crezut(32) și au purces în pribegie(33) și au luptat pe calea lui Allah, cu averile și cu viețile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă înaintea lui Allah și aceia sunt câștigători(34).

21. Le vestește Domnul lor îndurarea Lui și bunăvoință și Grădini pentru ei, în care este plăcere necontenită,

22. În care ei vor rămâne în veci, căci Allah are răsplată nesfârșită!

23. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe părinții voștri și pe frații voștri ca aliați, dacă ei iubesc necredința mai mult decât credința! Aceia dintre voi care îi iau ca aliați, aceia sunt nelegiuiții!

24. Spune: "Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lâncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa!"(35) Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți!

30) Verbul *'amara* înseamnă "a construi", "a întreține o construcție", "a o vizita", "a locui în ea".

31) În urma revelării acestui verset, Al-Ka'aba a devenit un loc rezervat cultului islamic.

32) Cei care au crezut în unicitatea lui Allah.

33) Părăsindu-și căminele.

34) Câștigători ai Paradisului.

35) Împlinirea amenințării Sale.

25. Allah v-a ajutat să biruiți în numeroase locuri. Și în ziua de la Hunayn[36], când ați fost mândri de numărul vostru mare, însă el nu v-a fost de folos întru nimic. Și îngust vi s-a părut vouă pământul, măcar că el era întins. Apoi ați întors spatele, fugind.

26. Apoi, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și a trimis oșteni pe care nu i-ați văzut și i-a chinuit pe cei care nu credeau. Aceasta este răsplata necredincioșilor!

27. Apoi Allah primește căința de la cel care El voiește, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

28. O, voi cei care credeți! Politeiștii sunt o murdărie! Deci să nu se mai apropie de Moscheea cea Sfântă după acest an al lor[37]. Iar de vă temeți voi de sărăcie, atunci Allah vă va îmbogăți - dacă va voi - prin harul Său, căci Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

29. Luptați împotriva acelora care nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi și nu opresc ceea ce Allah și Trimisul Său au oprit și nu împărtășesc religia Adevărului, dintre aceia cărora li s-a dat Cartea[38], până ce ei nu vor plăti tributul[39] cu mâna lor, fiind ei supuși [legilor]!

36) Bătălia de la Hunayn a avut loc în anul 630 (8 h.) între Profet și adepții săi, pe de o parte, și tribul Thaqif de la At-Ta'if, sprijinit de tribul Hawazin, pe de altă parte. Victoria a fost a musulmanilor, cu mult mai numeroși (12.000 de oșteni), care au luat prăzi bogate, după ce în prima fază a ciocnirii s-a creat o stare de derută, ca rezultat al retragerii unei părți dintre oștenii beduini.

37) În anul 8 h., Mekka a fost unită la statul islamic, dar abia un an mai târziu (9 h.), Profetul a proclamat că de atunci înainte politeiștii nu se vor mai putea servi de sanctuarul Al-Ka'aba pentru cultul lor idolatru. Excluderea acestor pelerini afecta economia orașului sfânt, dar Allah i-a liniștit pe musulmanii de la Mekka pentru a nu se teme de sărăcie.

38) Iudeii și creștinii sau alții aflați în situația lor care luptă împotriva Islamului.

39) Este vorba de capitație pe care nemusulmanii erau obligați să o achite în schimbul protecției de care beneficiau din partea statului musulman. Erau scutiți de plata acestei taxe femeile, sclavii, minorii, bătrânii și săracii. Cei care achitau capitația erau scutiți de participarea la războaie și de achitarea Daniei.

30. Iudeii zic:"Uzayr[40] este fiul lui Dumnezeu!", iar creștinii zic: "Mesia este fiul lui Dumnezeu!" Acestea sunt cuvintele lor, [rostite] cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelora care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească[41]! Cum [se înșeală ei], îndepărtându-se [de Adevăr]!

31. Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca Domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit[42] să nu adore decât un singur Dumnezeu, în afara căruia nu este [alt] Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!

32. Voiesc ei să stingă cu gurile lor lumina lui Allah[43], însă Allah nu voiește alta decât să desăvârșească lumina Sa, chiar dacă necredincioșii urăsc [aceasta].

33. El este Cel care l-a Trimis pe Trimisul Său cu buna călăuzire[44] și cu religia Adevărului[45], pentru ca ea să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, chiar dacă politeiștii urăsc [aceasta].

34. O, voi cei care credeți! Mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept și [îi] împiedică de la calea lui Allah! Iar acelora, care strâng[46] aur și argint și nu le cheltuiesc pe calea lui Allah, vestește-le osândă dureroasă,

35. Într-o Zi în care vor fi ele[47] încinse în focul Gheenei și cu ele se vor arde frunțile, laturile și spinările lor. Aceasta este ceea ce ați strâns pentru sufletele voastre! Gustați din ceea ce ați strâns!

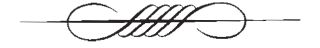
40) Numele arabizat al lui Ezra, așa cum apare în Coran.
41) Să-i blesteme sau să-i ucidă.
42) În Cartea lor.
43) Islamul, care demonstrează unicitatea lui Allah.
44) Cu Coranul.
45) Islamul.
46) *"Strâng"*: Adună și tezaurizează bani fără să achite Dania.
47) Aurul și argintul.

36. Numărul lunilor la Allah este de douăsprezece luni[48], în Cartea lui Allah, din ziua când El a făcut cerurile și pământul. Patru dintre ele sunt sfinte[49]. Aceasta este religia cea dreaptă. Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre[50]! Și luptați uniți împotriva politeiștilor, întocmai cum luptă ei împotriva voastră! Și să știți că Allah este cu cei care au frică [de El]!

37. Schimbarea [lunilor] nu este altceva decât o sporire a necredinței. Prin aceasta cei care nu cred sunt duși în rătăcire. Un an ei o îngăduiesc și un an o socotesc sfântă, pentru ca să potrivească numărul [lunilor] pe care Allah le-a socotit sfinte. Astfel îngăduiesc ei ceea ce a oprit Allah. Faptele lor rele le sunt înfrumusețate[51]. Și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.

38. O, voi cei care credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a zis: "Purcedeți pe calea lui Allah!", voi v-ați lăsat grei pe pământ[52]. Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi!

39. Dacă voi nu purcedeți, vă va pedepsi El cu chin dureros și vă va schimba cu un alt neam[53]. Și voi nu-I veți putea dăuna întru nimic, și Allah este cu putere peste toate.

48) După calendarul musulman lunar.

49) Dhu al-Qa'da, Dhu al-Hijja, Muharram și Rajab.

50) Nu săvârșiți păcate în nici una dintre luni, dar mai ales în cele patru luni sfinte (Ibn Kathir).

51) Pentru ca ceea ce este rău să fie socotit bun.

52) Aceasta s-a întâmplat înaintea incursiunii de la Tabuk (9 h.), după întoarcerea de la At-Ta'if și Hunayn, când Profetul a inaugurat campaniile împotriva Imperiului Bizantin. Distanța mare și teama de o confruntare cu o mare putere militară, căldura puternică, sezonul recoltării curmalelor și alte condiții grele n-au fost de natură să-i încurajeze pe musulmani să ia parte la expediția de la Tabuk și atunci a fost revelat acest verset pentru a-i îndemna la luptă.

53) Care să-l sprijine pe Profet și religia sa.

40. Dacă voi nu-i veniți în ajutor(54), [să știți că] l-a ajutat Allah [mai înainte], când cei care nu credeau l-au alungat, ca unul dintre cei doi(55). Când ei doi se aflau în peșteră și când el i-a zis însoțitorului său: "Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi!" Și a pogorât Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu oșteni pe care voi nu i-ați văzut și a făcut cuvântul celor care nu credeau [să coboare] jos, în timp ce cuvântul lui Allah [s-a înălțat] cel mai sus. Iar Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

41. Purcedeți ușori ori grei(56) și luptați cu averile și sufletele voastre pe calea lui Allah! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă pricepeți!

42. Dacă ar fi fost un câștig ușor(57) sau de o călătorie mai scurtă, atunci te-ar fi urmat, însă distanța li s-a părut lor prea grea și lungă. Și vor jura ei pe Allah: "De-am fi putut noi, am fi purces laolaltă cu voi!" Se pierd pe ei înșiși, căci Allah știe că ei sunt mincinoși.

43. Allah te-a iertat! De ce le-ai dat tu voie(58), înainte de a-i descoperi pe cei aflați întru adevăr și de a-i cunoaște pe cei mincinoși?

44. Nu-ți vor cere îngăduință aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, când [este vorba] să lupte cu averile și cu sufletele lor, iar Allah este Bineștiutor [*'Alim*] al celor care sunt cu frică.

45. Ci îți cer îngăduință(59) aceia care nu cred în Allah și în Ziua de Apoi, ale căror inimi s-au umplut de îndoială, căci ei șovăie din pricina îndoielii lor.

46. Dacă ei ar fi vrut să purceadă [la luptă], ar fi făcut ei pregătiri pentru aceasta(60). Însă nu I-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit(61). Și li s-a zis [lor]: "Ședeți [acasă] cu cei care șed!"(62)

54) Pornind împreună cu el în incursiunea spre Tabuk.
55) Abu Bakr și Muhammed care s-au refugiat în grota de pe muntele Thawr, înainte de plecarea la Medina, petrecând în ea trei nopți.
56) Indiferent de starea în care vă aflați; fie că vă este ușor sau greu, fie că vă simțiți puternici sau slabi, călare sau pe jos, tineri sau bătrâni, săraci sau bogați.
57) De o pradă ușoară.
58) Să rămână acasă și să nu pornească la luptă.
59) Să nu ia parte la luptă.
60) Adică ar fi pregătit bani, arme, provizii etc.
61) Slăbindu-le voința.
62) Dintre femei, copii, bătrâni, bolnavi etc.

47. Și de-ar fi purces ei laolaltă cu voi, n-ar fi făcut decât să sporească tulburarea voastră[63] și s-ar fi grăbit, căutând să semene vrajbă și neînțelegere în rândurile voastre. Și printre voi ar fi fost unii care să le dea ascultare. Dar Allah este Bineștiutor [*'Alim*] al nelegiuiților.

48. Și mai înainte au căutat ei să semene dihonie[64] și să-ți încurce ție treburile[65], până ce a venit Adevărul[66] și a învins religia lui Allah, măcar că lor nu le place.

49. Printre ei sunt unii care zic: "Îngăduiește-mi mie[67] și nu mă duce pe mine în ispită!" Și oare nu în ispită au căzut ei? Și Gheena îi va cuprinde pe cei necredincioși![68]

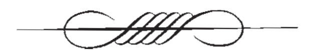
50. Dacă ai parte de ceva bun, aceasta îi întristează, iar dacă te lovește o nenorocire, atunci zic ei: "Noi am fost prevăzători dinainte!"[69] și se îndepărtează bucuroși.

51. Spune: "Nu ne va atinge pe noi nimic în afară de ceea ce ne-a prescris Allah! El este Ocrotitorul nostru! Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!"

52. Spune: "Ce așteptați voi, pentru noi, alta decât unul din cele două lucruri minunate[70]? Iar noi așteptăm ca Allah să vă lovească cu osândă dureroasă[71], fie de la El, fie prin mâinile noastre. Așadar așteptați! Dar și noi suntem în așteptare împreună cu voi!"

53. Spune: " Dacă dăruiți de bunăvoie sau de nevoie,[72] oricum nu se va primi niciodată de la voi, căci voi ați fost [și sunteți] un neam de nelegiuiți!"

54. Și nu împiedică să fie primite darurile lor decât faptul că ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și că ei nu vin la Rugăciune [*As-Salat*] decât numai cu lene și nu dăruiesc decât obligați.

63) Provocând stricăciune și rău.
64) Au încercat să spargă unitatea comunității.
65) Punând la cale conspirații împotriva ta și întinzându-ți capcane.
66) Sprijinirea și victoria ta.
67) Să rămână pe loc.
68) În Ziua Învierii.
69) Rămânând pe loc.
70) Victoria sau martirajul.
71) Luându-vă captivi sau omorându-vă.
72) Adresează-te ipocriților, spunându-le că nu se va primi ceea ce cheltuiesc ei.

55. Să nu te uluiască averile lor, nici copiii lor! Allah voieşte numai să-i pedepsească prin ele în această viaţă şi-şi dau ei sufletul, fiind necredincioşi.

56. Ei [ipocriţii] jură pe Allah că ei sunt cu adevărat dintre voi, însă ei nu sunt dintre voi, ci ei sunt un neam căruia îi este frică.

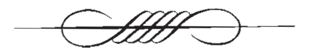
57. Dacă ar găsi ei un adăpost sau peşteri, ori o hrubă în care să se ascundă, s-ar îndrepta spre acestea, luând-o la fugă.

58. Unii dintre ei te ponegresc pentru milostenii(73). De li se dăruiesc lor din acestea, ei sunt mulţumiţi, dar de nu li se dăruiesc lor din ele, iată-i cum se înfurie!

59. Măcar de-ar fi ei(74) mulţumiţi de ceea ce le-a dăruit Allah şi Trimisul Său şi ar zice: "Ne este de ajuns Allah! Ne va dărui nouă Allah din harul Său şi la fel şi Trimisul Lui şi spre Allah ne îndreptăm noi rugile!"(75)

60. Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credinţă](76), pentru slobozirea robilor, pentru cei îndatoraţi greu, pentru calea lui Allah şi pentru călătorul aflat pe drum(77). [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*].

61. Şi printre ei sunt unii care-l necăjesc pe Profet şi spun: "El este numai ureche!" Spune: "O ureche pentru binele vostru! El crede în Allah şi îi crede pe dreptcredincioşi! El este îndurare pentru aceia dintre voi care cred!" Iar aceia care-l necăjesc pe Trimisul lui Allah vor avea parte de chin dureros(78)!

73) Prin milostenii se are în vedere, în primul rând, Dania (*Zakat*), dar ele pot include şi prăzile de război pe care Profetul le împărţea dreptcredincioşilor.

74) Cei care te defăimează pentru modul în care împarţi milosteniile.

75) Pentru prăzi, hrană etc.

76) Noii convertiţi la Islam a căror credinţă nu este încă suficient de puternică.

77) Cu condiţia ca scopul călătoriei să nu fie săvârşirea unui păcat.

78) Un grup de ipocriţi îl necăjeau pe Profetul lui Allah, spunând pe seama lui lucruri necuvenite. Şi unii dintre ei au zis: Nu mai faceţi asta, căci ne este teamă să nu ajungă la el ceea ce ziceţi şi să nu se năpustească asupra noastră. Atunci a zis Al-Jallas ben Suwayd: Spunem ce vrem noi şi pe urmă ne ducem la el şi el crede ceea ce-i spunem, căci Muhammed este numai o ureche care ascultă [ceea ce i se spune]. Atunci a revelat Allah acest verset.

62. Ei[79] se jură[80] pe Allah, pentru ca să vă facă mulțumiți. Însă Allah și Trimisul Său sunt mai vrednici să-i mulțumească, dacă ei sunt credincioși.

63. Oare nu știu ei că cel care se împotrivește lui Allah și Trimisului Său va avea parte de focul Gheenei, în care veșnic va avea sălaș?! Și aceasta este mare rușine!

64. Cei fățarnici se tem[81] că va fi pogorâtă despre ei o Sură care să vestească ceea ce se află în inimile lor. Spune: "Bateți-vă voi joc! Allah va scoate [la iveală] cele de care voi vă temeți!"

65. Iar dacă-i întrebi, atunci zic ei: "Noi vorbeam între-olaltă și glumeam!" Spune: "Voi luați în derâdere pe Allah și semnele Sale și pe Trimisul Lui?!"

66. Nu vă dezvinovățiți[82]. Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi[83], osândim o [altă parte], pentru că ei sunt nelegiuiți!

67. Bărbații fățarnici și muierile fățarnice sunt ei unul la fel ca altul. Ei poruncesc ceea ce este oprit[84] și opresc de la ceea ce este potrivit[85] și-și strâng ei mâinile[86]. L-au uitat pe Allah și i-a uitat și El pe ei. Fățarnicii sunt ei cei ieșiți din drum.

68. Allah a făgăduit bărbaților fățarnici și muierilor fățarnice, precum și necredincioșilor, focul Gheenei și veșnic vor sălășlui în el! Aceasta le este de ajuns![87] I-a blestemat Allah și vor avea ei parte de chin veșnic.

79) Ipocriții.

80) Vouă, musulmanilor.

81) Mujahid a zis: Ipocriții îl ocărau între ei pe Trimisul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! -, zicând apoi: Poate că Allah nu va da în vileag taina noastră! Atunci Allah a revelat: *"Cei fățarnici se tem că va fi pogorâtă despre ei o Sură care să vestească ceea ce se află în inimile lor"* etc. (versetul 64).

82) Cu scuze mincinoase.

83) Pentru că ei s-au căit.

84) Precum necredința și păcatele.

85) Precum credința și supunerea.

86) Metaforă pentru zgârcenie.

87) Ca pedeapsă.

69. [Sunteți] ca aceia de dinaintea voastră! Au fost ei chiar și mai puternici decât voi și au avut chiar și mai multe averi și mai mulți copii. Și s-au bucurat ei de partea lor [în această lume](88) și v-ați bucurat și voi de partea voastră, așa cum s-au bucurat cei de dinaintea voastră de partea lor. Și vorbiți voi fără de noimă, precum și ei vorbeau fără de noimă. Dar în van sunt faptele acestora atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Și aceștia sunt pierduți.

70. Oare nu a ajuns la ei vestea despre aceia de dinaintea lor(89): despre neamul lui Noe, despre 'Ad și Thamud, despre neamul lui Avraam, despre locuitorii din Madyan și despre cetățile cele răsturnate(90)? Trimișii lor le-au adus semne limpezi(91). Allah nu a voit să le facă nedreptate, ci ei înșiși și-au făcut nedreptate(92).

71. Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, plinesc Rugăciunea [*As-Salat*], aduc Dania [*Az-Zakat*] și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi îndurător, căci Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

72. Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg pâraie, în care vor avea sălaș veșnic și cămine bune în grădinile Edenului(93). Însă mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o izbândă nemărginită(94)!

73. O, Profetule! Luptă împotriva necredincioșilor și fățarnicilor și fii aspru cu ei! Gheena va fi sălașul lor și ce sfârșit trist [vor avea ei]!

88) De plăcerile vieții.
89) Despre neamurile care au fost nimicite din cauza necredinței lor, după ce Allah le acordase grația Sa.
90) Cetățile neamului lui Lot.
91) Ale mesajului lui Allah.
92) Prin faptul că nu au crezut.
93) Numele unui loc din Paradis.
94) Verset important pentru că el arată că plăcerile Paradisului sunt un lucru mic în comparație cu mulțumirea divină deplină.

74. Ei jură pe Allah că nu au spus, însă ei au spus cuvântul necredinței și au respins credința, după Islamul lor. Ei au uneltit ceea ce nu au izbutit[95]. Și ei nu au alta a reproșa în afară de aceea că Allah - ca și Profetul Său – i-a făcut bogați cu harul Lui[96]. Iar de se vor căi[97], va fi mai bine pentru ei. Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va osândi cu un chin dureros atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor și nici ajutor.

75. Și [unii] dintre ei au făcut legământ cu Allah: "De ne va da nouă din harul Său, vom da noi milostenii și vom fi noi dintre cei evlavioși!"[98]

76. Dar când El le-a dat din harul Său, s-au dovedit zgârciți cu El și I-au întors spatele, lepădându-se[99].

77. Și a lăsat El să urmeze fățărie în inimile lor[100] până în Ziua când se vor întâlni cu El[101], pentru că ei nu au ținut ce I-au făgăduit lui Allah și pentru că ei au mințit.

95) Câțiva ipocriți au vrut să-l asasineze pe Profet în timpul întoarcerii din incursiunea de la Tabuk, dar nu au reușit.

96) Este un reproș pentru nerecunoștință în locul recunoștinței pe care ar trebui să o arate lui Allah și Profetului Său pentru că i-au făcut bogați.

97) Pentru necredință și ipocrizie.

98) Se relatează că un bărbat cu numele de Tha'laba a venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și i-a zis: O, Trimis a lui Allah, roagă-L pe Allah să-mi dăruiască mie avere! Și i-a răspuns lui: Vai ție, o, Tha'laba! Să știi că puținul pentru care aduci mulțumire este mai bun decât ceea ce este mult și devine de nesuportat! Dar el a insistat: Jur pe Cel care te-a trimis cu Adevărul că, dacă te vei ruga lui Allah să-mi dăruiască multă avere, eu voi dărui fiecăruia ceea ce i se cuvine. Și a continuat el să insiste, până ce Profetul s-a rugat lui Allah pentru el și a luat el prăzi care au crescut și au tot crescut, asemenea viermilor, încât orașul Medina a devenit neîncăpător și s-a mutat într-una din văile din afara lui. Apoi a ajuns să facă Rugăciunile de amiază [*zuhr*] și de după-amiază [*'asr*] împreună, neglijându-le pe celelalte. Averile lui au continuat să crească și să se înmulțească până ce a uitat și de Rugăciunile făcute împreună și de Rugăciunea de vineri. Când a întrebat Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - ce s-a întâmplat cu el și i-au spus lui cum a evoluat, a zis el: Vai ție, Tha'laba, de trei ori! Iar Allah a revelat acest verset.

99) De legământul făcut.

100) I-a lăsat, în consecință, să rămână ipocriți.

101) Ziua Învierii.

78. Oare ei nu știu că Allah cunoaște taina lor[102], ca și discuția lor într-ascuns[103], și că Allah este Beneștiutor al lucrurilor necunoscute?

79. Pe aceia care îi ponegresc pe dreptcredincioșii, care de bunăvoie fac milostenii, dar nu află [pentru a oferi] decât [rodul] trudei lor, și îi iau în derâdere pe ei[104], pe aceia îi va lua și Allah în derâdere[105] și ei vor avea parte de osândă dureroasă.

80. Roagă-te de iertare pentru ei[106] sau nu te ruga de iertare pentru ei! Chiar de te vei ruga de iertare pentru ei de șaptezeci de ori, Allah tot nu-i va ierta! Și aceasta pentru că ei nu cred în Allah și în Trimisul Său, iar Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuiți.

81. S-au bucurat aceia care au rămas în casele lor[107], în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte cu bunurile lor și cu sufletele lor pe calea lui Allah și au zis ei[108]: "Nu purcedeți la luptă pe dogoarea aceasta!" Spune: "Focul Gheenei[109] este mult mai dogoritor!" Dacă ei ar pricepe[110]!

82. Lasă-i să râdă puțin[111], căci vor plânge ei mult[112], drept răsplată pentru ceea ce au agonisit[113]!

83. Dacă Allah te va aduce înapoi[114] la o parte dintre ei[115] și ei îți vor cere îngăduința de a porni [la luptă], spune: "Voi nu veți ieși împreună cu mine niciodată și nu veți lupta alături de mine împotriva vreunui dușman! Voi ați fost mai mulțumiți să ședeți [acasă] prima oară; ședeți așadar cu cei ce rămân!"[116]

102) Ipocrizia pe care o ascund în inimile lor.
103) Discuțiile ascunse în care ei defăimează religia.
104) Pe aceia care nu dau decât puțină milostenie, pe măsura puterilor lor.
105) Umilindu-i.
106) Pentru acești ipocriți.
107) Ipocriții care i-au cerut Trimisului îngăduința să nu ia parte la incursiunea de la Tabuk și să rămână la Medina. Aceste versete se referă tot la bătălia de la Tabuk.
108) Fraților lor.
109) În care veți intra pentru ceea ce faceți.
110) Că așa stau lucrurile.
111) Puțin timp, adică în această lume.
112) După moarte, în Lumea de Apoi.
113) Ca urmare a împotrivirii față de Allah, necredinței și păcatelor.
114) Din lupta de la Tabuk.
115) Dintre ipocriții rămași la Medina.
116) Femeile, copiii, bolnavii și infirmii.

84. Și nu te ruga nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui[117]! Ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuiți.

85. Și să nu te uluiască averile și copiii lor, căci Allah voiește să îi pedepsească prin ele în această lume[118] și ei vor muri nelegiuiți[119]!

86. Și când este revelată o sură[120] [în care se poruncește]: "Credeți în Allah și luptați împreună cu Trimisul Său", cei cu stare dintre ei[121] te roagă [să-i scutești de luptă] zicând: "Lasă-ne pe noi să rămânem împreună cu cei care șed [acasă]!"

87. Le-a plăcut lor să fie împreună cu cele rămase [acasă]. Inimile lor au fost pecetluite și nu pricep[122].

88. Însă Trimisul și cei care au crezut laolaltă cu el au luptat cu averile și cu sufletele lor[123]. Aceștia vor avea parte de lucrurile bune[124] și aceștia sunt cei care izbândesc.

89. Allah a pregătit pentru ei Grădini pe sub care curg pâraie, în care ei vor sălășlui veșnic. Iar aceasta este marea izbândă.

90. Și au venit cei care cer întruna îngăduință dintre beduini[125], pentru ca să li se dea voie [să rămână acasă], iar [alții] au rămas, mințind pe seama lui Allah și a Trimisului Său. Însă pe aceia care nu au crezut dintre ei îi va lovi osândă dureroasă.

117) Pentru a te ruga pentru el.

118) Nu voiește să-i binecuvânteze pentru a se bucura de acestea, ci voiește să se răzbune pe ei, făcându-i să trudească pentru a le obține și a le păstra.

119) Unii comentatori socotesc că acest verset dovedește că aceia care se atașează de copii și de bunurile lor sau de orice alte lucruri, preferându-le supunerii față de Allah, obiectul atașamentului lor va fi sursă de nefericire, neliniște și suferință în această lume.

120) Din Coran.

121) Cei care aveau posibilități fizice și materiale să ia parte la lupta sfântă.

122) Ei nu știu ce fericire și izbândă le aduce iubirea de Allah și apropierea de El prin participarea la lupta sfântă și de ce nefericire și pieire vor avea parte ca urmare a neparticipării la ea.

123) Pe calea lui Allah.

124) Victoria și capturile, în această lume, Paradisul și generozitatea, în Lumea de Apoi.

125) Locuitorii deșerturilor din împrejurimile orașului Medina.

91. Și nu este nici un păcat pentru cei slabi[126], nici pentru bolnavi și nici pentru aceia care nu au din ce să cheltuiască [pe calea lui Allah][127], dacă ei sunt cu credință față de Allah și de Trimisul Său. Împotriva celor care fac bine[128] nu este [cale de învinuire], căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

92. Și nici împotriva acelora care au venit la tine, cerând să-i porți [pe animale de călărie], iar tu le-ai zis: "Nu găsesc pe ce să vă port!" și care s-au întors cu ochii plini de lacrimi, de mâhnire că ei nu găsesc ce să dea.

93. Ci cale [de învinuire] este numai împotriva acelora care îți cer îngăduință, cu toate că sunt înstăriți. Lor le-a plăcut să fie împreună cu cele rămase. Și a pecetluit Allah inimile lor, însă ei nu știu.

94. Se vor dezvinovăți față de voi, când vă veți întoarce la ei. Spune: "Nu vă dezvinovățiți, căci noi nu vă dăm crezare! Allah ne-a prevenit despre veștile voastre[129]". Și vor vedea Allah și Trimisul Său fapta voastră.[130] Apoi veți fi aduși înapoi la Cel care le știe pe cele nevăzute ca și pe cele văzute și El vă va vesti cele ce le-ați făcut.[131]

95. Ei vă vor jura pe Allah, când voi vă veți întoarce la ei, pentru ca voi să-i iertați pe ei.[132] Îndepărtați-vă de ei, căci ei sunt o spurcăciune[133], iar sălașul lor va fi Gheena, ca răsplată pentru ceea ce ei au agonisit.[134]

126) Bătrânii, copiii, femeile și infirmii.

127) Chiar dacă sunt sănătoși și puternici, cum sunt cei săraci.

128) Chiar și cel care are motive adevărate pentru a nu lua parte la luptă este socotit că face bine, datorită sincerității sale.

129) Ne-a anunțat, prin revelație, secretele voastre, ipocrizia voastră și stricăciunea voastră.

130) Fie că este vorba de renunțarea la necredință, fie că este vorba de persistență în ea.

131) În această lume.

132) Fără a-i blama.

133) Ei sunt spurcați și murdari și dojana nu le este de nici un folos și nu există cale pentru curățirea lor.

134) Drept răsplată pentru păcatele pe care le-au agonisit.

96. Vă vor jura vouă ca să fiți mulțumiți de ei. Dar dacă voi veți fi mulțumiți, totuși Allah nu va fi mulțumit de cei nelegiuiți!

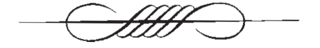
97. Beduinii sunt mult mai împietriți în necredința și în fățărnicia lor(135) și mai îndrituiți(136) să nu cunoască preceptele pe care Allah le-a revelat Trimisului Său. Iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

98. Printre beduini sunt unii care iau ceea ce cheltuiesc [ca milostenie sau pentru război] ca o datorie apăsătoare și pândesc să se abată asupra voastră nenorocirile. Nenorocirea să cadă asupra lor! Allah este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

99. Dar printre beduini sunt care cred în Allah și în Ziua de Apoi și iau ceea ce cheltuiesc drept apropiere de Allah și [de obținere a] rugăciunilor Trimisului. Acesta este într-adevăr [un mijloc de] apropiere [de Allah] pentru ei, iar Allah îi va primi sub îndurarea Lui(137), căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

100. Allah a fost mulțumit de primii [credincioși] dintre cei care au purces la pribegie [*muhajirun*](138) și sprijinitori [*'ansar*](139) și dintre cei care l-au urmat cu bună purtare, și Allah este mulțumit de ei, după cum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!

101. Iar printre beduinii din jurul vostru se află fățarnici, ca și printre locuitorii din Medina, care se îndârjesc în fățărie. Tu nu-i știi, însă Noi îi știm pe ei. Noi îi vom chinui de două ori(140). Apoi vor fi ei aduși la mare chin!

135) Decât populația sedentară, din pricina asprimii și neînduplecării lor, șederii lor departe de învățați, de Carte și de Sunna.

136) Mai îndreptățiți.

137) În Paradis.

138) Mekkanii care l-au urmat pe Profet în migrarea sa la Medina (*hegira*).

139) Musulmanii de la Medina care i-au acceptat cu plăcere pe refugiații mekkani.

140) Dar și pedeapsa constând în nenorocirile din această lume și pedeapsa din Ziua de Apoi.

102. Și sunt alții care au mărturisit păcatele lor, care au amestecat o faptă bună[141] cu o alta rea.[142] Poate că Allah va primi căința lor, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

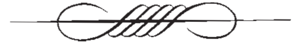
103. Ia din bunurile lor[143] milostenie[144], prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei. Iar Allah este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

104. Oare nu știu ei că Allah primește căința de la robii Săi și acceptă milostenii[145] și că Allah este Primitorul căinței [și] Îndurătorul [*Tawwab, Rahim*]?

105. Și spune: "Lucrați[146], căci Allah va vedea lucrul vostru ca și Trimisul Său și dreptcredincioșii! Și veți fi voi aduși[147] la Cel care le cunoaște pe cele nevăzute și pe cele văzute și vă va vesti vouă cele pe care le-ați făcut!"

106. Iar alții[148] sunt lăsați să aștepte porunca lui Allah, fie că îi va chinui pe ei, fie că îi va ierta pe ei. Iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

107. Însă aceia[149] care au durat o moschee[150] pentru a pricinui daună, necredință și schismă între dreptcredincioși[151] și ca pregătire pentru aceia care au luptat mai înainte împotriva lui Allah și a Trimisului Său[152] și care jură: "Noi nu am vrut decât binele!"[153] - Allah mărturisește că aceia sunt mincinoși! -

141) Cum a fost căința și supunerea lor de dinainte.

142) Cum a fost neparticiparea lor la lupta sfântă.

143) O parte dintre cei care s-au căit.

144) Porunca lui Allah, adresată Profetului, este să ia din toate bunurile lor milostenie, ceea ce nu poate fi altceva decât Dania.

145) Aici la plural, incluzând Dania și orice alt dar făcut nevoiașilor fie prin intermediul Profetului, fie direct.

146) Faceți ceea ce vi se poruncește.

147) Prin moarte.

148) Dintre cei care nu au luat parte la bătălia de la Tabuk, nu din ipocrizie, ci din comoditate. Aceștia au fost trei persoane pentru care a și fost revelat versetul: Ka'b ben Malik, Marara ben ar-Rabi' și Hilal ben 'Umayya.

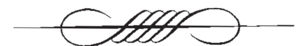
149) Dintre ipocriți.

150) Se relatează că Abu 'Amir ar-Rahib s-a convertit la creștinism înainte de apariția Islamului și a îmbrățișat viața monahală, iar când a venit Trimisul lui Allah

108. Să nu stai(154) nicicând în ea, căci o moschee clădită din prima zi pe cucernicie(155) este mai potrivită să stai în ea, fiindcă într-însa sunt oameni care doresc să se curăţească şi Allah îi iubeşte pe cei care se curăţesc!

109. Oare cel care a întemeiat zidirea pe frica de Allah şi pe mulţumirea lui Allah este mai bun sau acela care a întemeiat zidirea pe o margine de prăpastie gata să se surpe, care se va prăbuşi cu el în focul Gheenei? Iar Allah nu călăuzeşte neamul de nelegiuiţi!

110. Zidirea pe care au înălţat-o nu va înceta să fie pricină de îndoieli în inimile lor, până ce inimile lor nu se vor rupe! Iar Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*].

- *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - el i s-a împotrivit, pentru că a pierdut influenţa lui şi a zis el: Mă voi alia, să lupt împotriva ta, cu orice neam care va lupta împotriva ta. Profetul lui Allah i-a dat lui numele de Abu 'Amir Stricatul. Când triburile Hawazin au fost înfrânte la Hunayn, el a plecat în Şam şi le-a trimis ipocriţilor mesajul să se pregătească cu armele şi cu forţa pe care le au şi să construiască o moschee pentru el, în vreme ce el va merge la împăratul Bizanţului şi va veni cu oaste de la el şi-i vor alunga pe Muhammed şi pe însoţitorii săi. Şi au construit ei o moschee alături de moscheea Qiba' şi au venit la Trimisul lui Allah şi i-au zis lui: Noi am construit o moschee pentru cel bolnav sau aflat în nevoie sau pentru noaptea ploioasă. Vrem să vii cu noi şi să faci Rugăciunea pentru noi în ea. El a cerut veşmintele lui, ca să se îmbrace şi să se ducă la ei, dar a avut revelaţia prin care Allah i-a trimis vestea despre moscheea răului şi ceea ce aveau de gând cu ea. Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - a chemat atunci câţiva însoţitori şi le-a zis lor: Duceţi-vă la această moschee a oamenilor nelegiuiţi şi ardeţi-o! Şi s-au dus la moschee şi i-au dat foc şi au nimicit-o, iar oamenii care se aflau în ea s-au risipit. În legătură cu acest episod, Allah a revelat acest verset.

151) Care se întâlneau în moscheea Qiba'.

152) Este vorba de Abu 'Amir, care, deşi era din Medina, s-a aflat în tabăra mekkanilor în timpul bătăliei de la 'Uhud (3 h.).

153) Nu am vrut, prin construirea moscheii, decât Rugăciunea, pomenirea lui Allah şi extinderea spaţiului pentru participanţii la Rugăciune.

154) Să nu te rogi.

155) Moscheea de la Qiba', o suburbie din sudul Medinei, unde Muhammed s-a oprit la început, după hegira, înainte de a se instala la Medina. Această moschee a fost ridicată la propunerea lui. Moscheea ipocriţilor se afla în apropierea acesteia.

111. Allah a cumpărat de la dreptcredincioși sufletele și bunurile lor, în schimbul Raiului, și astfel ei luptă pe calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o făgăduință cu adevărat, pe care a luat-o asupra Lui, în Tora, în Evanghelie și în Coran. Și cine este mai credincios legământului său decât Allah? Bucurați-vă, așadar, pentru negoțul pe care l-ați tocmit, căci aceasta este marea izbândă,[156]

112. Ca și pentru cei care se căiesc[157], cei care adoră[158], cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se închină, cei care se prosternează[159], cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc poruncile[160] lui Allah. Binevestește-le dreptcredincioșilor!

113. Nu se cade, ca Profetul și cei care cred, să ceară iertare pentru politeiști, chiar dacă ei sunt rude, după ce li s-a arătat limpede că ei sunt oaspeții Iadului.

114. Cererea de iertare a lui Avraam pentru tatăl său nu a fost decât din pricina unei făgăduințe pe care i-a făcut-o.[161] Dar când i-a devenit limpede că el este vrăjmaș al lui Allah, atunci s-a dezlegat de el. Avraam era milos și blând.

115. Allah nu duce în rătăcire un neam, după ce l-a călăuzit, până ce nu-i arată limpede, de ce trebuie să-i fie frică. Allah este peste toate știutor!

116. A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului. El dă viață și El dă moarte. Și voi nu aveți în afara lui Allah aliat și apărător.

156) Acest verset este un îndemn la lupta sfântă, evidențiindu-i virtuțile, după ce a fost înfățișată situația celor care nu participă la ea.

157) Pentru păcate.

158) Cei care Îl adoră numai pe Allah singur.

159) Cei care își fac Rugăciunea.

160) Care întrunesc calitățile menționate.

161) Avraam i-a făgăduit tatălui său să ceară iertare pentru el mai înainte. Vezi și 19:48 și 60:4.

117. Allah a primit căința Profetului[162], [căința acelora] care au purces în peregrinare[163], și a sprijinitorilor[164], care l-au urmat la ceasul greului, după ce aproape că se abătuseră inimile unei părți dintre ei.[165] Apoi a primit căința lor, căci El este Iertător, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*].

118. Și [a primit El căința] și de la cei trei care au fost lăsați în urmă[166], până ce pământul le-a fost lor prea strâmt, cu toate că el era întins, iar sufletele lor au devenit și ele prea strâmte[167] și atunci au știut ei că nu este adăpost de Allah decât numai la El. Apoi a primit căința lor, pentru ca ei să se poată întoarce [la El], căci Allah este Primitor al căinței [și] Îndurător [*At-Tawwab, Ar-Rahim*][168].

119. O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!

120. Nu se cuvine ca locuitorii din Medina și beduinii din jurul lor să rămână în urma Trimisului lui Allah[169], nici să pună sufletele lor mai presus decât sufletul Său; aceasta pentru că pe ei nu-i încearcă nici sete, nici trudă, nici foame pe calea lui Allah și ei nu calcă într-un loc care să-i mânie pe necredincioși[170] și nu pricinuiesc nici un rău vreunui dușman, fără ca aceasta să li se scrie lor ca o faptă bună. Într-adevăr, Allah nu pierde răsplata făcătorilor de bine!

121. Și să nu suporte ei nici o cheltuială - nici mică, nici mare - și să nu străbată nici o vale fără ca aceasta să li se scrie lor, pentru ca Allah să-i răsplătească pentru cele mai bune [fapte] pe care le împlineau!

162) Allah i-a iertat faptul că a permis unora să rămână acasă.
163) De la Mekka la Medina [*al-Muhajirun*].
164) De la Medina [*al-'Ansar*].
165) Înclinând să nu mai pornească la luptă.
166) Toți trei sunt dintre 'Ansari.
167) Din pricina singurătății, alienării și mâhnirii.
168) Acest verset a fost revelat pentru a pune capăt pedepsei celor trei.
169) Când el a pornit la bătălie.
170) Intrarea lor în el.

122. Dreptcredincioșii nu trebuie să purceadă cu toții, ci să purceadă din fiecare grup o parte dintre ei, pentru ca să învețe bine religia și să-i prevină[171] [pe cei din] neamul lor, când se întorc.[172] Poate că ei vor ști să se ferească![173]

123. O, voi cei care credeți! Luptați împotriva necredincioșilor de lângă voi! Ei să găsească în voi asprime! Și să știți că Allah este alături de cei care au frică!

124. Când este revelată o sură, sunt printre ei[174] unii care zic: "Căruia dintre voi i-a sporit aceasta credința?" Cât despre aceia care cred, ea a făcut să le sporească lor credința și ei se bucură.

125. Însă acelora care au patimă[175] în inimile lor, [această sură] le va adăuga spurcăciune la spurcăciunea lor[176] și vor muri ei necredincioși.

126. Oare nu bagă ei[177] de seamă că în fiecare an sunt încercați o dată sau de două ori? Și cu toate astea, ei nu se căiesc și nici nu-și aduc aminte!

127. Și când este revelată o sură, se uită ei unul la altul, [zicându-și]: "Vă vede pe voi cineva?"[178] Apoi se îndepărtează ei. Allah a întors inimile lor, pentru că ei sunt un neam care nu pricep.

128. A venit la voi un Trimis chiar dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu dreptcredincioșii este el milostiv și îndurător [*Ra'uwf, Rahim*].

129. Iar dacă ei se leapădă[179], [atunci] spune: “Allah îmi este mie de ajuns! Nu există altă divinitate în afară de El! În El mă încred, căci El este Stăpânul Tronului cel mare!”[180]

171) După lupta de la Tabuk și ca urmare a revelării versetelor anterioare, toți musulmanii voiau să-l însoțească pe Profet la luptă.
172) Să-i învețe când se întorc.
173) Împlinind fapte bune.
174) Printre ipocriți.
175) Ipocrizie.
176) Necredință, ipocrizie și îndoială.
177) Ipocriții.
178) Își zic ipocriții între ei și, dacă nu-i vede nimeni, ei se strecoară și pleacă.
179) Se îndepărtează de credința în Tine.
180) Atotcuprinzător.

10 SURAT YUNUS[1]

(Mekkană [51]; 109 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Ra'.[2] Acestea sunt versetele Cărţii pline de Înţelepciune.[3]

2. Le este oamenilor de mirare că Noi am revelat unui bărbat dintre ei: "Să-i previi pe oameni şi să-i binevesteşti pe cei care cred că ei vor avea loc meritat la Domnul lor!"? Cei necredincioşi zic: "Acesta este un vrăjitor vădit!".

3. Domnul vostru este Allah care a creat cerurile şi pământul în şase zile, apoi s-a înălţat pe Tron. El orânduieşte toate lucrurile şi nu este mijlocitor în [Ziua de Apoi] decât cu voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! Adoraţi-L pe El[4], aşadar! Voi nu chibzuiţi?

4. La El este întoarcerea voastră, a tuturor[5], făgăduinţa lui Allah [ce se va împlini] cu adevărat! El este Cel care înfăptuieşte prima oară, apoi o face din nou[6], pentru a-i răsplăti cu dreptate pe cei care cred şi săvârşesc fapte bune. Cât despre cei care nu cred, ei vor avea parte de o băutură din apă clocotită şi de chin dureros, pentru că nu au crezut.

5. El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare şi Luna ca o lumină şi El i-a orânduit treptele[7], pentru ca voi să cunoaşteţi numărul anilor şi socotirea [vremii].[8] Nu le-a făcut Allah pe acestea decât pentru [un scop] adevărat. El desluşeşte semnele pentru oamenii care pricep.

1) Este numită *"Sura lui Yunus (Iona)"* pentru că în ea este relatată istorisirea despre Iona şi neamul său, iar Iona a fost profetul neamului din Ninive. Ea face parte din perioada mekkană, cu excepţia versetelor 40, 94 şi 95, care fac parte din etapa medinită.

2) Vezi nota la 2:1.

3) Coranul.

4) Adoraţi-L numai pe El, în calitate de divinitate unică!

5) Prin moarte sau înviere.

6) După moarte.

7) Într-o altă interpretare este vorba de rotirea Soarelui şi a Lunii, de succedarea zilei cu noaptea şi de fazele Lunii.

6. În succedarea nopții și zilei și în cele pe care Allah le-a făcut în ceruri și pe pământ(9) sunt semne pentru oamenii care au frică [de Allah].

7. Cei care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi(10) și sunt mulțumiți de viața lumească și se simt în siguranță în ea, precum și aceia care sunt nepăsători față de semnele Noastre,

8. Aceștia vor avea ca sălaș Focul, pentru ceea ce ei au agonisit.(11)

9. Cei care cred și săvârșesc fapte bune, pe ei îi va călăuzi Domnul pentru evlavia lor.(12) Vor curge pâraie pe sub ei în Grădinile plăcerii.

10. Rugăciunea lor în ele va fi "Mărire Ție, o, Allah!", iar salutul lor în ele va fi "Pace [vouă]!", iar sfârșitul rugăciunii lor va fi "Laudă lui Allah, Domnul lumilor!"

11. Dacă Allah ar grăbi răul pentru oameni(13) cu repeziciunea cu care ei cer binele, sorocul lor ar fi hotărât.(14) Dar Noi îi lăsăm pe cei care nu nădăjduiesc în întâlnire cu Noi să bâjbâiască în nelegiuirea lor.

12. Atunci când pe om îl lovește o nenorocire, el Ne cheamă pe Noi(15), de este el culcat pe o parte, așezat jos sau în picioare. Dar după ce l-am scăpat de nenorocire, el merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit. Așa le sunt împodobite celor nelegiuiți, [faptele] pe care ei le-au săvârșit.

13. Noi am făcut să piară neamurile de dinaintea voastră, când ele au fost nelegiuite. Și cu toate că au venit la ele trimișii lor cu semne deslușite, ele nu au crezut. Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși.(16)

14. Apoi v-am făcut pe voi urmași ai lor pe pământ, pentru a vedea ce faceți voi.(17)

8) Adică a lunilor și a zilelor.
9) Adică Soarele, Luna, stelele, pomii, animalele, munții, mările etc.
10) Nu se așteaptă la răsplată, pentru că ei neagă învierea după moarte.
11) Pentru faptele pe care le-au săvârșit.
12) Pentru a ajunge în Paradis.
13) Pentru aceia care nu se așteaptă la întâlnirea cu El.
14) Adică ar fi fost pierduți.
15) Îl invocă pe Allah pentru a-l izbăvi de ea.
16) Nimicindu-i.
17) Din fapte bune sau rele și să vă răsplătim, în funcție de ele.

15. Şi când li se citesc lor versetele Noastre desluşite, zic aceia care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi[18]: “Adu un alt Coran decât acesta!” sau “Schimbă-l!”. Spune: “Nu am eu căderea să-l schimb cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de osânda unei Zile cumplite!”[19]

16. Spune: "Dacă Allah ar fi voit, eu nu vi l-aş fi citit şi El nu vi l-ar fi făcut cunoscut vouă[20], căci doară eu am rămas printre voi vreme îndelungată înainte de el.[21] Voi nu pricepeţi?!"

17. Şi cine este mai nelegiuit decât acela care plăsmuieşte minciuni împotriva lui Allah şi ia versetele Sale drept minciuni? Dar păcătoşii nu vor izbândi!

18. Ei adoră în locul lui Allah ceea ce nu le face lor nici rău şi nu le aduce lor nici folos[22] şi zic ei: “Aceştia sunt mijlocitorii noştri la Allah!” Spune: “Îi vestiţi voi lui Allah ceea ce El nu ştie din ceruri şi de pre pământ?” Allah Preamăritul şi Preaslăvitul este deasupra celor asociaţi [Lui].

19. Oamenii nu au fost decât o singură comunitate[23] şi apoi s-au deosebit ei. Şi de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul tău[24], ar fi fost hotărât[25] pentru ei [lucrul] asupra căruia ei au avut păreri deosebite.

20. Ei zic: "De ce nu i se trimite lui un semn[26] de la Domnul său?" Spune: "Cele neştiute sunt numai la Allah! Aşteptaţi şi voi fi şi eu împreună cu voi printre cei care aşteaptă[27] [hotărârea lui Allah]!"

18) Cei care nu cred în Viaţa de Apoi.

19) Ziua Judecăţii de Apoi.

20) Prin intermediul meu.

21) Profetul a trăit printre ei patruzeci de ani, înainte de a începe propovăduirea.

22) Idolii care sunt ciopliţi din piatră.

23) Au avut aceeaşi credinţă şi o divinitate unică.

24) În legătură cu amânarea pedepsei celei mai mari până în Ziua Învierii.

25) Degrabă.

26) Asemănător cu semnele trimise profeţilor anteriori, cum au fost toiagul lui Moise sau cămila lui Salih.

27) Aceste lucruri sunt cunoscute numai de Allah şi semnele se arată numai când voieşte Allah şi nu când voiesc eu sau când voiţi voi.

21. Şi când le-am dat Noi oamenilor să guste îndurare, după o nenorocire care i-a lovit, iată că ei au avut pricină împotriva versetelor Noastre.[28] Spune: "Allah este şi mai priceput.[29] Trimişii Noştri scriu ceea ce voi vicleniţi!"[30]

22. El este Cel care vă ajută să umblaţi pe uscat şi pe mare. Dar când sunt ei în corăbii, mânate de vânturi prielnice, bucurându-se de ele, asupra lor se abate vânt năprasnic şi se năpustesc peste ei talazuri din toate părţile şi îşi închipuie că sunt ei cuprinşi, atunci Îl cheamă ei [numai] pe Allah, cu credinţă în religia Lui: "De ne vei mântui de aceasta, vom fi noi printre aceia care Îţi aduc mulţumire!"[31]

23. Şi după ce i-a mântuit El, iată-i pe ei cum se poartă siluitori pe pământ, fără dreptate. O, oameni![32] [Să ştiţi că] siluirea voastră este împotriva sufletelor voastre! Însă aceasta este o plăcere [trecătoare] a vieţii pământeşti, pentru că apoi întoarcerea voastră va fi la Noi[33] şi atunci vă vom vesti Noi ceea ce aţi făcut.

24. Iar viaţa lumească este asemenea apei pe care Noi o pogorâm din cer, cu care se amestecă plantele pământului din care mănâncă oamenii şi vitele, în aşa fel încât pământul îşi ia podoaba[34] şi se împodobeşte.[35] Dar când sălăşluitorii săi cred că ei sunt stăpâni peste el[36], iată că peste el vine porunca Noastră[37], în timpul nopţii sau în timpul zilei, şi îl prefacem în mirişte, ca şi cum în ajun n-ar fi fost plin de bogăţie. Astfel tâlcuim Noi semnele pentru un neam [de oameni] care cugetă.

25. Allah cheamă la Casa Păcii [Paradis, Rai] şi-l călăuzeşte pe cel care voieşte El pe un drum drept.

28) Dacă iese la iveală idolatria lor ascunsă, după ce, în timpul când i-a lovit o nenorocire, au mărturisit credinţa.

29) În alegerea rapidă a răsplăţii şi a pedepselor.

30) Trimişii sunt aici îngerii care consemnează actele fiecărui om şi le prezintă lui Allah în Ziua Judecăţii de Apoi.

31) Printre cei care Te adoră, socotindu-Te Unic.

32) Care uitaţi.

33) În Ziua Judecăţii de Apoi.

34) Devine frumos, splendid.

35) Cu fel de fel de plante, flori şi fructe.

36) Şi pregătiţi să culeagă roadele.

37) Pedeapsa Noastră.

26. Cei care fac bine vor avea parte de cea mai bună [răsplată][38], și încă și mai mult[39], iar chipurile lor nu vor fi acoperite nici de negreală, nici de umilință. Aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor petrece veșnic.

27. Cei care agonisesc fapte rele[40] vor avea parte de răsplată rea, pe măsura lor, și îi va acoperi umilința și nu vor avea ei apărător de Allah[41], ca și cum chipurile lor ar fi acoperite cu bucăți întunecoase de noapte. Iar aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor avea ei sălaș veșnic.

28. [Și amintește-le tu] de Ziua în care îi vom aduna pe ei toți[42] și apoi le vom zice Noi celor care I-au făcut semeni [lui Allah]: "La locul vostru, împreună cu asociații voștri!" Și-i vom despărți pe unii de alții[43], iar asociații lor vor zice: "Nu ne-ați adorat pe noi!

29. Allah este de ajuns ca martor între noi și între voi. Iar noi am fost nepăsători față de adorarea voastră!"[44]

30. Acolo[45] va cerca fiecare suflet [urmările] celor săvârșite mai înainte. Iar ei vor fi întorși la Allah - Domnul lor Cel Adevărat - și se va îndepărta de ei[46] ceea ce au născocit.

31. Spune: "Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din cer și de pe pământ[47] și cine este stăpân peste auz și peste văz[48] și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?"[49] Vor răspunde ei: "Allah!" Atunci spune: "Oare nu vă este vouă frică?"[50]

38) Aici cu sensul de Paradis.

39) Conform unor interpretări, Profetul s-ar referi, în acest verset, la faptul că, dincolo de Paradis, dreptcredincioșii ar putea vedea chipul lui Allah, ca răsplată supremă pentru ei.

40) Cei care săvârșesc păcate.

41) De pedeapsa lui Allah.

42) Adică pe idolatri împreună cu idolii pe care-i adoră.

43) Pe idolatri de idolii lor și ei se vor lua la ceartă.

44) Nu v-am poruncit să ne adorați și nici nu am dorit acest lucru.

45) În momentul acela, atunci.

46) Se vor ascunde, vor dispărea.

47) Din ploaia căzută din cer și plantele de pe pământ.

48) Cine a creat auzul și văzul și vi le apără?

32. Acesta este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat! Și ce se află dincolo de Adevăr decât numai rătăcirea?[51] Și cum de puteți voi fi îndepărtați?[52]

33. Așa[53] se adeverește cuvântul[54] Domnului tău împotriva acelora care sunt nelegiuiți că, într-adevăr, ei nu vor crede!

34. Spune: "Oare se află printre asociații voștri vreunul care să creeze o făptură și să o readucă [la viață după moarte]?" Spune: "Allah creează făptura și apoi o readuce! Cum de puteți voi să stați departe?"[55]

35. Spune: "Oare se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?" Spune: "Allah călăuzește spre Adevăr! Și oare cel care călăuzește spre Adevăr este mai vrednic să fie urmat sau cel care nu călăuzește[56], decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?[57]"

36. Cei mai mulți dintre ei nu urmează decât bănuieli.[58] Dar bănuielile nu ajută cu nimic față de Adevăr. Iar Allah este bine știutor a ceea ce faceți voi!

37. Acest Coran nu poate să fie nicicum născocit, fără de Allah[59], ci este confirmarea celor de dinaintea lui și tâlcuirea orânduielilor.[60] Nu este nici o îndoială că el este venit de la Stăpânul Lumilor.[61]

49) Întreaga fire.
50) De mânia Lui, adorând pe altcineva decât pe El, în mod nedrept?
51) Nu există cale de mijloc între Adevăr și rătăcire; sau Allah Cel Unic, sau idolatria!
52) De la Adevăr, când recunoașteți că Allah este Creatorul întregii firi?
53) Pentru ceea ce a fost menționat mai înainte.
54) Amenințarea.
55) Și să credeți în altcineva decât în El?
56) Cum sunt idolii.
57) Adică greșit, făcându-i pe idoli egali ai lui Allah.
58) Care nu se bazează pe o dovadă, atunci cînd îi adoră pe idoli.
59) El este revelat de Allah și nu poate fi creat de om, având în vedere inimitabilitatea sa.
60) Ce trebuie urmate.
61) Nu este nici o îndoială în legătură cu faptul că el a fost revelat de Allah.

38. Sau spun ei: "L-a născocit [Muhammed]!". Spune: "Aduceți voi o sură asemănătoare lui și chemați pe cine puteți(62), afară de Allah, dacă voi sunteți întru adevăr!"

39. Însă ei, dimpotrivă, luaseră drept minciună ceea ce nu putuseră cuprinde prin cunoașterea lor, căci nu le venise încă tâlcuirea lui. Așa au ținut de minciună și cei de dinaintea lor(63) și privește care a fost sfârșitul nelegiuiților!

40. Unii dintre ei cred în el, iar alții dintre ei nu cred în el. Dar Domnul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei care fac stricăciune.

41. Iar dacă te învinuiesc pe tine de minciună, atunci spune: "A mea este fapta mea și a voastră este fapta voastră!(64) Voi nu sunteți răspunzători de ceea ce fac eu, iar eu nu sunt răspunzător de ceea ce faceți voi!"

42. Unii dintre ei ascultă la tine,(65) dar poți tu să-i faci să audă pe surzi, când ei nu pricep?

43. Unii dintre ei privesc la tine, dar poți tu să-i călăuzești pe orbi, când ei nu văd?(66)

44. Allah nu-i nedreptățește pe oameni întru nimic, ci oamenii înșiși sunt nedrepți față de ei.(67)

45. Și [în] Ziua în care El îi va aduna, va fi ca și cum ei nu ar fi rămas [în viață] decât un ceas dintr-o zi, în care s-au cunoscut între ei, și vor pierde aceia care au tăgăduit întâlnirea cu Allah(68) și nu au fost călăuziți.

46. Și fie că îți arătăm o parte din cele cu care îi amenințăm pe ei, fie că te luăm pe tine la Noi [mai înainte], căci la Noi este întoarcerea lor. Și Allah este martor pentru ceea ce ei săvârșesc.(69)

62) Chemați în ajutorul vostru.
63) Semnele profeților.
64) Fiecare va fi răsplătit după faptele sale.
65) Atunci când le citești Coranul.
66) Văd dovezile limpezi ale profeției tale, dar ei sunt ca și orbi.
67) Prin necredință și prin tăgăduirea lor.
68) Au tăgăduit învierea de după moarte.
69) Dacă nu vezi pedeapsa lor în timpul vieții tale, o vei vedea în Ziua Judecății de Apoi, când vei fi tu însuți martor împotriva tăgăduitorilor și pentru cei credincioși.

47. Fiecare comunitate are un trimis(70), iar când vine trimisul lor, se face judecată între ei cu dreptate, iar ei nu vor fi nedreptățiți.

48. Ei zic: "Și când se împlinește această promisiune(71), dacă voi sunteți întru adevăr?"(72)

49. Spune: "Eu nu am nici o putere spre dăunarea sau spre folosul meu, afară de ceea ce voiește Allah.(73) Fiecare comunitate are un soroc și când le sosește sorocul, ei nu-l pot întârzia nici măcar cu un ceas și nici nu-l pot grăbi".

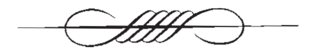
50. Spune: "Vedeți?!(74) Dacă va veni osânda Lui(75) - în timpul nopții sau în timpul zilei - ce ar putea păcătoșii să grăbească din ea?"

51. "Și atunci când va veni, veți crede voi în ea? Acum credeți voi în ceea ce ați voit să grăbiți?"(76)

52. Apoi li se va zice celor care au fost nedrepți(77): "Gustați voi chinul cel veșnic! Sunteți voi răsplătiți cu altceva decât cu ceea ce v-ați agonisit?(78)

53. Și ei îți cer ție deslușire: "Acest lucru este adevărat?"(79) Spune: "Da! [Jur] pe Domnul meu, acest lucru este adevărat! Și voi nu-l veți putea împiedica!"

54. Și dacă fiecare suflet care a fost nedrept ar avea tot ceea ce se află pe pământ, l-ar oferi ca răscumpărare. Ei își vor ascunde căința, când vor vedea chinul. Dar se va judeca între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.(80)

70) Care i-a fost trimis pentru a o călăuzi.
71) Excluzând-o și luând-o în derâdere.
72) Dacă voi aveți dreptate când vorbiți despre faptul că ea se va întâmpla?
73) Eu nu am nimic, nici pentru mine, nici pentru voi, ci toate lucrurile sunt în mâinile lui Allah și numai El poate să grăbească sau să întârzie pedeapsa voastră.
74) Spuneți-mi!
75) Care voi voiți să vină mai degrabă.
76) O asemenea cerere de grăbire nu vine de la un om care are judecată, căci nu se grăbesc decât lucrurile dorite.
77) Idolatrilor.
78) Răsplata pentru ceea ce ați spus și ați săvârșit în această lume.
79) Întrebarea se referă la pedeapsă.
80) Prin pedeapsa primită, căci a fost pedepsită nelegiuirea lor.

55. Într-adevăr, ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ! Într-adevăr, făgăduința lui Allah este de netăgăduit![81] Dar cei mai mulți dintre ei nu știu!

56. El este Cel care dă viață și Cel care dă moarte și la El vă veți întoarce![82]

57. O, oameni! V-a venit vouă îndemn[83] de la Domnul vostru și tămăduire pentru ceea ce este în piepturi[84], călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși!

58. Spune: "De harul lui Allah și de îndurarea Sa[85] să se bucure, căci ele sunt mai bune decât toate cele care se strâng!"[86]

59. Spune: "Vedeți ce v-a pogorât[87] Allah drept mijloace de vie-țuire?! Iar voi ați interzis o parte dintre ele și ați îngăduit [o altă parte]". Spune: "Allah v-a îngăduit vouă acestea sau voi născociți împotriva lui Allah?"

60. Și ce părere vor avea în Ziua Învierii aceia care au născocit minciuni împotriva lui Allah? Allah este dătător de har oamenilor[88], dar cei mai mulți dintre ei nu sunt mulțumitori.

61. Tu nu vei fi în nici o împrejurare, nu vei recita nici un fragment[89] din Coran și voi nu veți împlini nici o faptă fără ca Noi să fim martori în clipa când o săvârșiți. Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui fir de colb - nici de pe pământ, nici din cer -, nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] și nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o carte limpede.

81) Promisiunea în legătură cu Învierea și răsplata.
82) În Ziua de Apoi, și vă va răsplăti după faptele voastre.
83) Coranul.
84) Tămăduire pentru îndoieli, ipocrizie, ranchiună.
85) Coranul și Islamul.
86) Averi.
87) A creat.
88) Prin revelația Sa și prin învățătura Sa despre ceea ce este permis și ceea ce este interzis, precum și prin amânarea pedepsei pentru a lăsa timp pentru căință și îndreptare.
89) Sură sau verset.

62. Într-adevăr, aliații lui Allah nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți

63. Aceia care cred și care au frică [de Allah]!

64. Pentru ei este bună veste[90] în această viață lumească, la fel ca și în Lumea de Apoi. Cuvintele[91] lui Allah [nu vor cunoaște] nici o schimbare. Aceasta este marea izbândă.[92]

65. Să nu te întristeze vorbele lor! Puterea întreagă este a lui Allah![93] El este Cel care Aude Totul [*As-Sami'*][94], Bineștiutor [*Al-'Alim*][95].

66. Într-adevăr, ai lui Allah sunt atât cei din cer, cât și cei de pre pământ[96]. Și ce urmează aceia care invocă semeni în locul lui Allah? Ei nu urmează decât bănuieli[97] și nu fac ei altceva decât să mintă.[98]

67. El este Cel care v-a făcut vouă noaptea să vă odihniți în ea și ziua ca să [vă îngăduie să] vedeți[99]. Iar în aceasta sunt semne pentru un neam care aude.[100]

68. Ei zic: "Allah și-a luat un fiu!" Preaslăvitul este îndeajuns de Înstărit [*Al-Ghaniyy*]. Ale Lui sunt [toate] cele din ceruri și cele de pre pământ. Voi nu aveți nici o dovadă pentru acest lucru. Spuneți voi împotriva lui Allah ceea ce nu știți?

69. Spune: "Aceia care născocesc pe seama lui Allah minciuni[101] nu vor izbuti!"

90) Vestirea Paradisului.
91) Promisiunile Lui.
92) Paradisul și izbăvirea lor de Foc.
93) Și El îi va învinge și te va ajuta să izbândești asupra lor.
94) Tot ceea ce spun ei despre tine și-i răsplătește după fapte.
95) A ceea ce trebuie să facă cu ei.
96) Și ei nu pot face nimic fără voia Lui.
97) Presupuneri fără nici un suport real.
98) În ceea ce pun pe seama lui Allah.
99) Plină de lumină, pentru ca să puteți vedea.
100) Care reflectează asupra celor pe care le aude.
101) Despre faptul că Dumnezeu ar fi avut un fiu și despre idoli pe care îi asociază Lui.

70. Plăcere trecătoare este în această lume. Apoi la Noi este întoarcerea lor[102], iar Noi îi vom face atunci să guste chinul aspru pentru că ei nu au crezut.[103]

71. Istorisește-le lor povestea lui Noe, când el a zis neamului său: "O, neam al meu! Dacă vă este prea grea șederea mea [printre voi] și pomenirea de către mine a semnelor lui Allah, atunci să știți că eu în Allah mă încred! Înțelegeți-vă, așadar, cu asociații voștri[104] și nu ascundeți planurile voastre! Apoi luați hotărârea în privința mea[105], fără să-mi mai dați vreun răgaz!

72. Iar de vă veți lepăda voi[106], eu nu v-am cerut răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Allah și mie mi s-a poruncit să fiu dintre cei supuși voinței lui Allah [musulmani]!" [107]

73. Dar ei l-au socotit mincinos.[108] Și l-am mântuit Noi[109] laolaltă cu cei care au crezut cu el în corabie și i-am făcut pe ei urmași.[110] Iar pe aceia care au ținut semnele noastre drept minciuni i-am înecat. Deci privește cum a fost urmarea celor preveniți!

74. Apoi am trimis Noi, după el[111], trimiși la neamurile lor și le-am adus semne deslușite[112], însă ei nu au crezut în ceea ce luaseră drept minciună mai înainte. Și astfel pecetluim Noi inimile celor care întrec măsura.

75. După aceea i-am trimis Noi, după ei[113], pe Moise și pe Aaron cu semnele Noastre la Faraon și căpeteniile sale, însă ei s-au arătat îngâmfați și au fost un neam de criminali.

102) Prin moarte.
103) Pentru necredința lor.
104) Pentru a încerca să mă ucideți.
105) În legătură cu răul pe care doriți să mi-l faceți.
106) Dacă vă veți lepăda de credința în ceea ce v-am adus.
107) Cei supuși numai față de credința în Allah.
108) Pe Noe [și de aceea am trimis potopul peste ei].
109) De la înec.
110) Ai celor înecați. Allah i-a făcut pe credincioși urmași ai oamenilor din țara lor, după ce i-a prăpădit pe cei care n-au crezut, prin potop.
111) După Noe.
112) Care dovedeau sinceritatea lor.
113) După acei trimiși.

76. Și când a ajuns la ei Adevărul(114) din partea Noastră, zis-au ei: "Aceasta este vrăjitorie învederată".

77. A zis Moise: "Spuneți voi despre Adevăr, după ce a venit el la voi, că aceasta este vrăjitorie? Atunci [aflați] că vrăjitorii nu vor izbândi!"

78. Au răspuns ei(115): "Ai venit la noi ca să ne abați de la cele în care i-am găsit pe părinții noștri(116), pentru ca voi doi să aveți puterea pe acest pământ?(117) Dar noi nu credem în voi!"

79. Și a zis Faraon: "Aduceți-mi pe toți vrăjitorii învățați!"(118)

80. Și când au venit vrăjitorii, le-a zis Moise: "Aruncați ceea ce aveți voi de aruncat!"(119)

81. Și când au aruncat ei, le-a zis Moise: "Ceea ce ați adus voi este vrăjitorie! Dar Allah o va zădărnici(120), căci Allah nu încurajează fapta celor care aduc stricăciune!

82. Și [face Allah să triumfe] Adevărul prin cuvintele Sale(121), chiar dacă păcătoșilor nu le place!"

83. Și nu a crezut în [mesajul lui] Moise decât un grup de oameni din neamul lui [Faraon]. Și apoi le-a fost teamă ca Faraon și căpeteniile sale să nu-i silească [la necredință] căci Faraon era un tiran puternic peste acest pământ(122) și era dintre cei necumpătați.(123)

84. Și a zis Moise: "O, neam al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți supuși [lui Allah, musulmani]!"

85. Și au răspuns ei: "În Allah ne încredem! Doamne, nu ne face pre noi [țintă a] urgisirii neamului de nelegiuiți!

86. Și izbăvește-ne pre noi, cu mila Ta, de neamul de necredincioși!"

114) Semnele și minunile evidente.
115) Lui Moise.
116) Credința în idoli.
117) Aici este vorba de pământul Egiptului.
118) Pricepuți în arta magiei.
119) Funiile și toiegele lor.
120) Prin minunea mea.
121) Prin argumentele Sale.
122) Pământul Egiptului.
123) Care fac mult rău și multă stricăciune și nedreptăți.

87. Şi noi le-am revelat lui Moise şi fratelui său: "Pregătiţi case pentru neamul vostru în Egipt şi faceţi în casele voastre loc de rugăciune şi împliniţi Rugăciunea [*As-Salat*]! Şi binevesteşte credincioşilor!"[124]

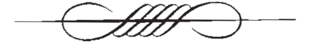
88. Şi a zis Moise: "Doamne! Tu ai dăruit lui Faraon şi căpeteniilor sale podoabe[125] şi averi în această viaţă, Doamne, ca să-i rătăcească [pe oameni] de la drumul Tău! Doamne, nimiceşte averile lor şi pecetluieşte inimile lor ca să nu creadă ei până ce nu vor vedea chinul cel dureros!"

89. A zis [Allah]: "I s-a răspuns rugăminţii voastre.[126] Mergeţi pe calea cea dreaptă şi nu urmaţi calea celor care nu ştiu!"[127]

90. Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare.[128] Şi i-au urmărit pe ei Faraon şi oştenii săi ca să-i prigonească şi să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul[129] a zis[130]: "Eu cred că nu există altă divinitate în afară de cel în care cred fiii lui Israel şi eu sunt [acum] printre cei supuşi [musulmani]!"[131]

91. [A zis Allah]: "Acuma?![132] După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit şi ai fost dintre stricători?!

92. Astăzi te mântuim Noi, cu trupul tău[133], pentru ca să fii un semn[134] pentru cei [care vor veni] în urma ta!"[135] Însă mulţi dintre oameni sunt nepăsători faţă de semnele noastre![136]

124) Izbânda în această lume şi Paradisul în Lumea de Apoi.
125) Veşminte şi obiecte de podoabă.
126) Se adresează lui Moise şi lui Aaron.
127) Calea lui Faraon, a neamului său şi a idolatrilor.
128) Am despărţit apele mării, încât ei să poată merge pe uscat, pentru a scăpa de Faraon şi de neamul său.
129) După ce Allah a adus apele mării la loc.
130) Faraon, voind să fie mântuit de înec.
131) Credinţei în Allah.
132) Acum crezi şi te supui, pentru a scăpa de înec?
133) Salvăm trupul tău dar fără suflet.
134) Pildă.
135) Dintre neamurile de necredincioşi.
136) Nu cugetă la ele şi nu le iau drept pildă.

93. Și Noi le-am pregătit fiilor lui Israel locuință sigură[137], și le-am dat lor hrană din bunătăți. Și ei nu s-au certat[138] până ce nu a venit la ei știința. Dar Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele întru care nu s-au înțeles ei.

94. Iar dacă tu ai îndoială asupra celor pe care ți le-am trimis[139], atunci întreabă-i pe cei care au citit Cartea revelată[140] mai înainte de tine. Ți-a venit Adevărul de la Domnul tău![141] Așadar, nu fi printre cei care au îndoieli!

95. Și să nu fii printre aceia care țin de mincinoase semnele lui Allah, căci vei fi printre cei pierduți!

96. Aceia împotriva cărora se va adeveri cuvântul [de amenințare al] Domnului tău[142] nu cred,

97. Chiar dacă le-ar veni lor toate semnele,[143] până ce nu vor vedea osândă dureroasă.

98. Și nu a fost nici o cetate căreia credința să-i fi fost de folos, [când i-a venit pedeapsa], în afară de cetatea neamului lui Iona, care, după ce a crezut, i-a mântuit [pe locuitorii ei] de chinul rușinii în viața lumească și le-am dat Noi lor bucurie până la un timp.

99. Și de-ar fi voit Domnul tău, toți cei de pe pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu îi silești pe oameni ca să fie credincioși?

100. Nu poate nici un suflet să creadă, decât cu voia lui Allah. Și El va trimite pedeapsă împotriva acelora care nu pricep.[144]

137) I-am așezat într-un loc bun.
138) Nu s-au despărțit în diferite doctrine asupra religiei lor.
139) Istorisirile despre Moise, Faraon și fiii lui Israel.
140) Tora și Evanghelia.
141) Coranul.
142) Porunca de a fi pedepsiți.
143) Dovezile clare.
144) Semnele și dovezile.

101. Spune: "Priviți[145] la cele care sunt în ceruri și pre pământ!"[146] Însă nici semnele și nici prevenitorii[147] nu sunt de ajuns[148] pentru un neam [al celor] care nu cred!

102. Și oare așteaptă ei altceva decât zile asemănătoare cu ale acelora de dinaintea lor?[149] Spune: "Așteptați, așadar![150] Voi fi și eu printre cei care așteaptă laolaltă cu voi!"

103. Atunci îi vom mântui Noi pe trimișii Noștri și pe cei care au crezut.[151] Așa este datoria Noastră, să-i mântuim pe dreptcredincioși!

104. Spune: "O, oameni! Dacă sunteți cu îndoială asupra religiei mele, atunci [să știți că] eu nu voi adora pe cei pe care îi adorați în afară de Allah, ci Îl voi adora pe Allah Cel care vă va lua la Sine[152], căci mie mi s-a poruncit să fiu dintre dreptcredincioși.

105. Și [mi s-a zis mie]: "Ridică-ți fața[153] către religia adevărată și nu fi dintre idolatri![154]

106. Și nu chema[155] în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos[156] și nici spre stricăciune[157], căci de vei face [aceasta][158], vei fi [tu] dintre cei nelegiuiți!"

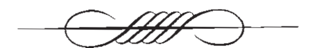

145) Chibzuiți.
146) Semnele din cer și de pe pământ care dovedesc unicitatea și puterea Lui.
147) Trimișii care au avertizat.
148) Nu folosesc.
149) Neamurile de necredincioși care i-au socotit pe trimișii lor mincinoși.
150) Ca să vedeți sfârșitul vostru!
151) Adică vom nimici neamurile de necredincioși și apoi îi vom izbăvi pe profeții pe care i-am trimis la ele și pe aceia dintre fiii lor care au crezut în ei.
152) Lipsindu-vă de viață.
153) Metaforă pentru întreaga ființă.
154) Îndepărtându-te de religiile false.
155) Nu adora.
156) Nici în această viață, nici în Viața de Apoi.
157) Dacă nu-l adori.
158) De-l vei adora.

107. Și dacă Allah te atinge cu un rău, [să știi că] nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*].

108. Spune[159]: "O, oameni! V-a venit Adevărul[160] de la Domnul vostru și acela care se călăuzește, este călăuzit doar pentru sine, iar acela care rătăcește, el duce în rătăcire numai sufletul său! Iar eu nu sunt păzitor peste voi![161]

109. Și urmează ceea ce-ți este revelat și fii cu răbdare până ce Allah va judeca[162], fiindcă El este cel mai bun dintre judecători!"

159) Necredincioșilor.

160) Coranul.

161) Însărcinat să vă păzesc de necredință și să vă constrâng la credință. Expresia aceasta revine frecvent în Coran, pentru a sublinia ideea că Profetul nu este răspunzător de faptele oamenilor.

162) Și va hotărî izbânda ta asupra lor.

 SURAT HUD[1]

(Mekkană [52]; 123 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Ra'[2]. Aceasta este o Carte ale cărei versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept, Bineștiutor [*Hakim, Khabir*].

2. Nu-L adorați decât pe Allah! Iar eu[3] sunt [trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine.[4]

3. Rugați-vă de iertare la Domnul vostru[5], apoi întoarceți-vă, căindu-vă, la El![6] El vă va ajuta să vă bucurați de o plăcere frumoasă până la un timp anumit[7] și-i va da fiecăruia care merită răsplata cuvenită. Însă dacă vă veți întoarce[8], eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile mari.[9]

4. La Allah este întoarcerea voastră[10] și El este cu putere peste toate.

5. Ei își închid piepturile, pentru a se ascunde de El. Dar chiar dacă se învelesc ei, ascunzându-se în veșmintele lor, El știe atât ceea ce țin ei ascuns[11], cât și ceea ce destăinuiesc ei[12], căci El este Bineștiutor [*'Alim*] al lăuntrului piepturilor.

1) Numele trimisului neamului 'Ad (vezi v. 50 și 7:65).
2) Vezi nota la 2:1.
3) Vorbește Profetul Muhammed.
4) Vă avertizez asupra urmărilor idolatriei și vă vestesc răsplata credinței în Allah Cel Unic.
5) Pentru idolatria voastră.
6) Cu supunere.
7) Până la moarte.
8) Dacă vă veți îndepărta de la credința în Allah Cel Unic.
9) Ziua Judecății de Apoi.
10) În Lumea de Apoi.
11) În inimi.
12) Prin viu grai.

6. Și nu este viețuitoare pe pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită.[13]

7. El este cel care a creat cerurile și pământul în șase zile - în vreme ce Tronul Său era pe apă[14] - pentru ca să vă cerce care dintre voi este mai bun în făptuire. Iar dacă Tu spui[15]: "Veți fi voi înviați după moarte", cei care nu cred, vor zice: "Aceasta nu este decât vrăjitorie vădită".

8. Iar dacă Noi întârziem osândirea lor până la un timp anumit, atunci ei zic[16]: "Ce o oprește pe ea?"[17] Dar în ziua când va veni la ei, nici unul dintre ei nu va mai fi ferit [de ea] și îi va cuprinde ceea ce ei au luat în derâdere.

9. Dacă Noi îi dăm omului să guste îndurare din partea Noastră, iar apoi o luăm de la el, atunci el este deznădăjduit și nemulțumitor.

10. Dacă, însă, Noi îi dăm să guste bucurie după ce l-a atins o nenorocire, atunci el va zice: "S-au dus relele[18] de la mine!" și el va fi bucuros și mândru,

11. Mai puțin aceia care sunt cu răbdare[19] și săvârșesc fapte bune. Și aceia vor avea parte de iertare[20] și de răsplată mare.

12. S-ar putea ca tu[21] să neglijezi o parte din ceea ce îți este revelat[22] și pieptul tău să fie strâns la ea[23], când ei vor zice: "De ce nu s-a pogorât asupra lui o comoară?" sau "De ce nu a venit împreună cu el un înger?"[24] Tu nu ești decât un prevenitor, iar Allah este a toate ocrotitor.

13) Tablele păstrate.
14) Tronul și apa au fost create înaintea cerurilor și a pământului.
15) Mekkanilor.
16) În batjocură.
17) Pedeapsa.
18) Adică nenorocirile cauzatoare de rău.
19) Care suportă nenorocirile, cu credința în Allah și supunere față de El.
20) Pentru păcatele lor.
21) Muhammed.
22) Din Coran.
23) La citirea acestei părți.
24) Pentru a confirma mesajul Său.

13. Sau vor zice ei: "El l-a născocit!"(25) Spune: "Aşadar, aduceţi voi zece sure(26), asemeni lui, născocite [de voi] şi chemaţi pe cine puteţi, afară de Allah, dacă sunteţi voi întru dreptate!"

14. Şi dacă nu vă răspund ei, atunci aflaţi că a fost trimis(27) prin ştiinţa lui Allah şi că nu există altă divinitate în afară de El! Oare voi sunteţi supuşi [lui Allah, musulmani]?(28)

15. Pe aceia care doresc viaţa lumească şi podoaba ei îi vom răsplăti Noi după faptele lor în ea, fără să li se scadă lor nimic din ele.

16. Aceştia sunt cei care nu vor avea în Lumea de Apoi decât numai Focul. Şi zadarnic va fi ceea ce au săvârşit ei în ea(29) şi în deşert va fi ceea ce au făcut.

17. Şi oare acela care se bizuie pe un semn desluşit(30) de la Domnul său şi care este recitat de un martor din partea Sa(31), în vreme ce înainte de el(32) a fost Cartea lui Moise(33) drept ghid şi îndurare [este mai bun decât acela care nu se bizuie pe nici un semn]? Aceştia cred în el(34), însă acele cete care nu cred în el(35) au drept făgăduinţă Focul. Nu fi în îndoială asupra lui(36), căci el este Adevărul de la Domnul tău, dar cei mai mulţi dintre oameni nu cred!

18. Şi cine este mai nelegiuit decât acela care născoceşte pe seama lui Allah minciună? Aceia vor fi aduşi dinaintea Domnului lor şi vor zice martorii(37): "Aceştia sunt cei care au minţit împotriva Domnului lor!" Blestemul lui Allah asupra nelegiuiţilor

25) El a născocit Coranul, care nu este de la Allah.
26) Capitole din Coran.
27) Coranul.
28) Credeţi în Allah Cel Unic şi în Trimisul Său?
29) În această lume.
30) Coranul.
31) Arhanghelul Gavriil.
32) De Coran.
33) Tora.
34) În Coran.
35) Mekkanii şi sprijinitorii lor idolatri.
36) Asupra Coranului.
37) Îngerii şi profeţii.

19. Care împiedică de la calea lui Allah și încearcă să o facă strâmbă. Ei sunt cei care nu cred în Viața de Apoi!

20. Aceia nu pot să-[L] facă neputincios pe pământ[38]! Și ei nu au alți aliați pentru ei[39], afară de Allah, iar pedeapsa lor va fi îndoită. Ei nu au putut să audă[40] și nu au văzut[41].

21. Aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor[42] și s-a îndepărtat de ei ceea ce ei au născocit[43].

22. Fără îndoială în Lumea de Apoi ei vor fi cei mai pierduți.

23. Aceia care cred și săvârșesc fapte bune și se umilesc înaintea Domnului lor, aceia sunt oaspeții Raiului și în el vor avea sălaș veșnic.

24. Asemănarea între cele două cete[44] este ca și cea a orbului și surdului cu cel care vede și aude. Oare sunt cele două egale, la comparație? De ce nu luați voi aminte?

25. Noi l-am trimis pe Noe la neamul său [și a zis el]: “Eu sunt pentru voi prevenitor limpede,

26. Pentru ca voi să nu-L adorați decât pe Allah, căci eu mă tem pentru voi[45] de chinul unei zile dureroase”.

27. Dar au zis căpeteniile din neamul lui, care nu au crezut: “Noi nu vedem în tine decât un om ca și noi și nu vedem să te fi urmat pe tine decât aceia care sunt vrednici de dispreț dintre noi și fără pic de chibzuință. Noi nu vedem să aveți[46] nici un merit față de noi, ci vă socotim mai degrabă niște mincinoși!”

38) Nu-L pot împiedica să-i pedepsească.
39) Care să-i apere de pedeapsa Lui.
40) Să audă Adevărul.
41) Prefăcându-se orbi față de semnele lui Allah.
42) Din cauza credinței în idoli.
43) Au dispărut zeii pe a căror mijlocire se bizuiseră și nu le-au mai fost de nici un folos.
44) Credincioșii și necredincioșii.
45) Dacă adorați pe altcineva în afară de El.
46) Se adresează lui Noe și adepților săi.

28. A zis el: "O, neam al meu! Ce credeți voi?[47] Dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu și El mi-a dat îndurare de la El, dar ochilor voștri ea le scapă, oare să vă silim noi la aceasta, dacă voi o urâți?

29. O, neam al meu! Eu nu vă cer vouă vreo avere în schimb[48], căci răsplata mea nu se află decât la Allah. Și nici nu-i voi alunga eu pe cei care cred, căci ei Îl vor întâlni pe Domnul lor[49]. Însă eu văd că voi sunteți un neam de ignoranți!

30. O, neam al meu! Cine mă va ajuta pe mine împotriva [pedepsei] lui Allah dacă eu i-aș alunga? Voi nu vă dați seama?

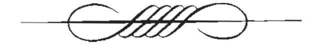
31. Și eu nu vă spun că eu am comorile lui Allah și eu nu știu neștiutul. Nici nu spun că eu sunt un înger și nici nu spun acelora pe care ochii voștri îi disprețuiesc că Allah nu le va dărui lor bine. Allah știe mai bine ce se află în sufletele lor, iar eu aș fi, așadar, dintre cei nelegiuiți!"

32. Au zis ei[50]: "O, Noe! Te-ai certat cu noi și prea mult te-ai certat. Adu-ne nouă cele cu care ne amenințí[51], dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!"

33. Le-a răspuns el: "O să vi le aducă Allah dacă El voiește, iar voi nu-L veți putea împiedica[52]!

34. Și sfatul meu nu vă este spre folos - de aș vrea să vă sfătuiesc - dacă Allah voiește să vă ducă în rătăcire. El este stăpânul vostru și la El veți fi întorși!"

35. Sau zic ei: "L-a născocit!" Spune: "Dacă eu l-am născocit, atunci eu răspund pentru păcatul meu, însă eu sunt slobod de cele pe care le săvârșiți!"

47) Spuneți-mi!

48) În schimbul propovăduirii credinței în Allah Cel Unic și transmiterii mesajului.

49) În Ziua Învierii; și vor fi ei atunci răsplătiți, în vreme ce adversarii lor vor fi pedepsiți.

50) Neamul său i-a zis lui.

51) Pedeapsa.

52) Fugind de El sau împiedicându-L.

36. Și i s-a revelat lui Noe: “Nu vor crede din neamul tău decât aceia care deja au crezut, dar tu nu te întrista pentru ceea ce fac ei!

37. Și fă-ți arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră și nu-Mi mai pomeni[53] despre cei care au fost nelegiuiți, căci ei sunt înecați!”[54]

38. Lucra el la corabie și de câte ori trecea pe lângă el câte o căpetenie din neamul său, îl luau în derâdere. Însă el le-a zis: “Dacă râdeți de noi[55], vom râde și noi de voi[56], asemenea cum râdeți.

39. Și veți afla voi cui îi va veni chinul care-l va umili[57] și peste cine va veni chinul dăinuitor[58]!”

40. Iar când a venit porunca Noastră și s-a învolburat cuptorul, am spus Noi: “Adu pe ea din fiecare [seminție] câte doi soți și familia ta - afară de cei împotriva cărora hotărârea[59] a fost deja dată -, și pe cei care au crezut”. Însă nu au crezut împreună cu el decât puțini.

41. Și a zis el: “Urcați-vă pe ea! În numele lui Allah va fi mersul ei și oprirea ei! Domnul meu este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!”

42. Și când a purces cu ei printre valuri ca munții, l-a strigat Noe pe fiul său, care stătea deoparte: “O, fiul meu! Urcă împreună cu noi[60], nu fi laolaltă cu necredincioșii!”

43. Dar a răspuns [fiul]: “Voi găsi refugiu pe un munte ce mă va apăra de apă”. I-a zis [atunci]: “Astăzi nu este apărător de porunca lui Allah, afară de acela cu care El este îndurător!” Și valurile i-au despărțit pe ei doi, iar el[61] a fost printre cei înecați!

53) Nu interveni pentru ei.
54) Sunt condamnați la înec.
55) Că ne construim corabie.
56) Din pricina ignoranței voastre.
57) În această viață.
58) În Viața de Apoi.
59) De a fi înecați, din pricina nelegiuirii lor.
60) Îmbrățișând credința noastră.
61) Fiul lui Noe.

44. Și s-a grăit[62]: "O, pământule! Înghite apa ta!" și "O, cerule! Încetează [cu ploaia]!" Și a scăzut apa și s-a împlinit porunca[63], iar ea s-a așezat pe muntele Al-Judi. Și s-a grăit: "Piară neamul de nelegiuiți!"

45. Și L-a chemat Noe pe Domnul său și a zis: "Doamne, fiul meu este din familia mea! Făgăduința Ta este Adevărul, iar Tu ești cel mai drept dintre cei drepți!"

46. A zis[64]: "O, Noe! El nu este din stirpea ta. Aceasta [pe care a săvârșit-o el] este o faptă necinstită. Nu-mi cere aceea despre care tu nu ai știință[65]! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fi printre cei nepricepuți[66]!"

47. Atunci a zis[67]: "Doamne, eu caut iertare la Tine că Te întreb despre ceea ce nu s-ar cuveni să Te întreb, iar de nu mă vei ierta și nu vei fi îndurător cu mine, voi fi printre cei pierduți".

48. S-a fost zis[68]: "O, Noe! Coboară cu pace din partea Noastră și cu binecuvântări asupra ta și asupra comunităților ce se vor ivi dintre acei care sunt cu tine. Iar alte comunități le vom lăsa să aibă parte de bucurie trecătoare și pe ele le va ajunge apoi chin dureros [venind] de la Noi.

49. Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute [de oameni][69], pe care Noi ți le revelăm și pe care nu le-ați știut nici tu, nici neamul tău, mai înainte de aceasta[70]. Deci fii răbdător[71], căci sfârșitul[72] va fi al celor temători [de Allah]!

62) Cel care a poruncit era Allah.
63) Au scăpat cei care au scăpat și au pierit cei care au pierit.
64) Allah Preaînaltul.
65) Nu știi dacă este un lucru adevărat sau neadevărat.
66) Te opresc, ca prin această întrebare despre lucruri pe care nu le cunoști, să fii dintre cei nepricepuți.
67) Noe.
68) A venit porunca lui Allah să coboare de pe corabie împreună cu cei și cele care se aflau cu el.
69) Qurayșiții.
70) Mai înainte de a ți le vesti ție, adică înainte de revelarea Coranului.
71) Arată răbdare față de trimiterea mesajului și față de necazurile pe care ți le pricinuiește neamul tău, așa cum a răbdat și Noe!
72) Izbânda în această lume și fericirea veșnică în Viața de Apoi.

50. Și [Noi l-am trimis] la [neamul] ’Ad pe fratele lor Hud(73), care a zis: “O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți [altă] divinitate în afară de El! Voi sunteți doar născocitori [de minciuni]!(74)

51. O, neam al meu! Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, ci răsplata mea este numai la Acela care m-a creat. Oare voi nu pricepeți?

52. O, neam al meu! Rugați-vă de iertare Domnului vostru(75), apoi căiți-vă față de El(76), pentru ca El să trimită asupra voastră cerul încărcat de ploaie și să sporească puterea voastră cu putere! Și nu vă abateți(77) ca niște mari păcătoși(78)!”

53. Au zis ei: “O, Hud! Nu ne-ai adus nouă un semn deslușit, iar noi nu-i vom părăsi pe zeii noștri(79), pentru cuvântul tău(80), și nici nu vom fi cu credință în tine!(81)

54. Noi nu zicem decât că te-a ajuns(82) un rău de la unul din zeii noștri(83)!” A zis el: “Eu Îl iau pe Allah ca martor și voi, de asemenea, fiți martori că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați(84)

55. În locul Lui! Deci vicleniți cu toții(85) împotriva mea, fără să-mi dați nici un răgaz(86)!

56. Eu mă încred în Allah - Domnul meu și Domnul vostru! Și nu este vietate pe care El să nu o țină de chica ei(87). Domnul meu este pe drumul cel drept!(88)

73) Adică pe unul dintre ei.
74) Prin a face din idoli asociați ai lui Allah și intermediari la El.
75) Pentru idolatria voastră.
76) Pentru adorarea altora în afara Lui.
77) De la cele la care vă chem.
78) Pentru stăruința în păcatele voastre.
79) Pe idolii noștri.
80) Dând ascultare vorbelor tale.
81) Nu te credem pe tine.
82) Te-a atins.
83) Unul dintre zeii noștri te-a lovit pe tine cu nebunia.
84) Hud se declară nevinovat pentru că ei cred în altcineva decât în Allah.
85) Și voi și zeitățile voastre.
86) Dacă sunteți în stare să uneltiți împotriva mea și să mă ucideți.
87) Asupra căreia să nu aibă stăpânire și putere.
88) Domnul meu este drept în judecata Lui.

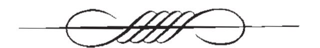
57. Iar de vă veți întoarce, eu nu am făcut decât să vă aduc cele cu care am fost trimis la voi(89). Și Domnul meu va lăsa să urmeze după voi un alt neam(90), fără ca voi să-I aduceți Lui vreun rău(91). Iar Domnul meu este peste toate Păzitor(92)!"

58. Și când a venit porunca Noastră, i-am mântuit Noi pe Hud și pe cei care credeau împreună cu el, prin mila Noastră, și i-am mântuit de osândă cruntă(93)!

59. Aceștia sunt [neamul] 'Ad. Ei au tăgăduit semnele Domnului lor și nu au dat ascultare trimișilor Săi și au urmat ei(94) porunca oricărui tiran îndărătnic.

60. Și au fost ei urmăriți de un blestem în această lume și în Ziua Învierii(95). [Neamul] 'Ad nu a crezut în Domnul lor(96). Departe cu 'Ad, neamul lui Hud(97)!

61. Și [Noi] am trimis la Thamud pe fratele lor Salih(98), care a zis: "O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El! El v-a creat pe voi din pământ și v-a dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare(99) și căiți-vă la El! Domnul meu este Apropiat(100) [și] El este Cel care Răspunde Întotdeauna(101)!"

89) Mesajul cu care am fost trimis la voi.
90) Vă va nimici și va lăsa să urmeze după voi un alt neam, moștenindu-vă casele și averile.
91) Ci aducându-vă rău doar vouă înșivă.
92) Stăpânitor căruia nu-I rămâne nimic necunoscut.
93) I-am mântuit de la pieirea care le-a venit de la vânturile pe care le-am trimis împotriva lor vreme de șapte nopți și opt zile.
94) Au dat ascultare căpeteniilor lor și celor care i-au chemat să nu creadă în trimiși.
95) Și în Lumea de Apoi.
96) Adorând pe altcineva în locul Lui.
97) Blestemați și condamnați la pieire să fie ei!
98) Care a fost unul din tribul lor.
99) Pentru idolatria voastră.
100) De îndurare față de cel care Îi cere iertare.
101) *Qarib, Mujib*; Răspunde cererii lui.

62. Ei au zis: “O, Salih! Ai fost tu înainte de aceasta dorit peste noi. Dar oare, ne oprești tu să adorăm ceea ce au adorat părinții noștri[102]? Noi suntem într-o îndoială tulburătoare cu privire la cele la care ne chemi!”

63. A zis el: “O, neam al meu! Ce ziceți voi[103], dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mi-a dăruit și îndurare[104] de la El! Cine mă va apăra pe mine de Allah[105], dacă eu nu m-aș supune Lui? Voi nu-mi sporiți decât pierderea[106]!

64. O, neam al meu! Iată această cămilă de la Allah, care este un semn deslușit pentru voi![107] Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu nici un rău, căci vă va lovi pe voi osândă apropiată!”

65. Însă ei au înjunghiat-o[108] și atunci le-a zis el[109]: “Mai bucurați-vă în casele voastre [încă] trei zile! Aceasta este o făgăduință fără de minciună!”

66. Și când a venit porunca Noastră[110], i-am mântuit Noi pe Salih și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră, de rușinea acelei zile. Domnul tău este Cel Puternic [și] Tare [*Al-Qawiyy, Al-'Aziz*].

67. Și pe cei nelegiuiți i-a lovit strigătul tunător[111] și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos[112],

68. Ca și când nu ar fi locuit [niciodată] în belșug în ele. Într-adevăr, [neamul] Thamud nu a crezut în Stăpânul lor! Ducă-se Thamud[113]!

102) Idolii pe care i-au adorat ei?
103) Spuneți-mi!
104) Aici cu sensul de profeție.
105) De pedeapsa Lui.
106) Dacă vă voi urma în rătăcirea voastră, sau dacă nu vă vestesc ceea ce mi-a fost revelat.
107) Allah a trimis-o ca semn doveditor al adevărului profeției mele, căci ea se deosebește de toate celelalte cămile.
108) De fapt, cămila a fost înjunghiată de o parte dintre ei, însă Allah a socotit că tot neamul lui Salih a luat parte la această faptă, întrucât a dorit-o.
109) Salih.
110) Adică “pedeapsa Noastră”.
111) Care a venit dinspre cer, aducând cataclismul.
112) Nemișcați, morți, cu fețele spre pământ.
113) Blestemul și pieirea lor, pentru că ei s-au îndepărtat de la calea lui Allah!

69. Și au venit trimișii Noștri[114] la Avraam cu veste bună[115]. Au zis ei: "Pace!"[116] Și le-a răspuns el: "Pace [vouă]"! și nu a pregetat să aducă un vițel fript.

70. Și când a văzut că mâinile lor nu se întind spre el[117], a devenit bănuitor și l-a cuprins frica de ei. Dar ei au zis: "Nu-ți fie frică![118] Noi am fost trimiși la neamul lui Lot!"[119]

71. Și muierea lui[120] stătea în picioare și a râs ea[121]. Noi i l-am vestit pe Isaac, iar după el pe Iacob.

72. Ci ea a zis: "Vai mie! O să nasc eu când sunt o muiere bătrână, iar bărbatul meu e un moșneag?! Acesta este cu adevărat un lucru ciudat!"[122]

73. Dar ei au zis: "Te miri tu de hotărârea lui Allah?[123] Îndurarea și binecuvântarea lui Allah asupra voastră, o, locuitori ai acestei case[124]! El este cu adevărat Cel Vrednic de Laudă [și] Cel Vrednic de Glorie [*Hamid, Majid*]!

74. Și când i-a trecut lui Avraam frica și i-a venit vestea cea bună, a vorbit el cu Noi [în apărarea] neamului lui Lot.

75. Avraam era blând, căinător și rugător.

76. "O, Avraam[125], renunță la aceasta, căci hotărârea Domnului tău a venit[126], iar asupra lor se va abate o osândă nestrămutată".

77. Și când trimișii Noștri au venit la Lot, s-a simțit stingherit, neștiind ce să facă. Și a zis el: "Aceasta este o zi cumplită".

114) Îngerii pe care i-am trimis să nimicească neamul lui Lot.
115) Vestea că va avea urmași de la soția lui, Sara.
116) (În semn de) salut.
117) Pentru a mânca, fiindcă ei erau îngeri cu chip de bărbați și îngerii nu mănâncă.
118) Se subînțelege: Noi nu mâncăm pentru că suntem îngeri.
119) Pentru a-l nimici.
120) Sara, soția lui Avraam.
121) Bucurându-se că va nimici neamul lui Lot.
122) Neobișnuit.
123) De atotputernicia Lui?
124) Familia lui Avraam.
125) I s-a zis lui: O, Avraam!
126) Hotărârea de a nimici neamul lui Lot.

78. Și s-a grăbit neamul său către el, după ce până atunci săvârșiseră fapte rele[127]. Și le-a zis el[128]: "O, neam al meu! Acestea sunt fiicele mele și ele sunt mai curate pentru voi[129]. Fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de ocară față de oaspeții mei! Oare nu este printre voi un bărbat chibzuit?[130]"

79. Dar ei au zis: "Tu știi că nu avem nevoie de fiicele tale și tu știi ceea ce voim noi!"

80. A zis el[131]: "O, de-aș avea eu putere asupra voastră sau de-aș găsi un sprijin temut!"

81. Au zis[132]: "O, Lot! Noi suntem trimișii Domnului tău! Ei nu vor putea niciodată să ajungă la tine. Deci purcede cu stirpea ta la vreme de noapte[133] și să nu se întoarcă nici unul dintre voi [pentru a privi înapoi], afară numai de muierea ta, pe care o va lovi ceea ce îi lovește pe ei. Ceea ce îi amenință pe ei se va întâmpla în zori[134]. Și oare nu este dimineața aproape?"

82. Și când a venit hotărârea Noastră[135], am făcut Noi ca partea ei[136] de sus să fie partea ei de dedesubt și am trimis asupra ei ploaie de pietre de lut [ars][137], una după alta,

83. Însemnate de Domnul tău[138]. Și ele[139] nu sunt departe de cei nelegiuiți.

127) Se destrăbălaseră între ei.
128) Lot.
129) A vrut să-i apere pe oaspeții săi, propunându-le bărbaților din neamul său să le ia de soții și să renunțe la practicile homosexuale.
130) Care să renunțe la faptele urâte și să fie călăuzit pe calea cea bună?
131) Lot.
132) Îngerii.
133) Când lumea este cufundată în somn.
134) Adică pieirea lor.
135) Adică pedeapsa Noastră.
136) A cetății Sodoma.
137) Lut ars și împietrit.
138) Însemnate cu numele destinatarilor.
139) Aceste pietre.

84. Și [l-am trimis Noi] la [neamul] Madyan(140) pe fratele lor(141) Șuayb, care [le-] a zis: "O, neam al meu! Adorați-L voi pe Allah, căci nu există altă divinitate în afară de El! Și nu micșorați măsura și greutatea! Eu vă văd întru bine,(142) dar eu mă tem pentru voi de chinul unei zile care [le] va cuprinde [pe toate](143).

85. O, neam al meu! Dați măsura și greutatea întreagă, cu dreptate, și nu le scădeți oamenilor din lucrurile [cuvenite] lor și nu purcedeți pe pământ ca stricători!

86. Ceea ce vă rămâne din partea lui Allah este mai bun pentru voi(144), dacă sunteți credincioși. Iar eu nu sunt păzitor peste voi!"

87. Au zis ei: "O, Șuayb! Oare rugăciunile tale(145) îți poruncesc ca noi să ne lepădăm de ceea ce au adorat părinții noștri(146) și să nu facem ceea ce voim cu averile noastre? Tu(147) doară ești milostiv și chibzuit!".

88. A zis el: " O, neam al meu! Vedeți voi(148) dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, care mi-a dăruit din partea Sa avere frumoasă?(149) Eu nu voiesc să fac ceea ce vă opresc vouă. Eu nu voiesc decât îndreptarea [voastră], atâta cât pot. Iar izbânda mea nu este decât de la Allah. În El mă încred și la El mă întorc.

89. O, neam al meu! Să nu vă împingă la păcat vrajba ce mi-o arătați, ca să vă lovească ceea ce a lovit neamul lui Noe(150), sau neamul lui Hud(151), sau neamul lui Salih(152)! Iar neamul lui Lot nu este departe de voi(153)!

140) Zona situată în partea nordică a Peninsulei Arabe - între Hidjaz și Șam.
141) Unul din neamul lor.
142) Vă văd trăind în belșug și bogăție și nu aveți nevoie să furați.
143) În care nu va scăpa nimeni de pieire.
144) Câștigul cinstit și legal este mai bun pentru voi decât să mâncați bunurile oamenilor pe nedrept.
145) Religia ta.
146) Idolii lor.
147) Șuayb.
148) Spuneți-mi voi!
149) Se subînțelege: În acest caz, voi credeți că eu nu trebuie să vă poruncesc să nu adorați idoli și să măsurați cu dreptate?
150) Înecul, ca urmare a potopului.
151) Vânturile violente.
152) Zgomotul tunător.
153) Istoria lui Lot este destul de recentă, iar Madyan nu e prea departe de Sodoma, așa încât ați auzit de nenorocirea care s-a abătut asupra lor.

90. Și rugați-vă de iertare Domnului vostru[154], apoi căiți-vă față de El[155], Căci Domnul meu este Îndurător [și] Binevoitor [*Rahim, Wadud*]!"

91. Au zis: "O, Șuayb! Noi nu pricepem prea multe din ceea ce ne grăiești tu și te socotim slab printre noi[156]. Și de n-ar fi clanul tău[157], noi te-am ucide cu pietre, căci tu nu ai nici o putere asupra noastră[158]!"

92. A zis el[159]: "O, neam al meu! Oare clanul meu are mai mult preț la voi decât Allah[160], căruia voi Îi întoarceți spatele[161]? Domnul meu cuprinde [cu știința Sa] tot ceea ce faceți voi.

93. O, neam al meu! Faceți după putința voastră și voi face și eu [tot la fel] și veți afla voi asupra cui se va abate o osândă care-l va înjosi și cine este mincinos. Așteptați, și voi aștepta și eu împreună cu voi!"

94. Și când a venit porunca Noastră[162], i-am izbăvit Noi pe Șuayb și pe cei care au crezut împreună cu el, prin îndurarea Noastră, în vreme ce pe cei care au rămas nelegiuiți i-a lovit strigătul tunător și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos[163],

95. Ca și cum nu ar fi locuit în ele, în belșug, [niciodată]. Departe cu Madyan[164], așa cum departe s-a dus și neamul Thamud[165]!

96. Și l-am trimis Noi pe Moise, cu semnele Noastre și cu putere vădită[166],

97. La Faraon și la căpeteniile sale. Însă ei[167] au urmat orânduiala lui Faraon, dar rânduiala lui Faraon nu era cu dreptate.

154) Să vă ierte pentru credința în idoli.
155) Adorați-L numai pe El.
156) Neputincios, dacă am voi să-ți facem ceva rău.
157) Care este de o credință cu noi.
158) Ca să te respectăm și să te protejăm împotriva lapidării.
159) Șuayb.
160) Decât porunca, revelația și religia Lui?
161) L-ați uitat și Îl tratați ca pe ceva aruncat în spatele vostru.
162) De a-i nimici pe necredincioși.
163) Allah a nimicit neamul Thamud prin zgomotul tunător și ei au rămas fără viață, nemișcați, pe genunchii lor.
164) Să piară Madyan!
165) Departe de îndurarea lui Allah, pierind.
166) Aluzie la minunile pe care le-a săvârșit Moise.
167) Neamul lui Faraon.

98. Și va merge el înaintea neamului său în Ziua Învierii și-i va călăuzi pe ei către Foc. Și ce rău loc va fi acesta spre care sunt ei duși![168]

99. Și vor fi urmăriți în această [lume] și în Ziua Judecății de blestem. Și ce rău dar va fi acesta care le este menit[169]!

100. Acestea sunt dintre veștile cetăților pe care ți le povestim [o, Muhammed]! [Parte] din ele sunt încă în picioare, [parte din ele] sunt șterse.

101. Noi nu le-am făcut nici o nedreptate[170], ci ei înșiși s-au nedreptățit[171]. Și nu le-au fost de nici un folos zeii lor, pe care i-au adorat în locul lui Allah, când a venit porunca Domnului tău, ci nu au făcut ei decât să le sporească puterea de a pricinui pierderi[172].

102. Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite! Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră!

103. Întru aceasta este un semn[173] pentru acela care se teme de chinul din Ziua de Apoi. Aceasta este o Zi în care oamenii vor fi adunați! Aceasta este o Zi mărturisită[174]!

104. Și Noi nu o lăsăm să întârzie[175] decât numai până la un termen hotărât[176]!

105. În Ziua ce va veni[177], nu va grăi nici un suflet, decât numai cu voia Lui[178]. Și unii dintre ei vor fi osândiți[179], iar [alții] fericiți[180]!

168) În limba arabă, cuvintele folosite cu sensul de “a călăuzi” și “a duce” din acest verset au sensul de a conduce spre un izvor, spre o sursă de apă pentru potolirea setei, iar “locul” pomenit aici ar trebui să fie tocmai “izvorul”, dar ei sunt, de fapt, călăuziți spre focul Infernului.

169) Adică blestemul, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi.

170) Nimicindu-i.

171) Prin credința în idoli și prin nelegiuire.

172) Pierderi și distrugeri.

173) O pildă.

174) Toată lumea a aflat de lucrurile care se vor întâmpla în această Zi.

175) Este vorba de această Zi.

176) Pentru un interval de timp limitat.

177) Ziua Învierii.

178) A lui Allah.

179) Cei din Infern.

180) Cei din Paradis.

106. În ce-i privește, cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de geamăt și de suspin;

107. În veci vor sălășlui în el(181), cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El voiește.

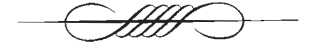
108. În ce-i privește, cei care vor fi fericiți se vor afla în Rai; în veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel. [Acesta va fi] un dar neîntrerupt.

109. Nu sta la îndoială cu privire la ceea ce adoră aceia(182)! Ei nu adoră alta decât ceea ce au adorat părinții lor mai înainte. Iar Noi le vom da partea lor fără nici o micșorare(183).

110. Noi i-am dat deja lui Moise Cartea(184) și s-au ivit neînțelegeri asupra ei(185). Și de n-ar fi fost mai dinainte un cuvânt de la Domnul tău(186), [totul] ar fi fost hotărât pentru ei(187). Dar ei(188) sunt în îndoială tulburătoare asupra lui(189).

111. Și pe fiecare îl va răsplăti Domnul tău pe deplin pentru faptele sale(190), căci El este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce fac ei(191).

112. Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit(192), laolaltă cu aceia care s-au căit împreună cu tine(193)! Și nu treceți peste limite(194), fiindcă El este Cel care Vede Bine [*Basir*] ceea ce faceți(195)!

181) În Infern.
182) Politeiștii.
183) Pedeapsa ce li se cuvine.
184) Tora.
185) Unii au crezut în ea, iar alții nu au crezut, așa cum au făcut și mekkanii în legătură cu Coranul.
186) Hotărârea lui Allah de a amâna pedeapsa până în Ziua Judecății de Apoi.
187) Ar fi fost ei nimiciți numaidecât.
188) Mekkanii.
189) Asupra Coranului.
190) Pe fiecare din cele două grupuri aflate în conflict în legătură cu Coranul, adică cei care cred în el și cei care nu cred în el.
191) Nu-I rămâne Lui nimic necunoscut din ceea ce fac ei.
192) Acționând în conformitate cu porunca lui Allah și propovăduind credința în El, așa cum ți s-a poruncit în Coran.
193) Dreptcredincioșii care au renunțat la credința în idoli.
194) Nu treceți dincolo de limitele pe care vi le-a hotărât Allah.
195) Și vă va răsplăti după ceea ce săvârșiți.

113. Şi nu înclinaţi[196] către cei care sunt nelegiuiţi[197], ca să nu vă atingă Focul! Voi nu aveţi alţi aliaţi[198] afară de Allah şi apoi voi nu veţi fi ajutaţi.

114. Şi împlineşte Rugăciunea [*As-Salat*] la cele două capete ale zilei[199] şi la anumite ceasuri din noapte! Faptele bune[200] le alungă pe cele rele. Aceasta este reamintirea[201] pentru cei care cugetă[202]!

115. Şi fii statornic în răbdare[203], fiindcă Allah nu lasă să se piardă răsplata făcătorilor de bine!

116. Şi oare nu au fost printre neamurile de dinaintea voastră oameni virtuoşi care au oprit de la stricăciuni pe acest pământ - în afară de puţini dintre ei pe care Noi i-am izbăvit? Iar cei care au fost nedrepţi au trăit mai departe în îmbuibare şi au fost ei mai păcătoşi[204].

117. Şi Domnul tău nu ar fi nimicit cetăţile, cu nedreptate, dacă locuitorii lor ar fi săvârşit fapte bune.

118. Şi dacă Domnul tău ar fi voit, i-ar fi făcut pe toţi oamenii o singură comunitate[205]. Dar ei nu încetează să fie în neînţelegere[206],

119. Afară de aceia cu care Domnul tău a fost îndurător[207]. Şi de aceea i-a creat pe ei[208]. Şi se va împlini cuvântul Domnului tău: "Voi umple Gheena cu djinni şi cu oameni[209] laolaltă!".

196) Inimile voastre să nu încline către ei şi să nu vă încredeţi în ei.
197) Sunt nelegiuiţi faţă de ei înşişi, prin păcatele lor şi prin credinţa lor în idoli.
198) Care să vă apere de pedeapsa lui Allah.
199) La începutul zilei [adică în zori] şi la sfârşitul ei.
200) Şi rugăciunile se numără printre ele.
201) Împlinirea rugăciunilor în momentele menţionate.
202) La făgăduinţa lui Allah şi doresc răsplata Lui şi la ameninţarea Lui şi se tem de pedeapsa Lui.
203) Suportă cu răbdare tot ceea ce întâmpini pe calea lui Allah.
204) Allah îi izbăveşte numai pe cei care opresc de la stricăciune.
205) O singură confesiune, cu aceeaşi credinţă.
206) În privinţa Adevărului; şi unii dintre ei sunt credincioşi, iar alţii sunt necredincioşi.
207) Şi i-a călăuzit pe drumul credinţei în Allah Cel Unic.
208) I-a creat pe oameni pentru a-i încerca în privinţa atitudinii lor faţă de Adevăr.
209) Dintre cei păcătoşi.

120. Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre trimiși se află [pildă] cu care Noi întărim inima ta(210). Și prin acestea(211) a venit la tine Adevărul, îndemnarea și reamintirea pentru dreptcredincioși(212).

121. Și spune acelora care nu cred(213): "Faceți după putința voastră(214) și vom face și Noi [tot la fel](215)!

122. Așteptați(216) și vom aștepta și Noi!"(217).

123. Și ale lui Allah sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ(218). Și la El se întorc toate lucrurile [pentru hotărâre](219). Adoră-L, așadar, și încrede-te în El! Și Domnul tău nu este nebăgător de seamă față de ceea ce faceți voi!(220)

210) Ca să reziști în fața durerilor provocate de neamul tău.
211) Prin această sură.
212) Pildă și îndemn la ceea ce trebuie să facă ei, reamintindu-le cele ce s-au abătut asupra neamurilor anterioare.
213) În acest Adevăr.
214) Faceți tot ceea ce puteți, după bunul vostru plac.
215) Urmând ceea ce ne-a trimis Allah.
216) Urmările.
217) Izbânda care ni s-a promis.
218) Și nu-I este nimic necunoscut din ceea ce se întâmplă în ele.
219) În Ziua Judecății de Apoi și fiecare va fi răsplătit după faptele sale.
220) Tu și neamul tău.

 SURAT YUSUF[1]

(Mekkană [53]; 111 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Ra'[2]. Acestea sunt versetele Cărţii limpezi[3].

2. Noi l-am pogorât[4] un Coran arab[5], poate că voi veţi pricepe!

3. Noi îţi vom povesti cea mai frumoasă istorisire[6] din ceea ce îţi revelăm în această [parte] din Coran, chiar dacă ai fost înainte de ea printre cei nepăsători[7].

4. Când Iosif i-a zis tatălui său[8]: "O, tată! Eu am văzut [în vis] unsprezece planete, şi Soarele, şi Luna! Eu le-am văzut prosternându-mi-se!"

5. A zis el[9]: "O, fiul meu! Nu povesti vedenia ta fraţilor tăi, ca să nu plăsmuiască viclenie împotriva ta. Şeitan îi este omului duşman învederat[10].

6. Astfel te alege Domnul tău şi te învaţă tâlcuirea vedeniilor şi va împlini El binefacerea Sa asupra ta şi asupra neamului lui Iacob, aşa cum a împlinit-o El şi asupra celor doi părinţi ai tăi, Avraam şi Isaac, căci Domnul tău este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*]"[11].

1) Forma arabizată a numelui Iosif. Sura îi poartă numele pentru că ea conţine o bună parte a istorisirii despre el.
2) Vezi nota la 2:1.
3) Coranul cel glorios.
4) Pe Coran, ca să fie citit în limba arabă.
5) În limba arabă, care este considerată cea mai elocventă limbă, capabilă să exprime în modul cel mai exact sensurile.
6) Istorisirea cu cel mai minunat stil, plină de înţelepciuni şi pilde.
7) Indiferent faţă de ea.
8) Iacob, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam.
9) A zis Iacob lui Iosif.
10) Şi el îi poate ispiti pe fraţii tăi împotriva ta.
11) Şi ştie pe cine să aleagă.

7. În Iosif și în frații săi[12] au fost semne[13] pentru aceia care întreabă,

8. Căci au zis ei[14]: “Iosif și fratele său[15] sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem o ceată[16]. Tatăl nostru este, întradevăr, în rătăcire vădită[17].

9. Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l [undeva] pe pământ, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi! Iar după aceasta veți fi oameni drepți!”.

10. A zis unul dintre ei: “Nu-l omorâți pe Iosif, ci aruncați-l în fundul unui puț - dacă voi vreți să o faceți[18] - și o să-l ia vreo caravană!”

11. Au zis ei[19]: “O, tată! De ce nu ni-l dai tu pe Iosif în grijă[20]? Noi doară îi suntem lui sfătuitori buni!

12. Trimite-l mâine împreună cu noi, să se bucure și să se joace, iar noi îl vom păzi pre el!”[21]

13. A zis[22]: “Eu sunt trist că voi îl luați și mă tem să nu-l mănânce lupul, când voi veți fi fără băgare de seamă față de el!”

14. Ei au zis: “Dacă o să-l mănânce lupul, când noi suntem o ceată[23], înseamnă că noi suntem atunci cei pierduți![24]”

15. Și când au plecat cu el și s-au înțeles cu toții să-l arunce în adâncul puțului, atunci i-am revelat Noi lui[25]: „Tu le vei vorbi despre această faptă a lor [într-o zi], fără ca ei să te cunoască!”

16. Și seara au venit la tatăl lor, plângând.

12) În povestea despre ei.
13) Dovezi ale puterii și înțelepciunii lui Allah.
14) Frații lui Iosif.
15) Beniamin, frate de tată și de mamă cu Iosif, ambii fiind născuți de Rahela.
16) Un grup în stare să slujească pentru el.
17) Pentru că îi preferă pe cei doi frați mai mici.
18) Dacă sunteți hotărâți să-l despărțiți de tatăl său.
19) I-au zis tatălui lor.
20) De ce te temi de noi pentru el?
21) Să nu i se întâmple nimic rău.
22) Iacob fiilor săi.
23) Un grup unit și puternic.
24) Din pricina slăbiciunii și lașității
25) Prin intermediul unui înger.

17. Și au zis: “O, tată! Noi ne-am dus și ne-am luat la întrecere[26] și l-am lăsat pe Iosif lângă lucrurile noastre. Și l-a mâncat lupul. Tu nu ne crezi, măcar că noi spunem adevărul!”

18. Și au adus cămașa lui [mânjită] cu sânge mincinos[27]. A zis el[28]: “Mai degrabă sufletele voastre v-au îndemnat să faceți ceva [rău]... Deci [nu-mi rămâne decât] răbdarea cuminte![29] Și Allah este Cel la care se cere ajutor pentru cele pe care voi le povestiți!”[30]

19. A venit o caravană și [cei din caravană] l-au trimis pe cel care scotea apă pentru ei[31] și el a coborât găleata lui. Dar a zis el: “Ce veste bună! Acesta este un băiețel!” Și l-au ascuns în chip de marfă. Dar Allah era Bineștiutor [*'Alim*] a ceea ce au făcut ei.

20. Și l-au vândut ei pentru un preț de nimic, pentru câțiva dirhami[32], căci atât de puțin l-au prețuit ei!

21. Și a zis acela din Egipt, care l-a cumpărat, către muierea lui[33]: „Cinstește șederea lui [printre noi]! S-ar putea să ne fie de folos sau să-l luăm ca fiu!” Și astfel i-am dat Noi lui Iosif stare temeinică pe acest pământ, pentru a-l învăța pe el tâlcuirea vedeniilor[34]. Allah are putere să facă orice lucru dacă voiește[35], dar cei mai mulți oameni nu știu[36].

22. Și când a ajuns el la vârsta bărbăției, i-am dat Noi înțelepciune și știință, căci astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine.

26) Alergând și trăgând cu arcul.
27) Se spune că ei ar fi mânjit cămașa lui cu sângele unei capre.
28) Iacob le-a zis.
29) Pentru a suporta această nenorocire.
30) În legătură cu pieirea lui Iosif, mințind.
31) Persoana care îndeplinea această treabă mergea înaintea caravanei, astfel încât grupul de călători găsea apa scoasă când sosea la un puț.
32) Monedă mică de argint variind în greutate și valoare de la o epocă la alta și de la o zonă la alta.
33) Este vorba de Putiphar, înalt dregător în Egipt, a cărui soție se numea Zulikha. Dar în Coran numele lui este Al-Aziz, care a fost la vremea aceea un titlu de noblețe acordat unui înalt dregător.
34) A viselor.
35) Nu poate fi împiedicat de la ceea ce voiește El.
36) Că toate lucrurile se află în mâinile lui Allah.

23. Și a vrut să-l ademenească, împotriva voinței lui, cea în a cărei casă se afla[37] și a încuiat ușile și i-a zis: "Vino încoace!" Însă el i-a răspuns: "Ferească Allah! Stăpânul meu mi-a dat bun loc. Într-adevăr nelegiuiții nu izbândesc!"

24. Avea ea poftă de el și ar fi avut și el poftă de ea, de n-ar fi văzut semnul Domnului său[38]. Astfel [am făcut Noi], ca să îndepărtăm răul și fapta rușinoasă de el, căci el era unul dintre robii Noștri aleși.[39]

25. Și au alergat amândoi spre ușă[40], iar ea i-a rupt cămașa la spate[41]. Și l-au găsit pe stăpânul ei lângă ușă și i-a zis ea [atunci]: „Care este pedeapsa pentru acela care voiește familiei tale un rău, decât temnița sau osânda dureroasă?"

26. A zis[42]: „Dar ea a vrut să mă ademenească, în pofida voinței mele!" Însă un martor din familia ei a mărturisit: „Dacă a fost ruptă cămașa lui dinainte, atunci ea a spus adevărul, iar el a fost dintre aceia care mint[43],

27. Însă dacă a fost ruptă cămașa lui la spate, atunci ea a mințit, iar el este dintre aceia care spun adevărul"[44].

28. Și când a văzut cămașa lui că a fost ruptă la spate, a zis el[45]: „Acesta este un vicleșug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastră este fără de margini!

29. Iosif, uită de aceasta![46] Iar tu, [muiere], roagă-te de iertare pentru vina ta, căci tu ai fost dintre cei păcătoși!"

37) Soția lui Al-Aziz.

38) Dacă nu l-ar fi călăuzit Allah să găsească o cale pentru a scăpa de ispita ei.

39) Ales pentru a fi un rob evlavios și astfel Șeitan nu-l poate ademeni să săvârșească un asemenea păcat.

40) Iosif voind să iasă, iar ea încercând să-l oprească.

41) L-a prins de cămașă și a tras de ea până ce i-a rupt-o la spate.

42) Iosif.

43) Aceasta fiind dovada că Iosif ar fi încercat să o necinstească și că ea s-a apărat de el.

44) Aceasta fiind dovada că el s-a îndepărtat și a fugit de ea.

45) A văzut și a zis Al-Aziz.

46) Ține lucrul acesta ascuns și nu vorbi despre el!

30. Și apoi au zis unele muieri din cetate[47]: „Soața lui Al-Aziz îl ademenește pe băiatul ei[48], în pofida voinței lui. A făcut-o să-și piardă mințile iubirea pentru el! Noi o vedem cu adevărat în rătăcire limpede".

31. Și când a aflat ea de clevetirea lor, a trimis ea la ele, le-a pregătit rezemătoare[49] și a dat fiecăreia dintre ele câte un cuțit. Și atunci a zis: „Ieși afară la ele, [Iosif]!" Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste măsură[50] și și-au tăiat mâinile, în vreme ce ziceau: „Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil!"

32. A zis ea: „Priviți-l pe acela pentru care voi m-ați clevetit! Am încercat să-l ademenesc în pofida voii lui, însă el s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de nu va face ce-i poruncesc, să fie întemnițat și să fie printre cei umiliți!"

33. Atunci a zis[51]: „Doamne! Temnița îmi este mai dragă decât aceea la ce mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta de la mine vicleșugul lor, voi simți dorință pentru ele[52] și voi fi astfel printre cei proști[53]".

34. Și Domnul i-a răspuns[54] și a depărtat viclenia lor de la el. El doară este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*]!

35. Apoi li s-a năzărit lor[55], după ce au văzut semnele[56], să-l întemnițeze până la un timp.

47) După ce s-a răspândit vestea despre această întâmplare.
48) Pe robul ei.
49) Perne pe care să se rezeme, când stăteau jos în timpul petrecerii.
50) De frumusețea lui.
51) Iosif.
52) Voi fi tentat să le răspund, dată fiind natura mea omenească.
53) Din cauza săvârșirii faptei urâte la care mă ispitesc.
54) A răspuns rugii sale.
55) Lui Al-Aziz și familiei sale.
56) Semnele nevinovăției lui.

36. Și au intrat împreună cu el în temniță doi tineri. Și a zis unul dintre ei: “Eu m-am văzut(57) storcând [struguri pentru] vin(58)”. Iar celălalt a zis: “Iar eu m-am văzut purtând pe cap pâine, din care mâncau păsările. Vestește-ne nouă tâlcuirea acestora, căci te vedem pe tine dintre binefăcători!”

37. A zis(59): „Nici nu vă va sosi mâncarea cu care voi sunteți hrăniți, că eu vă voi și vesti tâlcuirea, înainte ca ea să vă vină. Aceasta [face parte] din ceea ce m-a învățat Domnul meu(60). Eu am părăsit religia(61) unui neam ce nu crede în Allah și care tăgăduiește Viața de Apoi.

38. Și eu am urmat religia strămoșilor mei Avraam, Isaac și Iacob(62). Nu se cuvine să-I alăturăm lui Allah nimic! Aceasta este din harul lui Allah asupra noastră și asupra [tuturor] oamenilor, însă cei mai mulți dintre oameni nu aduc mulțumire.

39. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Oare domnii risipiți(63) sunt mai buni sau Allah Cel Unic, Stăpânul Atotputernic [*Al-Wahid, Al-Qahhar*]?

40. Nu adorați afară de El(64) decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri și cărora Allah nu le-a pogorât nici o dovadă! Judecata nu este decât la Allah(65)! El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El! Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.

41. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Unul dintre voi va da stăpânului său să bea vin(66). Cât despre celălalt, el va fi răstignit, iar păsările vor mânca din capul lui(67). S-a hotărât treaba asupra căreia voi îmi cereți sfat!”

57) În vis.
58) Storcând struguri.
59) Iosif.
60) Prin revelație și inspirație.
61) Religia vechilor egipteni.
62) Și religia lor a fost Islamul și credința în Allah Preaînaltul.
63) Egiptenii erau idolatri și adorau numeroși zei.
64) Afară de Allah.
65) În legătură cu chestiunea adorării și a religiei.
66) Va ieși din temniță și va reveni la dregătoria lui de paharnic al lui Faraon.
67) Din carnea capului său.

42. Și a zis el apoi către acela dintre ei despre care credea[68] că va fi slobozit: „Pomenește și de mine stăpânului tău![69]” Dar Șeitan l-a făcut să uite să-i amintească stăpânului său și el a rămas în temniță câțiva ani[70].

43. Și a zis regele[71]: „Am văzut[72] șapte vaci grase, pe care le mâncau șapte costelive și șapte spice verzi și altele [șapte] uscate. O, voi, dregători ai mei! Dați-mi mie sfat asupra vedeniei mele, dacă voi știți să tâlcuiți vedenia!”

44. Și i-au răspuns ei: „Vise învălmășite! Iar noi în tâlcuirea viselor nu suntem pricepuți!”

45. Și a zis acela care fusese slobozit dintre cei doi și și-a adus aminte după o vreme[73]: „Eu vă voi vesti tâlcuirea acestora! Deci trimiteți-mă![74]”

46. „O, Iosif, iubitorule de adevăr! Tălmăcește-ne nouă despre șapte vaci grase, pe care le mănâncă șapte costelive, și despre șapte spice verzi și alte [șapte] uscate, ca să mă întorc la oameni[75], pentru ca ei să știe!”

47. Și a zis[76]: „O să semănați șapte ani, unul după altul, cu hărnicie, dar ceea ce secerați să lăsați în spice, afară de puțin din care o să mâncați!

48. Apoi vor veni, după aceea, șapte [ani] aspri[77], în care vor mânca ceea ce ați strâns pentru ei mai înainte[78], afară de puțin pe care îl veți păstra[79].

68) Adică știa.
69) Adică lui Faraon.
70) Tălmăcirea visului s-a adeverit și cel întemnițat s-a întors să-l slujească pe Faraon, dar Șeitan l-a făcut să uite să pomenească de Iosif stăpânului său.
71) Într-o zi, dregătorilor și soției sale.
72) În vis.
73) Și-a adus aminte după această lungă perioadă de timp.
74) La Iosif.
75) La rege și la dregătorii lui.
76) Iosif.
77) Șapte ani grei pentru oameni, din pricina secetei.
78) În care oamenii vor mânca ceea ce au păstrat în anii anteriori.
79) Ca sămânță pentru anul următor.

49. Apoi va veni, după aceea, un an în care oamenii vor avea parte de ploaie îmbelșugată și în care vor stoarce”.

50. Și a zis regele: „Aduceți-l la mine![80]” Și când a venit solul la el[81], i-a zis: „Întoarce-te la stăpânul tău și întreabă-l: Ce-au avut muierile care și-au tăiat mâinile? Domnul meu[82] este Bineștiutor [*‘Alim*] al vicleniei lor!”

51. Și [le-]a zis lor[83]: “Care a fost pricina ce v-a împins pe voi să încercați să-l ispitiți pe Iosif?” Au răspuns [ele]: „Allah să ne ferească! Noi nu știm nimic rău despre el!” Și a zis muierea lui Al-Aziz: „Acum adevărul este limpede! Eu am încercat să-l ispitesc, în pofida voii lui, însă el întotdeauna a spus adevărul!

52. Aceasta, ca să știe că eu nu l-am hainit în absență, și că Allah nu călăuzește viclenia celor haini!

53. Eu nu mă dezvinovățesc pe mine, căci sufletul este înclinat către rău, afară de cel pe care îl păzește Domnul meu prin îndurarea Lui, căci Domnul meu este Iertător și Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!”

54. Și regele a zis: „Aduceți-mi-l[84], căci voiesc să-l păstrez lângă mine!” Și când a vorbit cu el, i-a zis: „De astăzi tu ești pentru noi cu putere[85] și de încredere[86]!”

55. A zis[87]: „Pune-mă pe mine peste hambarele țării, căci eu voi fi bun păzitor și priceput!”

56. Astfel i-am dat Noi putere lui Iosif pe pământ[88] și i-am îngăduit să se așeze în el acolo unde voiește. Noi îl cuprindem cu îndurarea Noastră pe cel care voim și nu lăsăm să se piardă răsplata binefăcătorilor.

80) Scoateți-l [pe Iosif] din temniță și aduceți-l la mine!
81) La Iosif.
82) Allah.
83) Faraon.
84) Pe Iosif.
85) Cu o poziție înaltă și influentă.
86) Căruia i se vor încredința toate lucrurile.
87) Iosif.
88) Pe pământul Egiptului.

57. Iar răsplata din Lumea de Apoi este chiar și mai bună pentru aceia care cred și sunt cu frică.

58. Și au venit frații lui Iosif și au intrat la el(89). El i-a cunoscut, însă ei nu l-au mai cunoscut.

59. Și după ce i-a pregătit pe ei cu proviziile lor, a zis: „Aduceți-mi pe un frate al vostru de la tatăl vostru(90)! Nu vedeți voi că eu dau măsură plină și că eu sunt cel mai bun primitor de oaspeți?

60. Iar de nu mi-l veți aduce, nu veți mai avea măsură la mine(91) și nu vă veți mai apropia de mine(92)!"

61. Au zis ei: „Vom încerca să-l convingem pe tatăl lui. Noi o vom face!"

62. A zis slujitorilor săi(93): „Puneți marfa(94) lor înapoi, în sacii lor de pe cămile! Poate că ei o s-o recunoască, atunci când se vor întoarce la familia lor, și poate că ei vor reveni(95)!"

63. Și când s-au întors la tatăl lor, au zis ei: „O, tată al nostru! Ne-a fost nouă oprită măsura. Așadar, trimite-l împreună cu noi pe fratele nostru ca să căpătăm măsura și noi îl vom păzi pe el!"

64. Dar el(96) a zis: „Să vi-l încredințez așa cum vi l-am încredințat pe fratele lui mai înainte? Allah este mai bun Păzitor(97) și El este cel mai Îndurător dintre îndurători!"

65. Și când au desfăcut sarcinile lor, au aflat că marfa lor le-a fost dată înapoi. Și-au zis ei atunci: „O, tată al nostru! Ce să mai dorim noi [mai mult]? Iată că marfa noastră ne-a fost dată înapoi. Astfel vom procura noi provizii pentru familia noastră și-l vom păzi pe fratele nostru și vom adăuga noi o încărcătură de cămilă și aceasta este o măsură ușoară(98)!"

89) Când a fost secetă și au avut nevoie de provizii.
90) Este vorba de fratele său Beniamin.
91) În viitor.
92) Nu vă veți mai apropia de mine, intrând în țara mea altă dată.
93) Care măsurau proviziile.
94) Banii lor de aur și de argint cu care voiau să cumpere proviziile.
95) Când își vor da seama că în saci se află și banii lor, vor reveni împreună cu fratele Beniamin.
96) Iacob.
97) Decât voi.
98) Pentru acest binefăcător, având în vedere generozitatea sa.

66. A zis el[99]: „Nu-l voi trimite împreună cu voi până ce nu veți face învoială cu mine înaintea lui Allah[100] să mi-l aduceți înapoi, afară de situația că voi ați fi înconjurați[101]!" Și când au făcut legământul, a zis el: "Allah este Chezaș pentru ceea ce vorbim!"

67. Și a mai zis el[102]: „O, fiii mei! Nu intrați pe o singură poartă, ci intrați pe porți diferite! Eu nu vă pot fi de nici un folos împotriva lui Allah. Hotărârea nu este decât la Allah! Eu în El mă încred și în El să se încreadă aceia care se încred!"

68. Și când au intrat așa cum le-a poruncit tatăl lor, nu le-a fost aceasta de nici un folos împotriva [hotărârii] lui Allah[103]. N-a fost decât că s-a împlinit o dorință din sufletul lui Iacob. El avea înțelepciunea din ceea ce l-am învățat Noi, dar cei mai mulți oameni nu știu.

69. Când au intrat ei la Iosif, l-a luat [acesta] pe fratele său lângă el și i-a zis: „Eu sunt fratele tău. Nu fi îngrijorat pentru ceea ce au făcut ei[104]!"

70. Când le-a pregătit proviziile lor, a pus el cupa[105] în sacul de pe cămila fratelui său[106]. Apoi[107] un vestitor a strigat[108]: „O, voi călătorilor! Voi sunteți niște hoți!"

71. Au zis[109], întorcându-se la ei[110]: „Ce vă lipsește?"

99) Tatăl lor.
100) Jurând pe Allah.
101) Dacă vă vor înconjura dușmanii, atacându-vă, și nu veți mai avea cale de salvare.
102) Tatăl lor, Iacob.
103) Adică prudența nu poate împiedica destinul.
104) Nu fi mâhnit pentru ceea ce au săvârșit ei în trecut, căci Allah a fost bun cu noi și ne-a ajutat să ne întâlnim!
105) Un vas de aur sau de argint pentru băut, care fusese folosit ca măsură pentru grâu.
106) Beniamin.
107) După ce au ieșit din cetate.
108) Înainte de plecarea caravanei la drum.
109) Frații lui Iosif.
110) La slujitorii lui Iosif.

72. Au răspuns[111]: „Ne lipsește măsura regelui! Iar acela care o va aduce, va primi [încă] o sarcină de cămilă. Și eu îi sunt chezaș!”

73. Au zis[112]: „Pe Allah, voi știți că n-am venit să facem stricăciune în țară[113] și nu suntem hoți!”

74. Au răspuns[114]: "Și care să fie pedeapsa lui, dacă voi sunteți mincinoși?”

75. Au zis[115]: „Pedeapsa lui, a aceluia în ai cărui saci va fi găsită, este că el însuși va fi răsplată. Astfel îi pedepsim noi pe cei nelegiuiți!”

76. Și a început[116] cu sacii lor înainte de sacul fratelui său[117]. Apoi a scos-o[118] din sacul fratelui său. Astfel am plănuit Noi vicleșugul pentru Iosif. El nu ar fi putut să-l ia pe fratele său, după religia regelui[119], decât cu voia lui Allah. Noi îi ridicăm câteva trepte pe cei pe care voim[120] și peste oricine are știință, este cineva mai știutor.

77. Au zis[121]: „Dacă el a furat, a mai furat și un frate al lui mai înainte”. Însă Iosif a ținut aceasta ascunsă în sufletul său și nu le-a dezvăluit-o, ci a zis el [în sinea lui]: „Voi sunteți într-o poziție și mai rea[122], dar Allah știe mai bine despre ceea ce spuneți[123]!”

78. Au răspuns ei: „O, Al-Aziz! El are un tată tare bătrân! Ia-l pe unul dintre noi în locul lui! Noi vedem că tu ești cu adevărat dintre oamenii binefăcători!”

111) Slujitorii.
112) Frații lui Iosif.
113) În țara Egiptului.
114) Slujitorii.
115) Încrezători în nevinovăția lor.
116) Slujitorul lui Iosif.
117) Beniamin.
118) Cupa.
119) Care consta în aplicarea unei pedepse corporale hoțului și în restituirea obiectului furat dublu, pe când tradiția lui Iacob îl condamna pe hoț la sclavie.
120) Așa cum l-am ridicat pe Iosif.
121) Frații lui Iosif.
122) Decât Iosif și fratele său.
123) Iosif a rostit aceste vorbe în gând, nu cu glas tare.

79. A zis[124]: „Ferească Allah să luăm pe altcineva decât pe acela la care am găsit lucrul nostru[125], căci atunci noi am fi nedrepți!”

80. Când n-au mai avut nici o nădejde în privința lui[126], s-au tras deoparte ca să se sfătuiască. A zis cel mai mare dintre ei: „Oare nu știți că tatăl vostru a făcut legământ cu voi înaintea lui Allah? Și [nu vă amintiți] cum l-ați pierdut voi pe Iosif mai înainte? Eu nu voi pleca din [acest] pământ până ce nu-mi va îngădui tatăl meu sau până ce Allah nu va judeca în favoarea mea[127], căci El este cel mai bun dintre judecători!

81. Întoarceți-vă[128] la tatăl vostru și spuneți-i: „O, tată al nostru! Fiul tău a furat. Noi nu facem mărturie decât pentru ceea ce știm și noi nu ne-am putut păzi de cele nevăzute[129]!

82. Întreabă cetatea în care am fost și caravana cu care am venit! Noi nu spunem decât adevărul!”

83. A zis [Iacob][130]: „Ba mai degrabă sufletele voastre au născocit ceva rău pentru voi! Dar răbdare cuviincioasă! Poate că Allah mi-i va aduce pe toți[131]! Căci El este cel Atoateștiutor [și] Înțelept [*Al-'Alim, Al-Hakim*]!”

84. S-a întors de la ei și a zis: „Cât de rău îmi pare pentru Iosif!” Și ochii lui s-au albit[132] de tristețe și el era mâhnit.

85. Au zis ei[133]: „Pe Allah! Tu nu vei conteni să-l pomenești pe Iosif, până ce nu te vei sfârși[134] și nu vei fi printre cei morți!”

124) Iosif.
125) Adică vasul furat.
126) N-au mai avut nici o nădejde că Iosif va răspunde cererii lor.
127) Prin slobozirea fratelui meu.
128) Vorbește fratele cel mai mare.
129) Nu am știut că el va fura când am făcut legământul.
130) Se subînțelege că frații lui Beniamin s-au întors la tatăl lor, cu excepția celui mai mare dintre ei (Ruben) care a rămas în țara Egiptului, și i-au povestit cele întâmplate.
131) Pe toți trei: Iosif, Beniamin și Ruben.
132) A orbit.
133) Fiii lui.
134) De durere și de suferință.

86. A răspuns el[135]: „Însă eu nu mă plâng decât numai față de Allah pentru supărarea și mâhnirea mea, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți!

87. O, fiii mei! Purcedeți și căutați-i pe Iosif și pe fratele său și nu vă pierdeți nădejdea în îndurarea lui Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioși!”.

88. Și când au intrat la el [la Iosif], au zis ei: „O, Al-Aziz! S-a abătut nenorocirea asupra noastră și asupra familiei noastre[136] și nu venim decât cu o marfă lipsită de mare valoare! Deci dă-ne nouă o măsură plină și fă-ți și milostenie cu noi, căci Allah îi răsplătește pe cei milostivi!”.

89. A zis[137]: „Oare știți ce ați făcut cu Iosif și cu fratele său, când ați fost neștiutori?”

90. Au răspuns ei: „Oare tu ești cu adevărat Iosif!?” A zis el: „Eu sunt Iosif iar acesta este fratele meu! Allah Și-a revărsat harul asupra noastră[138]. Cei care au frică[139] și au răbdare[140]… Allah nu pierde răsplata celor binefăcători!”

91. Au zis ei: „Pe Allah! Într-adevăr, Allah te-a preferat pe tine nouă, iar noi am fost supuși greșelii!”

92. A zis el[141]: „Astăzi nu mai este nici o dojană împotriva voastră! Allah să vă ierte, căci El este cel mai milostiv dintre cei milostivi!

93. Duceți-vă cu această cămașă a mea și puneți-o pe fața tatălui meu, și el va deveni din nou văzător. Și veniți la mine cu tot neamul vostru!”.

94. Când caravana a părăsit [Egiptul][142], tatăl lor a zis: „Eu simt mirosul lui Iosif, chiar dacă-mi spuneți că aiurez!”.

135) Iacob.
136) Din pricina secetei.
137) Iosif.
138) Salvându-ne de la toate încercările.
139) De Allah.
140) Fac fapte bune.
141) Iosif.
142) Când caravana lor a ieșit din Egipt.

95. Iar ei i-au răspuns[143]: „Pe Allah, tu ești încă în vechea ta rătăcire!”

96. Și când a sosit binevestitorul, a pus-o peste fața lui și el a devenit din nou văzător. Și a zis [Iacob]: “Nu v-am spus că eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți?”

97. Iar ei au zis[144]: „O, tată al nostru! Roagă-te pentru iertarea greșalelor noastre, căci noi am fost păcătoși!”.

98. El[145] le-a răspuns: „Voi cere de la Domnul meu iertare pentru voi, căci El este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*]!”.

99. Și când au intrat la Iosif[146], i-a primit el pe părinții săi[147] și a zis: „Intrați în Egipt - cu voia lui Allah - în siguranță[148]!”

100. Și el i-a ridicat pe părinții săi pe tron și au căzut [cu toții] dinaintea lui, prosternându-se[149], iar el[150] a zis: „O, tată! Acesta[151] este tâlcul vedeniei mele de odinioară[152]. Domnul meu a făcut-o să fie adevăr și a fost bun cu mine, căci m-a scos din temniță, iar pe voi v-a adus din pustietate, după ce Șeitan a iscat pizmă între mine și frații mei. Domnul meu este binevoitor cu ceea ce voiește. El este Cel Atoateștiutor [și] Înțelept [*Al-'Alim, Al-Hakim*]!

101. Doamne! Tu mi-ai dat putere și m-ai învățat tâlcuirea vedeniilor! Tu ești Creatorul cerurilor și pământului! Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi! Ia-mi viața când eu sunt în totală supunere [musulman] și alătură-mă celor evlavioși[153]!”

143) Lui Iacob.
144) Fiii lui Iacob.
145) Iacob.
146) Aluzie la faptul că familia sa a hotărât să răspundă propunerii lui Iosif și să părăsească deșertul pentru a se muta în Egipt.
147) Îmbrățișându-i.
148) Scăpând de secetă și de rigorile vieții în deșert.
149) Au căzut cu toții în genunchi, în semn de salut respectuos.
150) Iosif.
151) Prosternarea.
152) Aluzie la vedenia din copilărie în care s-au prosternat dinaintea lui doisprezece aștri, și Soarele și Luna.
153) Profeții și trimișii.

102. Aceasta[154] este una dintre istoriile neștiute,[155] pe care Noi ți-o revelăm[156]. Tu nu ai fost lângă ei[157], atunci când s-au adunat cu toții și au viclenit[158].

103. Și cei mai mulți oameni nu vor crede, chiar dacă tu o dorești.

104. Și tu nu le ceri vreo răsplată pentru aceasta, căci el[159] nu este decât îndemnare pentru toate lumile.

105. Și câte semne sunt în cer și pre pământ, pe lângă care [oamenii] trec, întorcându-și fața de la ele!

106. Iar cei mai mulți dintre ei nu cred în Allah, fără să-I facă Lui asociați[160]!

107. Oare sunt ei[161] siguri că nu va veni o nenorocire a osândei lui Allah[162] sau că Ceasul nu va veni pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama?

108. Spune[163]: „Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah, eu și cei care m-au urmat, bizuindu-ne pe dovadă limpede! Mărire lui Allah! Iar eu nu sunt dintre politeiști!"

109. Și nu am trimis înainte de tine decât bărbați - dintre locuitorii cetăților - cărora le-am trimis revelații. Oare ei[164] nu umblă pe acest pământ, ca să vadă care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor? Sălașul din Lumea de Apoi este mai bun pentru aceia care au frică. Oare voi nu pricepeți?

154) Adică istorisirea despre Iosif.
155) De data aceasta - și în continuare - Allah se adresează Profetului Muhammed.
156) Necunoscute de Profetul Muhammed și de arabi.
157) Lângă frații lui Iosif.
158) Să-l arunce pe Iosif în fundul puțului.
159) Coranul.
160) Prin adorarea idolilor.
161) Idolatrii.
162) Care să-i cuprindă pe toți.
163) O, Muhammed!
164) Mekkanii care refuză să creadă în Allah.

110. Chiar și când trimișii și-au pierdut nădejdea și au crezut că au fost socotiți mințiți, a venit la ei ajutorul Nostru[165]. Și au fost mântuiți aceia care Noi am voit[166]. Însă pedeapsa Noastră nu va fi îndepărtată de la neamul celor nelegiuiți!

111. În istoria lor[167] a fost pildă pentru cei dăruiți cu minte. El[168] nu este o poveste care să fie născocită, ci, dimpotrivă, este întărirea celor dinaintea lui și tâlcuirea tuturor lucrurilor, călăuză și îndrumare pentru oamenii care cred[169]!

165) Pe care l-am promis.

166) Adică trimișii și aceia care au crezut în ei.

167) Povestea despre Iosif și frații săi.

168) Coranul.

169) Cred în el și acționează în conformitate cu poruncile lui, căci credința este vorbă și faptă.

 SURAT AR-RA'D[1]

(Medinită [96]; 43 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif. Lam. Mim. Ra[2]. Acestea sunt versetele Cărţii[3]. Iar ceea ce ţi-a fost revelat de către Domnul tău[4] este Adevărul, însă cei mai mulţi oameni nu cred[5].

2. Allah este Cel care a înălţat cerurile[6] fără stâlpi pe care să-i vedeţi, iar apoi s-a aşezat pe Tron şi a supus soarele şi luna[7], fiecare urmându-şi cursul său până la un termen hotărât[8]. El orânduieşte lucrul şi tâlcuieşte semnele[9] în amănunţime, poate că voi veţi fi încrezători în întâlnirea cu Domnul vostru[10].

3. El este Cel care a întins pământul şi a aşezat pe el munţi şi râuri. Şi din toate roadele a făcut pe el câte o pereche[11]. El lasă ca noaptea să acopere şi să ascundă ziua. În acestea sunt semne pentru cei care cugetă.

4. Iar pe pământ sunt parcele învecinate şi grădini de viţă de vie, de grâne, de palmieri în tufe şi câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă[12]. Şi le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele la mâncare[13]. În acestea sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.

1) În traducere "Sura Tunetului", numită astfel după cuvântul *ra'd* "tunet", care apare în versetul 13. Se consideră că aparţine perioadei medinite, cu excepţia versetului 31, dar, după o altă interpretare, versetele 1-31 sunt medinite, iar celelalte mekkane.
2) Vezi 2 : 1.
3) Coranului.
4) Din Cartea menţionată.
5) În acest Adevăr.
6) Le-a creat ridicate faţă de pământ.
7) Pentru a fi de folos lumii.
8) Ziua de Apoi.
9) Din scripturile revelate de El, care dovedesc existenţa şi puterea Lui.
10) Poate că veţi crede în învierea de după moarte.
11) Adică două soiuri sau o pereche alcătuită din mascul şi femelă.
12) Apă de ploaie sau apă de râu.
13) Ele se deosebesc ca mărime, aspect, miros, gust etc., cu toate că sunt cultivate pe acelaşi pământ şi udate cu aceeaşi apă.

5. Și dacă tu te miri[14], de mirare sunt vorbele lor: "Oare când vom fi țărână, vom fi noi creați din nou[15]?" Aceia[16] sunt cei care nu cred în Domnul lor. Aceia sunt cei pe ale căror gâturi se vor afla juguri. Aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor avea sălaș veșnic.

6. Și ei îți cer să grăbești răul înaintea binelui, când înaintea lor au fost pilde[17]. Domnul tău este Cel cu iertarea pentru oameni, în pofida nelegiuirii lor. Și Domnul tău este aspru la pedeapsă[18].

7. Și cei care nu cred zic: "De ce nu i s-a trimis lui un semn[19] de la Domnul lui?" Dar tu ești numai un prevenitor[20] și fiecare neam are un călăuzitor[21].

8. Allah știe ce poartă fiecare femeie [în pântece] și ceea ce lipsește sau ceea ce este prea mult în pântece[22] și tot lucrul are la El măsură.

9. Știutorul celor ascunse[23] și al celor vizibile, Cel Mare, Cel Preaînalt[24]!

10. Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul Său[25] și acela care îl rostește cu glas tare[26], acela care stă ascuns în timpul nopții[27] și acela care se arată în ziua mare[28].

14) Allah se adresează Profetului.

15) Vorbele lor sunt de mirare; pentru că cel care a văzut puterea lui Allah la începutul creației trebuie să înțeleagă că readucerea la viață este cu mult mai ușoară.

16) Cei care tăgăduiesc puterea Lui de a-i readuce la viață.

17) Pedepse pentru neamurile nimicite înaintea lor.

18) Pentru cel care o merită și pentru acela care voiește El.

19) Cum au fost minunile lui Moise sau ale lui Isus.

20) Trimis pentru a-i preveni.

21) Un profet care cheamă la Adevăr.

22) Dacă sarcina este mai mare sau mai mică decât trebuie.

23) Celor care nu pot fi percepute cu simțurile.

24) Față de care toate celelalte lucruri sunt mai mici.

25) În sinea sa.

26) Pentru a comunica ceva altcuiva.

27) Caută să se ascundă în întunericul nopții.

28) Merge pe drumul său astfel încât să-l vadă lumea.

11. El[29] are îngeri care-l însoțesc unul după altul, înaintea lui și în urma lui, care îl veghează din porunca lui Allah[30]. Allah nu schimbă starea unor oameni până ce ei nu schimbă ceea ce se află în sufletele lor. Iar dacă Allah voiește un rău pentru un neam[31], acesta nu poate fi respins. Și ei nu au în locul lui Allah nici un alt ocrotitor[32].

12. El este Cel care vă arată fulgerul [ce vă inspiră] teamă și nădejde[33] și El plăsmuiește norii cei grei[34].

13. Și-L preamărește tunetul aducându-I laudă, și îngerii, cu teamă de El[35]. Și El trimite trăsnetele cu care lovește pe cine voiește, pe când ei[36] se ceartă asupra lui Allah[37], în vreme ce El[38] este de temut pentru puterea Sa.

14. Lui I se adresează chemarea cea adevărată, iar aceia pe care îi cheamă[39] afară de El nu le vor răspunde în nici un chip, ci ei sunt ca acela care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă [vreodată][40]. Iar chemarea[41] necredincioșilor nu este decât în deșert.

15. Înaintea lui Allah se prosternează [toți aceia] care sunt în ceruri și pre pământ, cu voie și fără voie[42], și la fel și umbrele lor dimineața și la asfințit[43].

29) Omul.
30) Aud ceea ce spune și văd ceea ce face, bun sau rău.
31) Deoarece el merită acest lucru.
32) Care să-i apere de răul pe care li-l voiește Allah.
33) Teama de trăsnete a celor aflați în călătorie și speranța legată de ploaie a celor care stau pe loc.
34) Încărcați de ploaie.
35) Și îngerii Îi aduc slavă lui Allah, temându-se de El.
36) Necredincioșii.
37) Tăgăduind Învierea și grăbind pedeapsa.
38) Allah Preaînaltul.
39) Idolii pe care îi adoră politeiștii.
40) Pentru că apa este lipsită de viață și nu simte mâinile lui întinse, nici setea lui și nici nevoia lui de ea.
41) Adorarea idolilor și recurgerea la ei.
42) Toată firea se prosternează în fața lui Allah, până și umbrele lucrurilor, dreptcredinciosul făcând-o de bunăvoie, iar necredinciosul, constrâns.
43) Se recomandă prosternarea după lectura acestui verset.

16. Spune[44]: "Cine este stăpânul cerurilor și al pământului?[45]" Spune: „Allah!" Spune: „Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici [apărare de] rău?[46]" Spune: „Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina? Sau i-au făcut lui Allah asociați care au creat ca și creația Lui, încât li se pare lor creația asemănătoare?[47]" Spune: „Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El este cel Unic [și] Biruitor [*Al-Wahid, Al-Qahhar*]!".

17. El face să coboare din cer apă[48] și văile curg după măsura lor[49], iar șuvoiul duce spumă înaltă și o spumă asemănătoare cu ea se ivește peste ceea ce [oamenii] topesc în foc[50], căutând să facă o podoabă ori un lucru[51]. Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr; în ceea ce privește spuma ea se duce fără urmă, în vreme ce ceea ce le este oamenilor spre folos rămâne mereu pe pământ. Astfel dă Allah pilde![52]

18. Pentru aceia care răspund Domnului lor este răsplata cea mai bună, în vreme ce aceia care nu-i răspund[53] - chiar dacă ar avea toate cele care se află pe pământ și încă pe atât pentru a le da ca răscumpărare - aceia vor avea parte de rea socoteală[54], iar sălașul lor va fi Gheena - și ce rău așternut[55] [este ea]!

44) Spune, o, Muhammed, politeiștilor!
45) Creatorul lor.
46) Care nu-și pot fi nici lor înșiși de nici un folos și nu se pot apăra împotriva răului, și atunci cum să poată face acest lucru pentru altcineva?
47) Sensul este că ei nu I-au făcut lui Allah asociați în stare să creeze asemenea Lui, ci I-au făcut asociați care nu sunt în stare să facă nimic.
48) Ploaia care coboară din nori.
49) Fiecare vale adună apa în funcție de capacitatea pe care o are.
50) Aur, argint sau aramă care se topesc în foc.
51) Cum sunt vasele, uneltele agricole sau armele de luptă.
52) Despre Adevăr și neadevăr.
53) Necredincioșii.
54) În Ziua de Apoi.
55) Pat sau loc.

19. Oare acela care știe[56] că ceea ce ți s-a revelat de către Domnul tău[57] este Adevărul să fie ca acela care este orb? Ci dară chibzuiesc cei care au minte[58],

20. Aceia, care-și împlinesc făgăduința față de Allah și nu încalcă legământul făcut.

21. Și țin unit ceea ce Allah a poruncit să fie unit[59] și au frică de Domnul lor și se tem de răul socotirii[60].

22. Și aceia care sunt statornici în căutarea chipului[61] Domnului lor și plinesc Rugăciunea [*As-Salat*] și fac milostenie într-ascuns și pe față din ceea ce Noi le-am dăruit și resping răul prin bine, aceia vor avea parte de răsplata Casei [Veșnice][62],

23. De grădinile Edenului, în care vor intra laolaltă cu [toți] aceia care au fost evlavioși, dintre părinții, soții și copiii lor, iar îngerii vor intra la ei prin toate porțile [zicând]:

24. „Pace vouă! pentru că ați fost statornici[63]. Și ce bună este răsplata Casei [Veșnice]!"

25. Iar aceia care încalcă făgăduința făcută lui Allah, după legământul față de El, și vor rupe ceea ce Allah va porunci să fie unit[64] și vor semăna rău pe pământ, aceia vor avea parte de blestem și vor avea parte de rea casă [veșnică][65].

26. Allah dăruiește cu prisosință sau cu măsură cele de trebuință pentru trai cui voiește El. Și ei se bucură de viață în această lume, dar nu este viața în această lume decât plăcere trecătoare față de Viața de Apoi.

56) Crede.
57) Coranul.
58) Cei care au minte bună, sănătoasă.
59) Făcând bine rudelor.
60) Din Ziua de Apoi.
61) Iubirii, harului lui Allah.
62) Adică Paradisul.
63) În înfruntarea cu idolatrii și în adorarea lui Allah.
64) Adică legăturile cu rudele lor.
65) De Infern și chinurile lui.

27. Și cei care nu cred zic: „De ce nu a fost pogorât asupra lui [Muhammed] un semn[66] de la Domnul său?" Spune: „Allah face să rătăcească pe cine voiește[67] și călăuzește către El pe cel care se căiește,

28. Pe cei ce cred[68] și ale căror inimi sunt liniștite[69] întru pomenirea lui Allah", căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.

29. Cei ce cred și săvârșesc fapte bune, aceia vor avea parte de fericire[70] și bună întoarcere[71].

30. Astfel te-am trimis Noi într-o comunitate înaintea căreia au fost alte comunități, ca să le citești lor[72] ceea ce Noi îți revelăm, în vreme ce ei nu cred în Cel Milostiv[73]. Spune: „El[74] este Stăpânul meu. Nu există altă divinitate în afară de El. În El mă încred și la El este întoarcerea și căința mea!".

31. Și de ar fi un Coran cu care să se mute munții sau cu care să se despice pământul sau cu care să se facă morții să vorbească![75] Însă a lui Allah este întreaga poruncă.[76] Și oare nu știu cei care cred că Allah - dacă ar voi - i-ar călăuzi pe toți oamenii? Și nu va înceta să se abată asupra celor care nu cred[77] o nenorocire sau să cadă în apropiere de sălașul lor, până ce se va împlini promisiunea lui Allah, căci Allah nu-Și calcă făgăduința[78].

66) Adică o minune vizibilă, ca acelea pe care i le-au cerut Profetului, cum au fost pogorârea îngerilor pentru a-i vedea, grăbirea pedepsei cu care îi amenința și altele, care au fost pomenite în versetele anterioare.

67) Dacă ei merită acest lucru.

68) În Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui.

69) Și devin smerite.

70) Viață bună, fericită, în Lumea de Apoi.

71) Paradisul.

72) Oamenilor din comunitatea ta.

73) Ibn Abbas a spus: S-a revelat în legătură cu necredincioșii din tribul Qurayș, cînd Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - le-a zis lor: "Prosternați-vă pentru Cel Milostiv!" Dar ei au întrebat: Și cine este Cel Milostiv? Să ne prosternăm noi pentru ceea ce ne poruncești? Și Allah a revelat atunci acest verset.

74) Allah.

75) Se subînțelege: "Acesta este Coranul care i-a fost revelat lui Muhammed" sau "Ei tot nu vor crede".

32. Au fost luați în râs trimiși și înainte de tine, însă Eu le-am dat un răgaz celor care nu au crezut. Apoi i-am prins pe ei. Și cum a fost pedeapsa Mea!

33. Și acela care veghează asupra fiecărui suflet și [vede] ceea ce dobândește [este la fel ca asociații]? Și totuși îi fac lui Allah asociați! Spune [-le lor]: „Numiți-i! Sau voiți să-I vestiți Lui ceva ce nu cunoaște El de pe pământ(79)? Sau sunt doar vorbe deșarte? Ba au fost cei care nu cred amăgiți de viclenia lor împodobită(80) și au fost abătuți de la drum. Iar aceia pe care Allah îi lasă să rătăcească nu au pe nimeni călăuzitor!"

34. Ei vor avea parte de osândă în viața aceasta(81), iar chinul din Viața de Apoi va fi și mai greu și nu vor avea ei nici un apărător de Allah(82).

35. Pilda Grădinii care s-a promis celor evlavioși(83); pe sub ea curg pâraie și veșnice sunt roadele ei și umbra ei. Aceasta este răsplata celor care au frică [de Allah](84), iar răsplata celor necredincioși este Focul.

36. Și aceia cărora le-am dat Noi deja cartea(85) se bucură pentru ceea ce ți s-a pogorât(86). Însă unele cete(87) tăgăduiesc o parte din ea(88). Spune: „Mi s-a poruncit să-L ador pe Allah și să nu-I fac Lui asociați. Eu la El chem [oamenii] și la El este întoarcerea mea!"

76) El face ceea ce voiește El, fără ca nimeni să-I poruncească ce să facă (cu referire la semnele cerute de politeiști).

77) Dintre locuitorii Mekkăi.

78) Acest verset a fost revelat pentru niște oameni care i-au cerut Trimisului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - să facă astfel de minuni.

79) Asociații pe care Allah nu-i cunoaște, pentru că ei nu există, întrucât Allah știe tot ceea ce a fost și ceea ce va fi.

80) De către Șeitan.

81) Înfrângerea care le-a venit de la dreptcredincioși.

82) De pedeapsa lui Allah.

83) Pentru că răspund poruncilor lui Allah și se supun Lui.

84) Paradisul.

85) Adică evreii și creștinii.

86) Pentru Coran.

87) Restul evreilor și creștinilor, precum și idolatrii.

88) Adică ceea ce contravine credinței lor, îndeosebi în ceea ce privește Unicitatea lui Allah.

37. Așa i-am trimis Noi [Coranul], ca o orânduială, [în limba] arabă! Iar dacă tu vei urma poftelor lor, după știința ce a venit la tine, nu vei avea tu nici ocrotitor nici apărător de Allah!

38. Am trimis Noi profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă nici un trimis nu a putut să aducă vreun semn(89) decât cu voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte(90).

39. Allah șterge sau întărește ceea ce voiește și la El se află mama Cărții(91).

40. Și de-ți vom arăta ție o parte din cele cu care-i amenințăm sau de te vom lua pe tine la Noi, datoria ta este propovăduirea și la Noi e socotirea.

41. Oare nu văd ei că Noi venim cu porunca Noastră pe pământ(92) și că Noi îl îngustăm? Allah judecă și nimeni nu poate împiedica(93) judecata Sa și El este repede la socotire.

42. Și au viclenit cei de dinaintea lor [împotriva trimișilor lor], însă viclenia în întregime este la Allah(94). El știe ce dobândește fiecare suflet, iar necredincioșii vor ști cine va avea parte de răsplata cea bună a Casei [Veșnice].

43. Cei care nu cred spun(95): „Tu nu ești un trimis(96)!" Spune: „Allah este de ajuns ca martor între mine și voi. [Și cine este mai drept decât] Acela care are cunoștință despre Carte?!(97)"

89) Minune vizibilă.

90) Această frază se mai interpretează astfel: "Și fiecare timp are o carte [anume]".

91) Tabla păstrată sau știința divină.

92) Pe pământul necredincioșilor.

93) Respinge și anulează.

94) Aluzie la slăbiciunea vicleniei lor în fața hotărârii lui Allah.

95) Profetului.

96) Tăgăduiesc trimiterea lui de către Allah și revelația lui.

97) Allah.

 SURAT IBRAHIM[1]

(Mekkană [72]; 52 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif. Lam. Ra.[2]. [Aceasta este] o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină[3] - cu voia Domnului lor - pe drumul Celui Puternic [și] Vrednic de Laudă [*Al-'Aziz, al-Hamid*].

2. Allah este Acela căruia Îi aparțin toate cele din ceruri și de pre pământ. Și vai celor necredincioși pentru chinul cel aspru![4]

3. Aceia cărora le place această viață mai mult decât Viața de Apoi și-i împiedică [pe oameni] de la calea lui Allah[5] și caută să le-o strâmbe, aceia se află într-o rătăcire adâncă!

4. Și Noi nu am trimis nici un profet decât cu limba neamului său, pentru ca să le facă limpede [revelația][6] și Allah împinge în rătăcire pe cine voiește El[7] și călăuzește pe cine voiește El, căci El este cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, al-Hakim*].

5. Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre[8], [zicându-i]: „Scoate neamul tău din întuneric la lumină[9] și adu-le lor aminte de zilele lui Allah!"[10] Întru aceasta[11] sunt semne pentru toți cei răbdători și mulțumitori[12].

1) Numele coranic al lui Avraam este Ibrahim. Sura poartă acest nume care apare în versetul 35.
2) Vezi în legătură cu aceste litere nota la 2:1.
3) Adică din rătăcire la calea cea dreaptă, la credință.
4) Pedeapsa din Ziua Judecății de Apoi.
5) De la credința în Allah.
6) Să înțeleagă chemarea lui și să nu aibă nici un argument împotriva lui Allah.
7) Din cauza refuzului omului de a căuta și de a urma Adevărul.
8) Cu minunile Noastre.
9) Din rătăcire la credință.
10) Și avertizează-i pe ei asupra pedepsei care a căzut înainte de ei peste neamurile rătăcite, precum neamurile lui Noe și Lot.
11) În această reamintire.
12) Aceia care îndură încercările prin care trec și aceia care-I aduc lui Allah mulțumire pentru binefacerile Sale.

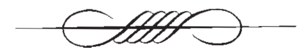
6. [Și adu-ți aminte] când Moise a zis neamului său: „Aduceți-vă aminte de binefacerea lui Allah asupra voastră, când El v-a izbăvit de clanul lui Faraon care v-a supus la rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri[13] și le-a lăsat în viață pe muierile voastre![14] Și în aceasta a fost pentru voi mare încercare de la Domnul vostru!"

7. Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți fi mulțumitori[15], vă voi înmulți [binefacerile Mele], iar de veți fi nemulțumitori[16], pedeapsa Mea va fi aspră!"

8. Și a zis Moise[17]: „Dacă voi și toți cei de pre pământ sunteți nerecunoscători, [atunci aflați] că Allah Își este Sieși Deajuns[18] [și] că El este Cel Bogat, Vrednic de Laudă [*Gany, Hamid*]!"

9. Nu v-a venit vouă vestea despre cei de dinaintea voastră: neamul lui Noe[19] și neamul 'Ad[20] și neamul Thamud[21] și cei de după ei și pe care numai Allah îi știe? Trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei și-au dus mâinile la gurile lor[22] și au zis: „Noi nu credem [în mesajul] cu care ați fost trimiși și suntem într-o îndoială tulburătoare în privința aceleia la care ne chemați".

10. Trimișii lor au zis: „Aveți voi îndoială în privința lui Allah, Creatorul cerurilor și al pământului, care vă cheamă[23] ca să vă ierte pentru o parte din păcatele voastre și vă dă vouă răgaz până la un termen hotărât?"[24] Și au răspuns [necredincioșii]: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și voiți să ne abateți de la ceea ce adorau părinții noștri! Aduceți-ne o dovadă deslușită[25]!"

13) Pe pruncii nou-născuți.
14) Pe fiicele voastre pentru a le folosi ca slujnice.
15) Pentru binefacerile Mele.
16) Dacă nu veți recunoaște binefacerile Mele.
17) Neamului său.
18) Și nu are nevoie de mulțumirile voastre.
19) Cel numeros.
20) Cel puternic.
21) Cel cu multe cetăți.
22) Există interpretări diferite ale acestui gest: unii îl interpretează ca însemnând mișcarea degetelor de furie împotriva trimișilor lui Allah și a mesajelor lor, alții ca semn al izbucnirii în râs, ca batjocură, alții ca îndemn la tăcere adresat trimișilor, alții ca semn al dezaprobării, uimirii și disprețului.
23) La credință.

11. Le-au răspuns trimișii lor: „Într-adevăr, noi nu suntem decât niște oameni ca și voi, însă Allah binecuvântează pe cine voiește El dintre robii Săi[26]. Nu ne revine nouă să vă aducem dovadă, decât numai cu îngăduința lui Allah[27] și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii![28]

12. Și cum să nu ne încredem noi în Allah[29], când El ne-a călăuzit pe căile noastre [pe care trebuia să le urmăm][30]? Însă noi vom îndura orice durere ne veți aduce![31] Și în Allah trebuie să se încreadă cei care se încred!"

13. Dar cei care nu credeau au zis către trimișii lor: „Noi vă vom alunga din țara noastră, dacă nu vă întoarceți[32] la religia noastră!" Dar Domnul lor le-a revelat[33]: „Noi îi vom nimici pe cei nelegiuiți

14. Și vă vom stabili pe voi pe acest pământ, după ei! Aceasta pentru aceia care se tem de prezența Mea și se tem de amenințarea Mea[34]".

15. Ei au cerut [de la Allah] victoria, însă fiecare trufaș[35] îndărătnic a fost înfrânt,

16. În urma lui se află Gheena[36] și va fi el adăpat cu apă de puroi[37],

24) Vă va lăsa să vă bucurați de viață până la termenul hotărât pentru sfârșitul vieții fiecăruia în această lume.
25) Minune clară, pentru ceea ce vă cerem noi.
26) Făcându-l trimis și prooroc.
27) Din porunca și cu voința Lui.
28) În legătură cu toate aspectele.
29) Ce justificare am avea să nu ne încredem în Allah?
30) Fiecare dintre noi.
31) Prin vorbele și faptele noastre.
32) Adică dacă nu veți deveni adepți ai religiei noastre, căci profeții nu au fost niciodată în religia idolatrilor.
33) Trimișilor Săi.
34) Aceștia fiind dreptcredincioșii, prin prezență înțelegându-se înfățișarea dinaintea lui Allah în Ziua Judecății.
35) Care refuză să se supună lui Allah și să-L adore.
36) Pe el îl așteaptă Infernul.
37) Puroi amestecat cu sânge care curge din trupurile oaspeților Infernului.

17. Pe care el o va sorbi cu înghițituri mici și abia o va putea, înghiți. Și moartea vine la el din toate părțile, însă el nu va fi mort[38] și va avea el [parte de] osândă dureroasă.

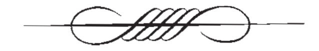
18. Pilda acelora care nu cred în Domnul lor este că faptele lor sunt ca cenușa[39] în care suflă vântul cu putere într-o zi furtunoasă. Ei nu vor avea nici un folos[40] din ceea ce agonisesc[41]. Aceasta este rătăcire adâncă.

19. Oare nu vezi că Allah a creat cerurile și pământul în adevăr? Dacă El ar vrea, v-ar face să dispăreți și ar aduce făpturi noi[42],

20. Căci acest lucru nu este greu pentru Allah![43]

21. Și toți se vor înfățișa dinaintea lui Allah[44] și vor zice cei slabi către cei care s-au arătat îngâmfați[45]: „Noi v-am urmat pe voi![46] Puteți voi să ne fiți de vreun folos împotriva osândei lui Allah?" Și vor zice ei[47]: „Dacă ne-ar fi călăuzit Allah, v-am fi călăuzit și noi. Acum e totuna de suntem mâhniți ori răbdăm, căci nu este pentru noi scăpare!".

22. Și când totul va fi hotărât[48], va zice Șeitan: „Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată[49]. V-am făgăduit și eu, însă eu nu mi-am ținut cuvântul dat vouă. Eu nu am avut nici o putere[50] asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns. Deci nu mă mustrați, ci mustrați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de nici un ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de nici un ajutor. Eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat [al lui Allah]![51]" Nelegiuiții [politeiștii] vor avea parte de osândă dureroasă.

38) Îl va cuprinde groaza și nu va avea liniște.

39) Faptele bune ale necredincioșilor nu vor avea nici o valoare; ele sunt ca cenușa pe care o spulberă vântul, fără să lase nici o urmă.

40) În Ziua de Apoi.

41) Nu vor primi nici o răsplată.

42) În locul vostru.

43) Căci El este Atotputernic.

44) În Ziua Judecății de Apoi.

45) Căpeteniile necredincioșilor care au fost îngâmfate față de trimișii lor.

46) Și am împlinit poruncile voastre.

47) Cei îngâmfați.

48) Ca urmare a intrării dreptcredincioșilor în Paradis și a păcătoșilor în Infern.

49) Prin intermediul trimișilor.

23. Cei care cred[52] și săvârșesc fapte bune vor fi duși să intre în grădini pe sub care curg pâraie și în ele vor sălășlui veșnic - cu voia Stăpânului lor. Iar salutul lor în ele va fi: „Pace [vouă]!”[53]

24. Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun?[54] El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri [ce se înalță] în cer!

25. El dă fructe[55] tot timpul - cu voia Domnului său. Și Allah dă pilde oamenilor pentru ca ei să-și aducă aminte.

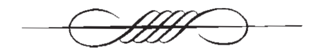
26. Iar pilda unui cuvânt rău[56] este ca un pom rău care a fost smuls de pe fața pământului și care nu mai are pic de statornicie.

27. Allah îi întărește[57] pe cei care cred cu vorbe hotărâte[58] atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuiți și Allah face ceea ce voiește.

28. Nu i-ai văzut pe cei care au schimbat îndurarea lui Allah cu necredința[59] și au adus neamul lor în casa pieirii[60],

29. În Gheena, în care o să ardă?[61] Și ce rău sălaș!

30. Și i-au făcut lui Allah semeni[62] care să-i ducă în rătăcire [pe oameni] de la calea Lui[63]. Spune[64]: „Veseliți-vă [în această viață], căci sfârșitul vostru va fi în Foc!”

50) Argument sau dovadă.

51) Mă socotesc nevinovat și față de El și față de voi, și nu mai există nici o legătură între mine și între voi.

52) În Allah, în Trimisul Său și în Cartea Sa.

53) Îngerii îi vor saluta cu expresia "Pace vouă!".

54) Prin cuvântul bun se înțelege tot ceea ce dovedește Adevărul, cum ar fi proclamarea unicității lui Allah, Islamul sau Coranul.

55) Fructe comestibile.

56) Cuvântul mincinos care îndeamnă la necredință și rătăcire.

57) Cu argumente puternice.

58) În cuvântul cel bun menționat în versetul 24.

59) Și nu au crezut în Trimisul lor care i-a chemat la binefacerea credinței în Allah Cel Unic.

60) I-au împins la rătăcire, împreună cu ei, și la pieire.

61) Gheena este casa pieirii, în care îi vor cuprinde flăcările.

62) Din idolii pe care i-au adorat.

63) De la adorarea numai a Lui.

64) Amenințare adresată celor rătăciți și celor care împing la rătăcire.

31. Spune robilor Mei care cred să împlinească Rugăciunea [*As-Salat*] și să dăruiască într-ascuns și pe față din ceea ce le-am dat spre viețuire, înainte de a veni Ziua(65) în care nu va fi nici răscumpărare, nici prietenie(66).

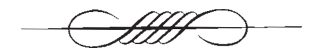
32. Allah este Cel care a creat cerurile și pământul și a pogorât din cer(67) apa(68), cu care scoate pentru voi din roade mijloc de viețuire. El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare, la porunca Sa(69), și a supus pentru voi râurile

33. Și a supus pentru voi Soarele și Luna, amândouă urmându-și cursul fără oprire, și a supus pentru voi noaptea și ziua(70).

34. Și v-a dat El din toate câte le-ați cerut(71). Și de ați socoti binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra(72). Dar omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios(73).

35. Și a zis Avraam: „Doamne, fă această țară un loc sigur(74) și ferește-mă pe mine(75) și pe fiii(76) mei să nu-i adorăm pe idoli!

36. Doamne, ei(77) i-au dus în rătăcire pre mulți oameni(78). Cel ce mă va urma(79) va fi dintre ai mei, iar cel ce nu mi se va supune..., Tu ești Iertător, Îndurător [*Gafur, Rahim*].(80)

65) Ziua Învierii.
66) Nu va putea mijloci nimeni pentru cineva.
67) Din norii cerului.
68) Ploaia.
69) Cu voia Lui.
70) Care se succed, pentru a vă orândui viața și odihna.
71) Dintre cele de care ați avut nevoie pentru ameliorarea situației voastre.
72) Atât de multe sunt aceste binefaceri.
73) Față de aceste binefaceri nenumărate.
74) Lipsit de orice rău.
75) Ține-mă departe!
76) Pe urmașii mei.
77) Idolii.
78) Au fost cauza ducerii lor în rătăcire.
79) Fiind credincios ca și mine.
80) Și îi va ierta pe cei care voiești Tu. Însă Avraam a spus acest lucru înainte ca Domnul său să-i spună că nu va ierta niciodată păcatul celor care-I vor face asociați, oricine ar fi ei.

37. Doamne, eu am așezat o parte din urmașii mei[81] într-o vale fără verdeață[82], în apropiere de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, pentru a împlini ei Rugăciunea [*As-Salat*]! Și fă inimile unor oameni să încline cu dragoste către ei și dă-le lor din roade spre viețuire, poate că ei vor fi mulțumitori[83].

38. Doamne, Tu știi și ce ținem ascuns și ce lăsăm să se vadă, căci nu-I este nimic ascuns lui Allah, nici de pre pământ și nici din cer.

39. Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrânețelor mele, pe Ismail și pe Isaac[84]! Domnul meu este cel care aude rugăciunile[85].

40. Doamne, fă ca eu să împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*] cu sârguință[86], ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Doamne!

41. Doamne, iartă-mi mie și părinților mei[87] și dreptcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala!"[88].

42. Să nu crezi că Allah nu este cu luare aminte la ceea ce săvârșesc nelegiuiții, însă El doar le dă lor răgaz până într-o zi în care privirile lor vor fi împietrite [de spaimă].

43. În vreme ce ei vor alerga cu capetele ridicate, cu ochii rătăciți și cu inimile goale[89].

44. Prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei osânda[90] și în care cei ce au fost nelegiuiți vor zice: „Doamne, păsuiește-ne pe noi pentru un termen scurt[91], ca să răspundem chemării Tale[92] și să-i urmăm pe trimiși![93]" Dar oare n-ați jurat voi mai înainte că voi nu veți avea scăpătare?[94]

81) Este vorba de Ismail și de urmașii săi.
82) Valea aridă în care se află Mekka.
83) Prin mulțumire înțelegându-se adorarea lui Allah Cel Unic.
84) Pentru a-mi succeda la propovăduirea credinței în Allah Cel Unic.
85) Și le răspunde.
86) Statornic în adorarea Ta.
87) Avraam ar fi adresat această rugă înainte de a se fi convins de necredința lui.
88) Ziua Judecății de Apoi.
89) Lipsite de orice putere, din pricina spaimei.
90) Ziua Judecății de Apoi.
91) Întoarce-ne pe noi la viață și dă-ne un răgaz pentru scurtă vreme!

45. Voi locuiți în sălașurile celor care au fost nelegiuiți față de ei înșiși și vi s-a arătat vouă limpede ce am făcut cu ei(95). Și v-am dat vouă pilde.

46. Au plăsmuit ei vicleșug(96), însă vicleșugul lor este la Allah(97), chiar de-ar fi vicleșugul lor [într-atât de puternic] încât să dispară munții.

47. Și să nu socotești că Allah nu-și ține făgăduința făcută trimișilor Săi(98)! Allah este Puternic [*Al-'Aziz*] cu Răzbunare(99),

48. În ziua în care pământul va fi schimbat cu un altul, ca și cerurile(100), și ei [oamenii] se vor înfățișa(101) dinaintea lui Allah Cel Unic, Biruitorul [*Al-Wahid, Al-Qahhar*](102).

49. Și în ziua aceea îi vei vedea pe păcătoși legați unii de alții cu lanțuri(103),

50. Iar straiele lor vor fi din catran și focul le va acoperi chipurile.

51. [Toate acestea] pentru ca Allah să răsplătească fiecare suflet după ce și-a agonisit. Allah este, neîndoielnic, repede la socotire(104).

52. Aceasta(105) este o vestire pentru oameni(106), pentru ca să fie preveniți(107) prin ea și pentru ca să știe că El este un Dumnezeu Unic(108) și să ia aminte cei înzestrați cu judecată!

92) Prin recunoașterea unicității Tale.
93) Să urmăm rânduielile la care au chemat.
94) Oare nu ați jurat voi în lumea trecătoare că voi nu veți trece din lumea aceea în Lumea cea Veșnică unde veți primi răsplata?
95) Cum au fost neamurile 'Ad și Thamud, ale căror urme le vedeți și ale căror istorii le-ați auzit.
96) Împotriva profetului Muhammed.
97) Răsplata pentru vicleșugul lor.
98) Făgăduința de a-i ajuta pe ei și de a-i pedepsi pe adversarii lor.
99) Și de a se răzbuna pe dușmanii Săi.
100) Ca urmare a schimbărilor și semnelor cosmice, cum sunt mișcarea munților, explozia mărilor și despicarea cerului.
101) Ieșind din morminte.
102) Care-i va judeca și-i va răsplăti după faptele lor.
103) Legați unii de alții, după categorii de nelegiuiri și stricăciuni.
104) Allah va judeca repede toate făpturile, pentru păcatele săvârșite, în Ziua Învierii.
105) Coranul.
106) Este suficient pentru oameni, datorită învățăturilor pe care le conține, vestirii oamenilor și călăuzirii lor.
107) Pentru a lua aminte și a trage învățături din nelegiuirile săvârșite de cei de dinaintea lor.
108) Și că nu există altă divinitate în afară de El.

15 SURAT AL-HIJR[1]

(Mekkană [54]; 99 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif. Lam. Ra.[2] Acestea sunt versetele Cărţii şi ale unui Coran limpede.

2. [În Ziua Judecăţii de Apoi] vor voi necredincioşii să fi fost musulmani!

3. Lasă-i să mănânce şi să se bucure[3] şi nădejdea să-i desfete. Ei vor şti [pe urmă][4]!

4. Şi Noi nu am nimicit nici o cetate fără ca ea să nu fi avut [un termen hotărât] într-o Carte cunoscută[5].

5. Nici un neam nu poate să grăbească termenul său[6] şi nici să-l întârzie[7].

6. Şi zic ei [mekkanii]: „O, tu cel căruia i-a fost pogorât Coranul, tu eşti smintit[8].

7. De ce nu ne aduci tu îngerii, dacă eşti tu dintre cei care spun adevărul?[9]"

8. Noi nu facem să coboare îngerii decât cu Adevărul![10] Şi atunci nu vor mai fi ei păsuiţi![11]

9. Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul şi Noi îi vom fi păzitori!

1) Sura a primit titlul după numele văii Al-Hijr (versetul 80) din Arabia de Nord, situată între Medina şi Şam, în care s-a aflat oraşul cu acest nume, locuit de neamul Thamud.
2) Vezi 2:1 şi nota.
3) În această lume.
4) Pentru cine va fi pedeapsa.
5) În Tabla păstrată.
6) Să piară înainte de termenul care i-a fost hotărât.
7) Să-l amâne.
8) Politeiştii l-au acuzat, în batjocură, pe Muhammed, că ar fi nebun.
9) Pentru ca ei să confirme că te-a trimis Allah şi că El ţi-a revelat Cartea.
10) Nu facem să vină îngerii la ei şi să-i vadă decât cu Adevărul, care aici este pedeapsa de care sunt loviţi cei ce nu cred în trimişi.
11) Nu vom mai amâna pedeapsa lor nici o clipă.

10. Noi am trimis mai înainte de tine [profeți] la grupurile celor vechi(12).

11. Și nu a venit la ei un trimis că numaidecât l-au și batjocorit(13).

12. Astfel facem Noi [necredința] să intre în inimile nelegiuiților.

13. Ei nu cred în ea [Coran](14) în ciuda a ceea ce s-a întâmplat cu obiceiul celor dintâi(15).

14. Și de le-am deschide o poartă din cer(16) și ei ar ajunge să urce pe ea,

15. Ei tot ar zice: „Ci ochii noștri au fost închiși(17), or mai degrabă suntem un neam de [oameni] fermecați(18)!".

16. Și Noi am pus în cer zodii(19) și Noi am împodobit [cerul] pentru privitori.

17. Și l-am păzit Noi de orice șeitan afurisit(20),

18. Afară de acela care a ascultat pe furiș(21), dar în urma căruia a pornit flacăra mistuitoare(22).

19. Iar pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintiți și am lăsat să crească de toate cu măsură cumpănită.

20. Și v-am dat Noi vouă pe el [pe pământ] cele de trebuință pentru trai(23), ca și pentru aceia pe care voi nu-i hrăniți(24).

12) La neamurile anterioare.
13) Așa cum fac și idolatrii din neamul Qurayș.
14) În Cartea revelată, adică în Coran.
15) Măcar că Allah a nimicit în trecut neamurile care i-au socotit pe trimișii Săi mincinoși.
16) Celor care iau în derâdere.
17) Iar ceea ce vedem noi nu sunt realitate, ci numai închipuiri.
18) Un neam pe care l-a vrăjit Muhammed și care nu mai vede și nu mai pricepe.
19) Poziții ale soarelui și ale planetelor.
20) Alungat de la îndurarea lui Allah.
21) Diavolii care trag cu urechea la îngerii din cer.
22) Flacăra vizibilă care-i ajunge din urmă, iar apoi se întoarce sau dispare.
23) Cum sunt fructele și cerealele.
24) Dintre aceia care trebuie să fie întreținuți, precum și dintre slujitori, vite etc.

21. Și nu sunt lucruri ale căror hambare să nu se afle la Noi[25] și pe care Noi să nu le trimitem cu măsură anumită[26].

22. Și Noi trimitem vânturile mănoase și trimitem apă din cer pe care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteți strânge[27].

23. Noi dăm viață și dăm moarte și Noi suntem moștenitori[28].

24. Noi îi cunoaștem pe aceia dintre voi care au fost înainte și Noi îi știm și pe cei care n-au venit încă.

25. Și Domnul tău îi va aduna pe ei[29]. Iar El este Înțelept [și] Atoateștiutor [*Hakim, 'Alim*].

26. Noi l-am făcut pe om[30] din lut tare, provenit dintr-un nămol moale[31],

27. Iar pe djinn l-am făcut și mai înainte[32], din focul fierbinte.

28. Și [adu-ți aminte] când a zis Domnul tău îngerilor: „Eu am să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale,

29. Iar când îl voi face și voi sufla în el din duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă![33]"

30. Și s-au prosternat toți îngerii laolaltă,

31. Afară de Iblis, care s-a împotrivit să fie împreună cu cei ce s-au prosternat.

32. Atunci a zis[34]: „O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?"

25) Noi le creăm și le rânduim.
26) Adică la termenele stabilite pentru fiecare dintre ele.
27) Rezervoarele ei nu sunt în mâinile voastre și nu o puteți crea și coborî voi.
28) Rămâne veșnic, după pieirea tuturor făpturilor.
29) Adună toate neamurile vechi și noi.
30) Adică pe Adam.
31) Care se poate modela sau turna pentru a-i da chip de om.
32) Înaintea omului.
33) În semn de salut și nu pentru a-l adora.
34) Allah.

33. I-a răspuns[35]: „Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale![36]”

34. A zis[37]: „Ieși din el[38] și vei fi tu izgonit!

35. Și blestemul [să fie] asupra ta până în Ziua Judecății”.

36. Dar el a zis[39]: „Doamne, dă-mi mie păsuire[40] până în ziua în care ei vor fi înviați![41]”

37. I-a zis[42]: „Vei fi tu dintre cei păsuiți,

38. Până în ziua timpului hotărât”[43].

39. A zis[44]: „Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire,

40. Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!”

41. A zis[45]: „Acesta este un drum drept [care duce] către Mine!

42. Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei[46], afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți,

43. Iar Gheena este locul făgăduit lor, tuturora![47]

44. El va avea șapte porți și fiecare poartă are o parte anumită dintre ei”[48].

45. Iar cei cu frică[49] vor fi în grădini și la izvoare.

35) Iblis.
36) Se subînțelege: pentru că eu sunt creat din foc și îi sunt superior lui.
37) Allah.
38) Din Rai sau din cer.
39) Iblis.
40) Lasă-mă în viață!
41) Ziua Judecății de Apoi.
42) Allah.
43) Ziua Învierii.
44) Iblis.
45) Allah.
46) Curați și aleși.
47) Ca răsplată dreaptă.
48) Pe fiecare poartă va intra un grup anumit de oameni.
49) Cei credincioși și supuși.

46. „Intrați în ele[50] în pace și cu siguranță!"

47. Și Noi vom scoate pizma din piepturile lor și ca frații vor ședea pe paturi unii în fața altora![51]

48. Nu-i va atinge în ele osteneala și nu vor fi ei scoși din ele![52]

49. Vestește, [o, Muhammed,] robilor Mei că Eu sunt Iertătorul, Îndurătorul [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*][53]

50. Și că osânda Mea este chinul dureros![54]

51. Și vestește-i pe ei despre oaspeții lui Avraam,

52. Când au intrat la el și l-au salutat, iar el le-a răspuns: „Ne este nouă teamă de voi!"[55]

53. Iar ei au zis: „Nu-ți fie teamă! Noi îți aducem vestea bună a [nașterii] unui băiețel[56] plin de învățătură![57]"

54. Și a răspuns el[58]: „Îmi aduceți voi mie veste bună când m-au ajuns bătrânețile? Ce veste bună să-mi mai aduceți?"

55. Au zis ei: „Îți vestim Adevărul, deci nu fi dintre aceia care deznădăjduiesc!"

56. A răspuns el: „Dar cine deznădăjduiește în privința îndurării Domnului său, afară de cei rătăciți?"

57. Și [le-a] zis el[59]: „Și ce vreți voi, o, trimișilor?"[60]

58. Au răspuns ei: „Noi suntem trimiși la un neam de mari nelegiuiți,[61]

50) Li se va spune lor: "Intrați în grădini!".
51) Întrucât vor fi egali între ei cu toții.
52) Ei vor rămâne veșnic în Paradis.
53) Acelora care se căiesc și săvârșesc bine.
54) Pentru aceia care nu se căiesc pentru necredința sau nesupunerea lor.
55) Din cauză că mâinile lor nu s-au întins spre mâncare - pentru că îngerii nu mănâncă - s-a temut că ei i-ar vrea răul.
56) I-au dat această veste, după ce i-au arătat că ei sunt îngeri cu înfățișare de oameni.
57) Acesta fiind Isaac.
58) Avraam.
59) Avraam, după ce i-a dispărut teama.
60) Pentru ce ați fost voi trimiși?
61) Pentru a nimici cetățile în care se află neamul lui Lot.

59. Afară de familia lui Lot(62) pe care o vom mântui în întregime,

60. Mai puțin pe soața lui!” Noi [Allah] am hotărât ca ea să fie dintre cei nimiciți!(63)

61. Și când au venit cei trimiși la casa lui Lot,(64)

62. Le-a zis el(65): „Voi sunteți [pentru mine] un neam de necunoscuți!”(66)

63. Și i-au răspuns ei: „Ci am venit la tine, aducând [pedeapsa] pentru cele de care s-au îndoit.(67)

64. Și ți-am adus noi Adevărul(68), iar noi suntem vestitori numai de Adevăr.

65. Deci purcede cu familia ta spre sfârșitul nopții și mergi în urma lor și să nu se uite înapoi vreunul dintre voi(69), ci mergeți unde vi se poruncește!”

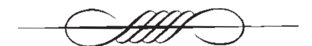
66. Și Noi i-am vestit lui această poruncă, pentru că aceia aveau să fie nimiciți până la ultimul, dimineața.

67. Și au venit locuitorii cetății(70) [la el] bucuroși(71).

68. Le-a zis(72): „Aceștia sunt oaspeții mei, deci nu-mi faceți rușine!

69. Și fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de ocară!”

70. Au zis ei(73): „Dar, oare, nu ți-am oprit noi [să aperi] lumea?”(74)

62) Nu vor fi mântuiți decât Lot și cei care au crezut împreună cu el.
63) Pentru că ea a rămas împreună cu necredincioșii din neamul său.
64) Pentru a îndeplini porunca lui Allah privitoare la nimicirea lor.
65) Lot.
66) Eu nu vă cunosc și nu știu din ce neamuri sunteți voi și ce voiți.
67) Am adus pedeapsa cu care i-ai amenințat pe ei, dar de care ei s-au îndoit.
68) Referitor la nimicirea lor.
69) Pentru a privi înapoi și a vedea nenorocirea care i-a lovit pe cei rămași.
70) Sodoma, cetatea lui Lot.
71) S-au bucurat văzându-i pe oaspeții lui, la care pofteau.
72) Lot.
73) Neamul lui Lot.
74) Nu ți-am cerut Noi să nu dai nimănui adăpost și să nu aperi pe nimeni?

71. A zis[75]: „Iată-le pe fiicele mele acestea, dacă voiţi voi să faceţi [ceva]!"[76].

72. Pe viaţa ta, [o, Muhammed,]![77] Ei rătăceau în aiureala lor[78]!

73. Aşadar, la răsăritul soarelui i-a prins pe ei strigătul[79]

74. Şi Noi am răsturnat [cetatea] cu susul în jos şi am lăsat să plouă peste ei pietre de lut întărit[80].

75. Şi în aceasta sunt semne pentru cei care ştiu să vadă[81]!

76. Şi ea[82] [cetatea] este pe un drum cunoscut de toţi[83].

77. Întru aceasta[84] este un semn pentru credincioşi!

78. Şi locuitorii din Al-Ayka[85] erau [de asemenea] nelegiuiţi[86].

79. Şi Noi ne-am răzbunat pe ei[87]. Şi amândouă [cetăţile][88] sunt pe un drum cunoscut.

80. Şi cu adevărat i-au socotit locuitorii din Al-Hijr pe trimişi drept mincinoşi[89].

75) Lot.

76) Le-a oferit pe fiicele sale, să le ia pe ele în căsătorie. Într-o altă interpretare, Lot i-a îndemnat pe bărbaţii din neamul său să se căsătorească cu femeile din cetate. Fiind profet, el s-a considerat părinte al tuturor femeilor din cetate.

77) Jurământul lui Allah.

78) Şi nu pricepeau ceea ce li se spunea.

79) Un zgomot nimicitor coborât din cer.

80) Ars în foc.

81) Şi să înţeleagă semnele.

82) Cetatea distrusă a neamului lui Lot.

83) Pe un drum din apropierea lacului Lot din ţara Şamului, cunoscut de mekkani, care trec tot timpul pe el.

84) În pieirea lor.

85) Neamul lui Şuayb trăia în zona împădurită cunoscută sub numele de Al-Ayka, din apropiere de cetatea Madyan.

86) Datorită necredinţei în Allah, actelor de tâlhărie pe care le săvârşeau şi înşelătoriilor la cântărire şi măsurare.

87) Învăluindu-i într-un nor întunecos din care au coborât flăcări ce i-au mistuit.

88) Cea a neamului lui Lot şi cea a neamului lui Şuayb, căci ele erau situate în aceeaşi zonă şi au fost distruse în aceeaşi epocă.

89) Trimisul lor a fost Salih, dar cei care îl socotesc drept mincinos pe un trimis înseamnă că îi tratează pe toţi la fel.

81. Și le-am adus semnele Noastre, însă ei s-au abătut de la ele.(90)

82. Și ei își scobeau în munți case, trăind în siguranță,

83. Însă în zorii dimineții i-a lovit pe ei strigătul(91)

84. Și nu le-a fost lor spre folos ceea ce au agonisit.

85. Și Noi nu am creat cerurile și pământul, precum și ceea ce este între ele, decât cu drept adevăr. Iar ceasul va veni, [fără îndoială]! Deci iartă-le lor, [o, Muhammed,] cu frumoasă iertare!

86. Domnul tău este Creatorul [și] Atoateștiutorul [*Al-Khallaq, al-'Alim*].

87. Noi ți-am dat șapte versete ce se repetă(92) și Coranul cel măreț.

88. Nu-ți îndrepta ochii spre lucrurile pe care Noi le-am dat ca bucurie trecătoare unor perechi dintre ei și nici nu fi trist pentru ei, ci pleacă aripa ta peste dreptcredincioși(93)!

89. Și spune: „Eu sunt prevestitorul cel deslușit [al pedepsei]!"

90. [Ți-am trimis ție Coranul], precum am trimis celor ce au împărțit [între ei](94),

91. Aceia care au făcut Coranul bucăți [pentru a crea îndoieli](95).

92. Și - pe Domnul tău! - de la toți vom cere socoteală(96)

93. Pentru ceea ce au făcut.(97)

94. Vestește, dară, limpede ceea ce ți se poruncește și nu-i băga în seamă pe politeiști(98)!

90) Care dovedeau adevărul chemării Noastre, cum a fost cămila pe care Allah le-a scos-o, la rugămintea lui Salih, din stânca dură.

91) În ziua a patra după sacrificarea cămilei.

92) Surat Al-Fatiha.

93) Fii blând cu ei.

94) Sau - după o altă interpretare - care au jurat între ei, sau evreii și creștinii care au împărțit Coranul în adevăr și minciună, după bunul lor plac.

95) Necredincioșii de la Mekka, fiindcă ei au socotit Coranul ca fiind fie vrăji, fie preziceri, fie legende.

96) De la fiecare după păcatul săvârșit.

97) Pentru împărțirea pe care au făcut-o și fiecare va fi răsplătit după fapta sa.

98) Această poruncă este anterioară îndemnului la lupta sfântă (*jihad*).

95. Noi suntem de ajuns pentru tine împotriva zeflemitorilor,

96. Cei care îi asociază lui Allah un alt Dumnezeu[99] și ei vor ști [în curând][100].

97. Și Noi știm prea bine că pieptul ți se strânge pentru ceea ce spun ei[101].

98. Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care se prosternează

99. Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul[102]!

99) Politeismul fiind cel mai mare păcat.
100) Care este urmarea faptei lor.
101) Pentru minciunile și născocirile lor împotriva propovăduirii tale.
102) Adoră-L pe Allah tot timpul cât ești în viață!

16 SURAT AN-NAHL[1]

(Mekkană [70]; 128 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Porunca lui Allah vine[2], deci nu o grăbiţi! Mărire Lui! El este mai înalt decât ceea ce Îi asociază Lui.

2. El îi trimite pe îngeri cu revelaţia,[3] după porunca Sa, asupra acelora care voieşte El dintre robii Săi, [zicând]: „Preveniţi că nu există altă divinitate în afară de Mine şi fiţi cu frică de Mine, aşadar!"

3. El a creat cerurile şi pământul cu adevăr[4]! El este mai înalt decât ceea ce Îi asociază Lui!

4. El l-a făcut pe om dintr-o picătură şi iată că el [omul] este cârtitor învederat[5].

5. Şi vitele[6] le-a făcut pentru voi[7], de la ele aveţi căldură[8] şi alte foloase[9] şi de la ele şi mâncaţi[10].

1) În traducere "Albinele", după versetul 68.

2) Adică Ceasul Judecăţii. Folosirea timpului trecut în originalul arab subliniază certitudinea şi apropiera sosirii momentului Judecăţii.

3) Coranul şi alte revelaţii.

4) A creat cerurile şi pământul după un sistem stabilit cu o exactitate extremă şi cu o perfecţiune absolută, fără nici un fel de greşeală sau neajuns, astfel încât să fie în totală concordanţă cu ţelurile pentru care au fost create. Cuvântul "Adevăr" se repetă de multe ori în Coranul cel sfânt: Coranul este Adevăr, Allah este Adevăr, Islamul este Adevăr, mesajul este Adevăr, religia este Adevăr, ideile pe care le oferă Islamul sunt Adevăr, Viaţa de Apoi este Adevăr. Toate lucrurile despre care vorbeşte Coranul sunt caracterizate ca fiind Adevăr, iar Adevărul înseamnă lucrul ferm şi corect făcut pentru un scop precis, şi îndeplinirea lui cu o precizie şi cu o perfecţiune absolute, fără nici un fel de eroare, astfel încât să corespundă pe deplin scopului pentru care a fost creat, fără nici un fel de adaos sau lipsă.

5) Adversar al Creatorului său, contestându-I unicitatea şi opunându-se trimişilor Săi.

6) Cămilele, bovinele, ovinele şi caprinele.

7) Spre binele vostru.

8) Lâna şi părul care vă apără de frig.

9) Puii lor, laptele lor şi folosirea unora dintre ele (a cămilelor) pentru călărie.

10) Carnea care este îngăduită.

6. Ele sunt pentru voi mândrețe, când le adunați seara și când le scoateți la păscut [dimineața];

7. Ele poartă poverile voastre către o țară unde nu ați putea ajunge decât cu trudă mare. Domnul vostru este Iertător, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*][11].

8. Și [El a făcut] caii, catârii și măgarii[12], să călăriți pe ei și ca podoabă și El creează ceea ce voi nu știți[13].

9. Lui Allah îi revine [să arate prin mare mila Sa] calea cea dreaptă și pe cea nedreaptă[14]. Dar dacă El ar voi, v-ar călăuzi pe toți[15].

10. El este cel care trimite apă din cer[16] pentru voi. Din ea este de băut pentru voi[17] și din ea cresc tufișurile,[18] unde voi vă pașteți cirezile.

11. Din ea El face să crească pentru voi semănăturile[19], măslinii, curmalii, vița de vie și tot felul de roade[20]. În aceasta este dovadă pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.

12. El a supus pentru voi noaptea și ziua[21], soarele și luna. Și stelele sunt supuse, prin porunca Lui. Și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.

13. Și ceea ce a creat pentru voi pe pământ[22] [are] felurite culori. Și întru aceasta este un semn pentru un neam de oameni care își aduc aminte.

11) Întrucât vi le-a supus pentru a vă fi de folos.
12) I-a creat și i-a făcut să vă fie supuși.
13) Vietăți pe care voi nu le cunoașteți din deșerturi și din mări.
14) Care duce la rătăcire.
15) Dar nu o face pentru că Allah i-a lăsat fiecărui om libertatea de a-și alege calea după voința sa.
16) Adică din nori.
17) Cu care să vă potoliți setea.
18) Sunt avute în vedere toate plantele care cresc ca urmare a ploii.
19) Care reprezintă hrana oamenilor.
20) De diferite soiuri și culori și cu diferite gusturi.
21) Pentru a vă fi spre folos, adică noaptea pentru a vă odihni și ziua pentru a vă câștiga cele necesare traiului.
22) Animale și plante.

14. El este Cel care a supus marea, pentru ca voi să mâncați din ea carne proaspătă(23) și să scoateți din ea podoabă pe care să o purtați(24). Și vezi corăbiile care o brăzdează ca să căutați harul Său(25)! Și poate că voi veți fi mulțumitori!

15. El a așezat pe pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri, poate că voi veți fi călăuziți.

16. Și semne osebite(26). Și după stele se călăuzesc(27).

17. Și oare cel care creează(28) este la fel ca acela care nu creează(29)? Oare voi nu sunteți cu luare aminte(30)?

18. Și de ați [vrea să] socotiți binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați(31). Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*](32).

19. Și Allah știe atât ceea ce țineți voi ascuns, cât și ceea ce dezvăluiți.

20. Însă aceia pe care îi cheamă în locul lui Allah nu creează nimic, ci ei sunt creați.

21. Ei sunt morți, nu sunt vii, și ei nu știu când [oamenii] vor fi înviați(33)!

22. Domnul vostru este un Domn Unic. Iar inimile acelora care nu cred în Viața de Apoi tăgăduiesc [unicitatea lui Allah] și ei sunt trufași.

23) Adică peștele.
24) Perle și corali.
25) Să câștigați din comerțul pe care îl faceți, călătorind cu ele.
26) Semne pe căile de pe uscat sau de pe mare, după care să se orienteze.
27) În timpul zilei, călătorii se călăuzesc după munți, râuri și alte detalii de relief, iar în timpul nopții se călăuzesc după stele.
28) Îndeosebi fapte mari, ca cele menționate.
29) Nimic?
30) Ca să vă dați seama de această greșeală?
31) Nu veți izbuti să le numărați, dat fiind numărul lor nesfârșit, și nu veți fi în stare să aduceți mulțumirea pentru ele.
32) Și El va trece peste incapacitatea voastră de a-I aduce mulțumiri și nu vă va pedepsi pentru nerecunoștința voastră.
33) Idolii sunt ciopliți și modelați de oameni, ei nu au viață, nu văd, nu aud și nu pricep; ei nu știu când va avea loc învierea oamenilor.

23. Fără îndoială că Allah știe ce ascund și ce dezvăluie ei, iar El nu-i iubește pe cei trufași[34].

24. Dacă sunt întrebați: „Ce a pogorât Domnul vostru?" ei răspund: „Basme ale înaintașilor![35]"

25. Vor avea ei de purtat păcatele lor în întregime, în Ziua Învierii, precum și o parte din păcatele celor pe care îi duc în rătăcire, fără de știință. Și ce rea [povară] vor avea de purtat!

26. Au viclenit cei care au fost mai înainte de ei[36], însă Allah a năruit chiar temeliile zidirii lor și acoperișul s-a prăbușit peste ei și chinul a căzut peste ei[37], de unde nu se așteptau.

27. Apoi, în Ziua Învierii, El îi va acoperi de rușine[38] și le va zice: "Unde sunt semenii Mei, pentru care voi i-ați certat [pe profeți]?" Aceia cărora li s-a dat știința[39] vor zice: "Rușinea și răul[40] se abat astăzi asupra necredincioșilor!"[41]

28. Aceia cărora îngerii le iau viața în situația când sunt nelegiuiți cu ei înșiși[42] se vor supune cu umilință, [zicând]: "Noi nu am făcut nimic rău!"[43] Ba da, Allah știe ce ați făcut voi!

29. "Intrați, așadar, pe porțile Gheenei și în ea veți petrece veșnic! Ce rău sălaș va fi pentru cei înfumurați![44]

34) Pe politeiștii care nu cred în unicitatea Lui.
35) Adică minciuni pomenite în scripturile înaintașilor.
36) Împotriva profeților lor.
37) Distrugerea și nimicirea.
38) Îi va umili.
39) Profeții sau învățații care i-au chemat la Adevăr, însă ei li s-au împotrivit.
40) Pedeapsa.
41) Asupra celor care L-au tăgăduit pe Allah.
42) Prin faptul că nu au crezut.
43) Tăgăduiesc faptele lor din această lume.
44) Care nu au crezut în semnele lui Allah și nu i-au urmat pe trimișii Lui.

30. Și li se va spune celor care au fost cu frică(45): “Ce a pogorât Domnul vostru?” Iar ei vor zice: “Binele!”(46) Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine, însă locuința din Viața de Apoi va fi și mai bună(47). Și ce minunată va fi locuința celor evlavioși(48)!

31. Grădinile Edenului, în ele vor intra, iar pe sub ele vor curge râuri. În ele vor avea ceea ce vor voi(49). Astfel îi răsplătește Allah pe cei evlavioși!

32. Celor buni(50), cărora le iau sufletele, îngerii le vor zice: „Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!”

33. Și ce pot să aștepte [necredincioșii] decât să vină la ei îngerii(51) sau să le vină porunca Domnului tău(52)? Așa au făcut și cei care au fost înaintea lor(53) și nu i-a nedreptățit Allah, ci ei înșiși s-au nedreptățit..

34. Și i-au lovit relele ce le-au săvârșit și cele pe care le-au luat în derâdere(54) i-au înconjurat din toate părțile.

35. Și zic cei care au făcut semeni(55): „Dacă ar fi voit Allah, noi nu am fi adorat nimic în afară de El - nici noi, nici părinții noștri - și nu am fi oprit nimic altceva afară de ceea ce El a oprit!”. Așa au făcut cei de dinaintea lor. Dar oare le revine trimișilor altceva decât propovăduirea limpede?

45) Dreptcredincioșilor.

46) El a pogorât îndurare și binecuvântare pentru cei care L-au urmat și au crezut în El.

47) În Viața de Apoi ei vor avea parte de și mai mult bine.

48) Acesta va fi Paradisul.

49) În ele se află ceea ce doresc sufletele și ceea ce este plăcut pentru ochi.

50) Celor curați, care nu au fost nelegiuiți față de ei înșiși prin necredință și păcat și care s-au împodobit cu știința, credința și faptele bune.

51) Îngerii morții, pentru a le lua sufletele prin chinuri.

52) Adică pedeapsa sau Ziua Învierii și ceea ce vor avea de văzut în această Zi.

53) La fel de necredincioși și batjocoritori au fost și ei.

54) Pedeapsa cu care i-au amenințat trimișii, ale căror vorbe le-au luat în derâdere.

55) Din aroganță și pentru a contesta mesajul.

36. Noi am trimis la fiecare comunitate un trimis [ca să le zică]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut(56)!" Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah(57), însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea(58). Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși [pe trimișii Noștri]!

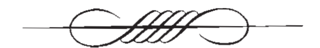
37. Chiar dacă tu voiești cu tot dinadinsul călăuzirea lor, [să știi că] Allah nu-i călăuzește pe cei care îi duce în rătăcire, iar ei nu vor avea apărători.(59)

38. Și au jurat ei pe Allah cu cele mai grele jurăminte: „Allah nu-i va învia pe cei care au murit!(60)" Ba da, promisiunea [lui Allah] este adevărată, dar cei mai mulți dintre oameni nu știu!(61)

39. [El îi va învia] pentru a le arăta limpede cele asupra cărora au fost cu neînțelegere(62) și pentru ca cei care nu cred să știe că ei au fost mincinoși.(63)

40. Când Noi voim un lucru, singurul cuvânt pe care-l spunem este „Fii!" și el este(64)!

41. Acelora care au migrat întru Allah(65), după ce au suferit nedreptate, le vom pregăti [locuință] bună în această viață(66), dar răsplata lor în Viața de Apoi va fi și mai mare. Măcar dacă ei(67) ar ști!

56) Oricine este adorat în afară de Allah; vezi 2:257.
57) Pentru că ei au crezut în El.
58) Necredința în diversele ei manifestări, pentru că ei i-au luat ca ocrotitori pe șeitani în locul lui Allah.
59) Care să-i ajute pe calea cea bună și să-i păzească de pedeapsă.
60) Nu-i va readuce la viață în Ziua Învierii.
61) Ei vor fi readuși la viață pentru a li se cere socoteală în Ziua Învierii.
62) Adevărul de la care ei au fost rătăciți înainte ca El să le vină.
63) Îndeosebi în ceea ce privește înțelegerea greșită a sensului destinului și în ceea ce privește Învierea.
64) Când dorim să se întâmple un lucru, nu trebuie să spunem decât "Fii!" și el se va produce numaidecât.
65) Adică din credință în El; și este vorba fie de plecarea în Etiopia, cu îngăduința Profetului, din cauza persecuțiilor la care erau supuși la Mekka, fie de plecarea de la Mekka la Medina.
66) Ca urmare a înfrângerii celor care au fost nedrepți cu ei.
67) Aceia care i-au persecutat și i-au nedreptățit.

42. Aceștia sunt cei care au fost statornici[68] și s-au încrezut în Domnul lor[69].

43. Și nu am trimis mai înainte de tine decât numai bărbați, cărora Noi le-am pogorât revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți[70], dacă voi nu știți.

44. [I-am trimis cu] semne limpezi și cu scripturi[71]. Iar ție ți-am pogorât Noi Coranul, pentru ca tu să le tâlcuiești oamenilor deslușit ceea ce a fost pogorât pentru ei[72], - poate că ei vor chibzui![73]

45. Oare sunt siguri aceia care au pus la cale fapte rele[74] că Allah nu va face pământul să-i înghită sau că nu va veni asupra lor osânda de acolo de unde ei nu se așteaptă?[75]

46. Sau să-i facă să piară în timpul umbletului lor, fără ca ei să-l poată face neputincios?[76]

47. Sau să-i facă să piară în plină spaimă? Dar cu adevărat Domnul vostru este Milostiv, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*].

48. Oare n-au văzut ei că toate lucrurile pe care le-a creat Allah - având umbră ce se întinde la dreapta și la stânga[77] - se prosternează în fața lui Allah cu supunere?[78]

49. Și în fața lui Allah se prosternează toate vietățile din ceruri și de pre pământ[79]; și la fel și îngerii, fără ca ei să fie trufași.[80]

68) În ciuda persecuțiilor la care au fost supuși din cauza credinței în Allah.
69) Fără să se teamă de nimeni în afară de Allah.
70) Adică pe erudiți.
71) Cu dovezi ale adevărului celor spuse de ei și cu scripturi conținând rânduielile și poruncile lui Allah.
72) Ceea ce li s-a poruncit, ceea ce li s-a interzis și ceea ce li s-a promis.
73) Vor reflecta la învățăturile din ele pentru a evita ceea ce i-a lovit pe cei de dinainte de ei.
74) Aici se are în vedere uneltirea prin care s-a încercat uciderea Profetului.
75) Să le vină.
76) Ei nu-L vor putea face neputincios pe Domnul lor și nu vor putea scăpa de El, indiferent de starea în care ei s-ar afla.
77) Dimineața și seara.
78) Umbrele sunt supuse ca și corpurile care le proiectează.
79) Adică îngerii din ceruri, oamenii evlavioși și toate ființele.
80) După recitarea acestui verset se recomandă prosternarea.

50. Se tem de Domnul lor, de deasupra lor, și fac ceea ce li se poruncește.

51. Și Allah spune: „Nu luați două divinități![81] El este cu siguranță numai Unul[82], deci fiți cu frică numai de Mine!"

52. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pre pământ și a Lui este supunerea veșnică[83]. Și oare vă temeți voi de altcineva în afara lui Allah?

53. Voi nu aveți binefacere decât de la Allah[84]. Apoi, dacă vă lovește un rău, voi nu vă rugați [pentru ajutor] decât Lui,

54. Apoi, dacă El v-a mântuit de la rău[85], iată că o parte dintre voi Îi fac Stăpânului lor semeni[86],

55. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dăruit lor![87] Bucurați-vă [pentru un timp]![88] Apoi veți cunoaște voi![89]

56. Ei fac o parte din ceea ce le-am dat lor spre viețuire [idolilor pe care] nici nu-i cunosc[90]. Pe Allah, veți fi întrebați[91] pentru ceea ce născociți[92]!

57. Și ei îi plăsmuiesc lui Allah – Mărire Lui! – fiice[93], iar lor ceea ce poftesc ei[94]!

58. Iar dacă vreunuia dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie[95],

81) S-a precizat acest număr ca fiind cel mai mic, după unu, dar se subînțelege negarea celor mai mari decât el.
82) Și nu există decât Allah Cel Unic și nu este alt Dumnezeu în afară de El.
83) Doar El trebuie să fie adorat.
84) Prin grația Lui.
85) Răspunzând rugii voastre.
86) Atribuindu-le lor binefacerea.
87) Binefacerea izbăvirii.
88) În această lume.
89) Urmările rele ale necredinței în Viața de Apoi.
90) Vite și mâncăruri pe care le aduceau drept ofrandă zeilor.
91) În Ziua de Apoi.
92) Mințind.
93) Îngerii.
94) Ei doresc băieți.
95) Împotriva soției sale.

59. Se ascunde de lume din pricina răului ce i s-a vestit. Să-l țină el, în ciuda umilinței, sau să-l îngroape în țărână[96]? Ce proastă judecată!

60. Acelora care nu cred în Viața de Apoi li se potrivește pilda răului[97], iar lui Allah I se potrivește pilda cea mai înaltă[98], căci El este Atotputernic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

61. Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el[99] nici o vietate[100], însă El îi amână până la un termen hotărât[101], iar dacă sorocul lor sosește, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar cu un ceas și nici nu-i grăbește[102].

62. Îi atribuie lui Allah ceea ce lor nu le place [pentru ei înșiși][103], iar limbile lor născocesc minciuni când spun că ei vor avea cea mai bună [răsplată]! Fără îndoială că ei vor avea parte de Iad și că ei vor fi primii aruncați în el.

63. Pe Allah, am trimis Noi [profeți] și la alte comunități înainte de tine, însă Șeitan le-a împodobit faptele lor[104] și el este ocrotitorul lor astăzi[105], dar ei vor avea parte de osândă dureroasă [în Lumea de Apoi].

64. Și nu ți-am pogorât ție Cartea decât ca să le deslușești lor limpede cele asupra cărora aveau ei neînțelegeri[106] și ca un ghid[107] și ca îndurare pentru un neam [de oameni] care cred.

96) Sau să-l îngroape de viu, așa cum obișnuiau păgânii să procedeze cu noile-născute.

97) Ca aceia ale căror fapte rele au fost pomenite.

98) Calitățile cele mai înalte și perfecțiunea absolută.

99) Pe pământ.

100) Orice făptură care trăiește pe pământ.

101) Timp în care unii își cer iertare și sunt iertați, iar alții perseverează în păcat și pedeapsa lor sporește.

102) Ei mor în momentul stabilit de Allah, fără nici o întârziere sau grăbire.

103) Fiice.

104) Cu minciună.

105) În această viață.

106) Coranul este dovada după care se separă Adevărul de minciună.

107) Pentru inimi.

65. Allah pogoară din cer apa[108], cu care dă viață pământului după moartea lui[109]. Iar întru aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de oameni] care aud.

66. Aveți voi o pildă și la vite[110]. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie[111] și sânge: un lapte curat[112], ce place celor care-l beau.

67. Iar din roadele curmalilor și ale viței de vie luați băutura îmbătătoare[113] și venit bun[114], iar întru aceasta este un semn pentru un neam [de oameni] care pricep.

68. Și [iată ce] le-a revelat Domnul tău albinelor: „Faceți-vă case în munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc!

69. Apoi mâncați din toate roadele și urmați căile ușoare ale Domnului vostru!" Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc!

70. Allah v-a creat pe voi[115]. Apoi El vă face să muriți[116]. Iar unii dintre voi vor ajunge până la cea mai ticăloasă vârstă, încât nu vor mai ști nimic, după ce au avut știință. Allah este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*'Alim, Qadir*].

71. Allah i-a pus pe unii dintre voi înaintea altora în privința celor necesare viețuirii[117]. Însă cei care au fost aleși[118] nu dau din partea lor celor asupra cărora au deplină stăpânire, așa fel ca să fie întru aceasta deopotrivă[119]. Oare tăgăduiesc ei binefacerile lui Allah[120]?

108) Din nori.
109) Făcând să crească plante pe pământ, după ce el a fost arid și uscat.
110) Cămile, bovine, oi și capre.
111) Resturile de mâncare din burțile vitelor, rămase după procesul de asimilare a substanțelor nutritive.
112) Lipsit de culoarea sângelui și de mirosul murdăriei.
113) Acesta este primul verset revelat referitor la băuturile alcoolice. Ulterior, în perioada medinită, au fost revelate mai multe versete, ajungând la interzicerea totală a consumului de băuturi alcoolice (vezi și 5:90).
114) Curmalele și strugurii.
115) Din neant.
116) Prin moarte.
117) Diferiți în ceea ce privește bunurile pe care le posedați.

72. Și Allah v-a făcut soațe din voi înșivă și v-a dat El vouă de la femeile voastre fii și nepoți și v-a dat spre hrană din cele bune. Și iată cum cred ei în deșertăciune și nu cred în binefacerea lui Allah!

73. Și adoră ei, afară de Allah, ceea ce nu le poate aduce lor nici o hrană din ceruri și de pre pământ[121], căci sunt fără de putere!

74. Nu-I faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah știe, în vreme ce voi nu știți!

75. Allah dă ca pildă un rob cumpărat, care nu are nici o putere și un altul pe care Noi l-am dăruit cu mijloace de trai bune, din care el face milostenie atât pe ascuns cât și pe față. Oare sunt ei egali? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu!

76. Și Allah dă ca pildă[122] doi bărbați: unul dintre ei este mut, nu este în stare de nimic[123] și devine o povară pentru stăpânul său, căci oriunde l-ar trimite, el nu aduce nimic bun. Oare este el egal cu acela care poruncește dreptatea și care este pe drumul cel drept?

77. Ale lui Allah sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ[124]. Iar porunca [privitoare la] Ceas[125] este ca o clipire din ochi sau chiar și mai scurtă[126]. Allah, doară, este cu putere peste toate!

78. Allah v-a scos pe voi din pântecele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva[127], și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile[128], pentru ca voi să fiți mulțumitori.

118) Să aibă parte de bogăție mai mare.

119) Stăpânii nu dau din averea lor robilor pentru a fi egali unii cu alții. Versetul este dat ca pildă acelora care i-au făcut lui Allah asociați. Dacă oamenii nu sunt egali ei între ei, cum ați putea atunci să-i faceți pe robii Săi asociați lui Allah?

120) Și-i fac Lui asociați, când El a fost generos cu ei?

121) Cum ar fi ploaia sau vegetația.

122) Un alt exemplu care confirmă concluzia celui anterior.

123) Din ceea ce poate să facă un om înzestrat cu grai.

124) Allah știe toate lucrurile pe care nu le știu robii Săi.

125) Clipa Învierii.

126) Foarte rapidă.

127) Fără ca voi să știți ceva.

128) Adică mințile, căci inima era sediul rațiunii la vechii arabi.

79. Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? Întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un neam [de oameni] care cred.

80. Și Allah v-a făcut casele voastre spre locuință(129) și v-a făcut vouă din pieile vitelor case, care să vă fie ușoare în timpul plecării și în timpul așezării voastre, iar din lâna, din blana și din părul lor(130), [v-a făcut] veșminte(131) și lucruri(132) pentru un timp.

81. Și Allah v-a făcut vouă umbră din ceea ce a creat și v-a dat vouă adăposturi în munți și v-a făcut vouă straie care să vă ferească de arșiță(133) și cămăși [din zale] care să vă apere de asprimea voastră. Astfel El desăvârșește binefacerea Sa asupra voastră, poate că voi veți fi supuși voinței Sale[în Islam](134)!

82. Iar de se vor întoarce ei(135), tu(136) nu ești dator decât cu propovăduirea limpede.

83. Ei recunosc binefacerea lui Allah și apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt nerecunoscători.

84. În Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor(137), nu li se va îngădui atunci celor care nu au crezut [să se dezvinovățească], nici nu vor fi ei miluiți.

85. Și când cei care au fost nelegiuiți vor vedea osânda(138), iar ea nu le va fi ușurată și nici nu li se va mai da lor vreun răgaz.

86. Și când cei care I-au făcut asociați [lui Allah] îi vor vedea pe semenii lor, vor zice: „O, Doamne! Aceștia sunt idolii noștri la care ne-am rugat în locul Tău!" Însă ei [idolii] le vor întoarce vorba, [zicând]: „Voi sunteți, neîndoielnic, niște mincinoși!"

129) Pentru a vă adăposti și a locui în ele.
130) Al vitelor.
131) Obiecte de îmbrăcat și de așternut.
132) Mărfuri pentru a face cu ele negoț.
133) Dar și de frig, se subînțelege.
134) Și veți crede numai în El.
135) După ce le-ai arătat toate aceste dovezi.
136) Muhammed.
137) Acesta fiind profetul care i-a fost trimis și care depune mărturie despre credința sau necredința ei în mesajul pe care i l-a transmis.
138) În Gheena.

87. În Ziua aceea Îi vor arăta ei supunere deplină lui Allah și îi va părăsi pe ei ceea ce au născocit[139].

88. Iar acelora care nu au crezut și au împiedicat de la calea lui Allah[140], le vom adăuga Noi chin peste chin, pentru stricăciunea ce au făcut-o [pe pământ][141]!

89. Și [vestește oamenilor] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor chiar dintre ei[142]! Noi te vom aduce pe tine[143] martor împotriva acestora[144]. Și Noi ți-am trimis ție Cartea[145] ca tâlcuire pentru toate lucrurile[146], călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.

90. Allah poruncește[147] dreptatea, plinirea faptei bune[148] și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte[149].

91. Țineți-vă legământul față de Allah[150], după ce l-ați făcut și nu călcați jurămintele după ce le-ați întărit și după ce L-ați luat pe Allah drept chezaș pentru voi, căci Allah știe ceea ce faceți[151],

92. Nu fiți ca [femeia] aceea care destramă torsura ei bine răsucită în firicele și nu faceți din jurămintele voastre un mijloc de a vă înșela între voi, pentru ca o comunitate să devină mai puternică decât o altă comunitate! Allah nu face decât să vă încerce prin aceasta, iar în Ziua Învierii vă va arăta vouă deslușit [Adevărul] asupra acelor lucruri pentru care voi v-ați certat.

139) Încrederea lor în semenii care ar putea mijloci pentru ei.

140) Care nu s-au limitat la necredința lor, ci i-au împiedicat și pe alții de la credință, împiedicându-i de la calea lui Allah.

141) Allah va spori pedeapsa lor, așa cum și ei și-au sporit necredința prin împiedicarea altora de la credință.

142) Profetul ei.

143) O, Muhammed!

144) Necredincioșii din comunitatea ta.

145) Coranul.

146) Dovada pentru toate cele de care are omul nevoie.

147) În ceea ce a revelat prin Coran.

148) Răsplătind binele cu bine și mai mare și iertând răul.

149) De sfaturile și poruncile lui Allah.

150) Legământul făcut profetului Muhammed o dată cu primirea Islamului și în general toate legămintele făcute de oameni.

151) Și El vă va judeca pentru faptele săvârșite.

93. Dacă Allah ar fi voit, v-ar fi făcut pe voi o singură comunitate[152], însă El lasă în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe cine voiește El. Iar voi veți da socoteală neîndoielnic pentru ceea ce ați făcut[153].

94. Și nu luați jurămintele voastre drept mijloc pentru a vă înșela unii pe alții, astfel încât să alunece piciorul [vostru], după ce a fost bine întărit[154] și să gustați voi răul[155], pentru că ați împiedicat de la calea lui Allah, și să aveți parte de osândă cumplită[156]!

95. Și nu vindeți legământul cu Allah pentru un preț de nimic[157], căci numai la Allah se află ceea ce e mai bun pentru voi, dacă pricepeți!

96. Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu[158]. Iar Noi îi vom răsplăti pe cei care sunt statornici după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.

97. Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios[159] îl vom dărui Noi cu o viață bună[160]. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit[161].

98. Atunci când citești Coranul, caută tu ocrotire la Allah împotriva lui Șeitan cel alungat și afurisit[162]!

99. El[163] nu are nici o putere asupra acelora care cred și care în Domnul lor se încred.

152) V-ar fi călăuzit pe toți pe calea Islamului.
153) În această viață.
154) Să alunece picioarele voastre de la Adevăr, după ce ați crezut cu tărie în el (metaforă pentru slăbirea credinței după ce a fost puternică).
155) În această viață.
156) În Lumea de Apoi.
157) Aluzie la promisiunile pe care qurayșiții le făceau celor dispuși să renunțe la Islam.
158) Răsplata Lui din Paradis este veșnică.
159) Statornic în credința lui până la moarte.
160) Va avea parte de o viață bună în această lume.
161) În Ziua de Apoi.
162) Căci Șeitan cel afurisit și alungat încearcă să-l ispitească pe dreptcredincios și să-l tulbure, îndeosebi când citește Coranul și în timpul Rugăciunii.
163) Șeitan.

100. El îi cârmuiește doar pe aceia care îl iau drept ocrotitor și pe aceia care îl fac pe el asociat[164].

101. Când Noi înlocuim un semn cu un alt semn – și Allah știe mai bine ceea ce pogoară! –, ei zic: „Tu ești numai un născocitor![165]" Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep[166].

102. Spune[167]: „L-a pogorât[168] Duhul Sfânt de la Domnul tău întru adevăr ca să-i întărească pe cei care cred și să fie călăuză și bună vestire pentru musulmani!".

103. Noi știm că ei zic: „Îl învață pe El [Coranul] un om![169]" Dar limba aceluia spre care ei arată este străină [nearabă], în vreme ce aceasta este o limbă arabă limpede[170].

104. Pe aceia care nu cred în versetele lui Allah, Allah nu-i va călăuzi și vor avea ei parte de osândă dureroasă[171]!

105. Ci plăsmuiesc minciună numai aceia care nu cred în versetele lui Allah și aceia sunt mincinoși[172].

106. Aceia care nu cred în Allah, după ce au crezut – afară de acela care este silit [să nu creadă], dar inima lui este netulburată întru credință – asupra acelora care și-au deschis inima necredinței[173] va veni mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit!

107. Aceasta[174] pentru că ei au iubit viața lumească mai mult decât Viața de Apoi[175], iar Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.

164) Ei sunt politeiști din cauza ispitirii și amăgirii lor.
165) Născocești minciuni împotriva lui Allah.
166) Din pricina ignoranței lor.
167) O, Muhammed!
168) Pe Coran.
169) Aluzie la un tânăr creștin care confecționa săbii la Mekka și care știa ceva despre Tora și despre Evanghelie.
170) Cum ar putea cel care nu vorbește arăbește să învețe acest Coran atât de limpede?
171) Amenințare adresată acelora care nu vor să creadă în Coran.
172) Pentru că dreptcredincioșii stau departe de minciună și de născocire.
173) Preferând această viață trecătoare Vieții Veșnice.
174) Cauza mâniei lui Allah și pedepsirii lor cumplite.
175) Au preferat această viață Vieții de Apoi.

108. Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile, auzul și văzul[176] și aceștia sunt cei nepăsători[177].

109. Fără îndoială că în Lumea de Apoi ei vor fi pierduți[178].

110. Însă Domnul tău, cu aceia care au pribegit după ce au fost ispitiți și apoi au luptat și au îndurat, cu aceia Domnul tău va fi după aceasta Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

111. [Amintește-le de] Ziua când fiecare suflet va veni și se va apăra pe sine[179] și fiecare suflet va fi pe deplin răsplătit pentru ceea ce a săvârșit[180], fără ca ei să fie nedreptățiți!

112. Allah dă spre pildă o cetate[181]: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viețuire din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de binefacerile lui Allah[182] și Allah a făcut-o să guste veșmântul foametei și spaimei, [ca pedeapsă] pentru ceea ce au săvârșit [locuitorii ei].

113. Și a venit la ei un trimis din mijlocul lor[183], însă ei l-au socotit mincinos[184] și i-a lovit pe ei osânda[185] pentru că ei au fost nelegiuiți[186].

114. Mâncați din ceea ce v-a hărăzit Allah[187], îngăduit și bun, și fiți mulțumitori pentru binefacerea lui Allah, dacă Îl adorați pe El[188]!

176) Și ei nu se mai pot folosi de ele pentru a înțelege Adevărul, așa cum face dreptcredinciosul.

177) Față de Adevăr și de calea lui.

178) Pentru că Infernul le va fi sălaș.

179) Se va strădui să se izbăvească doar pe sine, fără să-i pese de celelalte.

180) Bine sau rău.

181) Unii comentatori asimilează această cetate cu Mekka (vezi Ibn Kathir).

182) Locuitorii acestei cetăți au tăgăduit binefacerile lui Allah, cea mai mare dintre acestea fiind trimiterea profetului Muhammed la ea.

183) Profetul Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

184) Respingând propovăduirea lui.

185) Foametea, spaima și moartea care i-au învăluit ca niște veșminte.

186) Față de ei înșiși, pentru că nu au crezut.

187) Din alimentele vegetale și animale.

188) Dacă vreți să-L adorați pe El, socotiți-le pe ele îngăduite.

115. Ci El v-a oprit vouă doar mortăciunea(189), sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Însă cu acela care a fost constrâns(190) - fără să se lăcomească sau să poftească(191) - Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

116. Și nu spuneți, luându-vă după limbile voastre care rostesc minciuni: „Acesta este îngăduit și acesta este oprit(192)”, pentru a născoci minciună împotriva lui Allah! Aceia care născocesc minciuni împotriva lui Allah nu vor izbândi.

117. De puțină bucurie [vor avea ei parte](193), iar apoi de chin dureros vor avea ei parte(194).

118. Acelora care s-au iudaizat(195) le-am oprit Noi ceea ce ți-am spus înainte(196). Noi nu i-am nedreptățit, ci ei înșiși au fost nedrepți cu ei(197).

119. Apoi cu aceia care au săvârșit rău întru neștiință, iar după aceea s-au căit și s-au îndreptat, Domnul tău este după aceasta(198) Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

120. Avraam a fost un călăuzitor supus lui Allah, dreptcredincios(199), și nu a fost dintre politeiști;

189) Animalul care moare de moarte naturală sau care nu este sacrificat în conformitate cu ritualul islamic.

190) Cel care este forțat de împrejurări să consume din ceea ce a fost interzis pentru a supraviețui.

191) Fără să găsească plăcere în ceea ce este interzis și să ia totul numai pentru el, în defavoarea altuia care este în aceeași situație cu el și fără să consume mai mult decât îi este necesar pentru a viețui.

192) Fără să se bazeze pe o revelație de la Allah.

193) În această viață.

194) În Viața de Apoi.

195) Evreii.

196) Vezi 6:146.

197) Versetul pune în evidență deosebirea dintre comunitatea islamică și alte comunități în legătură cu ceea ce este prohibit, ca fiind dăunător.

198) După căința lor.

199) Care a stat departe de orice credință neadevărată și s-a dedicat numai credinței adevărate.

121. El a fost mulțumitor față de binefacerile Lui și El l-a ales[200] și l-a călăuzit pe drum drept[201].

122. Și i-am dăruit Noi bună parte în această lume[202], iar în Lumea de Apoi va fi el printre cei drepți[203].

123. Apoi ți-am revelat Noi: „Urmează religia lui Avraam[204] cel dreptcredincios, care nu a fost dintre politeiști!".

124. Iară Sabatul a fost orânduit pentru cei care nu s-au înțeles asupra lui[205] , iar Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii în privința celor asupra cărora au fost cu neînțelegere.

125. Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune[206] și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai bine știutor al acelora care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.

126. Dacă pedepsiți, atunci pedepsiți cu ceea ce voi ați fost pedepsiți, iar dacă răbdați, e chiar mai bine pentru cei răbdători[207].

127. Și rabdă, căci răbdarea ta nu vine decât [cu ajutorul] lui Allah! Și nu fi mâhnit pentru ei[208] și nu fi îngrijorat de ceea ce uneltesc ei!

128. Allah este, cu adevărat, cu aceia care sunt cu frică [de El] și cu aceia care sunt făcători de bine[209]!

200) Ca profet.

201) Calea credinței în Allah Cel Unic.

202) Constând în iubirea lui de către neamurile tuturor religiilor și în numeroșii profeți dintre descendenții săi.

203) Care vor avea parte de treptele cele mai înalte ale Paradisului.

204) Monoteismul.

205) Ziua de sâmbătă a fost prescrisă iudeilor ca zi sfântă, în care nu trebuie să lucreze nici ei, nici vitele lor. Dar Sabatul nu a făcut parte din religia lui Avraam, ci a fost orânduit după el, când iudeii au avut neînțelegeri între ei.

206) Cu dovadă limpede pentru Adevăr, care să elimine orice dubiu, sau cu Coranul.

207) Urmați calea echității. Talionul este, așadar, autorizat, însă iertarea este recomandată.

208) Pentru necredincioșii care nu urmează calea lui Allah.

209) Allah îți este suficient ca sprijinitor, căci El este alături de cei care au frică de El și de cei care fac bine.

 SURAT AL-'ISRA'[1]

(Mekkană [50]; 111 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Mărire Celui care l-a dus pe robul Său[2] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram[3] la Moscheea Al-Aqsa[4], a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-I arătăm din semnele Noastre. El este cu adevărat Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*As-Sami', Al-Basir*]!

2. Și Noi i-am dat lui Moise Cartea[5], pe care am făcut-o drept călăuză pentru fiii lui Israel, [zicând]: „Nu luați un alt ocrotitor afară de Mine!"

3. [O, voi] urmași ai acelora pe care Noi i-am luat împreună cu Noe [în arcă]! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.

4. Noi am vestit fiilor lui Israel în Carte[6]: „Voi veți aduce stricăciune pe pământ de două ori și vă veți ridica cu mare nelegiuire![7]"

5. Și când va veni timpul primei dintre cele două, Noi vom trimite împotriva voastră robi de-ai Noștri dintre cei înzestrați cu mare putere și ei vor cerceta lăuntrul căminelor și acesta este un soroc ce se va împlini.

1) În traducere *"Sura călătoriei de peste noapte"*, după versetul 1. Această sură se mai numește și "Sura fiilor lui Israel" sau "Sura măririi" (*subhan*).

2) Pe Muhammed.

3) Moscheea cea oprită sau cea sacră - mare moschee din Mekka, numită "oprită" pentru că în curtea ei sunt interzise lupta, vânatul, tăierea pomilor și a ierbii.

4) Moscheea cea mai îndepărtată - moscheea din Ierusalim, numită astfel pentru că în vremea profetului Muhammed era cunoscută ca cel mai îndepărtat loc sacru, Ierusalimul fiind pentru musulmani prima *qibla* (punctul spre care se îndreptau în timpul rugăciunilor), la început, a doua moschee (ca vechime, după cea de la Mekka) și al treilea sanctuar.

5) Tora.

6) În Tora.

7) Unii exegeți identifică cele două momente la care se face aluzie în acest verset cu distrugerea Templului de către babilonienii conduși de Nabucodonosor (586 î.e.n.), când evreii au fost duși în robie, și cu distrugerea Ierusalimului de către Titus (70 e.n.).

6. Apoi vă vom da Noi vouă putere asupra lor[8] și vă vom înzestra pe voi cu mai multe averi și mai mulți copii și vă vom face o ceată cu putere mai mare în luptă,

7. [Zicând]: „De veți face bine, pentru sufletele voastre veți face bine, iar de veți face rău, [tot] pentru ele va fi". Și când va veni cea de-a doua, [ei vă vor][9] întrista chipurile[10] și vor intra în Moschee[11] așa cum au intrat prima oară pentru ca să distrugă cu desăvârșire tot ceea ce au cucerit.

8. Poate că Domnul vostru va fi îndurător cu voi[12]. Dar de o veți face iarăși, o vom face și Noi. Și Noi am orânduit Gheena drept temniță pentru necredincioși.[13]

9. Acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept[14] și binevestește dreptcredincioșilor care plinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată,[15]

10. Iar celor care nu cred în Ziua de Apoi[16] le-am pregătit Noi chin dureros.[17]

11. Și omul cheamă răul tot așa cum cheamă și binele, fiindcă omul este tare grăbit.

12. Noi am făcut din noapte și din zi două semne[18] și am șters apoi semnul nopții[19] și am lăsat să se vadă semnul zilei, ca să căutați harul Domnului vostru[20] și să știți numărul anilor și socotirea[21]. Și Noi am tâlcuit toate lucrurile cu toată limpezimea[22].

8) După căința voastră.
9) Dușmanii voștri.
10) Umilindu-vă și înfrângându-vă.
11) Moscheea Al-Aqsa.
12) Dacă veți fi sinceri și veți săvârși fapte bune.
13) În ziua Judecății de Apoi.
14) Către drumul cel mai drept.
15) În această lume și în Viața de Apoi.
16) În Înviere și în răsplătirea faptelor.
17) În Lumea de Apoi și aceasta este pedeapsa Infernului.
18) Care dovedesc că au un creator înțelept.
19) Am șters lumina ei cu întunericul, pentru ca să vă odihniți în timpul ei.
20) Să vă câștigați mijloacele de trai prin muncă și deplasându-vă în timpul zilei.
21) Socotirea lunilor și zilelor.
22) În Coran.

13. Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale[23]. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă.[24]

14. [Și i se va zice lui]: „Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!”[25]

15. Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși[26], iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta [un suflet] încărcat povara altuia și Noi nu am chinuit [niciodată un neam] înainte de a-i trimite un profet.[27]

16. Și dacă voim Noi să nimicim o cetate, le vom porunci celor îmbuibați din ea [să se supună rânduielilor Noastre], însă ei, [dimpotrivă], se vor deda desfrâului. Atunci pedeapsa hotărâtă împotriva ei se va adeveri[28] și Noi o vom nimici cu totul.

17. Dar câte neamuri am nimicit Noi după Noe! Iar Domnul tău este îndeajuns Știutor [și] este Cel care Vede [*Khabir, Basir*] păcatele robilor Săi.[29]

18. Dacă cineva dorește [viața] cea pieritoare, Noi dăm degrabă în ea ceea ce voim și cui voim Noi. Apoi, Noi îi hotărâm lui Iadul, în care el va arde rușinat și lepădat.

19. Iar aceia care voiesc Lumea de Apoi și se trudesc cu râvnă pentru ea și sunt credincioși, râvna acelora va fi răsplătită.[30]

20. Și le vom dărui Noi tuturora - atât acestora cât și acelora - din darurile Domnului tău, iar darurile Domnului tău nu sunt oprite [pentru nimeni].

23) În textul original "pasărea sa". În Antichitate căutau să citească misterele destinului omenesc în zborul păsărilor. Dar destinul nostru nu depinde de păsări, de prevestiri sau de stele, ci de faptele noastre, bune sau rele, care atârnă în jurul gâturilor noastre. Omul este făcătorul propriului destin pentru faptele sale care nu se despart niciodată de el, însoțindu-l ca un colier în jurul gâtului.

24) În care se află însemnate faptele sale bune și faptele sale rele.

25) Tu ești martor pentru ceea ce ai făcut și faptele tale te vor judeca.

26) Căci lui îi vor reveni foloasele bunei sale călăuziri.

27) Care să-l călăuzească spre Adevăr și să-l împiedice de la rătăcire.

28) Din pricina nesupunerii și nelegiuirii lor.

29) Nu-i este nimic necunoscut din ceea ce săvârșesc ei.

30) Cu bună răsplată.

21. Privește cum i-am ales Noi pe unii înaintea altora[31], însă în Lumea de Apoi sunt trepte și mai înalte și foloase mai alese.

22. "Nu pune lângă Allah un alt zeu, ca să nu șezi[32] rușinat și alungat!

23. Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!"[33] și nu-i certa pe ei[34], ci spune-le lor vorbe cuviincioase.

24. Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării[35] și spune: „Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!"

25. Domnul vostru știe mai bine ce se află în sufletele voastre, iar dacă sunteți voi drepți, El este Iertător cu aceia care se căiesc.

26. "Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului[36] și călătorului de pe drum [aflat la nevoie], însă nu risipi peste măsură [37],

27. Căci risipitorii sunt frații șeitanilor[38], iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său!"

28. Și dacă te întorci de la ei[39], căutând îndurare la Domnul tău, în care tu nădăjduiești, spune-le lor o vorbă prietenoasă![40]

31) În ceea ce privește mijloacele de subzistență în această lume.
32) Să nu rămâi neputincios.
33) În semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc.
34) Pentru ceea ce nu-ți place.
35) Fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil.
36) Cel sărac, indiferent dacă ți-e rudă sau nu.
37) Pentru lucruri interzise sau reprobabile ori pentru cineva care nu merită.
38) Sunt asemenea șeitanilor, nerecunoscând binefacerea lui Allah și cheltuind averea pentru ceea ce nu trebuie.
39) De la rude, sărmani și călători.
40) Când aștepți un câștig de la Allah, din care le vei da și lor.

29. Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău(41), dar nici nu o întinde de tot(42), ca să rămâi ocărât și întristat(43)!

30. Într-adevăr, Domnul tău dă cele de trebuință cu prisosință cui voiește El sau le dă cu măsură(44). El este Bine Știutor al robilor Săi, Atoatevăzător [*Khabir, Basir*].

31. Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei(45)! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare!

32. Și nu vă apropiați(46) de preacurvie(47), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!

33. Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit oprit, decât pe drept(48)! Dacă cineva a fost omorât pe nedrept, atunci dăm Noi putere celui mai înrudit cu el(49), însă acesta să nu se întreacă în omor(50), căci el este ajutat [de lege]!

34. Și nu vă apropiați de averea orfanului, decât pentru ceva și mai bun [pentru ea](51), până ce el ajunge la vârsta bărbăției(52)! Și țineți legământul, căci cu privire la legământ veți fi întrebați!

41) Nu te abține de la milostenie și daruri pentru aceia cărora li se cuvine! Mâna înlănțuită în jurul gâtului este o metaforă pentru zgârcenie.

42) Nici nu fac risipă în mod exagerat.

43) Blamat de săraci și de rude.

44) După voința și înțelepciunea Sa.

45) Aluzie la obiceiul păgân al îngropării fiicelor nou-născute (vezi 6:151).

46) Nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.

47) Prin preacurvie se traduce cuvântul arab *zina*, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei.

48) Sufletul omului nu poate fi luat decât în conformitate cu prescripțiile legii islamice, în situații cum ar fi răzbunarea unui suflet sau uciderea asasinului.

49) Cel mai apropiat moștenitor are dreptul de a reclama judecătorului aplicarea legii talionului.

50) El nu poate cere aplicarea legii talionului decât față de ucigaș.

51) Adică pentru a o păstra și a o spori.

52) La vârsta majoratului.

35. Dați măsura plină, când măsurați și cântăriți cu o balanță dreaptă[53]! Acest lucru este mai bun [pentru voi] și urmarea va fi și ea mai bună[54]!

36. Și nu urma [lucrul despre] care nu ai cunoștință[55]! Auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat[56]!

37. Și nu purcede pe pământ cu semeție, căci tu nu vei despica pământul[57] și nici nu vei atinge înălțimea munților[58]!

38. Toate acestea sunt rele și sunt urâte de Domnul tău.

39. Aceasta este din Înțelepciunea pe care Domnul tău ți-a revelat-o[59]. Și nu așeza alături de Allah un alt dumnezeu, căci vei fi aruncat în Gheena, certat și alungat!

40. Oare v-a ales Domnul vostru pentru voi numai băieți și a luat [pentru Sine] fiice dintre îngeri[60]? Voi rostiți un cuvânt greu[61]!

41. Noi am tâlcuit [pildele] în acest Coran, pentru ca ei să chibzuiască, însă aceasta nu face decât să le sporească lor îndepărtarea[62].

42. Spune: „Dacă ar fi alături de El și alți zei - așa după cum pretind - ar fi căutat ei o cale către Stăpânul Tronului”!

43. Mărire Lui! El este mai presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință.

44. Îl preamăresc cele șapte ceruri și pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Dar El este Blând, Iertător [*Halim, Ghafur*].

53) Nu-i înșelați pe oameni la măsurare sau la cântărire.

54) Căci săvârșiți o nedreptate pentru care o să vi se ceară socoteală în Ziua de Apoi.

55) Prin auz, văz sau rațiune. Nu urma lucrurile de a căror precizie și justețe nu ești sigur!

56) Vei răspunde pentru ceea ce li se atribuie lor în Ziua Învierii.

57) Cu mersul tău semeț și apăsat.

58) Oricât ai întinde statura ta.

59) Cele care ți-au fost oprite în versetele anterioare.

60) Întrebarea este adresată idolatrilor care îi socoteau pe îngeri fiice ale lui Allah.

61) Atribuindu-I lui Allah fii, căci Allah nu a avut nici tată și nici fii.

62) De adevăr.

45. Când tu citești Coranul[63], Noi punem un văl nevăzut între tine și aceia care nu cred în Viața de Apoi[64],

46. Și Noi punem peste inimile lor acoperăminte, astfel încât ei să nu-l înțeleagă, iar în urechile lor o greutate[65]. Iar când tu Îl pomenești în Coran numai pe Domnul tău, ei întorc spatele, fugind[66].

47. Noi știm prea bine cum ascultă ei[67], atunci când te ascultă pe tine și șușotesc [între ei] și zic cei nelegiuiți: "Voi nu urmați decât un bărbat vrăjit!"

48. Uită-te cu cine te-au asemuit pe tine[68]! Însă ei sunt rătăciți și nu pot găsi o cale [spre Adevăr]!

49. Și zic ei: „Oare după ce vom deveni noi oase și resturi, vom mai putea fi înviați din nou?"

50. Spune[69]: „De ați fi voi pietre și fier

51. Sau o creatură care pare prea mare în piepturile voastre!" Iar ei vor zice: "Cine ne va face pe noi să fim din nou?" Spune: "Acela care v-a creat pe voi prima oară!" Vor clătina capetele spre tine și vor zice: "Când va fi asta[70]?" Spune: "S-ar putea să fie în curând!"

52. Într-o Zi, vă va chema El și voi Îi veți răspunde, preamărindu-L, și veți crede că voi nu ați rămas decât puțin [timp].

53. Și zi-le[71] robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci Șeitan stârnește vrajbă între ei, iar Șeitan este un dușman învederat al omului!

63) Acestor idolatri.
64) Nu cred în Înviere și în răsplata și pedepsirea faptelor.
65) Surzenie care-i împiedică să-l audă.
66) Ca să nu audă că Allah este Cel Unic.
67) Ei te ascultă pe tine pentru a lua vorbele tale în derâdere.
68) Adică te-au asemuit pe tine cu poetul, cu vrăjitorul sau cu cel cuprins de djinni (adică "majnun", care înseamnă și "nebun").
69) Spune, Muhammed!
70) Învierea.
71) O, Muhammed!

54. Domnul vostru vă cunoaște mai bine pe voi[72]. Dacă El voiește, va fi milostiv cu voi[73], iar dacă El voiește, vă va osândi pe voi[74]. Și Noi nu te-am trimis ca să fii răspunzător pentru ei[75]!

55. Și Domnul tău îi cunoaște mai bine pe fiecare din ceruri și pe cei de pre pământ[76], și Noi i-am ales pe unii dintre profeți înaintea altora și i-am dat Noi lui David psalmii[77].

56. Spune[78]: „Chemați-i[79] pe aceia pe care voi i-ați pretins în locul Lui"! Ei nu vă pot mântui de rău, nici nu-l pot depărta!

57. Aceia pe care îi cheamă ei[80] caută și ei mijlocul [care să-i conducă pe ei] cât mai aproape de Domnul lor, nădăjduiesc în îndurarea Sa și se tem de chinul Lui, căci chinul Domnului tău este cu adevărat de temut.

58. Și nu este cetate [nedreaptă][81] pe care Noi să nu o nimicim înainte de Ziua Învierii sau pe care să nu o chinuim cu chin aspru. Și acest lucru este scris în Cartea [eternă].[82]

59. Și nu Ne împiedică să trimitem semnele[83] decât numai faptul că înaintașii le-au ținut de minciună[84]. Și i-am dat [neamului] Thamud cămila, care a fost [un semn] vizibil, însă ei s-au purtat nedrept cu ea. Și Noi nu trimitem semne decât ca amenințare[85].

72) Se adresează idolatrilor din tribul Qurayș.

73) Dacă voi vă veți căi, El vă va ierta.

74) Dacă nu-I veți răspunde și veți muri păgâni, veți fi pedepsiți în Ziua de Apoi.

75) Nu ca să răspunzi de ceea ce fac ei, ci te-am trimis ca să le transmiți mesajul și să-i previi.

76) Lui nu-I este nimic necunoscut.

77) Allah i-a preferat pe unii dintre profeți altora: lui Moise i-a dat Tora și i-a vorbit, lui Isus i-a dat Evanghelia, lui David i-a dat Psalmii, iar lui Muhammed - pe care l-a preferat tuturor celorlalți profeți - i-a revelat Coranul.

78) O, Muhammed, idolatrilor care adoră pe altcineva în afară de Allah.

79) Ca să vă ajute.

80) Pe care ei îi numesc zei.

81) Al cărei neam să nu se ridice împotriva profetului său.

82) Tabla păstrată.

83) Pe care le cer idolatrii din tribul Qurayș.

84) Neamurile 'Ad, Thamud etc.

85) Pentru ca să știe rânduiala divină cei insolenți, să-și aducă aminte de ea și să se căiască.

60. Și Noi ți-am spus că Domnul tău îi cuprinde pe toți oamenii [cu puterea și cunoașterea Sa]. Și nu am orânduit Noi vedenia[86] ce ți-am arătat-o decât ca o încercare pentru omenire[87], ca și pomul cel blestemat [pomenit] în Coran[88]. Noi îi umplem de spaimă[89], însă aceasta nu face decât să le sporească marea lor nelegiuire.

61. Și când Noi le-am zis îngerilor "Prosternați-vă înaintea lui Adam"[90], s-au prosternat ei, afară de Iblis, care a zis: "Să mă prosternez eu dinaintea aceluia pe care L-ai creat din lut?"

62. Și a mai zis el: „Îl vezi pe acela pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine?[91] Dacă Tu îmi vei da răgaz până în Ziua Învierii, îi voi aduce pe toți urmașii lui sub stăpânirea mea[92], afară de puțini [dintre ei]".[93]

63. A zis[94]: "Pleacă! Și cine te va urma pe tine dintre ei, Gheena va fi răsplata voastră - bogată răsplată!

64. Tulbură-i cu glasul tău[95] pe aceia care poți dintre ei și adu-i împotriva lor pe călăreții tăi și pe pedestrașii tăi! Fă-te părtaș cu ei la bunurile lor[96] și la copiii lor[97] și fă-le lor făgăduințe!"[98] Însă nu făgăduiește Șeitan decât numai ca să înșele!

65. "Asupra robilor Mei tu nu vei avea putere!"[99] Și Domnul tău este de ajuns ca Ocrotitor!

86) Călătoria nocturnă de la Mekka la Ierusalim și înapoi.
87) Pentru a se deosebi cel bun de cel rău.
88) Pomul *zaqqum*, pom al Infernului, din ale cărui roade foarte amare mănâncă cei osândiți la pedeapsa Iadului (Vezi și 37:62-65).
89) Cu acest verset și cu altele asemănătoare.
90) În semn de salut și de cinstire.
91) De ce l-ai cinstit mai mult pe el decât pe mine și mi-ai poruncit să mă prosternez dinaintea lui?
92) Ispitindu-i.
93) Cei evlavioși și devotați cu adevărat.
94) Allah.
95) Cu chemarea ta la fapte rele.
96) Determinându-i să le cheltuiască pentru lucruri oprite și să le adune din ceea ce este oprit.
97) Rătăcindu-i pe ei de la calea religiei.
98) Mincinoase.
99) Cei devotați.

66. Domnul vostru este cel care vă mână corăbiile pe mare, pentru ca voi să căutați ceva din harul Lui[100]. El este Îndurător cu voi [*Rahim*].

67. Și când răul vă va ajunge pe mare, rătăcesc departe aceia pe care voi îi chemați, afară de El. Dar după ce El vă mântuiește[101], aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător![102]

68. Sunteți voi siguri că El nu va face să se scufunde cu voi o bucată de uscat sau că El nu va trimite împotriva voastră vijelie cu pietriș[103] și că voi nu veți mai găsi apoi nici un ocrotitor?

69. Sau sunteți voi siguri că El nu vă va întoarce [pe mare] altă dată și nu va trimite asupra voastră vânt pustiitor și nu vă va îneca, din cauza nemulțumirii voastre? Și atunci nu veți mai afla voi pe nimeni, ca ajutor împotriva Noastră!

70. Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam[104] și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare[105] și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.

71. În Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu cârmuitorul lor, aceia cărora li s-a dat cartea[106] în mâna dreaptă, aceia vor citi cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel.

72. Iar acela care în această [lume] este orb[107], va fi orb și în Lumea de Apoi și va fi și mai rătăcit de la drum.

73. Ei[108] au fost aproape să te abată de la ceea ce Noi ți-am revelat, pentru ca tu să plăsmuiești împotriva Noastră altceva și atunci te-ar fi primit ei ca prieten.

100) Ca să vă dobândiți cele necesare existenței.
101) Vă salvează de la înec.
102) Față de binefacerile lui Allah.
103) Vânt aruncând cu pietre care vă lovesc.
104) Înzestrându-i cu darul vorbirii, cu rațiune, cu capacitatea de a distinge lucrurile și de a stăpâni peste tot ceea ce se află pe pământ.
105) Le-am creat posibilitatea să se deplaseze pentru a-și agonisi mijloacele de existență.
106) Cartea, în care sunt scrise faptele lor bune, le va fi dată în mâna dreaptă.
107) Nu poate fi călăuzit către adevăr.
108) Idolatrii.

74. Și dacă Noi nu te-am fi ținut tare(109), erai aproape să te apleci către ei puțin.

75. Atunci Noi te-am fi făcut să guști îndoit [suferința] vieții și îndoit [suferința] morții și apoi tu n-ai mai fi găsit ajutor împotriva Noastră.

76. Și au fost ei(110) aproape să te sperie pe tine ca să te alunge din țară(111). Dar atunci n-ar mai fi rămas ei în urma ta decât puțin(112).

77. [Aceasta a fost] datina cu aceia pe care i-am trimis înaintea ta dintre trimișii Noștri și nu vei afla nici o schimbare în purtarea Noastră(113).

78. Împlinește Rugăciunea [*As-Salat*](114) de la înclinarea soarelui până la întunericul nopții și citirea din zori(115), căci citirea din zori are martori(116).

79. Iar în timpul nopții stai de veghe și împlinește rugăciuni peste cele cuvenite(117); poate că Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!

80. Și spune: „Doamne, fă-mă să intru printr-o intrare a Adevărului și scoate-mă pe mine printr-o ieșire a Adevărului și dă-mi de la Tine putere ajutătoare!"(118)

109) De partea Adevărului, păzindu-te pe tine.

110) Mekkanii care au refuzat la început noua credință.

111) Din Mekka.

112) Puțin timp.

113) Referire la faptul că Allah a nimicit toate neamurile care și-au alungat profeții.

114) În acest verset se face referire la toate cele cinci Rugăciuni rituale obligatorii pentru toți musulmanii în fiecare zi. Dar Rugăciunea din zori este cea mai importantă și de aceea ea a fost numită în Coran "citire" sau "prosternare".

115) Rugăciunea din zori, urmată de citirea Coranului.

116) Îngerii nopții și ai zilei.

117) Porunca îi este adresată profetului Muhammed, aceste rugăciuni nefiind obligatorii pentru ceilalți dreptcredincioși.

118) Pentru ca Islamul să izbândească asupra necredinței.

81. Spune[119]: „A venit Adevărul[120] și a pierit deșertăciunea"![121] Deșertăciunea este sortită să piară!"[122]

82. Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire[123] și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea[124] celor nelegiuiți.

83. Când Noi Ne revărsăm binefacerea[125] asupra omului, el se întoarce[126] și se duce departe, iar atunci când îl ajunge un rău, el este deznădăjduit.

84. Spune: „Fiecare purcede după rânduiala lui, însă Domnul vostru știe mai bine cine este mai bine călăuzit pe drum!"

85. Te întreabă despre Duh. Spune: "Duhul este din porunca Domnului meu!" Iar vouă nu v-a fost dată decât puțină știință[127].

86. Și de am voi Noi, am face să dispară ceea ce ți-am revelat[128], iar tu nu ai mai găsi nici un sprijinitor,

87. Afară de îndurarea de la Domnul tău, căci harul Său asupra ta este mare[129].

88. Spune: "De s-ar aduna[130] oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!"

119) Vestind apropierea victoriei și pentru a-i înspăimânta pe idolatri.
120) Promisiunea că Islamul va ieși victorios.
121) Idolatria a pierit.
122) Întotdeauna și pretutindeni.
123) De ignoranță și rătăcire.
124) Pieirea lor, din pricina necredinței.
125) Constând în mijloacele de existență, sănătate și bogăție în această viață.
126) Fără să-L mai pomenească pe Allah și fără să-I mulțumească și să-L adore.
127) Știința lucrurilor concrete.
128) Coranul este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși.
129) Prin faptul că te-a ales pentru revelație și învățătura divină, apoi pentru împlinirea Mesajului și păstrarea Coranului. Iar faptul că Allah nu îngăduie să dispară Coranul nu este altceva decât îndurarea Domnului tău.
130) Dacă s-ar pune de acord.

89. Noi am tâlcuit[131] pentru oameni în acest Coran din fiecare pildă[132], însă cei mai mulţi oameni au respins [totul], afară de necredinţă.

90. Şi zic ei: "Noi nu-ţi vom crede ţie până ce nu vei face să ţâşnească pentru noi un izvor din pământ,

91. Sau până nu vei avea o grădină de curmali şi viţă de vie şi nu vei face să ţâşnească printre ei pâraie îmbelşugate,

92. Sau nu vei face să cadă peste noi cerul în bucăţi - aşa cum ai pretins - sau nu-i vei aduce pe Allah şi pe îngeri în faţa noastră,

93. Sau nu vei avea tu o casă din aur sau nu vei sui în cer! Şi nu vom crede în suirea ta în cer până ce nu vei pogorî asupra noastră o Carte pe care noi să o putem citi!"[133] Spune: „Mărire Domnului meu! Sunt eu mai mult decât un om trimis?"[134]

94. Şi nu-i împiedică pe oameni să creadă, când le vine lor călăuzirea, decât că ei zic: „Allah a trimis un om ca sol?"[135]

95. Spune: "Dacă ar fi pe pământ îngeri care să umble în pace şi linişte[136], atunci le-am pogorî lor din cer un înger ca trimis".

96. Spune: „Allah este de ajuns ca martor între mine şi voi[137], căci El este Bine Ştiutor [şi este] Cel care îi Vede Bine pe robii Săi [*Khabir, Basir*]!"

97. Acela pe care-l călăuzeşte Allah[138] este [cu adevărat] cel bine călăuzit, iar acelora pe care El îi duce în rătăcire[139] nu le vei găsi ocrotitori afară de El. Şi Noi îi vom aduna în Ziua Învierii târâţi pe feţele lor - orbi, muţi, surzi[140]. Adăpostul lor va fi Gheena şi ori de câte ori va da să se stingă [focul], Noi îl vom aprinde cu flacără.

131) Prin repetiţie şi clarificare.
132) Sens.
133) O carte din cer care să confirme că tu spui Adevărul.
134) Asemeni celorlalţi trimişi.
135) Faptul că Trimisul este un om ca şi ei le provoacă îndoială.
136) Mergând pe jos asemenea oamenilor.
137) În legătură cu faptul că v-am transmis Mesajul Său, dar voi nu i-aţi dat crezare.
138) Către Adevăr.
139) Ca urmare a alegerii proaste pe care a făcut-o.
140) Aşa cum au fost şi în lumea aceasta.

98. Aceasta[141] va fi răsplata lor pentru că nu au crezut în semnele Noastre și au zis: "Oare după ce vom fi oase și resturi vom mai putea fi înviați din nou?"

99. Oare nu văd ei[142] că Allah care a creat cerurile și pământul poate să creeze asemenea lor[143]? El a orânduit pentru ei un termen asupra căruia nu este îndoială, însă nelegiuiții resping [totul] afară de necredință.

100. Spune: "Dacă voi ați avea vistieriile îndurării Domnului meu, voi le-ați păstra de frică să nu le cheltuiți, căci omul este zgârcit!"

101. I-am dat Noi lui Moise nouă semne limpezi[144]. Întreabă-i numai pe fiii lui Israel, la care a venit [Moise] și Faraon i-a zis: "Eu te socotesc pe tine, o, Moise, vrăjit!"[145]

102. Iar el[146] a zis: "Tu[147] știi că nu le-a trimis pe acestea[148] decât Stăpânul cerurilor și al pământului, ca semne limpezi și eu te cred, o, Faraon, pierdut!"

103. Și a voit[149] să-i alunge de pe pământ, însă atunci l-am înecat împreună cu toți cei care erau cu el.

104. Și după el[150], am spus Noi fiilor lui Israel: "Locuiți pe acest pământ!"[151]. Dar când va veni promisiunea [Vieții] de Apoi[152], vă vom aduna Noi în cete amestecate![153]

141) Pedeapsa menționată.
142) Nu știu ei?
143) În Ziua Învierii.
144) Pentru a dovedi justețea Mesajului cu care l-a trimis Allah. Cele nouă minuni sunt: toiagul, mâna, foametea, inundația, lăcustele, păduchii, broaștele, sângele, traversarea mării. Compară și cu Biblia (Exodul: 7-14)
145) Adică vrăjitor.
146) Moise.
147) Faraon.
148) Cele nouă minuni.
149) Faraon.
150) După înecarea lui.
151) Pământul Canaanului.
152) Se mai interpretează că promisiunea de apoi este cea de-a doua pedepsire a neamului lui Israel, când ei toți vor fi adunați din toată lumea într-un loc.
153) Formate din voi și din dușmanii voștri, pe care vă va judeca și vă va împărți în fericiți și nefericiți.

105. Cu adevărat l-am pogorât pe el[154] şi cu adevărat el a coborât, iar pe tine nu te-am trimis decât ca vestitor şi prevenitor.

106. [Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărţit [în sure şi versete] pentru ca tu să-l citeşti oamenilor în răstimpuri[155]. Şi l-am pogorât Noi rând pe rând[156].

107. Spune: "De credeţi voi în el ori nu credeţi, aceia cărora li s-a dat ştiinţa înaintea lui - dacă li se citeşte lor - cad, prosternându-se, cu bărbiile la pământ[157].

108. Şi zic ei: "Mărire Domnului nostru, căci făgăduinţa Domnului nostru este împlinită[158]!"

109. Şi ei cad cu bărbiile la pământ, plângând, şi aceasta le sporeşte lor smerenia[159].

110. Spune: "Chemaţi-L Allah sau chemaţi-L Milostivul, oricum L-aţi chema, ale Lui sunt numele cele mai frumoase![160] Şi nu rosti cu glas tare Rugăciunea ta, dar nici nu o rosti în şoaptă, ci caută între acestea [două] o cale!"[161]

154) Coranul.

155) Căci astfel este mai uşor de înţeles şi de reţinut.

156) În funcţie de situaţii şi de interese.

157) Prosternându-se pentru a-L adora pe Allah. Iudeii şi creştinii evlavioşi, care respectă Cartea Stăpânului lor, au aflat din cărţile lor povestirea despre Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - şi ei, când aud Coranul, ştiu că el este Adevărul de la Allah şi se prosternează până la pământ, în semn de mulţumire că i-a ţinut pe ei în viaţă ca să-l vadă pe noul Profet, să se călăuzească după calea lui şi să vadă împlinindu-se făgăduinţa pe care Dumnezeu le-a făcut-o în scripturile lor, în legătură cu trimiterea unui nou profet oamenilor, după Isus.

158) În ceea ce priveşte trimiterea lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - şi revelarea Coranului.

159) La acest verset se recomandă prosternarea.

160) Care exprimă gloria, sacralitatea şi măreţia Sa.

161) Ibn Abbas a spus: Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - se afla ascuns în Mekka, iar când făcea Rugăciunea împreună cu companionii săi, el ridica glasul când recita Coranul. Dar când l-au auzit politeiştii, au blestemat Coranul, precum şi pe Cel care l-a revelat şi pe cel care l-a adus. Atunci Allah Preaputernicul şi Preamăritul I-a zis Profetului Său: *"Şi nu rosti cu glas tare Rugăciunea ta, dar nici nu o rosti în şoaptă, ci caută între acestea [două] o cale!"*.

111. Spune: "Laudă lui Allah, care nu Şi-a luat niciodată un fiu[162], care nu are părtaş la stăpânire şi nici nu are nevoie de ocrotitor împotriva umilinţei!" Şi slăveşte-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenită!

162) Referire la Isus, socotit de către creştini fiu al lui Allah, la Ezra, socotit de iudei ca fiu al lui Allah şi la îngeri, socotiţi de arabii păgâni ca fiice ale lui Allah.

 SURAT AL-KAHF[1]

(Mekkană [69]; 110 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Mărire lui Allah care i-a pogorât Robului Său[2] Cartea[3] și nu a lăsat în ea nici o strâmbătate,

2. [O Carte] dreaptă[4], ca să prevină despre o pedeapsă grea din partea Lui[5] și să binevestească dreptcredincioșilor[6] care plinesc fapte bune că ei vor avea răsplată frumoasă[7],

3. În care vor rămâne veșnic,

4. Și pentru ca să-i prevină pe aceia care au zis: "Allah Și-a luat un fiu!"[8]

5. Nici ei și nici părinții lor nu au avut despre aceasta cunoștință[9]. Ce cuvânt greu iese din gurile lor![10] Ei nu spun alta decât minciună!

6. Poate că tu te vei tulbura de moarte, din pricina mâhnirii, pentru că ei nu cred în acest Mesaj[11].

7. Noi am făcut ceea ce se află pe pământ[12] podoabă pentru el, pentru a-i încerca [pe oameni și a ști] care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte.

1) În traducere "Peștera", după cuvântul respectiv care apare în versetul 9, 10 etc.
2) Trimisului Său Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*
3) Coranul.
4) În ceea ce privește interesele robilor lui Allah și orânduielilor de care ei au nevoie.
5) Pentru a-i avertiza pe cei care o încalcă și nu cred în ea despre pedeapsa ce-i așteaptă.
6) Celor care cred în El.
7) Adică Paradisul.
8) Aceștia sunt idolatrii arabi care au pretins că îngerii sunt fiicele lui Allah, creștinii care au pretins că Isus este fiul lui Dumnezeu și iudeii care au pretins că Ezra este fiul lui Dumnezeu.
9) Aceasta este o născocire a părinților lor și nu este o știre certă.
10) Și aceasta pentru că Allah nu poate să aibă un fiu și nimic nu poate să fie asemenea Lui.
11) În Coran.
12) Animalele, plantele și regnul mineral.

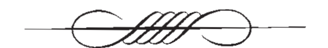
8. Apoi Noi vom preschimba ceea ce se află pe el într-o ţărână stearpă(13).

9. Oare crezi tu că oamenii din Peşteră(14) şi Ar-Raqim(15) au fost dintre semnele Noastre cele mai minunate?

10. Când s-au adăpostit în peşteră, tinerii(16) au grăit astfel: "Doamne, dă-ne nouă îndurare de la Tine şi orânduieşte-ne nouă lucrurile noastre aşa cum este drept!"(17)

11. Şi am tras Noi peste urechile lor [un văl], în Peşteră, pentru vreme de mulţi ani(18).

12. Apoi i-am trezit(19) Noi, pentru ca să ştim care din cele două cete au socotit cât timp au rămas ei acolo(20).

13) Fără nici un fel de vegetaţie, după ce a făcut să se bucure privirile oamenilor.

14) În timpul domniei unui împărat roman care i-a persecutat pe creştini, câţiva tineri din Efes au părăsit oraşul şi s-au ascuns într-o peşteră din apropiere, unde au adormit şi au rămas aşa, vreme de câteva generaţii. Când zidul care închidea peştera a fost dărâmat, ei s-au trezit fără să ştie cât timp a trecut din momentul când s-au refugiat în ea. Unul dintre ei s-a dus în oraş să cumpere provizii şi abia atunci şi-a dat seama de schimbările care se produseseră în acest lung răstimp. Acum creştinismul nu mai era persecutat, ci devenise religie de stat. Veşmintele pe care le purta, vorbirea şi banii pe care-i avea asupra lui au atras atenţia asupra lui şi cârmuitorii zonei au vizitat peştera şi au investigat aventura lor. Această povestire din perioada creştinismului primitiv a circulat oral, ea fiind consemnată în scris de-abia prin secolul VI e.n. de către un autor sirian. Conform prevestirii, tinerii ar fi fost în număr de şapte şi ar fi adormit în vremea împăratului Decius (249-251), care i-a persecutat cumplit pe creştini, şi s-au trezit în vremea împăratului Teodosius II (408-450).

15) După unii exegeţi, acesta ar fi fost numele lespezii pe care au fost scrise numele lor sau povestea lor, şi care a fost ridicată la intrarea în peşteră, dar după alţii, acesta ar fi numele câinelui care i-a însoţit; după alţii ar fi vorba de o vale din apropiere de Al-Aqaba, în care s-ar afla peştera cu pricina, după alţii este vorba de alţi tineri care au avut un destin asemănător.

16) De teama de a nu fi persecutaţi de regele lor pentru că au renunţat la credinţa în idoli.

17) Pentru a crede numai în Tine şi a Te venera numai pe Tine.

18) I-am făcut să se cufunde într-un somn adânc ce a durat ani îndelungaţi.

19) I-am trezit ca şi cum i-am fi înviat din morţi.

20) Cele două grupuri care au exprimat păreri diferite în legătură cu perioada cât au rămas adormiţi în peşteră.

13. Noi îți povestim ție istoria lor cu adevărat(21). Ei au fost niște tineri care au crezut în Domnul lor(22), iar Noi le-am sporit buna lor călăuzire.

14. Le-am întărit Noi, așadar inimile, iară ei s-au ridicat și au zis(23): "Domnul nostru(24) este Stăpânul cerurilor și al pământului! Noi nu vom chema(25) niciodată un alt Dumnezeu afară de El, căci, dacă am face aceasta, noi am rosti o nelegiuire!"(26)

15. Aceștia sunt neamul nostru care au luat alți dumnezei în locul Lui! De ce nu au adus ei dovadă limpede asupra lor? Și cine este mai nelegiuit decât acela care plăsmuiește minciună despre Allah?

16. De vă depărtați voi de la ei(27) și de aceia la care ei se închină, afară de Allah, adăpostiți-vă în peșteră! Domnul vostru va întinde mila Sa asupra voastră și vă va orândui lucrurile voastre(28) în liniște și tihnă."

17. Tu puteai vedea soarele, când răsărea(29), cum se îndepărta de la peștera lor(30) către dreapta, iar când apunea, trecea departe la stânga lor, în vreme ce ei stăteau într-un loc întins din ea(31). Aceasta este una din minunile lui Allah. Cel pe care îl călăuzește Allah este bine călăuzit, iar aceluia pe care El îl duce în rătăcire tu nu-i vei găsi nici un ocrotitor călăuzitor(32).

21) Conform cu realitatea.
22) În Domnul lor Unic.
23) În fața regelui lor nelegiuit, fără să le pese de el.
24) Pe care Îl adorăm.
25) Nu vom invoca și nu vom adora.
26) Cuvinte neadevărate și nedrepte.
27) Evitându-i.
28) De care voi aveți trebuință pentru a trăi.
29) Când se înălța, după răsărit.
30) De intrarea în peșteră.
31) Aerul venind la ei din toate părțile, dar feriți de lumina și căldura soarelui.
32) Nici un ajutor care să-l apere de rătăcire și să-l călăuzească.

18. Îi socoteai treji[33], în vreme ce ei dormeau și Noi îi întorceam pe partea dreaptă și pe partea stângă[34], iar câinele lor stătea cu labele întinse pe prag[35]. Dacă i-ai fi văzut, te-ai fi întors și ai fi luat-o la fugă, plin de spaimă.

19. Tot astfel i-am înviat Noi[36], ca să se întrebe laolaltă. Și a întrebat unul dintre ei: "Cât timp ați petrecut[37] [aici]?" Și au răspuns ei: "Am petrecut o zi sau mai puțin de o zi!" [Alții] au zis: "Domnul vostru știe mai bine cât timp ați petrecut. Trimiteți-l pe unul dintre voi cu bănuții ăștia [de argint] ai voștri[38] la oraș, ca să vadă care este cea mai curată mâncare și să vă aducă ceva hrană de ei. Dar el să se poarte prietenos[39] și să nu dea nimănui de înțeles despre voi,

20. Căci ei[40], dacă vor afla de voi[41], vă vor ucide cu pietre sau vă vor aduce înapoi la religia lor[42] și nu veți mai izbândi, atunci niciodată!"[43]

21. Și astfel am lăsat Noi să fie descoperiți[44], pentru ca ei[45] să știe că făgăduința lui Allah este adevăr[46] și că nu este nici o îndoială asupra Ceasului[47]. Și când se certau ei în privința întâmplării lor, au zis [unii][48]: "Înălțați peste ei o zidire! Domnul lor știe mai bine ce-i cu ei!". Dar cei care au ieșit biruitori în această pricină[49] au zis: "Să zidim deasupra lor un loc de Rugăciune!"[50]

33) Întrucât stăteau cu ochii deschiși.
34) În timpul somnului, pentru ca să nu putrezească.
35) Sau în interiorul peșterii, în aceeași stare de somn adânc ca și ei.
36) Adică i-am trezit din somnul lor îndelungat în aceeași stare în care au fost când i-am adormit.
37) Ați adormit.
38) Bănuți de argint.
39) În timpul tocmelii și alegerii proviziilor, astfel încât să nu stârnească vreo ceartă care să ducă la descoperirea lor.
40) Adică locuitorii păgâni ai orașului.
41) De locul în care vă ascundeți.
42) Prin constrângere și violență.
43) Dacă vă veți întoarce la religia lor.
44) După banii vechi aflați asupra lor.
45) Locuitorii orașului care i-au descoperit.
46) Făgăduința referitoare la Înviere.
47) Ceasul hotărât pentru Înviere va sosi.

22. Vor zice unii: "[Ei au fost] trei, iar al patrulea era câinele lor". [Iar alții] vor zice: "[Au fost ei] cinci, iar al șaselea era câinele lor", făcând presupuneri. Și vor zice [alții]: [Au fost] șapte și al optulea era câinele lor". Spune: "Domnul meu știe mai bine numărul lor și nu sunt decât puțini aceia care îi cunosc pe ei[51] și nu discuta asupra [numărului][52] lor, decât numai dacă ești sigur, și nu întreba pe nimeni dintre ei despre ei [despre adormiți]!

23. Și nu spune [niciodată] în privința unui lucru: "Eu voi face asta mâine!"[53],

24. Decât [adăugând]: "Dacă voiește Allah!". Și pomenește-L pe Domnul tău, dacă uiți[54], și spune: "Poate mă va călăuzi Domnul meu către o dovadă mai puternică decât aceasta, [pentru profeția mea]!"

25. Au rămas ei în peștera lor[55] trei sute de ani și încă nouă[56].

26. Spune: "Allah știe mai bine cât au rămas ei acolo. Ale Lui sunt cele neștiute din ceruri și de pre pământ! Cât de bine vede El și cât de bine aude El [totul][57]! Ei[58] nu au nici un ocrotitor afară de El și El nu are nici un asociat în judecata Lui!"

27. Și recită ceea ce ți-a fost revelat din Cartea Domnului tău![59] Nimeni nu poate schimba cuvintele Sale și tu nu vei afla în afară de El adăpost!

48) Imediat după ce au adormit tinerii și i-au socotit morți.
49) În această discuție.
50) În care să ne rugăm și să cerem binecuvântare pentru ei.
51) Aceia cărora Allah le-a făcut cunoscută povestea lor.
52) Dintre oamenii Cărții care vorbeau despre această poveste în timpul profetului Muhammed, fără să știe adevărul ei, ci făcând doar presupuneri.
53) Nu trebuie să fii niciodată sigur de săvârșirea unui lucru necunoscut în viitor, căci viitorul se află în mâna lui Allah.
54) Rostește formula "Dacă voiește Allah!" când îți aduci aminte, dacă ai uitat să o rostești la momentul potrivit!
55) În starea descrisă în versetele anterioare.
56) Trei sute de ani solari echivalent a trei sute nouă ani lunari.
57) Nu-I rămâne nimic necunoscut.
58) Locuitorii cerurilor și pământului.
59) Coranul.

28. Şi fii răbdător împreună cu aceia care-L cheamă pe Domnul lor dimineaţa şi seara[60], dorind Faţa Sa![61] Şi nu întoarce ochii tăi [pentru alţii] de la ei[62], râvnind la podoaba vieţii din această lume şi nu te supune celuia căruia i-am făcut inima nepăsătoare faţă de pomenirea Noastră, care urmează poftei sale şi ale cărui fapte sunt în deşert[63].

29. Spune: "Adevărul vine de la Domnul vostru![64] Cine voieşte să creadă şi cine voieşte să nu creadă!"[65] Noi am pregătit pentru nelegiuiţi un foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părţile, iar atunci când vor cere ei ajutor[66], li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige feţele. Cumplită băutură şi cumplit sălaş![67]

30. Aceia care cred şi plinesc fapte bune, [să ştie că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata aceluia care săvârşeşte fapte bune!

31. Aceia vor avea parte de grădinile pentru sălaş [Eden], pe sub care trec pâraie. Se vor împodobi în ele cu brăţări de aur şi vor îmbrăca straie verzi din mătase[68] şi brocart[69], rezemându-se [îmbrăcaţi] în ele pe divane. Minunată răsplată şi minunat sălaş![70]

32. Spune-le lor[71] pilda a doi bărbaţi: I-am dat Noi unuia dintre ei două grădini cu viţă de vie, pe care le-am împrejmuit cu palmieri de curmale, iar între ele am făcut ogoare verzi.

33. Amândouă grădinile au dat roadele lor şi nu i-a lipsit lui nimic. Şi am făcut Noi să curgă prin mijlocul lor un pârâu[72].

60) Cu companionii tăi.
61) Mulţumirea lui Allah.
62) Nu te întoarce de la ei privind spre alţii.
63) Nu da ascultare cererii lor de a face deosebire între ei şi între cei săraci.
64) Adevărul este ceea ce mi-a revelat Preaînaltul.
65) Fiecare este liber să procedeze după cum voieşte, Profetul având datoria să transmită Mesajul şi Allah urmând să ceară socoteală.
66) Din pricina setei.
67) Infernul.
68) Mătase subţire şi fină.
69) Mătase mai groasă.
70) Sunt Paradisul.
71) Dreptcredinciosului şi necredinciosului.
72) Sau printre cele două grădini sau printre palmieri şi viţa de vie.

34. Și a avut el[73] și alte roade[74] și i-a zis semenului său, când stătea de vorbă cu el[75]: "Eu am mai multă avere decât tine și sunt mai puternic, [căci am] mai mulți sprijinitori!"[76]

35. A intrat în grădina lui, păcătuind față de sine însuși [prin necredința sa] și a zis: "Nu cred că aceasta va pieri vreodată[77]

36. Și nu cred că Ceasul va veni[78]. Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi [loc] și mai bun decât ea[79], în schimb!"

37. Și i-a zis semenul său[80], stând de vorbă cu el: "Oare nu crezi tu în Acela care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat ție chip de bărbat?[81]

38. În ce mă privește, Allah este Domnul meu și nu-I fac Domnului meu pe nimeni asociat".

39. Când ai intrat în grădina ta spunând: "Ce voiește Allah [se împlinește]![82] Nu este putere decât numai la Allah!"[83] Iar dacă mă vezi pe mine cu mai puțină avere și cu mai puțini copii decât tine,

40. S-ar putea întâmpla ca Domnul meu să-mi dea ceva mai bun decât grădina ta și să trimită asupra ei nenorocire din cer, încât să devină un pământ lunecos[84],

41. Ori apa ei să se ducă așa de adânc, încât n-o s-o mai poți scoate"[85].

73) Stăpânul celor două grădini.
74) Și alte felurite venituri în afara celor două grădini.
75) Umilindu-l pentru sărăcia lui și lăudându-se cu bogăția și cu gloria lui.
76) Înțelegând prin sprijinitori pe urmașii săi, slujitorii săi și chiar clanul său.
77) Socotindu-se și pe sine veșnic.
78) Nu cred în Ziua Învierii și a Judecății și Răsplății.
79) Decât această grădină.
80) Blamându-l pentru necredința lui.
81) Care a făcut din pământ plantele, iar din ele a făcut hrana, din care se formează lichidul seminal.
82) Ca recunoaștere a faptului că tot ceea ce este bun în ea se datorează voinței și grației lui Allah.
83) Recunoaștere a faptului că tot ceea ce ai realizat s-a făcut cu ajutorul lui Allah.
84) Nisip sau pământ arid pe care alunecă piciorul.
85) Să nu mai ajungi la ea săpând sau în alt fel.

42. Și roadele lui au fost înconjurate [de mânia lui Allah](86), iar el a rămas frângându-și mâinile(87) pentru ceea ce cheltuise pentru ea și [via] era distrusă cu totul pe proptelele ei. Și atunci a zis el: "Ce bine ar fi fost dacă eu nu-I făceam Domnului meu nici un asociat!"

43. Și n-a avut el nici o ceată(88) care să-l ajute împotriva [pedepsei] lui Allah și nici el însuși nu și-a putut fi de nici un ajutor.

44. Acolo(89) ocrotirea vine numai de la Allah, [Ocrotitorul] Adevărat. El dă cea mai bună răsplată și urmarea cea mai bună(90).

45. Și dă-le lor pilda vieții lumești(91). Ea este asemenea apei pe care Noi o trimitem din cer și se amestecă plantele pământului cu ea, apoi se transformă ele în fân uscat pe care-l împrăștie vântul. Iar Allah este cu putere asupra tuturor lucrurilor(92).

46. Averea și copiii sunt podoaba vieții celei lumești, însă [lucrurile] care rămân sunt faptele bune ce vor avea la Domnul tău mai bună răsplată și mai dătătoare de nădejde vor fi ele.

47. Și într-o zi vom face Noi să plece munții din loc(93) și vei vedea pământul neted(94) și-i vom aduna pe toți(95), fără să lăsăm pe nici unul dintre ei.

48. Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând. "Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi(96), cu toate că ați pretins(97) că Noi nu vom împlini făgăduința Noastră!"(98)

86) Distruse, încât n-a mai rămas nimic din ele.
87) Metaforă pentru regret și mâhnire.
88) Nici un grup, adică pe nimeni.
89) În locul acela, adică locul nenorocirilor și încercărilor.
90) Celor care Îl sprijină.
91) A repeziciunii cu care ea trece.
92) El le creează și le face să piară. Pilda vieții lumești se referă la caracterul ei trecător. Ea este ca apa care pogoară din cer și dă viață pământului, făcându-l să se umple de plante și de flori, pentru ca apoi să se usuce și să se transforme în niște tulpini uscate pe care le împrăștie vânturile.
93) Îi vom urni din locurile lor și-i vom preschimba în pulbere.
94) Fără nici un fel de construcții, pomi sau obstacole pe el.
95) Pentru judecată.
96) Adică fără avere și fără copii.
97) Ați tăgăduit că vă vom învia.
98) Termenul pentru înfăptuirea promisiunii de a vă învia, judeca și răsplăti.

49. Și cartea [fiecăruia] va fi pusă dinaintea [lui cu faptele sale]! Îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea(99). Și vor grăi ei: "Vai nouă! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?!" Și ei vor afla dinaintea lor(100) tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe nici unul!(101)

50. Și când Noi le-am spus îngerilor: "Prosternați-vă dinaintea lui Adam!", s-au prosternat ei, afară de Iblis care era dintre djinni și nu s-a supus poruncii Domnului său. Îi luați voi pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, când ei vă sunt vouă dușmani? Acesta este rău schimb pentru nelegiuiți!(102)

51. Eu nu i-am luat ca martori(103) la crearea cerurilor și a pământului și nici la crearea lor înșiși, căci eu nu i-am luat pe cei care amăgesc la rătăcire ca ajutor!(104)

52. Și într-o zi va zice El(105): "Chemați-i voi pe aceia care ați pretins că sunt asociații Mei!"(106) Și-i vor chema, însă ei nu le vor răspunde și vom pune între ei(107) un loc de pierzare(108).

53. Nelegiuiții vor vedea focul(109) și vor ști că vor intra în el, dar nu vor afla scăpare de el.

54. Noi tâlcuim în acest Coran tot felul de pilde pentru oameni, însă omul este cel mai certăreț(110) [dintre toate ființele].

99) De faptele rele înscrise în ea.
100) Scris în filele ei tot ceea ce au săvârșit.
101) Înscriind ceea ce nu a săvârșit sau sporindu-i pedeapsa.
102) Schimbarea lui Allah cu Iblis.
103) Pe Iblis și pe urmașii săi.
104) Și dacă Eu nu i-am luat ca ajutoare la creație, cum de îi luați voi ca asociați pentru a-i adora?
105) Allah Preaînaltul.
106) Ca să vă ajute, să vă salveze din situația în care sunteți.
107) Între idoli și adoratorii lor.
108) Loc de pieire, adică Infernul.
109) Adică Infernul.
110) Împotriva Adevărului, folosindu-se de minciună.

55. Și ce altceva îi împiedică pe oameni[111] să creadă[112], după ce le-a venit călăuzirea[113], și să ceară iertare Domnului lor[114], decât că ei vor afla soarta înaintașilor[115] sau să se afle față în față cu chinul?[116]

56. Iar Noi nu trimitem profeți decât ca vestitori de bine și ca prevenitori[117], însă cei care nu cred, se ceartă, [venind cu temeiuri deșarte[118], încercând] să tăgăduiască Adevărul, și iau în derâdere semnele Mele și cele cu care au fost preveniți[119].

57. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i s-au vestit semnele Domnului său, însă el le întoarce spatele și uită ce au săvârșit mâinile lui mai înainte? Noi am pus peste inimile lor acoperăminte, ca să nu-l înțeleagă și în urechile lor o greutate[120]. Chiar dacă tu îi vei chema spre calea cea bună, ei nu vor putea - așadar - să fie niciodată bine călăuziți!

58. Domnul tău este Iertător [*Al-Ghafur*] și Dătător de Îndurare. De ar voi El să-i piardă pentru ceea ce ei au agonisit[121], le-ar grăbi lor osânda, însă ei au un soroc[122] și nu vor afla adăpost[123] de el.

59. Și am nimicit Noi cetățile acelea[124] pentru că [neamurile lor] au săvârșit nelegiuiri și am rânduit Noi un timp pentru nimicirea lor.

111) Adică pe politeiștii de la Mekka și pe toți aceia care semănau cu ei.
112) În Allah Preaînaltul și să renunțe la idolatrie.
113) Coranul și Adevărul limpede sau Profetul.
114) Pentru păcatele anterioare.
115) Adică neamurile anterioare care nu au crezut și care au fost nimicite.
116) Pedeapsa din Ziua de Apoi.
117) Nu-i trimitem înainte de pogorârea pedepsei decât pentru a le anunța vești bune celor care cred și pentru a-i avertiza pe cei care nu cred.
118) Cum ar fi cererea de a face minuni.
119) Au luat în derâdere semnele lui Allah în legătură cu pedeapsa.
120) Poate fi înțeleasă și surzenia.
121) Păcatele săvârșite.
122) Ziua Învierii.
123) Scăpare, salvare.
124) Ale neamurilor 'Ad, Thamud și celelalte.

60. [Adu-ți aminte] când Moise i-a zis slujitorului său: "Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări[125], chiar dacă voi umbla ani îndelungați!"

61. Și când au ajuns ei la întâlnirea lor[126], au uitat peștele lor și el a apucat nestingherit drumul lui către mare, printr-un canal.

62. Și când au trecut ei [de locul acela][127], i-a zis slujitorului său: "Adu-ne mâncarea, căci ne-a ajuns oboseala din pricina mersului nostru!"

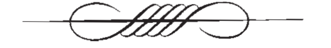
63. I-a răspuns: "Vezi tu, când ne-am adăpostit lângă stâncă, eu am uitat peștele. Și nu m-a făcut să uit și să nu-ți mai pomenesc de el decât numai Șeitan, iar el a apucat drumul spre mare, într-un mod ciudat!"[128]

64. A zis[129]: "Acesta[130] este ceea ce căutăm noi!"[131] Și s-au întors după urmele lor.

65. Și au găsit ei un rob[132] dintre robii Noștri, căruia Noi i-am dăruit îndurare[133], din partea Noastră, și l-am învățat știință de la Noi.

66. Moise i-a zis: "Pot eu să te urmez, astfel încât să mă înveți din ceea ce tu ai învățat, ca bună călăuzire?"

67. I-a răspuns[134]: "Dar tu nu vei putea să ai răbdare cu mine!

125) Locul unde se întâlnesc cele două mări și unde îl voi găsi pe Al-Khidr. Prin cele două mări se poate înțelege, golfurile Al-Aqaba și Suez, între care se întinde Peninsula Sinai, în care Moise și israeliții au petrecut mulți ani în peregrinările lor.

126) A celor două mări.

127) Adică de locul unde au uitat peștele.

128) Pe canalul acela acoperit, de forma unui tunel fără nici o ieșire la suprafața pământului.

129) Moise.

130) Locul în care peștele a fugit prin canal spre mare.

131) Locul în care trebuie să ne întâlnim cu Al-Khidr [omul evlavios].

132) Numele lui nu este menționat în Coran, dar tradiția islamică îl numește Al-Khidr.

133) Profeție.

134) Al-Khidr.

68. Cum ai putea tu să rabzi ceea ce nu cuprinzi tu cu știința?"(135)

69. I-a răspuns(136): "Dacă Allah voiește, mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale!"

70. Și i-a zis(137): "Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre nici un lucru, câtă vreme nu-ți pomenesc nimic despre el!"

71. Și au purces la drum amândoi(138). Dar când au urcat pe o corabie, a găurit-o el și atunci i-a zis [Moise]: "Ai găurit-o pentru ca să-i îneci pe oamenii de pe ea? Tu ai săvârșit un lucru foarte rău!"

72. I-a răspuns(139): "Nu am spus eu că tu nu vei putea răbda împreună cu mine?"

73. A zis(140): "Nu mă dojeni pentru ceea ce am uitat(141) și nu mă împovăra cu prea mare greutate pentru treaba [asta a] mea!"(142)

74. Și au pornit ei doi mai departe și au mers(143) până ce s-au întâlnit cu un fecior, pe care el l-a ucis. I-a zis atunci [Moise]: "Ai ucis un suflet nevinovat, ce nu a luat nici un suflet!(144) Ai săvârșit un lucru îngrozitor!"

75. I-a răspuns [celălalt](145): "Nu ți-am spus eu că nu vei avea răbdare cu mine?"

76. I-a zis(146): "De te voi mai întreba despre ceva după aceasta, să nu mă mai ții în tovărășia ta! Acum ai dobândit de la mine îngăduința [de a te despărți de mine]!"

135) Lucrurile respingătoare pentru aspectul lor aparent, dar al căror tâlc ascuns nu-ți este cunoscut.

136) Moise.

137) Al-Khidr.

138) Pe malul mării, căutând o corabie.

139) Al-Khidr.

140) Moise.

141) Pentru că am uitat condiția pusă.

142) Nu face prea dificilă însoțirea ta de către mine!

143) După ce au ieșit din corabie pe uscat.

144) Ai ucis pe cineva care nu a ucis ca să fie ucis.

145) Al-Khidr.

146) Moise.

77. Și au pornit mai departe până ce au ajuns la neamul unei cetăți, de la care au cerut mâncare, însă aceștia nu au voit să-i ospăteze. Și au găsit în ea un perete ce stătea să se prăbușească, iar el l-a îndreptat. Și [atunci] i-a zis [Moise]: "Dacă ai fi voit, ai fi obținut o plată pentru aceasta!"(147)

78. I-a răspuns [celălalt](148): "Aceasta este despărțirea între mine și între tine. Însă eu îți voi vesti tâlcuirea celor pentru care tu nu ai avut răbdare!

79. În ce privește corabia(149), ea era a unor sărmani care lucrau pe mare și eu am voit să o stric, pentru că venea din urma lor un rege care lua toate corăbiile, cu forța(150).

80. Cât despre fecior(151), părinții lui erau dreptcredincioși și ne-a fost teamă ca el să nu le impună lor nelegiuirea și necredința.

81. Și am voit(152) ca Domnul lor să le dea în schimb un altul mai curat decât el și mai iubitor [față de ei].

82. În ce privește peretele, el aparținea la doi copii orfani din acest oraș, iar sub el se afla o comoară pentru ei. Tatăl lor a fost un om cuvios și Domnul tău a voit ca atunci când ei vor ajunge la vârsta bărbăției să-și scoată comoara lor [ei înșiși](153), ca milă de la Domnul tău. Și nu am făcut-o după socotința mea!(154) Aceasta este tâlcuirea celor pentru care nu ai putut să fii cu răbdare!"

83. Ei te întreabă despre Dhu-l-Qarnayn(155). Spune(156): "Vă voi pomeni vouă ceva despre el!"

147) L-a mustrat că nu a cerut o plată de care aveau mare nevoie.

148) Al-Khidr.

149) Pe care am găurit-o.

150) În ceea ce privește corabia, aceasta aparținea unor oameni sărmani care lucrau pe mare. Și era un rege care lua cu forța toate corăbiile, fără să dea nimic în schimbul lor. Eu am stricat-o pentru ca regele să nu o ia când o s-o vadă, deoarece ea devenea astfel improprie pentru navigație.

151) Pe care l-am ucis.

152) Prin uciderea lui.

153) Pentru a dispune de ea cu înțelepciune.

154) Nu am procedat după bunul meu plac, ci am împlinit porunca lui Allah Preaînaltul.

155) "Cel cu două coarne", poreclă, fiind o metaforă pentru putere și dominație. El a fost un rege pe care Allah l-a dăruit cu putere pe pământ și l-a înzestrat cu capacitatea de a supune unele forțe ale Universului.

156) O, Muhammed!

84. Într-adevăr, Noi am întărit puterea lui pe pământ și i-am dat lui căile și mijloacele pentru toate lucrurile.

85. Și a urmat el astfel o cale

86. Și când a ajuns la locul unde apune soarele(157), a aflat că el apune într-un izvor noroios și a găsit lângă el un neam. Și Noi i-am zis: "O, Dhu-l-Qarnayn! Fie că îi chinuiești(158), fie că te vei arăta binevoitor față de ei!"(159)

87. A răspuns: "Cât despre cel care este nelegiuit, pe acela îl vom osândi, iar mai apoi se va întoarce la Domnul său și El o să-l pedepsească asemenea cu un chin aspru,

88. Însă acela care crede și săvârșește bine va avea parte(160) de cea mai frumoasă răsplată și lui îi vom da porunci ușoare".

89. Apoi a purces pe o [altă] cale

90. Și când a ajuns la locul unde răsare soarele, a aflat că el răsare peste un neam [de oameni] căruia Noi nu le-am dat nici un acoperământ [cu care să se apere] de el.

91. Așa a fost, iar Noi am cuprins cu știința Noastră tot ceea ce ținea de ei(161).

92. Apoi el a urmat [o altă] cale

93. Și când a ajuns între cei doi munți, a găsit dincolo de ei un neam care nu pricepeau aproape nici o vorbă(162)

94. Și au zis ei: "O, Dhu-l-Qarnayn! Yagog și Magog(163) fac stricăciune în țară! Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?"

157) Locul cel mai îndepărtat dinspre apus cunoscut de ei, pe care nu au ajuns să-l depășească.
158) Ucigându-i.
159) Iertându-i.
160) Atât în această lume cât și în Lumea de Apoi.
161) Noi știam totul despre ei.
162) Care vorbeau - probabil - o limbă ciudată, necunoscută.
163) Numele a două neamuri.

95. A zis el[164]: "Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune [decât tributul vostru]! Așadar, ajutați-mă cu puterea [voastră][165] și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei!

96. Numai aduceți-mi mie bucăți de fier!" Apoi, când a umplut deschizătura dintre cei doi munți, a zis: "Suflați!"[166] Apoi, când s-a făcut văpaie, a zis: "Aduceți-mi să torn peste el aramă topită!"[167]

97. Astfel n-au mai putut ei[168] să se cațăre pe el[169], nici n-au mai putut să-l străpungă.

98. [Apoi] a zis[170]: "Aceasta[171] este îndurare de la Domnul meu! Însă când va veni făgăduința Domnului meu[172], îl va face pe el una cu pământul, iar făgăduința Domnului meu este adevărată!"

99. Și în Ziua aceea, îi vom lăsa să se ridice ca valurile unii peste alții și se va sufla în trâmbiță și-i vom aduna pe toți[173].

100. Și în Ziua aceea le vom înfățișa Noi Gheena de aproape necredincioșilor,

101. Ai căror ochi au fost acoperiți cu un văl care-i împiedica să-și amintească de Mine și care nu puteau nici auzi.

102. Oare își închipuie cei care nu cred că-i vor putea lua pe robii Mei ca ocrotitori în locul Meu? Noi am pregătit Gheena ca sălaș pentru necredincioși!

103. Spune: "Voiți să vă vestim Noi care sunt aceia care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor?

104. Aceia a căror râvnă în această lume este rătăcită, în vreme ce ei își închipuie că fac bine,

164) Dhu-l-Qarnayn.
165) Cu muncitori, meseriași și unelte.
166) Pentru a se aprinde focul.
167) Pentru a se suda cu fierul și a se consolida construcția.
168) Neamul Yagog și Magog.
169) Din cauza înălțimii și a netezimii lui.
170) Dhu-l-Qarnayn.
171) Acest baraj.
172) În legătură cu ieșirea neamurilor Yagog și Magog, care se va întâmpla cu puțin timp înainte de Ziua Judecății de Apoi.
173) În Ziua Învierii.

105. Aceia care au tăgăduit semnele Domnului lor și întâlnirea cu El și în deșert au fost faptele lor![174] Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nici o greutate"![175]

106. Astfel, răsplata acestora va fi Gheena, pentru că nu au crezut și au luat semnele Mele și pe trimișii Mei în derâdere!

107. Însă aceia care cred și plinesc fapte bune vor avea ca sălaș grădinile Firdawsului[176]

108. Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nici o schimbare.

109. Spune[177]: "Dacă marea ar fi cerneală pentru [scrierea] cuvintelor Domnului meu, marea s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi cuvintele Domnului meu, chiar dacă i-am aduce spre ajutor o [altă mare] asemenea ei".

110. Spune[178]: "Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune[179] și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său!"

174) Din pricina necredinței lor.
175) Nu se vor bucura de nici o considerație.
176) În limba arabă are sensul de Paradis, sau - ca în acest context - doar partea din mijloc, mai ridicată a Paradisului.
177) O, Muhammed!
178) O, Muhammed, oamenilor Scripturii și idolatrilor!
179) Conforme cu orânduiala lui Allah.

 SURAT MARYAM[1]

(Mekkană [44]; 98 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Kaf, Ha', Ya' Ayn, Sad[2]

2. [Aceasta este] povestirea despre îndurarea Domnului tău față de robul Său Zaharia[3]:

1) În traducere *Sura Mariei*; Maryam fiind forma arabă a numelui Maria. Titlul este luat după versetul 16 și următoarele, în care apare povestirea despre Maria și nașterea lui Isus.

2) Aceasta este singura sură care începe cu cinci litere; pentru litere vezi 2:1.

3) Tatăl lui Ioan Botezătorul. ***Povestea despre Zaharia***: *"[Aceasta este] povestirea despre îndurarea Domnului Tău față de robul Său Zaharia"*: Aceasta este istorisirea despre profetul Zaharia cu care Allah a fost milostiv și pe care l-a făcut îndurare pentru oameni. El L-a chemat pe Domnul său într-ascuns, zicând: Doamne, oasele mele au slăbit, mi-a încărunțit tot capul și am îmbătrânit. Te-am mai chemat și mai înainte și nu m-ai dezamăgit. Te chem și acum și Te rog să nu mă dezamăgești! Eu nu am copii și mă tem că cei care se înrudesc cu mine să nu piardă religia. Soția mea este stearpă și nu zămislește. Dăruiește-mi mie un ajutor de la Tine, care să mă moștenească pe mine și să moștenească și neamul lui Iacob, care este bunicul meu, în privința științei și a profeției! Și fă-l, Doamne, supus și plăcut! Și i-a venit veste de la Domnul său, care i-a grăit astfel: Zaharia, îți aducem vestea bună că vei avea un prunc ce se va numi Ioan și nu am mai făcut pe nimeni înainte de el care să semene cu el și să poarte numele său. Zaharia s-a mirat de această veste pe care i-a trimis-o Allah și a zis: Doamne, cum să am eu un prunc când soția mea este stearpă și nu zămislește, iar eu sunt un moșneag aproape de sfârșitul vieții? Răspunsul lui Allah i-a venit astfel: Lucrul acesta este neînsemnat pentru Mine. Nu te-am creat pe tine din nimic, Zaharia? Îmi va fi mai ușor să-ți dăruiesc un prunc decât Mi-a fost să te creez pe tine. Zaharia a zis: Doamne, dă-mi un semn din care să înțeleg că soția mea a zămislit un prunc. I-a răspuns lui: Semnul acesta va fi că tu nu vei mai putea să vorbești cu oamenii vreme de trei zile, cu toate că nu vei fi cuprins de nici o boală. Și Zaharia a ieșit ca de obicei la templul său, după ce și-a pierdut glasul și le-a făcut oamenilor semn să aducă laude lui Allah dimineața și seara. S-a născut Ioan, care a crescut viguros, și Allah i-a poruncit să ia cu putere ceea ce se află în Cartea Sa și să aplice această învățătură cu hotărâre, pe cât va putea mai bine. Și l-a dăruit Allah cu înțelepciune încă din copilărie, după cum i-a dăruit lui milă, îndurare și curățenie. Și a fost evlavios, împlinind ceea ce i-a poruncit Allah, față de care era cu frică, iar cu părinții lui s-a arătat iubitor, fără să fie nici semeț, nici îndărătnic, nici nesupus. Allah l-a lăudat, l-a cinstit și s-a rugat pentru el, zicând: Pacea a fost asupra lui în ziua când s-a născut și ea va fi asupra lui și în ziua când va muri, ca și în Ziua Judecății de Apoi, când va fi înviat.

3. Când el L-a chemat[4] pe Domnul lui într-ascuns,

4. Zicând: "Doamne, oasele mele sunt slabe și capul mi s-a aprins de cărunteţe, dar nicicând eu nu am fost dezamăgit rugându-mă Ție! Doamne,

5. Eu mă tem de urmașii[5] mei de după mine, căci muierea mea este stearpă, deci dăruiește-mi mie un urmaș[6] de la Tine,

6. Care să mă moștenească pe mine și să moștenească și neamul lui Iacob![7] Și fă-l să-Ți fie plăcut Ție, Doamne!"

7. "O, Zaharia, Noi îți aducem buna vestire a unui prunc, al cărui nume fi-va Ioan[8], așa cum nu am numit pe nimeni mai înainte de el!"

8. A zis[9]: "Doamne, cum să am eu un prunc, când muierea mea este stearpă, iar pe mine bătrânețea mult m-a prea ajuns?"

9. A zis[10]: "Așa va fi! Căci grăit-a Domnul tău: Aceasta va fi neînsemnată faptă, după ce te-am creat pe tine, înainte de aceasta, fără ca tu să fi fost nimic!"

10. A zis[11]: "Doamne, dă-mi mie un semn!"[12] Și i-a răspuns[13] [atunci]: "Semnul tău este că nu vei vorbi cu nici un om vreme de trei nopți, măcar că tu ești [om] întreg!"[14]

11. Și a ieșit el[15] din altar[16] înaintea neamului său și le-a făcut lor semn să aducă laude dimineața și seara.

4) I s-a rugat.
5) Urmașii la cârmuirea religioasă a neamului, fiind nepăsători de religie.
6) Un fiu.
7) Care să moștenească învățătura de la mine și înțelepciunea profeției.
8) În arabă Yahiya, care înseamnă "el trăiește", nume ce sugerează viața.
9) Zaharia.
10) Allah.
11) Zaharia.
12) Că ea a zămislit, pentru a-Ți aduce Ție mulțumire.
13) Allah.
14) Nu vei putea vorbi trei zile și trei nopți, cu toate că nu vei avea nici o boală în trup sau la limbă.
15) Zaharia.
16) Locul în care se ruga.

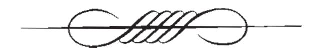
12. [Și Noi am zis]: "O, Ioan, primește Cartea[17] întru putere![18] Și i-am dăruit Noi înțelepciune, pe când el era încă un copil,

13. Ca și îndurare din partea Noastră și curățenie[19]; și era el cucernic

14. Și iubitor față de părinții lui; și nu era el semeț, nici îndărătnic.

15. Și pacea fi-va asupra lui[20] în ziua când se va fi născut el, ca și în ziua când se va sfârși și în ziua când va fi readus în viață[21] [din nou]!

16. Pomenește în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit[22]

17) Tora.
18) Învață Tora cu stăruință și seriozitate!
19) De păcate; binecuvântare.
20) De la Allah.
21) În Ziua de Apoi odată cu celelalte făpturi.
22) La răsărit de Ierusalim, ca să nu fie împiedicată de la adorare. ***Povestea Mariei***: Maria s-a izolat de neamul ei într-un loc situat la est de Ierusalim și a stat într-o odaie. Allah l-a trimis la ea pe Gavriil cu înfățișarea unui bărbat adevărat, dar când l-a văzut, i-a fost teamă de el și i-a zis: Caut îndurare și apărare de tine la Cel Milostiv. Stai departe de mine, dacă ești cuvios! Însă el i-a răspuns: Allah m-a trimis la tine ca să-ți vestesc că vei fi mama unui prunc curat și bun. Dar ea i-a răspuns uluită: Cum să am un prunc, când eu sunt fecioară, nu m-a atins nici un bărbat și nu am preacurvit cu nimeni! El i-a răspuns: Allah îți vestește că acest lucru este ușor pentru El și că voiește să-l facă pe pruncul tău o minune pentru oameni și o îndurare din partea Sa față de ei. Și lucrul este ca și înfăptuit de vreme ce l-a hotărât Allah. Și l-a zămislit Maria pe Isus și s-a mutat într-un loc departe de lume. Când au apucat-o durerile facerii, se afla lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: Ce bine ar fi fost, dacă aș fi murit înainte de aceasta și lumea ar fi uitat de mine și nu m-ar mai fi cunoscut! Dar pruncul i-a vorbit de sub ea, zicându-i: Allah a făcut mai jos de tine un pârâiaș din care să bei și să te speli și scutură trunchiul de curmal, iar din el vor cădea lângă tine curmale coapte. Mănâncă, bea și fii încrezătoare! Iar de vei vedea oameni, nu vorbi cu ei, ci spune-le lor numai atât: I-am juruit lui Allah să postesc și nu pot să vorbesc... Apoi l-a luat Maria în brațe pe pruncul ei, Isus, și a intrat în Ierusalim. Când au văzut-o, oamenii i-au zis: Maria, ai săvârșit un păcat îngrozitor! Tu semeni cu Aaron în privința credinței. Tatăl tău nu a fost făcător de rău, iar mama ta nu a preacurvit. Maria a arătat spre Isus, fără să scoată un cuvânt, ca și când ar fi voit să zică: Vorbiți cu el! Dar ei au zis: Cum să vorbim cu un prunc în scutece? Atunci le-a răspuns Isus: Eu sunt un

17. Și a pus între ea și între ei un văl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru[23], care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.

18. A zis ea: "Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, [nu te apropia de mine]!"

19. I-a răspuns el: "Eu sunt numai un trimis al Domnului tău[24] ca să-ți vestesc un prunc curat!"

20. Însă ea a zis: "Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins nici un bărbat[25] și nici târfă nu sunt?"

21. I-a răspuns el[26]: "Așa este! Dar Domnul tău a zis: "Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni[27] și o îndurare din partea Noastră![28] Acesta-i un lucru [de mult] hotărât!"[29]

22. Și ea l-a zămislit și s-a retras cu el într-un loc depărtat[30].

23. Și-au apucat-o durerile lângă trunchiul unui curmal și a zis ea: "O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată!"[31]

24. Dar [un glas] a strigat-o[32] de sub ea, [zicându-i]: "Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pârâiaș!

rob al lui Allah. El mi-a trimis Cartea Lui și m-a făcut un profet binecuvântat, poruncindu-mi să împlinesc rugăciunea și milostenia toată viața mea, să fiu cuviincios cu mama mea, Maria. Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici nesupus față de Domnul meu și ticălos. Și mi-a dăruit mie liniște și pace pentru tot cursul vieții mele, de la naștere și până la moarte, precum și când Allah mă va aduce din nou la viață în Ziua Învierii.

23) Gavriil.

24) Așadar, nu trebuie să te temi de mine.

25) Nu sunt căsătorită cu nici un bărbat.

26) Gavriil.

27) Un semn al atotputerniciei Creatorului lor.

28) Pentru tine, pentru că ți-a fost dată tocmai ție această cinste și pentru neamul tău prin buna lui călăuzire.

29) De către Allah.

30) Pentru a se feri de clevetiri.

31) Un lucru uitat, de care să nu-și aducă aminte nimeni.

32) Isus sau - după o altă interpretare - arhanghelul Gavriil.

25. Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci el va lăsa să cadă lângă tine curmale proaspete coapte![33]

26. Așadar, mănâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]! Iar de vei vedea tu vreun om[34], spune-i lui[35]: "Eu i-am juruit Celui Milostiv un post[36] și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu nici un om!"

27. Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. Și i-au zis ei: "O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor!

28. O, soră a lui Aaron[37], tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târfă!"

29. Ea [Maria] a făcut semn spre el[38], dar ei au zis: "Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?"[39]

30. Dar el [pruncul] a zis: "Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura[40] și m-a făcut profet!

31. Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi[41], și mi-a poruncit Rugăciunea [*As-Salat*] și Dania [*Az-Zakat*][42], cât voi trăi,

32. Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!

33. Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață [din nou]!"[43]

33) Allah a voit prin aceste două minuni să o consoleze pe Maria și să-i arate că pruncul este cu adevărat o îndurare pentru oameni. Astfel, prima dată a făcut să curgă un pârâiaș în locul pârjolit de secetă, iar a doua oară a făcut ca trunchiul uscat de curmal să dea roade proaspete și coapte.

34) Și el te va întreba.

35) Prin semne.

36) Aici cu sensul de "tăcere".

37) Profetul Aaron, de care te leagă atât rudenia cât și evlavia.

38) Spre pruncul Isus.

39) Înfășat în scutece.

40) Evanghelia.

41) Mi-a hărăzit mie să fac bine, oriunde mă voi afla și să transmit revelația pentru mântuirea sufletelor și înfrângerea poftelor.

42) Rugăciunea este asociată întotdeauna cu milostenia și acest lucru a fost propovăduit și de profeții de dinaintea Islamului.

43) Aici se termină ce a grăit Isus în leagăn.

34. [Spune, Muhammed]: "Acesta este Isus, fiul Mariei!" Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc![44]

35. Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice "Fii!", iar el este![45]

36. Allah este Domnul meu și Domnul vostru. Adorați-L pe El și acesta este un drum drept!

37. Dar sectele se ceartă între ele[46] și va fi vai pentru aceia care nu cred[47], la vederea unei Zile cumplite![48]

38. Cât de limpede vor auzi și vor vedea ei în Ziua când vor veni la Noi[49]! Însă nelegiuiții sunt astăzi[50] într-o rătăcire de netăgăduit![51]

39. Avertizează-i pe ei, [prevenindu-i] despre Ziua căinței când totul va fi hotărât, pentru că ei sunt nepăsători[52] și nu cred!

40. Noi moștenim cu adevărat pământul cu toți cei care sunt pe el și la Noi se vor întoarce ei![53]

41. Și pomenește-l în Carte pe Avraam; el a fost un iubitor de adevăr[54] și un profet!

42. Când i-a spus el tatălui său[55]: "O, tată! Pentru ce te închini tu la ceea ce nu aude, nu vede și nu-ți este de nici un folos?

43. O, tată! Mi-a venit mie știința care ție nu ți-a venit! Deci urmează-mă și eu te voi călăuzi pe un drum drept!

44) Unii dintre ei socotind că este rodul preacurviei, alții dintre ei socotind că este fiul lui Allah, alții socotind că este o întrupare a lui Allah.

45) Cum și-ar putea închipui cineva că cel care are această putere ar putea avea nevoie de un fiu?

46) În primul rând, iudeii și creștinii au avut păreri diferite în legătură cu Isus; iar în al doilea rând, diferitele secte creștine au emis interpretări deosebite.

47) Evreii și creștinii care sunt în divergență asupra lui Isus.

48) În vederea Judecății din Ziua de Apoi.

49) După ce în această lume au fost surzi și orbi.

50) În această viață.

51) Din cauza indiferenței și neputinței de a auzi și a vedea.

52) Indiferenți la ceea ce se va întâmpla cu ei în Viața de Apoi.

53) În Ziua Învierii, pentru răsplată.

54) Adevărul despre Allah Cel Unic și nu a spus minciuni niciodată.

55) Încercând să-l facă să renunțe la idoli și să-l cheme la monoteism.

44. O, tată! Nu te închina la Șeitan[56], căci Șeitan a fost răzvrătit împotriva Celui Milostiv [*Ar-Rahman*]!

45. O, tată! Mă tem să nu te atingă o osândă de la Cel Milostiv[57] [*Ar-Rahman*] și să nu devii un aliat a lui Șeitan!"[58]

46. I-a răspuns[59]: "O, Avraam! Te lepezi tu de zeii mei? Dacă nu încetezi, eu te voi alunga cu pietre! Pleacă departe de mine pentru vreme îndelungată!"

47. A zis[60]: "Vei avea numai pace [din partea mea]! Mă voi ruga de iertare la Domnul meu pentru tine, căci El este binevoitor cu mine.

48. Eu mă despărțesc de voi[61], ca și de ceea ce chemați voi în locul lui Allah[62] și-L voi chema pe Domnul meu[63]. Poate că eu nu voi fi nefericit[64] pentru chemarea Domnului meu!

49. Și după ce s-a despărțit de ei și de ceea ce adorau ei în locul lui Allah, Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe Iacob[65] și din fiecare Noi am făcut un profet.

50. Și le-am dăruit Noi din îndurarea Noastră și i-am făcut Noi să fie lăudați de oameni.

51. Și pomenește-l în Carte pe Moise! El a fost ales și a fost un trimis și un profet.

52. Noi l-am chemat din partea dreaptă a Muntelui Tor și l-am apropiat de Noi ca tainic[66]

56) Prin adorarea idolilor.

57) Din cauză că te răzvrătești împotriva Celui Milostiv și te aliezi cu dușmanul Său.

58) Asociindu-te cu el și împărțind cu el pedeapsa lui.

59) Tatăl său.

60) Avraam, tatălui său.

61) Mă îndepărtez de tine și de neamul tău.

62) Idolii voștri, prin chemare înțelegând adorare.

63) Mă voi închina numai Lui.

64) Dezamăgit.

65) Adică, i-am făcut Noi profeți dintre fiii și nepoții săi.

66) Confident, căci am vorbit cu el direct, fără mijlocitor.

53. Și i l-am dăruit Noi, prin îndurarea Noastră, pe fratele său Aaron, ca profet.

54. Și pomenește-l în Carte pe Ismail![67] El a fost credincios făgăduinței sale, și a fost el un trimis și un profet.

55. El a poruncit neamului său Rugăciunea [*As-Salat*] și Dania [*Az-Zakat*] și a fost pentru Domnul său un rob plăcut.

56. Și pomenește-l în Carte pe Idris! El a fost iubitor de adevăr și profet![68]

57. Și Noi l-am ridicat pe o treaptă înaltă[69].

58. Aceștia[70] sunt cei de care Allah s-a îndurat[71] dintre profeți, din urmașii lui Adam, din aceia pe care Noi i-am purtat cu Noe, din urmașii lui Avraam și ai lui Israel[72] și din aceia pe care Noi i-am călăuzit și i-am ales. Iar când versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cădeau prosternându-se, plângând[73]

59. Și le-au urmat lor urmași care s-au lepădat de rugăciune și s-au luat după pofte, iară ei se vor afla în pierdere[74],

60. Afară de aceia care se vor căi[75], vor crede și vor împlini fapte bune, căci aceștia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nicicum,

61. În grădinile Edenului, pe care Cel Milostiv le-a făgăduit robilor Săi - [și ei au crezut în această făgăduință] nevăzută - căci făgăduința Lui se va împlini[76].

62. Ei nu vor auzi în ele [nici un fel de] vorbe deșarte, ci numai "Pace!" Și ei vor avea în ele hrana lor, dimineața și seara.

67) Fiul lui Avraam.
68) Profet anterior lui Noe.
69) Cinstea de a fi profet.
70) Cei menționați în această sură, de la Zaharia până la Idris.
71) Cu binefacerile sale religioase și nereligioase.
72) Adică Iacob.
73) La auzirea acestui verset se recomandă prosternarea.
74) Vor avea parte de rău și de pedeapsă.
75) Pentru abandonarea rugăciunilor și urmarea poftelor.
76) Întrucât El nu și-o încalcă.

63. Acesta este Raiul[77] pe care Noi îl dăm ca moștenire robilor Noștri care sunt evlavioși.

64. Noi[78] nu pogorâm decât la porunca Domnului tău[79]. Ale Lui[80] sunt toate care se află dinaintea noastră și care se află înapoia noastră și cele care se află între acestea. Și Domnul tău nu uită niciodată!

65. El este Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor ce se află între cele două. Adoră-L pe El și fii statornic în adorarea Lui! Oare mai știi tu pe altcineva cu asemenea nume?"[81]

66. Și zice omul[82]: "Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?"

67. Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?

68. Pe Domnul tău! Îi vom aduna pe ei și pe șeitani, apoi îi vom aduce pe ei în genunchi, de jur împrejurul Gheenei.

69. Apoi îi vom scoate Noi din fiecare grup pe aceia care au fost cei mai înverșunați împotriva Celui Milostiv.

70. Apoi, Noi știm cel mai bine care dintre ei merită să fie arși.

71. Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo[83]. Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău.

72. După aceea, îi vom mântui Noi pe cei care au fost cu frică, iar pe cei nelegiuiți îi vom lăsa acolo în genunchi[84].

73. Și când li se citesc versetele Noastre cele limpezi, zic aceia care nu cred către aceia care cred: "Care din cele două grupuri are o situație mai bună și o tovărășie mai plăcută?"

77) Cel descris.

78) Aceștia sunt îngerii care se adresează lui Muhammed.

79) Răspuns dat idolatrilor care pretindeau că arhanghelul Gavriil l-ar fi părăsit pe Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

80) Ale lui Allah.

81) Semen sau egal cu El.

82) Necredinciosul care tăgăduiește învierea.

83) În Ziua de Apoi fiecare va trece pe podul Sirat aflat deasupra Iadului, fiecare va vedea focul dar nu vor cădea decât cei păcătoși și necredincioși.

84) Ei nu vor putea să treacă dincolo de Infern.

74. Dar câte neamuri care îi întrec pe ei ca avere și ca înfățișare am nimicit Noi înaintea lor?!

75. Spune: “Acelora care sunt în rătăcire Cel Milostiv le va prelungi zilele pentru un timp, până ce ei vor vedea fie chinul, fie Ceasul [cu care ei sunt amenințați][85]. Atunci vor ști ei cine are loc mai rău și cine este mai slab în oșteni[86].

76. Allah va spori călăuzirea celor care sunt bine călăuziți, iar faptele bune care rămân[87] vor avea mai bună răsplată de la Domnul tău și o mai bună urmare[88].

77. L-ai văzut pe acela care nu a crezut în versetele Noastre și a zis "Mi se vor dărui mie[89] neîndoielnic avere și copii?"

78. Oare a pătruns el Necunoscutul sau a încheiat el un legământ cu Cel Milostiv?[90]

79. În nici un caz! Iar Noi vom scrie ceea ce spune și-i vom spori Noi chinul[91]

80. Noi vom lua de la el moștenire ceea ce spune el[92] și va veni la Noi singur.

81. Ei și-au făcut alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători [împotriva pedepsei].

82. Dar dimpotrivă! [Acești zei] se vor lepăda de adorarea lor și le vor fi lor dușmani.

83. Tu nu ai văzut că Noi am trimis șeitanii asupra necredincioșilor ca să-i ațâțe pe ei cu furie?

85) Allah le dă lor răgaz până la întâlnirea cu Domnul lor și până la sosirea sorocului, când vor vedea fie o pedeapsă în timpul vieții - cum este uciderea, luarea în captivitate și umilința - așa cum s-a întâmplat în bătălia de la Badr - fie pedeapsa din Ziua Învierii.

86) Are mai puține ajutoare.

87) Faptele ale căror foloase rămân.

88) Urmare și întoarcere.

89) În Viața de Apoi.

90) Pentru că el nu poate să cunoască acest lucru decât prin una din aceste două căi.

91) Ca răsplată din pricina batjocurii.

92) Averea și copiii îi vom lua de la el, iar el va veni în Ziua Învierii singur, fără nimeni și nimic care i-ar putea fi de ajutor.

84. Deci nu te grăbi împotriva lor![93] Noi ținem socoteala precisă [a tuturor faptelor lor].

85. În Ziua în care îi vom aduna pe cei cu frică la Cel Milostiv, venind grupuri,[94]

86. Și-i vom mâna pe nelegiuiți către Gheena ca [pe o turmă] la adăpătoare,

87. Ei nu vor putea mijloci, afară de aceia care au făcut un legământ față de Cel Milostiv![95]

88. Și ei[96] zic: "Cel Milostiv și-a luat un fiu!"[97]

89. Voi spuneți un lucru cumplit!

90. Aproape că cerurile se crapă de aceste [vorbe], pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme,

91. Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu,

92. În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu!

93. Toți cei care se află în ceruri și pre pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi,

94. El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine.

95. Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur[98].

96. Acelora care cred și săvârșesc fapte bune Cel Milostiv le va arăta iubire.

97. Și Noi l-am făcut ușor, în limba ta, pentru ca tu să-i binevestești prin el pe cei cu frică[99] și să previi prin el un neam neînduplecat[100].

98. Și câte neamuri am nimicit Noi înainte de ei! Mai simțești vreun singur [om] din ele? Sau mai auzi tu cea mai mică șoaptă a lor?

93) Cu pedeapsa, pentru a curăți pământul de ei.

94) Asemeni călăreților care vin la regii lor pentru a-și primi darurile.

95) Nu vor putea mijloci decât acei credincioși cărora Allah le va îngădui, pentru faptele bune pe care le-au săvârșit, cum sunt profeții, martirii etc.

96) Creștinii, evreii și arabii păgâni.

97) Adică Isus, Ezra și îngerii.

98) Fără nici un fel de slujitori sau sprijinitori sau de cei care au pretins că le vor fi mijlocitori.

99) Cu frică de pedeapsa lui Allah.

100) Neamul Qurayș, care refuză să primească Adevărul.

SURAT TA-HA[1]

(Mekkană [45]; 135 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ta, Ha.

2. Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit[2],

3. Ci ca o vestire pentru acela care se teme [de Allah],

4. [Și ca] o revelație de la Acela care a creat pământul și cerurile cele înalte.

5. Cel Milostiv care s-a așezat pe Tron,

6. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pre pământ, precum și cele care se află între cele două și sub țărână[3].

7. Și dacă tu rostești vorbele cu glas tare, El știe, [neîndoielnic], taina și ceea ce este chiar și mai ascuns[4].

8. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! Ale Lui sunt numele cele mai frumoase![5]

9. Oare ai aflat tu istoria lui Moise?

10. Când a văzut el un foc și a zis către familia lui: „Rămâneți [aici]! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!”.

11. Și când a ajuns la el[6], a fost el strigat: „O, Moise!

1) Numită astfel după literele respective care apar în versetul (1); Vezi 2:1 și nota. Se spune că este unul dintre numele sau epitetele Profetului, iar după o altă interpretare ar însemna "Ei, omule!" într-un vechi idiom arab.

2) Pentru ca tu să te ostenești din pricina regretului pentru ei și pentru necredința neamului tău; "nefericit" cu sensul de "obosit".

3) Toate sunt sub autoritatea Lui, fără să se poată schimba nimic fără voia Sa.

4) Cum ar fi gândurile, căci cunoașterea Lui cuprinde totul, adică atât ceea ce este vizibil, cât și ceea ce este ascuns și tăinuit.

5) Cele nouăzeci și nouă de epitete.

6) La foc.

12. Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ţi încălţările tale, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuwa!

13. Eu te-am ales(7), deci ascultă la ceea ce ţi se revelează!

14. Eu sunt Allah şi nu există altă divinitatea în afară de Mine! Aşadar, venerează-Mă(8) şi împlineşte Rugăciunea [*As-Salat*], pentru pomenirea Mea!(9)

15. Ceasul va sosi - de-abia îl mai ţin ascuns - pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după cum se osteneşte!

16. Şi să nu te abată de la el(10) acela care nu crede în el şi urmează poftei sale, pentru ca să nu pieri!

17. Dar ce este aceea din [mâna ta] dreaptă, Moise?"

18. A răspuns el(11): „Acesta este toiagul meu, pe care mă sprijin şi cu care scutur frunze pentru oile mele şi de la care mai am şi alte foloase".

19. A zis(12): „Aruncă-l, Moise!"

20. L-a aruncat şi iată-l [preschimbat într-] un şarpe ce se târa.

21. A zis(13): „Ia-l, fără să te temi, căci Noi îl vom readuce la prima sa stare!(14)

22. Şi strânge mâna ta la subsuoară! Ea va ieşi albă, fără nici o vătămare – o altă minune,

23. Pentru ca să-ţi arătăm [şi altele] din minunile Noastre cele mai mari!

24. Şi purcede tu către Faraon,(15) căci el întrece orice măsură!"

7) Pentru proorocire.
8) Numai pe Mine.
9) Pentru a Mă pomeni pe Mine cu inima, cu limba şi cu toată fiinţa ta.
10) De la credinţa la sosirea acestui Ceas, adică a Învierii.
11) Moise.
12) Allah.
13) Allah.
14) Îl vom face din nou toiag, cum a fost iniţial.
15) Porneşte către el şi cheamă-l să se închine Mie, avertizându-l asupra răzbunării Mele.

25. A zis[16]: „Doamne, deschide-mi mie pieptul[17]

26. Și ușurează-mi mie lucrul [ce trebuie să-l împlinesc]

27. Și dezleagă-mi nodul limbii mele,[18]

28. Pentru ca ei să priceapă vorbele mele!

29. Și dă-mi mie un sfetnic din familia mea,[19]

30. Pe Aaron, fratele meu,

31. Sporind prin el forța mea

32. Și fă-l pe el părtaș la lucrul meu,[20]

33. Pentru ca noi să Te lăudăm mereu

34. Și să Te pomenim mereu!

35. Iar Tu întotdeauna ne-ai văzut pe noi, [știind astfel tot ceea ce noi facem]!"[21]

36. A zis[22]: „Cererea ta a fost împlinită, Moise!

37. Și Noi ți-am mai dăruit grația Noastră și altă dată,

38. Când i-am revelat mamei tale ceea ce a fost revelat:

39. „Așează-l pe el într-un sicriaș și aruncă-l pe el în valuri, pentru ca apoi apa fluviului să-l arunce la mal, de unde îl va lua un dușman al Meu și dușman al lui!" Și am pogorât asupra ta dragostea Mea [și să fi iubit și de ceilalți], pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei.[23]

16) Moise.
17) Pentru a pătrunde mesajul în inima mea.
18) Pentru a putea vorbi în limba lui Faraon.
19) Care să mă ajute în transmiterea mesajului.
20) La transmiterea mesajului.
21) Cunoscându-ne foarte bine.
22) Allah.
23) Am făcut ca tu să fii iubit de oameni.

40. Și iată cum sora ta mergea, [urmându-te], și a zis ea: „Să vă arăt eu pe cineva care să-l întrețină[24] și să-l crească?" Și te-am înapoiat Noi mamei tale, pentru ca ea să se bucure și să nu mai fie mâhnită! [Și atunci când] ai ucis un suflet[25], Noi te-am mântuit de întristare. Și te-am încercat Noi în fel și chip. Apoi tu ai rămas ani în șir printre neamul din Madyan[26]. Apoi ai venit [aici], așa cum a fost orânduiala, Moise!

41. Și te-am ales Eu pentru [slujirea] Mea[27].

42. Pleacă tu împreună cu fratele tău, cu minunile Mele, și să nu încetați să Mă pomeniți pe Mine!

43. Duceți-vă la Faraon[28], căci el a întrecut orice măsură!

44. Și spuneți-i lui vorbe blânde! Poate că el își va aduce aminte sau se va teme!"[29]

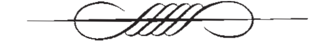
45. Au zis ei[30]: „Doamne, ne e frică să nu ne pedepsească degrabă și să nu întreacă măsura".[31]

46. A zis[32]: „Nu vă fie frică! Eu sunt lângă voi. Aud și văd.

47. Deci mergeți la el și ziceți: "Noi suntem solii Domnului tău. Trimite-i pe fiii lui Israel împreună cu noi și nu-i mai chinui![33] Venim la tine cu un semn de la Domnul tău. Pacea asupra aceluia care urmează calea cea dreaptă!

48. Ni s-a revelat nouă că osânda este pentru acela care tăgăduiește credința și îi întoarce spatele"!

49. Atunci a zis[34]: „Și cine este Domnul vostru, Moise?"

24) Să-l alăpteze.
25) Un egiptean din neamul lui Faraon, când a venit în ajutorul unui israelit.
26) În compania profetului Șuayb.
27) Te-am făcut profet onorat și binecuvântat.
28) Porunca este adresată lui Moise și lui Aaron.
29) De pedeapsa Mea.
30) Moise și Aaron.
31) Și să poruncească uciderea noastră.
32) Allah.
33) Slobozește-i din robie.
34) Faraon.

50. I-a răspuns el[35]: „Domnul nostru este acela care a dat fiecăruia firea sa și apoi l-a călăuzit”.[36]

51. Atunci l-a întrebat[37]: „Și ce spui despre neamurile cele vechi?”

52. I-a răspuns[38]: „Știința despre ele se află la Domnul meu într-o carte[39]. Domnul meu nu greșește și nu uită.

53. El este acela care v-a făcut pământul ca leagăn[40] și v-a făcut vouă pe el drumuri și a pogorât apa din cer." Și prin ea am făcut să răsară soiuri de felurite plante.

54. Mâncați și lăsați să pască vitele voastre![41] Întru aceasta sunt semne pentru cei dăruiți cu minte.

55. Din el[42] v-am creat[43], în el vă vom întoarce și din el vă vom scoate încă o dată”.

56. Și i-am arătat Noi[44] toate semnele Noastre, însă el le-a tăgăduit și nu a voit [să creadă].[45]

57. Și a zis el[46]: „Ai venit la noi ca să ne scoți din pământul nostru cu vrăjile tale, Moise!

58. Îți vom aduce și noi vrăji asemenea lor. Deci hotărăște între noi și tine o întâlnire de la care să nu lipsim nici noi, nici tu, într-un loc convenabil!”

59. A zis[47]: „Întâlnirea cu voi va fi în ziua de sărbătoare și lumea să se adune dimineața!”

35) Moise.
36) L-a călăuzit către ceea ce îi este de folos.
37) Faraon.
38) Moise.
39) Tabla păstrată.
40) Așternut sau pat.
41) Din ele.
42) Din pământ.
43) L-am creat pe strămoșul vostru Adam.
44) Lui Faraon.
45) Să creadă în Allah Cel Unic.
46) Faraon.
47) Moise.

60. Și a plecat Faraon, a adunat vicleșugul său[48] și apoi s-a întors [la întâlnire].

61. Le-a zis Moise: „Vai vouă! Nu născociți minciună împotriva lui Allah, căci vă va nimici cu pedeapsa Lui! Iar aceia care vor născoci, vor pierde!"

62. Și au discutat ei între ei[49] despre lucrul lor, dar au ținut aceasta într-ascuns.

63. Apoi au zis ei[50]: „Aceștia sunt doi vrăjitori care voiesc să vă alunge din pământul vostru cu farmecele lor și să vă ia rânduiala voastră cea desăvârșită.

64. Adunați-vă, așadar, vicleșugul vostru și veniți într-un singur rând, căci astăzi va izbândi acela care va fi deasupra!"

65. Apoi au zis[51]: „O, Moise, arunci tu [primul, toiagul tău] sau vom fi noi primii care aruncă?"

66. El[52] a zis: „Ba aruncați voi!" Și i s-a părut lui că funiile și toiegele lor[53] se târăsc în urma vrăjii lor.

67. Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său.

68. Atunci i-am zis Noi: „Nu te teme, căci tu vei fi deasupra!

69. Aruncă ce ai în dreapta ta și aceasta va înghiți ce au făcut ei, căci ei au făcut doar vicleșug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el!".

70. Și vrăjitorii s-au aruncat, prosternându-se, și au zis: „Noi credem în Domnul lui Aaron și Moise!".

48) Vrăjitorii și obiectele cu care să viclenească împotriva lui Moise.
49) Vrăjitorii.
50) Când vorbeau într-ascuns.
51) Vrăjitorii și Faraon.
52) Moise.
53) Pe care le-au aruncat ei.

71. A zis[54]: „Credeți în el înainte ca eu să vă îngădui? El este mai marele vostru, care v-a învățat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă voi răstigni de trunchiurile palmierilor și astfel veți ști voi care dintre noi este mai aspru și mai statornic în chin!"

72. Au zis ei: „Noi nu te putem ține mai presus[55] decât dovezile limpezi care ne-au venit[56] și decât Cel care ne-a creat! Hotărăște ceea ce vrei să hotărăști, dar tu nu vei hotărî decât în această viață a lumii!

73. Noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte păcatele noastre și vrăjitoria la care ne-ai nevoit!" Iar Allah este mai bun [la răsplată] și mai statornic [la pedeapsă].

74. Cel ce vine nelegiuit la Domnul său, acela va avea parte de Gheena, în care el nici nu va muri, dar nici nu va trăi.

75. Iar aceia care vin la El credincioși și care au săvârșit fapte bune, aceia vor avea treptele cele mai înalte,

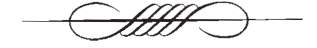
76. Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie. Veșnic vor avea ei sălaș în ele, căci aceasta este răsplata acelora care s-au curățit".[57]

77. I-am revelat Noi lui Moise: „Purcede noaptea cu robii Mei și croiește-le lor un drum uscat prin mare! Nu-ți fie teamă că vei fi ajuns din urmă[58] și nu-ți fie frică!"

78. Și a pornit Faraon pe urma lor cu oștenii săi, dar marea i-a cuprins pe ei și i-a acoperit cu totul.

79. Însă Faraon a dus poporul său în rătăcire[59] și nu l-a călăuzit pe drumul cel bun.

80. O, fii ai lui Israel, Noi v-am mântuit de vrăjmașul vostru[60] și v-am orânduit vouă întâlnire la coasta cea din dreapta a Muntelui! Și am pogorât asupra voastră mana și prepelițele!

54) Faraon.
55) Nu te putem prefera.
56) De la Allah, prin intermediul lui Moise.
57) De necredință și de păcate.
58) De Faraon și de oastea lui.
59) La pieire.
60) De Faraon și de neamul lui.

81. „Mâncați din bunătățile cu care v-am înzestrat, însă nu întreceți măsura întru aceasta, ca să nu vă lovească mânia Mea, căci, cel pe care-l lovește mânia Mea, este pierdut!

82. Eu sunt iertător cu acela care se căiește[61], crede și împlinește fapte bune și apoi se lasă călăuzit pe calea cea bună”.

83. „Și de ce te-ai grăbit [să te îndepărtezi] de neamul tău, Moise?”

84. A zis[62]: „Ei sunt pe urmele mele și eu am grăbit spre Tine, Doamne, pentru ca să fii mulțumit”.[63]

85. A zis[64]: „Noi am pus neamul tău la încercare, după tine[65], și As-Samiri[66] l-a dus pe el în rătăcire”.

86. Atunci s-a întors Moise la neamul său, mânios și mâhnit, și a zis: „O, neam al meu! Nu v-a făcut Domnul vostru frumoasă făgăduire[67]? Legământul a fost prea lung pentru voi[68] sau ați vrut să se abată asupra voastră mânia Domnului vostru și de aceea ați călcat făgăduința[69] făcută mie?”

87. Ei au zis: „Noi nu am călcat făgăduința dată ție cu voia noastră[70], însă noi am fost încărcați cu sarcini de podoabe ale neamului [lui Faraon] și le-am aruncat noi [în foc][71] și asemenea le-a aruncat și As-Samiri”.

61) Se căiește pentru necredința, idolatria, păcatele sau ipocrizia sa.
62) Moise.
63) Să fii mulțumit de mine pentru că m-am grăbit să mă supun poruncii Tale și să fiu credincios făgăduinței.
64) Allah.
65) După plecarea ta la întâlnirea cu Mine.
66) As-Samiri - un nume de origine egipteană cu sensul de "străinul", probabil o poreclă dată evreilor aflați în Egipt, sau un nume derivat de la numele orașului Samaria din Palestina.
67) Promisiunea de a-i revela Tora pentru a se întoarce la ei cu ea.
68) Timpul cât am lipsit de la voi.
69) Făgăduința de a rămâne statornici în religia mea până când mă voi întoarce.
70) Ci datorită vicleniei lui As-Samiri.
71) Pentru a le topi.

88. Și le-a scos[72] lor un vițel - un corp [neînsuflețit] cu muget - și ei au zis[73]: „Acesta este Domnul vostru și Domnul lui Moise, însă el l-a uitat".[74]

89. Oare n-au văzut ei că el nu le răspundea cu nici o vorbă și că el nu avea putere să le facă lor un rău sau să le fie spre folos?

90. Și le zisese și Aaron mai înainte[75]: „O, neam al meu! Voi ați fost numai ispitiți prin aceasta![76] Însă Domnul vostru cu adevărat este Cel Milostiv. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea!"[77]

91. Dar ei au răspuns: „Vom rămâne adoratori ai lui până ce se va întoarce Moise la noi".

92. A zis[78], atunci: „Ce te-a împiedicat, Aaron, când i-ai văzut că ei se duc în rătăcire,[79]

93. Să vii după mine?[80] Te-ai răzvrătit și tu împotriva poruncii mele?!"[81]

94. A zis[82]: „O, fiu al mamei mele! Nu mă apuca nici de barbă, nici de [părul din] cap! Mie mi-a fost teamă să nu zici: Tu i-ai dezbinat pe fiii lui Israel și nu ai așteptat porunca mea![83]"

95. A zis[84]: „Și care a fost socoteala ta, o, As-Samiri?"[85]

96. A răspuns[86]: „Eu am văzut ceea ce ei nu au văzut: am luat o mână [de țărână] de pe urma trimisului[87] și am aruncat-o [în foc]. Așa mi-a spus sufletul meu".

72) Le-a modelat.
73) As-Samiri și cei care au fost ademeniți de el.
74) Moise a uitat de el și s-a dus să-L caute pe Muntele Tor.
75) Adică înainte de revenirea lui Moise la ei.
76) Ați rătăcit, închinându-vă lui.
77) În ceea ce privește adorarea lui Allah și respingerea vițelului.
78) Moise.
79) Prin adorarea vițelului.
80) Să alergi după mine și să-mi spui ce s-a întâmplat.
81) De a-mi ține locul în absență și de a rezolva treburile neamului.
82) Aaron.
83) Lăsându-i fără păstor și nerămânând în mijlocul lor.
84) Moise.
85) De ce ai făcut acest lucru?
86) As-Samiri.
87) Gavriil, în opinia majorității comentatorilor.

97. A zis[88]: „Du-te! În această viață vei spune tu [la toată lumea]: „Nu mă atingeți[89]!" Și vei avea tu o întâlnire de la care nu vei putea lipsi[90]. Și privește la Domnul tău, căruia i-ai rămas credincios! Noi îl vom preface în pulbere și-l vom risipi în mare".

98. Ci Domnul vostru este numai Allah, afară de care nu există altă divinitate. Iar El le cuprinde pe toate cu știința.

99. Astfel îți povestim Noi istorisiri despre cele care au trecut și îți dăm Noi ție o pomenire[91] din partea Noastră[92].

100. Iar aceia care se îndepărtează de el [Coran] vor purta în Ziua Învierii o povară[93].

101. Și veșnic vor fi ei într-aceasta[94]. Și ce grea povară vor avea ei în Ziua Învierii!

102. Ziua în care se va sufla în trâmbiță și-i vom aduna pe cei nelegiuiți, învinețiți!

103. Și ei vor șușoti între ei: „Voi nu ați zăbovit decât zece [zile]"!

104. Noi știm mai bine ceea ce spun ei, când va zice cel cu purtarea cea mai aleasă dintre ei: "Voi nu ați zăbovit decât o zi!"

105. Te întreabă despre munți. Spune[95]: "Domnul meu îi va face praf, risipindu-i,

106. Și îi va lăsa[96] ca pe un șes neted,

88) Moise.

89) Și i-a zis Moise: Pleacă! Ești alungat din tabăra credincioșilor! Nu te va atinge nimeni cu un bine și nici tu nu vei atinge pe nimeni! [Aceasta era o pedeapsă curentă la neamul lui Israel: omul era îndepărtat și se dădea de veste că el este pângărit, pentru ca nimeni să nu se mai apropie de el].

90) Aluzie la judecată.

91) Coranul este numit Pomenire (*dhikr*) pentru că în el sunt pomenite toate cele de care au nevoie oamenii în legătură cu religia și cu viața lor, precum și toate binefacerile lui Allah.

92) Allah i se adresează lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

93) O pedeapsă grea.

94) În chinurile neîntrerupte.

95) O, Muhammed!

96) Va lăsa locurile pe care s-au aflat ei.

107. În care nu vei vedea ridicătură sau adâncitură.

108. În Ziua aceea îl vor urma pe cel care cheamă, fără abatere(97), iar glasurile vor coborî smerite înaintea Celui Milostiv [*Ar-Rahman*] și nu vei auzi decât o șoaptă.

109. În Ziua aceea nu va fi de folos mijlocirea, decât de la acela căruia Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] îi va îngădui și a cărui vorbă o va găsi plăcută.

110. El știe ceea ce se află în fața lor și ceea ce se află în urma lor, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința.

111. Fețele se vor pleca umilite în fața Celui Veșnic Viu [și] Atotputernic [*Al-Hayy, Al-Qayyum*] și nefericit va fi acela care va purta o nedreptate.

112. Dar acela care săvârșește fapte bune și este dreptcredincios nu are a se teme de nedreptate sau de oprimare.

113. Astfel l-am pogorât Noi: un Coran în [limba] arabă. Și am deslușit în el amenințările(98), pentru ca să fie ei cu teamă(99) și pentru ca să le trezească lor amintirea.

114. Și mai presus [de toate] este Allah - Regele, Adevărul [*Al-Malik, al-Haqq*]! Nu te grăbi cu [recitarea] Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința!"

115. Noi am încheiat un legământ cu Adam mai înainte(100), însă el l-a uitat și Noi nu am aflat în el tărie(101).

116. Și când Noi le-am zis îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!(102)", s-au prosternat ei, afară de Iblis, care s-a împotrivit.

97) Vor răspunde celui care îi cheamă la adunarea Învierii și vor veni spre el din toate părțile. Iar cel care-i cheamă este îngerul Israfil, care va suna în trâmbiță în Ziua Învierii.

98) Prin numeroase expresii, directe sau aluzive, prin numeroase pilde și prin prezentarea de dovezi.

99) De necredință și de păcate.

100) Legământul făcut cu Adam ca el să nu se apropie de pomul oprit.

101) Tăria de a ține legământul.

102) În semn de respect și nu în semn de adorare a lui.

117. Atunci am zis Noi: „O, Adam, acesta vă este vrăjmaș ție și soației tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit(103)!

118. El(104) este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol,

119. Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui”.

120. Și l-a ispitit pe el Șeitan, zicându-i: „O, Adam, vrei tu să-ți arăt pomul veșniciei(105) și împărăția care nu piere?”

121. Și au mâncat ei doi din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului său(106) și a ajuns în rătăcire.

122. Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat pe el și l-a călăuzit.

123. El a zis(107): „Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia(108)! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea(109), acela care va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit(110).

124. Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea(111) va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.

125. El va zice: „Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător?(112)”

126. Îi va zice lui(113): „Așa cum versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!”

103) Pe pământ.
104) Raiul.
105) Cel care mănâncă din el va fi veșnic nemuritor.
106) Încălcând porunca pe care i-o dăduse.
107) Allah i-a zis lui Adam, după ce a primit căința lui.
108) Voi oamenii sau, într-o altă interpretare, oamenii și Iblis care ispitește la fapte rele.
109) O carte și un profet.
110) Nici în această lume, nici în Viața de Apoi.
111) De la Mesajul Meu.
112) În viața lumească.
113) Allah Preaînaltul.

127. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar osânda din Lumea de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată.

128. Oare nu le folosește lor[114] spre bună călăuzire câte neamuri au fost nimicite mai înainte de ei, în ale căror case merg ei [acum]? Întru aceasta sunt semne pentru cei care au minte.

129. Și de n-ar fi fost un cuvânt de la Domnul tău mai înainte, [pedeapsa] ar fi venit numaidecât, dar este un termen deja hotărât.

130. Rabdă ceea ce ei spun[115] și înalță laudă Domnului tău; înainte de răsăritul soarelui, înainte de asfințitul lui și în ceasurile nopții laudă-L, și la capetele zilei[116], poate că astfel vei fi tu mulțumit!

131. Și nu privi îndelung la ceea ce Noi am dat ca plăcere trecătoare unora dintre ei[117] și ca strălucire a vieții din această lume, pentru a-i încerca pe ei prin aceasta! Ceea ce Allah îți dă[118] va fi mai bun și mai dăinuitor.

132. Și poruncește neamului tău Rugăciunea [*As-Salat*] și fii statornic în ea! Noi nu-ți cerem câștig, fiindcă Noi îți dăm câștig ție, iar urmarea bună este a evlaviei.

133. Și zic ei: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său?"[119] Dar oare nu a venit la ei dovadă limpede care se află în scripturile de mai înainte de el?

134. Dar dacă Noi i-am fi nimicit printr-o pedeapsă mai înainte de el[120], atunci ar fi zis ei: „Doamne, de ce nu ne-ai trimis Tu un Profet, ca să fi putut urma semnele înainte ca noi să fi fost umiliți și loviți de rușine?"

135. Spune[121]: „Fiecare este în așteptare. Deci așteptați și voi! Și veți ști voi[122] cine sunt cei care se află pe drumul cel drept și cine a fost bine călăuzit".[123]

114) Neamului Qurayș.
115) Vorbele de batjocură și minciuna.
116) Repetare a rugăciunilor din zori și de la asfințit.
117) Unor necredincioși.
118) Ca răsplată în Viața de Apoi.
119) Revine cererea de a li se aduce minuni, asupra căreia s-a insistat și în 17:90-91.
120) Înainte de venirea lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - sau înainte de revelarea Coranului.
121) Necredincioșilor răzvrătiți.
122) În curând.
123) Adică Profetul și aderenții Săi sau idolatrii și adepții lor?

21 SURAT AL-'ANBIYA'[1]

(Mekkană [73]; 112 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Se apropie de oameni [termenul] socotirii cu ei[2], însă ei se îndepărtează cu nepăsare[3].

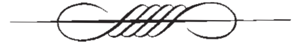
2. Nu le vine lor o îndurare nouă[4] de la Domnul lor fără ca ei să n-o asculte și să n-o ia în batjocură,

3. Cu inimi nepăsătoare;[5] iar cei care sunt nelegiuiți vorbesc în șoaptă[6]: „Este acesta altceva decât un om ca și voi? Voiți să veniți la vrăjitorie[7], când voi o vedeți limpede?"

4. El[8] zice: „Domnul meu știe ceea ce se spune și în cer și pre pământ. El, doară, este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*]".

5. Ba ei spun: „Sunt vise încurcate! Ba El le-a plăsmuit! Ba El este mai degrabă un poet![9] Să ne aducă o minune, așa cum au fost trimiși cei de mai înainte!"[10]

6. Nu a crezut înainte de ei nici o cetate din cele pe care le-am nimicit! Și oare ei ar crede?[11]

1) Titlul a fost dat de conținutul surei, în care se fac referiri la o serie de virtuți ale unor profeți.

2) Se apropie de oameni cererea socotelii din Ziua de Apoi și pedeapsa cu care au fost amenințați.

3) De ceea ce se voiește de la ei.

4) Aici, Coranul revelat treptat.

5) Inimile lor rămân indiferente față de sensurile Coranului.

6) Exagerează cu vorba în șoaptă, pentru a-i îndepărta pe oameni de la calea lui Allah.

7) Profetul Muhammed a fost acuzat de vrăjitorie, asemeni tuturor oamenilor care au venit cu mesaje, socotind că trimisul nu poate să fie decât un înger.

8) Muhammed.

9) Mesajul Său este socotit poezie, care este rod al imaginației.

10) Ei cer să le aducă minuni materiale, cum a fost cămila lui Salih, toiagul lui Moise etc., pentru ca să creadă.

11) Oare ei ar crede, dacă s-ar răspunde cererii lor și li s-ar da ceea ce propun, când ei sunt și mai trufași?

7. Nu am trimis înainte de tine decât numai bărbați[12] cărora le-am revelat. Întrebați-i pe oamenii Cărții[13], dacă voi nu știți![14]

8. Noi nu i-am făcut pe ei niște trupuri care nu mănâncă hrană[15] și ei nu au fost veșnici.[16]

9. Apoi le-am adeverit Noi făgăduința[17] și i-am mântuit pe ei și pe cei care am voit Noi[18] și i-am nimicit pe cei care au întrecut măsura.[19]

10. Noi v-am pogorât o Carte[20] în care se află pomenirea voastră[21]. Oare nu pricepeți?

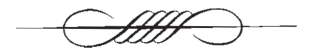
11. Și câte cetăți care au fost nelegiuite[22] am distrus Noi?! Și după ele am creat Noi alte neamuri?!

12. Și când ei simt asprimea Noastră[23], iată-i cum o iau la fugă, părăsindu-le!

13. „Nu fugiți, ci întoarceți-vă la cele cu care v-ați îmbuibat și la casele voastre, pentru ca voi să puteți fi întrebați!"[24]

14. Dar ei zic[25]: „Vai nouă! Noi am fost nelegiuiți!"

15. Și nu vor înceta aceste strigăte[26] ale lor până ce nu-i vom face niște miriști, stinși.[27]

12) Nu am trimis niciodată îngeri.
13) Pe erudiții dintre oamenii Cărții (Torei și Evangheliei).
14) Că trimișii au fost oameni!
15) Trupuri care nu au nevoie de hrană sau trupuri neînsuflețite.
16) În această lume, ei au fost muritori.
17) Că ei îi vor înfrânge pe dușmanii lor.
18) Dintre aderenții lor.
19) În necredință.
20) Coranul.
21) Ceea ce impune pomenirea și cinstirea voastră, pentru că el a fost revelat în limba voastră și prin intermediul unui Profet dintre voi.
22) Din cauza păcatelor și necredinței.
23) Pedeapsa Noastră coborâtă asupra lor.
24) Ironie la adresa lor și a situației lor.
25) Când sunt convinși că pedeapsa îi va lovi.
26) Adică să strige "Vai nouă!".
27) Morți, cu sufletele stinse.

16. Noi nu am creat cerul și pământul și ceea ce se află între ele, jucându-Ne![28]

17. Dacă am fi voit să facem o joacă[29], am fi făcut-o [din lucrurile apropiate] de Noi[30], dacă am fi făcut-o.

18. Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o facem să dispară[31] și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce Îi puneți Lui în seamă![32]

19. Ai Lui sunt cei din ceruri și de pre pământ. Iar aceia care sunt lângă El[33] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu ostenesc ei.[34]

20. Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească[35].

21. Dar iată cum își iau ei zei pe pământ care să poată să-i învie[36] [pe morți]!

22. Dacă s-ar afla în ele[37] alți dumnezei afară de Allah, amândouă ar fi stricate.[38] Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei[39].

23. El nu este întrebat despre ceea ce face[40], pe când ei[41] vor fi întrebați.

28) Ci pentru a le da harul Nostru, pentru ca după aceea ei să Ne aducă mulțumire și să se îndrepte către cele pentru care au fost creați.
29) Să ne amuzăm.
30) Am fi luat o soție sau un fiu.
31) Așa cum s-a întâmplat cu cetățile vechi.
32) Cum că ar avea un fiu etc.
33) Îngerii.
34) Pomenindu-L și slujindu-L.
35) Fără să obosească.
36) Să-i readucă pe cei morți la viață, dar fără a fi în stare de aceasta.
37) În cer și pe pământ.
38) Ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor.
39) Despre existența unor asociați ai Săi, în cer sau pe pământ.
40) Pentru că El era cârmuitorul absolut.
41) Robii Lui.

24. Sau iau ei în locul Lui alți dumnezei? Spune: „Aduceți dovada voastră[42]!" Acesta este mesajul celor care sunt cu Mine și Mesajul celor de dinainte de Mine!". Însă cei mai mulți dintre ei nu cunosc Adevărul și se întorc.

25. Și Noi nu am trimis înaintea ta nici un profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!"

26. Ei zic: „Cel Milostiv Și-a luat un fiu!"[43] Mărire Lui! Însă ei[44] nu sunt decât niște robi ținuți în cinste.[45]

27. Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după porunca Lui.[46]

28. El știe ce este înaintea lor și ce este în urma lor.[47] Iar ei nu mijlocesc decât pentru acela de care El este mulțumit, dar ei sunt cu teamă de El.

29. Iar pe acela dintre ei[48] care zice: „Eu sunt dumnezeu în locul Lui!" îl vom răsplăti cu Gheena, căci astfel îi răsplătim pe cei nelegiuiți.[49]

30. Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu[50]? Și oare tot nu cred ei?

31. Noi am făcut pe pământ munți neclintiți[51], pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei[52] să se poată călăuzi.

42) Pentru ceea ce plăsmuiți.
43) Dintre îngeri, căci au pretins că îngerii sunt fiicele lui Allah.
44) Îngerii.
45) Și aproape de El.
46) Și nu sunt neascultători față de porunca Lui.
47) El îi cuprinde cu știința Sa.
48) Dintre îngeri.
49) Căci nu există păcat mai mare decât politeismul și pretinderea calității de divinitate.
50) Adică animale și plante. Acest verset este confirmat de teoria științei moderne despre apariția pământului și a vieții pe el
51) Bine fixați, pentru a menține echilibrul pământului.
52) Oamenii.

32. Și Noi am făcut cerul ca un acoperiș bine păzit(53) și totuși ei sunt fără băgare de seamă la minunile lui.(54)

33. El este acela care a creat noaptea(55) și ziua(56), soarele și luna; și fiecare plutește pe cercul său.(57)

34. Și Noi nu am dat veșnicia nici unui om înainte de tine. Dacă tu mori, ar putea fi ei nemuritori?(58)

35. Fiecare suflet trebuie să guste moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele(59), în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.(60)

36. Și când te văd aceia care nu cred, nu te privesc altfel decât cu batjocură.(61) „Acesta este cel care vorbește [de rău] despre dumnezeii voștri?"(62) Însă ei în Mesajul Celui Milostiv nu cred.(63)

37. Omul a fost creat din grabă(64). Eu vă voi arăta semnele Mele(65), însă nu-Mi cereți să Mă grăbesc!(66)

38. Și zic ei: „Și când va veni această amenințare(67), dacă sunteți întru adevăr?"

53) Ca o boltă deasupra pământului, care nu este afectată de nici un fel de schimbare.

54) Minunile cerului - constând în soare, lună și ceilalți aștri - orânduite perfect, ceea ce dovedește existența unui Creator Înțelept și Atotputernic.

55) Pentru odihnă.

56) Pentru ca oamenii să se miște și să muncească în scopul dobândirii celor necesare vieții.

57) Se rotește pe orbita sa.

58) Nici un om, nici chiar profeții nu sunt nemuritori.

59) Vă încercăm cu nenorocirile și pentru a aduce mulțumiri la binefaceri.

60) Și veți fi răsplătiți pentru faptele voastre.

61) Fruntașii neamului Qurayș care îl luau în derâdere pe Profet și propovăduirea sa.

62) Și-i disprețuiește.

63) Și sunt, de aceea, mai îndreptățiți să fie luați în batjocură.

64) El este atât de grăbit în cererea sa ca lucrurile să se producă înainte de a le sosi timpul, de parcă ar fi creat dintr-o substanță care se numește grabă.

65) Dovezile adevărului amenințării Mele și apropierii pedepsei Mele în această lume și în Lumea de Apoi.

66) Să vi le aduc.

67) Ziua Învierii și pedeapsa.

39. Dacă ar şti cei care nu cred [momentul] când ei nu vor putea să oprească focul de la feţele lor, nici de la spatele lor şi nici nu vor putea ei să fie ajutaţi!

40. Însă acesta va veni asupra lor pe neaşteptate şi ei vor fi uluiţi şi nu îl vor putea îndepărta de ei şi nici nu li se va mai da răgaz.(68)

41. Au fost batjocoriţi şi alţi trimişi de dinainte de tine(69). Însă i-a înconjurat pe aceia care i-au batjocorit(70) întocmai aceia de care ei şi-au bătut joc(71).

42. Spune: „Cine vă apără noaptea şi ziua afară de Cel Milostiv?" Însă ei se feresc să-L pomenească pe Domnul lor.

43. Sau au ei dumnezei, afară de Noi, care să-i apere de Noi? Ei nu se pot ajuta nici pe ei înşişi şi nici nu vor fi ei ajutaţi împotriva Noastră.(72)

44. Ba Noi le-am dăruit acestora şi părinţilor lor plăcerile trecătoare, şi au avut ei parte de viaţă lungă.(73) Dar oare nu văd ei că Noi venim asupra pământului pe care îl îngustăm din toate părţile?(74) Şi oare ei vor fi biruitori?

45. Spune: „Eu vă previn prin ceea ce îmi este revelat".(75) Însă cei surzi nu aud chemarea, când sunt preveniţi.

46. Dar când îi atinge pe ei o adiere(76) a chinului Domnului tău, atunci zic ei: „Vai nouă! Noi am fost, într-adevăr, nelegiuiţi!"(77)

68) Nici o clipă.
69) O, Muhammed!
70) A venit peste ei.
71) Pedeapsa.
72) Nimeni nu va putea împiedica pedeapsa lor din partea Noastră.
73) Încât ei au ajuns să creadă că nu vor fi înfrânţi pe acest pământ.
74) Pentru necredincioşi.
75) De către Allah.
76) Cea mai uşoară pedeapsă.
77) Atunci se supun umiliţi şi recunosc că au fost nelegiuiţi, prefăcându-se surzi, întorcând spatele, crezând în zeii lor şi tăgăduindu-L pe Allah care i-a creat.

47. În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și nici un suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin[78]. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar[79], Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.

48. Noi le-am dat lui Moise și lui Aaron Cartea de îndreptare [*Al-Furqan*][80], ca o lumină[81] și o îndemnare pentru cei cu frică,

49. Pentru cei care se tem de Domnul lor,[82] chiar și atunci când nu sunt ei văzuți, și pentru cei care de Ceasul [de apoi] se tem.

50. Acesta[83] este un Mesaj binecuvântat pe care chiar Noi l-am pogorât. Și oare voi îl tăgăduiți?

51. Și i-am dat Noi mai înainte[84] lui Avraam călăuzirea pe drumul cel drept[85], pentru că Noi îl cunoșteam.[86]

52. Și când le-a zis el tatălui său și neamului său: „Ce sunt aceste chipuri[87] la care voi vă închinați?",

53. I-au răspuns ei: „Noi i-am aflat pe părinții noștri închinându-se la ele".[88]

54. A zis[89]: „Voi și părinții voștri ați fost în rătăcire învederată".

55. Au zis ei: „Tu ai venit la noi cu Adevărul sau tu ești dintre aceia care glumesc?"

56. Iar el a răspuns: „Ba nu! Domnul vostru este Stăpânul cerurilor și al pământului, care le-a creat pe ele, iar eu sunt unul dintre aceia care vă mărturisesc vouă despre aceasta.[90]

78) Fiecare suflet va primi ceea ce i se cuvine.
79) Metaforă pentru cunoașterea de către Allah a celor mai mărunte lucruri.
80) Tora.
81) După care să se călăuzească în întunericul ignoranței.
82) De pedeapsa Lui.
83) Coranul.
84) Mai înainte de Moise și Aaron.
85) Aceasta fiind credința în Dumnezeul Unic.
86) Am știut că este demn de ceea ce îi dăruim.
87) Chipurile zeilor ciopliți din piatră și lemn sau turnate din aramă.
88) Și i-am imitat pe ei.
89) Avraam.
90) Vă dovedesc lucrul acesta cu argumente.

57. Și, [jur] pe Allah! Eu voi urzi împotriva idolilor voștri(91), după ce veți întoarce spatele, îndepărtându-vă(92)".

58. Și i-a făcut pe ei fărâme(93), afară de cel mai mare dintre ei, astfel încât să se întoarcă spre el.(94)

59. Au zis ei: „Cine a făcut aceasta cu zeii noștri? El este, neîndoielnic, dintre cei nelegiuiți!"

60. Au zis [unii]: „Am auzit un fecior pomenindu-i pe ei.(95) El se cheamă Avraam".

61. Au zis: „Aduceți-l dinaintea oamenilor(96) pentru ca ei să facă mărturie!(97)"

62. Au zis [atunci]: „Tu ai făcut aceasta cu zeii noștri, Avraam?"

63. A răspuns el: „Ba a făcut-o cel mai mare dintre ei(98), acesta! Întrebați-i, dacă ei pot cuvânta!"

64. Atunci s-au întors la sufletele lor și au zis: „Așadar, voi sunteți cei nelegiuiți!(99)"

65. Apoi au întors capetele lor [zicând]: „Tu știi prea bine că aceștia nu vorbesc!"

66. Și a zis el(100): „Dar oare voi vă închinați, în loc de Allah, la ceva care nu vă este de nici un folos și nici nu vă poate face nimic rău?

67. Uff! pentru voi și pentru ceea ce adorați în loc de Allah! Oare voi nu pricepeți?"

68. Au zis: „Ardeți-l și ajutați-i pe zeii voștri, dacă voi vreți să faceți [ceva pentru ei]!"

91) Pentru a dovedi neputința lor.
92) Când veți pleca de lângă ei.
93) Cioburi.
94) Pentru a-l întreba despre cele întâmplate.
95) Vorbind de rău despre el.
96) În fața oamenilor.
97) Împotriva lui.
98) Idolul cel mai mare.
99) Prin faptul că voi vă închinați celor care nu cuvântă, nu vă pot face rău și nu vă pot fi de folos.
100) Avraam.

69. Dar Noi am zis: „O, foc! Fii răcoare și mântuire peste Avraam!"

70. Ei au vrut un vicleșug împotriva lui, însă Noi am făcut ca ei să fie cei mai în pierdere.

71. Și Noi l-am mântuit pe el și [asemenea] și pe Lot pe pământul pe care l-am binecuvântat pentru oameni(101).

72. Și i-am dăruit Noi pe Isaac(102) și pe Iacob, pe deasupra(103), și pe toți i-am făcut evlavioși.

73. Și i-am făcut Noi ocârmuitori, care au călăuzit [lumea] după porunca Noastră, și le-am revelat lor să facă fapte bune, să împlinească Rugăciunea [*As-Salat*] și să dea Dania [Az-Zakat] și ei Ne-au fost Nouă adoratori.

74. Iar lui Lot i-am dăruit Noi înțelepciune și știință și l-am mântuit pe el(104) din cetatea care săvârșea desfrâu, căci ei au fost un neam de oameni răi, nelegiuiți,

75. Și l-am făcut pe el să intre sub îndurarea Noastră, căci el era cu adevărat dintre cei evlavioși.

76. Și [adu-ți aminte de] Noe, când a chemat el, mai înainte(105), și i-am răspuns Noi și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de spaima cea mare(106).

77. Și l-am ajutat Noi împotriva neamului care ținea semnele Noastre de minciună. Ei erau un neam rău și i-am înecat pe ei cu toții.

78. Și [adu-ți aminte] de David și de Solomon, când au judecat asupra câmpului cultivat pe care au păscut noaptea oile neamului. Iar Noi am fost martori la judecata lor.

101) Pământul Șamului, Avraam poposind în Palestina, iar Lot în Sodoma.
102) Răspunzând cererii lui.
103) Fără să-l fi cerut, sau ca nepot.
104) De pedeapsa de care a fost lovită această cetate.
105) L-a chemat pe Domnul său să-i pedepsească pe cei care nu credeau în El.
106) De potop.

79. Noi l-am învățat pe Solomon să o înțeleagă și fiecăruia i-am dat putere de judecată și știință. Și i-am supus lui David munții și păsările, ca să aducă laudă(107). Și Noi le-am făcut(108).

80. Noi l-am învățat(109) meșteșugul cămășilor din zale, pentru ca să vă apere de asprimea voastră(110). Și oare sunteți voi mulțumitori?(111)

81. Iar lui Solomon [i-am supus Noi] vântul cel vijelios, ca să alerge la porunca sa pe pământul pe care Noi l-am binecuvântat(112). Și Noi am fost Atoateștiutori.

82. Și printre șeitani au fost unii care se cufundau pentru el și făceau și alte lucruri, iar Noi am fost păzitori peste ei.

83. Și [adu-ți aminte] de Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui(113): „M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!"

84. Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovise și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca îndurare din partea Noastră și ca amintire pentru adoratori.

85. Și [adu-ți aminte] de Ismail și de Idris și de Dhu-l-Kifl(114) - și toți erau răbdători.

107) Lui Allah, împreună cu el.

108) ***Povestea lui David și Solomon***: Într-o noapte au intrat niște oi într-o vie și au stricat-o. Stăpânul viei s-a plâns la Solomon și David. David a hotărât ca oile să fie date stăpânului viei drept despăgubire. Dar Solomon a zis: Ba să se dea via stăpânului oilor să o cultive și să îngrijească de ea până ce va redeveni așa cum fusese și să dea strugurii stăpânului ei, iar stăpânul viei să ia oile, să le pască și să beneficieze de toate veniturile provenind de la ele, până când stăpânul oilor îi va da via înapoi. Și i-a dăruit Allah pe Solomon și pe David cu știință și înțelepciune și i-a supus lui David munții și păsările și l-a învățat meșteșugul confecționării cămășilor de zale care-i salvează pe luptători de la moarte în timpul războiului. Iar lui Solomon i-a supus vântul care adie ușor, pentru a alerga la porunca sa către pământul binecuvântat al Șamului. De asemenea, i-a supus lui șeitanii care se cufundau în mare și făceau și alte lucruri, iar Allah l-a apărat pentru ca nici unul din acești șeitani să nu-i pricinuiască vreun rău.

109) Pe David.

110) De loviturile îndreptate împotriva voastră în timpul luptei.

111) Față de binefacerile lui Allah.

112) Șamul.

113) Ca să-l izbăvească de nenorocirea care l-a lovit.

114) Identificat de unii exegeți cu profetul Ezechiel

86. Și i-am făcut Noi să intre în îndurarea Noastră, căci ei au fost cu adevărat dintre cei evlavioși.

87. Și [adu-ți aminte] de Dhu-n-Nun(115), când el a plecat furios și și-a închipuit că Noi nu vom mai avea putere asupra lui. Atunci el a strigat în întunecimi: “Nu există altă divinitate în afară de Tine! Slavă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuiți!”(116)

88. Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mâhnire(117). Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși.

89. Și [adu-ți aminte] de Zaharia, când Îl chema el pe Domnul său: „Doamne, nu mă lăsa singur, căci Tu ești cel mai bun dintre moștenitori!”

90. Și i-am răspuns Noi(118) și i l-am dat lui pe Ioan și am tămăduit-o pentru el pe soața lui(119). Ei se întreceau în bine și Ne chemau cu dorință și cu teamă și erau evlavioși față de Noi.

91. Și [adu-ți aminte] de aceea care și-a păstrat castitatea ei(120). Și am suflat Noi asupra ei prin duhul Nostru(121) și am făcut din ea și din fiul ei semn pentru [toate] lumile.

115) Supranume al lui Iona, însemnând "Stăpânul peștelui mare".

116) Pentru că am ieșit fără voia Ta. *Dhu-n-Nun [Iona]* a părăsit neamul său mânios, înainte ca Allah să-i îngăduie, căci nu a mai putut să-l suporte și și-a închipuit că Allah nu-l va necăji pe el. I-a avertizat că pedeapsa se va abate asupra lor după trei zile. Și-au ieșit din casele lor, invocându-L pe Allah să fie îndurător cu ei și nu s-a mai pogorât pedeapsa asupra lor. Iar el a plecat la mare și s-a urcat pe o corabie. Dar după ce a pornit, călătorii și-au dat seama că ea este prea încărcată și au tras la sorți ca unul dintre ei să sară în apă, astfel încât să se salveze ceilalți. Și sorții au căzut asupra lui Iona, așa încât el s-a aruncat în mare. Acolo l-a înghițit un pește mare, dar el s-a rugat pe când se afla în burta peștelui: Nu există altă divinitate în afară de Tine! Laudă Ție! Eu am fost păcătos. Allah i-a răspuns și l-a izbăvit de mâhnire. Astfel izbăvește Allah pe orice dreptcredincios de mâhnire, dacă se roagă Lui.

117) Căci peștele l-a aruncat pe mal.

118) Am răspuns chemării lui.

119) După ce ea fusese stearpă.

120) Fecioara Maria.

121) Arhanghelul Gavriil.

92. Această credință a voastră este o credință unică, iar Eu sunt Domnul vostru. Așadar, adorați-Mă pe Mine![122]

93. Dar ei s-au divizat între ei. Însă cu toții se vor întoarce la Noi.

94. Iară râvna aceluia care împlinește fapte bune și este dreptcredincios nu va fi tăgăduită, iar Noi o vom scrie pentru el.[123]

95. Și le este oprit [locuitorilor] unei cetăți pe care Noi am nimicit-o să se mai întoarcă,

96. Până ce vor fi lăsați să treacă Yagog și Magog[124], și ei se vor grăbi de pe toate înălțimile;

97. [Și atunci] va fi apropiată promisiunea cea adevărată[125], iar [în Ziua de Apoi], ochii celor care nu au crezut vor fi împietriți: „Vai nouă! Am fost cu nebăgare de seamă față de aceasta[126], ba am fost nedrepți!"[127]

98. "Voi și cei pe care îi adorați[128], în afară de Allah, veți fi hrană pentru Gheena, spre care voi veniți".

99. Dacă aceștia ar fi dumnezei, nu ar veni spre ea. Dar toți vor rămâne veșnic în ea.[129]

100. Ei vor scoate în ea gemete[130] și ei nu vor auzi în ea [nimic][131].

101. Aceia cărora li s-a promis de mai înainte [răsplata] cea mai bună din partea Noastră vor sta departe de ea.[132]

122) Îndemnul este adresat tuturor oamenilor.
123) În cartea faptelor sale.
124) Dacă barajul care oprește neamurile Yagog și Magog se va prăbuși cu puțin înainte de Ziua Învierii și aceștia vor coborî în grabă de pe toate înălțimile pământului și s-a apropiat Ziua de Apoi, care trebuie neapărat să vină, atunci vei vedea ochii necredincioșilor împietriți de groază, fără să se închidă și fără să clipească, holbându-se în fața marii spaime. Atunci necredincioșii se vor mustra, zicând: Vai nouă! Am uitat de această zi și n-am făcut nimic pentru ea. Am tăgăduit-o și am fost nelegiuiți față de noi înșine și față de ceilalți oameni.
125) Ziua de Apoi.
126) Nu am știut că este adevărul.
127) Față de noi înșine, prin refuzul și îndărătnicia noastră.
128) Adică idolii voștri.
129) Și nu vor avea nici o scăpare de Gheena.
130) Din cauza durerilor pricinuite de pedeapsă.
131) Nimic care să-i bucure, din pricina spaimei și a pedepsei aspre.
132) Departe de Gheena, adică de pedeapsa Infernului.

102. Ei nu vor auzi glasul[133] ei, și acolo unde vor pofti sufletele lor, ei vor rămâne veșnic.

103. Nu-i va întrista spaima cea mare[134] și îi vor întâmpina îngerii [zicându-le]: „Aceasta este Ziua voastră, care vi s-a promis".

104. În Ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi[135]. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou[136]. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.

105. Și Noi am scris în Psalmi[137], după pomenire[138]: "Robii Mei cei evlavioși vor moșteni pământul".

106. În aceasta[139] este un mesaj[140] pentru un neam [de oameni] care adoră!

107. Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.

108. Spune: „Mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn unic! Oare voi sunteți supuși voinței Lui [musulmani]?"

109. Și dacă, după aceea, ei întorc spatele[141], spune: „Eu v-am vestit vouă cu toată dreptatea, însă eu nu știu dacă este aproape ori este departe ceea ce vi s-a promis.

110. El știe vorbele rostite de voi cu glas tare și El știe și ceea ce ascundeți [în inimi][142].

133) Pentru că ei se vor afla departe de ceea ce i-ar putea înspăimânta din Gheena.

134) Din Ziua Învierii.

135) Metaforă pentru întunecarea stelelor lui, ștergerea semnelor și stricarea echilibrului lui.

136) Totul va fi făcut cum a fost creat inițial.

137) Cartea lui David.

138) După unii comentatori, Tablele pe care a fost scris totul înainte de facerea lumii, după alții, Tora.

139) În povestirile despre profeți și despre neamurile lor și în pildele despre cei nepăsători.

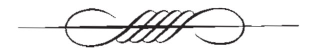
140) Suficient.

141) De la credința în Allah Cel Unic.

142) Și vă va răsplăti după toate acestea.

111. Și eu nu știu dacă aceasta[143] nu este o ispită pentru voi[144] sau o plăcere [trecătoare] până la un timp".[145]

112. El spune: „Doamne, judecă întru dreptate!" Și Domnul Nostru Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] este Cel la care se cere ajutor împotriva a ceea ce voi rostiți!"[146]

143) Amânarea răsplății.

144) Pentru a spori numărul păcatelor voastre.

145) Până la momentul morții voastre.

146) Împotriva minciunilor și plăsmuirilor îndreptate împotriva lui Allah și a Trimisului Său.

 SURAT AL-HAJJ[1]

(Medinită [103]; 78 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, voi oameni! Fiţi cu frică faţă de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului[2] va fi un lucru înspăimântător.

2. În ziua în care îl veţi vedea, va uita fiecare femeie care alăptează pe cel pe care ea îl alăpta[3] şi fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea ameţiţi, fără ca ei să fie beţi, dar osânda lui Allah va fi aspră.[4]

3. Printre oameni sunt unii care se ceartă în privinţa lui Allah, fără de ştiinţă, şi care îl urmează pe orice şeitan răzvrătit.

4. Căruia i-a fost scris[5] că pe acela care-l va lua drept ocrotitor el îl va duce în rătăcire şi îl va călăuzi către chinul Iadului.

5. O, voi oameni! Dacă sunteţi în îndoială cu privire la Înviere, Noi doară v-am creat din ţărână[6], apoi dintr-o picătură[7], apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne[8], cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită şi neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [puterea Noastră]. Şi Noi lăsăm să sălăşluiască în pântece ceea ce voim Noi până la un timp hotărât[9]; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeţi voi la vârsta bărbăţiei. Şi unii dintre voi mor [tineri], iar alţii sunt lăsaţi [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă[10], pentru ca să nu mai ştie nimic după ce au ştiut. Tu vezi pământul fără viaţă, iar dacă Noi pogorâm apa[11] asupra lui, el se mişcă, se umflă şi lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat.[12]

1) În traducere "Sura Pelerinajului", titlul fiind dat după versetul 27.
2) Cutremurul puternic care va precede Ceasul sfârşitului lumii.
3) De pruncul ei.
4) Teama de această pedeapsă i-a făcut să-şi piardă minţile.
5) I-a fost scris lui Şeitan.
6) Primul strămoş al vostru l-am creat din ţărână.
7) De spermă.
8) Vezi introducerea, capitolul 5, punctul 9.
9) Termenul naşterii.

6. Aceasta[13] pentru [ca să știți] că Allah este Adevărul și pentru [ca să știți] că El îi readuce la viață pe cei morți și El este Atotputernic [*Qadir*];

7. Și pentru [ca să știți] că Ceasul va sosi, fără îndoială, și [atunci] Allah îi va scula pe cei din morminte[14],

8. Dar printre oameni sunt unii care discută despre Allah, fără de știință, fără călăuzire și fără Carte Luminătoare,

9. Întorcându-se într-o parte cu semeție, pentru a-i abate [pe oameni] de la calea lui Allah. Aceștia vor avea parte de rușine în această viață și îi vom face pe ei să guste în Ziua Învierii chinul Focului.

10. [Și li se va spune lor][15]: "Aceasta[16] pentru ceea ce au săvârșit mai înainte mâinile tale, căci Allah nu este nedrept față de robi!"

11. Sunt unii dintre oameni care Îl adoră pe Allah pe o margine[17]: Dacă au parte de bine, sunt ei netulburați, dar dacă au parte de o încercare, atunci își întorc ei fața[18], pierzând și această lume și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea învederată!

10) Vârsta decrepitudinii, senilizării.

11) Sub formă de ploaie.

12) Allah vrea să-i convingă pe necredincioși despre adevărul Zilei de Apoi și le spune: O, voi oameni! Dacă vă îndoiți că Noi vă vom readuce la viață după ce ați murit, aduceți-vă aminte că Allah v-a creat pe voi la început din țărână, apoi a făcut din procreare un mijloc pentru înmulțirea voastră. Și ați fost voi o picătură alcătuită din două celule - spermatozoidul bărbatului și ovulul femeii -, apoi s-au fixat aceste celule în peretele uterului și au devenit un cheag, care s-a transformat într-o bucată de carne fără nici o formă, apoi s-au format în ea membrele și părțile corpului omenesc. Acesta rămâne în uter până ce devine făt, apoi pruncul crește și devine tânăr puternic și fie că moare, fie că trăiește și înaintează în vârstă până ce devine un bătrân care uită tot ce a știut mai înainte. Oare în toate aceste faze nu este dovada unei puteri deosebite care l-a creat pe om?! Readucerea omului la viață, după ce a murit, este un lucru mult mai ușor decât crearea lui. Readucerea oamenilor la viață pentru a doua oară seamănă cu învierea pământului stins, neînsuflețit, arid, peste care Allah pogoară ploaia, făcându-l să se miște, să se umfle, să se învioreze și să lase să răsară plantele minunate.

13) Ceea ce a fost pomenit în versetul anterior.

14) Îi va readuce la viață pentru judecată.

15) În Ziua Învierii.

16) Această umilire și pedeapsă.

17) După o altă interpretare: într-o manieră indecisă, șovăielnic.

18) Revenind la necredință.

12. Ei cheamă în locul lui Allah ceea ce nu le pricinuiește nici un rău și nu le este nici de ajutor[19]. Aceasta este rătăcirea adâncă!

13. Ei cheamă pe acela a cărui stricăciune este mai aproape decât ajutorul lui[20]. Ce rău aliat și ce rău tovarăș!

14. Allah îi primește pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune să intre în Grădini pe sub care curg pâraie. Allah face ceea ce voiește.

15. Acela care își închipuie că Allah nu-l va ajuta[21] în această viață și în Viața de Apoi să întindă o funie până la cer[22], iar apoi [să-și] taie [gâtul] și să vadă dacă vicleșugul său va îndepărta ceea ce îl înfurie![23]

16. Și astfel l-am pogorât Noi[24], în versete limpezi, iar Allah călăuzește pe cine voiește El.

17. [Allah va hotărî în Ziua Învierii] în legătură cu aceia care au crezut[25], cu aceia care au îmbrățișat iudaismul, cu sabeenii[26], cu creștinii, cu magii și cu aceia care i-au făcut asociați[27]. Allah va hotărî între ei în Ziua Judecății[28]. Allah este la toate Martor!

18. Oare tu nu vezi că dinaintea lui Allah se prosternează cei din ceruri și cei de pre pământ, soarele, luna, stelele, munții, copacii, vietățile și mulți oameni? Însă multora[29] li se cuvine osânda[30]. Iar acela pe care îl înjosește Allah, nu va afla pe cineva care să-i dea cinste[31]. Allah face ceea ce voiește![32]

19) Se întorc la credința în zei.
20) Idolii, a căror adorare are ca rezultat umilința și rușinea în această viață și pedeapsa în Viața de Apoi.
21) Pe Profetul Muhammed.
22) Să o lege de un obiect mai înalt decât el.
23) Adică faptul că Allah îl ajută pe Profetul Său.
24) Coranul.
25) Dreptcredincioșii musulmani care l-au urmat pe Muhammed.
26) Cei care au ajuns să adore stelele, plantele și îngerii.
27) Îndeosebi arabii necredincioși.
28) Și-i va conduce în Paradis pe cei care au crezut în El și au săvârșit fapte bune și în Infern pe cei care nu au crezut în El.
29) Dintre oameni.
30) Din cauza necredinței lor.
31) Făcându-l fericit.
32) După acest verset se recomandă prosternarea.

19. Aceștia doi sunt vrăjmași care se ceartă asupra Domnului lor(33). Însă acelora care nu cred li se vor tăia veșminte din foc, iar peste capetelor lor se va turna apă clocotitoare,

20. Cu care se vor topi cele pe care le au în burțile lor(34), precum și pieile [lor]

21. Și vor avea ei parte de bice de fier(35).

22. Și de câte ori vor încerca să iasă din el(36), [pentru a scăpa] de suferință, vor fi ei împinși înapoi [și li se va zice lor]: „Gustați chinul Focului!"

23. Allah îi va aduce pe cei ce cred și săvârșesc fapte bune în Grădini pe sub care curg pâraie și în ele vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar veșmintele lor vor fi în ele de mătase.

24. Ei vor fi călăuziți către cuvântul bun și vor fi călăuziți către calea Celui Vrednic de Laudă [*Al-Hamid*].(37)

25. Acelora care nu cred și împiedică de la calea lui Allah și de la Moscheea Al-Haram(38), pe care Noi am orânduit-o pentru oameni - atât pentru cel băștinaș, cât și pentru cel aflat în trecere -, precum și acelora care vor voi să o pângărească(39) întru nelegiuire, acelora le vom da Noi să guste dintr-o osândă dureroasă.

26. [Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: „Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea(40) pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!"(41)

33) Tabăra dreptcredincioșilor și tabăra necredincioșilor, care au atitudini diferite față de religia lui Allah și față de adorarea Lui.

34) Vintrele lor.

35) După o altă interpretare: ciocane de fier.

36) Din focul Infernului.

37) Către Paradis.

38) Moscheea din Mekka sau Mekka în general.

39) Prin politeism, prin împiedicarea pelerinajului la ea și prin săvârșirea de păcate în incinta ei.

40) De idoli și de murdărie.

41) Pentru cei care înconjoară templul Al-Ka'aba și pentru cei care își fac în preajma lui rugăciunea.

27. Și cheamă-i pe oameni la Pelerinaj(42) și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe,(43) sprintene, venind pe toate drumurile din depărtări,

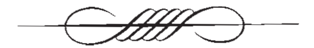
28. Pentru a vedea unele avantaje(44) ale lor și pentru a pomeni numele lui Allah în zile hotărâte(45) asupra vitelor cu care El i-a înzestrat. "Mâncați din ele(46) și dați să mănânce și celui nefericit și sărac"!

29. Apoi(47) să pună capăt celor ce le-au fost oprite lor(48), să-și împlinească legămintele lor(49) și să înconjoare Casa cea străveche(50).

30. Așa! Iar acela care cinstește lucrurile sfinte ale lui Allah va avea parte de bine(51) de la Domnul lui. Și vă sunt vouă îngăduite vitele, afară de ceea ce v-a fost pomenit(52). Și feriți-vă voi de murdăria idolilor și feriți-vă de vorbele mincinoase.

31. [Fiți] drepți în credința față de Allah, fără să-i faceți Lui asociați, căci acela care-I face lui Allah asociați este ca și cum ar cădea din cer și l-ar înșfăca păsările(53) sau l-ar arunca vântul într-un hău adânc.

32. Așa! Iar acela care cinstește rânduielile lui Allah [să știe] că aceasta(54) este din cuvioșia inimii!

42) Cheamă-i să întreprindă Pelerinajul [la Mekka].

43) Cămile obosite și slăbite din pricina drumului lung.

44) Avantajele provenind din negoțul pe care-l fac și alte foloase în această viață și în Viața de Apoi.

45) Primele zece zile din luna pelerinajului [Dhu-l-Hijja] sau ziua sacrificării și următoarele zile, în care este invocat numele lui Allah, asupra vitelor (cămile, bovine, ovine, caprine) ce sunt sacrificate în timpul Pelerinajului.

46) Din carnea lor.

47) După sacrificarea vitelor.

48) Să îndepărteze de pe corpul și părul lor mizeria din timpul stării de sacralizare, prin tundere și radere, tăierea unghiilor și îmbrăcarea veșmintelor obișnuite.

49) Legămintele de a săvârși fapte bune.

50) Numită astfel pentru că era cel mai vechi templu înălțat pentru ca oamenii să se roage în el.

51) De răsplată.

52) Vezi 5:3.

53) Și l-ar sfâșia în văzduh.

54) Cinstirea.

33. Voi aveți foloase de la ele [de la vite] până la un termen hotărât[55]; apoi locul de junghiere al lor este lângă Casa cea străveche.

34. Și pentru fiecare comunitate am rânduit Noi o ofrandă, pentru ca ei să pomenească numele lui Allah asupra vitei cu care i-a înzestrat. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și binevestește acelora care se umilesc,[56]

35. Acelora care, atunci când este pomenit numele lui Allah, li se cutremură inimile lor, acelora care rabdă ceea ce-i lovește[57] și acelora care plinesc Rugăciunea [*As-Salat*][58] și din cele cu care i-am înzestrat Noi fac milostenie.

36. Și [sacrificarea] cămilelelor[59] grase am hotărât-o Noi pentru a fi dintre rânduielile lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți numele lui Allah asupra lor[60], când ele se află cu piciorul legat [pregătite pentru a fi junghiate]. Apoi, când ele cad pe o parte[61], mâncați din ele și dați să mănânce și celui nevoiaș [care nu cere] și celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, pentru ca să fiți voi mulțumitori.

37. Nu vor ajunge la Allah carnea și sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră. Astfel vi le-am supus vouă, pentru ca voi să-L preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe voi. Și binevestește celor care săvârșesc fapte bune!

38. Allah îi apără pe cei care cred. Allah nu-i iubește pe cei haini[62] și necredincioși.

39. Li s-a îngăduit [să se apere] acelora care sunt atacați[63], căci ei sunt nedreptățiți. Iar Allah este în stare să-i ajute

55) Momentul sacrificării lor.
56) Acelora care sunt smeriți, supuși lui Allah.
57) Pe calea lui Allah.
58) În momentele hotărâte pentru ea.
59) Sau cămilele și bovinele.
60) Rostirea formulelor care preced sacrificiul, precum: În numele lui Allah! Allah este Cel mai Mare! Nu există altă divinitate în afară de Allah! Doamne, de la Tine este și pentru Tine este!
61) Metaforă pentru moartea lor, după ce au fost junghiate.
62) Care Îl hainesc pe Allah.
63) Celor împotriva cărora luptă idolatrii li se îngăduie să se apere chiar și prin luptă.

40. Pe aceia care au fost scoși din căminele lor pe nedrept, pentru că ei au zis: „Domnul nostru este Allah!" Și de nu i-ar opri Allah pe oameni, pe unii prin alții, ar fi dărâmate[64] chilii[65], biserici[66], temple[67] și moschei[68] în care numele lui Allah este pomenit atât de mult. Allah îi ajută neîndoielnic aceluia care-L ajută pe El. Allah este Tare [și] Puternic [*Qawiyy, 'Aziz*].

41. Aceștia [sunt] cei care - dacă Noi le dăm putere pe pământ[69] - împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], achită Dania [*Az-Zakat*], poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar sfârșitul [tuturor lucrurilor] Îi aparține lui Allah.

42. Iar dacă ei te învinuiesc de minciună, [să știi că] înainte de ei i-au socotit mincinoși [pe trimișii lor] neamul lui Noe, neamurile 'Ad[70] și Thamud[71],

43. Neamul lui Avraam și neamul lui Lot[72]

44. Și locuitorii din Madyan[73]. Și Moise a fost socotit mincinos[74]. Eu le-am dat un răgaz necredincioșilor, iar apoi i-am luat [cu pedeapsă]. Și cât de aspră a fost osânda Mea!

45. Și câte cetăți am nimicit Noi pentru că ele erau nelegiuite[75]! Iar ele sunt acum pustiite! Și câte fântâni părăsite! Și câte palate zidite![76]

46. Dar oare n-au umblat ei[77] prin lume și n-au avut ei inimi cu care să priceapă sau urechi cu care să audă? Nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.[78]

64) În sensul de anihilate, zădărnicite.
65) Ale mânăstirilor creștine.
66) Ale creștinilor.
67) Ale iudeilor.
68) Ale musulmanilor.
69) Sprijinindu-i împotriva adversarilor lor.
70) Neamul lui Hud.
71) Neamul lui Salih.
72) De asemenea, i-au socotit mincinoși pe profeții lor.
73) Neamul lui Șuayb.
74) Nu de către fiii lui Israel, ci de către egipteni.
75) Idolatre, necredincioase.
76) Sunt acum pustii.
77) Locuitorii orașului Mekka, care s-au ocupat de negoț.
78) Neajunsul nu se datorează sentimentelor lor, ci minților lor care urmează poftelor și se cufundă în indiferență.

47. Ei te grăbesc [să vii] cu pedeapsa! Allah nu-Și încalcă făgăduința Sa! Însă o zi la Domnul tău este cât o mie de ani, așa cum numărați voi.(79)

48. Și la câte cetăți nu le-am dat Eu răgaz, în vreme ce ele erau nelegiuite! Însă apoi le-am luat Eu [cu pedeapsă]! Și la Mine este întoarcerea!

49. Spune: „O, voi oameni! Eu sunt pentru voi numai un prevenitor limpede!

50. Aceia care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de iertare și de câștig din belșug,(80)

51. În vreme ce aceia care se străduiesc să zădărnicească versetele Noastre vor fi oaspeții Iadului".

52. N-am trimis Noi mai înainte de tine nici un mesager și nici un profet care să fi recitat [ceea ce i-a fost lui revelat], fără ca Șeitan să nu fi încercat să arunce [îndoială] în privința recitării sale. Însă Allah nimicește ceea ce Șeitan aruncă, apoi Allah întărește versetele Sale, căci Allah este Atoateștiutor, Înțelept [*'Alim, Hakim*].

53. Și El face din ceea ce aruncă Șeitan o încercare(81) pentru aceia care au în inimi o boală și ale căror inimi sunt neîndurătoare. Cei nelegiuiți sunt într-o dezbinare adâncă!(82)

54. Și să știe aceia cărora li s-a dăruit știința că el [Coranul] este Adevărul venit de la Domnul tău și să creadă în el și inimile lor să se supună lui! Allah este Călăuzitorul acelora care cred pe calea cea dreaptă.

55. Iar aceia care nu cred nu încetează să fie cu îndoială asupra lui(83) până când Ceasul(84) va veni peste ei pe neașteptate sau va veni peste ei osânda unei Zile cumplite.(85)

79) Adică Allah este Blând și Răbdător, nu se grăbește.
80) Adică de Paradis.
81) Îndoială sau ipocrizie.
82) În legătură cu Adevărul.
83) Asupra Coranului.
84) Ziua Învierii.
85) Ultima zi, adică Ceasul.

56. Stăpânirea va fi în Ziua aceea a lui Allah(86), care va judeca între ei. Aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune vor intra în grădinile plăcerii,

57. În vreme ce aceia care n-au crezut și au luat semnele Noastre drept minciună, vor avea parte de o osândă umilitoare.

58. Acelora care au purces, [părăsindu-și căminele], pe calea lui Allah, iar după aceea au fost uciși(87) sau au murit, Allah le va dărui o bună răsplată(88), căci Allah este cel mai bun dintre cei care dăruiesc.

59. El îi va lăsa să intre într-un loc pe care-l vor găsi plăcut(89), căci Allah este Atoateștiutor [și] Blând [*'Alim, Hakim*].

60. Așa! Iar pe acela care va pedepsi cu ceea ce a fost pedepsit, iar apoi va fi nedreptățit(90), Allah îl va ajuta; Allah este Îndurător, Iertător [*'Afuww, Ghafur*].

61. Aceasta(91) pentru că Allah face să intre noaptea în zi și să intre ziua în noapte(92) și pentru că Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [*Sami', Basir*].

62. Aceasta pentru că Allah este Adevărul(93), iar ceea ce cheamă ei(94) în locul Său este deșertăciune și că Allah este Cel mai Înalt [și] Cel mai Mare(95) [*Al-'Aliyy, Al-Kabir*].

63. Oare nu vezi că Allah pogoară apă din cer și pământul devine înverzit? Allah este Cel Binevoitor [și] Bine Știutor [*Latif, Khabir*].

86) Numai a lui Allah.
87) În lupta sfântă.
88) Primindu-i în Paradis.
89) Paradisul.
90) Acela care este victima atacului nelegiuiților. Versetul a fost revelat în legătură cu o ceată de companioni ai Profetului care s-a întâlnit cu un grup de idolatri în timpul lunii în care luptele erau interzise și le-au cerut idolatrilor să nu-i atace, însă aceștia au refuzat și atunci dreptcredincioșii au ripostat. Întrucât idolatrii au continuat și au fost nelegiuiți, musulmanii au continuat lupta împotriva lor până ce i-au nimicit.
91) Acest ajutor.
92) Potrivindu-le prin lungirea nopții și scurtarea zilei sau invers.
93) Adevăratul Dumnezeu, Cel fără seamăn și fără egal.
94) Idolatrii.
95) Nu are nevoie de robii Săi;

64. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pre pământ. Allah este Cel Deajuns pentru Sine [și] Cel Vrednic de Laudă [*Al-Ghaniyy, Al-Hamid*].

65. Oare nu vezi că Allah v-a supus vouă ceea ce este pe pământ, iar corăbiile plutesc pe mare din porunca Lui[96]? El ține cerul[97] să nu cadă peste pământ, decât cu voia Sa. Allah este Cel cu milă [și] Îndurător cu oamenii [*Ra'uf, Rahim*].

66. El este Cel care v-a dat viață[98], apoi vă dă vouă moarte, apoi vă va învia pe voi[99]. Dar omul este nemulțumitor!

67. Fiecărei comunități i-am hotărât Noi o rânduială pe care ea o urmează. Și să nu se certe cu tine despre acest lucru! Și cheamă la Domnul tău! Tu ești, neîndoielnic, pe o cale dreaptă!

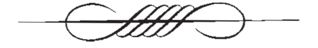
68. Iar de se vor certa cu tine, spune: „Allah știe mai bine ceea ce faceți voi!

69. Allah va judeca între voi în Ziua Învierii pentru cele asupra cărora sunteți cu păreri diferite!"

70. Oare nu știi că Allah cunoaște ceea ce este în cer și pre pământ? Acestea sunt într-o Carte[100] și acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!

71. Ei adoră în locul lui Allah lucruri despre care nu s-a pogorât nici o dovadă și despre care ei nu au știință. Iar cei nelegiuiți nu vor avea ajutor.

72. Și când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, cunoști pe chipurile celor care nu cred neplăcerea [supărarea și furia]. De-abia se stăpânesc să nu se arunce asupra acelora care le recită versetele Noastre. Spune: „Să vă vestesc vouă ceva mai rău decât aceasta? Focul! Allah le-a promis acelora care nu cred. Și ce rea soartă!"

96) Și v-a supus și marea, pe care corăbiile plutesc conduse de El, spre folosul vostru.

97) Planetele și stelele.

98) În pântecele mamelor voastre.

99) În Ziua de Apoi.

100) În Tabla păstrătoare.

73. O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziţi-o: Aceia pe care voi îi chemaţi în locul lui Allah(101) nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpeşte un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt şi cel care cere(102) şi cel de la care se cere!"(103)

74. Ei nu L-au preţuit pe Allah după adevărata Sa măsură. Allah este Cel Tare, Preaputernic [*Qawiyy, 'Aziz*]!

75. Allah alege trimişi dintre îngeri şi dintre oameni. Allah este Cel care Aude Totul [şi] Cel care Vede Totul [*Sami', Basir*]!

76. El ştie ceea ce se află înaintea lor şi ceea ce se află în urma lor(104) şi la Allah se întorc [toate] lucrurile.

77. O, voi cei care credeţi! Înclinaţi-vă, prosternaţi-vă şi adoraţi-L pe Domnul vostru şi faceţi bine! Poate că voi veţi izbândi!(105)

78. Şi luptaţi-vă pentru Allah(106) cu toată osteneala pe care El o merită! El v-a ales pe voi şi nu v-a impus în religie nici o greutate; ea este religia părintelui vostru Avraam. [Allah este] Cel care v-a numit pe voi musulmani atât mai înainte(107), cât şi în această [Carte](108), pentru ca Trimisul să fie martor(109) pentru voi şi pentru ca voi să fiţi martori pentru oameni(110). Împliniţi Rugăciunea [As-Salat], achitaţi Dania [Az-Zakat] şi legaţi-vă strâns de Allah, căci El este Stăpânul vostru! Ce minunat Stăpân şi ce minunat Ocrotitor!

101) Idolii.
102) Idolatrii.
103) Idolii.
104) Ceea ce au săvârşit şi ceea ce vor săvârşi.
105) La acest verset, cei care îl aud se prosternează.
106) Împotriva necredincioşilor, a întunericului şi a sufletului.
107) În scripturile anterioare revelării Coranului.
108) În Coran.
109) Că v-a trimis mesajele Domnului vostru.
110) Că trimişii v-au transmis vouă mesajele lui Allah.

SURAT AL-MU'MINUN[1]

(Mekkană [74]; 118 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Fără îndoială că izbândesc și sunt fericiți[2] dreptcredincioșii,

2. Care sunt smeriți[3] în Rugăciunea lor

3. Și care rămân departe de vorbele deșarte

4. Și care fac Dania [*Az-Zakat*]

5. Și care își păzesc castitatea [4]

6. Afară de soațele lor și de aceea ce stăpânesc mâinile lor drepte[5], căci pentru aceasta nu sunt ei învinuiți,[6]

7. În vreme ce aceia care caută mai mult de atât, aceia sunt nelegiuiți,

8. Însă aceia care sunt cu grijă față de cele încredințate și față de făgăduința lor

9. Și cei care veghează la Rugăciunea lor,[7]

10. Aceia[8] sunt moștenitorii,[9]

11. Cei care vor moșteni Firdawsul, și ei în el vor sălășlui.

12. Noi l-am creat pe om[10] din apa aleasă [venită] din lut.

1) În traducere "*Sura [Drept]credincioșilor*", numită astfel după versetul 1.

2) Vor izbândi și vor avea parte de fericire permanentă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi.

3) Umili și liniștiți, concentrați asupra Rugăciunii.

4) Își păstrează castitatea.

5) Femeile sclave care sunt în proprietatea lor, cu observația că Islamul îndeamnă la eliberarea sclavilor fie ca un act de adorație, fie ca mijloc de răscumpărare în unele cazuri.

6) Pentru că aceasta este un drept îngăduit.

7) Împlinind toate rugăciunile la vremea lor, fără a neglija nimic din ele.

8) Cei care întrunesc toate atributele menționate.

9) Cei care merită.

10) Pe oameni.

13. Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur,(11)

14. Apoi am făcut din picătură un cheag(12) și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.(13) Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun!

15. După aceasta veți fi voi morți,

16. Iar în Ziua Învierii veți fi voi readuși la viață(14).

17. Deasupra voastră am făcut Noi șapte straturi(15). Și Noi nu suntem cu nebăgare de seamă față de făpturi.(16)

18. Și Noi am pogorât apă din cer cu măsură(17). Apoi Noi am făcut-o să stea în pământ,(18) cu toate că avem puterea să o facem să dispară.

19. Și Noi v-am făcut vouă cu ajutorul ei grădini de curmali și vii, în care voi aveți roade multe și din ele voi mâncați.

20. Ca și un pom ce crește pe Muntele Sinai(19) și care dă ulei și hrană pentru cei care mănâncă,

21. Iar în vite(20) aveți voi o bună pildă, căci vă dăm vouă să beți din ceea ce ele au în pântece(21) și multe foloase aveți de la ele(22) și de la ele mâncați

22. Și pe ele(23) și pe corăbii sunteți purtați.

11) Adică uterul femeii.
12) Un cheag de culoarea sângelui lipicios.
13) Diferită de ceea ce a fost făcut.
14) Pentru a da socoteală și pentru răsplată.
15) Cele șapte ceruri.
16) Astfel încât să cadă peste ele și să le nimicească.
17) Astfel încât să fie suficientă.
18) Țâșnind în locurile în care Preaslăvitul a vrut să dea viață.
19) După o altă interpretare este vorba despre un munte din Palestina (Sayna') situat între Egipt și Al-Aqaba. În această zonă din Palestina și din Sinai au existat din cele mai vechi timpuri condiții foarte bune pentru cultivarea măslinului, socotit un pom binecuvântat.
20) Prin care se au în vedere cămilele, bovinele, ovinele și caprinele.
21) Laptele care se strânge în ugerul lor.
22) Le folosiți pe unele dintre ele pentru călărie și poveri, iar de la altele aveți lâna, părul, puii lor etc.
23) Pe cămile.

23. Noi l-am trimis pe Noe la neamul său și el a zis: "O, neam al meu! Adorați-L voi pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El. Oare nu vă temeți voi?"

24. Și au zis căpeteniile neamului său, care nu au crezut: "Acesta[24] nu este decât un om asemenea vouă, care voiește să se ridice deasupra voastră. Dacă Allah ar fi voit,[25] ar fi făcut să coboare[26] îngeri. Noi n-am auzit aceasta[27] de la străbunii noștri din vechime!

25. [Au zis unii dintre ei]: "Acesta nu este decât un bărbat posedat.[28] Deci așteptați voi până la un timp!"[29]

26. Și a zis el:[30] "Doamne! Ajută-mă pe mine, fiindcă ei mă învinuiesc de minciună!"

27. Și i-am revelat Noi: "Fă-ți arca sub ochii Noștri și după revelația Noastră! Iar când va veni porunca Noastră[31] și va clocoti cuptorul,[32] atunci du pe ea[33] din fiecare [specie] câte o pereche[34] și familia ta, afară de aceia asupra cărora s-a rostit cuvântul[35]! Și nu vorbi cu Mine pentru aceia care s-au purtat cu nelegiuire, căci ei sunt înecați!

28. Și după ce te vei așeza[36] tu și cei care sunt cu tine pe corabie, atunci spune: "Mărire lui Allah care ne-a izbăvit pe noi de neamul de nelegiuiți!"

29. Și mai spune: "Doamne, alege pentru mine un loc de coborâre[37] binecuvântată, căci Tu ești cel mai bun dintre coborâtori!"

24) Cel care cheamă la venerarea lui Allah.
25) Să trimită un mesager.
26) Din cer.
27) La care cheamă Noe.
28) Cuprins de nebunie.
29) Până ce el își va reveni din nebunie.
30) Noe.
31) Să coboare pedeapsa asupra lor.
32) La propriu, este cuptorul de pâine, dar figurat, este fața pământului.
33) Pe corabie.
34) Câte un mascul și câte o femelă din fiecare specie.
35) A fost luată hotărârea de nimicire a lor.
36) Te vei instala.
37) Loc de coborâre sau locuință.

30. Întru aceasta[38] sunt semne,[39] iar Noi suntem ispititori.[40]

31. Iar după ei am făcut Noi să se ivească mai apoi un alt neam.[41]

32. Și le-am trimis lor un trimis dintre ei, [pentru ca el să le spună]: "Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate afară de El! Oare voi nu vă temeți [de El]?"

33. Însă au zis căpeteniile neamului său care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug[42] în această lume: "Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și bea ce beți voi,

34. Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți.

35. Vă făgăduiește el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși!?[43]

36. Departe, departe este ceea ce vi se făgăduiește![44]

37. Nu este decât viața noastră lumească; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați![45]

38. El nu este decât un om care a născocit minciuna și a pus-o pe seama lui Allah și noi nu credem în el!"

39. A zis el:[46] "Doamne, ajută-mă pe mine, căci ei mă socotesc mincinos!"

40. A zis:[47] "Numai puțin și vor ajunge ei să se căiască!"

38) În ceea ce i s-a întâmplat lui Noe și neamului său.

39) Pentru cei care știu să tragă învățăminte.

40) Încercându-i pe robii Noștri pentru a vedea cine știe să tragă învățăminte și cine este nepăsător.

41) Neamul 'Ad, neamul profetului Hud.

42) Le-am asigurat o viață tihnită și îmbelșugată.

43) Din mormintele voastre, vii, așa cum ați fost.

44) Departe de a se întâmpla sau de adevăr este ceea ce vi se promite.

45) Unii mor și alții se nasc pentru a se stinge o generație și a veni o altă generație.

46) Trimisul lor.

47) Allah.

41. Și i-a cuprins pe ei strigătul,[48] cu toată dreptatea, și Noi i-am făcut ca o spumă [purtată de un torent]. Așadar, departe cu neamul de nelegiuiți![49]

42. Apoi, am creat Noi, în urma lor, alte neamuri.

43. Nici o comunitate nu poate grăbi și nici întârzia termenul său[50].

44. Apoi am trimis Noi trimișii Noștri unul după altul. Și de fiecare dată când trimisul venea la comunitatea lui, ei îl țineau de mincinos. Și Noi am făcut să urmeze unii după alții[51] și am făcut din ei povești pilduitoare[52]. Deci departe[53] cu un neam care nu crede!

45. Apoi i-am trimis Noi pe Moise și pe fratele său Aaron, cu semnele Noastre[54] și cu dovadă limpede,

46. La Faraon și la dregătorii lui, însă aceștia s-au semețit, căci erau un neam de trufași,[55]

47. Și au zis ei: "Să credem noi în doi oameni asemenea nouă, în vreme ce cei din neamul lor sunt înrobiți la noi?"

48. Și i-au socotit pe amândoi drept mincinoși, și au fost ei nimiciți.[56]

49. Și i-am dăruit lui Moise Cartea[57] pentru ca ei să fie călăuziți!

50. Și am făcut Noi din fiul Mariei și din mama lui un semn[58] și Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică[59] și cu izvor.[60]

48) Pedeapsa cea aspră sau strigătul unui înger.
49) Pieirea lor!
50) Care i-a fost hotărât pentru nimicire.
51) Să fie nimicite neamurile unul după altul.
52) N-au rămas decât poveștile despre ei.
53) Să piară!
54) Cu minunile.
55) Nu s-au lăsat înduplecați să-i elibereze pe fiii lui Israel din robie și să-i lase să plece cu Moise.
56) Înecați în mare.
57) Tora.
58) Al puterii Noastre nemărginite.
59) Loc ridicat, probabil Ierusalim, bun pentru ședere.
60) Un curs de apă.

51. O, trimișilor![61] Mâncați din cele bune[62] și împliniți fapte bune! Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.

52. Această comunitate,[63] a voastră, este o singură comunitate, iar Eu sunt Domnul vostru.[64] Deci fiți cu frică de Mine[65]!

53. Însă ei au rupt lucrul lor, [despărțindu-se în] secte[66]; fiecare sectă bucurându-se de ceea ce avea ea.[67]

54. Deci lasă-i în rătăcirea lor până la un timp![68]

55. Oare socotesc ei că ceea ce Noi le dăruim din bunuri și copii

56. Sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă? Nu, ei nu pricep[69]!

57. Aceia care au teamă de Domnul lor

58. Și aceia care cred în versetele Domnului lor

59. Și aceia care nu-I fac asociați Domnului lor

60. Și aceia care dau ce dau[70] cu inimile pline de frică [la gândul că] se vor întoarce la Domnul lor,[71]

61. Aceia se grăbesc către faptele bune și ei se întrec în ele.

62. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât este puterea lui,[72] iar Noi avem o carte[73] ce rostește adevărul și ei nu vor fi nedreptățiți.

61) Chemare adresată tuturor profeților.
62) Cele bune le-au fost îngăduite profeților.
63) În sensul de omenire în întregime, căci aproape toți profeții au propovăduit aceeași religie, identificată cu Islamul.
64) Fără nici un alt asociat.
65) De pedeapsa Mea.
66) S-au despărțit în privința credinței lor.
67) Socotind că ea are dreptate.
68) Până la timpul hotărât pentru nimicirea lor.
69) Să nu creadă rătăciții că bunurile cu care-i dăruim Noi în această viață sunt răsplată pentru ceea ce săvârșesc ei! Dimpotrivă, ei vor fi întrebați de ce nu au adus mulțumiri pentru ele și vor fi pedepsiți pentru nemulțumire și pentru necredință.
70) Ca milostenii.
71) Pentru a li se cere socoteală.
72) Allah nu cere robilor Săi decât ceea ce le stă în putință.
73) Cartea faptelor fiecărui rob.

63. Însă inimile lor[74] sunt în rătăcire de la aceasta și ei au alte fapte [rele] pe care le săvârșesc în afară de aceasta,

64. Până ce Noi îi luăm cu chinul pe cei mai înstăriți dintre ei și atunci iată-i pe ei cum strigă [implorând]!

65. "Nu strigați astăzi [implorând], căci nu veți fi ajutați din partea Noastră!

66. Versetele Mele v-au fost recitate vouă, însă voi v-ați întors pe călcâiele voastre,[75]

67. Semețindu-vă față de el,[76] și le-ați hulit când ați stat la povești noaptea."

68. Nu cugetă ei la ceea ce este spus?[77] Și oare le-a venit lor ceea ce nu le-a venit strămoșilor lor cei dintru început?

69. Sau poate că ei nu-l cunosc pe Trimisul lor și de aceea se leapădă de el?

70. Sau spun ei: "El este posedat!"[78] Ba el le-a adus lor Adevărul, iar celor mai mulți dintre ei nu le place adevărul!

71. Și dacă adevărul s-ar potrivi cu poftele lor,[79] s-ar fi stricat cerurile și pământul, precum și toți cei care se află în ele. Însă Noi le-am adus pomenirea lor,[80] dar ei de la pomenirea lor se întorc.

72. Sau ceri tu de la ei o răsplată? Dar răsplata Domnului tău este mai bună, iar El este cel mai bun dintre îngrijitori.

73. Tu doar îi chemi către o cale dreaptă,

74. Iar aceia care nu cred în Viața de Apoi se abat de la această cale.[81]

74) Inimile necredincioșilor.
75) Refuzând să le ascultați.
76) Față de Coran.
77) În Coran, pentru a vedea că el este Adevărul limpede.
78) Stăpânit de nebunie.
79) Provenind din sufletele lor nelegiuite.
80) Mândria lor, adică revelarea Coranului în limba lor.
81) Se abat de la Adevăr.

75. Dacă Ne-am fi îndurat de ei și am fi îndepărtat răul de la ei, s-ar fi îndârjit în nelegiuirea lor și ar fi rătăcit [mai departe în ea].

76. I-am apucat Noi cu chin, însă ei nu s-au supus Domnului lor și nu s-au rugat [Lui] cu umilință.

77. Până ce, atunci când le vom deschide Noi poarta către un chin aspru, iată-i pe ei acolo deznădăjduiți!

78. El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul și inimile(82). [Însă nici auzul, nici văzul, nici inimile lor nu le-au fost de nici un folos]. Însă voi sunteți atât de puțin mulțumitori!(83)

79. El este Cel care v-a răspândit pe voi pe pământ(84) și la El veți fi voi adunați.(85)

80. El este cel care dă viața(86) și dă moarte și la El se află schimbarea nopții și zilei.(87) Oare voi nu pricepeți?

81. Însă ei zic, asemenea cum au zis și cei de mai înainte.(88)

82. Zic ei: "Oare după ce vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai fi noi aduși la viață din nou?

83. Ni s-a făgăduit și nouă și părinților noștri, mai înainte, aceasta, însă acestea nu sunt decât legende(89) ale înaintașilor!"

84. Spune: "Cui îi aparțin pământul și cei care se află pe el, dacă voi știți?"

85. Ei vor zice: "Lui Allah!" Spune: "Oare voi nu voiți să luați aminte?"(90)

86. Spune: "Și cine este Stăpânul celor șapte ceruri și Stăpânul Tronului sublim?"

82) Pentru ca să auziți, să vedeți și să înțelegeți.
83) Față de această binecuvântare a lui Allah.
84) Ajutându-vă să vă înmulțiți.
85) În Ziua Învierii.
86) Făpturilor Sale, după trecerea prin fazele dezvoltării lor.
87) În privința lungimii lor.
88) Dintre comunitățile care i-au socotit pe trimișii lor mincinoși.
89) Minciuni scrise în cărțile lor.
90) Și nu o să știți că cel care a putut să facă prima dată un lucru poate să-l și refacă?

87. Ei vor zice: “[Ele sunt ale] lui Allah!“ Spune: “Și oare voi nu vă temeți?”[91]

88. Spune: “În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor și cine apără[92] și de cine nu există apărare,[93] dacă știți?"

89. Vor zice ei: “Ale lui Allah sunt!” Spune: “Și cum se face că sunteți voi fermecați?”[94]

90. Noi le-am adus lor Adevărul, însă ei sunt mincinoși[95].

91. Allah nu Și-a luat nici un copil și nu este nici o divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinități], fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei”[96]

92. [El este] Cunoscătorul tuturor celor nevăzute și văzute! Și El este mai presus de faptul că îi fac Lui asociați!

93. Spune: “Doamne, dacă Tu mă lași să văd ceea ce le este lor făgăduit,[97]

94. Atunci nu mă așeza, Doamne, întru neamul celor nelegiuiți!”

95. Noi avem puterea să-ți arătăm ceea ce le făgăduim.[98]

96. Respinge răul cu ceva care este mai bun![99] Noi știm prea bine ceea ce vorbesc ei!

97. Și spune: “Doamne, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor șeitanilor

91) De pedeapsa Lui pentru idolatria voastră și pentru că țineți de mincinoase știrile despre El și despre Trimisul Său?

92) Apără și ajută pe cine voiește, dacă este amenințat de vreun rău.

93) Nimeni nu se poate apăra, dintre aceia cărora El le dorește un rău, și nu poate scăpa de pedeapsa Lui.

94) Cum de sunteți înșelați în privința credinței în El și supunerii față de El, ca și cum ați fi fermecați?

95) Pretinzând că El ar avea un fiu și un asociat.

96) Mințind în mod evident.

97) Pedeapsa făgăduită lor.

98) Dar amânăm acest lucru până ce va veni termenul hotărât pentru aceasta.

99) Adică iertând și purtându-se bine.

98. Și eu caut scăpare la Tine, Doamne, pentru ca ei să nu se apropie de mine!"

99. Abia când vine moartea la unul dintre ei, zice el: "Doamne, adu-mă pe mine înapoi,(100)

100. Pentru ca eu să fac bine, în cele pe care le-am lăsat!" "Nicidecum!"(101) Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti.(102) Iar în urma lor(103) este o despărțire,(104) până în Ziua când vor fi sculați [din morți].

101. Iar când se va sufla în trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba întreolaltă.

102. Aceia ale căror balanțe vor atârna mai greu,(105) aceia vor fi cei fericiți,

103. Iar aceia ale căror balanțe vor atârna mai ușor,(106) aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și ei în Gheena vor avea sălaș veșnic.

104. Focul va arde fețele lor și buzele lor vor fi schimonosite.

105. "Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele, iar voi le-ați luat drept minciună?"

106. Ei vor zice: "Doamne, rătăcirea noastră ne-a învins și noi am fost un neam de oameni rătăciți!

107. Doamne, scoate-ne pe noi din el! Și dacă iarăși ne vom întoarce, suntem noi nelegiuiți!"(107)

100) Pe pământ, dându-mi viață din nou.

101) Acesta este răspunsul așteptat al lui Allah pentru acela care cere să se întoarcă la viață.

102) Fără să-i fie de nici un folos.

103) În urma morților.

104) Barzakh este o barieră, un obstacol, iar aici este lumea care separă ceasul morții de ceasul învierii, și care nu mai permite întoarcerea înapoi a celor care au murit.

105) Ale căror fapte bune vor atârna mai greu în balanță.

106) Ale căror fapte bune vor atârna mai ușor decât faptele rele.

107) Scoate-ne pe noi din foc și readu-ne la viață! Dacă ne vom întoarce din nou la necredință și la păcate, înseamnă că noi întrecem orice măsură, în nelegiuirea noastră.

108. El zice: "Rămâneţi în el umiliţi şi nu mai vorbiţi cu Mine!"(108)

109. [Pentru că au fost] o parte dintre robii Mei(109) care au zis: "Doamne, noi am crezut! Deci iartă-ne şi îndură-Te de noi, căci Tu eşti cel mai bun dintre cei îndurători!",

110. Însă voi i-aţi batjocorit, până aţi uitat pomenirea Mea, şi voi râdeaţi de ei.

111. Astăzi, eu îi răsplătesc pentru că ei au fost statornici, astfel încât ei să fie cei care izbândesc.

112. El(110) va zice: "Câţi ani aţi rămas voi pe pământ?"

113. Vor răspunde ei: "Am rămas o zi sau doar o parte dintr-o zi. Întreabă-i pe cei care ţin numărul!"

114. El va zice: "Nu aţi rămas voi decât puţin [timp]! Măcar dacă aţi şti voi!

115. Oare credeţi că v-am creat pe voi fără rost(111) şi că nu vă veţi întoarce la Noi?"(112)

116. Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!

117. Şi cel ce cheamă alături de Allah un alt dumnezeu, fără să aibă dovadă despre el, acela va da socoteală Domnului său. Iar necredincioşii nu vor izbândi!"(113)

118. Şi spune: "Doamne, iartă şi fii îndurător, căci Tu eşti Cel mai bun dintre cei îndurători!"(114)

108) În legătură cu izbăvirea de pedeapsă.
109) Dreptcredincioşii.
110) Allah Preaînaltul sau îngerul căruia i se va porunci să-i întrebe.
111) În joacă sau în deşert, fără înţelepciune.
112) Pentru răsplată?
113) Necredincioşii nu vor izbândi şi nu vor dobândi veşnicia în Paradis.
114) Cel mai bun dintre cei care sunt milostivi cu păcătoşii şi îi iartă dacă ei se căiesc.

24 SURAT AN-NUR[1]

(Medinită [102]; 64 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O sură[2] pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am impus-o[3] și în care Noi am trimis versete limpezi pentru ca voi să luați aminte.

2. Pe cea care preacurvește și pe cel care preacurvește biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri.[4] Și să nu vă apuce mila de ei în împlinirea legii lui Allah, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!

3. Cel care preacurvește nu se însoară decât cu o femeie care preacurvește sau cu o păgână, iar pe muierea care preacurvește nu o ia de nevastă decât un bărbat care preacurvește sau un păgân. Acest lucru le este oprit dreptcredincioșilor.[5]

4. Pe aceia care defăimează muieri cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuiți,

5. Afară de aceia care pe urmă se căiesc și se îndreaptă, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

6. Aceia care le defăimează pe soțiile lor[6] și nu au martori afară de ei înșiși, fiecare dintre ei trebuie să facă patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care spun adevărul

7. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca blestemul lui Allah să cadă asupra lui, dacă el este dintre cei care mint.

1) În traducere *"Sura luminii"*, după versetul 35.
2) Adică "Aceasta este o sură".
3) Ale cărei prescripții sunt absolut obligatorii.
4) Dar aceste lovituri nu trebuie să aibă ca rezultat fisurarea oaselor sau provocarea de răni.
5) Dreptcredincioșilor musulmani le sunt strict interzise concubinajul și adulterul. Căsătoria celor care preacurvesc nu este posibilă decât în condițiile menționate în acest verset și după ce ei s-au căit pentru păcatul lor.
6) Acuzându-le de infidelitate.

8. Însă osânda[7] va fi îndepărtată de la ea, dacă ea face patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care mint

9. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca mânia lui Allah să se abată asupra ei, dacă el[8] este dintre cei care spun adevărul[9].

10. Și dacă nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui și [faptul] că Allah este Iertător [și] Înțelept [*Tawwab, Hakim*]![10]

11. Cei care au venit cu minciuna[11] sunt un grup dintre voi. Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi![12] Fiecare om dintre ei are păcatul ce și l-a agonisit, iar aceluia căruia îi revine cea mai mare parte din ea va avea parte de mare chin.

12. De ce, atunci când ați auzit-o [această calomnie], nu au avut credincioșii și credincioasele o bănuială bună în sinea lor și de ce nu au zis "Aceasta este o minciună învederată"?

13. De ce nu au adus ei întru aceasta patru martori?[13] Iar dacă nu au adus ei martori, înseamnă că aceștia sunt la Allah mincinoși.

14. Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, v-ar fi ajuns pe voi un chin mare pentru ceea ce ați vorbit voi,

15. Căci l-ați rostit cu limbile voastre și ați spus cu gurile voastre lucrul despre care nu aveți nici o știință și l-ați ținut drept [lucru] ușor, când – de fapt – el este la Allah [un lucru] greu.

7) Pedeapsa cu biciuirea.

8) Adică soțul.

9) În cazul unor afirmații contradictorii ale celor doi soți, despărțirea dintre cei doi se decide pe cale juridică, orice uniune între cei doi fiind interzisă în viitor.

10) Se subînțelege: Ați fi voi în mare încurcătură.

11) Motivul revelării acestui verset a fost o calomnie la adresa Ayișei - soția Profetului - din partea unui grup de ipocriți, în frunte cu Abd Allah ibn Ubayy ben Salul, care a acuzat-o de adulter în timpul unei campanii în care l-a însoțit pe Trimis.

12) Allah se adresează Trimisului lui Allah și neamului Ayișei.

13) Martori drepți din rândul musulmanilor.

16. Și de ce, când ați auzit-o, n-ați zis voi: “Nu se cuvine să vorbim despre aceasta! Mărire Ție! Aceasta este o mare clevetire![14]

17. Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca asta niciodată, dacă sunteți dreptcredincioși.

18. Și Allah vă deslușește vouă versetele, iar Allah este Bineștiutor [și] Înțelept [*’Alim, Hakim*].

19. Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.

20. Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Lui și [faptul] că Allah este Cel cu milă, Îndurător [*Ra’uf, Rahim*], [voi ați fi aspru pedepsiți].

21. O, voi cei care credeți! Nu urmați pașii lui Șeitan! Aceluia care urmează pașii lui Șeitan el îi poruncește ticăloșia și lucrul oprit. Și de nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Sa, nici unul dintre voi nu ar fi curat nicicând[15]. Însă Allah curățește pe cine voiește El. Iar Allah este Cel care Aude Totul [și] Bineștiutor [*Sami’, ’Alim*].

22. Să nu jure cei înzestrați cu belșug și cu bogăție dintre voi că ei nu vor mai da [nimic] rudelor, sărmanilor și celor care purced pe calea lui Allah! Ci să ierte și să miluiască[16]. Oare nu voiți voi ca Allah să vă ierte vouă? Iar Allah este Iertător, Îndurător[17] [*Ghafur, Rahim*].

23. Aceia care defăimează femei evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare.

24. Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.

25. În Ziua aceea,[18] Allah îi va răsplăti după cuviință cu răsplata lor cea dreaptă și vor ști ei că Allah este Adevărul cel limpede [*Al-Haqq*].

14) Reproșul din versetele acestea este adresat acelora care au auzit minciuna și nu au respins-o în mod categoric.

15) De murdăria păcatelor.

16) Pe cei care le-au pricinuit lor rău.

17) Procedați cu ei așa cum ați voi să procedeze Allah cu voi.

18) În ziua când limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor.

26. [Femeile] cele rele sunt pentru [bărbații] cei răi, iar cei răi sunt pentru cele rele, după cum [femeile] cele bune sunt pentru [bărbații] cei buni, iar cei buni sunt pentru cele bune. Aceia vor fi nevinovați[19] cu privire la ceea ce spun alții despre ei. Ei au iertare și câștig ales[20]!

27. O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta pe sălășluitorii lor! Aceasta este mai bine pentru voi.[21] Poate că voi veți lua aminte!

28. Iar dacă nu găsiți pe nimeni în ele, nu intrați până ce nu vi se îngăduie vouă! Iar dacă vi se spune vouă "Întoarceți-vă!", atunci întoarceți-vă! Aceasta este mai curat pentru voi, iar Allah este Bineștiutor [*'Alim*] a ceea ce faceți voi.

29. Nu este nici un păcat dacă intrați[22] în case nelocuite,[23] în care se află un bine pentru voi.[24] Iar Allah știe atât ceea ce faceți voi pe față, cât și ceea ce țineți voi ascuns.[25]

30. Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor[26] și să-și păzească pudoarea lor![27] Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce fac ei.[28]

19) Cei buni sunt departe de orice suspiciune. Dintre aceștia fac parte și Ayișa și Safwan - *bunăvoința lui Allah asupra lor!*

20) Paradisul.

21) Decât să intrați dând buzna.

22) Fără să cereți permisiunea.

23) Nepregătite pentru a fi locuite de un anumit grup de oameni, așa cum sunt hanurile, băile, casele de oaspeți etc.

24) Un folos pentru voi.

25) Adică intenția cu care intrați în ele.

26) Să nu se uite la ceea ce este oprit.

27) Evitarea adulterului și păzirea părților intime de privirile celorlalți.

28) Se relatează că Ali a zis: Un bărbat a trecut, în vremea Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, pe una din ulițele orașului Medina și s-a uitat la o femeie și a privit și ea spre el. Șeitan i-a amăgit, făcându-i să creadă că nu s-au uitat unul spre celălalt decât din admirație. Dar în vreme ce bărbatul mergea pe lângă un zid, uitându-se spre ea, s-a izbit de zid, care i-a spintecat nasul. Atunci a zis el: Jur pe Allah că nu-mi voi spăla sângele până ce nu mă duc la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - pentru a-i povesti ce mi s-a întâmplat. A venit la el și i-a povestit și atunci a zis Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*: Aceasta este pedeapsa pentru păcatul pe care l-ai săvârșit. Și Allah a revelat acest verset.

31. Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gătelile[29] lor, afară de ceea ce este pe dinafară,[30] și să-și coboare vălurile peste piepturile lor[31]! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a muierilor lor,[32] sau a acelora pe care le stăpânesc mâinile lor drepte,[33] sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!

32. Căsătoriți-i pe cei care sunt singuri[34] dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre! Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare mila Sa, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] Bineștiutor [*Wasi', 'Alim*].

33. Iar aceia care nu află [cele de trebuință] pentru căsătorie să caute să trăiască în curăție până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mare mila Sa. Cu aceia dintre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte[35] care caută un contract [de eliberare din sclavie] încheiați voi acest contract[36], dacă voi știți că ei sunt buni, și dăruiți-le lor din bunurile lui Allah pe care El vi le-a dat vouă! Și nu le siliți pe sclavele voastre la curvie[37], dacă ele vor să rămână curate, căutând voi un profit trecător în această viață lumească! Iar dacă cineva le silește, Allah - chiar și după silirea lor - este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

29) Podoabe sau cosmetice tradiționale cu care-și colorau femeile ochii, mâinile și picioarele, sau locurile în care se puneau acestea.

30) Fața și palmele.

31) Să-și acopere capul cu vălul ei și să acopere cu acest văl sau cu orice altceva pieptul și gâtul ei în întregime.

32) Dreptcredincioase sau femei în general.

33) Roabele lor.

34) Pe cei și cele care nu au soții, respectiv soți, fie că nu au mai fost căsătoriți, fie că sunt văduvi sau divorțați.

35) Robii voștri.

36) Îndemn adresat stăpânilor de a-i elibera pe robii lor în schimbul unei sume de bani pe care aceștia o vor achita într-o anume perioadă de timp.

37) Unii arabi le constrângeau pe sclavele lor la practicarea prostituției, făcând din aceasta o sursă de câștig. Allah interzice acest lucru.

34. V-am trimis Noi vouă versete limpezitoare și pildă de la cei care s-au petrecut mai înainte de voi și îndemn pentru cei care au frică [de Allah].

35. Allah este lumina cerurilor și a pământului. Lumina Lui seamănă cu o firidă în care se află o lampă. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, nici de răsărit, nici de apus,[38] al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul[39]. Lumină peste lumină! Allah călăuzește către lumina Sa pe cine voiește El și Allah dă oamenilor pilde.[40] Iar Allah le știe pe toate.

36. [Aprinsă este ca o lumină] în case care a îngăduit Allah să fie înălțate[41] și în care este pomenit numele Său. În ele Îi aduc Lui laudă dimineața și seara

37. Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii [*As-Salat*] și de la achitarea Daniei [*Az-Zakat*], care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate.[42]

38. [Ei fac astfel] pentru ca Allah să le răsplătească faptele cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le adauge și din harul Său, căci Allah îi dăruiește fără socoteală[43] aceluia care voiește El.

39. Cât despre faptele acelora care nu cred, ele sunt ca o nălucire într-un pustiu întins, pe care cel însetat îl ia drept apă, dar când ajunge la el, nu găsește nimic. Însă el Îl găsește acolo pe Allah,[44] care îi va plăti întreaga lui socoteală căci Allah este grabnic la socoteală.

38) Situat într-un loc care este luminat de soare de la răsărit până la asfințit, cum ar fi pustiul întins sau vârful unui munte.

39) Datorită limpezimii și strălucirii lui.

40) Pentru a le face lucrurile mai ușor de înțeles, așa cum a procedat în acest verset, unde a comparat lumina pe care o reprezintă Coranul cu lumina lămpii din firidă.

41) Toate moscheile.

42) Oscilând între spaimă și speranță.

43) Darul lui Allah este infinit.

44) Găsește acolo pedeapsa lui Allah.

40. Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.

41. N-ai văzut tu că pe Allah îl preamăresc cei din ceruri și de pre pământ, ca și păsările care-și întind aripile? Fiecare știe rugăciunea sa(45) și lauda sa. Iar Allah este Bineștiutor [*'Alim*] a ceea ce fac ei.

42. A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului și la Allah este întoarcerea.

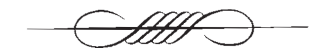
43. Nu ai văzut tu că Allah mână norii,(46) apoi îi împreună pe ei, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei? Și El face să coboare din cer, din munții lui,(47) grindină și lovește cu ea pe cine voiește El și o îndepărtează de la cine voiește El. Iar scăpărarea fulgerului Său aproape că răpește vederea.

44. Allah face să se schimbe noaptea și ziua și întru aceasta este o pildă pentru cei care văd.

45. Allah a creat toate vietățile din apă(48) și unele dintre ele merg pe burtă,(49) altele merg pe două picioare și altele merg pe patru [picioare]. Allah creează ceea ce voiește El și Allah este cu putere peste toate.

46. Noi am pogorât versete deslușite și Allah călăuzește pe cine voiește El pe o cale dreaptă.

47. Ei spun:(50) "Noi credem în Allah și în Trimis și ne supunem". Apoi se întoarce o parte dintre ei, după aceasta,(51) și aceștia nu sunt credincioși.

45) Cum să se roage lui Allah și cum să ceară ajutorul Său.
46) Îi conduce încet încotro voiește.
47) Mase mari de nori semănând cu niște munți.
48) Dintr-o picătură de lichid seminal sau din apă, în general.
49) Târâtoarele.
50) Ipocriții.
51) După ce au pretins credința.

48. Iar când sunt chemați la Allah[52] și la Trimisul Său[53] pentru a judeca între ei, iată că o parte dintre ei se îndepărtează.[54]

49. Iar de ar avea ei dreptatea de partea lor, ar veni spre El[55] supuși.

50. Oare în inimile lor este o boală, sau se îndoiesc ei, sau se tem că Allah și Trimisul Său vor fi nedrepți cu ei? Ba nu! Aceștia sunt nelegiuiți!

51. Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor, atunci când ei sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, sunt că ei trebuie să zică: "Am auzit și ne-am supus!" Aceștia vor fi cei care izbândesc.

52. Cei care se supun lui Allah și Trimisului Său, se tem de Allah și sunt cu frică de El, aceia vor fi izbânditori.

53. Ei[56] jură pe Allah cu jurăminte grele că, dacă le vei porunci,[57] vor ieși.[58] Spune: "Nu jurați! Supunerea este mai potrivită! Allah este Bineștiutor [*Khabir*] a ceea ce faceți voi!"

54. Spune: "Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă Trimisului Său!" Dacă ei se întorc,[59] el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat,[60] iar vouă vă revine răspunderea pentru cele cu care ați fost însărcinați.[61] Iar de vă veți supune lui, veți fi călăuziți. Și nu-i revine Trimisului decât transmiterea limpede [a mesajului].

52) Adică la Cartea Sa.
53) Adică Legea Lui și înțelepciunea Lui.
54) Refuzând să vină la El și să accepte judecata după Legea Lui.
55) În grabă.
56) Ipocriții.
57) Să iasă din casele lor și de la familiile lor.
58) La lupta sfântă sau pe calea lui Allah.
59) Îndepărtându-se de la supunere.
60) Transmiterea mesajului.
61) De a vă supune și a primi mesajul.

55. Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor,(62) și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. "Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic!" Și aceia care vor mai fi necredincioși după aceasta,(63) aceia sunt nelegiuiți.

56. Împliniți Rugăciunea [*As-Salat*], achitați Dania [*Az-Zakat*] și supuneți-vă Trimisului; poate că voi veți avea parte de îndurare!

57. Să nu socotești tu că aceia care nu cred vor fi în stare să scape de pedeapsa lui Allah, pe pământ! Sălașul lor va fi Focul. Și ce rea soartă [vor avea ei]!

58. O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduință [să intre] cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte,(64) precum și aceia dintre voi care nu au ajuns vârstnicia, de trei ori: înainte de Rugăciunea [*As-Salat*] din zori, când vă scoateți veșmintele voastre la amiază și după Rugăciunea [*As-Salat*] de seară – cele trei momente când vă dezbrăcați. În afară de acestea, nu este nici un păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții. Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Bineștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

59. Dar când au ajuns copiii voștri la vârstnicie, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor(65). Astfel vă tâlcuiește Allah versetele Sale, iar Allah este Bineștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

60. Cât despre muierile ajunse de bătrânețe,(66) care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este nici un păcat dacă ele își scot vălurile, însă fără a dori să-și arate podoabele.(67) Dar dacă se rețin e și mai bine pentru ele. Și Allah este Cel care Aude Totul [și] Bineștiutor [*Sami', 'Alim*].

62) Comunitățile care au crezut în trimișii lor și care au devenit stăpâne peste țările și căminele necredincioșilor pe care Allah i-a nimicit.

63) După această făgăduință generoasă.

64) Robii și roabele voastre.

65) Adică bărbații care au ajuns la maturitate înaintea lor.

66) Care nu mai au ciclu și nu mai nasc din cauza bătrâneții.

67) Cum sunt brățările de la glezne.

61. Nu este nici un păcat pentru cel orb, nu este păcat nici pentru cel șchiop, nu este păcat nici pentru cel bolnav și nici pentru voi dacă mâncați în casele voastre, sau în casele părinților voștri, sau în casele mamelor voastre, sau în casele fraților voștri, sau în casele surorilor voastre, sau în casele unchilor voștri dinspre tată, sau în casele mătușilor voastre dinspre tată, sau în casele unchilor voștri dinspre mamă, sau în casele mătușilor voastre dinspre mamă, sau în acelea de la care aveți chei, sau a prietenului vostru.(68) Nu este păcat să mâncați fie împreună, fie separat. Iar când intrați în case, salutați-vă unii pe alții cu un salut binecuvântat și bun de la Allah! Astfel vă tâlcuiește Allah versetele, pentru ca voi să pricepeți.

62. Dreptcredincioșii [adevărați] sunt aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, iar dacă sunt împreună cu el pentru o treabă ce este a tuturor,(69) nu pleacă înainte de a-i cere lui îngăduință. Aceia care-ți cer îngăduință, aceia sunt cei care cred în Allah și în Trimisul Său. Iar dacă-ți cer îngăduință pentru vreo treabă de-a lor(70), îngăduie cui voiești dintre ei și roagă de iertare, pentru ei pe Allah, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

63. Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care se furișează, căutând adăpost [la alții].(71) Aceia care fug de porunca Sa,(72) să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o osândă dureroasă!

64. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ. El știe bine starea în care sunteți voi. Iar în Ziua când ei vor fi aduși la El, îi va înștiința pe ei, despre cele pe care le-au săvârșit, căci Allah le știe pe toate.

68) Versetul 29 din sura 4 a provocat temeri și îndoieli în sufletele celor care ofereau de mâncare, iar acest verset a venit pentru a îndepărta temerile.

69) O treabă importantă pentru împlinirea căreia se adună mai mulți bărbați din comunitate împreună cu Trimisul lor.

70) Când musulmanii au început să sape Tranșeea (*khandaq*) și Trimisul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - se afla împreună cu ei, adunați la această treabă importantă, ipocriții au început să părăsească locul de lucru, furișându-se, și să plece la familiile lor fără știrea Trimisului. În schimb, dacă unul dintre dreptcredincioși voia să plece pentru o nevoie, acesta cerea permisiunea Trimisului și imediat ce termina treaba se întorcea la lucru.

71) Ascunzându-se unii pe alții, când se retrag pe furiș.

72) Se îndepărtează de porunca lui Allah de a urma Legea.

 SURAT AL-FURQAN

(Mekkană [42]; 77 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Binecuvântat este Acela care a trimis Îndreptarul [*Al-Furqan*](1) robului Său,(2) pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile,

2. Acela căruia Îi aparţine împărăţia cerurilor şi a pământului, care nu Şi-a atribuit copil şi nu are asociat la împărăţie şi a creat toate lucrurile şi le-a orânduit cu bună rânduială.

3. Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care sunt creaţi,(3) care nu-şi pot aduce lor înşişi nici rău şi nici folos, care nu au putere asupra morţii, nici asupra vieţii şi a învierii.

4. Cei care nu cred(4) zic: "Aceasta(5) nu este decât o minciună pe care el(6) a născocit-o şi în care l-a ajutat şi un alt neam."(7) Însă ei aduc nedreptate şi minciună.

5. Şi zic ei: "Legende ale înaintaşilor(8) sunt cele pe care le-au fost scrise şi ele îi sunt dictate lui dimineaţa şi seara"(9)

6. Spune:(10) "L-a pogorât Acela care ştie taina(11) din ceruri şi de pre pământ. El este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]".

1) Termen prin care se are în vedere Coranul, al cărui conţinut trebuie să servească drept criteriu sau îndreptar pentru deosebirea adevărului de neadevăr, a binelui de rău, a realităţii de aparenţă. A fost tradus prin *Îndreptar*. Sura a primit titlul după acest cuvânt care apare în versetul 1.
2) Lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască*!
3) Sunt creaţi de către cei care îi adoră.
4) Idolatrii, în general, şi cei din tribul Qurayş, în mod particular.
5) Coranul.
6) Profetul Muhammed.
7) Dintre oamenii Cărţii, adică iudeii şi creştinii.
8) Minciunile pe care oamenii Cărţii le-au înregistrat în scripturile lor.
9) Adică în permanenţă.
10) Pentru a răspunde născocirii lor.
11) Lucrurile ascunse din cer şi de pe pământ.

7. Și zic ei: "Ce este cu acest Trimis, care mănâncă bucate[12] și merge prin târguri[13]?! De ce nu este trimis la el un înger care să fie împreună cu el ca prevenitor?!

8. Sau să i se arunce lui o comoară[14] sau să aibă el o grădină din care să mănânce!" Și cei nelegiuiți zic: "Voi nu urmați decât un bărbat fermecat!"[15]

9. Privește cum îți dau ei pilde[16]! Și de aceea ei sunt rătăciți și nu vor mai putea să afle drumul.

10. Binecuvântat este Acela care, dacă voiește, îți dăruiește ție [lucruri] mai bune decât acesta: grădini pe sub care curg pâraie și-ți va da și palate.

11. Ei au socotit Ceasul[17] drept minciună, însă Noi am pregătit vâlvătăile[18] pentru cei care tăgăduiesc Ceasul.

12. Dacă li se arată[19] dintr-un loc depărtat, ei le aud furia[20] și trosnetul.

13. Și când vor fi ei aruncați într-un loc îngust din el, legați la un loc, vor chema atunci pieirea lor.[21]

14. "Astăzi nu vă rugați voi pentru o singură pieire, ci rugați-vă pentru mai multe pieiri!"[22]

15. Spune: "Oare aceasta[23] este mai bine sau Grădina veșniciei care le-a fost făgăduită celor cu frică?[24] Aceasta le va fi răsplată și loc de sosire [necurmat]".

12) Ca și noi.
13) Așa cum mergem noi, pentru a-și procura mijloacele necesare existenței.
14) Din cer, pentru ca să nu mai aibă nevoie să-și caute mijloacele de existență. Aceasta ar fi și o dovadă a adevărului spuselor lui.
15) Adică posedat sau nebun.
16) Privește cum au spus despre Adevărul tău acele vorbe deșarte.
17) Ziua Învierii.
18) Foc cu flacără mare, arzând cu putere.
19) Vâlvătăile, adică focul Infernului.
20) Zgomotele scoase de foc sunt comparate cu strigătele unui om furios.
21) Vor dori să piară.
22) Li se va spune lor, pentru chinurile Infernului felurite și permanente.
23) Chinurile Infernului, la care s-a făcut referire.
24) Cei care cred în Allah și în Trimisul Său.

16. Ei vor avea în ea ceea ce doresc și veșnic vor sălășlui acolo. Aceasta este o promisiune care este cerută Domnului tău.[25]

17. Și în Ziua în care îi va aduna împreună cu aceia care adoră pe altcineva în locul lui Allah, le va zice:[26] “Voi i-ați dus în rătăcire pe robii Mei aceștia ori ei au pierdut singuri drumul?”

18. Ei vor zice:[27] “Mărire Ție! Nu se cade să luăm noi alți aliați[28] afară de Tine, însă Tu le-ai dat lor și părinților lor atâtea plăceri[29] încât ei au uitat de pomenire[30] și au devenit ei un neam pierdut”.

19. Vă socotesc ei mincinoși[31] [și acum] pentru ceea ce spuneți. Și nu veți fi voi în stare nici de scăpare[32], nici de ajutor[33]. Iar aceluia dintre voi care nelegiuiește îi vom da Noi să guste chin mare”.

20. Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât trimiși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, [ca să vedem] dacă veți fi voi statornici. Iar Domnul tău este Cel care Vede.

21. Aceia care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi[34] zic: “Dacă ni s-ar trimite nouă îngeri sau dacă L-am putea vedea pe Domnul nostru!… Însă ei sunt prea trufași și se poartă cu semeție mare.

22. Iar în Ziua când îi vor vedea pe îngeri,[35] nu va fi veste bună atunci pentru nelegiuiți și vor zice [îngerii]: “Este o barieră impusă [vouă tuturor]!”[36]

25) Promisiune demnă de a fi cerută.
26) Allah le va zice divinităților pe care le-au adorat oamenii.
27) Falsele divinități.
28) Pe care să-i adorăm și cum am fi putut să-i îndemnăm pe alții să ia un alt aliat afară de Tine?
29) Și s-au lăsat copleșiți de faptele lor.
30) Să-și amintească de Tine și să Te pomenească.
31) Allah se adresează idolatrilor în legătură cu idolii lor.
32) De pedeapsă.
33) Ajutor pentru a scăpa de pieire.
34) În revenirea lui Allah în Ziua Învierii.
35) Când vor muri sau în Ziua Învierii.
36) Care vă oprește să intrați în Paradis. Aceasta este o expresie pe care o foloseau arabii păgâni pentru a opri pe confrații lor de la săvârșirea unor lucruri rele, îndeosebi de la săvârșirea unor incursiuni în luna oprită (*muharram*).

23. Și vom veni la faptele pe care ei le-au făcut[37] și le vom preschimba pe ele în țărână risipită.

24. Oaspeții Raiului vor fi în Ziua aceea într-un loc mai bun[38] și într-un loc de odihnă mai frumos.

25. În Ziua aceea cerul se va despica și se vor ivi nori și vor fi pogorâți îngerii în cete[39].

26. În Ziua aceea stăpânirea cea adevărată va fi a Celui Milostiv și va fi ea o zi grea pentru necredincioși.

27. În Ziua aceea își va mușca nelegiuitul mâinile[40] și va zice: “Ce bine ar fi fost, dacă aș fi urmat calea cu Trimisul[41].

28. Vai mie! Ce bine ar fi fost dacă nu l-aș fi luat pe cutare[42] ca prieten!…

29. El m-a dus pe mine în rătăcire de la îndemnare[43] după care ea a venit la mine”. Șeitan este hain cu omul, [după ce l-a ispitit].[44]

37) Și pe care le-au considerat fapte nobile, demne să le creeze o bună reputație.

38) Căci Paradisul este mai bun decât Infernul.

39) În Ziua Învierii îngerii vor coborî în cete și-i vor înconjura pe oameni.

40) Își va mușca degetele de mânie și de furie.

41) S-a relatat că ‘Uqba ben abi Mu’it, care era prieten cu Ubayy ben Khalaf, a aranjat un ospăț la care a invitat neamul Qurayș și l-a invitat și pe Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Când s-a prezentat mâncarea, Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a zis: Eu nu voi gusta din mâncarea ta până ce nu vei mărturisi că eu sunt Trimisul lui Allah! Și ‘Uqba a făcut această mărturisire și atunci Trimisul lui Allah a mâncat din bucatele oferite. Dar când vestea despre aceasta a ajuns la urechile lui Ubayy ben Khalaf, acesta i-a zis prietenului său ‘Uqba: Ai lăsat religia noastră?! Dar el i-a răspuns: Nu! Dar a intrat la mine un bărbat nemaipomenit care a refuzat să ia din bucatele mele înainte de a recunoaște că el este trimis. Atunci i-a zis Ubayy: Nu vreau să te mai văd în ochii mei, dacă tu nu-l vei vedea pe Muhammed și nu-l vei scuipa în față și nu vei călca pe grumazul lui zicând cutare și cutare. Atunci Allah a revelat acest verset.

42) Pe acela care l-a rătăcit pe el, împiedicându-l de la pomenirea lui Allah și îndepărtându-l de la calea Lui.

43) Coranul sau calea cea dreaptă.

44) Întrucât îl părăsește, lăsându-l dezamăgit.

30. Și Trimisul zice: “Doamne, neamul meu a luat Coranul [drept un lucru] părăsit!”[45]

31. Astfel i-am dat Noi fiecărui profet un dușman dintre nelegiuiți. Însă Domnul tău îți este de ajuns ca ocârmuitor și ca ajutor.

32. Și zic aceia care nu cred: “De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată?” Așa a fost[46] pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am recitat treptat și cu grijă[47].

33. Și ei nu-ți vor aduce nici o pildă, fără ca noi să venim cu Adevărul și cu o tâlcuire mai frumoasă.

34. Aceia care vor fi târâți pe fețele lor[48] către Gheena, aceia au locul cel mai rău și ei sunt rătăciți de la drum.

35. I-am dat Noi lui Moise Cartea și i l-am făcut pe fratele său Aaron sfetnic.

36. Și am zis: “Mergeți voi doi la neamul celor care au ținut semnele Noastre de minciuni”[49]! Și i-am nimicit pe ei cu desăvârșire.[50]

37. Și pe cei din neamul lui Noe care i-au socotit pe trimiși mincinoși i-am înecat Noi și i-am făcut pe ei un semn pentru oameni.[51] Și Noi am pregătit pentru cei nelegiuiți osândă dureroasă.

38. Și Neamurile ’Ad și Thamud și pe oamenii din Ar-Rass[52] și multe alte neamuri între acestea!…

39. La toți le-am dat noi pilde și pe toți i-am nimicit cu desăvârșire!…

45) Abandonat și neglijat.

46) A fost revelat în decursul câtorva ani, pe fragmente.

47) L-am împărțit în versete și l-am explicat sau l-am revelat treptat, pentru a putea fi citit și studiat.

48) Necredincioșii și idolatrii.

49) Neamul lui Faraon, care a socotit minunile lui Moise drept minciuni.

50) Înecându-i în mare.

51) O pildă din care să tragă învățăminte.

52) Identificat de alți exegeți cu neamul profetului Șuayb. În orice caz, întrucât *rass* înseamnă “puț”, este de presupus că ei locuiau în jurul unui puț care s-a prăbușit împreună cu ei și cu casele lor.

40. Au trecut ei pe lângă cetatea peste care a căzut ploaia nenorocirii.[53] Oare nu au văzut-o ei?[54] Însă ei nu nădăjduiesc în Înviere.[55]

41. Iar când te văd, nu te iau ei decât în derâdere: "Acesta este cel pe care l-a trimis Allah ca Mesager?

42. Puțin a lipsit să ne ducă pe noi în rătăcire[56] de la zeii noștri,[57] dacă noi nu ne-am fi ținut de ei cu statornicie! Însă ei vor ști, când vor vedea chinul, cine este mai rătăcit de la drum.

43. Nu-l vezi pe acela care și-a luat pofta lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru el?[58]

44. Sau crezi tu că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți de la drum!

45. Nu L-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra? Și de ar fi voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut soarele dovadă pentru ea.

46. Apoi o tragem către Noi ușor.

47. El este Cel care v-a făcut noaptea ca veșmânt[59] și somnul spre odihnă și v-a făcut ziua ca o înviere.[60]

48. Și El este Acela care trimite vântul ca bună vestire înaintea îndurării Sale.[61] Și noi trimitem din cer apă curățitoare,

49. Ca să înviem cu ea un ținut mort[62] și să dăm să bea din ea celor pe care le-am creat - vite și oameni în număr mare.

53) Cetățile lui Lot care au fost distruse de ploaie cu pietre.

54) Când au trecut pe lângă ea?

55) Nu cred în Înviere și în răsplată.

56) Ei au crezut că păgânismul este religia cea adevărată și că orice altă credință este rătăcire.

57) Să ne facă să ne îndepărtăm de ei.

58) Versetul face aluzie la păgânii de la Mekka și la credința lor în pietrele cioplite, dar și la aceia care se lasă dominați de pasiuni, ajungând să devină sclavii lor.

59) Întrucât ea vă învăluie cu întunericul asemenea unui veșmânt.

60) Pentru ca să vă treziți și să lucrați în cursul ei, ca să vă dobândiți mijloacele necesare existenței.

61) Înainte de trimiterea ploii, socotite una dintre cele mai evidente manifestări ale îndurării lui Allah.

62) Făcând să crească vegetație din solul lui.

50. Noi am răspândit-o printre ei,(63) pentru ca ei să-și aducă aminte [de Noi], însă cei mai mulți oameni au ales să nu fie altfel, decât nerecunoscători.

51. Însă dacă Noi am fi voit, am fi trimis în fiecare cetate câte un prevenitor.(64)

52. Nu da ascultare necredincioșilor și luptă împotriva lor cu el,(65) în luptă neslăbită!

53. El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări(66) - aceasta plăcută și dulce și aceasta sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.(67)

54. El este Cel care i-a creat pe oameni din apă și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. Iar Domnul tău este Atotputernic [*Qadir*].

55. Ei adoră în afară de Allah ceea ce nu le este nici spre folos și nici nu le strică. Și cel necredincios este un ajutor(68) împotriva Domnului său.

56. Și Noi nu te-am trimis decât ca binevestitor și ca prevenitor.

57. Spune: "Eu nu vă cer o răsplată pentru el,(69) ci numai acela care voiește să ia o cale către Domnul său."(70)

58. Și încrede-te în Cel Veșnic Viu,(71) care nu moare niciodată, și înalță-I Lui laudă! El este Bineștiutor al păcatelor robilor Săi.

59. El este Cel care a creat cerurile și pământul și ceea ce este între ele în șase zile, iar apoi s-a așezat pe Tron, Cel Milostiv. Întreabă despre aceasta pe cineva bine știutor.

63) Noi am răspândit-o printre ei pentru ca ei să-și aducă aminte.
64) Câte un profet care să-i avertizeze pe locuitorii ei.
65) Cu Coranul și cu Adevărul care ți-a fost revelat.
66) Prin mări înțelegându-se și marile cursuri de apă. Allah a făcut cu putință ca ele să curgă una alături de alta, fără să se amestece apele lor.
67) Care să le țină separate pe o anumită distanță chiar și după ce apele dulci se varsă în mările sărate.
68) Ajutor al lui Șeitan.
69) Pentru Coran sau pentru transmiterea Mesajului.
70) Se apropie de Domnul său prin credință și prin supunere.
71) În îndepărtarea răului și vicleniei lor.

60. Și dacă li se zice lor “Prosternați-vă dinaintea Celui Milostiv”, ei răspund: “Și ce este Cel Milostiv? Să ne prosternăm noi la ceea ce ne poruncești tu?” Și aceasta sporește nesuferirea[72] lor.[73]

61. Binecuvântat este Cel ce a făcut zodii[74] în cer și a făcut în el o candelă[75] și o Lună luminoasă!

62. Și El este Cel care a făcut ca noaptea și ziua să urmeze una după alta, pentru acela care voiește să ia aminte[76] sau voiește să-și arate mulțumirea.

63. Robii Celui Milostiv sunt aceia care merg pe pământ cu smerenie, iar atunci când cei neștiutori le vorbesc lor, ei le răspund: “Pace!”[77]

64. Aceia care petrec noaptea prosternându-se și în picioare [rugându-se] dinaintea Domnului lor;

65. Aceia care spun: “Doamne, ține departe de noi chinul Gheenei, căci chinul ei este pieire veșnică” -

66. Ce locuință rea și ce rău loc de ședere este ea! -

67. Aceia care, când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori nici zgârciți, ci fac aceasta cu măsură

68. Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah[78] și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa[79]

69. Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit -,

70. Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*];[80]

72) Refuzul de a crede.
73) După acest verset se recomandă prosternarea.
74) Constelații și planete.
75) Soarele.
76) Prin aceasta dă măreție puterii Sale.
77) În semn de lăsare în pace, nu în semn de salut.
78) Nu-I fac lui Allah nici un asociat.
79) Cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsă pentru ele.
80) Cu cei care se căiesc, cred și săvârșesc fapte bune.

71. Iar acela care se căiește și săvârșește fapte bune se întoarce la Allah ispășit.

72. Aceia care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă clevetiri, trec cu vrednicie;

73. Și aceia care atunci când le sunt pomenite semnele Domnului lor, nu se apleacă asupra lor surzi și orbi;(81)

74. Și aceia care zic: "Doamne, dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere(82) pentru ochi și fă din noi călăuză(83) pentru cei evlavioși!";

75. Aceia sunt cei care vor avea drept răsplată cel mai înalt loc [din Paradis] pentru că au fost statornici și vor fi întâmpinați în el cu salut și cu pace(84)

76. Și în el vor rămâne veșnic. Ce frumoasă locuință și ce frumos loc de ședere!

77. Spune: "Nu se sinchisește de voi Domnul meu, dacă voi nu vă rugați Lui! Însă voi ați socotit mincinoasă [religia Sa](85) și [pedeapsa voastră] va fi nesfârșită!".

81) Ci se apleacă asupra lor, ascultându-le și privindu-le cu atenție.
82) Fii și nepoți de care să ne bucurăm.
83) Exemplu de urmat sau călăuză către bine.
84) De către îngeri.
85) Religia sau Adevărul.

 SURAT AȘ-ȘU'ARA[1]

(Mekkană [47]; 227 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ta', Sin, Mim[2]

2. Acestea sunt versetele Cărţii[3] celei limpezi.

3. Poate că tu te sfârşeşti de mâhnire, pentru că ei nu sunt credincioşi,

4. Dar de am voi, am face Noi să coboare din cer peste ei un semn[4] şi atunci ar rămâne gâturile lor [îndoite] de umilinţă.

5. Şi nu le vine lor nici o îndemnare nouă[5] de la Cel Milostiv, fără ca ei să se întoarcă de la ea.[6]

6. Ei au luat drept minciună [tot ceea ce le-a trimis Domnul lor], însă le vor veni lor veşti despre cele de care şi-au bătut joc.

7. Oare nu au privit ei la pământ, cum am făcut Noi să crească din fiecare soi nobil?[7]

8. Întru aceasta este semn![8] Dar cei mai mulţi dintre ei nu sunt credincioşi.

9. Şi Domnul tău este Atotputernic [şi] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

10. [Adu-ţi aminte] când l-a chemat Domnul tău pe Moise, [zicându-i]: „Du-te tu la neamul celor nelegiuiţi,

11. Neamul lui Faraon![9] Oare nu au ei frică?"

1) Numită astfel după versetul 224, în care se face o menţiune referitoare la poeţi, şi după faptul că în ea se face deosebire între profeţi şi poeţi, respingându-se născocirea că Profetul Muhammed ar fi un poet.
2) Vezi 2:1, în legătură cu aceste litere.
3) Versetele acestei sure din Coran.
4) O minune care să-i constrângă la credinţă.
5) Versete noi ale Coranului.
6) Socotind-o mincinoasă.
7) Soi de plante folositoare omului.
8) Povaţă şi pildă.
9) Titlul cârmuitorului Egiptului din vremea aceea.

12. Și a zis el: „Doamne, mă tem că mă vor socoti mincinos

13. Și că pieptul meu se va strânge și că limba mea nu-și va da drumul. Deci trimite după Aaron![10]

14. Ei mă învinuiesc de un păcat[11] și mă tem să nu mă omoare!"

15. A zis El[12]: „Nicidecum! Mergeți amândoi cu minunile Noastre! iar Noi suntem cu voi[13] și auzim.

16. Mergeți, așadar, la Faraon și ziceți-i: „Noi suntem trimișii Stăpânului lumilor. [El ne-a trimis să-ți spunem:]

17. Trimite-i pe fiii lui Israel împreună cu noi!"[14]

18. A zis[15]: „Oare nu te-am crescut printre noi când erai tu sugar? Și nu ai rămas tu printre noi ani [la rând] din viața ta?

19. Și ai săvârșit tu fapta [rea] pe care ai săvârșit-o![16] Iar acum tu ești dintre cei nerecunoscători!"[17]

20. A zis el:[18] „Am săvârșit-o, dar eu eram [atunci] printre cei rătăciți

21. Și am fugit de la voi, pentru că mi-a fost teamă de voi,[19] însă Domnul meu mi-a dat înțelepciune și m-a făcut pe mine dintre trimiși.

22. [Și cum spui tu că] aceasta este o binefacere pe care o pomenești [lăudându-te], când tu i-ai înrobit pe fiii lui Israel?"

23. A întrebat Faraon: „Și ce este Stăpânul lumilor"?

10) Trimite un înger sau pe Gavriil la Aaron să-l aducă pentru a-l face și pe el trimis, alături de mine.

11) Moise a intervenit într-o ceartă dintre un iudeu și un egiptean și l-a ucis pe egiptean - așa cum se pomenește în alte sure - și de aceea ar fi fugit din Egipt.

12) Allah.

13) Și vă vom ajuta și apăra.

14) Eliberându-i din sclavie.

15) Faraon lui Moise.

16) Aluzie la uciderea egipteanului.

17) Față de binefacerea mea.

18) Moise.

19) De teamă să nu mă ucideți.

24. I-a răspuns:[20] „Este Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!"

25. Le-a zis[21] celor din jurul său: „Voi nu auziți?"[22]

26. A continuat:[23] „Stăpânul vostru și stăpânul părinților voștri cei dintâi!"

27. A zis:[24] „Mesagerul care v-a fost trimis este nebun!"[25]

28. Și a adăugat:[26] „Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!"

29. A zis:[27] „Dacă tu iei un alt dumnezeu afară de mine, te voi pune printre cei întemnițați!"

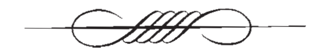
30. A răspuns:[28] „Dar dacă eu ți-aș aduce un lucru ca dovadă limpede?"[29]

31. I-a răspuns:[30] „Adu-l, dacă tu ești dintre cei care grăiesc adevărat!"

32. Și a aruncat[31] toiagul său care s-a făcut un șarpe învederat.[32]

33. Și a scos mâna sa și ea era albă,[33] pentru cei care priveau la ea.

34. A zis[34] dregătorilor din jurul său: „Acesta este un vrăjitor priceput;

20) Moise.
21) Faraon.
22) Această știre ciudată despre Allah cel Unic?
23) Moise.
24) Faraon.
25) Întrucât el cheamă la credința în Allah cel Unic, spre deosebire de părinții și strămoșii noștri care au crezut în mai mulți dumnezei.
26) Moise.
27) Faraon.
28) Moise lui Faraon.
29) Ai mai face aceasta?
30) Faraon.
31) Moise.
32) După ce a văzut această minune, Faraon i-a cerut lui Moise să mai facă și altă minune.
33) Strălucitoare.
34) Faraon.

35. Voiește să vă scoată din pământul vostru cu farmecele sale. Deci ce porunciți?”[35]

36. Au zis ei:[36] „Păsuiește-l pe el și pe fratele său și trimite prin orașe vestitori,

37. Ca să-i aducă pe toți vrăjitorii iscusiți!”

38. Așadar, vrăjitorii au fost strânși la timpul dintr-o zi hotărâtă.[37]

39. Și li s-a zis oamenilor: „Sunteți voi adunați,

40. Pentru că o să-i urmăm pe vrăjitori,[38] dacă ei vor fi biruitori?”

41. Și când au venit vrăjitorii, i-au zis ei lui Faraon: „Avea-vom noi răsplată, de vom fi biruitori?”

42. A zis:[39] „De bună seamă! Și vă veți număra voi printre apropiații mei!”

43. Le-a zis Moise: „Aruncați ceea ce vreți să aruncați!”

44. Și au aruncat ei frânghiile și toiegele lor și au zis: „Jurăm pe puterea lui Faraon, noi vom fi biruitori!”

45. Apoi a aruncat și Moise toiagul său și iată-l înghițind[40] ceea ce au născocit ei.

46. Atunci vrăjitorii au căzut, prosternându-se,[41]

47. Și au zis ei:[42] „Noi credem în Domnul lumilor,

48. Domnul lui Moise și al lui Aaron!”

49. Dar a zis:[43] „Ați crezut în el mai înainte ca eu să vă îngădui? El este mai-marele vostru care v-a învățat și pe voi vrăjitoria! Acum o veți ști voi, căci vă voi tăia mâinile și picioarele opuse[44] și vă voi răstigni pe toți!”

35) Ce mă sfătuiți să fac?
36) Dregătorii lui Faraon, sfătuindu-l.
37) Ziua de sărbătoare.
38) În religia lor.
39) Faraon.
40) Numaidecât.
41) Pentru Allah, în urma minunii care i-a convins.
42) Vrăjitorii.
43) Faraon.
44) Adică mâna dreaptă și piciorul stâng sau invers.

50. Și au zis ei: „Nu ne pasă! La Domnul nostru ne vom întoarce.[45]

51. Și nădăjduim ca Domnul nostru să ne ierte păcatele, căci noi am fost cei dintâi care au crezut."[46]

52. I-am revelat Noi lui Moise: „Purcede în timpul nopții cu robii Mei,[47] căci veți fi urmăriți!"[48]

53. Și a trimis Faraon vestitori prin cetăți[49] [să spună]:

54. „Aceștia[50] sunt doar o ceată puțin numeroasă,

55. Stârnind furia noastră,[51]

56. Dar noi suntem mulți și ne ferim!"[52]

57. Și i-am scos Noi[53] din grădini și de la izvoare,

58. De la comori și locuri plăcute, cu răcoare.[54]

59. Astfel a fost![55] Și le-am dat Noi moștenire fiilor lui Israel.[56]

60. Și la răsăritul soarelui, au pornit în urma lor.

61. Și când cele două cete s-au văzut una pe alta,[57] au zis însoțitorii lui Moise: „Suntem ajunși!"

62. Dar el[58] a zis: „În nici un caz![59] Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!"[60]

45) La mila și răsplata Lui.
46) Și-au declarat credința deschis.
47) Cu fiii lui Israel.
48) Faraon și oastea sa vor porni pe urmele voastre, când vor afla că ați plecat, pentru a vă aduce înapoi.
49) Când a aflat de plecarea lor, ca să adune oastea sa.
50) Fiii lui Israel care au plecat.
51) Încălcând porunca noastră și plecând fără îngăduința noastră.
52) De viclenia lor și de încrederea lor de a răspândi stricăciune pe pământ și suntem pregătiți, cu armele gata, pentru a nu fi luați prin surprindere.
53) Adică Allah l-a scos pe Faraon împreună cu neamul său.
54) Locuințele plăcute și locurile minunate în care se desfătau.
55) Astfel i-am scos Noi.
56) Ca și când fiii lui Israel au devenit stăpânii acestor locuri, după ce au ieșit din ele cei care le stăpâniseră până atunci.
57) S-au apropiat atât de mult încât s-au văzut una pe alta.
58) Moise.
59) Nu vă vor ajunge, căci Allah ne-a făgăduit să ne izbăvească de ei.
60) Pentru a ne salva de ei.

63. Atunci i-am revelat noi lui Moise: „Lovește cu toiagul tău marea!" Și ea s-a despicat și fiecare parte era ca un munte mare.

64. Apoi i-am adus aproape de locul acela pe ceilalți(61)

65. Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el(62)

66. Și apoi i-am înecat pe ceilalți.(63)

67. Întru aceasta este un semn,(64) însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut,(65)

68. Iar Domnul tău este Cel Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

69. Recită-le(66) lor(67) istoria lui Avraam:

70. Când el le-a zis tatălui său și neamului său: „Pe cine adorați voi?"

71. I-au răspuns ei: „Noi îi adorăm pe idoli și rămânem slujindu-i pe ei".

72. Și le-a zis: „Oare vă aud ei când îi chemați

73. Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?"

74. Au răspuns ei: „[Nu!] Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!"(68)

75. A zis:(69) „Și ați văzut voi aceea ce adorați(70)

76. Voi și părinții voștri cei de demult?

77. Ei îmi sunt dușmani mie, afară de Stăpânul lumilor,

78. Care m-a creat și El este Cel care mă călăuzește,

61) Pe Faraon împreună cu neamul său, făcându-i să intre în mare pe calea urmată de neamul lui Israel.
62) Ținând marea despicată până ce ei au trecut.
63) Făcând să se închidă marea la loc.
64) O pildă.
65) Cu toate că au fost martori la această minune.
66) O, Muhammed!
67) Arabilor idolatri.
68) Și i-au imitat pe ei.
69) Avraam.
70) Pe idolii și zeii pe care i-ați adorat.

79. Care mă hrănește și-mi dă de băut,

80. Iar când sunt bolnav, el mă tămăduiește,

81. Care mă lasă să mor și-apoi la viață mă trezește,[71]

82. Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecății.

83. Doamne, dă-mi mie înțelepciune și ajută-mă pe mine să mă alătur celor drepți!

84. Fă să fiu eu pomenit de bine de cei care vor urma![72]

85. Și fă-mă pe mine să fiu unul dintre moștenitorii Grădinii tihnei!

86. Și iartă-i tatălui meu,[73] căci el a fost dintre cei rătăciți!

87. Și să nu mă acoperi de rușine,[74] în Ziua când vor fi înviați,

88. Ziua în care nu vor folosi nici avere, nici copii,[75]

89. Afară de acela care vine la Allah cu inima curată![76]

90. [În ziua aceea] va fi apropiat Raiul de evlavioși [de Allah]

91. Și li se va arăta Iadul celor rătăciți

92. Și li se va zice lor:[77] „Unde este ceea ce ați adorat

93. În locul lui Allah? Oare vă ajută ei? Sau se ajută pe ei înșiși?"

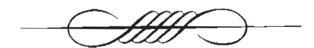
94. Apoi [idolii] vor fi aruncați de-a valma în el [Iad], ei și cei rătăciți,

95. Împreună cu toți oștenii lui Iblis.[78]

96. Și vor zice ei în el, certându-se îndeolaltă:

97. „Pe Allah! Noi am fost în rătăcire învederată,

98. Când v-am făcut, pe voi egali cu Stăpânul lumilor!

71) El este Cel care le-a creat pe toate, care ia viața oamenilor și apoi îi readuce din nou la viață.

72) Să fiu pomenit și urmat de cei care vor urma.

73) Călăuzește-l pe calea credinței și Adevărului, de la care a fost rătăcit.

74) Nu mă umili, pedepsindu-mă.

75) Nu-l vor apăra pe om de pedeapsa lui Allah.

76) Curată de necredință, ipocrizie și alte însușiri reprobabile.

77) Mustrându-i pentru idolatria lor.

78) Nesupușii care-l urmează pe Iblis.

99. Și nu ne-au dus pe noi în rătăcire decât numai nelegiuiții

100. Și n-avem pe nimeni ca mijlocitori,[79]

101. Nici prieten apropiat [care să ne fie de ajutor],

102. Însă de ar fi întoarcere[80] pentru noi, am fi noi credincioși!"

103. Întru aceasta este un semn[81], însă cei mai mulți dintre ei[82] nu au crezut.

104. Dar Domnul tău este Cel Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

105. Neamul lui Noe i-a socotit pe trimiși mincinoși,[83]

106. Atunci când fratele lor Noe le-a zis: „Oare nu aveți voi frică?"[84]

107. Eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere,

108. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

109. Și nu vă cer pentru aceasta nici o răsplată, căci răsplata mea Îi revine Domnului lumilor.

110. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!"

111. Dar ei au zis: „Oare să-ți dăm ție crezare, când pe tine te urmează cei mai josnici [oameni]?"[85]

112. A zis el:[86] „Eu nu am cunoștință de ceea ce fac ei,[87]

79) Întrucât ei credeau că idolii le vor fi mijlocitori la Allah.

80) Întoarcerea la viața lumească.

81) În povestea despre Avraam este o povață și o pildă pentru cei care vor să tragă învățăminte.

82) Dintre cei din neamul lui Avraam.

83) Neamul lui Noe l-a socotit mincinos numai pe el, însă Allah spune aici că ei i-au socotit mincinoși pe toți trimișii, pentru că Noe este tatăl tuturor profeților care au venit după el, după cum și mesajul cu care el a venit - adică unicitatea lui Allah - este mesajul tuturor trimișilor.

84) De Allah?

85) Adică cei aparținând păturilor de jos și săracii.

86) Noe.

87) Pe mine nu mă interesează decât ceea ce se vede, cunoașterea lucrurilor ascunse, invizibile, revenindu-i lui Allah.

113. Socoteala lor nu este decât la Domnul meu, dacă măcar ați pricepe.

114. Și eu nu îi alung pe credincioși:

115. Eu nu sunt decât un prevenitor limpede".

116. Au zis ei: „Dacă nu încetezi, Noe, vei fi dintre cei loviți cu pietre!"(88)

117. A zis el: „Doamne, neamul meu mă socotește mincinos,

118. Deci hotărăște între mine și între ei și mântuiește-mă pe mine împreună cu cei credincioși!"

119. Atunci l-am mântuit Noi pe el împreună cu cei care erau cu el în arca încărcată(89)

120. Și apoi i-am înecat pe cei rămași.(90)

121. Întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au fost credincioși.

122. Iar Domnul tău este Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

123. [Neamul] 'Ad(91) i-au socotit și ei mincinoși pe trimiși,

124. Când le-a zis lor fratele lor Hud: „Oare nu aveți voi frică?

125. Eu sunt un trimis vrednic de încredere pentru voi,

126. Deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!(92)

127. Și eu nu vă cer nici o răsplată pentru aceasta, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.

128. Clădiți voi pe fiecare înălțime un semn,(93) jucându-vă?

129. Și durați voi zidiri,(94) de parcă ați fi nemuritori?!

88) Loviți cu pietre și uciși în modul cel mai respingător.
89) Cu oameni, animale și păsări.
90) Necredincioșii din neamul lui Noe.
91) Neamul profetului Hud.
92) Dați ascultare chemării mele la Allah și la supunere față de El!
93) Un edificiu înalt și impunător ca un munte.
94) Cetăți sau palate.

130. Şi când vă năpustiţi asupra cuiva, o faceţi voi fără îndurare.

131. Fiţi cu frică şi daţi-mi ascultare![95]

132. Şi fiţi cu frică de Acela care v-a înzestrat pe voi [cu prisosinţă] cu ceea ce cunoaşteţi! -

133. V-a înzestrat pe voi cu vite şi cu vlăstare,

134. Cu grădini şi cu izvoare.

135. Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite!"[96]

136. Au zis ei: „Ne este totuna de propovăduieşti tu sau nu eşti dintre propovăduitori,

137. Acestea[97] nu sunt decât obiceiuri ale înaintaşilor,

138. Iar noi nu vom fi chinuiţi!"[98]

139. Aşadar ei l-au socotit mincinos şi Noi i-am nimicit.[99] Iar întru aceasta este un semn, dar cei mai mulţi dintre ei nu au crezut,

140. Şi Domnul tău este Atotputernic [şi] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

141. [Neamul] Thamud[100] i-a socotit mincinoşi pe trimişi,

142. Când fratele lor Salih le-a zis: „Oare nu aveţi voi frică?

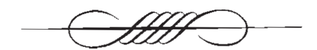
143. Eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere,

144. Aşadar fiţi cu frică de Allah şi daţi-mi ascultare!

145. Şi eu nu vă cer răsplată pentru aceasta, căci eu nu am răsplată decât de la Stăpânul lumilor.

146. Oare veţi fi voi lăsaţi în linişte[101] în ceea ce sunteţi aici?

147. În grădini şi la izvoare,

95) Supunerea faţă de Profet însemnând supunerea faţă de Allah.
96) Dacă nu-I veţi aduce mulţumiri.
97) În care ne aflăm noi.
98) Pentru faptele voastre.
99) Cu un vânt violent.
100) Neamul profetului Salih.
101) Feriţi de moarte şi de pedeapsă.

148. La semănături și la curmali cu fructe plăcute?[102]

149. Și vă scobiți case în munți cu iscusință?

150. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

151. Și nu ascultați de porunca celor silnici,

152. Cei care aduc stricăciune pe pământ și nu fac bine!"

153. Dar ei au zis; „Tu ești dintre cei fermecați!

154. Tu nu ești decât un om ca și noi! Fă o minune, dacă ești dintre cei care spun adevărul!"

155. A zis el: „Aceasta este o cămilă. Ea are pentru adăpat[103] și voi aveți pentru băut o zi anumită!

156. Dar să nu o atingeți cu vreun rău, căci vă va cuprinde pe voi chinul unei zile cumplite!"

157. Însă ei au junghiat-o și dimineața s-au și căit[104]

158. Și de aceea i-a lovit osânda.[105] Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.

159. Iar Domnul tău este Atotputernic, Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

160. Neamul lui Lot i-a socotit mincinoși pe trimiși,

161. Când le-a zis fratele lor Lot: „Oare nu aveți frică?

162. Eu vă sunt un trimis vrednic de încredere,

163. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

164. Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.

165. Oare mergeți voi la bărbații din toate lumile

166. Și lăsați voi soțiile voastre pe care Domnul vostru le-a creat pentru voi? Voi sunteți un neam de nelegiuiți!"[106]

102) Curmale coapte, proaspete sau ciorchini mari, atârnând grei.
103) Partea ei de apă.
104) S-au căit de teama că Salih s-ar putea să aibă dreptate.
105) Cutremurul puternic de pământ însoțit de un zgomot cumplit.
106) Întrecând limitele stabilite de Allah.

167. I-au zis ei: „Dacă nu vei sfârși, o Lot, vei fi dintre cei alungați!"[107]

168. Iar el[108] a răspuns: „Eu sunt dintre cei care urăsc faptele voastre.

169. Doamne, izbăvește-mă pe mine și pe familia mea de [pedeapsa pe care le-o dai pentru] ceea ce fac ei!"

170. Și l-am izbăvit pe el împreună cu toată familia lui,

171. Afară de o bătrână[109] dintre cei care au rămas [în cetate],

172. Apoi i-am nimicit pe ceilalți.

173. Și am lăsat să cadă asupra lor o ploaie și a fost ea o ploaie cumplită[110] pentru cei care au fost preveniți![111]

174. Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.

175. Iar Domnul tău este Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

176. Locuitorii din Ayka[112] i-au socotit mincinoși pe trimiși,

177. Când le-a zis lor Șuayb:[113] „Oare nu aveți voi frică [de Allah]?

178. Eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere.

179. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

180. Și eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.

181. Dați măsura întreagă și nu fiți dintre cei care-i fac [pe oameni] să piardă[114]

107) Din cetatea noastră, cu forța.
108) Lot.
109) Care era soția lui, pentru că ea accepta depravarea neamului său.
110) Cu pietre coborând din cer.
111) Pe care profetul lor i-a avertizat că vor avea parte de pedeapsă aspră, dacă nu vor crede.
112) Neamul din Madyan al lui Șuayb, iar Ayka înseamnă pădure, tufișuri.
113) Profetul lor.
114) Înșelându-i la măsură și la cântar.

182. Și cântăriți cu o balanță dreaptă

183. Și nu le împuținați oamenilor lucrurile lor și nu pricinuiți rău pe pământ, fiind stricători,

184. Și fiți cu frică față de acela care v-a creat pe voi și [a creat] neamurile de mai înainte!"(115)

185. Au zis ei: „Tu ești, neîndoielnic, dintre cei fermecați,

186. Tu nu ești decât un om ca și noi și te socotim pe tine dintre cei mincinoși,(116)

187. Deci fă să cadă asupra noastră bucăți [pedepse] din cer, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!"

188. El a zis: „Domnul meu știe mai bine ceea ce faceți voi!"(117)

189. Însă ei l-au socotit mincinos(118) și i-a lovit pe ei pedeapsa zilei umbrei(119) și a fost ea osânda unei zile cumplite!

190. Întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au crezut.

191. Dar Domnul tău este Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

192. Iar el(120) este o revelație de la Stăpânul lumilor.

193. A coborât cu el Duhul cel credincios(121)

194. Peste inima ta,(122) pentru ca tu să fii dintre prevenitori(123),

195. Într-o limbă arabă limpede.

196. El a fost deja [pomenit] în scripturile înaintașilor.(124)

197. Oare nu a fost un semn pentru ei [faptul că] îl cunosc cei înțelepți dintre fiii lui Israel?

115) Adică față de Allah.
116) Care se pretind profeți.
117) Necredința și păcatele voastre.
118) L-au socotit în continuare mincinos și nu s-au căit.
119) Asupra lor s-a pogorât un nor, înconjurându-i și acoperindu-i, și a plouat asupra lor cu foc, nimicindu-i pe toți.
120) Coranul, conținând povestirile la care s-au făcut referiri.
121) Duhul cel demn de încredere, adică Gavriil, îngerul care a adus revelația.
122) O, Muhammed!
123) Dintre cei care avertizează despre pedeapsa lui Allah.
124) Cărțile profeților anteriori.

198. De l-am fi pogorât Noi unui nearab

199. Și li l-ar fi recitat el, nu ar fi crezut în el.

200. Astfel am lăsat-o Noi(125) să intre în inimile nelegiuiților(126).

201. Ei nu vor crede în el [Coran] până ce nu vor vedea chinul cel dureros.

202. Și ea va veni asupra lor pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama

203. Și atunci vor zice ei: „Oare vom fi noi păsuiți?"(127)

204. Oare grăbesc ei osânda Noastră?

205. Oare vezi tu dacă i-am lăsa să se mai bucure de plăceri vreme de un număr de ani(128)

206. Și apoi ar veni la ei cele cu care le-au fost promise(129)

207. Și nu le-ar fi lor de nici un folos cele de care s-au bucurat?(130)

208. Și nu am nimicit Noi nici o cetate, fără ca ea să nu fi avut prevenitori,

209. Spre aducere aminte(131). Și Noi nu am fost nedrepți.(132)

210. Și nu au pogorât cu el(133) șeitanii,

211. Căci aceasta nu li se cuvine lor și nici nu pot [să o facă pentru că](134)

212. Ei se află(135) departe de auzire.(136)

213. [Deci] nu chema împreună cu Allah o altă divinitate, ca să nu fi tu dintre cei chinuiți!(137)

125) Dovadă a adevărului celor transmise de profetul Muhammed.

126) Îndoiala și respingerea încrederii în Coran.

127) Vor cere un nou răgaz.

128) I-am lăsat să se bucure de plăcerile vieții lumești.

129) Pedeapsa și celelalte.

130) Nu le va fi nimic de nici un folos.

131) Fără să le fi trimis în prealabil mesageri care să-i povățuiască și să-i prevină, reamintindu-le ce-i așteaptă dacă nu cred.

132) Și nu i-am pedepsit luându-i prin surprindere, înainte de a-i preveni.

133) Cu Coranul.

134) Este respinsă pretenția politeiștilor cum că revelația coranică ar semăna cu ceea ce șeitanii le trimit preoților păgâni.

135) Șeitanii.

136) Departe de auzirea îngerilor care vorbesc despre Coran.

137) Atât în această lume, cât și în Viața de Apoi.

214. Și să-i previi tu pe oamenii care-ți sunt cei mai apropiați!

215. Și coboară aripa ta[138] pentru cei care te urmează dintre credincioși!

216. Iar de nu ți se vor supune ei, atunci spune: „Eu sunt fără de nici o vină pentru ceea ce faceți voi!"

217. Și încrede-te în cel Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*],

218. Care te vede când te ridici [pentru Rugăciune]

219. Și care vede și mișcările tale împreună cu cei care se prosternează.[139]

220. El[140] este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*].

221. Să vă vestesc Eu despre aceia asupra cărora se pogoară șeitanii?

222. Ei se pogoară asupra fiecărui mincinos și păcătos.

223. Ei[141] își încordează auzul,[142] însă cei mai mulți dintre ei sunt mincinoși![143]

224. Cât despre poeți, pe ei îi urmează cei aflați în rătăcire.

225. Oare nu-i vezi cum rătăcesc prin fiecare vale[144]

226. Și cum spun ei ceea ce nu fac,

227. Afară de aceia care cred și săvârșesc fapte bune și pomenesc [numele] lui Allah adeseori[145] și au izbândit,[146] după ce au fost nedreptățiți. Și vor ști cei care au fost nedrepți către ce sfârșit se întorc.

138) Fii binevoitor față de ei!

139) Allah te vede și știe ce faci, atât atunci când ești singur, cât și atunci când te afli cu alți oameni.

140) Allah.

141) Cei care nu cred și tăgăduiesc.

142) Ascultându-i pe șeitani și ispitele lor.

143) În ceea ce prezic și ceea ce spun, luând de la șeitani.

144) În fiecare din genurile poetice cum sunt lauda, satira, poezia de dragoste etc.

145) În poeziile lor, căci cei mai mulți L-au lăudat pe Allah Cel Unic.

146) Cu poezia lor asupra dușmanului lor pe care l-au satirizat.

 SURAT AN-NAML[1]

(Mekkană [48]; 93 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ta', Sin[2]. Acestea sunt versetele Coranului, ale unei Cărţi limpezi -

2. O călăuză şi o bunăvestire pentru dreptcredincioşii

3. Care împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], achită Dania [*Az-Zakat*] şi cred cu tărie în Lumea de Apoi.

4. Acelora care nu cred în Lumea de Apoi Noi le-am înfrumuseţat faptele, iar ei sunt în cumplită rătăcire.

5. Aceştia sunt cei care vor avea parte de rea osândă, iar în Lumea de Apoi ei sunt cei care vor pierde cel mai mult[3].

6. Tu primeşti Coranul de la un Înţelept, de la un Învăţat Bineştiutor.

7. [Adu-ţi aminte] când a zis Moise familiei sale[4]: "Eu zăresc un foc. Vă voi aduce o veste de la el[5] sau vă voi aduce un tăciune aprins, pentru ca voi să vă încălziţi".

8. Şi când a venit la el, i s-a zis lui: "Binecuvântat este Cel ce e în foc[6] şi cel ce este în jurul lui! Mărire lui Allah, Stăpânul Lumilor!

9. O, Moise! Eu sunt Allah Cel Preaputernic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*]!

10. Aruncă toiagul tău!" Şi când l-a văzut[7] mişcându-se ca un şarpe, a apucat-o la fugă, fără să se mai întoarcă. "O, Moise, nu te teme! Trimişii nu se tem la Mine!"

11. "Dar dacă cineva a fost nedrept, însă apoi a schimbat răul cu bine, Eu sunt Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

1) În traducere "*Sura Furnicilor*", după versetul 18.
2) Vezi 2:1.
3) Izbăvirea şi răsplata lui Allah.
4) Când se întorcea de la Madyan în Egipt şi a rătăcit drumul.
5) Despre drum.
6) Focul era lumina lui Allah. După o altă interpretare ar fi fost binecuvântaţi Moise, care stătea lângă foc, şi îngerii, care stăteau în jurul lui.
7) Moise.

12. Vâră-ţi mâna în deschizătura cămăşii tale! Ea va ieşi albă, fără nici un rău[8] - [una] din cele nouă minuni pentru Faraon şi neamul său[9], fiindcă ei sunt într-adevăr un neam de nelegiuiţi!"

13. Şi când minunile Noastre li s-au arătat lor limpezi, au zis ei: "Aceasta este fermecătură învederată!"

14. Şi le-au tăgăduit ei, cu nedreptate şi îngâmfare, măcar că sufletele lor erau încredinţate de ele. Şi priveşte[10] care a fost sfârşitul celor care au semănat stricare!

15. Noi le-am dat lui David şi lui Solomon ştiinţă şi au zis ei: "Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioşi!"

16. Şi Solomon l-a moştenit pe David[11] şi a zis: "O, voi oameni! Noi am fost învăţaţi graiul păsărilor şi ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta este harul cel limpede!"

17. Şi au fost adunate la Solomon oştile sale de djinni, de oameni şi de păsări şi au fost ele aranjate în cete.

18. Şi când au sosit ele din Valea Furnicilor, a zis o furnică: "O, voi furnicilor! Intraţi în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon şi oştile sale, fără ca ei să-şi dea seama!"

19. El a surâs, veselindu-se de vorbele ei, şi a zis: "Doamne, îngăduie-mi mie să-Ţi mulţumesc pentru harul pe care l-ai revărsat asupra mea şi asupra părinţilor mei şi să săvârşesc fapte bune de care Tu să fii mulţumit şi ajută-mă pe mine să fiu - prin îndurarea Ta - printre robii Tăi cei evlavioşi!"

20. Apoi a cercetat el păsările şi a zis: "De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenţi?

21. O voi chinui cu aspră caznă sau o voi înjunghia! Doar dacă îmi va aduce ea dovadă desluşită!"[12]

8) Fără să fie afectată de nici o boală.
9) Cu care este trimis la Faraon şi la neamul său.
10) O, Muhammed!
11) În ceea ce priveşte ştiinţa şi înţelepciunea, profeţia şi împărăţia.
12) Cu care să-şi justifice absenţa.

22. Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], zicând(13): “Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba’(14) o veste sigură:

23. Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat.

24. Am aflat-o prosternându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale(15) și nu sunt ei bine călăuziți!

25. Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah care face să iasă la iveală cele ascunse în ceruri și pre pământ(16) și care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei?”

26. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului minunat!”(17)

27. A zis(18): “Vom vedea, dacă tu spui adevărul ori de ești dintre cei care mint.

28. Du-te cu acest răvaș de la mine și aruncă-l înaintea lor. Apoi stai departe de ei(19) și vezi ce vor trimite ca răspuns!”

29. A zis(20): O, voi înalți dregători! A fost aruncat dinaintea mea un răvaș vrednic de respect.

30. El vine de la Solomon și este: “În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*].

31. Nu fiți semeți cu mine, ci veniți la mine cu supunere!”(21)

13) Pupăza, adresându-se lui Solomon.
14) Regatul reginei celebre Bilqis, din Yemen (Arabia de Sud). Menționat în Vechiul Testament, în opere arabe, grecești și romane. Vestit pentru civilizația înfloritoare și comerțul cu aur, argint și pietre prețioase.
15) De la calea credinței în Allah Cel Unic.
16) Ploaia din cer, plantele, metalele și celelalte bogății ale pământului.
17) După acest verset se recomandă prosternarea.
18) Solomon.
19) Îndepărtează-te puțin de ei.
20) Regina.
21) Cu supunere și cu credință în Allah Cel Unic.

32. A zis ea[22]: "O, voi înalţi dregători! Sfătuiţi-mă în această privinţă căci eu nu hotărăsc în nici o treabă fără ca voi să fiţi de faţă [pentru a mă sfătui]!"

33. Au zis ei: "Noi avem putere şi avem tărie mare, însă porunca este la tine, aşa că vezi ce porunceşti!"

34. Ea a zis: "Când regii intră într-o cetate, ei o strică[23] şi pe cei mai puternici dintre locuitorii ei îi fac umili. Astfel fac ei [de obicei];

35. Eu voi să le trimit lor un dar şi voi aştepta să văd cu ce se întorc solii!"

36. Când a venit [solia] la Solomon, a zis el: "Voiţi voi să-mi sporiţi averea, când ceea ce mi-a dat mie Allah este mai bun decât ceea ce v-a dat vouă?! Aşadar bucuraţi-vă voi de darul vostru!

37. Întoarce-te [conducător al soliei] la ei! Şi vom veni noi cu oştiri asupra lor, cărora nu le vor putea sta împotrivă! Şi-i vom alunga noi de acolo umiliţi şi vor fi ei ruşinaţi!"

38. A zis el: "O, voi înalţi dregători! Cine îmi va aduce mie tronul ei, înainte ca ei să vină la mine supuşi?"

39. A zis un dregător[24] dintre djinni: "Eu ţi-l voi aduce mai înainte ca tu să te ridici de pe locul tău, căci eu sunt în stare de aceasta şi sunt vrednic de încredere!"

40. A zis unul care avea ştiinţă de Carte[25]: "Eu ţi-l voi aduce înainte ca tu să clipeşti din ochi!". Şi când a văzut [Solomon tronul] stând dinaintea lui, a zis el: "Aceasta este prin graţia Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulţumitor sau sunt nemulţumitor. Însă acela care este mulţumitor este mulţumitor pentru sine însuşi, cât despre acela care este nemulţumitor, Domnul meu Îşi este Deajuns pentru Sine şi El este Înstărit [şi] Mărinimos [*Ghaniy, Karim*].

41. Şi a [mai] zis el[26]: "Faceţi tronul ei de nerecunoscut [pentru ea], pentru ca să vedem dacă ea este călăuzită sau dacă ea este dintre aceia care nu sunt călăuziţi!"

22) Regina Bilqis.
23) O distrug.
24) Unul din mai marii djinnilor (în limba arabă 'Ifrit).
25) Un învăţat sau un înger.
26) Solomon.

42. Și când a venit ea, i s-a zis: "Așa este tronul tău?" Iar ea a răspuns: "Parcă ar fi el..." "Și nouă ni se dăduse știința înaintea ei și eram noi deja supuși"(27).

43. Însă pe ea o abătuse ceea ce ea adora în locul lui Allah și era ea dintr-un neam de necredincioși.

44. I s-a zis ei: "Intră în palat!" Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă și [și-a ridicat poalele], descoperindu-și pulpele. Atunci, [Solomon] a zis: "Este un palat pardosit cu cristal". A zis ea: "Doamne, eu sunt nedreaptă față de mine însămi!(28) Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!"

45. Și l-am trimis Noi la neamul Thamud pe fratele lor Salih, [care le-a zis lor]: "Adorați-L pe Allah!" Dar iată că ei s-au împărțit în două cete care s-au luat la ceartă.

46. El a zis: "O, neam al meu! De ce vă grăbiți voi cu răul înaintea binelui?(29) De ce nu vă rugați lui Allah pentru iertare? Poate că vi se va arăta vouă îndurare!"

47. Au zis ei: "Noi vedem în tine și în cei care sunt cu tine semn rău". Dar el le-a răspuns: "Semnul vostru rău vine de la Allah! Însă voi sunteți un neam supus ispitei!"(30)

48. Și se aflau în cetate nouă căpetenii care semănau numai rău pe pământ(31) și nu făceau nici un bine.

49. Au zis ei: "Jurați pe Allah că noi ne vom năpusti peste noapte asupra sa și asupra familiei sale!(32) Apoi îi vom spune noi rudei sale celei mai apropiate [căreia îi revine răzbunarea lui]: "Noi nu am fost de față la pieirea familiei lui. Și noi spunem adevărul".

50. Au urzit ei un vicleșug și am urzit și Noi un vicleșug(33), fără ca ei să-și dea seama;

27) Ultimele vorbe sunt rostite de Solomon, mulțumindu-I lui Allah pentru că neamul său cunoscuse credința în Allah Cel Unic înaintea neamului ei.

28) Pentru că am adorat împreună cu neamul meu Soarele.

29) De ce cereți să vină pedeapsa și nu cereți de la Allah îndurarea prin credința în El.

30) Ademenit de Șeitan.

31) Împreună cu cetele pe care le conduceau ei.

32) Ca să-i ucidem pe el și pe cei care crezuseră împreună cu el.

33) Ca să-i nimicim pe ei.

51. Și privește care a fost sfârșitul vicleșugului lor: Noi i-am nimicit pe ei împreună cu tot neamul lor!

52. Iar casele acestea ale lor au rămas pustii pentru că ei au fost nelegiuiți. Întru aceasta este un semn pentru un neam [de oameni] care pricep.

53. Însă Noi i-am mântuit pe aceia care au crezut și au fost cu frică(34).

54. [Și adu-ți aminte] când Lot a spus neamului său: "Vă dedați voi la faptă rușinoasă, când voi vedeți limpede?

55. Vă apropiați voi de bărbați cu poftă, în loc de muieri? Voi chiar că sunteți un neam ce se poartă nesăbuit!"

56. Și nu a fost răspunsul neamului său altul decât că au zis ei: "Alungați familia lui Lot(35) din cetatea voastră, căci ei sunt oameni care se pretind curați!"

57. Și l-am mântuit Noi pe el împreună cu familia sa, afară de muierea lui, căreia i-am hotărât să fie dintre cei pierduți(36).

58. Și am făcut Noi să coboare asupra lor ploaie [de pietre]. Și ce rea a fost ploaia acestor oameni preveniți!

59. Spune: "Laudă lui Allah și pace asupra robilor Săi pe care i-a ales! Allah este mai bun sau ceea ce voi Îi asociați?"

60. Nu este El Cel care a creat cerurile și pământul și v-a pogorât vouă apă din cer? Și cu ea Noi am făcut să răsară grădini minunate! [Altfel] nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Oare există altă divinitate alături de Allah? Însă ei sunt un neam care se abat!(37)

61. Nu este El Cel care a făcut pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinători, și a pus o stavilă între cele două mări? cei mai mulți dintre ei nu știu!

34) Adică pe Salih și pe cei care au crezut împreună cu el.
35) Împreună cu cei care au crezut alături de el.
36) Cei rămași să fie pedepsiți și nimiciți.
37) Se abat de la calea Adevărului sau de la adorarea numai a Lui.

62. Nu este El Cel care răspunde aceluia care este la nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe pământ? Oare există altă divinitate alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte!

63. Nu este El Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și mării[38] și Cel care trimite vânturile ca vestitori de bine înaintea îndurării Sale? [39] Oare există altă divinitate alături de Allah? Allah Preamăritul este mai presus de ceea ce-I fac ei ca asociați!

64. Nu este El Cel care a început înfăptuirea [omului] și apoi îl va face din nou? Oare Cine este Cel care vă dă din cer și de pe pământ cele de trebuință traiului? Oare există altă divinitate alături de Allah? Spune: “Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!”

65. Spune: "Nu știe nimeni dintre cei care sunt în ceruri și pe pământ Necunoscutul, afară numai de Allah!” Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!

66. Și oare știința lor a ajuns [să afle ceva] despre Ziua de Apoi? Ba ei sunt în îndoială despre aceasta, ba ei sunt orbi față de aceasta!

67. Iar aceia care nu cred[40] zic: “Dacă suntem noi țărână, noi și părinții noștri, mai putem noi fi scoși?[41]

68. Ni s-a făgăduit nouă aceasta, ca și părinților noștri mai înainte, dar acestea nu sunt decât povești ale celor vechi!”

69. Spune: “Purcedeți prin lume și vedeți voi care este sfârșitul nelegiuiților!”[42]

70. Nu fi mâhnit pentru ei[43] și nu fi îngrijorat pentru ceea ce urzesc ei!

38) Cu ajutorul stelelor de pe cer și a diverselor semne sau forme de relief de pe pământ.

39) Ploaia.

40) În făgăduința lui Allah, în semnele și în știința Lui, în puterea și înțelepciunea Lui.

41) Din morminte.

42) Adică distrugerea și pieirea lor.

43) Pentru vorbele lor și pentru că ei te socotesc mincinos.

71. Și ei necredincioșii zic: "Când va fi [împlinită] această făgăduință[44], dacă voi grăiți adevăr?”

72. Spune: “S-ar putea ca o parte din ceea ce voi căutați să grăbiți să fie numaidecât în urma voastră!”

73. Domnul tău este Cel cu Mare Milă față de oameni, dar cei mai mulți dintre ei nu-I aduc Lui mulțumire!

74. Și Domnul tău știe ce tăinuiesc piepturile lor și ce dezvăluie ei.

75. Și nimic din cele ascunse în cer și pe pământ nu este nepomenit într-o Carte limpede[45].

76. Acest Coran istorisește fiilor lui Israel cele mai multe despre cele în care ei sunt în neînțelegere.

77. El este călăuza și îndurare pentru dreptcredincioși.

78. Domnul tău va hotărî între ei prin judecata Sa, și El este Atotputernic [și] Atoateștiutor [*Al-’Aziz, Al-’Alim*].

79. Încrede-te în Allah, fiindcă tu ești [pe calea] Adevărului limpede!

80. Tu nu-i vei putea face pe cei morți să audă și nu-i vei putea face nici pe cei surzi să audă chemarea, dacă ei întorc spatele îndepărtându-se.

81. Și nu poți tu să fii călăuzitorul celor orbi, [scoțându-i] din rătăcirea lor[46]. Tu nu-i vei putea face să audă decât pe aceia care cred în versetele Noastre și care sunt supuși lui Allah [musulmani][47].

82. Și când se va apropia [Ziua de Apoi][48], le vom scoate Noi din pământ o vietate[49] care le va vorbi lor, [spunându-le] că oamenii nu s-au încrezut în semnele Noastre.

83. Iar în Ziua în care vom aduna din fiecare comunitate câte o ceată dintre aceia care nu cred în semnele Noastre, ei vor fi mânați,

44) Amenințarea cu pedeapsa.

45) Tabla cea păstrată.

46) Nu-i vei putea face să înțeleagă pe necredincioșii care sunt ca morții sau ca surzii și nu aud și nu vor să tragă învățăminte din dovezile pe care li le oferi.

47) Se lasă conduși de Domnul lor și de Adevăr și sunt supuși poruncilor lui Allah.

48) Când se vor ivi semnele Zilei Judecății, cuvântul fiind pedeapsa cu care au fost amenințați.

49) Unul din semnele Ceasului Judecății va fi și venirea unor vietăți care nu au chip de om - probabil niște animale mari cu patru picioare - care le vor vorbi necredincioșilor și-i vor blama pentru necredința lor.

84. Iar când ei vor sosi[50], le va zice [Allah]: "Ați ținut de minciună semnele Mele, fără să le fi cuprins cu priceperea voastră? Ce ați făcut voi?”[51]

85. Și va cădea cuvântul [pedeapsa Sa] asupra lor pentru ceea ce au săvârșit ei cu nedreptate, iar ei nu vor putea rosti [nici o vorbă].

86. Oare nu au văzut ei că Noi am făcut noaptea pentru ca să se odihnească în timpul ei și ziua pentru ca ei să vadă? Iar întru aceasta sunt semne pentru un neam de oameni care cred.

87. Și în Ziua când se va suna în trâmbiță și se vor înspăimânta cei care sunt în ceruri și cei care sunt pe pământ - afară de cei care va voi Allah - vor veni toți la El umiliți,

88. Și vei vedea munții pe care-i crezi nemișcați cum trec asemenea trecerii norilor. [Acesta este] lucrul lui Allah, care a făcut totul desăvârșit. El este Bineștiutor a ceea ce faceți voi[52].

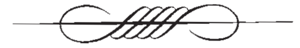
89. Cei care vin cu o faptă bună, aceia vor avea ceva și mai bun decât ea și în Ziua Aceea ei se vor afla la adăpost de spaimă,

90. Iar cei care vin cu o faptă rea, aceia vor fi aruncați cu fețele în jos, în Foc [și li se va spune]: “Sunteți voi răsplătiți altfel decât așa, după ceea ce ați săvârșit?”[53].

91. Mi s-a poruncit mie să-L ador pe stăpânul acestei cetăți[54] pe care El a făcut-o sacră - și ale Lui sunt toate lucrurile - și mi s-a poruncit mie să fiu dintre musulmani[55]

92. Și să recit Coranul[56]. Și acela care este călăuzit este călăuzit numai pentru el, iar cât despre acela care este în rătăcire, spune-i tu: “Eu sunt doar dintre prevenitori!”[57]

93. Și spune: “Slavă lui Allah![58] El vă va arăta semnele Sale, iar voi le veți cunoaște!” Iar Domnul tău nu este fără băgare de seamă față de ceea ce săvârșiți voi.

50) La locul de adunare.
51) Decât să semănați stricăciune și să-i împiedicați pe dreptcredincioși de la calea lor?
52) Și vă va răsplăti după faptele voastre.
53) După păcatele săvârșite?
54) Mekka.
55) Să mă supun numai voinței lui Allah.
56) Să vi-l recit vouă, chemându-vă la credința în el.
57) Și Trimisului nu-i revine misiunea decât de a transmite mesajul.
58) Pentru că ne-a călăuzit pe noi către această religie și ne-a arătat nouă calea cea dreaptă.

 SURAT AL-QASAS[1]

(Mekkană [49]; 88 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ta', Sin, Mim[2].

2. Acestea sunt versetele Cărţii celei limpezi.

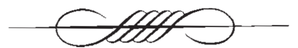
3. Noi îţi recităm[3] în tot adevărul, din povestea lui Moise cu Faraon, pentru [a preveni] un neam [de oameni] care cred.

4. Faraon a devenit prea semeţ pe pământ[4]. A împărţit neamul lui în trepte[5] şi se purta cu trufie, slăbind o ceată dintre ei[6], măcelărindu-i pe fiii lor şi lăsându-le în viaţă doar pe copilele lor[7]. El era dintre făcătorii de stricăciune.

5. Însă Noi am dorit să Ne arătăm îndurarea faţă de aceia care au fost socotiţi slabi pe pământ şi să-i facem pe ei pilde [de credinţă][8] şi să-i facem pe ei moştenitori[9].

6. Şi să le dăm lor putere pe pământ şi să le arătăm lui Faraon, lui Haman[10] şi oştenilor lor lucrurile de care lor le-a fost teamă [să nu se întâmple][11]

7. Şi i-am revelat Noi mamei lui Moise[12]: "Alăptează-l! Iar dacă te temi pentru el[13], aruncă-l în mare[14]! Şi nu-ţi fie teamă şi nu fi mâhnită, căci Noi îl vom întoarce pe el la tine şi-l vom face pe el [unul] dintre trimişi!"

1) În traducere *"Sura Poveştilor"*, după versetul 25.
2) Vezi 2:1.
3) Ţie, Muhammed, prin intermediul arhanghelului Gavriil.
4) Pe pământul Egiptului.
5) În categorii şi grupuri, în ceea ce priveşte slujirea lui şi supunerea faţă de el.
6) Pe fiii lui Israel.
7) Pentru a le reduce numărul şi pentru a le folosi pe ele ca slujnice.
8) Modele de urmat, în ceea ce priveşte religia, după ce au fost slujitori supuşi.
9) Ai regatului duşmanului lor.
10) Vizir şi sfetnic al lui Faraon.
11) Că le va lua regatul şi îi va nimici, ca pedeapsă pentru stricăciunea şi tirania lor.
12) După ce l-a născut pe el în condiţiile acelea vitrege.
13) De oştenii lui Faraon care-i ucid pe prunci.
14) În apa Nilului.

8. Și clanul lui Faraon l-a cules, ca să le fie lor dușman și [motiv de] tristețe![15] Faraon, Haman și oștenii lor erau ei păcătoși[16].

9. Și a zis soția lui Faraon[17]: "[Acest copil] va fi o bucurie pentru mine și pentru tine! Nu-l ucideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu! Însă ei nu presimțeau![18]

10. Și inima maicii lui Moise a devenit goală[19]. Și puțin a lipsit ca ea să nu dea totul în vileag, dacă Noi nu i-am fi întărit inima[20] pentru ca ea să fie dintre cei credincioși[21]

11. Și i-a zis ea surorii lui[22]: "Urmărește-l!" Și a privit ea la el de la distanță, fără ca ei să-și dea seama[23].

12. Și Noi l-am oprit pe el mai înainte de aceasta de la doici. Și a zis [sora lui Moise]: "Să vă duc eu la stăpânii unei case, care să-l îngrijească pentru voi și care să-i fie lui buni sfătuitori?"

13. Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se bucure[24] și să nu fie mâhnită[25] și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

14. Și când a ajuns el la vârsta bărbăției și era pe deplin format, i-am dat lui înțelepciune și știință. Astfel îi răsplătim Noi pe făcătorii de bine.

15) Prin faptul că le va pricinui moartea.
16) Și i-a pedepsit Allah, făcându-i să-l crească pe acela care le va fi dușman și le va pricinui pieirea.
17) I-a zis lui Faraon, când l-a scos pe Moise din sicriaș.
18) Ce va ajunge el să facă.
19) De spaimă, când a aflat că el a căzut în mâinile lui Faraon.
20) Nu i-am fi inspirat răbdare.
21) Cei care cred în făgăduința lui Allah (că el va fi adus înapoi la ea).
22) Surorii lui Moise.
23) Că ea îl cunoaște.
24) De vederea lui.
25) Din pricina despărțirii de el.

15. Și a intrat el în cetate[26] într-un moment de neatenție a locuitorilor ei. Și a găsit în ea doi bărbați care se certau între ei: unul era din tabăra lui[27], iar celălalt era dintre dușmanii lui[28]. Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor[29] împotriva celui dintre dușmanii lui. Și l-a lovit Moise [cu pumnul] și l-a ucis pe el[30]. Și a zis el: "Aceasta este o faptă a lui Șeitan[31]; el este un dușman învederat care duce la rătăcire!"

16. A zis el: "Doamne, eu am fost nedrept față de mine însumi[32]. Deci iartă-mă pe mine!" Și l-a iertat pentru că El este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*].

17. A mai zis el: "Doamne, pentru că Tu ai revărsat grația Ta asupra mea, eu nu voi fi susținător al nelegiuiților!"

18. În dimineața următoare, pândea el prin cetate speriat[33]. Și iată-l pe cel care în ajun îl chemase în ajutor, strigându-l [din nou] în ajutor[34]. Însă Moise i-a zis: "Fără îndoială, tu ești în rătăcire deplină!"

19. Dar când a vrut să-l lovească pe cel care le era dușman amândurora[35], a zis el[36]: "O, Moise! Voiești tu să mă ucizi pe mine, așa cum ai ucis ieri un suflet? Tu nu voiești decât să fii un tiran pe pământ și nu voiești să fii dintre cei împăciuitori!"

20. Și a venit un bărbat de la capătul cetății, alergând, și a zis: "O, Moise! Cârmuitorii pun la cale să te omoare. Deci fugi [din cetate]! Eu îți sunt bun sfătuitor!"

21. Și a ieșit din ea, așteptând cu frică[37]. A zis el: "Doamne, mântuiește-mă pe mine de neamul de nelegiuiți!"

26) Venind din palatul lui Faraon.
27) Din adepții religiei sale, adică fiii lui Israel.
28) Dintre egipteni.
29) Pentru că era nedreptățit.
30) I-a dat un singur pumn și el a căzut și a murit.
31) Moise se căiește pentru fapta sa, pricinuită de Șeitan, care i-a stârnit mânia.
32) Prin faptul că l-am ucis.
33) Așteptându-se la răzbunarea celui ucis și la urmărirea lui.
34) Împotriva unui alt egiptean.
35) Lui Moise și israelitului.
36) După unii comentatori, egipteanul, după alții, israelitul.
37) Să nu fie ajuns din urmă de cei care îl căutau.

22. Şi când s-a îndreptat către Madyan(38), a zis el: “Poate că Domnul meu mă va călăuzi pe drumul cel drept!”(39)

23. Şi când a ajuns la apa de la Madyan(40), a găsit acolo o mulţime de oameni care adăpau [vitele]. Şi în afară de ei, a găsit el şi două femei care-şi ţineau departe [turma lor](41). Şi le-a întrebat el: “Care este necazul vostru?” Au răspuns ele: “Noi nu vom putea să adăpăm până ce nu s-au dus păstorii, iar tatăl nostru este tare bătrân!”(42)

24. Şi a adăpat pentru ele(43), apoi s-a întors la umbră şi a zis: “Doamne, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!”

25. Apoi a venit la el una dintre cele două [copile], mergând cu sfială, şi i-a zis: “Tatăl meu te cheamă să-ţi dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă [turma]". Şi când a venit [Moise] la el şi i-a istorisit povestea(44), i-a zis: “Nu te teme, căci ai scăpat de neamul de nelegiuiţi!”(45)

26. A zis una dintre ele: “Tată, ia-l cu simbrie, căci cel mai bun pe care-l poţi lua cu simbrie este cel puternic şi vrednic de încredere!”

27. I-a zis lui: “Eu voiesc să-ţi dau de nevastă una din aceste două copile ale mele, cu condiţia să mă slujeşti opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine(46), căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre făcătorii de bine”(47).

38) Cetatea lui Şuayb.
39) Aici, drumul fără obstacole, care să-l conducă la salvare.
40) Izvorul unde erau adăpate vitele.
41) Întrucât nu puteau ajunge la izvor, din pricina păstorilor mai puternici decât ele.
42) Şi nu poate să iasă el cu vitele şi să le aducă la locul de adăpat.
43) Turma lor (N.T.)
44) I-a povestit tot ceea ce i s-a întâmplat până ce a fost nevoit să fugă din Egipt.
45) Ai părăsit pământul lor şi ei nu au nici o putere pe pământul nostru.
46) Rămâne la alegerea ta.
47) Printre cei care îşi respectă promisiunile făcute şi se vor purta bine cu tine.

28. A zis[48]: “Așa să fie între tine și mine![49] Și oricare dintre cele două termene le voi împlini, nu va fi nedreptate asupra mea[50]. Iar Allah ne este Chezaș[51] pentru ceea ce vorbim!”

29. Când Moise a împlinit termenul și a purces cu familia sa, a zărit un foc dinspre Munte și a zis familiei sale: “Rămâneți aici! Eu văd un foc. Poate că o să vă aduc o veste de la el[52] sau un tăciune din foc, ca să vă încălziți!”

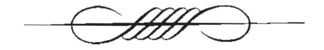
30. Și când a ajuns la el, a fost strigat din partea dreaptă a văii, dinspre pomul din locul binecuvântat: “O, Moise! Eu sunt Allah, Stăpânul lumilor!

31. Aruncă toiagul tău! Și când l-a văzut mișcându-se ca un șarpe, s-a întors și a luat-o la fugă, fără să se mai uite înapoi. “O, Moise! Apropie-te și nu te teme, căci tu ești dintre cei aflați în siguranță![53]

32. Vâră-ți mâna prin deschizătura cămășii tale și ea va ieși albă, neatinsă de nici un rău! Și strânge brațul către tine pentru ca să nu-ți fie frică! Acestea sunt[54] două semne de la Domnul tău pentru Faraon și pentru dregătorii lui. Ei sunt un neam de nelegiuiți!”

33. A zis[55]: “Doamne, eu am ucis un suflet de-al lor și mă tem ca ei să nu mă ucidă!

34. Însă fratele meu Aaron este mai limpede decât mine la limbă[56]. Trimite-l cu mine spre ajutor, ca să adeverească spusele mele, căci mă tem să nu mă socotească mincinos!”

48) Moise.
49) Ne-am înțeles și vom respecta înțelegerea făcută amândoi.
50) Dacă voi cere ceva în plus, pentru timpul peste termenul de opt ani, sau dacă voi pleca împreună cu familia, înainte de împlinirea a zece ani.
51) Martor păzitor.
52) În legătură cu drumul rătăcit.
53) Nu ai de ce să te temi.
54) Minunile cu toiagul și cu mâna.
55) Moise.
56) Mai elocvent decât mine.

35. A zis [Allah]: “Vom întări brațul tău, [trimițându-l și pe] fratele tău și vă vom da vouă putere, astfel încât ei să nu ajungă la voi[57]. Cu semnele Noastre veți fi voi și cei care vă urmează pe voi biruitori”.

36. Și când a venit Moise la ei cu semnele[58] Noastre deslușite, au zis ei: “Aceasta nu este decât fermecătură născocită! Noi n-am auzit de aceasta la strămoșii noștri cei mai vechi!”[59]

37. Moise a zis: “Domnul meu știe mai bine cine a venit cu îndreptare de la El și a cui va fi Casa cea de veci![60] Nelegiuiții nicicum nu vor izbândi!”

38. A zis Faraon: “O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut[61] și înalță-mi mie un turn[62]! Poate astfel voi ajunge eu la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!”[63]

39. Și s-au purtat el și oștenii lui cu semeție pe pământ, pe nedrept, și și-au închipuit ei că nu vor fi întorși la Noi.

40. Însă Noi i-am prins pe el și pe oștenii lui și i-am aruncat pe ei în mare[64]. Privește, deci, care este sfârșitul nelegiuiților!

41. Și i-am făcut Noi călăuzitori către Foc, iar în Ziua Învierii nu vor fi ei ajutați.

42. Și am făcut Noi să-i urmărească în această lume un blestem, iar în Ziua Învierii vor fi ei rușinați[65].

43. Și i-am dat Noi lui Moise Cartea[66] - după ce am nimicit neamurile de mai înainte - ca dovezi limpezi pentru oameni, călăuzire și îndurare, pentru ca ei să ia aminte.

57) Pentru a vă pricinui vreun rău.
58) Minunile.
59) Să se fi întâmplat în vremea lor.
60) Paradisul.
61) Fă cărămidă arsă.
62) Un palat înalt.
63) Pe Moise.
64) I-am înecat în mare.
65) Și alungați, ei fiind blestemați de toată lumea care aude de nelegiuirile lor.
66) Tora.

44. Tu[67] nu ai fost pe coasta de apus, când i-am dat lui Moise porunca[68], și nici n-ai fost printre martori.

45. Însă Noi am făcut să se ivească generații[69] și vremea care s-a scurs peste ele a fost lungă. Tu nu ai locuit printre oamenii din Madyan ca să reciți [neamului tău] versetele Noastre, dar Noi te-am trimis pe [tine ca] mesager.

46. Tu nu ai fost nici la coasta Muntelui Tor, când Noi am strigat[70], dar [Noi ți-am revelat], ca o îndurare de la Domnul tău, pentru ca tu să îndemni un neam cărora nu le-a venit un prevenitor mai înainte de tine, pentru ca ei să ia aminte[71].

47. [Noi trimitem mesageri] pentru ca, dacă se abate asupra lor o nenorocire[72], pentru ceea ce au făcut mâinile lor mai înainte[73], să nu zică ei: "Doamne, de ce nu ai trimis Tu un profet la noi, ca să urmăm semnele Tale și să fim noi printre dreptcredincioși?"

48. Dar când le-a venit lor Adevărul din partea Noastră, au zis ei: "Dacă măcar i s-ar fi trimis și lui asemenea cu ceea ce i-a fost trimis lui Moise!"[74] Dar oare nu au tăgăduit ei ceea ce i s-a trimis lui Moise mai înainte? Zic ei: "Două fermecătorii[75] care se ajută una pe alta!" Și mai zic: "Noi nu credem în nici una!"

49. Spune[76]: "Aduceți voi o carte de la Allah mai bună pentru călăuzire decât acestea două[77] și eu o voi urma, dacă voi veți fi întru adevăr!"[78]

67) O, Muhammed!
68) Tora.
69) Între vremea lui Moise și vremea ta.
70) Când l-am chemat pe Moise.
71) Că te-am trimis pe tine cu Coranul.
72) Pedeapsă.
73) Din necredință și stricăciune.
74) Adică minuni, cum a fost schimbarea toiagului în șarpe, despicarea mării etc.
75) Tora și Coranul, conform cu unele interpretări; Moise și Aaron, după alte interpretări.
76) Celor care tăgăduiesc.
77) Decât Tora și Coranul.
78) Când spuneți că ele sunt farmece.

50. Iar de nu-ți vor răspunde[79], să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți.

51. Noi am făcut să ajungă la ei Cuvântul[80] [în fragmente trimise unul după altul][81], pentru ca ei să ia aminte.

52. Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el[82], aceia cred în el[83];

53. Și când li se recită lor[84] zic ei: "Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși [lui Allah] înainte de [venirea] lui"[85];

54. Aceștia[86] vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat,

55. Iar când aud ei vorbele grele se îndepărtează de ele și zic: "Noi avem parte de faptele noastre și voi aveți parte de faptele voastre! Pacea asupra voastră![87] Noi nu-i căutăm pe cei proști!"[88].

79) Aducând această Carte sau urmându-le pe cele două existente.

80) Coranul.

81) Făgăduințe și amenințări, povestiri și parabole, după cum au impus înțelepciunea și împrejurările.

82) De Coran.

83) Acest verset face aluzie la oamenii Cărții care au îmbrățișat Islamul.

84) Coranul.

85) Încă înainte de revelarea Coranului erau supuși lui Allah Cel Unic, așa încât unii creștini din Mekka au îmbrățișat Islamul înainte de *higera* - migrarea Profetului la Medina, iar la Medina s-au convertit la Islam unii iudei. De notat că toate versetele din această sură au fost revelate înainte de *higera*, cu excepția versetelor 52-55, care i-au fost revelate lui Muhammed după *higera*.

86) Cei menționați în cele două versete anterioare, adică iudeii și creștinii care au îmbrățișat Islamul și care vor primi o răsplată dublă pentru că au crezut atât în cărțile lor cât și în Coran.

87) Formulă de salut rostită ca semn al îndepărtării de cei ignoranți care rostesc astfel de vorbe.

88) Nu dorim împrietenirea cu ei sau să ne certăm cu ei.

56. Tu, [Muhammed], nu călăuzeşti pe cine-ţi place[89], ci Allah călăuzeşte pe cine voieşte şi El îi cunoaşte mai bine pe cei ce se lasă călăuziţi.[90]

57. Şi ei zic: “Dacă am urma călăuzirea cea bună împreună cu tine, am fi noi smulşi din pământul nostru!”[91] Dar oare nu le-am stabilit Noi un loc sacru şi sigur, în care se aduc roade de toate soiurile, spre folos din partea Noastră? Însă cei mai mulţi dintre ei nu ştiu.

58. Şi câte cetăţi am nimicit Noi, după ce s-au semeţit în viaţa lor! Şi iată casele care nu au mai fost locuite după ei decât de puţini şi Noi suntem moştenitorii [lor][92].

59. Însă Domnul tău nu nimiceşte cetăţile mai înainte de a fi trimis un mesager la mama lor[93], care să le citească versetele Noastre. Şi Noi nu am făcut să piară cetăţile decât dacă locuitorii lor au fost nelegiuiţi.

60. Şi tot ceea ce vi s-a dat vouă dintre lucruri este numai plăcere trecătoare a acestei vieţi şi podoabă a ei, pe când ceea ce este la Allah este mai bun şi este veşnic. Voi nu pricepeţi?

61. Oare acela căruia i-am făcut Noi frumoasă făgăduinţă[94], pe care el o primeşte, este la fel ca acela căruia Noi i-am dăruit bucuriile vieţii lumeşti şi care în Ziua Învierii se va afla printre cei aduşi [pentru pedeapsă]?”[95]

62. Şi în Ziua când El îi va chema, le va zice: “Unde sunt aceia despre care aţi pretins că ar fi asociaţii Mei?”

89) Tu, Muhammed, nu poţi să-i aduci la Islam pe toţi pe care ai voi să-i aduci.

90) Când i-a sosit sorocul lui Abu Talib, Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - i-a zis lui: Spune, unchiule: “Nu este alt dumnezeu în afară de Allah! şi eu voi face mărturie despre aceasta pentru tine în Ziua Învierii”. Iar Abu Talib i-a răspuns: "Dacă cei din neamul Qurayş nu m-ar ocărî, zicând că teama m-a împins la aceasta, ţi-aş aduce bucurie în suflet spunând ceea ce doreşti". Atunci Allah a revelat acest verset.

91) Din Mekka.

92) Căci pe ei nu i-a mai urmat nimeni.

93) Cea mai importantă şi cea mai mare aşezare dintre ele, de obicei un oraş de care depind satele din jur şi în care se află reşedinţa cârmuitorilor urmaţi.

94) Datorită credinţei şi faptelor sale bune.

95) Aduşi de către îngeri pentru judecată şi pedeapsa Infernului.

63. [Atunci] vor zice aceia împotriva cărora se va rosti cuvântul: “Doamne, aceștia sunt cei pe care i-am dus în rătăcire. Și i-am dus pe ei în rătăcire, precum și noi am fost în rătăcire. Însă noi ne dezvinovățim înaintea Ta(96). Ei nu ne-au adorat pe noi”(97).

64. Și se va spune [atunci]: “Chemați-i pe asociații voștri!”(98) Și ei îi vor chema, dar nu le vor răspunde. Și ei vor vedea chinul și atunci vor dori ei să fi fost bine călăuziți(99).

65. Și în Ziua Aceea, El îi va chema și le va zice: “Ce le-ați răspuns voi trimișilor?”(100)

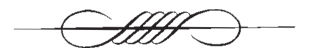
66. Dar în Ziua Aceea dovezile lor vor fi oarbe pentru ei și ei nu se vor putea întreba unul pe altul(101).

67. Însă aceia care s-au căit(102), au crezut și au făcut bine, aceia vor fi printre cei care izbândesc.

68. Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere(103). Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-I asociază Lui!(104)

69. Și Domnul tău știe ceea ce ascund piepturile lor(105) și ceea ce ele fac deschis(106).

70. Și El este Allah. Nu există altă divinitate în afară de El! A Lui este lauda atât în această lume cât și în Lumea de Apoi și la El este judecata și la El veți fi aduși înapoi!(107)

96) Ne dezvinovățim pentru necredință și păcate.
97) Ci au crezut în dorințele și poftele lor.
98) Ca să mijlocească pentru voi.
99) Pentru a fi salvați de pedeapsa cea mare.
100) Care v-au chemat să urmați calea cea bună.
101) Despre răspuns, din pricina spaimei sau a imposibilității de a mai răspunde sau de a vorbi.
102) Pentru că au fost idolatri.
103) Ci numai Allah îi va alege pe profeți.
104) De idolii și semenii lor pe care i-au născocit și care nu au capacitatea de a alege.
105) Viclenia și vrajba pe care o nutresc piepturile lor.
106) Vorbe și fapte vădite.
107) Pentru judecată, după înviere.

71. Spune: “Ce credeți voi? Dacă Allah ar așterne peste voi o noapte nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o lumină? Oare voi nu auziți?”

72. Spune: “Ce credeți voi! Dacă Allah ar așterne peste voi o zi nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o noapte ca să vă odihniți în timpul ei? Oare voi nu vedeți?

73. Prin îndurarea Sa, El v-a făcut noaptea și ziua, ca să vă odihniți și ca să căutați mila Lui. Poate că voi veți fi mulțumitori.

74. [Și adu-ți aminte] Ziua când El îi va chema și va zice(108): “Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”

75. Și vom scoate Noi din fiecare comunitate un martor(109) și vom zice(110): “Aduceți dovada voastră!” Și vor ști ei că Adevărul este la Allah și că s-au îndepărtat de ei acelea pe care ei le-au plăsmuit.

76. Qarun(111) a fost din neamul lui Moise, însă el s-a răzvrătit împotriva lor. Și i-am dat Noi atâtea comori, încât numai cheile lui apăsau greu asupra unei cete de [bărbați] vânjoși. Și când i-a zis lui neamul său: “Nu te semeți, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care se semețesc,

77. Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață!(112) Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune",

78. A zis el: “Mie mi s-a dat ceea ce am numai pentru știința pe care eu o stăpânesc!”(113) Oare el nu știa că Allah a nimicit înainte de el dintre neamuri pe cine era mai puternic decât el și adunase mai multe bunuri? Iar nelegiuiții nu sunt întrebați pentru păcatele lor!(114)

108) În Ziua de Apoi.
109) Acesta va fi profetul comunității respective.
110) Fiecăreia din aceste comunități.
111) Qarun este identificat cu Core din Biblie.
112) Acest verset îi invită pe drept-credincioși să ia din viață ceea ce este bun și ceea ce îi înalță, fără a manifesta o pietate exagerată.
113) Priceperea de a face comerț și de a agonisi.
114) Înainte de a fi nimiciți, pentru că Allah le știe pe toate.

79. Și a ieșit el[115] dinaintea neamului său cu toată podoaba sa. Cei care voiau viața lumească au zis atunci: “O, de-am avea și noi asemenea cu ceea ce i s-a dat lui Qarun! El este [un om] cu mare noroc!”

80. Însă aceia cărora le-a fost dăruită știința au zis: “Vai vouă! Răsplata lui Allah este mai bună[116] pentru aceia care cred și săvârșesc fapte bune!” Însă ea [răsplata] nu va fi primită decât de către cei statornici[117].

81 . Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nici o ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah[118] și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.

82. Și cei care doriseră ieri să fie în locul lui au zis în dimineața următoare: “Vai! Într-adevăr Allah mărește câștigul[119] aceluia care voiește El dintre robii Săi sau îl micșorează[120]. Dacă Allah nu ar fi fost milostiv cu noi, ar fi [lăsat pământul] să ne înghită[121] și pe noi. Vai! Într-adevăr necredincioșii nu izbândesc!”

83. Această Casă de Veci o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul [bun] este al acelora care au frică[122].

84. Cel ce vine cu faptă bună va avea parte de ceva și mai bun decât ea, iar cel ce vine cu faptă rea [să știe că] cei care săvârșesc fapte rele nu vor fi răsplătiți decât după ceea ce au săvârșit.

85. Acela care ți-a prescris Coranul[123] te va aduce înapoi la locul unde [tu vrei] să te întorci[124]. Spune: “Domnul meu știe mai bine cine vine cu călăuzirea și cine este în rătăcire răzvedită!”

115) Core.
116) Decât ceea ce doriți voi.
117) Care-și stăpânesc lucrurile și nu aleargă după bogățiile și podoabele acestei lumi.
118) Pentru îndepărtarea pedepsei de la el.
119) Dă din belșug.
120) Îl reduce.
121) Așa cum l-a înghițit pe el.
122) De Allah.
123) Ți l-a revelat și ți-a prescris să te călăuzești după el și să-l transmiți celorlalți oameni.
124) Interpretări diferite: Mekka, imediat ce vei fi victorios; locul cel promis, după moarte.

86. Tu nu nădăjduiai[125] să ți se aducă ție Cartea, decât ca o îndurare de la Domnul tău. Așadar, nu fi niciodată un ajutor pentru necredincioși!

87. Și ei să nu te abată de la versetele lui Allah[126], după ce ele ți-au fost trimise ție, și cheamă la Domnul tău[127] și nu fi tu dintre politeiști!

88. Și nu chema alături de Allah alt dumnezeu, căci nu există altă divinitate în afară de El! Totul va pieri în afară de Chipul Său. La El este judecata și la El veți fi aduși înapoi![128]

125) Nu îți închipuiai înainte de a-ți fi revelat.

126) Să nu te abată și să nu te împiedice idolatrii de la recitarea versetelor lui Allah și de la transmiterea lor.

127) Cheamă la adorarea exclusivă a Lui.

128) Pentru judecată, în Ziua de Apoi.

SURAT AL-'ANKABUT[1]

(Mekkană [85]; 69 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim[2].

2. Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune "Noi credem!", și că ei nu vor fi încercați?[3]

3. Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor[4] și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint [în privința credinței].

4. Sau socotesc cei care săvârșesc fapte rele că vor putea scăpa de Noi? Ce rău judecă ei!

5. Aceia care nădăjduiesc în răsplata bună la întâlnirea cu Allah[5] [să știe că] termenul lui Allah[6] va veni. El este Cel care Aude Totul [și este] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*].

6. Și cel care se luptă[7] nu se luptă decât pentru sine, căci Allah este mult prea înstărit ca să aibă nevoie de lume.

7. Cât despre aceia care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele și-i vom răsplăti pe ei pentru faptele cele mai bune pe care le-au săvârșit.

8. L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi faci Mie ca asociat[8] ceva despre care tu nu ai știință, nu le da lor ascultare![9] La Mine este întoarcerea voastră, iar Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut.

1) În traducere "*Sura păianjenului*", după versetul 41.
2) Vezi 2:1.
3) Pentru a fi deosebit cel rău de cel bun dintre ei.
4) Dintre aderenții profeților.
5) În Paradis, unde Îl vor vedea și vor avea parte de generozitatea Lui.
6) Adică Ziua Învierii și răsplății.
7) Cel care luptă cu sine și cu poftele sale.
8) Se vor strădui să te determine să fii politeist.
9) Sa'd ben abi Waqqas a zis: Am fost un om cu mult respect față de mama mea, dar când am îmbrățișat Islamul, ea a zis: Ce este religia aceasta care a fost născocită, Sa'd? Părăsește această religie sau eu n-o să mai mănânc și n-o să mai

9. Și pe cei care cred și săvârșesc fapte bune îi vom face Noi să intre printre cei buni [în Paradis].

10. Printre oameni sunt [unii] care zic: "Noi credem în Allah", dar dacă au ei de suferit pentru Allah, atunci socotesc ei că încercarea oamenilor este asemenea cu chinul din partea lui Allah. Dar dacă le vine lor biruința de la Domnul tău, atunci zic ei: "Noi am fost cu voi!"(10) Dar oare nu este Allah Cel care știe cel mai bine ce se află în piepturile tuturor lumilor?

11. Allah îi cunoaște prea bine pe cei care cred, după cum la fel de bine îi cunoaște și pe cei fățarnici.

12. Și cei care nu cred le zic acelora care cred: "Urmați calea noastră, iar noi vom purta păcatele voastre!"(11) Însă ei nu vor purta nimic din păcatele lor, căci ei sunt mincinoși.

13. Ci ei vor purta poverile lor și alte poveri împreună cu poverile lor(12), iar în Ziua Învierii vor fi ei întrebați despre ceea ce au născocit(13).

14. Și Noi l-am trimis pe Noe la neamul său și a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani. Și i-a apucat pe ei potopul, pentru că au fost nelegiuiți.

15. Și i-am mântuit Noi pe el și pe locuitorii corabiei și am făcut Noi [această întâmplare] un semn pentru lumi.

beau picătură de apă până o să mor și tu o să fii învinuit de moartea mea și ți se va zice "Cel care și-a ucis mama!". I-am răspuns ei: Nu face așa ceva, mamă, căci eu nu voi părăsi religia mea niciodată, pentru nimic în lume! Apoi a zis el: Și a stat ea o zi și o noapte fără să mănânce nimic și a ajuns istovită. Și a mai stat o zi și o noapte fără să mănânce nimic. Și când am văzut asta, i-am zis: Jur pe Allah, mamă, că dacă ai avea o sută de suflete care ar ieși unul după altul, eu tot nu voi părăsi religia mea pentru nimic în lume! Dacă vrei, mănânci, dacă nu vrei, nu mănânci! Și când a văzut ea aceasta, s-a hotărât să mănânce. Și Allah a revelat acest verset.

10) În credință și, deci, faceți-ne pe noi părtași la prăzi!

11) Vom suporta în locul vostru consecințele faptelor voastre.

12) Adică poverile păcatelor pentru ducerea în rătăcire, împingerea la necredință și îndepărtarea de la calea lui Allah.

13) Despre minciunile pe care le-au născocit.

16. [Și adu-ți aminte] și de Avraam[14], când a zis neamului său: "Adorați-L pe Allah și fiți cu frică de El! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă voi știți!"

17. Însă voi adorați în locul lui Allah niște idoli și născociți minciună. Aceia în care credeți voi[15] în locul lui Allah nu pot avea nici un mijloc pentru hrănirea voastră. Căutați hrana voastră la Allah, adorați-L pe El și aduceți-I Lui mulțumire, căci la El veți fi întorși!

18. Iar dacă voi învinuiți de minciună[16], [să știți că] și alte comunități au învinuit de minciună înainte de voi, iar trimisului nu-i revine decât transmiterea limpede!

19. Oare nu au văzut ei cum începe Allah creația prima oară și cum o va face pe ea apoi din nou? Acesta este [un lucru] ușor pentru Allah.

20. Spune: "Umblați pe pământ și vedeți cum [Allah] a început creația! Tot astfel va crea Allah făpturile din nou[17], căci Allah este peste toate cu putere.

21. El osândește pe cine voiește El[18] și este îndurător cu cine voiește El[19] și la El veți fi aduși înapoi.

22. Și nu puteți voi să scăpați de puterea Lui[20] nici pe pământ și nici în cer și voi nu aveți în afară de Allah nici aliat și nici sprijinitor[21].

23. Iar aceia care nu cred în semnele lui Allah și în întâlnirea cu El, aceia nu pot nădăjdui în îndurarea Mea și aceia vor avea parte de osândă dureroasă".

24. Și nu a fost răspunsul neamului său[22] decât că ei au zis: "Omorâți-l sau ardeți-l în foc!", însă Allah l-a mântuit de la foc. Întru aceasta sunt semne pentru un neam de oameni care cred.

14) Adu-ți aminte, Muhammed, de Avraam.
15) Adică idolii voștri pe care-i adorați.
16) Cuvintele le sunt adresate idolatrilor din tribul Qurayș.
17) În Ziua Învierii, când se vor ridica din morminte.
18) Dintre aceia care tăgăduiesc Învierea.
19) Cu cei care cred în Ziua Învierii.
20) Și să scăpați de pedeapsa Lui.
21) Care să vă apere.
22) Adică al neamului lui Avraam, la a cărui istorie se revine.

25. Și a zis[23]: “Voi ați luat în locul lui Allah idoli pentru ca să vă apropiați între voi în viața lumească, dar în Ziua de Apoi vă veți lepăda unul de altul și vă veți blestema unul pe altul, iar sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori”.

26. A crezut în el Lot[24], care a zis: “Eu purced către Domnul meu[25]. El este Cel Puternic [și] Înțelept” [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

27. Și Noi i-am dăruit lui [Avraam] pe Isaac și pe Iacob, am dăruit urmașilor săi profeția și Cartea[26] și i-am dat lui răsplata [cuvenită] în această lume, iar în Lumea de Apoi se va afla el printre cei drepți.

28. [Și adu-ți aminte] când a zis Lot neamului său: “Voi săvârșiți faptă rușinoasă, pe care nu a mai săvârșit-o nimeni din toate lumile mai înainte de voi![27]

29. Oare voi vă apropiați de bărbați și pândiți la drum[28] și în adunarea voastră săvârșiți faptă urâtă?”[29] Răspunsul neamului său nu a fost altul decât că ei au spus: “Fă să ne vină osânda lui Allah, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”

30. A zis el[30]: “Doamne, ajută-mă împotriva neamului de stricători!”

31. Și când au venit trimișii[31] Noștri la Avraam cu vestea cea bună[32], i-au zis[33]: “Noi venim să nimicim pe locuitorii acestei cetăți[34], căci locuitorii ei sunt nelegiuiți!”

23) A zis Avraam după ce Allah l-a salvat din foc.
24) A crezut în chemarea lui Avraam nepotul său Lot.
25) Părăsesc neamul meu și mă duc acolo unde mi-a poruncit Domnul meu (în Șam).
26) Cărțile sfinte: Tora, Evanghelia, Psalmii și Coranul.
27) Întrucât ea este împotriva firii.
28) Pentru a-i jefui pe trecători.
29) Tot ceea ce este respins de firea normală și de legile divine.
30) Lot.
31) Îngerii trimiși pentru a-l ajuta pe Lot și pentru a-l vesti despre nimicirea neamului său.
32) A nașterii lui Isaac și a fiului său Iacob.
33) Lui Avraam.
34) Sodoma, cetatea lui Lot.

32. El a zis[35]: "Dar în ea se află Lot!" Și au răspuns ei: "Noi știm mai bine cine se află în ea! Pe el împreună cu familia lui îi vom mântui, afară de muierea lui care va fi printre cei ce vor pieri".

33. Și când au venit trimișii Noștri la Lot[36], el a fost îndurerat pentru ei[37] și nu s-a simțit în stare să-i ajute, însă ei au zis: "Nu te teme și nu fi mâhnit!... Noi te vom mântui pe tine împreună cu familia ta[38], afară de muierea ta care va fi printre cei ce vor pieri.

34. Noi vom pogorî asupra locuitorilor din această cetate[39] pedeapsă aspră din cer, pentru că ei sunt nelegiuiți".

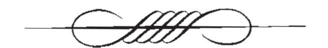
35. Și Noi am făcut din aceasta un semn[40] limpede pentru un neam de oameni care pricep.

36. Și la [neamul din] Madyan [l-am trimis Noi] pe fratele lor Șuayb, care le-a zis: "O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Și nădăjduiți voi în răsplata din Ziua de Apoi[41] și nu pricinuiți stricăciune pe pământ!"[42]

37. Însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei cutremurul și au căzut [morți], cu fața în jos, în casele lor.

38. [Tot astfel i-am nimicit și pe cei din neamurile] 'Ad și Thamud și vă este vouă limpede din casele lor[43]. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a împiedicat pe ei de la drum, cu toate că ei fuseseră în stare să vadă limpede [că ei urmează calea rătăcirii].

39. [Și i-am nimicit Noi] pe Qarun, pe Faraon și pe Haman. A venit Moise la ei cu semne limpezi, însă s-au purtat cu semeție pe pământ și nu au scăpat nici ei[44].

35) Avraam.
36) Adică îngerii, după ce s-au despărțit de Avraam.
37) De teamă că bărbații din cetatea sa vor atenta la ei.
38) De pedeapsa care îi va lovi pe ei.
39) Peste neamul lui Lot.
40) O pildă.
41) Cu speranța că veți obține răsplata în această Zi.
42) Prin înșelarea oamenilor la măsură și la cântar și prin săvârșirea de tâlhării.
43) Ruinele caselor lor de odinioară.
44) De pedeapsa lui Allah.

40. Pe fiecare l-am pedepsit Noi după păcatul lui: printre ei se află acela asupra căruia am trimis vijelie cu pietre(45); printre ei se află acela pe care l-a lovit strigătul(46); printre ei se află acela pe care Noi am făcut să-l înghită pământul(47); printre ei se află acela pe care Noi l-am înecat(48). Și nu Allah a fost nedrept cu ei, ci ei au fost nedrepți față de ei înșiși.

41. Pilda acelora care au luat ocrotitori în locul lui Allah este ca pilda păianjenului care și-a făcut o casă(49); dar cea mai slabă casă este casa păianjenului(50), dacă ei măcar ar fi știut!

42. Allah știe orice cheamă ei în locul Său, căci El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

43. Și aceste pilde(51) Noi le dăm oamenilor(52), dar nu le înțeleg decât cei pricepuți.

44. Allah a creat cerurile și pământul cu [chibzuință] adevărată și în aceasta este un semn pentru cei credincioși.

45. Recită ceea ce ți s-a revelat din Carte și împlinește Rugăciunea [*As-Salat*]! Rugăciunea [*As-Salat*] împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit(53). Iar pomenirile lui Allah sunt lucru și mai mare, iar Allah știe ce faceți voi!

46. Nu discutați cu oamenii Cărții decât în felul cel mai frumos(54), afară de aceia dintre ei care sunt nelegiuiți [cu voi]! Și spuneți: "Noi credem în ceea ce ni s-a trimis nouă și vi s-a trimis vouă! Domnul nostru și Domnul vostru este unul singur(55) și noi Lui îi suntem supuși [musulmani]".

45) Neamul lui Lot.
46) Neamul Thamud.
47) Core.
48) Neamurile lui Noe și Faraon împreună cu oastea sa.
49) Închipuindu-și că ea îl poate apăra de căldură și de frig.
50) Pentru că ea nu suportă să fie atinsă nici de cele mai mici vietăți și de cele mai ușoare vânturi și nu-l poate apăra de căldură sau de frig.
51) Adică pilda cu păianjenul și altele asemănătoare ei.
52) Pentru a-i ajuta să înțeleagă.
53) Oprit de legi și de mintea sănătoasă; cum ar fi uciderea, pervertirea etc.
54) Cu blândețe și cu răbdare. Allah le poruncește dreptcredincioșilor să nu discute cu iudeii și cu creștinii decât frumos, încercând să-i cheme pe ei la Adevăr, să-i ajute să înțeleagă Islamul și să-i convingă de el, afară de aceia care luptă împotriva Islamului și comunității sale.

47. Și astfel ți-am trimis Noi ție Cartea[56]. Iar aceia cărora Noi le-am dat Cartea cred în ea[57]. Și printre aceștia[58] sunt unii care vor crede în ea și numai necredincioșii tăgăduiesc semnele[59] Noastre.

48. Și tu nu ai citit mai înainte de ea nici o altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.

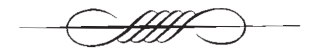
49. Ba ea[60] [constă din] versete învederate în piepturile acelora cărora li s-a dat cunoașterea și nu tăgăduiesc versetele Noastre decât numai cei nelegiuiți.

50. Și zic ei[61]: "De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?" Spune: "Ci minunile sunt numai la Allah[62], iară eu sunt doar un Prevenitor limpede"[63].

51. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam [de oameni] care vor să creadă.

52. Spune: "Allah este de ajuns ca martor între mine și între voi![64] El știe ce se află în ceruri și ce se află pe pământ. Iar aceia care cred în deșertăciune[65] și nu cred în Allah, aceia sunt cei care pierd".

53. Ei îți cer să grăbești osânda. Și de n-ar fi un termen hotărât[66], le-ar veni pedeapsa! Și fără îndoială că ea va veni peste ei, pe neașteptate[67], fără ca ei să simtă.

55) În sensul de Dumnezeu Unic (Allah).
56) Pentru ca ea să confirme scripturile anterioare.
57) Cei care au avut Tora și Evanghelia și au devenit musulmani.
58) Locuitorii Mekkăi.
59) Sau versetele Noastre.
60) Cartea (Coranul).
61) Necredincioșii din Mekka.
62) Și El le coboară, dacă voiește.
63) Eu nu am căderea decât să vă previn și să vă transmit Adevărul cu toată claritatea.
64) Și Lui nu-I este necunoscut nici ceea ce fac eu nici ceea ce faceți voi.
65) Altceva decât Allah.
66) Ziua Învierii.
67) Această amenințare s-a confirmat în ziua bătăliei de la Badr, când căpeteniile de la Mekka au fost nimicite.

54. Ei îți cer să grăbești osânda, în vreme ce [ei știu că] Gheena îi va împresura pe necredincioși,

55. Într-o zi, când îi va cuprinde pe ei chinul de deasupra lor și de sub picioarele lor și li se va zice lor: "Gustați voi ceea ce ați săvârșit!"(68)

56. O, robi ai Mei care ați crezut! Pământul Meu este atât de întins! Adorați-Mă pe Mine!(69)

57. Fiecare suflet va gusta moartea. Apoi veți fi voi aduși înapoi la Noi(70).

58. Acelora care cred și săvârșesc fapte bune le vom dărui Noi locuință în părțile de sus ale Raiului, pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui ei în ele. Minunată răsplată pentru cei ce fac lucruri [bune],

59. Pentru cei care sunt statornici și în Domnul lor se încred!

60. Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor!(71) Allah le hrănește și pe ele [și vă hrănește] și pe voi! El este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*](72).

61. Și dacă tu îi întrebi(73), cine a creat cerurile și pământul și a supus Soarele și Luna, ei răspund: "Allah!" Atunci cum de se lasă ei abătuți?(74)

62. Allah dă din belșug cele spre viețuire cui voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Allah este a toate știutor.

68) Răsplata faptelor voastre.

69) Îndemnul este adresat celor care nu au avut posibilitatea să se supună lui Allah, sugerându-li-se să plece în altă țară, unde vor putea fi mai în siguranță și mai liniștiți pentru a-L adora pe El (Versetul 56 și versetele următoare se înțeleg mai bine în legătură cu versetele 1-11).

70) Îndemn la adorarea Sa, prin pomenirea morții și întoarcerii la El pentru judecată.

71) Din cauză că ele sunt prea slabe, nu-și pot căra și depozita hrana.

72) Ibn Abbas a spus că Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a poruncit dreptcredincioșilor să plece la Medina, atunci când politeiștii le-au pricinuit necazuri, zicându-le lor: Plecați la Medina și nu stați în vecinătatea nelegiuiților! Însă ei i-au răspuns: Dar noi nu avem nici case, nici pământ acolo, nu avem pe nimeni care să ne hrănească și să ne dea să bem apă. Atunci a revelat acest verset.

73) Pe idolatri.

74) De la adorarea numai a Lui?

63. Iar dacă tu îi întrebi cine pogoară apa din cer și învie cu ea pământul, după ce el a fost mort[75], ei răspund: "Allah!" Spune: "Slavă lui Allah!" Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep.

64. Și nu este această viață lumească decât joacă și glumă[76], însă în Lumea de Apoi este viața cea adevărată![77] Dacă ei ar ști!

65. [Amintește-le lor], dacă ei se urcă pe corabie și Îl invocă numai pe Allah, fără să-I facă Lui nici un părtaș[78], însă după ce îi izbăvește [readucându-i] pe uscat, iată-i pe ei cum Îi fac asociați,

66. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dat lor[79] și pentru a se bucura [de plăcerile acestei lumi], însă ei vor ști![80]

67. Oare nu văd ei[81] că Noi am făcut [locul în care trăiesc ei] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?

68. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni asupra lui Allah[82] sau tăgăduiește Adevărul[83], atunci când vine la el? Oare nu se află în Gheena sălaș pentru necredincioși?[84]

69. Iar pe aceia care luptă pentru Noi[85] îi vom călăuzi Noi pe căile Noastre[86], căci Allah este cu cei credincioși care fac bine[87].

75) Uscat, arid.
76) Viața omului pe fața pământului, chiar dacă atinge o sută de ani, nu este decât o fulgerare trecătoare în comparație cu veșnicia în care omul nu moare, indiferent dacă aceasta este fericire sau chinuri. Și ce face omul în această viață? Mănâncă, bea, se îmbracă și se bucură cu femei. Oare se cuvine ca pentru această plăcere care este numai de o clipă de joacă și amuzament să sacrifice omul care pricepe plăcerile cele veșnice din Paradis și să aibă parte de chinurile veșnice ale Infernului? Viața de Apoi este adevărata viață și se cuvine ca oamenii care au minte să sacrifice pentru plăcerile ei toate plăcerile acestei lumi. Iar de vor crede ei în Allah și vor împlini Legea Lui, vor avea parte de fericire și în această viață, pe lângă binecuvântarea veșnică a lui Allah, care nu are sfârșit.
77) Veșnică.
78) Știind că numai El îi poate salva de la înec.
79) Binecuvântarea izbăvirii lor și câștigul lor din comerț.
80) Vor cunoaște urmarea faptei lor, când vor fi pedepsiți.
81) Neamul din Mekka.
82) Pretinzând că El ar avea asociați.
83) Profetul sau Coranul.
84) Ca răsplată pentru născocirile și necredința lor?
85) Se luptă cu sufletele lor, cu poftele, cu Șeitan și cu dușmanii religiei Noastre.
86) Pe căile pe care pot să ajungă la Noi.
87) Și îi ajută pe ei.

 SURAT AR-RUM[1]

(Mekkană [84]; 60 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim[2].

2. Romanii au fost înfrânţi[3],

3. În pământul cel mai apropiat[4]; însă după înfrângerea lor, vor învinge ei[5],

4. În câţiva ani[6]. La Allah a fost hotărârea şi mai înainte şi după aceea[7]; şi în ziua aceea se vor bucura dreptcredincioşii[8]

5. De ajutorul lui Allah. El ajută cui voieşte El şi El este Cel Atotputernic [şi] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

6. Aceasta este făgăduinţa lui Allah. Şi Allah nu-Şi calcă făgăduinţa, însă cei mai mulţi oameni nu ştiu.

1) În traducere "*Romanii*", prin care se are în vedere Imperiul Bizantin. Titlu dat după versetul 2.

2) Vezi 2:1.

3) Această sură a fost revelată prin anii 615-616, când Imperiul Bizantin a înregistrat o serie de înfrângeri în confruntarea cu Imperiul Persan. Aici se face aluzie la înfrângerile din perioada împăratului Heraclius (610-641), care între anii 613-622 a pierdut Siria, Palestina şi Ierusalimul (614-615) şi Egiptul, apoi în perioada 623-629 a recuperat teritoriile ocupate de Perşi. Ulterior, în perioada 635-641, musulmanii vor cuceri de la Imperiul Bizantin Siria, Palestina, Mesopotamia şi Egiptul.

4) Siria şi Palestina, aflate în vecinătatea Peninsulei Arabe, zona Imperiului Bizantin cea mai apropiată de Mekka.

5) Prevestirea că Imperiul Bizantin îi va înfrânge pe Perşi în mai puţin de zece ani s-a confirmat, căci în urma bătăliilor din anii 622 (la Issos) şi 624 (anul în care şi mekkanii păgâni au fost înfrânţi la Badr), Heraclius a recuperat teritoriile ocupate de Perşi în perioada anterioară.

6) Într-un interval de trei-nouă ani.

7) Şi înainte de înfrângerea Bizanţului şi după aceea.

8) Dreptcredincioşii musulmani se vor bucura în ziua înfrângerii Perşilor, aşa cum se bucuraseră mekkanii păgâni, favorabili Perşilor, în anul când Imperiul Persan a înfrânt Imperiul Bizantin.

7. Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi[9]!

8. Oare nu s-au gândit ei în însuși sufletele lor[10] că Allah nu a creat cerurile și pământul și ceea ce este între ele decât întru adevăr și pentru un termen hotărât? Însă mulți dintre oameni nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.

9. Oare n-au purces ei pe pământ și n-au văzut ei cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? [Aceia] au fost mai puternici decât ei, au scurmat pământul și l-au locuit[11] în număr mai mare decât îl locuiesc ei. Și au venit la ei trimișii lor cu semnele limpezi. Și Allah nu i-a nedreptățit pe ei, ci numai ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.

10. Apoi a fost rău sfârșitul celor care au săvârșit rău, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și le-au luat pe ele în derâdere.

11. Allah creează făptura, apoi o face din nou[12], apoi la El veți fi aduși înapoi.

12. În Ziua când va veni Ceasul, nelegiuiții vor fi deznădăjduiți

13. Și nu vor avea dintre asociații lor mijlocitori[13] și se vor lepăda de asociații lor[14].

14. În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea se vor despărți ei [unii de alții].

15. În ce-i privește pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune, ei se vor bucura într-o Grădină[15],

9) Ei cunosc lucrurile din această viață, dar nu știu lucrurile legate de Viața de Apoi.

10) Minunile din sufletul, trupul și spiritul omului dovedesc că el este o făptură uimitoare. Oare este posibil ca această creație să fie destinată numai dispariției? Sau aceasta este o pregătire pentru o viață veșnică? Toate științele despre om conduc la o singură concluzie și anume faptul că Viața de Apoi nu poate decât să existe. Tot astfel și cerurile, pământul și ceea ce se află între ele nu vor dura decât o perioadă limitată de timp și în Ziua de Apoi vor sfârși în mod inevitabil.

11) Cultivând și construind pe el.

12) După moarte, prin înviere.

13) Care să-i apere pe ei, așa cum au pretins.

14) Înțelegând adevărata situație.

15) În Paradis.

16. Iar în ce-i privește pe cei care nu au crezut și au socotit semnele Noastre ca și întâlnirea cu Lumea de Apoi a fi minciuni, aceia vor fi aduși la chin[16].

17. Aduceți, așadar, slavă lui Allah, când vine seara pentru voi și când vă treziți dimineața![17]

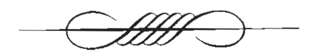
18. Slavă Lui în ceruri și pre pământ - atât înainte de asfințit, cât și când sunteți în mijlocul zilei[18]!

19. El îl scoate pe cel viu din cel mort și-l scoate pe cel mort din cel viu. El dă viață pământului, după moartea lui[19]. Și tot astfel veți fi și voi scoși[20].

20. Printre semnele Lui[21] [este acela] că El v-a creat pe voi din țărână[22] și apoi iată-vă pe voi oameni care v-ați răspândit [pe pământ].

21. Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă[23] soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.

22. Și printre semnele Lui sunt crearea cerurilor și a pământului și deosebirea limbilor voastre și culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu[24].

16) Vor avea parte de pedeapsă veșnică.
17) Îndeosebi seara și dimineața.
18) Aduceți-I Lui laudă în permanență. Versetele 17 și 18 se referă la timpul celor cinci rugăciuni zilnice: prin seară se are în vedere timpul rugăciunilor de asfințit (*Maghrib*) și de seară (*'Ișa'*), prin dimineață se are în vedere rugăciunea de dinainte de răsăritul soarelui (*Fajr*), iar prin mijlocul zilei se au în vedere rugăciunile de la amiază (*Zuhr*) și de după-amiază (*'Asr*).
19) După ce a fost uscat.
20) Din mormintele voastre.
21) Printre dovezile puterii Lui.
22) Este vorba de Adam.
23) Din specia voastră.
24) Cei care au știință, învățătură.

23. Și printre semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în timpul zilei și căutarea de către voi a harului Său. Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care aud.

24. Și printre semnele Lui este [acela] că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă [de trăsnet] și cu nădejde [în ploaie], și că pogoară apă din cer, cu care învie pământul, după moartea lui[25]. Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.

25. Și printre semnele Lui este [acela] că cerul și pământul există prin porunca Sa[26], iar dacă vă va chema pe voi cu o chemare[27], veți ieși voi din pământ[28].

26. Ai Lui sunt cei din ceruri și de pre pământ și toți Îi sunt Lui supuși.

27. El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou[29] - și aceasta este și mai ușor pentru El[30] - și a Lui este pilda cea mai înaltă[31] din ceruri și de pre pământ și El este Atotputernic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

28. El vă va face vouă pildă din voi înșivă[32]: Aveți voi dintre cei pe care-i stăpânesc mâinile voastre drepte[33] asociați la cele cu care v-am înzestrat pe voi și sunteți voi întru aceasta de o seamă cu ei? Vă temeți de ei așa cum este teama voastră de voi înșivă?[34] Astfel tâlcuim Noi semnele pentru un neam [de oameni] care pricep.

29. Ba aceia care sunt nelegiuiți urmează poftele lor, fără de știință. Și cine-l poate călăuzi pe cel pe care Allah l-a dus în rătăcire? Ei nu vor avea sprijinitori.

25) După ce a fost uscat.
26) Cerul și pământul sunt și rămân așa cum sunt prin voința Sa.
27) Sunetul de trâmbiță.
28) Din mormintele voastre.
29) În Ziua Învierii.
30) Decât crearea prima oară.
31) Adică perfecțiunea.
32) Vă face vouă pildă din lucrurile care vă sunt cele mai aproape și cele mai limpezi.
33) Dintre robii voștri.
34) La fel cum vă temeți de semenii voștri liberi.

30. Ridică-ți fața ta spre Religia cea adevărată![35] Această [religie] este firea [creată de] Allah[36], după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah[37]. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.

31. Întoarceți-vă la El căindu-vă! Fiți cu frică de El și împliniți Rugăciunea [*As-Salat*] și nu fiți dintre politeiști,

32. Dintre cei care au divizat religia lor și au devenit secte, fiecare ceată bucurându-se pentru ceea ce are ea!

33. Dacă-i atinge pe oameni un rău, atunci Îl cheamă ei pe Domnul lor, întorcându-se căiți către El. Apoi, după ce le dă să guste îndurarea Sa[38], iată-i pe o parte dintre ei cum Îi fac Domnului lor asociați,

34. Fiind nemulțumitori față de ceea ce Noi le-am dat. "Bucurați-vă voi, dar în curând voi veți ști!..."

35. Sau le-am trimis Noi vreo dovadă care vorbește despre ceea ce ei I-au făcut Lui ca asociați?[39]

36. Când le dăm Noi oamenilor să guste îndurarea[40], atunci se bucură de ea[41], însă când îi lovește pe ei vreun rău pentru ceea ce au săvârșit mâinile lor mai înainte[42], atunci iată-i pe ei cum deznădăjduiesc.

37. Oare n-au văzut ei că Allah dă daruri din belșug cui voiește El sau le împuținează [cui voiește El]? Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care cred.

38. Așadar, dă celui care ți-e rudă apropiată ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului și trecătorului de pe drum[43]! Aceasta este mai bine pentru aceia care doresc Fața lui Allah[44]. Și aceștia sunt cei care izbândesc.

35) Îndreaptă-te cu toată ființa ta către religia monoteistă a Islamului.

36) Ea reprezintă religia care se potrivește cu natura omului și după care Allah l-a creat pe om și prin urmare împlinește fericirea și demnitatea lor.

37) Nu poate nimeni să schimbe Religia lui Allah.

38) Scăpându-i de încercarea prin care trec.

39) Răspunsul subînțeles este: Nu le-am trimis așa ceva!

40) O binefacere cum ar fi sănătatea și belșugul.

41) Cu semeție.

42) Păcatele pe care le-au săvârșit.

43) Cerșetorului sau călătorului lipsit de mijloace de subzistență.

44) Aici cu sensul de mulțumirea Allah.

39. Ceea ce voi dați cu camătă pentru ca să se mărească(45) pe seama averii oamenilor nu va spori la Allah, însă aceia care oferă Dania [*Az-Zakat*], dorind Fața lui Allah(46), aceia vor avea îndoit(47).

40. Allah este Cel care v-a creat pe voi, apoi v-a dat vouă cele de trebuință, apoi vă face pe voi să muriți, apoi vă readuce pe voi la viață. Oare se află printre asociații voștri cineva care să facă ceva din acestea? Laudă Lui! El este mai presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!

41. Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare(48), din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor(49), pentru ca [Allah] să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!

42. Spune(50): "Purcedeți pe pământ și vedeți care a fost sfârșitul celor de mai înainte! Cei mai mulți dintre ei au fost politeiști!"(51)

43. Îndreaptă fața ta către(52) Religia cea dreaptă, înainte de a veni de la Allah o Zi ce nu poate fi respinsă(53)! În Ziua aceea [oamenii] vor fi despărțiți:

44. Acela care nu crede va avea parte de necredința lui, iar aceia care au săvârșit fapte bune pentru sufletele lor pregătesc(54),

45. Pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe cei care cred și săvârșesc fapte bune din mare mila Sa. El nu-i iubește pe necredincioși.

46. Și printre semnele Sale sunt [acela că El] trimite vânturile de bine vestitoare, pentru ca să vă facă să gustați din îndurarea Sa și pentru ca să plutească la porunca Sa corăbiile(55), pentru ca să căutați harul Său(56). Poate că voi veți fi mulțumitori!

45) Averea voastră.
46) Idem cu 44
47) Vor avea parte de răsplată îndoită.
48) S-au înmulțit și s-au răspândit relele pe toată fața pământului.
49) Păcatele pe care le săvârșesc.
50) Spune, o, Muhammed, idolatrilor!
51) Ei au avut parte de pedeapsă din pricina idolatriei.
52) Îndreaptă-te către.
53) Pe care nu o poate îndepărta nimeni.
54) Își pregătesc loc de ședere în Paradis.
55) La adierea vântului.
56) Făcând comerț pe mare.

47. Noi am trimis profeți la neamurile lor mai înainte de tine și le-au dus lor semne limpezi[57]. Și Ne-am răzbunat Noi pe cei care au fost nelegiuiți și a fost o datorie pentru Noi ajutarea dreptcredincioșilor.

48. Allah este Cel care trimite vânturile și ele ridică nori, iar El îi risipește pe cer, așa după cum voiește, și îi face pe ei bucăți și vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor. Iar când îi atinge cu ea pe cine voiește El dintre robii Săi, iată-i pe ei cum se bucură,

49. Măcar că au fost ei înainte de a fi trimisă asupra lor[58] - chiar înainte de aceasta - încremeniți de deznădejde.

50. Privește la urmările îndurării lui Allah[59], cum învie El pământul, după moartea lui. Acesta este Cel care îi învie pe morți și El este cu putere peste toate.

51. Însă dacă trimitem Noi un vânt și văd [ogorul lor] îngălbenit, rămân ei după aceea nemulțumitori.

52. Dar tu nu-i poți face pe morți să audă și nu-i poți face pe surzi să audă chemarea[60], dacă ei întorc spatele, fugind.

53. Tu nu poți fi călăuzitor pentru cei orbi [îndepărtându-i] de rătăcirea lor. Tu nu-i poți face să audă decât pe cei care cred în semnele Noastre și sunt cu totul supuși [musulmani][61].

54. Allah este Cel care vă creează pe voi în slăbiciune, apoi după slăbiciune vă dă putere, iar după putere dă slăbiciune și căruntețe, căci Allah creează ceea ce voiește[62] și El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*Al-'Alim, Al-Qadir*].

55. Și în Ziua în care va sosi Ceasul vor jura nelegiuiții că ei nu au rămas decât un ceas[63]. Așa sunt ei îndepărtați de la adevăr.

57) Minuni și dovezi ale sincerității lor.
58) Ploaia.
59) Adică la urmările ploii asupra culturilor agricole și pomilor.
60) Necredincioșii care sunt asemenea morților sau surzilor care nu aud.
61) Poruncii Noastre.
62) Lucrurile pe care El le voiește, inclusiv această succesiune a fazelor vieții omului.
63) În viață sau în mormintele lor.

56. Însă cei care au fost dăruiți cu învățătură și credință vor zice: “Voi ați rămas, după hotărârea lui Allah[64], până în Ziua Învierii și aceasta este Ziua Învierii, însă voi nu știți”[65].

57. Și în Ziua aceea nu le va fi de nici un folos dezvinovățirea acelora care au fost nelegiuiți și nici nu vor fi ei chemați să caute îndurarea[66].

58. Am dat Noi în acest Coran tot felul de pilde pentru oameni, însă dacă le aduci lor un semn[67], zic cei care nu cred: “Voi nu sunteți decât niște înșelători!”[68]

59. Așa pecetluiește Allah inimile celor care nu știu.

60. Însă fii răbdător[69], căci făgăduința lui Allah este adevăr! Și să nu te clintească[70] cei care nu cred![71]

64) Așa cum v-a prescris Allah în tablele păstrate.
65) Că acesta este adevărul.
66) Nu vor fi chemați să se căiască și să se supună pentru ca Allah să-i ierte.
67) Din cele cerute de ei sau altele.
68) Nu cred în ele și le socotesc a fi vrăjitorie sau vorbe deșarte.
69) Față de vorbele lor deșarte și față de faptele lor rele.
70) Să nu te împingă la ușurință și neliniște.
71) În versetele limpezi pe care le reciți.

 SURAT LUQMAN[1]

(Mekkană [57]; 34 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim[2].

2. Acestea sunt versetele Cărţii celei pline de înţelepciune.

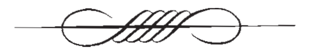
3. [În ele sunt] călăuzire şi îndurare pentru cei care fac bine,

4. Care împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], achită Dania [*Az-Zakat*] şi care cred în Viaţa de Apoi.

5. Aceştia au bună călăuzire de la Domnul lor şi aceştia vor fi cei care vor izbândi[3].

6. Dar printre oameni sunt şi [unii][4] care cumpără[5] poveştile deşarte pentru a rătăci cu ele de la calea lui Allah[6], fără de ştiinţă, şi pentru a o lua în derâdere[7]. Aceia vor avea parte de osândă înjositoare.

7. Iar atunci când i se recită lui versetele Noastre, el se întoarce de la ele semeţ, de parcă nici nu le-ar auzi, ca şi când ar avea în urechile sale o greutate[8]. Vesteşte-i lui un chin dureros!

1) Înţelept legendar, provenind - după unii exegeţi - din neamul ‘Ad, care ar fi trăit în perioada preislamică şi la începutul Islamului. Tradiţia spune că el ar fi avut parte de o viaţă foarte lungă - de unde şi porecla Al-Mu’ammar “Longevivul” - şi îi atribuie numeroase proverbe şi zicale. Sura de faţă îi poartă numele, după versetul 12 şi următoarele în care se face aluzie la învăţăturile pe care le-a dat fiului său.

2) Vezi 2:1.

3) Vor avea parte de fericire în această lume şi în Lumea de Apoi.

4) Aluzie la idolatri.

5) Preţuiesc şi aleg.

6) Se relatează că An-Nadr ben al-Harith cumpăra cântăreţe şi cum prindea pe cineva că vrea să se convertească la Islam, îl conducea la cântăreaţa lui şi-i zicea ei: Ospătează-l, dă-i să bea vin şi cântă-i! Apoi i se adresa lui, zicându-i: Acesta este lucru mai bun decât rugăciunea, postul şi lupta la care te cheamă Muhammed. Atunci a revelat Allah acest verset.

7) Pentru a-şi bate joc de calea lui Allah, adică de religia Lui.

8) O greutate care îi împiedică să audă, adică surzenia.

8. Aceia, însă, care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de grădinile fericirii,

9. Și veșnic vor rămâne în ele. Făgăduința lui Allah este adevărată, iar El este Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

10. El a creat cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a aruncat [înfigând] în pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi și a risipit pe el tot felul de vietăți. Și am coborât Noi din cer ploaia și am făcut să crească pe el perechi de plante folositoare de tot felul.

11. "Aceasta[9] este înfăptuirea lui Allah! Arătați-mi mie ce au creat aceia pe care [i-ați luat] în locul Lui!"[10] Însă cei nelegiuiți sunt în rătăcire învederată.

12. Noi i-am dat lui Luqman înțelepciunea, [zicând]: "Adu-I mulțumiri lui Allah[11], căci cel care aduce mulțumire nu aduce mulțumire decât pentru sine[12], pe când cel care este nemulțumitor [să știe că] Allah cu adevărat nu are nevoie de nimic[13] și El este Vrednic de Laudă [*Hamid*].

13. Și i-a zis Luqman fiului său, sfătuindu-l pe el: "O, fiule! Nu-I face lui Allah asociat, căci facerea de părtași este fărădelege mare!"

14. Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar înțărcarea lui a fost după doi ani, [așadar]: "Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!

15. Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință[14], atunci nu te supune lor! Rămâi împreună cu ei în această lume, cu dreptate, dar urmează calea acelora care se întorc către Mine[15], căci apoi la Mine este întoarcerea și Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut!"

9) Ceea ce a fost pomenit din ceruri și de pe pământ.
10) Făcându-i asociați ai Lui și adorându-i.
11) Pentru binefacerile Lui.
12) Pentru ca roadele mulțumirii sale să se întoarcă la el.
13) Nu are nevoie de mulțumire.
14) Idolii.
15) În credință și supunere.

16. “O, fiul Meu! De ar fi [ceva](16) de greutatea numai a unui bob de muștar(17) și s-ar afla ascuns într-o stâncă, în ceruri sau în pământ(18), Allah îl va scoate la iveală(19), iar Allah este Binevoitor [și] Bineștiutor [*Latif, Khabir*]!

17. O, fiul Meu! Împlinește Rugăciunea [*As-Salat*], poruncește fapta bună, oprește de la ceea ce este urât și rabdă ceea ce vine asupra ta(20), căci aceasta este dintre lucrurile hotărâte [de Allah]!

18. Nu te întoarce de la oameni și nu păși pe pământ cu semeție, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru!

19. Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!”

20. Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în ceruri și câte sunt pe pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale - atât cele văzute cât și cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah(21)! fără de știință(22), fără călăuzire și fără carte care să-i lumineze!(23)

21. Și când li se zice lor(24): “Urmați ceea ce a trimis Allah!”, atunci zic ei: “Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!”(25) Chiar dacă-i cheamă Șeitan la pedeapsa văpăii?!

16) O faptă bună sau rea.
17) Sământă foarte mică, folosită ca metaforă pentru ceva foarte mic.
18) În locul cel mai ascuns și cel mai bine apărat.
19) Și va cere socoteală pentru el în Ziua Judecății.
20) Încercările care te lovesc.
21) Despre unicitatea Lui și despre trimiterea mesagerilor.
22) Fără dovezi și argumente categorice.
23) Și să-i izbăvească de întunericul ignoranței și rătăcirii.
24) Acelora care discută.
25) Părinții și străbunii lasă drept moștenire urmașilor valori, tradiții, obiceiuri, ritualuri, idei și instituții ale civilizației, împreună cu credințele într-un Dumnezeu Unic sau în mai multe divinități pe care le adoră. În aceste valori poate să fie și ceva bun, din rămășițele unei vechi religii, cu care a trimis Allah un profet. Dar această parte bună este amestecată cu multă abatere provenită din devierea oamenilor care greșesc, iar atașamentul față de această religie *ad litteram* înseamnă înrobire față de părinți și strămoși și față de ceea ce au lăsat aceștia ca moștenire

22. Acela care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, acela s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul [tuturor] lucrurilor[26].

23. Iar acela care nu crede, să nu te întristeze necredința lui! La Noi este întoarcerea lor și [atunci] Noi le vom vesti ceea ce au făcut ei. Allah este Bineștiutor al celor ascunse în piepturi.

24. Le dăm lor bucuria numai pentru puțin [timp], apoi îi vom sili pe ei la chin aspru[27].

25. Însă dacă îi întrebi: "Cine a creat cerurile și pământul?", ei vor răspunde: "Allah!" Spune: "Slavă lui Allah!" Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

26. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și de pre pământ. Allah este Deajuns pentru Sine[28] [și] Vrednic de Laudă [*Al-Ghaniyy, Al-Hamid*]!

27. Și de s-ar schimba în calemuri[29] toți copacii de pe pământ și de s-ar vărsa în mare șapte[30] mări [de cerneală], cuvintele lui Allah[31] tot nu s-ar termina. Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

28. Crearea voastră și învierea voastră nu sunt [pentru Allah] decât [la fel de ușoare] ca pentru un singur suflet! Allah este Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede [*Samih, Basir*]!

29. Oare nu vezi că Allah face să intre noaptea în zi și face să intre ziua în noapte[32] și că El a supus Soarele și Luna, fiecare alergând până la un termen hotărât[33], și că Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi?

și nu se cuvine ca un om cu judecată să fie astfel. Este de preferabil ca omul să se călăuzească după ideea originară revelată Profetului, iar Profetul nostru este ultimul din șirul profeților și posesorul mesajului adevărat.

26) Urmarea pentru toate lucrurile.

27) Pedeapsa Infernului.

28) El nu are nevoie de nimic de la aceste lumi.

29) Tocul arhaic confecționat din trestie, lemn etc. (lat. *calamum*).

30) Cifra este luată pentru a se face aluzie cu ea la numărul mare și la cantitatea mare de cerneală.

31) Care dovedesc înțelepciunea Sa.

32) Aluzie la modificarea duratei zilei și a nopții.

33) Până în Ziua Judecății de Apoi.

30. Aceasta[34] pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Lui sunt vorbe deșarte și pentru că Allah este Cel Înalt [și] Cel Mare [*Al-'Aliyy, Al-Kabir*].

31. Oare nu vezi că din harul lui Allah corăbiile plutesc pe mare, spre a vă arăta vouă din semnele Sale? Și întru aceasta sunt semne pentru oricine este răbdător și mulțumitor.

32. Și dacă-i învăluie pe ei valurile, asemenea umbrelor[35], atunci Îl cheamă ei numai pe Allah, cu credință față de religia Lui, iar după ce-i izbăvește pe ei, [aducându-i] pe uscat, atunci unii dintre ei sunt șovăitori și nimeni nu tăgăduiește semnele Noastre, afară numai de cel viclean și de cel nemulțumitor.

33. O, voi oameni, fiți cu frică față de Domnul vostru și temeți-vă de o Zi în care nici un părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și nici un fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său! Făgăduința lui Allah este Adevăr. Și să nu vă înșele pe voi viața lumească și să nu vă înșele pe voi cel amăgitor în privința lui Allah![36]

34. Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului[37]. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pântece[38]. Nici un suflet nu știe ce va dobândi mâine[39] și nici un suflet nu știe în care [loc de pe] pământ va muri. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor [*'Alim, Khabir*].

34) Toate acestea.
35) Norilor sau munților înalți.
36) Șeitan, avere, putere, pofte etc.
37) Momentului sosirii Ceasului.
38) De este băiat sau fată.
39) Bun sau rău.

 SURAT AS-SAJDA[1]

(Mekkană [75]; 30 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Alif, Lam, Mim[2].

2. Revelarea acestei Cărţi este, fără îndoială, de la Stăpânul lumilor.

3. Zic ei: "El a plăsmuit-o!" Dimpotrivă, ea este Adevărul de la Domnul tău, pentru ca tu să previi un neam, căruia nu i-a venit nici un prevenitor mai înainte de tine[3]. Poate că ei se vor lăsa călăuziţi!

4. Allah este Cel care a creat cerurile şi pământul, precum şi ceea ce se află între ele, în şase zile, şi apoi S-a aşezat pe Tron[4]. Voi nu aveţi în afara Lui ocrotitor şi nici mijlocitor. Oare voi nu vreţi să luaţi aminte?

5. El cârmuieşte toate lucrurile din cer şi de pre pământ. Apoi vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum număraţi voi.

6. Acesta[5] este Ştiutorul lumii celor nevăzute şi a celor văzute, Atotputernic [şi] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*],

7. Care a făcut desăvârşit tot ceea ce a creat. Aşadar, [El] a creat omul din lut[6], la început,

8. Apoi i-a făcut pe urmaşii lui dintr-o apă anume dispreţuită [sperma].

9. Apoi l-a plăsmuit pe el[7] şi a suflat în el duhul Său[8]. Şi v-a dat vouă auzul, ochii şi inimile[9]. Însă voi îi aduceţi atât de puţin mulţumire!

1) *Prosternarea*, numită astfel după versetul 15.
2) Vezi 2:1.
3) Tribului Qurayş nu i s-a trimis nici un profet înaintea lui Muhammed.
4) Pentru a cârmui toate treburile în ceruri şi pe pământ.
5) Cârmuitorul.
6) Este vorba de Adam.
7) Embrionul în pântecele mamei.
8) I-a dat viaţă.
9) Pentru ca să percepeţi cu ele Adevărul şi să fiţi călăuziţi pe calea cea bună.

10. Și zic ei[10]: “Oare când noi ne vom pierde în pământ, vom mai fi noi făcuți din nou?” [Desigur], dar ei nu cred în întâlnirea cu Domnul lor[11].

11. Spune: “Vă va lua îngerul morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi[12] la Domnul vostru”.

12. Și de i-ai vedea tu pe nelegiuiți atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, zicând: “Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem[13], ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!”[14]

13. Dacă Noi am voi, i-am da fiecărui suflet călăuzire, dar cuvântul Meu este adevărat: “Voi umple Gheena cu djinni și oameni, adunați într-aolaltă!”

14. “Gustați, așadar, pentru că voi ați uitat întâlnirea cu această zi a voastră![15] Și Noi v-am uitat pe voi![16] Gustați chinul cel veșnic pentru ceea ce ați făcut!”

15. Ci numai aceia cred în versetele Noastre, care, atunci când ele le sunt pomenite, cad, prosternându-se[17], și aduc laudă și slavă Domnului lor, fără ca ei să fie semeți [18],

16. Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică[19] și cu nădejde[20] și ei fac milostenie din cele[21] cu care i-am înzestrat.

17. Dar nici un suflet nu știe ce-i este ascuns[22] ca bucurie[23], drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit[24].

10) Păgânii din Mekka.
11) Când vor fi înviați pentru judecată și pentru răsplată.
12) În urma Învierii.
13) La viața lumească.
14) În Tine, în Cartea Ta, în Trimisul Tău și în răsplată.
15) Ați uitat de Ziua Învierii.
16) V-am abandonat pentru a fi pedepsiți, ca și cum am fi uitat de voi.
17) În semn de smerenie și de mulțumire.
18) La recitarea acestui verset dreptcredincioșii se prosternează.
19) De pedeapsa Lui.
20) Că vor avea parte de îndurare.
21) Bunurile, averile, banii etc.
22) Ce le este pregătit acelora ale căror fapte au fost enumerate.
23) Din motivele bucuriei.
24) Faptele bune pe care le săvârșiți în această lume.

18. Dar oare cel care crede este asemenea cu cel nelegiuit? Nu, ei nu sunt deopotrivă![25]

19. În ce-i privește pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune, ei vor avea parte de grădinile Sălașului[26] ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.

20. În ce-i privește pe aceia care sunt nelegiuiți, sălașul lor va fi Focul și ori de câte ori vor încerca să iasă din el[27], vor fi împinși înapoi în el și li se va zice lor: “Gustați chinul Focului, pe care voi ați tăgăduit-o!”

21. Însă Noi le vom da lor[28] să guste din chinul cel mai apropiat[29], înainte de chinul cel mare[30], pentru ca ei să se întoarcă[31].

22. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i se pomenesc versetele Domnului său, iar el se întoarce apoi de la ele?[32] Noi suntem pedepsitori față de cei nelegiuiți!

23. Noi i-am dat lui Moise Cartea[33] - deci nu te îndoi de primirea ei![34] - și Noi am făcut-o îndreptare pentru fiii lui Israel.

24. Și Noi am făcut dintre ei ocârmuitori care să călăuzească după porunca Noastră, câtă vreme ei s-au arătat statornici și au crezut cu tărie în versetele Noastre.

25. Domnul tău este Cel care va hotărî între ei și în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au păreri deosebite.

25) În Viața de Apoi, în privința răsplății, după cum nici în această lume nu au fost deopotrivă în privința supunerii și adorației.

26) În limba arabă *Al-Ma'wa* “locul de refugiu”, unul din numele Paradisului.

27) Metaforă pentru chinurile lor permanente în Infern.

28) Necredincioșilor.

29) Pedeapsa din această lume, sub forma uciderii, luării în captivitate, secetei etc.

30) Pedeapsa din Infern.

31) Vor renunța la necredință.

32) Tăgăduindu-le.

33) Tora.

34) A Cărții sau a Coranului. Dar, conform unei alte interpretări, ar fi vorba, în acest verset, de întâlnirea între Muhammed și Moise în timpul călătoriei de peste noapte (‘*isra*’).

26. Oare nu au luat ei pildă(35) de la neamurile pe care Noi le-am făcut să piară mai înainte de ei și prin ale căror locuințe umblă?(36) Întru aceasta sunt semne!(37) Oare ei nu aud?(38)

27. Oare ei nu văd că Noi mânăm apa în pământul cel uscat și din ea facem să se ivească semănături(39), din care mănâncă vitele lor și ei înșiși? Oare ei nu văd?(40)

28. Și ei zic(41): "Și când va fi această victorie(42), dacă voi spuneți adevărul?"

29. Spune: "În ziua victoriei nu le va fi de nici un folos credința acelora care nu cred și nu li se va da lor nici un răgaz!"(43)

30. Deci, întoarce-te de la ei(44) și așteaptă(45), căci ei sunt în așteptare!(46)

35) Nu a devenit limpede pentru păgânii de la Mekka?
36) Cum au fost neamurile lui Șuayb, Hud, Salih și Lot.
37) Pilde.
38) Știrile despre aceste neamuri care au pierit?
39) Ierburi, legume și pomi fructiferi.
40) Că El este Atotputernic și trebuie să fie socotit Dumnezeul Unic?
41) Păgânii de la Mekka.
42) Asupra noastră. Unii comentatori cred că se face aluzie la Ziua Judecății de Apoi, alții socotesc că este vorba de victoria de la Badr sau de recucerirea Mekkăi.
43) Pentru ca să creadă.
44) De la politeiști și nu le da atenție!
45) Victoria asupra lor, căci Allah Își va ține făgăduința.
46) A ceva rău care să-i scape de tine sau pedeapsa lui Allah.

33 SURAT AL-'AHZAB[1]

(Medinită [90]; 73 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, Profetule! Fii cu frică de Allah și nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor, căci Allah este Atoateștiutor și Înțelept [*'Alim, Hakim*]![2]

2. Și urmează ceea ce îți este revelat de către Domnul tău[3], căci Allah este bine știutor a ceea ce săvârșiți!

3. Și încrede-te în Allah, căci El este cel mai bun proteguitor!

4. Allah nu i-a dat omului două inimi înlăuntrul său și nu le-a făcut pe soațele voastre, de care voi vă despărțiți,[4] să fie asemenea mamelor voastre.[5] Și nu i-a făcut pe copiii voștri înfiați să fie asemenea fiilor voștri.[6] Acestea sunt cuvinte ce ies din gurile voastre, însă Allah spune Adevărul și El îl călăuzește [pe om] pe drumul cel drept.

1) Titlul acestei sure, pe care l-am tradus prin "*Aliați*", a fost dat de versetele 20 și 22. Istoria "aliaților" sau "coalizaților", care au încercat să anihileze comunitatea musulmană stabilită la Medina, este plină de uneltiri puse la cale de tribul păgân Qurayș, de tribul beduin Ghatafan și de triburile iudaizate Nadhur și Quraydha. Toate aceste triburi s-au coalizat împotriva Islamului și în anul 5 h. au asediat orașul Medina cu o oaste de 10.000 de luptători. La acest asediu se face referire în sura 33. A fost un atac îndelung și bine pregătit, însă musulmanii au fost și ei pregătiți pentru a-i face față, săpând acel șanț de apărare (*handaq*) în jurul orașului Medina, care i-a surprins pe adversari. Din acest motiv, asediul și bătălia sunt cunoscute sub numele de "bătălia de la Șanț" sau "bătălia coalizaților".

2) Și, de aceea, El este mai îndreptățit să-I urmați poruncile și să vă supuneți Lui.

3) În ceea ce privește necesitatea de a renunța la supunere față de necredincioși și de ipocriți și multe alte lucruri.

4) De care vă despărțiți, rostind formula de divorț cunoscută la unele triburi de arabi beduini: "Tu ești pentru mine oprită, asemenea spatelui mamei mele!".

5) O femeie nu poate să fie mamă a unui bărbat și soție a lui.

6) Un bărbat nu poate să fie fiu adoptiv al unui bărbat și fiu al lui în același timp și nimeni nu poate să aibă doi tați, după cum în pieptul unui om nu pot fi două inimi.

5. Chemați-i după părinții lor, căci astfel este mai cu dreptate față de Allah. Iar dacă nu-i cunoașteți pe părinții lor, atunci socotiți-i frați ai voștri întru credință și aliați ai voștri! Și nu este nici un păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșeală,[7] ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].[8]

6. Profetul este mai milostiv[9] față de dreptcredincioși decât își sunt ei înșiși, iar soțiile sale sunt mamele lor.[10] Rudele de sânge sunt mai îndreptățite între ele [în privința succesiunii], după Cartea lui Allah,[11] decât dreptcredincioșii [de la Medina] și decât însoțitorii lui[12] [de la Mekka], afară de ceea ce [voiți] să dați ca binefacere aliaților voștri și aceasta se află scrisă în Carte.[13]

7. [Adu-ți aminte] când am făcut noi legământ cu profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Isus – fiul Mariei – și când am luat de la ei legământ puternic,

8. Ca El să-i întrebe pe cei care au ținut legământul lor despre faptele lor![14] Iar pentru cei necredincioși a pregătit El osândă dureroasă.

9. O, voi cei care credeți! Aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră când au venit oștenii asupra voastră[15] și când Noi am trimis asupra lor un vânt și oșteni pe care voi nu i-ați văzut.[16] Și Allah este Cel care Vede ceea ce voi împliniți.

7) Prin faptul că voi îi chemați după numele tatălui lor.

8) Acest verset a fost revelat în legătură cu Zayd ibn Haritha, care a trăit sub protecția Profetului și sub acoperișul său, ca și cum ar fi fost propriul său fiu, fiind din această cauză numit Zayd, fiul lui Muhammed. Acest verset și cel anterior fac adopțiunea fără efect și Profetul a fost primul care a aplicat acest precept față de Zayd.

9) Profetul este mai milostiv față de dreptcredincioși și mai vrednic în toate chestiunile privitoare la religie și la această viață decât ei înșiși.

10) Și dreptcredincioșilor le este interzis să se căsătorească după el, cu ele.

11) Tablele păstrate.

12) Adepții noii religii a Islamului, care au plecat împreună cu Muhammed de la Mekka la Medina, în anul 622 (*al-higera*).

13) Acest verset pune capăt autorizației acordate Muhajirinilor și Ansarilor de a se moșteni unii pe alții.

14) Să-i întrebe pe cei care au declarat că sunt sinceri, despre sinceritatea faptelor lor.

15) Oștenii aliaților, în ziua luptei de la Al-Khandaq "Șanțul" (anul 5 h.).

16) Îngerii pe care Allah i-a trimis în sprijinul musulmanilor.

10. Când ei au venit la voi de deasupra voastră și de sub voi[17] și când ochii voștri au fost tulburați și inimile v-au ajuns în gât[18] și v-ați făcut voi fel de fel de gânduri în privința [făgăduinței] lui Allah.

11. Atunci au fost dreptcredincioșii încercați[19] și au fost zguduiți de un cutremur puternic.[20]

12. Și când au zis fățarnicii și aceia în ale căror inimi era boală[21]: „Allah și Trimisul Său nu ne-au promis nouă[22] decât numai deșertăciune!"

13. Și când au zis o parte dintre ei:[23] „O, voi, popor din Yathrib![24] Nu este loc pentru voi![25] Deci întoarceți-vă!"[26] Și au cerut atunci un grup dintre ei îngăduința Profetului, zicând: „Casele noastre sunt fără apărare!", în vreme ce ele nu erau fără apărare, iar ei voiau numai să fugă.

14. De s-ar fi intrat[27] peste ei prin laturile lui [orașului] și de li s-ar fi cerut să se răzvrătească,[28] ei ar fi făcut-o fără să fi rămas decât numai puțin [timp],[29]

15. Însă ei făcuseră mai înainte legământ față de Allah[30] să nu se întoarcă, fugind, și va trebui să dea socoteală pentru legământul față de Allah.

17) Din susul văii și din josul ei, unindu-se în luptă împotriva oastei Profetului.
18) Din pricina spaimei.
19) Pentru a se deosebi cel ferm și credincios cu adevărat de cel care oscilează și este ipocrit.
20) S-au zbuciumat puternic din pricina spaimei, când au văzut numărul mare al adversarilor.
21) Îndoială.
22) Ajutorul promis.
23) Ipocriții.
24) Numele vechi al orașului Medina, din perioada preislamică.
25) Nu se cuvine să mai stați aici la Șanț, sau după o altă interpretare, nu mai aveți loc în Medina și împrejurările ei, căci adversarii vă vor înfrânge.
26) Întoarceți-vă la casele voastre - sau după o altă interpretare - întoarceți-vă la idolatrie.
27) Dacă ar fi intrat peste ei în Medina oastea dușmanului.
28) Dacă le-ar fi cerut păgânii să renunțe la Islam.
29) Nu ar fi ezitat să lupte împotriva musulmanilor.
30) Mai înainte de a-i cuprinde această spaimă.

16. Spune: „Nu vă va fi de nici un folos fuga, dacă voi veți fugi de moarte [fără luptă] sau de ucidere [în luptă],(31) și atunci(32) nu v-ați bucura voi [de viață] decât puțin [timp]!"(33)

17. Spune: „Cine este acela care vă va apăra pe voi de Allah, dacă El vă va vrea un rău(34) sau dacă El vă va dori vouă îndurare?" Nu vor găsi pentru ei [aceia care-și încalcă legământul față de Allah] ocrotitor și ajutor afară de Allah!

18. Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care pun piedici(35) și pe aceia care le spun fraților lor:(36) „Veniți la noi!"(37), în vreme ce ei nu arată decât puțină vitejie în luptă,

19. [Fiind] zgârciți cu voi.(38) Și când teama vine, îi vezi pe ei cum privesc la tine cu ochii rotindu-se,(39) ca acela care leșină de [spaima] morții.(40) Iar când teama se duce, atunci vă rănesc pe voi cu limbi ascuțite, zgârciți cu fapta bună.(41) Aceștia nu au crezut niciodată și, de aceea, Allah zădărnicește faptele lor, căci acest lucru este ușor pentru Allah.

20. Ei cred că aliații(42) nu au plecat.(43) Iar dacă aliații vin,(44) doresc ca ei să meargă prin deșert printre beduini și să întrebe despre veștile voastre.(45) Și de ar fi printre voi,(46) nu ar lupta ei decât [foarte] puțin.(47)

31) Pentru că sorocul morții nu poate fi amânat și viața nu poate fi prelungită.
32) Dacă fugiți.
33) În comparație cu fericirea din Viața de Apoi, care este nesfârșită.
34) Cum ar fi pieirea sau înfrângerea.
35) Care împiedică de la apropierea de Profet și lupta împreună cu el, aceștia fiind ipocriții.
36) Dintre locuitorii orașului Medina.
37) Veniți la umbra și la roadele noastre.
38) În toate cele care v-ar fi de folos, așa cum sunt ajutorul, mijloacele de întreținere sau prietenia.
39) În orbite, din pricina spaimei.
40) În agonia morții.
41) Sau la împărțirea prăzilor.
42) Păgânii din tribul Qurayș, aliați cu iudeii și cu ipocriții pentru a lupta împotriva musulmanilor.
43) Închipuindu-și, din pricina spaimei, că aliații nu au fost înfrânți de vântul și de cetele de îngeri trimise împotriva lor și că se vor întoarce asupra lor.
44) Din nou.
45) Doresc să părăsească Medina și să locuiască printre beduinii din deșert, interesându-se de ceea ce vi se întâmplă.
46) În cazul unei noi lupte.
47) De ochii lumii și de teama de a nu fi ocărâți.

21. Ați avut voi în Trimisul lui Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.

22. Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: „Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său[48]. Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său".[49] Și nu a făcut aceasta[50] decât să le sporească lor credința și supunerea.[51]

23. Între dreptcredincioși sunt oameni care au fost sinceri în legământul pe care l-au făcut față de Allah,[52] unii dintre ei au pierit,[53] iar alții dintre ei așteaptă fără să schimbe nimic [din legământul lor],[54]

24. Pentru ca Allah să-i răsplătească pe cei sinceri[55] pentru sinceritatea lor și să-i chinuiască pe cei fățarnici, dacă El voiește, sau să accepte căința lor, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

48) Căci Allah i-a prevenit că vor fi supuși la încercări și vor cere ajutorul Său, iar Profetul le-a vorbit despre încercările după care vor urma victoria și pacea.

49) S-a adeverit ceea ce au făgăduit Ei.

50) Această încercare ce s-a soldat cu zdruncinarea ipocriților și eșecul zvonurilor lor alarmante și false.

51) Credința în Allah, Trimisul Său și promisiunile Lor și supunerea față de Allah.

52) De a fi statornici, de a lupta pentru înălțarea cuvântului lui Allah, de a săvârși fapte bune și a evita faptele rele.

53) Au rămas credincioși legământului făcut și au luptat alături de Profet până ce au pierit ca martiri. Anas ben An-Nadir a lipsit de la bătălia de la Badr și a zis el: Am lipsit de la prima bătălie alături de Trimisul lui Allah! Dacă mă va mai lăsa să fiu martor la vreo bătălie, va vedea Allah de ce sunt în stare! În ziua bătăliei de la Uhud, musulmanii au fost înfrânți și atunci a zis el: Doamne, eu nu am nici o vină față de Tine pentru ceea ce au făcut aceștia - adică politeiștii - și caut iertarea la Tine pentru ceea ce au făcut ceilalți - adică musulmanii. Apoi a pornit înainte cu sabia și i-a ieșit în întâmpinare Sa'd ben Ma'az. Și a zis el: Jur pe Allah, Sa'd, că eu găsesc vântul Paradisului! Apoi s-a luptat până ce a fost ucis. Atunci a zis Sa'd: O, Trimis al lui Allah! Eu nu am fost în stare să fac ceea ce a făcut el! a spus Anas ben Malik: Și l-am găsit pe el printre cei morți cu optzeci și ceva de răni: lovituri de sabie, împunsături de lance și de săgeată. Și nu l-am recunoscut decât când a venit sora lui care i-a recunoscut vârful degetelor. Și a mai zis Anas: A socotit că acest verset a fost revelat pentru el și pentru semenii lui.

54) Și fără să-l încalce, așa cum au făcut ipocriții.

55) Față de legământul lor.

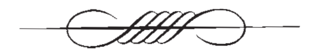
25. Și Allah i-a alungat înapoi[56] pe cei care nu au crezut, cu toată furia lor. Ei nu au dobândit nici un bine.[57] Allah este de ajuns pentru dreptcredincioși în luptă, căci Allah este Puternic [și] Tare [*Qawiyy, 'Aziz*].

26. El i-a lăsat pe cei care i-au ajutat[58] dintre oamenii Cărții să coboare din cetățile lor și a aruncat spaimă în inimile lor. Pe o parte dintre ei i-ați omorât, iar o altă parte dintre ei i-ați luat în captivitate.[59]

27. El v-a dat vouă spre moștenire ținutul lor, casele lor, averile lor și un pământ pe care voi nu l-ați mai călcat niciodată.[60] Allah este cu putere peste toate.

28. O, Profetule! Spune soțiilor tale: „De voiți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare[61] și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință.

29. Iar de Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său[62] și Casa de Apoi[63], atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplată mare!"

56) Cu vântul și oastea de îngeri trimise prin grația și îndurarea Sa.

57) Victorie sau prăzi.

58) Pe aliați în lupta lor împotriva Profetului.

59) Aluzie la tribul evreiesc Quraydha, care s-a arătat potrivnic Profetului Muhammed încă din anul migrării sale la Medina. În timpul bătăliei de la Șanț (627), ostilitatea lor față de Profet și de comunitatea musulmană a devenit deschisă, dar în urma retragerii aliaților asediatori, tribul a fost complet anihilat.

60) Bogata oază Khaybar, situată cam la 140 kilometri nord de Medina, pe ruta dintre Mekka și Damasc. Profetul Muhammed a organizat o expediție împotriva populației evreiești de aici, în anul 629; evreii au fost înfrânți și deposedați de pământuri, comunitatea evreiască din Khaybar a fost cea care a favorizat aliații și a aranjat această alianță.

61) Compensații care se oferă de bună-voie unei femei divorțate, constând în bunuri și bani (*mut'a*).

62) De îl voiți voi pe Profet, dar a fost pomenit și numele lui Allah pentru a se scoate în relief poziția sa deosebită pe care el o are la Allah.

63) Aici se are în vedere Viața de Apoi.

30. O, voi soții ale Profetului! Aceea dintre voi care va săvârși o faptă rușinoasă va avea parte de chin ce i se va spori îndoit,(64) căci aceasta este pentru Allah [un lucru] ușor!

31. Însă aceleia dintre voi care arată supunere față de Allah și față de Trimisul Lui și împlinește fapte bune îi vom da Noi răsplată îndoită și îi vom pregăti(65) daruri alease.

32. O, voi soții ale Profetului! Voi nu sunteți ca nici una dintre femei. Dacă sunteți pioase, nu vă arătați binevoitoare [față de bărbați], cu vorba,(66) pentru ca acela care are o boală(67) în inimă să nu poftească la voi, și spuneți vorbe potrivite!

33. Ședeți în casele voastre și nu vă arătați [nurii],(68) așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei(69) de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [*As-Salat*], achitați Dania [*Az-Zakat*] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului],(70) rușinea(71) și să vă curățească pe voi întru totul.

34. Și țineți minte versetele lui Allah care sunt recitate în casele voastre și înțelepciunea!(72) Allah este Cel Binevoitor [și] Bineștiutor [*Latif, Khabir*].

35. Musulmanilor și musulmancelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare(73) și răsplată mare.

64) Față de pedeapsa celorlalte femei.
65) Peste răsplata îndoită.
66) Atunci când stați de vorbă cu ceilalți bărbați, vocea să nu fie schimbată pentru a atrage atenția lor.
67) Fățărnicie, îndoială și înclinare spre păcat.
68) Nu vă arătați podoabele și farmecele voastre pe care trebuie să le țineți ascunse.
69) Perioada anterioară apariției Islamului, denumită prin expresia *Al-Jahiliyya*, însemnând - printre altele - și "perioada ignoranței".
70) Aici, prin "neamul Casei" sunt avute în vedere soțiile Profetului.
71) Păcat care îl face de rușine pe cel care îl săvârșește.
72) Călăuzirea cea dreaptă a Profetului sau prescripțiile Coranului.
73) Pentru păcatele mici pe care le-a săvârșit.

36. Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nici o dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său(74) se află în rătăcire învederată.(75)

37. Și i-ai spus aceluia asupra căruia Allah Și-a trimis harul Său,(76) cum și tu ai trimis harul tău asupra lui:(77) „Păstrează-o pentru tine pe soața ta(78) și fii cu frică de Allah!". Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere.(79) Tu te-ai temut de oameni,(80) măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi Ți-am dat-o ție să-ți fie soață, pentru ca dreptcredincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele.(81) Și porunca lui Allah trebuie să fie împlinită.(82)

38. Nu este nici un păcat pentru Profet întru ceea ce i-a poruncit Allah.(83) Aceasta este Legea lui Allah pentru aceia care au fost mai înainte.(84) Porunca lui Allah este o hotărâre hărăzită.

39. Aceia care transmit mesajele lui Allah și se tem de El și nu se tem de nimeni afară de Allah [să știe că] Allah este de ajuns pentru a ține socoteala [la toate].

74) În privința celor poruncite sau interzise de Ei.

75) Se spune că acest verset a fost revelat când Abd Allah ben Jahș și sora sa Zaynab au refuzat ca Zaynab să ia de soț pe Zayd, întrucât el era sclav, și că după revelarea lui, ea a acceptat căsătoria cu el.

76) Este vorba de Zayd ben Haritha, pe care Allah l-a călăuzit cu Islamul și prin faptul că l-a ajutat să-l urmeze pe Profetul Muhammed.

77) Dezrobindu-l, după ce i-a fost sclav înainte de Islam, înfiindu-l și căsătorindu-l cu Zaynab, fiica mătușii tale.

78) Nu divorța de ea!

79) Tu ai ținut ascunsă revelația trimisă ție de Allah cum că Zayd va divorța de Zaynab și ea va deveni soția ta, pentru a abroga prin aceasta obiceiul preislamic după care era interzisă căsătoria cu soția fiului adoptiv.

80) De clevetirile oamenilor.

81) Ca urmare a decesului, repudierii sau desfacerii căsătoriei.

82) Așa cum este și porunca Lui ca tu să o iei pe Zaynab de soție.

83) În favoarea lui: aici în privința căsătoriei cu Zaynab.

84) Legea care le-a fost revelată profeților anteriori lui Muhammed, în legătură cu diversele aspecte ale vieții, printre care și căsătoria.

40. Muhammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri,(85) ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul profeților,(86) și Allah este Atoateștiutor.

41. O, voi cei care credeți, pomeniți-L pe Allah mereu

42. Și slăviți-L pe El dimineața și seara!

43. El este Cel ce vă binecuvântează, ca și îngerii Săi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină.(87) Și El este cu dreptcredincioșii Îndurător.

44. Salutul lor în ziua când Îl vor întâlni(88) va fi „Pace!"(89), iar El le-a pregătit lor o răsplată generoasă.(90)

45. O, Profetule! Noi te-am trimis ca martor, ca binevestitor, ca prevenitor

46. Și ca un chemător [al oamenilor] la Allah,(91) cu voia Lui, și ca o candelă luminoasă.(92)

47. Vestește dreptcredincioșilor că ei vor avea de la Allah mare îndurare!(93)

48. Nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor, nu da atenție răutății lor și încrede-te în Allah, căci Allah este de ajuns ca Ocrotitor!

49. O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare.(94) Dați-le lor lucruri de care să se bucure și lăsați-le pe ele libere,(95) după cuviință!

85) Muhammed nu a avut decât fiice, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zayd l-a adoptat.

86) În sensul că șirul profeților și profețiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre profeți.

87) Din întunericul necredinței, păcatelor și obiceiurilor rele, la lumina credinței și obiceiurilor bune.

88) Când vor muri, când vor ieși din morminte și când vor intra în Paradis.

89) Ca expresie a mântuirii de orice primejdie, adversitate sau vătămare.

90) Paradisul.

91) La religia Lui, la supunerea față de El și la recunoașterea unicității Sale.

92) În unele interpretări, candela luminoasă este identificată cu Soarele.

93) Răsplată mare.

94) Înainte de a se căsători cu altcineva.

95) Îngăduindu-le să părăsească locuințele voastre, fără ca ele să fie vătămate sau ocărâte.

50. O, Profetule! Noi îți îngăduim ție soțiile tale, cărora tu le dai zestre, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care Allah ți le-a dăruit ca pradă,(96) precum și pe fiicele unchiului tău după tată și pe fiicele mătușii tale după tată, pe fiicele unchiului tău după mamă și pe fiicele mătușii tale după mamă, care au purces împreună cu tine,(97) și asemenea orice femeie dreptcredincioasă, dacă se dăruiește ea însăși Profetului, dacă primește Profetul să o ia în căsătorie,(98) acesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilalți] dreptcredincioși.(99) Noi știm ceea ce le-am impus lor în privința soațelor lor și acelora pe care le stăpânesc dreptele lor,(100) ca să nu fie nici o stânjeneală pentru tine,(101) iar Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

51. Tu poți lăsa să aștepte pe cine voiești dintre ele(102) și tu poți primi la tine pe cine voiești.(103) Și nu este nici un păcat pentru tine, dacă tu chemi la tine una din cele pe care le-ai îndepărtat.(104) Acesta este [lucrul] cel mai apropiat pentru ca ochii lor să se răcorească(105) și pentru ca ele să nu se întristeze și să fie mulțumite cu ceea ce le-ai dat tuturora. Allah știe ceea ce este în inimile voastre căci Allah este Atoateștiutor [și] Blând [*'Alim, Halim*].

52. El nu-ți mai îngăduie ție [să iei alte] femei apoi,(106) nici să le schimbi pe ele cu alte soațe(107), chiar dacă îți place frumusețea lor – afară de cele pe care le stăpânește dreapta ta.(108) Allah este peste toate Veghetor.

96) În urma luptelor.
97) În migrația de la Mekka la Medina.
98) Fără să-i asigure ei o dotă, așa cum au fost Maymuna, Zaynab bint Khuzayma ("Mama sărmanilor"), Umm Șarik bint Jabir și Khewla bint Hakim.
99) Cărora nu le este îngăduit să se căsătorească fără a da zestre.
100) Roabele lor.
101) Și te-am exceptat pe tine de la aceste restricții.
102) Fără să dormi la ele în nopțile care au fost fixate pentru fiecare dintre ele sau, după o altă interpretare, fără să te căsătorești cu ele.
103) Dintre ele pentru a dormi la ea sau, conform celeilalte interpretări, pentru a te căsători cu ea.
104) Dacă o chemi la tine sau pentru a te căsători cu ea, după ce ai amânat-o sau ai omis-o pe ea.
105) Pentru ca ele să se bucure, știind că aceasta este prin voința lui Allah.
106) Cu alte femei afară de cele menționate în versetul 50 sau cu alte femei, afară de cele cu care te-ai căsătorit până acum, căci acest verset a fost revelat în

53. O, voi cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare, pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei.(109) Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați,(110) însă după ce ați mâncat, împrăștiați-vă, fără a zăbovi la povești.(111) Aceasta i-ar pricinui neplăcere Profetului și el s-ar rușina de voi [să vă poftească să ieșiți], însă Allah nu se rușinează [să vă spună] adevărul. Iar dacă le rugați pe ele(112) pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta(113) este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Și nu se cade ca voi să-i pricinuiți vreo neplăcere Trimisului lui Allah, nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după el.(114) Acesta ar fi pentru Allah un mare [păcat].

54. Dacă voi scoateți la iveală un lucru ori îl țineți ascuns, Allah este Atoateștiutor [*'Alim*].

55. Nu este nici un păcat pentru ele în privința părinților lor, copiilor lor, fraților lor, a fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, a femeilor lor, a acelora pe care le stăpânesc dreptele lor.(115) Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Martor la toate!

56. Allah și îngerii Săi Se roagă(116) pentru Profet. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.

anul 7 h. și, după acest an, Profetul nu s-a mai căsătorit decât cu creștina coptă Marya, care i-a fost trimisă în dar de o căpetenie a copților egipteni și care i l-a dăruit pe Ibrahim, dar a murit în fragedă pruncie.

107) Nu-ți este îngăduit nici să divorțezi de vreuna din ele și să iei o alta în locul ei.

108) Adică roabele, chiar dacă aparțin neamurilor cărții sau sunt idolatre.

109) Le este interzis să intre înainte de timpul stabilit.

110) La timpul care v-a fost stabilit, nici mai devreme nici mai târziu.

111) Discutând unii cu alții sau cu neamul Casei.

112) Pe femeile Profetului.

113) Cele menționate.

114) Nici după moartea lui, nici după expirarea perioadei de așteptare.

115) Nu este nici un păcat pentru ele, dacă nu vorbesc din spatele unei perdele cu cei care sunt menționați în acest verset. Prin "femeile lor! sunt avute în vedere - după unii exegeți - dreptcredincioasele musulmane, iar prin "acelora pe care le stăpânesc dreptele lor", numai roabele, nu și robii.

116) Îi aduc laude.

57. Aceia care Îi necăjesc pe Allah și Trimisul Său vor fi blestemați de Allah în această lume și în Lumea de Apoi și El le va pregăti lor osândă umilitoare.

58. Iar aceia care îi vor necăji pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, fără ca ei să fi agonisit [ceva pentru care să merite aceasta], aceia vor avea parte de ponegrire și de păcat învederat.

59. O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile(117) lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri!(118) Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

60. De nu vor înceta cei fățarnici(119) și cei ce au boală în inimile lor(120) și cei ce seamănă zvonuri, [îndemnând la răzvrătire], în Medina, Noi te vom ațâța împotriva lor și atunci nu-ți vor mai fi ei vecini în ea decât pentru puțin [timp].

61. Blestemați vor fi ei și oriunde vor fi aflați, vor fi ei prinși(121) și măcelăriți fără îndurare.

62. Aceasta a fost legea lui Allah pentru cei care au trăit mai înainte(122) și tu nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.

63. Oamenii te întreabă despre Ceas. Spune: „Numai la Allah este știința despre el!"(123) Și de unde să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape.

64. Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările,(124)

65. Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor,

66. Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în foc,(125) vor zice ei: „Vai nouă! De l-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!"

117) Jilbab – veșmânt cu care se acoperă întreg corpul cu excepția palmelor și a feței.

118) Versetul acesta se mai numește și „versetul Vălului" pentru femei.

119) Cu fățărnicia lor.

120) Cei cu credință slabă.

121) Și luați captivi.

122) Dintre născocitori și pricinuitori de necazuri, ca dreptcredincioșii să se ridice împotriva lor și să-i înfrângă.

123) Și nu-l cunoaște nici Profetul, nici îngerii.

124) Pentru Viața de Apoi.

125) De către îngerii care-i chinuiesc.

67. Și vor zice ei: „Doamne, noi le-am dat ascultare stăpânilor noștri și mai marilor noștri,[126] însă ei ne-au rătăcit pe noi de la drum!

68. Doamne, dă-le lor pedeapsă îndoită[127] și blesteamă-i pe ei cu mare blestem!"

69. O, voi cei care credeți! Nu fiți ca aceia care l-au defăimat pe Moise! Iar Allah l-a socotit pe el nevinovat de spusele lor și a fost el la Allah în mare cinste.

70. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate,

71. Pentru ca El să vă îndrepte faptele voastre și să vă ierte greșelile voastre! Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.[128]

72. Noi am propus cerurilor, pământului și munților sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea, însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor[129].

73. [Este astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe fățarnici și pe fățarnice, pe politeiști și pe politeiste. Însă Allah primește căința dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

126) Dintre necredincioși, care ne-au ispitit pe noi către necredință.

127) În comparație cu cea pe care ne-ai dat-o nouă, pentru că ei au fost rătăciți și ne-au împins și pe noi în rătăcire.

128) Atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi.

129) Allah a propus mesajul Său însoțit de răsplată, pentru cel care-l urmează, și de pedeapsă, pentru cel care-l încalcă, cerurilor și pământului, dându-le libertatea de a alege, voința de a îndeplini ceea ce aleg și mintea care distinge și gândește ce să aleagă, însă cerurile și pământul au refuzat să poarte această răspundere și a purtat-o omul, fiindcă el le posedă pe toate acestea, însă el a acceptat-o cu o oarecare ușurință, fără să aprecieze în mod just răspunderea ce-i revine. El a fost nedrept față de el însuși și necunoscător al marii răspunderi pe care și-o asumă. Așa sunt marea majoritate a oamenilor și doar puțini dintre ei luptă, sunt evlavioși, cu credință și cu hotărâre puternică. Pe umerii acestora a răspândit Allah religiile Sale în trecut și tot pe umerii acestora credința se va răspândi cuprinzând întregul pământ.

 SURAT SABA’[1]

(Mekkană [58]; 54 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Slavă lui Allah, ale Căruia sunt cele din ceruri și cele de pre pământ, și slavă Lui în Viața de Apoi! El este Cel Înțelept [și] Bineștiutor [*Al-Hakim, Al-Khabir*].

2. El știe ce intră în pământ[2] și ce iese din el,[3] ce coboară din cer[4] și ce se suie la el.[5] Și El este Îndurător, Iertător [*Ar-Rahim, Al-Ghafur*].

3. Aceia care nu cred zic:[6] “Ceasul nu va veni la noi!”[7] Spune: “Ba - pe Domnul meu! - el[8] va veni la voi!” Celui ce știe Necunoscutul nu-I scapă nici măcar greutatea unui fir de colb, nici din ceruri, nici de pe pământ. Și nimic - nici mai mic decât aceasta, nici mai mare - nu există fără să nu fie [înscris] într-o Carte deslușită.[9]

4. Pentru ca El să-i răsplătească pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune, căci pentru ei este iertare și înzestrare generoasă;

5. Aceia, însă, care se străduiesc să facă zadarnice versetele Noastre,[10] aceia vor avea parte de suferința unei pedepse dureroase.[11]

6. Și cei cărora li s-a dat știința văd[12] că ceea ce ți s-a trimis de către Domnul tău este Adevărul care călăuzește către calea Celui Puternic [și] Vrednic de Laudă [*Al-’Aziz, Al-Hamid*].[13]

1) Numită astfel după versetul 15 și următoarele în care se face referire la pieirea statului Saba’, din sud-vestul Peninsulei Arabe.
2) Apa de ploaie, comori ascunse și morții.
3) Pomi, plante, apa izvoarelor etc.
4) Ploi, zăpezi, frig, trăsnete, îngeri și destine.
5) Îngerii și faptele robilor Săi.
6) Idolatrii din Mekka.
7) Ceasul răsplății din Ziua de Apoi pe care îl neagă.
8) Ceasul.
9) Toate sunt înscrise în Tablele păstrate.
10) Contestându-le și socotindu-le vrăjitorie, poezie etc.
11) Cea mai aspră pedeapsă.
12) Știu.
13) Religia și Legea lui Allah.

7. Și zic aceia care nu cred:[14] “Vreți să vă îndrumăm către un bărbat[15] care vă vestește că, după ce vă veți fi făcuți voi fărâme împrăștiate,[16] veți fi voi întorși la viață?

8. A plăsmuit el minciună, punând-o pe seama lui Allah[17] sau este el stăpânit de nebunie?” [Ba nu!] Iar aceia care nu cred în Viața de Apoi vor avea parte de osândă pentru că ei sunt în rătăcire adâncă.[18]

9. Oare nu văd ei cerul și pământul de dinaintea lor și din urma lor?[19] De am voi Noi, am face ca pământul să se scufunde cu ei[20] sau am face să cadă asupra lor bucăți din cer.[21] Întru aceasta se află semn pentru orice rob care se căiește.

10. Și Noi i-am dat lui David îndurare din partea Noastră. “O, voi munți, aduceți mărire, repetând împreună cu el, și voi păsări [asemenea]!” Și am muiat Noi fierul pentru el,[22]

11. [Zicându-i lui:] “Fă cămăși de zale și îmbină bine verigile! Și săvârșiți lucruri bune [tu și neamul tău]! Eu sunt Veghetor [*Basir*] la ceea ce faceți voi!”

12. Și lui Solomon [i-am supus] vântul, încât mersul lui de dimineață a fost cât o lună de zile și mersul lui de seară a fost cât o lună de zile. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă.[23] Și printre djinni erau [unii] care munceau dinaintea lui, cu îngăduința Domnului său. Iar pe aceia dintre ei care se abăteau de la porunca Noastră îi făceam Noi să guste chinul flăcărilor.

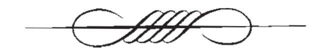
14) Din neamul Qurayș.
15) Profetul Muhammed.
16) După ce ați murit și v-ați preschimbat în țărână.
17) Prin ceea ce a spus.
18) De la care nu mai este întoarcere la calea cea adevărată.
19) Oare sunt orbi și nu văd că oriunde ar merge cerul și pământul merg în fața lor și în spatele lor, înconjurându-i?
20) Așa cum i s-a întâmplat lui Core.
21) Așa cum i s-a întâmplat neamului din Al-Ayka.
22) L-au învățat pe el cum să înmoaie fierul sau i-au trimis lui minunea înmuierii fierului fără a folosi focul.
23) Topită.

13. Îi lucrau ei lui ceea ce el voia: sanctuare(24) și statui,(25) vase [pentru mâncat] cât bazinele și oale care se așază bine. “Lucrați, voi neam al lui David, [după legea lui Allah], pentru a-I aduce mulțumire!” Dar puțini dintre robii Mei sunt mulțumitori.

14. Și când am hotărât Noi moartea lui [Solomon], nimic nu le-a arătat lor moartea lui, afară de o vietate a pământului(26) care a ros toiagul lui. Și când s-a prăbușit, li s-a arătat djinnilor că, dacă ei ar fi știut cu adevărat necunoscutul, ei nu ar fi rămas în chinul umilitor [al robiei lor].(27)

15. Și a avut [neamul din] Saba’ în sălașul lor(28) un semn:(29) două grădini, în dreapta și în stânga.(30) “Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună(31) și un Stăpân Iertător [*Ghafur*] !”

16. Însă ei s-au întors(32) și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-’Arim(33) și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare,(34) tamarisc(35) și câțiva jujubieri.(36)

24) Temple.

25) Chipuri cioplite sau turnate din bronz și alte materiale, sau gravate, căci pe vremea lui Solomon și după legea lui reprezentarea chipurilor nu era interzisă.

26) Termitele.

27) Continuând să lucreze pentru el, în vreme ce el era mort. Acest verset demonstrează că djinnii nu știu Necunoscutul (*Ghayb*) și cu atât mai puțin oamenii.

28) În locurile în care trăiau ei, în zona barajului de la Ma’rib.

29) Al atotputerniciei lui Allah și al modului în care El îi răsplătește, pe cei care fac rău.

30) În partea dreaptă și în partea stângă a țării lor sau fiecare dintre ei aveau două grădini - una în dreapta și cealaltă în stânga locuinței sale.

31) Binecuvântată.

32) Și nu au mai adus mulțumire Domnului lor, socotindu-i pe profeții lor mincinoși.

33) Al-’Arim era numele barajului de la Ma’rib, care reținea apa de ploaie, formând un mare lac. Când acest neam a devenit nelegiuit, Allah a distrus barajul, apele au inundat țara, distrugând totul în calea lor, iar locuitorii care au mai scăpat cu viață au părăsit zona respectivă.

34) Necomestibile.

35) Arbust deșertic cu fructe mici necomestibile.

36) Pomi de deșert cu spini, cu mici fructe comestibile, dar fără gust și fără nici o valoare nutritivă.

17. Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioşi. Şi oare răsplătim Noi [astfel pe altcineva] afară de cel necredincios?(37)

18. Şi Noi am aşezat între ei şi între cetăţile pe care le-am binecuvântat alte cetăţi cunoscute şi am hotărât distanţele dintre ele: “Mergeţi între ele nopţi şi zile, în siguranţă!”(38)

19. Însă ei au zis: “Doamne, depărtează mai mult distanţele noastre!” Însă ei au fost nedrepţi faţă de ei înşişi, aşa încât Noi i-am făcut [subiecte de] legende(39) şi i-am risipit pe ei, despărţindu-i. Întru aceasta se află semne(40) pentru cel răbdător şi mulţumitor!(41)

20. Bănuiala lui Iblis asupra lor(42) s-a adeverit şi ei l-au urmat pe el, afară de o parte dintre dreptcredincioşi.

21. Şi totuşi el nu a avut asupra lor putere. [Ei au fost încercaţi cu ispitele lui] numai pentru ca Noi să ştim [să-l deosebim pe acela care] crede în Lumea de Apoi de acela care se îndoieşte asupra ei. Iar Domnul tău, [o, Muhammed!] este Atoatepăzitor [*Hafiz*].

22. Spune:(43) “Chemaţi-i pe aceia care voi aţi pretins [că ar fi divinităţi] afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în ceruri şi nici pre pământ. Ei nu au nici o parte la acestea,(44) iar El nu are nici un ajutor între ei!(45)

37) Care nu aduc mulţumire lui Allah şi nu-i urmează pe profeţi.

38) Noi am orânduit astfel etapele între ţinutul pustiit al regatului Saba’ şi ţara binecuvântată (a Şamului), încât cei care pornesc dimineaţa dintr-un oraş, să fie la vremea amiezii în oraşul următor, iar cei care pornesc la amiază, să ajungă la vremea asfinţitului în oraşul următor, mergând astfel ziua, cât şi noaptea, fără teamă şi fără să aibă nevoie să poarte cu ei provizii.

39) Pe care le povestesc oamenii, minunându-se de ele.

40) Pilde.

41) În istoria lor şi în nenorocirea care s-a abătut asupra lor.

42) Este vorba de neamul din Saba’ sau de oameni în general.

43) Idolatrilor.

44) Contribuţie la crearea cerurilor şi a pământului.

45) Allah nu are nici un ajutor la crearea şi orânduirea lor.

23. Şi nu este de nici un folos mijlocirea la El, afară de aceia cărora El le îngăduie,(46) iar când frica este îndepărtată din inimile lor,(47) atunci zic ei:(48) "Ce a spus Stăpânul vostru?" Şi ei răspund: "Adevărul!(49) El este Cel mai Înalt [şi] Cel Mare!" [*Al-'Aliyy, Al-Khabir*].

24. Spune: "Cine vă dăruieşte cu cele de trebuinţă pe voi din ceruri şi de pre pământ?"(50) Spune: "Allah!(51) Şi noi sau voi suntem pe un drum bun sau într-o rătăcire răzvedită".(52)

25. Spune: "Voi nu veţi fi întrebaţi pentru păcatele ce le-am săvârşit, iar noi nu vom fi întrebaţi pentru cele pe care voi le săvârşiţi!"

26. Spune: "Domnul nostru ne va aduna pe noi,(53) apoi va hotărî între noi cu dreptate,(54) căci El este Marele Judecător [şi] Atoateştiutorul [*Al-Fattah, Al-'Alim*]!"

27. Spune: "Arătaţi-mi-i pe aceia pe care i-aţi adăugat Lui ca asociaţi!(55) Nicidecum! El este Allah Cel Puternic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*]!"

28. Şi Noi nu te-am trimis decât ca vestitor şi prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulţi dintre oameni nu ştiu.

29. Şi ei zic:(56) "Când [se va împlini] această promisiune, dacă voi grăiţi adevăr?"

46) Cum sunt profeţii sau îngerii.

47) Inimile celor care mijlocesc şi ale celor în favoarea cărora se intervine.

48) Necredincioşii, întrebându-se unul pe altul.

49) A spus adevărul, îngăduind mijlocirea pentru cei de care Allah este mulţumit, căci nu le este îngăduit nici profeţilor, nici îngerilor să vorbească decât cu îngăduinţa Lui şi să mijlocească decât pentru aceia de care El este mulţumit.

50) Întrebare adresată idolatrilor pentru ca ei să recunoască faptul că zeii lor nu au nici un fel de putere.

51) Despre care recunoaşteţi că El este Creatorul, prin aceasta aducând ei singuri un argument împotriva lor.

52) Allah ştie cine dintre noi are dreptate şi cine este mincinos.

53) În Ziua de Apoi.

54) Şi va hotărî cine dintre noi este bine călăuzit şi cine dintre noi este rătăcit.

55) Făcându-i egali cu El.

56) Cu ironie.

30. Spune: “Voi aveți hotărâtă o Zi, pe care nu o puteți nici amâna cu un ceas, nici nu o puteți grăbi!”

31. Dar cei care nu cred zic: “Noi nu vom crede în acest Coran și nici în acelea de dinaintea lui!” Dar de i-ai vedea pe nelegiuiți stând în picioare dinaintea Domnului lor, întorcându-și unii altora vorbe![57] Cei care au fost socotiți slabi[58] le vor zice celor care s-au arătat trufași:[59] “De n-ați fi fost voi [ocârmuitori], noi am fi fost credincioși!”

32. Cei care s-au arătat trufași le vor zice celor care au fost socotiți slabi: “Oare noi v-am îndepărtat de la calea cea dreaptă, după ce ea v-a venit vouă?[60] Ba voi ați fost nelegiuiți!”

33. Iar cei care au fost socotiți slabi le vor zice celor care s-au arătat trufași: “Ba este mai degrabă vicleșugul vostru de zi și de noapte,[61] când voi ne-ați poruncit să nu credem în Allah și să-I facem Lui semeni!”[62] Și-și vor ascunde ei[63] căința, când vor vedea chinul. Și vom pune Noi lanțuri pe gâturile celor care nu au crezut.[64] Și oare vor fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce au săvârșit?

34. Și nu am trimis Noi nici un prevenitor în vreo cetate fără ca cei înstăriți[65] din ea să nu zică: “Noi nu credem în cele cu care ați fost trimiși!”

35. Și au zis ei: “Noi am avut mai multe bogății și mai mulți copii și noi nu vom fi chinuiți!”[66]

36. Spune: “Domnul meu dă din belșug sau împuținează cele de trebuință cui voiește El, însă cei mai mulți oameni nu știu!”

57) Vorbind unii cu alții.
58) Supușii și aderenții lor.
59) Conducătorii și stăpânii lor.
60) După ce v-a fost adusă de către profeți?
61) Vicleșugul pe care voi l-ați urzit în timpul zilei și în timpul nopții.
62) Egali.
63) Toți, adică atât stăpânii, cât și supușii.
64) Lanțurile cu care mâinile sunt legate de gâturile lor.
65) Cei care trăiesc în belșug și-i conduc pe ei către ceea ce este rău.
66) Voind să pretindă că Allah i-a cinstit pe ei cu acestea în viața lumească și, în consecință, nu îi va pedepsi pe ei în Viața de Apoi.

37. Nici averile voastre, nici copiii voștri nu sunt dintre acelea care vă vor aduce aproape de Noi, ci numai aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune vor avea parte de răsplată îndoită pentru ceea ce au făptuit și ei vor fi în siguranță în odăile de sus[67] [ale Paradisului].

38. Iar aceia care se străduiesc să facă versetele Noastre zadarnice,[68] aceia vor fi aduși la chin.[69]

39. Spune: "Domnul meu dă din belșug cele de trebuință acelora care voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Și pentru tot ceea ce dăruiți voi El vă va da vouă în schimb,[70] căci El este Cel mai bun dintre dăruitori".

40. Și într-o Zi, îi va aduna pe ei toți și apoi le va zice îngerilor: "Aceștia v-au adorat pe voi?"

41. Însă ei vor răspunde: "Mărire Ție! Tu ești Ocrotitorul nostru, nu ei! Ei i-au adorat pe djinni; cei mai mulți dintre ei au crezut în aceștia!"[71]

42. În Ziua aceea, nu-și vor putea ei aduce unul altuia nici folos nici vătămare și le vom zice Noi acelora care au fost nelegiuiți: "Gustați chinul Focului pe care voi l-ați tăgăduit!"

43. Și când li se recită lor versetele Noastre limpezi, atunci zic ei: "Acesta[72] nu este decât un om care voiește să vă îndepărteze pe voi de la cele pe care le-au adorat părinții voștri!" Și zic ei: "Aceasta[73] nu este decât o minciună plăsmuită!" Iar aceia care nu au crezut în Adevăr zic, atunci când el vine la ei: "Acesta nu este decât vrăjitorie învederată!".

44. Noi nu le-am dat lor cărți ca să învețe din ele, nici nu le-am trimis lor mai înainte de tine prevenitor.

67) Pozițiile cele mai înalte în Paradis.
68) Îndepărtând de la ele și contestându-le.
69) Vor fi aduși de către îngerii Infernului la pedepsele din el.
70) În compensație.
71) Lăsându-se înșelați de ispitele lor.
72) Trimisul lui Allah.
73) Coranul.

45. Aceia de dinainte de ei[74] i-au învinuit de minciună [pe trimișii lor]. Dar la ei [la cei din neamul tău] nu a ajuns nici a zecea parte din ceea ce le-am dat lor[75]. Ei, deci, i-au socotit mincinoși pe trimișii Mei, dar și cum a fost lepădarea Mea [de ei]![76]

46. Spune: “Eu vă îndemn pe voi cu privire la un singur lucru: Să vă ridicați voi înaintea lui Allah câte doi sau câte unul și apoi să cugetați![77] Tovarășul vostru [Muhammed] nu este stăpânit de duhuri,[78] ci el nu este decât un prevenitor pentru voi înainte de o osândă aspră!”[79]

47. Spune: “Eu nu am cerut de la voi nici o răsplată pentru călăuzirea voastră,[80] căci răsplata mea nu este decât numai la Allah și El este la toate Martor” [*Șahid*].

48. Spune: “Domnul meu trimite Adevărul![81] El este Știutorul deplin al celor neștiute!”

49. Spune: “A venit Adevărul! Minciuna nu mai poate să înceapă, nici să mai revină [vreodată]!”

50. Spune: “Eu dacă rătăcesc,[82] rătăcesc spre pierderea mea însumi,[83] iar dacă sunt călăuzit, aceasta este prin ceea ce Allah îmi revelează mie, fiindcă El este Cel care Aude [și] este Apropiat [*Sami’, Qarib*]”.

51. Și de i-ai vedea tu când sunt cuprinși de spaimă,[84] căci nu mai este scăpare pentru ei, și cum sunt ei luați dintr-un loc apropiat![85]

74) Neamurile anterioare.
75) Din averi, împărăție întinsă, civilizație și alte binefaceri.
76) Pedepsindu-i și nimicindu-i.
77) Asupra Trimisului lui Allah și asupra Legii aduse de El.
78) Nu este nebun, așa cum ați pretins.
79) Pedeapsa din Viața de Apoi.
80) Orice lucru pe care vi l-am cerut ca răsplată pentru mesajul meu se va introduce tot la voi.
81) Trimite Adevărul cu care înlătură minciuna și deșertăciunea.
82) De la calea cea adevărată.
83) Fiindcă urmările negative ale acesteia s-ar răsfrânge doar asupra mea, nu asupra altora.
84) Pe cei care au tăgăduit, atunci când vor învia și nu vor vedea limpede Adevărul și dovezile lui.
85) De pe fața pământului când mor, sau din locul unde stau în Ziua Judecății, pentru a fi conduși spre Infern.

52. Și ei vor zice atunci: "Noi credem în El"![86] Dar cum ar mai putea ei primi [credința] într-un loc atât de îndepărtat,[87]

53. După ce mai înainte nu au crezut și au hulit necunoscutul dintr-un loc atât de îndepărtat?![88]

54. Și se va pune stavilă între ei și între ceea ce ei voiesc,[89] întocmai cum s-a făcut cu semenii lor mai înainte,[90] fiindcă ei s-au aflat în mare îndoială.

86) În Allah, în Profetul Său sau în Coran.

87) Când ei se află în Casa de Apoi, care este Casa răsplatei, dacă ei nu au primit-o când s-au aflat în această lume, sau casă a încercării, când stătea în puterea lor să creadă.

88) Au hulit lucruri care nu le erau cunoscute, pretinzând că Profetul ar fi vrăjitor, nebun sau poet, că ei nu ar putea să fie înviați etc.

89) Și între capacitatea lor de a se folosi de credință pentru a scăpa cu ajutorul ei de Infern.

90) Cu necredincioșii din alte neamuri, anterioare lor, care, ca și ei, au tăgăduit.

SURAT FATIR[1]

(Mekkană [43]; 45 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Mărire lui Allah, Creatorul cerurilor şi al pământului, Cel care a făcut din îngeri trimişi cu câte două aripi şi cu câte trei şi cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voieşte, căci Allah este cu putere peste toate.

2. Ceea ce dăruieşte Allah oamenilor ca îndurare,[2] aceea ce nu o poate opri nimeni, iar ceea ce opreşte El, aceea nu o mai poate trimite nimeni, după El, căci El este Atotputernic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*]!

3. O, oameni! Aduceţi-vă aminte de îndurarea[3] lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuinţă pe voi din cer şi de pre pământ?[4] Nu există altă divinitate afară de El! Cum de puteţi voi fi abătuţi?[5]

4. Şi dacă te socotesc pe tine mincinos, au mai fost socotiţi mincinoşi şi alţi trimişi înainte de tine. Şi la Allah se întorc lucrurile.[6]

5. O, oameni! Făgăduinţa lui Allah este Adevăr! Aşadar, să nu vă înşele pe voi viaţa lumească şi să nu vă înşele pe voi, în privinţa lui Allah, cel amăgitor![7]

6. Şeitan este pentru voi un duşman. Ţineţi-l, aşadar, ca pe un duşman![8] El nu face decât să-i cheme pe susţinătorii săi ca să fie oaspeţi ai flăcărilor.

1) Această sură poartă titlul "*Creatorul*", după acest nume sublim care apare la începutul ei.
2) Binecuvântare.
3) Binefacerea.
4) Cu ajutorul ploii şi al vegetaţiei.
5) De la credinţa în Allah Cel Unic?
6) Şi El îi va pedepsi aspru pe cei care au socotit revelaţia Sa a fi mincinoasă.
7) Adică Şeitan.
8) Ferindu-vă să-l urmaţi.

7. Cei care nu cred, vor avea parte de chin aspru, iar cei care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.

8. Oare acela căruia i se împodobește fapta sa rea, încât o socotește bună, [este la fel cu acela care împlinește fapte bune]? Dar Allah duce în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe calea cea bună pe cine voiește El. Deci nu lăsa să se petreacă sufletul tău în suspine pentru ei![9] Allah este bine știutor a ceea ce săvârșesc ei.

9. Allah este Cel care trimite vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi conducem către un ținut mort[10] și înviem cu ei pământul, după ce a fost mort.[11] Astfel va fi și învierea!

10. Cel ce voiește puterea, la Allah este toată puterea![12] La El se înalță cuvântul cel bun și El înalță fapta cea bună,[13] iar aceia care uneltesc fapte rele, aceia vor avea parte de chin aspru, iar uneltirea acestora nu va izbuti.

11. Allah v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi. Și nici o femeie nu rămâne grea și nici nu naște decât cu știrea Lui. Și nici unuia din cei care au parte de viață lungă nu i se dă mai mult și nu i se scade din viața lui, fără [ca aceasta să fie] într-o carte.[14] Acest lucru este pentru Allah ușor.

12. Cele două mări[15] nu sunt la fel; aceasta este bună, dulce, plăcută la băut, iar aceasta este sărată și amară. Și totuși din fiecare [dintre cele două] mâncați carne proaspătă și scoateți podoabă pe care o purtați.[16] Și tu vezi corăbiile despicând apa pentru ca voi să căutați îndurarea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!

9) Nu te mâhni nespus din pricina rătăcirii lor și a faptului că nu te urmează!

10) Arid, lipsit de vegetație.

11) Pilda cu învierea pământului, după ce a fost mort, revine de mai multe ori, pentru ca cei care se îndoiesc de învierea de după moarte să tragă învățăminte din ea.

12) Deci să o caute la Allah, urmând legea Lui și ascultând de trimișii Lui.

13) Acceptă fapta cea bună, care trebuie să însoțească vorba bună.

14) În Tabla păstrată.

15) Ape în general: mări, fluvii, lacuri etc.

16) Perle, mărgean, scoici etc.

13. El lasă ca noaptea să intre în zi și lasă ca ziua să intre în noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare aleargă către un termen hotărât.(17) Acesta este Allah, Domnul vostru. A Lui este stăpânirea, iar aceia [idolii] pe care voi îi chemați în locul Lui nu stăpânesc nici cât pielița sâmburelui de curmală.(18)

14. Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră(19) și chiar dacă ar auzi-o,(20) tot nu v-ar răspunde vouă. Iar în Ziua Învierii, ei vor tăgădui că i-ați făcut asociați [lui Allah]. Și nimeni nu te poate învăța așa cum o face un Bineștiutor [*Khabir*].

15. O, oameni! Voi sunteți săraci [și aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Cel Deajuns pentru Sine [și] Cel Vrednic de Laudă [*Ghaniyy, Hamid*].

16. Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o făptură nouă,

17. Căci acest [lucru] nu este greu pentru Allah.

18. Și nu va purta nici un suflet(21) povara altuia.(22) Iar dacă un suflet încărcat(23) va chema după ajutor, nimic din povara sa nu va fi purtat [de altcineva], nici dacă ar fi o rudă apropiată. Tu îi previi numai pe aceia care au frică de Domnul lor, atunci când ei nu sunt văzuți [de alți oameni], și care împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*]. Iar acela care se curățește(24) nu se curățește decât pentru sine însuși și la Allah este întoarcerea.

19. Nu sunt deopotrivă cel orb cu cel care vede,(25)

20. Nici întunecimea cu lumina,(26)

21. Nici umbra cu dogoarea.(27)

17) Până la un termen când le este sortit să piară (Ziua Judecății de Apoi).
18) Metaforă pentru un lucru neînsemnat sau demn de dispreț.
19) Pentru că sunt neînsuflețiți.
20) Presupunând că ar auzi-o.
21) Suflet păcătos.
22) Povara păcatelor unui alt suflet.
23) De povara păcatelor.
24) De murdăria necredinței și păcatelor.
25) Pildă pentru necredincios și credincios.
26) Pildă pentru adevăr și neadevăr.
27) Pildă pentru răsplată și pedeapsă.

22. Și nu sunt deopotrivă cei vii cu cei morți.[28] Allah face să audă pe cine voiește El, pe când tu nu-i poți face să audă pe cei din morminte.[29]

23. Tu nu ești decât un prevenitor.

24. Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.

25. Și dacă te socotesc pe tine mincinos, [să știi că] și cei de mai înaintea lor i-au socotit mincinoși [pe trimișii lor], în vreme ce trimișii lor le-au adus semne limpezi,[30] cu scripturile și cu Cartea cea luminoasă!

26. Apoi, Eu i-am luat pe cei care nu au crezut și cum a fost mustrarea Mea!

27. Oare nu vezi că Allah a făcut să coboare din cer apă și că Noi am făcut apoi să iasă la iveală roduri cu felurite culori și că în munți sunt dâre albe și roșii, cu felurite culori, și stânci foarte negre?!

28. Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare[31] și vite[32] cu felurite culori.[33] Singurii ce se tem de Allah sunt învățații dintre robii Săi. Dar Allah este Puternic [și] Iertător [*'Aziz, Ghafur*].

29. Aceia care recită Cartea lui Allah, împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*] și fac milostenii din cele cu care i-am înzestrat, într-ascuns și pe față, vor nădăjdui într-un negoț[34] care nu piere.

30. Pentru că El [Allah] o să le dea lor răsplata lor întreagă și o să mai și sporească din mare mila Sa, căci El este Iertător [și] Mulțumitor [*Ghafur, Șakur*].

31. Și ceea ce ți-am revelat noi din Carte[35] este Adevărul, întărind ceea ce a fost mai înainte de ea.[36] Allah este Bineștiutor [și] Limpede Văzător [*Khabir, Basir*] al robilor Săi.

28) Pildă pentru credincioși și necredincioși.
29) Pe cei ignoranți care sunt ca și morți.
30) Minuni.
31) Toate viețuitoarele de pe pământ, în afară de om și de vite.
32) Cămilele, bovinele, ovinele și caprinele.
33) Diferite.
34) Metaforă pentru primirea răsplatei prin supunere.
35) Coranul.
36) Scripturile anterioare.

32. Apoi, Noi am dat spre moștenire Cartea(37) acelora pe care i-am ales dintre robii Noștri. Printre ei sunt unii nedrepți cu ei înșiși(38), printre ei sunt alții care țin măsura și printre ei sunt alții care îi întrec cu faptele lor bune [pe toți ceilalți], cu voia lui Allah. Aceasta este marea îndurare.

33. Ei vor intra în grădinile Edenului și vor fi împodobiți în ele cu brățări de aur și mărgăritare, iar straiele lor vor fi din mătase, în ele.

34. Ei vor zice: "Laudă lui Allah care a îndepărtat de la noi mâhnirea! Domnul nostru este Iertător [și] Mulțumitor [*Ghafur, Șakur*].

35. El este Cel care ne lasă pe noi să sălășluim în casa statorniciei,(39) prin mare mila Lui, și nu ne va ajunge în ea oboseala și nici nu ne va ajunge în ea neputința".

36. Iar aceia care nu au crezut vor avea parte de focul Gheenei; nu vor fi ei osândiți ca să moară, dar nici nu li se va ușura chinul lor. Astfel îl răsplătim Noi pe fiecare necredincios.

37. Și ei vor striga acolo: "Doamne, scoate-ne pe noi, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!" "Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de viață lungă pentru ca cel care a vrut să chibzuiască să poată chibzui? Și a venit la voi Prevenitorul.(40) Deci gustați [pedeapsa voastră]! Iar pentru cei nelegiuiți nu este ajutor!"

38. Allah este Știutorul celor necunoscute din ceruri și de pre pământ. El este Știutorul celor ascunse înlăuntrul piepturilor.

39. Allah este Cel care v-a făcut pe voi urmași pe pământ.(41) Acela care este necredincios, împotriva lui se va întoarce necredința sa. Iar necredința celor necredincioși nu sporește decât mânia Domnului lor și nu le sporește necredința celor necredincioși decât numai pieirea.(42)

37) Coranul.
38) Ca urmare a nesupunerii și săvârșirii de păcate.
39) Paradisul.
40) Profetul Muhammed.
41) Urmași ai neamurilor de dinaintea voastră.
42) Pierderea a tot ceea ce este bun în această lume și în Lumea de Apoi.

40. Spune: "Îi vedeți[43] pe asociații voștri pe care voi îi invocați afară de Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe pământ? Sau au ei vreo parte în crearea cerurilor?[44] Sau lor le-am dat Noi vreo carte pe care ei să o cunoască bine?"[45] [Nicidecum!] Dar nu-și făgăduiesc cei nelegiuiți unii altora decât numai înșelăciune.

41. Allah ține cerurile și pământul ca să nu se prăbușească[46]. Iar dacă s-ar prăbuși, nimeni, după El, nu le-ar mai putea ține! El este Răbdător [și] Iertător [*Halim, Ghafur*].

42. Ei au făcut [mai înainte] jurăminte sfinte, pe Allah, că de le va veni un prevenitor ei vor fi mai bine călăuziți decât orice altă comunitate.[47] Dar când le-a venit lor un prevenitor [Muhammed], venirea lui nu a făcut decât să le sporească nesuferirea și mai mult,

43. Semețindu-se pe pământ și prin viclenia celui șiret. Însă viclenia perfidă nu cuprinde decât neamul ei. Și oare așteaptă ei [altceva] decât rânduiala celor vechi?[48] Dar nu vei găsi nicicând înlocuire pentru rânduiala lui Allah și nu vei găsi niciodată schimbare pentru rânduiala lui Allah!

44. Oare n-au purces ei prin lume și nu au văzut care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor, deși au fost mai puternici decât ei?! Și nimic din ceruri și de pre pământ nu poate să scape de pedeapsa lui Allah, căci El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*'Alim, Qadir*].

45. Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni pentru ceea ce au dobândit,[49] n-ar mai lăsa pe fața lui [a pământului] nici o vietate.[50] Însă El îi păsuiește până la un termen hotărât[51] și când va sosi termenul lor,[52] atunci Allah va fi cu robii Săi Binevăzător [*Basir*].

43) Spuneți-Mi despre asociații voștri.
44) Au ei vreo parte, alături de Allah, la creație?
45) Le-am dat Noi vreo carte care să le permită să se socotească asociați ai lui Allah și să le servească drept argument?
46) Ține aștrii să nu se prăbușească și să nu dispară.
47) Decât toate comunitățile trecute.
48) Referire la pedepsirea neamurilor vechi, care i-au socotit pe trimișii lor mincinoși.
49) Pentru păcatele pe care le-au săvârșit.
50) Nici un suflet.
51) Amână pedeapsa lor.
52) Termenul pedepsirii lor.

SURAT YA-SIN[1]

(Mekkană [41]; 83 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ya-Sin.

2. [Jur] pe Coranul plin de înțelepciune,

3. Tu, [Muhammed], ești [unul] dintre trimișii

4. Pe un drum drept!

5. [Aceasta este] revelația Celui Atotputernic [și] Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*],

6. Pentru ca să previi un popor, ai cărui părinți nu au fost preveniți, iar ei sunt nebăgători de seamă.[2]

7. S-a adeverit Cuvântul[3] că cei mai mulți dintre ei nu vor crede.

8. Noi am pus lanțuri pe gâturile lor și ele sunt până la bărbii, iar capetele lor sunt înălțate.

9. Și Noi am pus o stavilă dinaintea lor și o stavilă în urma lor și astfel le-am acoperit lor ochii și iată că ei nu mai văd.

10. Și le este totuna de-i previi ori nu-i previi, căci ei nu cred.

11. Tu îl previi numai pe cel care urmează Îndemnarea[4] și se teme de Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] în taină.[5] Binevestește-i lui iertare și răsplată generoasă!

12. Numai Noi îi înviem pe cei morți și scriem ceea ce au făcut ei mai înainte, ca și urmele lor,[6] și toate lucrurile le-am numărat[7] într-o carte limpede.[8]

1) Această sură nu are alt titlu în afara acestor două litere, care constituie primul verset al său. Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a zis: "Fiecare lucru are o inimă, iar inima Coranului este Ya-Sin, voiesc ca ea să fie învățată și să se afle în inima fiecărui om din comunitatea mea".

2) Acesta este neamul Qurayș, care nu a mai fost prevenit mai înainte de către un alt trimis sau cu vreo altă carte.

3) Sentința pronunțată de cartea eternă.

4) Coranul.

5) Fără să-L vadă sau când se află singur.

6) Urmările faptelor lor.

7) Le-am însemnat și le-am păstrat.

8) Tablele păstrate.

13. Și dă-le lor[9] drept pildă pe locuitorii cetății,[10] când au venit la ei trimișii.

14. Când am trimis la ei doi [trimiși], dar i-au socotit pe ei mincinoși. Atunci i-am întărit și cu un al treilea și au zis ei: “Noi suntem trimiși la voi!”

15. Dar ei le-au răspuns: “Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi. Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] nu a făcut să coboare nimic, iar voi nu faceți decât să mințiți!”

16. Însă [trimișii le-]au zis: “Domnul nostru știe că noi suntem trimiși la voi,

17. Iar noi nu suntem datori decât cu transmiterea limpede [a mesajului nostru]”.

18. Au zis ei: “Noi vedem un semn [prevestitor de] rău în voi. Dacă nu încetați,[11] noi vă vom ucide cu pietre și vă va ajunge o osândă dureroasă de la noi!”

19. Le-au răspuns: “Semnul prevestitor de rău este cu voi![12] Când ați fost îndemnați, [ați prevestit răul]!... Însă voi sunteți un neam care întrece măsura!...”

20. Și de la capătul cetății a venit un bărbat, alergând, și a zis: “O, neam al meu, urmați-i pe trimiși!

21. Urmați-i pe cei care nu cer răsplată și care sunt pe drumul cel bun!

22. De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la El veți fi voi întorși![13]

23. Să iau eu alți zei în locul Lui? Dacă Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] va voi să-mi facă mie un rău, nu-mi va fi de nici un folos mijlocirea lor și ei nu mă vor putea mântui!

9) Neamului din Mekka.

10) Mulți comentatori clasici identifică această cetate cu orașul Antiochia - unul din cele mai importante centre din nordul Siriei, în timpul primului secol al erei creștine (acum Antakia).

11) Chemarea voastră la Allah cel Unic.

12) Este necredința voastră.

13) După moarte.

24. Așadar, eu aș fi într-o rătăcire învederată!

25. Eu cred în Domnul vostru, deci ascultați de mine!”

26. Și i se zice lui:[14] “Intră în Rai!”[15] Iar el răspunde: “O, de ar ști neamul meu

27. Că Domnul meu m-a iertat și m-a așezat pe mine între cei cinstiți!”

28. Și Noi nu am făcut să coboare asupra neamului său, în urma lui,[16] vreo oaste din cer,[17] căci nu am vrut să facem să coboare.

29. Nu a fost decât un singur strigăt[18] și iată-i pe ei stinși, fără viață.

30. Vai, pentru robii [Mei]! Nu vine la ei nici un trimis fără ca ei să-l batjocorească!

31. Nu au văzut[19] ei câte neamuri am nimicit Noi înaintea lor? [Și nu au văzut ei că ele] nu se vor mai întoarce niciodată la ei?!

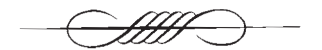
32. Dar fiecare, toți la un loc vor fi aduși [înaintea] Noastră![20]

33. Și un semn pentru ei[21] este pământul cel mort, pe care Noi îl aducem la viață și scoatem din el grâne, din care ei mănâncă.

34. Și Noi facem pe el grădini de palmieri și vii și facem să țâșnească din el izvoare.

35. Pentru ca ei să mănânce din roadele Sale și din ceea ce au făcut mâinile lor.[22] Oare ei nu vor fi mulțumitori?

36. Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi,[23] din ceea ce face pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!

14) I-au zis lui îngerii când a murit.
15) Ca răsplată pentru credința ta adevărată.
16) După moartea lui.
17) Pentru a-i ucide.
18) Pedeapsa a fost un strigăt din cer care i-a nimicit pe ei.
19) Nu știu ei?
20) Pentru a li se cere socoteală și a fi răsplătiți.
21) Pentru neamul din Mekka și pentru toți oamenii care tăgăduiesc învierea în Ziua Judecății de Apoi.
22) Produsele rezultate din prelucrarea acestor roade sau după o altă interpretare: din ceea ce nu au lucrat mâinile lor, ci a fost creat de Allah.
23) După o altă interpretare: a creat toate soiurile.

37. Și un semn pentru ei este și noaptea! Noi tragem din ea ziua și iată-i pe ei în întuneric,

38. Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Atotputernic [și] Atoateștiutor [*Al-'Aziz, Al-'Alim*]!

39. Iar pentru Lună am orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier.(24)

40. Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei(25) și toate plutesc pe orbite [proprii].

41. Și un [alt] semn pentru ei este acela că Noi i-am purtat pe scoborâtorii lor(26) într-o corabie încărcată

42. Și le-am făcut lor altele asemenea ei,(27) pe care ei se suie(28)

43. Și de am voi Noi, i-am îneca pe ei și ei nu ar avea nici un ajutor [ca să audă țipetele lor](29) și nici n-ar fi ei mântuiți,

44. Decât prin îndurarea Noastră [îi lăsăm să mai trăiască] și să se bucure pentru un timp.(30)

45. Și dacă li se zice lor: "Fiți cu frică de ceea ce a fost înaintea voastră(31) și de ceea ce este în urma voastră,(32) poate că [astfel] vi se va arăta vouă îndurare!"(33) [ei se semețesc].

46. Și nu le vine lor nici un semn dintre semnele Domnului lor(34) fără ca ei să nu se îndepărteze de el.(35)

24) Cornul lunii este comparat cu un ciorchine galben și îmbătrânit, care se arcuiește.

25) Să vină înainte de timpul care i-a fost hotărât.

26) Scoborâtorii lui Noe.

27) Asemenea corăbiei.

28) Referire la cămile, socotite "corăbii ale uscatului".

29) Căci vor muri înecați numaidecât.

30) Până ce vor muri, după ce i-am salvat de la înec.

31) De soarta neamurilor trecute, care i-au socotit pe trimișii lor mincinoși.

32) Pedeapsa care vă așteaptă în Lumea de Apoi.

33) Pentru teama voastră și pentru mulțumirea voastră.

34) Care dovedesc adevărul celor propovăduite de trimiși.

35) Socotindu-l mincinos.

47. Și dacă li se zice lor: “Dăruiți din cele cu care Allah v-a înzestrat pe voi!”, aceia care nu cred grăiesc către aceia care cred: “Să-l hrănim noi pe acela pe care l-ar hrăni Allah, dacă ar voi? Voi nu sunteți decât într-o rătăcire vădită!”

48. Și ei zic: “Și când se va împlini această amenințare,[36] dacă voi spuneți adevărul?”

49. Ei nu au a aștepta decât un singur strigăt,[37] care-i va apuca pe ei, în vreme ce ei se vor certa.[38]

50. Și ei nu vor putea nici să facă vreo îndemnare, nici să se întoarcă la familiile lor.[39]

51. Și se va sulfa în trâmbiță[40] și iată-i pe ei grăbindu-se din gropi către Domnul lor

52. Și zicând: “Vai nouă! Cine ne-a sculat pe noi din culcușul nostru?” Aceasta este ceea ce a făgăduit Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], iar trimișii au spus adevărul.[41]

53. Nu va fi decât un singur strigăt și iată că ei toți vor fi aduși la Noi.

54. Și în Ziua aceea nu va fi nici un suflet nedreptățit întru nimic și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.

55. Locuitorii Raiului vor fi în Ziua aceea ocupați, bucurându-se fericiți,

56. Ei împreună cu soațele lor, la umbră,[42] vor fi rezemați pe divanuri,[43]

57. Acolo vor avea ei roduri și [tot] ceea ce vor cere.

58. “Pace!” Un cuvânt de la un Stăpân Îndurător

36) Cu Ziua Învierii?
37) Prima suflare a lui Israfil în trâmbiță pentru a veni la Judecata de Apoi.
38) În timpul tocmelilor și tranzacțiilor lor comerciale.
39) Pentru a vedea care este starea lor, fiindcă vor muri când strigătul îi va lovi pe neașteptate.
40) Pentru Înviere (a doua suflare în trâmbiță a lui Israfil).
41) În privința Judecății și răsplății.
42) La umbra pomilor sau la adăpost de arșiță.
43) Paturi împodobite.

59. Iar voi, nelegiuiților, să stați despărțiți în Ziua aceea!

60. “Oare nu am făcut Eu legământ cu voi, o, fii ai lui Adam, să nu-l adorați pe Șeitan, căci el vă este vouă dușman învederat,

61. Și să Mă adorați pe Mine[44] [pentru că] acesta este drumul drept?!

62. El[45] a dus în rătăcire o mare parte dintre voi.[46] Oare voi nu pricepeți?

63. Acesta este Iadul care vi s-a promis.

64. Să ardeți astăzi în el,[47] pentru că voi nu ați crezut!”

65. În această Zi vom pecetlui gurile lor[48] și ne vor grăi nouă mâinile lor, iar picioarele lor vor face mărturie pentru ceea ce ei au dobândit.

66. Și de am fi voit, am fi stins Noi ochii lor și s-ar fi întrecut ei către drum, dar cum ar mai fi putut ei să vadă?

67. Și de am fi voit, i-am fi prefăcut Noi în locurile lor[49] și n-ar mai fi putut ei nici să meargă înainte, nici să se întoarcă.[50]

68. Și aceluia căruia îi dăruim Noi viață lungă, aceluia îi slăbim Noi înfățișarea.[51] Oare ei nu pricep?

69. Și Noi nu l-am învățat pe el poezia,[52] căci aceasta nu s-ar fi cuvenit pentru el. Aceasta nu este decât îndemnare și un Coran limpede,

70. Pentru a-l preveni pe cel care este viu[53] și pentru a se împlini Cuvântul[54] împotriva necredincioșilor.

44) Numai pe Mine.
45) Șeitan.
46) Înainte de voi.
47) Gustați văpaia lui astăzi, pentru necredința voastră din viața lumească.
48) Nu le vom mai îngădui să vorbească.
49) Schimbând înfățișarea lor și zădărnicind puterile lor.
50) N-ar mai fi putut să părăsească locurile lor.
51) Slăbindu-i puterile și înfățișarea încât ajunge neputincios ca un copil, atât la trup cât și la minte.
52) Răspuns la afirmația că Profetul Muhammed ar fi fost poet și ceea ce a spus el ar fi fost poezie.
53) Înțelept, în stare să tragă învățăminte din întâmplările trecute, căci cei care nu le dau atenție sunt ca și morți.
54) Amenințarea cu pedeapsa.

71. Oare ei nu văd că Noi le-am făcut lor, printre cele pe care le-au creat mâinile Noastre, vite,(55) cărora ei le sunt stăpâni?

72. Și le-am făcut supuse lor și unele dintre ele le servesc pentru călărie, iar de la altele mănâncă(56)

73. Și au de la ele [și alte] foloase(57) și băuturi.(58) Oare ei nu vor aduce mulțumire?

74. Și ei au luat în locul lui Allah alți zei, în nădejdea că ei vor fi ajutați.

75. Dar nu le vor putea fi de nici un ajutor, așa cum sunt ei [pentru idoli ca] o oaste pregătită.(59)

76. Și să nu te mâhnească vorbele lor! Noi știm atât ceea ce ei țin ascuns, cât și ceea ce ei mărturisesc pe față.

77. Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? Și iată că el Ne este Nouă un dușman învederat(60)!

78. El ne dă Nouă o pildă(61), uitând de crearea sa(62) și zice: "Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?"

79. Spune: "Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este bine știutor al întregii firi!

80. Acela care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți!"(63)

55) Cămile, bovine, ovine și caprine.
56) Carnea lor.
57) Cum sunt pieile, lâna și părul.
58) Laptele lor.
59) Adusă și pregătită pentru a-i sluji și a-i apăra pe idoli.
60) Pentru a contesta Învierea.
61) S-a relatat că Ubayy ben Khalaf, unul dintre conducătorii necredincioșilor din neamul Qurayș, a venit cu un os învechit la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și l-a sfărâmat cu mâna, apoi a zis: "Ai pretenția, Muhammed, că Allah le va reda la astea viață după ce s-au descompus?" Iar Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - i-a răspuns: "Da, le va reda viață, iar apoi te va învia pe tine și te va duce în Iad". Și Allah Preaînaltul a revelat acest verset.
62) Crearea sa de către Noi.
63) Referire la producerea focului prin frecarea a două bucăți de lemn până la aprindere.

81. Oare Acela care a creat cerurile și pământul[64] nu are putința să creeze asemenea lor?[65] Ba da![66] Și El este Creatorul Atoateștiutor [*Al-Khallaq, Al-'Alim*]!

82. Și dacă voiește El un lucru, porunca Lui este numai să zică "Fii" și el este.

83. Laudă Celui în mâna căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi![67]

64) Care sunt atât de mari.
65) Oameni mici și slabi, asemenea vouă, după ce v-a creat prima oară?
66) El are această putere!
67) După moarte, pentru a vă răsplăti după faptele voastre.

 SURAT AS-SAFFAT[1]

(Mekkană [56]; 182 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cei ce se înşiră în rânduri[2]

2. Şi pe cei care opresc cu îndârjire

3. Şi pe cei care recită Îndemnarea:[3]

4. "Domnul vostru este unul singur,

5. Stăpânul cerurilor şi al pământului şi al celor dintre ele şi Stăpânul răsăriturilor"[4]

6. Noi am împodobit cerul cel mai apropiat cu podoaba stelelor

7. Care apără împotriva oricărui şeitan răzvrătit.[5]

8. Ei nu vor putea să tragă cu urechea la căpeteniile preaînalte[6] şi vor fi loviţi din toate părţile,[7]

9. Pentru a fi alungaţi. Şi ei vor avea parte de chin veşnic,

10. Afară de acela care prinde din zbor[8] şi care este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare.[9]

11. Întreabă-i pe ei[10] dacă sunt ei mai anevoie de creat decât aceia pe care Noi i-am creat! Noi i-am făcut [pe oameni] dintr-un lut lipicios.

12. Dar tu te miri,[11] iar ei îşi bat joc.[12]

1) *"Cetele aşezate în rânduri"* - adică îngerii aşezaţi în rânduri, în aşteptarea poruncilor lui Allah. În versetele 2-3 sunt menţionate câteva din atribuţiile lor.
2) Adică "jur pe îngeri".
3) Coranul.
4) Soarele răsare din locuri diferite de la o perioadă la alta.
5) Care nu mai ascultă de poruncile lui Allah.
6) Ale îngerilor.
7) Din toate părţile cerului, dacă vor încerca să se suie la el.
8) Vreun cuvânt.
9) De parcă ar străpunge văzduhul cu lumina lor arzătoare. Aceasta îl urmăreşte pe Şeitan pentru a-l arde.
10) Pe idolatrii din Mekka.
11) De tăgăduirea de către ei a Învierii.
12) De faptul că tu te miri.

13. Iar când li se pomenește [Coranul], ei nu iau aminte, [13]

14. Iar dacă văd un semn, ei caută numaidecât să-și bată joc [de el],

15. Zicând:"Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată!

16. Oare când vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai putea noi să fim înviați?

17. Și la fel și primii noștri strămoși?"

18. Spune: "Da, și veți fi voi umiliți apoi!"

19. Va fi numai un singur strigăt[14] și iată-i pe ei cum privesc,

20. Zicând: "Vai nouă! Aceasta este Ziua Judecății!"

21. [Și o voce va zice]: "Aceasta este Ziua Judecății de Apoi, pe care voi ați tăgăduit-o!"

22. "Adunați-i pe aceia care au fost nedrepți[15] și pe semenii lor,[16] împreună cu aceia pe care i-au adorat[17]

23. În locul lui Allah și duceți-i pe ei pe drumul Iadului!

24. Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați!

25. De ce nu vă ajutați voi unii altora?"

26. Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși[18]

27. Și se vor întoarce unul către celălalt și se vor întreba;

28. Vor zice: "Voi ați venit la noi cu dreapta!"[19]

29. Dar ei le vor răspunde: "Ba voi nu ați fost credincioși,

30. Iar noi nu am avut nici o putere asupra voastră, căci ați fost un neam de nelegiuiți.

31. Deci s-a împlinit Cuvântul Domnului nostru împotriva noastră și [acum] noi gustăm [pedeapsa]![20]

13) Ei nu se tem și nu învață din aceasta.
14) Cea de a doua suflare a lui Israfil în trâmbiță pentru Înviere.
15) Față de ei înșiși, datorită necredinței și păcatelor săvârșite.
16) Întru rău.
17) Idolii lor.
18) Se vor lăsa conduși și vor fi smeriți.
19) Încercând să ne abateți în numele religiei și adevărului.
20) Amenințarea lui Allah că vom gusta pedeapsa.

32. Și v-am dus pe voi în rătăcire, căci și noi înșine am fost rătăciți!”

33. Și în Ziua aceea vor fi ei[21] împreună la pedeapsă.

34. Astfel facem Noi cu nelegiuiții![22]

35. Când li s-a zis lor “Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semețit,[23]

36. Zicând: “Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebun?"

37. Însă el a venit cu Adevărul și a adeverit [mesajele] trimișilor.[24]

38. Veți gusta voi[25] chinul cel dureros

39. Și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut,

40. Afară de robii lui Allah cei aleși;[26]

41. Aceia vor avea parte de un dar bineștiut;[27]

42. Fructe [delicioase]! Și vor fi ei cinstiți

43. În Grădinile Fericirii,

44. Pe divanuri, așezați față în față,[28]

45. Și se va trece printre ei cu o cupă umplută dintr-un izvor,[29]

46. Albă,[30] plăcută pentru cei ce beau,

47. În ea nu va fi amețeală și nici nu se vor îmbăta din pricina ei,[31]

48. Și vor avea lângă ei fete neprihănite, cu priviri scurte și cu ochi mari, frumoși,

21) Necredincioșii, atât conducătorii lor cât și supușii acestora.
22) Cu idolatrii și păcătoșii.
23) Refuzând să accepte propovăduirea și chemarea la Allah Cel Unic.
24) Care au fost mai înțelepți, între toate neamurile.
25) Din pricina plăsmuirii voastre.
26) Dreptcredincioșii.
27) În Paradis.
28) Astfel încât să se vadă unii pe alții.
29) O anumită băutură, poate vinul - după unele interpretări - care curge ca un pârâu, fără întrerupere.
30) Adică limpede (ca o calitate a vinului).
31) Așa cum se întâmplă cu vinul din această lume.

49. Semănând cu niște ouă păstrate cu grijă.(32)

50. Și se vor întoarce unii spre alții, întrebându-se,

51. Va zice unul dintre ei: “Eu am avut un prieten apropiat(33)

52. Care zicea: "Tu ești dintre cei care cred cu adevărat?"(34)

53. Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, ni se va mai cere nouă socoteală?”(35)

54. Va zice: “Vreți voi să priviți în jos?”(36)

55. Și va privi el și îl va vedea pe acela în mijlocul Iadului.

56. Și va zice el atunci: “Pe Allah! Aproape că mi-ai adus pieirea!

57. Și de n-ar fi fost îndurarea Stăpânului meu,(37) aș fi și eu printre cei aduși!(38)

58. Este adevărat că noi nu vom muri

59. Decât cu moartea noastră cea dintâi și că nu vom fi noi chinuiți?”(39)

60. Aceasta este marea izbândă!

61. Pentru așa ceva se cuvine să se străduiască aceia care se străduiesc.

62. Oare această ospeție este mai bună sau pomul Zaqqum?(40)

63. Noi l-am făcut ca o încercare pentru cei nelegiuiți.(41)

32) Beduinii le comparau pe femeile frumoase cu ouăle de struț, de un alb imaculat, pentru că erau depuse în deșert, unde nu le atingea nimeni și nu se depunea nici praf pe ele.

33) În viața lumească.

34) În Ziua de Apoi.

35) Vom mai fi noi readuși la viață și ni se va mai cere nouă socoteală?

36) Prin fereastra Paradisului, către Infern, pentru a-l vedea pe prietenul acela?

37) Care m-a călăuzit și a fost blând cu mine.

38) De către îngeri împreună cu tine, în Infern.

39) Se adresează în continuare fostului său prieten sau interlocutorilor săi.

40) Mic arbust, cu miros urât și fructe amare, care ar crește în câmpia Tihama din Peninsula Arabă.

41) Pentru a-i chinui cu el pe nelegiuiți în Infern.

64. Și este un pom care iese din fundul Iadului

65. Și rodurile sale sunt ca niște capete de șeitani,(42)

66. Iar ei sunt siliți să mănânce din ele, umplându-și pântecele.

67. Apoi vor avea ei, peste aceasta, un amestec de apă clocotită,

68. Apoi întoarcerea lor va fi către Iad.

69. Ei i-au aflat pe părinții lor în rătăcire,

70. Și iată-i alergând pe urmele lor,

71. Căci și înainte de ei s-au aflat în rătăcire cei mai mulți dintre înaintașii lor

72. Și am trimis Noi prevenitori la ei,(43)

73. Însă privește care a fost sfârșitul celor preveniți,(44)

74. Afară de robii cei aleși ai lui Allah:

75. Noe ne-a chemat pe Noi și Noi(45) am fost cei mai buni care i-am răspuns!

76. Și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de nenorocirea cea mare,(46)

77. Și i-am făcut pe urmașii săi singurii care au rămas.(47)

78. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ele [această binecuvântare]:

79. "Pace asupra lui Noe în toate veacurile!"

80. Astfel îi răsplătim Noi pe binefăcători.

81. El a fost unul dintre robii Noștri dreptcredincioși.

82. Apoi i-am înecat Noi pe ceilalți.(48)

42) Fructele sale sunt la fel de hidoase ca și capetele diavolilor, așa cum și le imaginează oamenii.
43) Le-am trimis profeți, care i-au prevenit pe ei.
44) Care au fost nimiciți din pricina nesupunerii lor.
45) Zicând: "Doamne, nu lăsa pe pământ nici un neam de necredincioși!".
46) De la înec.
47) Singurii care au rămas pe pământ, după ce neamul său de necredincioși a fost nimicit.
48) Pe necredincioșii din neamul său.

83. Printre cei care au urmat [calea lui Noe] s-a aflat Avraam,(49)

84. Când a venit el la Domnul său cu inima curată(50)

85. Și când le-a zis tatălui său și neamului său: "Pe cine adorați voi?(51)

86. Voiți voi, prin minciună, alți dumnezei afară de Allah?

87. Ce credeți voi despre Stăpânul lumilor?"(52)

88. Și a aruncat el o privire spre stele(53)

89. Și a zis: "Eu sunt bolnav!"(54)

90. Și s-au întors de la el, îndepărtându-se.

91. Apoi s-a întors către zeii lor(55) și le-a zis:(56) "Voi nu mâncați?

92. De ce nu vorbiți?"

93. Apoi s-a năpustit asupra lor și i-a lovit cu mâna dreaptă.(57)

94. Atunci s-au apropiat de el în fugă.(58)

95. Și el le-a zis: "Vă închinați voi la ceea ce ciopliți,(59)

96. În vreme ce Allah v-a creat pe voi, precum și ceea ce faceți voi?"(60)

97. Au zis ei: "Înălțați pentru el un altar și aruncați-l în flăcări!"(61)

49) Printre cei care au urmat calea credinței lui Noe și au chemat la adorarea Domnului Unic.

50) A chemat la Domnul Unic cu inima curată.

51) În locul lui Allah.

52) De ce nu Îl adorați pe El și Îi faceți Lui asociați? Sau ce credeți că va face El cu voi și cum vă va pedepsi pentru că ați adorat pe altcineva în locul Lui?

53) Ca și cum ar fi vrut să le întrebe pe ele.

54) Și nu pot merge împreună cu voi la sanctuarul vostru sau țineți-vă departe de mine ca să nu vă molipsiți. Sau a vrut să le spună că este trist din pricina faptului că neamul său se închină la idoli.

55) S-a dus la ei într-ascuns.

56) În batjocură.

57) Care este mai puternică decât stânga.

58) Neamul lui Avraam s-a apropiat de el în fugă pentru a-l mustra.

59) La idolii pe care-i ciopliți.

60) Precum și pe idolii pe care-i ciopliți.

61) Înălțați pentru el un rug și aruncați-l în flăcările lui.

98. Au voit să vicleanească împotriva lui, dar Noi i-am făcut pe ei să fie cei mai umiliți![62]

99. Și a zis el, apoi: “Eu mă duc la Domnul meu care mă va călăuzi.[63]

100. Doamne, dă-mi mie pe unul dintre cei evlavioși!”[64]

101. Și Noi i-am dat bună veste despre un flăcău blând.[65]

102. Și când [fiul său] a ajuns la vârsta la care putea lucra împreună cu el, a zis: “O, fiul meu! Am văzut în vis[66] că te voi jertfi. Vezi cum ți se pare?” I-a răspuns: “O, tată! Fă după cum ți se poruncește, căci mă vei afla pe mine - dacă va voi Allah - printre cei răbdători!”[67]

103. Și când s-au supus amândoi[68] și l-a întins pe el pe o tâmplă,[69]

104. Am strigat Noi la el: “O, Avraam!

105. Tu ai împlinit vedenia![70] Astfel îi răsplătim noi pe cei care săvârșesc bine!”

106. Aceasta a fost, neîndoielnic, o încercare răzvedită[71]

107. Și l-am răscumpărat pe el printr-o jertfă minunată[72]

108. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după el [această binecuvântare]:

109. “Pace asupra lui Avraam!”[73]

110. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine;

62) Zădărnicind viclenia lor, căci a făcut ca focul să fie pentru el rece și nevătămător.

63) Într-o altă țară (țara Șamului), în care să-L ador pe Domnul meu și să apăr religia mea.

64) Dă-mi mie un fiu evlavios, care să mă ajute în propovăduirea mea.

65) Răbdător și ascultător. Acesta a fost Ismail.

66) Mi s-a poruncit în vis, iar visele profeților sunt revelații.

67) Printre cei care rabdă jertfa sau hotărârea lui Allah.

68) Voinței lui Allah.

69) Pe o parte.

70) Ai fost sincer hotărât să împlinești porunca Noastră.

71) Pentru a-l deosebi pe cel devotat de ceilalți.

72) Fiind jertfit un berbec în locul său.

73) Așa cum am lăsat și pentru Noe.

111. Fiindcă el a fost dintre robii Noştri dreptcredincioşi.

112. Şi i l-am vestit lui pe Isaac ca profet, dintre oamenii cei evlavioşi.

113. Şi l-am binecuvântat pe el[74] şi pe Isaac.[75] Dar printre urmaşii lor s-au aflat unii făcători de bine şi alţii lămurit nedrepţi faţă de ei înşişi.[76]

114. Ne-am arătat Noi mare mila Noastră faţă de Moise şi Aaron[77]

115. Şi i-am izbăvit pe ei doi, împreună cu neamul lor, de năpasta cea mare[78]

116. Şi i-am ajutat pe ei şi au fost ei biruitori.

117. Şi le-am dăruit lor cartea cea desluşită[79]

118. Şi i-am călăuzit pe ei pe calea cea dreaptă.

119. Şi am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ei [această binecuvântare]:

120. "Pace asupra lui Moise şi a lui Aaron!"

121. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine;

122. Fiindcă ei doi au fost printre robii Noştri dreptcredincioşi.

123. Printre trimişi a fost şi Elia,

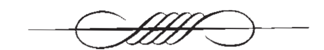
124. Care a zis către neamul său: "Vouă nu vă este frică?[80]

125. Îl chemaţi voi pe Baal[81] şi-l părăsiţi voi pe Cel Mai Bun Creator?

126. Allah este Domnul vostru şi Domnul părinţilor voştri cei dintâi".

127. Însă ei l-au socotit pe el mincinos. Şi vor fi ei aduşi [la pedeapsă],

128. Afară de robii cei aleşi ai lui Allah.[82]

74) Pe Avraam.
75) Să aibă mulţi urmaşi şi să aibă profeţi printre ei.
76) Prin necredinţa şi păcatele lor.
77) Prin alegerea lor ca profeţi.
78) Din robia lui Faraon.
79) Tora.
80) De pedeapsa lui Allah.
81) Zeitate a fenicienilor.
82) Care au crezut în El şi L-au urmat.

129. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după el [această binecuvântare]:

130. “Pace asupra lui Elia!”

131. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine,

132. Iar el este dintre robii Noștri dreptcredincioși.

133. A fost și Lot unul dintre trimiși[83]

134. Și l-am mântuit Noi împreună cu toată familia lui,

135. Afară de o bătrână[84] care s-a aflat printre cei rămași,[85]

136. Apoi i-am nimicit pe ceilalți,

137. Iar voi[86] treceți pe lângă ei dimineața[87]

138. Și noaptea. Oare voi nu pricepeți?

139. A fost și Iona printre trimiși.[88]

140. Când a alergat el la corabia încărcată

141. Și a tras la sorți și a fost osândit [să fie aruncat]

142. Și l-a înghițit peștele cel mare, pentru că el era vinovat[89]

143. Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire,[90]

144. Ar fi rămas în burta lui până în ziua când vor fi înviați.[91]

145. L-am aruncat Noi pe pământul cel gol fiind el bolnav,

146. Și am lăsat să crească peste el un lujer de dovleac[92]

147. Și l-am trimis pe el [ca profet] la o sută de mii [de oameni] sau chiar mai mulți,

83) Chemând la Allah și oprind de la desfrâu.
84) Soția lui Lot.
85) Printre cei pedepsiți.
86) Se adresează mekkanilor.
87) Pe drumul caravanelor.
88) La neamul din Ninive, pe care l-a chemat la Allah Cel Unic.
89) Fiindcă s-a urcat pe corabie fără poruncă de la Domnul său.
90) Lui Allah, atunci când se afla în burta peștelui.
91) Până în Ziua Învierii.
92) Care să-l apere de muște și de dogoarea soarelui.

148. Iar ei au crezut și i-am lăsat pe ei să se bucure de viață până la un timp.[93]

149. Întreabă-i pe ei[94]: "Oare are Domnul tău [numai] fiice[95] și ei au fii?"

150. Sau i-am făcut Noi pe îngeri femei și ei au fost martori?[96]

151. Iată că ei din pricina nelegiuirii lor spun:

152. “Allah a zămislit!” Ba ei sunt mincinoși![97]

153. A ales El fiicele înaintea fiilor?

154. Ce-i cu voi? Cum judecați?

155. Oare voi nu chibzuiți?[98]

156. Sau aveți voi o dovadă limpede?

157. Aduceți cartea voastră, dacă spuneți voi adevăr?[99]

158. Au plăsmuit ei[100] că între El și între dijnni ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei vor fi aduși[101].

159. Laudă lui Allah! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc!

160. Afară de robii lui Allah cei aleși.

161. Dar voi și aceia pe care îi adorați,

162. Nu veți putea fi ademenitori[102]

163. Decât cu acela care va arde în foc.

164. Și nu este nici unul printre noi care să nu aibă un loc cunoscut![103]

165. Noi suntem aranjați în rânduri[104]

166. Și noi suntem cei care aducem laudă.

93) Până la timpul hotărât.
94) Pe mekkani.
95) Ei îi socotesc pe îngeri a fi fiice ale lui Allah.
96) Au fost de față la aceasta?
97) Când spun aceasta.
98) La faptul că Allah este mai presus de aceasta?
99) În care este scris acest lucru.
100) Necredincioșii mekkani.
101) În Infern, în Ziua Învierii.
102) Nu-i veți putea duce în rătăcire.
103) Vorbesc îngerii care nu ies din porunca și ascultarea lui Allah.
104) În ceea ce privește slujirea lui Allah.

167. Și ei[105] sunt aceia care au zis:

168. “Dacă am fi avut noi o îndemnare de la înaintași,[106]

169. Am fi fost noi robi aleși ai lui Allah”.

170. Însă ei îl tăgăduiesc,[107] dar în curând vor ști![108]

171. Cuvântul Nostru[109] a fost rostit mai înainte față de robii Noștri cei trimiși,

172. Că ei vor fi cei victorioși

173. Și că oștenii Noștri[110] vor fi cei biruitori.[111]

174. Deci întoarce-te de la ei până la un timp!

175. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea[112]!

176. Oare vor ei să grăbească osânda Noastră?

177. Dar când va coborî ea în curtea lor, rea dimineață va fi pentru cei preveniți!

178. Întoarce-te de la ei până la un timp![113]

179. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea!

180. Slavă Domnului tău, Stăpânul puterii! El este mai presus de ceea ce spun ei![114]

181. Pace asupra trimișilor[115]

182. Și laudă lui Allah, Stăpânul tuturor lumilor![116]

105) Idolatrii mekkani.
106) Vreo scriptură ca acelea care au fost trimise neamurilor anterioare.
107) Coranul.
108) Vor cunoaște urmarea necredinței lor.
109) Făgăduința Noastră veșnică făcută lor.
110) Trimișii și cei care au crezut împreună cu ei.
111) Învingători ai dușmanilor lor.
112) Care sunt urmările necredinței.
113) Până în Ziua pedepsei.
114) De minciunile lor în legătură cu asociații, cu zămislirea etc.
115) Care transmit mesajul lui Allah.
116) Ibn abu Hatem a relatat că as-Șa'bi a zis: Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a spus: “Cel care va fi bucuros să i se măsoare cu măsura cea întreagă se cuvine să spună la sfârșitul șederii sale, când va voi să se ridice: *“Slavă Domnului tău, Stăpânul puterii! El este mai presus de ceea ce spun ei! / Pace asupra trimișilor / Și laudă lui Allah, Stăpânul tuturor lumilor!”*

 SURAT SAD[1]

(Mekkană [38]; 88 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Sad. Pe Coranul cel plin de povață!

2. Cei care nu au crezut sunt [mai degrabă] în îngâmfare și schismă!

3. Câte neamuri am nimicit Noi mai înainte de ei![2] Într-un sfârșit ei au strigat, însă nu mai era timp pentru ei de mântuire!

4. S-au mirat ei că le-a venit un prevenitor[3] chiar dintre ei, iar necredincioșii au zis: "Acesta este un vrăjitor mincinos,

5. Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Acesta este un lucru uimitor"!

6. Însă mai-marii lor au pornit să zică:[4] "Mergeți voi înainte[5] și rămâneți statornici la zeii voștri![6] Acesta este un lucru dorit!

7. Noi nu am auzit despre aceasta în ultima religie![7] Aceasta[8] nu este decât o născocire!"

8. Oare a fost trimisă Pomenirea[9] chiar lui, dintre noi [toți]?[10]" Ei sunt în îndoială asupra Îndemnării Mele. Ba ei nu au gustat încă pedeapsa Mea!

9. Ori au ei comorile îndurării Domnului tău Cel Puternic [și] Darnic [*Al-'Aziz, Al-Wahhab*]?[11]

1) Titlul surei este dat după litera Sad care apare la începutul primului verset; vezi și 2:1.
2) Am nimicit multe neamuri.
3) Un trimis, adică Muhammed.
4) Notabilii din neamul Qurayș, care îi îndeamnă pe unii dintre ei să rămână la păgânism.
5) Pe calea părinților voștri.
6) La adorarea lor.
7) Religia creștină pe care au deformat-o, afirmând că Allah este al treilea din triadă.
8) Afirmația despre unicitatea lui Allah.
9) Coranul.
10) Cu toate că noi suntem mai bogați și mai influenți?
11) Ca să aleagă ca profet pe cine voiesc ei?

10. Ori au ei împărăția cerurilor și a pământului și a ceea ce se află între ele? Dacă-i așa, atunci să urce în cer![12]

11. Va fi pusă pe fugă oștirea celor aliați de acolo![13]

12. Mai înainte de ei[14] au învinuit de minciună și neamurile lui Noe, lui 'Ad[15] și lui Faraon, stăpânul țărușilor,[16]

13. Și Thamud[17] și neamul lui Lot și neamul din Al-Ayka.[18] Aceștia sunt aliații![19]

14. Nu a fost nici unul dintre ei care să nu-i fi socotit, pe trimiși, mincinoși. Așadar, a fost dreaptă pedeapsa [Mea]!

15. Aceștia[20] nu așteaptă decât un singur strigăt, care va veni, fără întrerupere, [până ce îi va nimici].

16. Ei zic: "Doamne, grăbește-ne nouă pedeapsa noastră, înainte de Ziua Judecății!"[21]

17. Fii răbdător cu ceea ce spun ei[22] și adu-ți aminte de robul Nostru David, cel cu putere [în adorare și credință], cel care a arătat căință!

18. Noi am supus munții să slăvească [pe Allah] împreună cu el, seara și dimineața![23]

19. Și păsările cele adunate![24] Toate[25] se vor întoarce spre El![26]

12) Pentru a cârmui.
13) Necredincioșii din Mekka vor avea parte de înfrângere și nimicire, asemenea acelora care s-au aliat împotriva profeților de dinainte de tine.
14) Înainte de qurayșiți.
15) Neamul lui Hud.
16) Cel cu oști puternice și cu construcții trainice (referire probabilă la piramide).
17) Neamul lui Salih.
18) Neamul lui Șuayb.
19) Necredincioșii care s-au aliat împotriva trimișilor lor.
20) Necredincioșii din Mekka.
21) Ei rostesc aceste vorbe în batjocură.
22) Căci ți s-a promis ție victoria, putere și sprijin.
23) Adică în permanență.
24) L-au slăvit pe Allah împreună cu el.
25) Spre Allah.
26) Toate cele menționate, adică David, munții și păsările.

20. Şi Noi am întărit stăpânirea lui şi i-am dat lui înţelepciunea[27] şi judecata sănătoasă în vorbire![28]

21. Oare a ajuns până la tine vestea celor care se certau şi care s-au căţărat pe zidul templului?[29]

22. Când au intrat la David şi el s-a speriat de ei[30] au zis ei: "Nu-ţi fie frică! Noi suntem doi care ne certăm;[31] unul dintre noi a fost nedrept cu celălalt. Deci judecă între noi cu dreptate şi nu fi cu strâmbătate şi călăuzeşte-ne pe noi pe calea cea dreaptă!

23. Acesta este fratele meu. El are nouăzeci şi nouă de oi, iar eu am o singură oaie. Şi mi-a zis el: "Dă-mi-o în grija mea!" Şi m-a biruit el cu vorba".

24. A zis [David]: "El a fost nedrept cu tine, dacă ţi-a cerut să împreuni oaia ta cu oile lui. Şi mulţi dintre cei care se asociază[32] îşi încalcă unii altora drepturile, afară de aceia care cred şi împlinesc fapte bune - dar cât de puţini sunt ei!" Şi David a socotit[33] că Noi îl punem la încercare şi s-a rugat de iertare Domnului său şi a căzut, prosternându-se, şi s-a căit.[34]

25. Şi i-am iertat Noi aceasta[35] şi el a avut parte de loc apropiat la Noi şi de frumoasă întoarcere.[36]

27) Profeţia şi ştiinţa.
28) Ştiinţa de a judeca drept atunci când se ivesc neînţelegeri între oameni.
29) Şi au coborât la el, când îşi făcea rugăciunile.
30) Când a văzut că n-au intrat pe uşă.
31) Două persoane care se ceartă.
32) Fraţi sau prieteni care se asociază.
33) A ştiut.
34) David a dat sentinţa înainte de a asculta vorbele celuilalt, zicându-i celui care a vorbit: A fost nedrept cu tine, insistând cu această cerere, dar să ştii că mulţi apropiaţi sunt nedrepţi unii cu alţii. Apoi cei doi care se certaseră au dispărut, pentru că ei fuseseră doi îngeri. David a înţeles ce se întâmplase şi şi-a dat seama că Allah l-a pus la o încercare. El a cerut iertare lui Allah şi a căzut în genunchi, prosternându-se. După acest verset, dreptcredincioşii se prosternează.
35) Cele pentru care el a cerut iertare.
36) Adică în Paradis.

26. “O, David! Noi te-am făcut pe tine urmaș[37] pe pământ. Deci judecă între oameni cu adevăr și nu urma poftei care te abate de la calea lui Allah!” Aceia care se abat de la calea lui Allah vor avea parte de osândă aspră, pentru că au uitat de Ziua Socotirii.

27. Noi nu am făcut în deșert cerul și pământul și ceea ce se aflǎ între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru focul [care-i așteaptă]!

28. Oare să-i punem Noi pe cei care cred și împlinesc fapte bune împreună cu cei care fac stricăciuni pe pământ sau să-i punem pe cei cu frică [de Allah] în rând cu nelegiuiții?[38]

29. [Iată] o Carte binecuvântată pe care Noi ți-am trimis-o, pentru ca ei să ia aminte la versetele ei și pentru ca cei care au pricepere să chibzuiască!

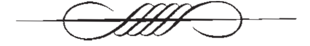
30. Și i l-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu căință!

31. Când i s-au adus lui spre seară cai sprinteni,

32. A zis el: “Eu am fost înclinat către iubirea bunurilor [din această lume] într-atât încât [am uitat de] pomenirea Domnului meu, până ce [soarele] s-a ascuns în spatele vălului său;[39]

33. Aduceți-i înapoi la mine!”[40] Și s-a pornit el să le mângâie picioarele și gâturile.[41]

34. Și l-am încercat Noi pe Solomon și am aruncat pe tronul lui un trup.[42] Apoi s-a căit el.[43]

37) Împuternicit cu împlinirea voinței și hotărârilor Sale.

38) Nu vom face astfel fiindcă ei nu sunt egali în fața Noastră!

39) Până ce a asfințit soarele sau nu a mai văzut caii din pricina întunericului nopții.

40) Caii.

41) Se dau interpretări diferite acestui verset: unii socotesc că el îi mângâia pe coapse și pe gâturi, iar alții socotesc că îi tăia cu sabia pentru că îl făcuseră să piardă rugăciunea de după-amiază, oferindu-i săracilor pentru a se hrăni cu carnea lor.

42) Și acestui verset i se dau interpretări diferite, mai verosimilă fiind aceea după care unul dintre slujitorii săi ar fi pus stăpânire pe tron pentru scurtă vreme, însă poporul s-ar fi revoltat împotriva acestuia și l-ar fi ucis, Solomon revenind la putere.

43) Și a revenit pe tron.

35. A zis: “Doamne, iartă-mă pe mine și dăruiește-mi mie putere cum nu se mai cuvine nimănui după mine, căci Tu ești Cel Darnic [*Al-Wahhab*]!”

36. Și i-am supus lui vântul, ca să alerge lin, după porunca lui, unde el voia,

37. Ca și pe șeitani: pe toți ziditorii și cufundătorii,

38. Ca și pe alții legați în lanțuri.

39. “Acesta este darul Nostru. Deci împarte-l sau păstrează-l, fără să dai nici o socoteală!”

40. Și el are la Noi un loc apropiat și frumoasă întoarcere(44).

41. Adu-ți aminte de robul Nostru Iov, care a strigat către Domnul său: “Șeitan m-a atins pe mine cu nenorocire și cu suferință”

42. “Lovește cu piciorul tău și [privește cum iese] o apă răcoroasă pentru spălat și pentru băut!”

43. Și Noi i-am dat lui familia sa(45) și încă pe cât ea, cu îndurare de la Noi și ca îndemnare pentru cei care pricep.

44. “Și ia în mâna ta un mănunchi și lovește cu el și nu călca jurământul tău!” Și Noi l-am aflat statornic pe el! Un rob prea bun care se căiește!

45. Și adu-ți aminte de robii Noștri Avraam, Isaac și Iacob - cei cu putere [în adorare și credință] și cu pricepere!

46. I-am ales pe ei pentru un scop anume: vestirea mesajului despre Viața de Apoi.

47. Ei au fost la Noi printre cei mai buni aleși.

48. Și adu-ți aminte de Ismail, de Eliseu, și de Dhu-l-Kifl, căci toți au fost printre cei mai buni!

49. Aceasta este o pomenire(46), iar cei cu frică vor avea parte de frumos loc la întoarcere:

44) În Ziua de Apoi.

45) După ce a fost dispersată.

46) Este o onoare pentru ei, fiindcă onoarea este însoțită de faimă și de pomenire de către oameni.

50. Grădinile Edenului cu porțile deschise pentru ei,

51. Unde, rezemați(47), vor cere ei fructe din belșug și băuturi(48)

52. Și vor avea ei [fecioare] frumoase, cu priviri curate,(49) toate deopotrivă.

53. Aceasta este ceea ce vi se promite vouă pentru Ziua Socotirii.(50)

54. Acesta va fi darul Nostru [pentru voi] și el va fi fără de sfârșit.

55. Astfel va fi! Însă nelegiuiții vor avea parte de cel mai rău loc de întoarcere.(51)

56. Gheena în care, vor arde! Și rău culcuș va fi ea!

57. Astfel va fi! Și vor gusta ei apă clocotită și puroi

58. Și alte [pedepse] asemenea acesteia!

59. [Și atunci li se va zice nelegiuiților]: "Aceasta este o ceată ce intră grăbită împreună cu voi." Iar ei [vor răspunde]: "Să nu aibă [această ceată] parte de bun venit, pentru că ea este sortită să ardă în foc!"

60. Ei(52) vor zice: "Ba voi nu veți avea parte de bun venit! Voi ați adus aceasta asupra noastră!" Ce rău culcuș va fi el!(53)

61. Vor zice ei:(54) "Doamne, acelora care au adus aceasta asupra noastră, sporește-le pedeapsa îndoit, în Foc!"

62. Și ei vor zice: "De ce nu-i vedem pe bărbații pe care noi îi socoteam printre cei răi?(55)

63. I-am luat noi în batjocură! Sau ochii noștri nu-i zăresc?"

64. Aceasta este cu adevărat cearta neamului Focului.

65. Spune: "Eu sunt numai un prevenitor! Nu există nici o divinitate afară de Allah Cel Unic, Stăpânul Atotputernic [*Al-Wahid, Al-Qahhar*],

47) Pe divanuri.
48) Vor avea tot ceea ce vor cere.
49) Care nu se vor uita decât la perechile lor.
50) Ca răsplată.
51) De cea mai rea soartă.
52) Supușii vor zice stăpânilor lor.
53) În versetele 59-60 vorbesc, în Infern, conducătorii și cei care i-au urmat.
54) Toți supușii.
55) Musulmanii săraci și defavorizați pe care îi disprețuiau și îi batjocoreau.

66. Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor ce se află între ele, Cel Puternic [și] Mereu Iertător [*Al-'Aziz, Al-Ghaffar*]!"

67. Spune: "Aceasta este o veste măreață,[56]

68. Însă voi vă îndepărtați de la ea.

69. Eu nu am nici o cunoștință despre căpeteniile preaînalte[57] că ele s-ar fi certat,[58]

70. Mie nu mi s-a revelat decât că eu sunt un prevenitor limpede!"

71. Când Domnul tău le-a zis îngerilor: "Eu voi crea un om din lut!

72. Când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!"

73. Și s-au prosternat toți îngerii laolaltă,

74. Afară de Iblis, căci el s-a arătat trufaș și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința.

75. [Allah] a zis: "O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?"

76. A zis [Iblis]: "Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai plămădit din foc, în vreme ce pe el l-ai plămădit Tu din lut!".

77. I-a zis [Allah]: "Ieși din el[59] și vei fi tu alungat

78. Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!"

79. A zis [Iblis]: "Doamne, dă-mi mie răgaz până în Ziua când vor fi ei înviați!"

80. [Allah] a zis: "Vei fi printre cei păsuiți,

81. Până în Ziua timpului hotărât!"[60]

82. A zis [Iblis]: "Pe puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispită pe toți,

83. Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!"

56) Unicitatea lui Allah, despre care ați fost preveniți.
57) Îngerii.
58) În legătură cu Adam, înainte de a se prosterna dinaintea lui.
59) Din Paradis sau din cer.
60) De către Allah.

84. A zis [Allah]: “Eu sunt Cel Drept [*Al-Haqq*]! Adevăr este ceea ce spun:

85. Voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!”

86. Spune:[61] “Eu nu vă cer pentru aceasta[62] nici o răsplată și Eu nu sunt dintre prefăcuți![63]

87. El[64] nu este decât Îndemnare pentru lumi!

88. Și voi veți cunoaște vestea lui[65], după un timp!"

61) O, Muhammed!
62) Pentru Coran și pentru revelație.
63) Dintre mincinoși și ipocriți.
64) Coranul.
65) Adevărul lui.

39 SURAT AZ-ZUMAR[1]

(Mekkană [59]; 75 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Revelarea Cărţii[2] [vine] de la Allah Cel Puternic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

2. Noi ţi-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credinţă[3]!

3. Lui Allah I se cuvine credinţă curată. Iar aceia care şi-au luat ocrotitor[4] în locul Lui [zicând]: "Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah", Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înţeleg. Allah nu-l călăuzeşte pe cel care este mincinos şi nemulţumitor[5].

4. De ar fi voit Allah să-Şi ia un fiu, El ar fi ales ceea ce ar fi voit din ceea ce a creat. Laudă Lui! El este Allah Cel Unic [şi] Atotputernic [*Al-Wahid, Al-Qahhar*].

5. El a creat cerurile şi pământul întru adevăr. El înfăşoară noaptea peste zi şi ziua peste noapte[6]. El a supus Soarele şi Luna şi fiecare grăbeşte până la un termen hotărât. El este Cel Puternic [şi] Atoateiertător [*Al-'Aziz, Al-Ghaffar*].

6. El v-a creat pe voi [toţi] dintr-un singur suflet[7]. Apoi a făcut din el pe soţia sa. Şi v-a trimis vouă opt suflete de vite[8]. El vă creează în pântecele mamelor voastre, făptură după făptură[9], în trei întunecimi[10]. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! A Lui este împărăţia! Nu există altă divinitate afară de El! Cum de vă abateţi?[11].

1) Sura "*Cetelor*", după acest cuvânt care apare în versetele 71 şi 73.
2) Această revelare.
3) Adoră-L pe Allah şi supune-te Lui! Arată-I numai Lui credinţă şi supunere! Fii devotat Lui şi nu urma rânduielile altora decât cele făcute de El, căci vei fi dintre idolatri!
4) Din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah.
5) Şi nu-l conduce pe el către izbăvire.
6) Făcând-o pe una să dispară şi aducând-o pe cealaltă în locul ei, ca şi când ar îmbrăca-o, înfăşurând-o în nişte straie.
7) Din Adam.

7. Dacă nu credeți [după ce ați văzut semnele], Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi[12]. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui. Și nu va purta nici un [suflet] păcătos povara altuia. Apoi la Domnul vostru este întoarcerea voastră[13] și El vă va vesti ceea ce faceți, căci El știe ceea ce se află în înlăuntrul piepturilor[14].

8. Dacă pe om îl lovește o nenorocire, atunci el Îl cheamă pe Domnul său, căindu-se înaintea Lui. Apoi, când îi dăruiește lui îndurare din partea Sa, uită cele cu care se rugase[15] și Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rătăcească [pe oameni] de la drumul Său. Spune: "Bucură-te pentru puțin [timp] de necredința ta, însă tu vei fi dintre oaspeții Focului!"

9. Oare acela care petrece timpul nopții în rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și Îl roagă de îndurare pe Domnul său?[16] Spune: "Oare sunt egali cei care știu[17] cu aceia care nu știu?"[18] Însă numai aceia care au minte, trag învățăminte.

10. Spune: "O, robii mei cei dreptcredincioși! Fiți cu frică de Domnul vostru! Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine[19]. Pământul lui Allah este întins. Cei statornici vor primi răsplata lor fără măsură!"[20]

11. Spune: "Mi s-a poruncit mie să-L ador pe Allah, arătându-I numai Lui credință!

8) Câte o pereche (mascul și femelă) din cămile, bovine, ovine și caprine.
9) Fază după fază.
10) Pântecele, uterul și placenta.
11) De la credința în El pentru a adora pe altcineva?
12) Care este cauza pieirii lor.
13) După moarte.
14) În inimile voastre.
15) Uită nenorocirea de care Îl rugase pe Allah să-l izbăvească.
16) În această frază se subînțelege: "Este mai bun sau necredinciosul care Îl tăgăduiește și Îl uită pe Stăpânul său.
17) Că Allah este Unic și cunosc poruncile Lui.
18) Nu sunt egali!
19) În Lumea de Apoi.
20) Adică din belșug.

12. Și mi s-a poruncit să fiu primul dintre musulmani!”

13. Spune: “Eu mă tem, dacă nu-I voi arăta supunere Domnului meu, de osânda unei Zile cumplite!”(21)

14. Spune: “Pe Allah Îl voi adora(22), curat în credința mea!”(23)

15. Adorați ceea ce voiți afară de El! Spune: “Cei care pierd sunt aceia care și-au pierdut sufletele lor și familiile lor în Ziua Învierii! Aceasta este pierderea învederată!

16. Ei vor avea deasupra lor umbre de foc și sub ei alte umbre!”(24) Cu aceasta(25) îi amenință Allah pe robii Săi. “O, robii Mei, fiți cu frică de Mine!”

17. Aceia care s-au ferit să-l adore pe Thagut(26) și s-au întors, căindu-se, la Allah, aceia vor avea veste bună!(27) Deci binevestește robilor Mei,

18. Care ascultă cuvântul și urmează ceea ce este cel mai bun în el! Aceștia sunt cei pe care îi călăuzește Allah și aceștia sunt cei cu pricepere.

19. Oare pe acela împotriva căruia se adeverește cuvântul pedepsei(28), oare îl vei mai putea Tu mântui când el se află deja în Foc?(29)

20. Însă aceia care au fost cu frică de Domnul lor vor avea parte de odăi peste care alte odăi au fost clădite(30). Pe sub ele vor curge pâraie. [Aceasta este] făgăduința lui Allah și Allah nu calcă făgăduința Sa.

21. Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în pământ, apoi scoate cu ajutorul ei roade de felurite culori, apoi ele se ofilesc și le vezi galbene, apoi le face bucățele. Întru aceasta se află îndemnare pentru cei care au pricepere.

21) Pedeapsa din Ziua Învierii.
22) Numai pe El, fără să-I asociez nimic.
23) Fără să-I fac nici un asociat.
24) Vor fi învăluiți de foc din toate părțile.
25) Cu această pedeapsă.
26) Oricine sau orice este adorat în afară de Allah.
27) Despre răsplată.
28) Cuvintele lui Allah: “Voi umple Gheena.” Vezi 32:13; 38:85.
29) Acesta nu va putea fi izbăvit nicicum!
30) Poziții înalte în Paradis.

22. Oare acela căruia i-a deschis Allah pieptul pentru Islam și care are lumină de la Domnul său?[31] Vai acelora cu inimile împietrite față de pomenirea lui Allah! Aceia se află într-o rătăcire învederată![32]

23. Allah a trimis vestea cea mai frumoasă, ca o Carte [în care unele versete] se aseamănă și se repetă[33]. Pieile acelora care se tem de Domnul lor se înfioară la auzul ei; apoi se liniștesc pieile și inimile lor la pomenirea lui Allah. Aceasta[34] este călăuzirea lui Allah; El ocârmuiește cu ea pe cine voiește. Iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea nici un ocârmuitor.

24. Oare acela care în Ziua Învierii se va feri cu fața sa de răul chinului?[35] Și li se va spune celor nelegiuiți: “Gustați ceea ce ați agonisit!”

25. Au tăgăduit aceia de dinainte de ei și le-a venit lor chinul de acolo de unde ei nu se așteptau.

26. Și le-a dat lor Allah să guste rușine[36] în viața aceasta, iar osânda din Viața de Apoi va fi și mai mare, dacă măcar ei ar ști!

27. Și Noi le-am dat oamenilor în acest Coran tot felul de pilde, pentru ca ei să ia aminte!

28. Un Coran arab[37], fără de nici o strâmbătate[38], pentru ca ei să fie cu frică![39]

31) Se înțelege în această frază: “Este mai bun sau acela care a rămas necredincios?”.
32) De la calea Adevărului.
33) Aluzie la istorisirile, pildele, poruncile, amenințările și povețele care revin în mai multe sure.
34) Cartea (Coranul).
35) Se subînțelege: “Se compară cu acela care se află în Paradis sau cu cel care se află în siguranță?”.
36) Umilința.
37) În limba arabă.
38) Lipsit de orice contradicție.
39) De pedeapsa din Ziua de Apoi.

29. A dat Allah ca pildă[40] un bărbat [rob] cu asociați care se ceartă între ei [asupra Lui] și un [alt] bărbat cu totul supus unui singur om. Oare sunt ei în aceeași situație?[41] Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu[42].

30. Tu vei muri [într-o zi] și vor muri și ei [într-o zi].

31. Apoi, în Ziua Învierii, vă veți certa voi între voi, înaintea Domnului vostru.

32. Și cine este mai nedrept decât acela care minte împotriva lui Allah[43] și socotește Adevărul drept minciună, atunci când vine la el?! Oare nu se află în Gheena sălaș pentru cei necredincioși?

33. Iar acela care a adus Adevărul[44] și acela care îl crede[45] aceștia sunt cei evlavioși.

34. Ei au la Domnul lor ceea ce voiesc. Aceasta este răsplata celor care săvârșesc fapte bune.

35. Pentru ca Allah să le șteargă lor cele mai rele [fapte] pe care le-au săvârșit și să le dea răsplată după cele mai bune [fapte] pe care le-au săvârșit.

36. Oare nu este Allah de ajuns [ca ocrotitor] pentru robul Său?[46] Însă ei voiesc să te sperie cu aceia care ar fi în locul Lui[47]. Dar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea parte de ocârmuitor.

40) Politeistului și monoteistului, doi bărbați sclavi.

41) Politeistul care se adresează mai multor divinități poate să fie egal cu monoteistul care crede doar în Allah? Răspunsul este "Nu!".

42) Allah a dat ca pildă dreptcredinciosului și necredinciosului un bărbat, rob la mai mulți stăpâni care se ceartă încontinuu pe el și-i dau lui porunci contradictorii, chinuitoare, și un bărbat care are un singur stăpân care nu-i poruncește decât ceea ce este spre binele lui? Oare cei doi sunt egali? Cât de dificilă este viața primului dintre ei și cât de frumoasă este viața celui de al doilea, îndeosebi dacă cel care-i dă poruncă este Domnul Cel Măreț, Atoateștiutor și Îndurător.

43) Plăsmuiește că El ar avea asociați sau că ar avea un fiu.

44) Adică Profetul Muhammed.

45) Aceia care îl urmează în general, dar și cu referire particulară la Abu Bakr.

46) Aici Muhammed.

47) Cu idolii pe care îi adorau în loc de Allah.

37. Iar pe acela pe care îl călăuzeşte Allah nu va avea cine să-l ducă în rătăcire. Oare nu este Allah Puternic [*'Aziz*] şi Dătător de răzbunare?[48]

38. Dacă tu îi întrebi cine a creat cerurile şi pământul, ei vor răspunde: "Allah!". Spune: "Îi vedeţi voi[49] pe aceia pe care-i invocaţi, afară de Allah? Dacă Allah îmi voieşte mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi voieşte o îndurare, pot ei să împiedice îndurarea Lui?" Spune: "Allah îmi este de ajuns şi în El se încred aceia care se încred!"[50]

39. Spune: "O, neam al meu! Lucraţi voi după calea voastră şi voi lucra şi eu [după calea mea] şi [curând] veţi afla voi[51]

40. Asupra cui va veni chinul care îl înjoseşte[52] şi asupra cui se va coborî osânda veşnică!"

41. Noi ţi-am trimis ţie[53] Cartea, pentru oameni, întru adevăr. Acela care este călăuzit, este numai pentru sine, iar acela care rătăceşte, numai împotriva sa însuşi, iar tu nu eşti chezaş pentru ei.

42. Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, şi pe cele care nu mor [le ia], în timpul somnului lor. El le ţine la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea[54], iar pe celelalte le trimite [în trupurile lor] până la un timp hotărât[55]. În aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.

43. Oare au luat ei mijlocitori, afară de Allah? Spune: "Chiar şi dacă ei nu au nici o putere şi nu au nici minte?"

48) Adică se răzbună pe duşmanii Săi.

49) Spuneţi-mi mie!

50) Pentru toate treburile lor şi nu împotriva altcuiva.

51) O, neam al meu, acţionaţi voi în conformitate cu cele în care aţi crezut şi cu rânduielile pe care le-aţi împlinit, iar eu voi acţiona în conformitate cu Islamul şi să vedem apoi ce se va întâmpla! Ruşine pentru voi şi biruinţă pentru noi! Slăbirea comunităţii voastre şi întărirea comunităţii noastre islamice! Focul cel veşnic pentru voi şi grădini îmbelşugate pentru musulmani!

52) Umileşte.

53) Muhammed.

54) Fără să-l mai întoarcă la trupul său până în Ziua Învierii.

55) Până la un alt somn sau până la moartea hotărâtă în Tablele păstrate.

44. Spune: “A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este împărăția cerurilor și a pământului și apoi la El vă veți întoarce!”

45. Când este pomenit doar Allah singur, [fără asociați], se strâng inimile celor care nu cred în Viața de Apoi, iar când sunt pomeniți cei luați în locul Lui(56), atunci se bucură ei.

46. Spune: “O, Allah, Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Tu judeci între robii Tăi, asupra celor în care ei nu se înțeleg!”.

47. Dacă aceia care sunt nelegiuiți ar avea tot ceea ce se află pe pământ și încă o dată pe atât, laolaltă cu aceasta, [în zadar] le-ar oferi ei ca răscumpărare pentru [a scăpa de] chinurile în Ziua Învierii; li se va arăta lor de la Allah(57) ceea ce ei n-au pus în socoteală niciodată,

48. Li se vor arăta relele pe care le-au agonisit și-i vor împresura pe ei cele de care și-au bătut joc.

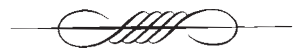
49. Când îl atinge pe om o nenorocire, atunci Ne cheamă el. Apoi, după ce-i dăruim îndurare din partea Noastră, zice el: “Mi se cuvine pentru știința mea”(58). Dar aceasta este o încercare, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

50. Așa au grăit și cei de dinaintea lor(59) și nu le-au fost de nici un folos cele pe care le-au agonisit.

51. I-au lovit pe ei relele celor pe care le-au agonisit. Și pe cei care sunt nelegiuiți dintre aceștia [mekkanii] îi vor lovi relele pe care le-au agonisit și nu se vor putea ei împotrivi puterii [lui Allah].

52. Oare ei nu știu că Allah îl înzestrează cu prisosință pe acela care voiește El sau îl înzestrează cu măsură? Iar în aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care cred.

53. Spune: “O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră(60), nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah(61)!" Allah iartă toate păcatele(62). El este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*].

56) Singuri sau împreună cu El.
57) Din pedeapsa Lui.
58) Cunoașterea de către mine a modalității de a agonisi și experiența mea.
59) Așa cum a fost Core (Qarun).
60) Ați săvârșit păcate împotriva voastră înșivă, prin exagerările voastre.
61) În privința iertării Sale.
62) Celor care se căiesc și cred, afară de politeism.

54. Întoarceți-vă cu căință spre Domnul vostru și supuneți-vă Lui, înainte de a veni chinul la voi, căci apoi nu veți mai putea fi voi mântuiți!

55. Și urmați cele mai bune [porunci] care v-au fost vouă trimise(63) de către Domnul vostru, înainte de a veni la voi osânda pe neașteptate, fără ca voi să băgați de seamă!

56. Înainte să zică un suflet: "Vai mie, pentru că nu am luat seama [la îndatoririle mele] față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!"

57. Sau să zică: "Dacă Allah m-ar fi călăuzit(64), aș fi fost printre cei evlavioși!"

58. Sau să zică, atunci când va vedea chinul: "O, dacă ar fi pentru mine întoarcere(65), astfel încât să fiu eu printre făcătorii de bine!"

59. "Dar semnele Mele au venit la tine și tu le-ai socotit mincinoase și te-ai semețit și ai fost tu printre cei necredincioși!"

60. În Ziua Învierii vei vedea tu(66) chipurile acelora care au mințit împotriva lui Allah, întunecate. Oare nu se află în Gheena sălaș pentru cei semeți?

61. Și Allah îi va mântui pe cei care sunt cu frică, făcându-i pe ei să câștige [locul lor în Rai]. Nu-i va atinge pe ei nici un rău și nu vor fi ei mâhniți.

62. Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!

63. El are cheile cerurilor și ale pământului, iar aceia care nu cred în versetele lui Allah, aceia vor fi cei care pierd.

64. Spune: "Îmi porunciți, voi, neștiutorilor(67), să ador pe altcineva afară de Allah?"

63) Coranul.
64) Către Islam.
65) La viața pământească.
66) Muhammed.
67) Necunoscătorilor, ignoranților.

65. Vi s-a revelat ție și acelora de dinaintea ta: “De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd.

66. Deci, adoră-L tu pe Allah și fii dintre cei care aduc mulțumire!”

67. Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine(68), deși în Ziua Învierii întregul pământ va fi [în] pumnul Său(69), iar cerurile vor fi adunate în dreapta Sa(70). Mărire Lui! El este mai presus de ceea ce Îi fac ei asociați!

68. Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în ceruri și pre pământ, afară de cei care va voi Allah(71). Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând(72).

69. Și va străluci pământul în Lumina Domnului său, va fi așezată cartea(73) vor fi aduși profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.

70. Și va fi răsplătit fiecare suflet după ceea ce a săvârșit, căci El știe mai bine ceea ce fac ei.

71. Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Gheena, iar când vor ajunge la ea, se vor deschide porțile ei(74) și păzitorii ei le vor zice: “Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor zice: “Ba da! Însă s-a adeverit cuvântul(75) despre osânda împotriva necredincioșilor!”

72. Se va zice: “Intrați pe porțile Gheenei; veșnic veți fi în ea sălășluitori!” Și cât de rău va fi sălașul celor trufași!

68) Nu L-au preamărit și nu L-au cunoscut cu adevărat.
69) Sub puterea Sa.
70) Supuse voinței Sale.
71) Dintre îngerii Săi apropiați sau dintre martori.
72) Sau privind.
73) Vor fi expuse dinaintea tuturor cărțile faptelor lor, pentru ca fiecare să vadă ce a săvârșit.
74) Pentru fiecare ceată câte o poartă.
75) Cuvintele lui Allah: “Voi umple Gheena.” Vezi 32:13; 38:85.

73. Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete(76), iar când vor ajunge la el, li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: “Pace asupra voastră! Voi ați fost buni(77), intrați pentru a fi în veci sălășluitori în el!”

74. Și vor zice ei: “Slavă lui Allah, care a împlinit făgăduința Sa față de noi și ne-a făcut pe noi să moștenim pământul(78), ca să putem locui în Rai oriunde vom voi!” Minunată este răsplata celor care au săvârșit [fapte bune]!

75. Și îi vei vedea tu pe îngeri înconjurând Tronul(79), slăvindu-L pe Domnul lor și aducându-I laude. Se va judeca între ei după dreptate și se va zice(80): “Slavă lui Allah, Stăpânul lumilor!”

76) În grupuri orânduite după puterea credinței și supunerii dreptcredincioșilor.
77) Ați fost curați de murdăria păcatelor.
78) Tărâmul Paradisului.
79) Tronul lui Allah.
80) Vor zice îngerii, dreptcredincioșii sau toți laolaltă.

 SURAT GHAFIR[1]

(Mekkană [60]; 85 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha' , Mim.[2]

2. Revelarea Cărţii este de la Allah Cel Puternic, Ştiutor [*Al-'Aziz, Al-'Alim*],

3. Iertătorul păcatelor, Primitorul căinţei, Cel Aspru la pedeapsă, Dătătorul de îndurare. Nu există altă divinitate afară de El şi la El este întoarcerea.

4. Nu se împotrivesc faţă de semnele lui Allah decât aceia care nu cred. Aşadar, să nu te înşele umbletul lor prin ţări![3]

5. Mai înainte de ei, i-au socotit mincinoşi [pe trimişii lor] neamul lui Noe, şi după ei şi aliaţii[4], şi fiecare comunitate se gândea cum să-l piardă[5] pe trimisul ei, şi ei au luat ca argument neadevărul pentru a tăgădui cu el Adevărul şi de aceea i-am lovit Eu. Şi cum a fost pedeapsa Mea![6]

6. Astfel s-a adeverit cuvântul Domnului tău[7] împotriva celor care nu au crezut: "Ei vor fi oaspeţii Focului!"

7. Cei ce poartă Tronul şi cei care-l înconjoară[8] Îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-I laudă, cred în El şi cer iertare pentru cei care cred: "Doamne! Tu Îţi întinzi peste toate lucrurile îndurarea şi ştiinţa Ta. Deci, iartă-i pe cei care Îţi cer iertare, se căiesc şi urmează calea Ta[9] şi păzeşte-i de chinul Iadului,

1) Îşi trage numele de la acest cuvânt care apare în versetul 3. Mai este numită şi sura *Al-Mu'min* "Dreptcredinciosul", după cuvintele atribuite dreptcredinciosului din neamul lui Faraon, şi sura *Dhu at-Tawl* "Cel Dătător (de graţie)".
2) Două dintre literele alfabetului arab. Vezi nota la 2:1.
3) Deplasarea lor prin lume, cu scopul de a face comerţ.
4) Aceia care s-au aliat împotriva profeţilor şi s-au opus lor.
5) Să-l persecute, să-l chinuie sau să-l ucidă.
6) În această lume.
7) Cuvintele Sale "Voi umple Gheena". Vezi 32:13, 38:85.
8) Dintre îngeri.
9) Calea cea dreaptă, adică Islamul, urmând vorbele şi faptele Trimisului Tău.

8. Doamne! Și fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis, ca și pe cei care au fost evlavioși dintre părinții lor, soțiile lor și urmașii lor, căci Tu ești Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

9. Și păzește-i pe ei de cele rele![10] Iar acela pe care-l păzești de rele, în Ziua Aceea, de acela Te-ai îndurat. Și aceasta este marea izbândă!"

10. Iar către aceia care nu vor crede se va striga [de către îngeri]: "Ura lui Allah [față de voi] - atunci când sunteți chemați la credință, iar voi stăruiți în necredință - este mai mare decât ura voastră față de voi înșivă!"

11. Vor zice ei: "Doamne, ne-ai dat nouă moarte de două ori și ne-ai dat nouă viață de două ori, deci mărturisim păcatele noastre. Oare există vreo cale de ieșire?"[11]

12. Aceasta[12] este pentru voi, pentru că atunci când a fost invocat numai Allah Singur, voi nu ați crezut, în timp ce, atunci când I s-au făcut Lui asociați, atunci ați crezut voi[13]. Însă judecata este la Allah Cel Înalt [și] Mare [*Al-'Aliyy, Al-Kabir*].

13. El este Cel care vă arată semnele Sale[14] și face să coboare pentru voi din cer cele de trebuință[15]. Dar nu se lasă îndemnat decât acela care se căiește și se întoarce[16].

14. Deci chemați-L pe Allah,[17], cu credință numai în El, chiar dacă voia necredincioșilor [nu este aceasta]![18]

10) Păzește-i pe ei de păcate și de pedeapsa pentru ele.
11) De ieșire din Infern, pentru a ne întoarce la viață și a săvârși altceva decât ceea ce am săvârșit?
12) Pedeapsa voastră și faptul că nu aveți nici o cale pentru a ieși.
13) Nu ați crezut în Allah Cel Unic, ci ați rămas politeiști.
14) Cum sunt vânturile, norii, tunetul, fulgerul, trăsnetul etc.
15) Ploaia, care este sursa vieții și a tuturor celor de trebuință.
16) La Allah.
17) Adorați-L pe El!
18) Chiar dacă aceasta îi va nemulțumi pe ei.

15. El este Cel cu însușiri fără egal, Stăpânul Tronului; El trimite Duhul[19], prin porunca Sa, asupra aceluia care voiește El dintre robii Săi[20], pentru ca să-l prevină asupra Zilei întâlnirii,

16. Ziua în care ei se vor arăta[21] fără ca nimic să-I fie ascuns lui Allah în privința lor. [Și atunci se va grăi]: "A cui este împărăția în Ziua aceasta?" "A Lui Allah, Cel Unic [și] Atotputernic [*Al-Wahid, Al-Qahhar*]!"[22]

17. În Ziua aceea, fiecare suflet va fi răsplătit, după cum își va fi agonisit. Nu va fi nedreptate în Ziua aceea. Allah este grabnic la socotire.

18. Și să-i previi pe ei despre Ziua ce este aproape, căci inimile vor ajunge la gâturi[23] și vor fi ei înspăimântați[24] și nu vor avea nelegiuiții nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.

19. El [Allah] cunoaște hainia din ochi[25] și ceea ce ascund piepturile.

20. Și Allah judecă cu toată dreptatea, în vreme ce aceia pe care îi invocă, afară de El, nu vor judeca întru nimic[26]. Allah este Cel care Aude [și] Vede Totul [*As-Sami', Al-Basir*].

21. Oare n-au purces ei pe pământ ca să vadă cum a fost sfârșitul celor care au trăit înainte de ei? Au fost mai tari decât ei și au lăsat pe pământ urme mai puternice decât ei[27], însă Allah i-a apucat[28] pentru păcatele lor și nu au avut ei apărător înaintea lui Allah.

22. Aceasta a fost și pentru că trimișii lor au venit la ei cu semnele cele limpezi, iar ei nu au crezut. Atunci i-a apucat Allah, fiindcă El este Puternic [*Qawiyy*] [și] Aspru la pedeapsă.

19) Revelația și știința Sa, care sunt pentru oameni asemenea duhului pentru trup.
20) Profeților Săi.
21) Ieșind din morminte.
22) Întrebarea și răspunsul sunt ale lui Allah.
23) Din pricina spaimei, inimile se ridică din locurile lor în zona gâtului.
24) Cu inimile pline de mâhnire și de spaimă.
25) Privirile trădătoare ale ochilor către cele interzise de Allah.
26) Fiindcă ei sunt neputincioși.
27) Referire la urmele cetăților și palatelor lor care au fost distruse o dată cu ei.
28) I-a pedepsit.

23. Și i-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre[29] și cu dovadă limpede

24. La Faraon[30] și la Haman[31] și la Core[32], însă ei au zis: "El este un vrăjitor și un mincinos!"

25. Și când le-a adus lor Adevărul de la Noi[33], atunci au zis ei: "Omorâți-i pe pruncii acelora care au crezut împreună cu el și lăsați-le în viață numai pe femeile lor!" Dar viclenia necredincioșilor nu este decât în deșert[34].

26. Și Faraon a zis: "Lăsați-mă să-l omor pe Moise și el să-L cheme pe Domnul său! Mă tem să nu vă schimbe religia voastră[35] și să nu aducă stricăciunea pe pământ!"[36]

27. Și Moise a zis: "Eu caut apărare[37] la Domnul meu și Domnul vostru împotriva oricărui trufaș care nu crede în Ziua socotirii!"

28. Și un om care credea, din neamul lui Faraon, și care-și ascundea credința lui[38] a zis: "Omorâți voi un bărbat pentru că el a zis: "Domnul meu este Allah," după ce a venit el cu semne deslușite de la Domnul vostru? Dacă el este mincinos, minciuna sa va fi numai spre dauna lui, însă dacă el spune adevărul, atunci vă va lovi pe voi o parte din cele cu care vă amenință![39] Allah nu-l călăuzește pe cel care este nelegiuit și mincinos.

29) Cu minunile Noastre.
30) Regele egiptenilor.
31) Vizirul său.
32) Qarun, unul dintre cei mai bogați locuitori ai Egiptului din vremea la care se face referire.
33) Semnele profeției sale.
34) Este în van, căci ea nu dăunează trimișilor lui Allah.
35) Credința voastră în idoli.
36) Stricăciunea în regatul meu, datorită urmării credinței sale.
37) Mă bizui pe El.
38) De teama lui Faraon și a căpeteniilor sale.
39) Pedeapsa din această lume.

29. O, neam al meu! A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământ! Dar cine ne va ajuta pe noi împotriva mâniei[40] lui Allah, dacă ea se va abate asupra noastră?" Faraon a zis: "Eu nu vă arăt decât ceea ce văd[41] și nu vă călăuzesc pe voi decât pe calea cea dreaptă!"[42]

30. Și cel care credea a zis: "O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi[43], de o zi asemenea Zilei aliaților[44],

31. Asemenea cum a pățit neamul lui Noe și [neamul] 'Ad și [neamul] Thamud și cei care au venit după ei! Dar Allah nu voiește nedreptate pentru robi![45]

32. O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi în Ziua chemării[46],

33. De Ziua în care veți întoarce voi spatele, fugind[47], fără ca să aveți voi apărător de Allah![48] Iar acela pe care îl duce Allah în rătăcire nu va avea ocârmuitor."

34. [Și aduceți-vă aminte când] a venit la voi Iosif, mai înainte, cu semne învederate[49], însă voi nu ați încetat să aveți îndoieli asupra celor pe care vi le-a adus. Iar când el a murit, atunci ați zis voi: "Allah nu va mai trimite un alt trimis, după el!" Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care este nelegiuit și se îndoiește.

35. Aceia care discută Religia lui Allah, fără nici o dovadă care să le fi venit, [fapta lor] este foarte urâtă de Allah și de cei care cred. Astfel pecetluiește Allah orice inimă a unui [om] îngâmfat și nelegiuit.

40) Pedepsei.
41) Nu voiesc uciderea lui Moise decât pentru că așa mi se arată mie că este mai bine.
42) Prin împiedicarea schimbării credinței voastre.
43) Să-l ucideți.
44) Mă tem să nu vi se întâmple vouă ceea ce li s-a întâmplat comunităților trecute care s-au aliat împotriva profeților lor, socotindu-i mincinoși.
45) Nu-i pedepsește pe ei, dacă nu au păcătuit.
46) Ziua chemării la adunare, adică Ziua Învierii.
47) Veți încerca să fugiți înspăimântați.
48) De pedeapsa lui Allah.
49) A venit Iosif înainte de Moise, cu semne limpezi ale necesității de a crede în Allah Cel Unic.

36. Și Faraon a zis: "O, Haman, durează-mi mie un turn[50], poate că eu voi ajunge la cărări,

37. La cărările cerurilor, astfel încât să-L văd pe Dumnezeul lui Moise[51], căci eu îl socotesc pe el[52] mincinos!..." Astfel i s-a împlinit lui Faraon fapta sa cea rea și a fost el abătut de la drum. Însă vicleșugul lui Faraon nu a fost decât întru pierdere.

38. Și cel care credea a zis: "O, neam al meu! Urmați-mă pe mine și eu vă voi călăuzi pe drumul cel drept!

39. O, neam al meu! Această viață lumească nu este decât o plăcere trecătoare, în vreme ce Viața de Apoi[53] este Casa odihnei[54].

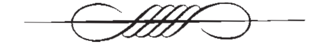
40. Cel care săvârșește o faptă rea[55] nu va fi răsplătit[56] decât cu una asemănătoare cu ea, iar cel care săvârșește o faptă bună - fie el bărbat sau muiere - și este credincios, acela va intra în Rai, unde va primi cele de trebuință, fără socoteală[57].

41. O, neam al meu! De ce vă chem eu pe voi la mântuire, în vreme ce voi mă chemați pe mine la Foc?

42. Voi mă chemați să mă lepăd de Allah și să-I fac Lui ca asociați cele despre care eu nu am nici o știință[58], în vreme ce eu vă chem pe voi la Cel Puternic [și] Atoateiertător [*Al-'Aziz, Al-Gaffar*]!

43. Nu este îndoială că aceea la ce mă chemați[59] nu poate fi chemat nici în această lume, nici în Lumea de Apoi și că întoarcerea noastră este la Allah, iar cei nelegiuiți vor fi oaspeții Focului.

44. În curând[60] vă veți aduce aminte de ceea ce vă spun, iar eu las soarta mea în seama lui Allah[61]. Allah îi vede bine pe robii [Săi]".

50) Palat înalt.
51) Și să-L întreb despre trimiterea lui.
52) Pe Moise.
53) Spre care conduce calea mea.
54) Veșnice.
55) În această lume.
56) În Lumea de Apoi.
57) Din abundență, fără să se sfârșească cele pe care le primesc.
58) Pentru că ele nu există.
59) Idolii și zeii care nu au nici o putere.
60) Când veți vedea amenințările care vă împresoară din toate părțile.
61) Mă bizui numai pe El și-I încredințez Lui soarta mea.

45. Și Allah l-a ferit[62] de relele pe care ei le-au plăsmuit și chinul cel rău a împresurat clanul lui Faraon[63],

46. Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara[64]. Iar în Ziua când va sosi Ceasul, [se va zice]: "Faceți să intre clanul lui Faraon la osânda cea mai aspră!"

47. Iar când vor discuta în Foc și vor zice cei slabi către cei care s-au semețit: "Noi v-am urmat vouă. Oare nu puteți voi să ne scăpați de o parte din foc?"

48. Atunci vor zice cei care s-au semețit: "Noi[65] suntem cu toții în el!" Allah a judecat deja între robii [Săi][66].

49. Și cei care se vor afla în Foc vor zice către păzitorii Gheenei: "Rugați-vă Domnului vostru ca să ne ușureze nouă chinul [măcar] pentru o zi!"

50. Ei[67] vor zice: "Oare nu v-au adus vouă trimișii voștri dovezi limpezi?" Și ei vor răspunde: "Ba da!" Ei[68] vor zice: "Atunci, rugați-vă!" Dar ruga necredincioșilor va fi numai în deșert.

51. Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume cât și în Ziua când se vor ridica martorii[69],

52. În Ziua când dezvinovățirea nu le va mai fi de nici un folos nelegiuiților și când vor avea ei parte de blestem și rău sălaș.

53. Și i-am dat Noi lui Moise călăuzire[70] și i-am făcut pe fiii lui Israel să moștenească Scriptura[71],

54. Ca o cârmuire și o îndemnare pentru cei dăruiți cu pricepere.

62) Pe acest credincios din neamul lui Faraon.
63) Înecul și Focul.
64) În mormintele lor.
65) Noi și voi.
66) Și i-a trimis în Paradis pe cei care au meritat Paradisul și în Infern pe cei cărora li s-au cuvenit chinurile Infernului.
67) Păzitorii.
68) Păzitorii.
69) Îngerii, profeții și dreptcredincioșii.
70) Dar Faraon și neamul său au tăgăduit-o.
71) Tora.

55. Deci fii statornic(72), căci făgăduința lui Allah(73) este adevăr, cere iertare pentru păcatul tău și preamărește-L pe Domnul tău cu laudă, atât spre seară cât și spre dimineață!(74)

56. Aceia care discută despre versetele lui Allah, fără să le fi venit lor nici o dovadă(75), nu au în piepturile lor decât numai îngâmfare și ei nu vor atinge țelul lor. Deci caută ocrotire la Allah(76), căci El este Cel care Aude [și] Cel care Vede [*As-Sami', Al-Basir*]!

57. Crearea cerurilor și a pământului este mai mare decât crearea oamenilor, dar cei mai mulți oameni nu știu.

58. Nu sunt deopotrivă cel care este orb și cel care vede(77); nici cei care cred și împlinesc fapte bune [nu pot fi deopotrivă] cu cel care săvârșește o faptă rea(78). Dar cât de rar vă aduceți voi aminte!

59. Ceasul va veni, fără îndoială, însă cei mai mulți oameni nu cred(79).

60. Și Domnul vostru zice: "Chemați-Mă(80) și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți".

61. Allah este Cel care v-a făcut vouă noaptea, ca să vă odihniți în ea, și ziua, ca să vedeți deslușit(81). Allah este Cel plin de îndurare față de oameni, însă cei mai mulți dintre oameni nu sunt mulțumitori.

62. Acesta este Allah, Domnul vostru, Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există altă divinitate afară de El. Cum se poate să vă întoarceți?(82).

72) O, Muhammed, și rabdă umilințele idolatrilor.
73) Că te va sprijini pe tine și pe aderenții tăi.
74) În permanență.
75) Încearcă să tăgăduiască adevărul și să impună minciuna.
76) O, Muhammed!
77) Necredinciosul și credinciosul.
78) Necredinciosul.
79) Nu cred în venirea Ceasului.
80) În sensul de "Adorați-Mă!".
81) Pentru ca să vă deplasați pentru a vă câștiga mijloacele de existență și a vă achita de îndatoririle religioase.
82) De la credința în El.

63. Astfel s-au întors aceia care au tăgăduit semnele lui Allah[83].

64. Allah este Cel care v-a dat vouă pământul, ca să trăiți pe el[84] și cerul, ca acoperiș[85], și v-a dat vouă chip - și ce chip minunat v-a dat![86] - și v-a înzestrat pe voi cu lucruri bune[87]. Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!

65. El este Cel Veșnic Viu [*Al-Hayy*]. Nu există altă divinitate afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!

66. Spune[88]: "Mi s-a oprit mie să-i ador pe aceia pe care îi chemați în locul lui Allah[89], după ce mi-au venit semnele cele limpezi de la Domnul meu și mi s-a poruncit să mă supun Stăpânului lumilor".

67. El este Cel care v-a creat pe voi din țărână[90], apoi[91] dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge. Apoi El vă face să ieșiți copii mici, pentru ca apoi să ajungeți la maturitate și apoi să fiți bătrâni - însă unii dintre voi sunt omorâți mai înainte[92] -, și să ajungeți la un termen hotărât[93]. Poate că voi veți pricepe.

68. El este Cel care dă viață și dă moarte și, dacă hotărăște un lucru, El spune: "Fii" și el este.

69. Tu nu-i vezi pe aceia care se ceartă asupra semnelor lui Allah cum sunt abătuți?[94]

83) Neamurile anterioare care au pierit, iar voi, qurayșiților, mergeți pe calea lor!

84) Pe care să vă stabiliți.

85) Fără stâlpi, pe care să-i vedeți.

86) Fiecare membru al lui având funcția sa, de care să vă folosiți, ca dovadă a perfecțiunii înțelepciunii Sale.

87) Mâncăruri și băuturi bune.

88) Muhammed.

89) Idolii și zeii la care vă închinați voi, qurayșiților.

90) Pe Adam, strămoșul vostru.

91) V-a creat pe voi.

92) Mor înainte de a ajunge la vârsta bătrâneții.

93) Momentul hotărât pentru moartea voastră.

94) Se îndepărtează de aceste semne, cu toate că ele sunt clare.

70. Aceia care socotesc mincinoase Cartea[95] și cele cu care i-am trimis pe trimișii Noștri vor ști [în curând][96],

71. Când cătușele și lanțurile vor fi pe gâtul lor și vor fi ei trași

72. În apa clocotită și apoi vor arde în Foc.

73. Apoi li se va zice lor: "Unde sunt cei pe care voi i-ați făcut asociați

74. Lăsându-l pe Allah?" Și vor răspunde ei: "S-au rătăcit de noi. Ba noi nu am chemat mai înainte nimic!" Astfel îi duce Allah în rătăcire pe necredincioși.

75. Acesta[97] este prețul pentru că voi v-ați bucurat pe pământ întru nedreptate și pentru că v-ați îngâmfat.

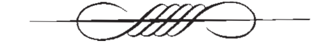
76. Intrați pe porțile Gheenei, în care veșnic veți sălășlui! Și ce loc rău vor avea cei îngâmfați!

77. Deci fii statornic![98] Făgăduința lui Allah este adevăr și fie că îți vom arăta o parte din aceea cu care îi amenințăm, fie că te vom lua pe tine [înainte de aceasta], oricum la Noi se vor întoarce!

78. Noi am trimis trimiși și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit. Și nu i-a fost dat nici unui trimis să vină cu un semn[99], decât cu îngăduința lui Allah. Când porunca lui Allah va veni, se va judeca întru dreptate și atunci vor pierde cei care spun minciuni.

79. Allah este Cel care v-a făcut vouă vitele:[100] pentru ca să călăriți pe unele dintre ele și pentru ca să mâncați de la altele;

80. Voi aveți de la ele [și alte] foloase[101] și pentru ca voi să vă împliniți o dorință din piepturile voastre[102], însă, mai sunteți purtați pe ele și pe corăbii.

95) Cartea lui Allah - Coranul.
96) Adevărul Cărții pe care astăzi o tăgăduiesc.
97) Această pedeapsă.
98) Și rabdă îndoiala și tăgăduirea lor.
99) Ca o minune concretă.
100) Cămilele, bovinele, ovinele, caprinele.
101) Pieile, lâna și părul, laptele etc.
102) La locul unde voiți să ajungeți.

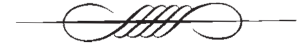
81. El vă arată semnele Sale, dar care dintre semnele lui Allah le tăgăduiți voi?

82. Oare nu au purces ei pe pământ pentru a vedea care a fost urmarea pentru cei de dinaintea lor? Au fost mai numeroși decât ei și mai puternici și au lăsat mai multe urme pe pământ(103), însă nu le-au fost de nici un folos cele pe care le-au agonisit(104).

83. Și când au venit la ei trimișii lor cu semnele cele limpezi, s-au bucurat de știința pe care o aveau, însă cele de care și-au bătut joc i-au împresurat pe ei.

84. Și când au văzut mânia Noastră, au zis ei: "Noi credem numai în Allah Singur și ne lepădăm de ceea ce I-am făcut Lui ca asociați!"

85. Însă nu le-a mai fost credința lor de nici un folos, când au văzut mânia Noastră. Aceasta este rânduiala lui Allah față de robii Săi(105) și au pierdut(106) atunci aceia care nu au crezut.

103) Urme de cetăți și palate.

104) Pentru a-i apăra pe ei de chinurile din această lume și din Lumea de Apoi.

105) Din toate comunitățile, atât cele anterioare cât și cele prezente.

106) Și au pierit.

41 SURAT FUSSILAT[1]

(Mekkană [61]; 54 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim[2].

2. [Aceasta este] o Revelaţie de la Cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*].

3. O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite[3], un Coran arab[4], pentru un neam [de oameni] care ştiu,

4. Un binevestitor[5] şi un prevenitor[6], însă cei mai mulţi dintre ei se întorc şi nu ascultă[7].

5. Ei zic: "Inimile noastre sunt acoperite faţă de aceea la care ne chemi tu, în urechile noastre este surzenie, iar între noi şi între tine este o perdea[8]. Deci tu lucrează [ceea ce voieşti] şi vom lucra şi noi [ceea ce voim]!"

6. Spune: "Eu nu sunt decât om, ca şi voi, însă mie mi se revelează că Domnul vostru este un Domn Unic[9]. Aşadar, căutaţi calea cea dreaptă către El şi rugaţi-L pe El de iertare!" Şi vai pentru cei care-i fac Lui asociaţi,

7. Cei care nu dau Dania [*Az-Zakat*] şi nu cred în Viaţa de Apoi!

8. Iar aceia care cred şi împlinesc fapte bune, aceia vor avea parte de o răsplată neîntreruptă[10].

1) *"[Versetele] tâlcuite"* - titlu primit după versetele 3 şi 44. Mai este numită *"Ha', Mim; Prosternarea"*, după cele două litere ce alcătuiesc primul verset şi după referirea la prosternare în versetul 37.
2) Vezi 2:1.
3) Explicate limpede.
4) În limba arabă.
5) Pentru cei care se călăuzesc după el.
6) Pentru cei care se îndepărtează de el, pe care îi avertizează că vor avea parte de focul veşnic al Infernului.
7) Din pricina trufiei, în ciuda cunoaşterii măreţiei lui.
8) Care nu ne lasă să te înţelegem şi nu te lasă nici pe tine să ne înţelegi.
9) Eu sunt om ca şi voi, dar pe mine m-a ales Allah pentru revelaţie.
10) Adică permanentă.

9. Spune: "Oare voi nu credeți în Acela care a creat pământul în două zile și Îi faceți Lui semeni?" Acesta(11) este Stăpânul lumilor!

10. Și El a pus de deasupra lui [a pământului] munți neclintiți și L-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile ca răspuns pentru aceia care întreabă(12).

11. Apoi s-a întors către cer - care era un fum(13) - și i-a zis lui și pământului: Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!" Și au răspuns ele: "Venim, supunându-ne de bunăvoie!"

12. Și le-a hotărât El să fie șapte ceruri, în două zile, și a orânduit fiecărui cer menirea sa(14). Și am împodobit Noi cerul cel mai de jos cu candele(15), și strajă(16). Aceasta este orânduiala Celui Puternic [și] Atoateștiutor [*Al-'Aziz, Al-'Alim*].

13. Și dacă se întorc ei(17), atunci spune: "Vă previn pe voi asupra unei nenorociri asemenea nimicirii(18) [care a lovit neamurile] 'Ad și Thamud!(19)"

14. Când au venit trimișii la ei, de dinaintea lor și de după ei, [zicându-le]: "Nu-L adorați decât pe Allah!", au zis ei: "Dacă Domnul nostru ar fi voit(20), ar fi făcut El să se pogoare îngeri. Noi nu credem în cele cu care ați fost voi trimiși!"

11) Cel care a creat pământul în două zile.

12) Versetele 9 și 10 se referă la crearea pământului în cursul a patru zile, în două faze: În prima fază, care a durat două zile, El a creat Pământul în forma sa inițială, iar în cea de a doua fază, care a durat alte două zile (în total patru zile), a împlântat în pământ munți neclintiți, binecuvântându-l și orânduind pe el cele necesare viețuirii.

13) Adică nu era compact, ci semăna cu fumul, datorită stării sale gazoase.

14) Stabilind îngerii și creaturile care se află în ele.

15) Cu stele semănând cu niște lămpi.

16) Împotriva diavolilor, ca să nu afle știrile Lui.

17) După această tâlcuire.

18) Prin cuvântul arab *sa'iqa,* folosit în acest verset ca și în versetul 17, se poate înțelege trăsnetul, dar el are și un sens mai larg, însemnând orice mijloc de nimicire instantanee și sigură.

19) Pentru că voi sunteți la fel de îndărătnici ca cei din aceste două neamuri.

20) Să trimită un mesager.

15. În ce-i privește pe cei din [neamul] 'Ad, ei s-au arătat cu semeție pe pământ, pe nedrept, zicând ei: "Cine este mai puternic decât noi?" Oare n-au văzut ei că Allah care i-a creat pe ei este mai puternic decât ei? Și au tăgăduit ei semnele Noastre[21].

16. Și, de aceea, am trimis Noi împotriva lor un vânt aprig și geros în niște zile[22] fără de noroc, pentru ca să le dăm să guste chinul rușinii în viața lumii de acum. Însă osânda din Viața de Apoi va fi și mai rușinoasă, iar ei nu vor fi ajutați [de nimeni][23].

17. În ce-i privește pe [cei din neamul] Thamud, Noi i-am călăuzit, însă ei au iubit rătăcirea mai mult decât călăuzirea și i-a lovit pe ei trăsnetul osândei umilitoare pentru ceea ce au agonisit[24].

18. Și i-am izbăvit Noi pe cei care au crezut și au fost cu frică [de Allah].

19. Și într-o Zi, vor fi adunați dușmanii lui Allah[25] către Foc și vor fi ei mânați,

20. Astfel încât, atunci când vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit.

21. Și vor grăi ei către pieile lor: "De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?", iar ele le vor răspunde: "Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El fi veți întorși!

22. Voi nu v-ați putut ascunde[26], ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți,

23. Această închipuire pe care voi ați avut-o despre Domnul vostru v-a dus la pieire pe voi și ați ajuns să fiți printre cei pierduți!"

21) Știind ei că ele sunt adevărate.
22) Opt zile și șapte nopți.
23) În Lumea de Apoi, așa cum nu au fost ajutați nici în această lume.
24) Pentru păcatele lor.
25) Necredincioșii.
26) Când ați săvârșit păcatele.

24. Și de vor răbda ei, Focul le va fi sălaș, iar de vor cere ei iertare, nu vor fi ei dintre cei iertați.

25. Le-am orânduit lor tovarăși apropiați[27] care le-au împodobit ceea ce a fost înaintea lor și ceea ce a fost după ei[28] și s-a adeverit împotriva lor Cuvântul[29], așa cum s-a adeverit și în privința altor comunități de dinainte de ei, dintre djinni și dintre oameni. Și ei sunt cei care vor pierde!

26. Și cei care nu cred zic: "Nu plecați urechea la acest Coran[30], ci faceți zarvă pentru ca voi să biruiți!"[31]

27. Și-i vom face Noi pe cei care nu cred să guste chinul aspru și-i vom răsplăti după cea mai rea [faptă] pe care au săvârșit-o.

28. Aceasta este răsplata dușmanilor lui Allah: Focul. În el vor avea locuința veșniciei[32], drept răsplată pentru că au tăgăduit semnele Noastre.

29. Și vor zice aceia care nu cred: "Doamne, arată-ni-i nouă pe aceia dintre djinni și dintre oameni, care ne-au dus în rătăcire, pentru ca noi să-i punem sub picioarele noastre, astfel încât să fie ei printre cei mai de jos!"

30. Însă aceia care zic: "Domnul nostru este Allah!" și apoi urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor coborî îngerii[33], [zicându-le]: "Nu vă temeți și nu fiți mâhniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!

31. Noi suntem ocrotitorii voștri în viața din această lume și din Viața de Apoi; voi veți avea în ea[34] ceea ce doresc sufletele voastre și veți avea în ea ceea ce veți cere,

32. Ospeție[35] de la un Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]".

27) Diavolii, djinnii și oamenii.
28) Faptele lor prezente și viitoare.
29) S-a confirmat amenințarea cu pedeapsa.
30) Pentru ca să nu fiți influențați de învățătura lui.
31) Împiedicându-i pe cei care voiesc să-l asculte.
32) În el vor rămâne veșnic.
33) În momentul morții sau al învierii.
34) În Viața de Apoi.
35) Ca dar și ca ospitalitate.

33. Și cine spune vorbe mai frumoase decât acela care cheamă la Allah, săvârșește faptă bună și zice: "Eu sunt dintre musulmani"?

34. Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge [fapta cea rea] cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat(36).

35. Însă nu le va fi dat(37) decât acelora care sunt răbdători și nu-i va fi dat decât aceluia care va avea parte de mare noroc.

36. Și dacă [vreodată] te va ademeni vreo ieșire de la Șeitan(38), caută adăpost la Allah, căci El este Cel care Aude [și] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*].

37. Și printre semnele Sale sunt noaptea și ziua și Soarele și Luna. Însă nu vă prosternați nici dinaintea Soarelui, nici dinaintea Lunii, ci prosternați-vă dinaintea lui Allah care le-a creat pe ele, dacă pe El Îl adorați voi!(39)

38. Dar dacă [necredincioșii] se semețesc, [nu-i nimic], căci aceia care sunt la Domnul tău [îngerii] Îl laudă pe El noaptea și ziua, fără ca ei să obosească [niciodată].

39. Și printre minunile Sale [este și aceea că] tu vezi pământul umilit [pustiu și neroditor], dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu putere peste toate.

40. Aceia care răstălmăcesc semnele Noastre nu Ne sunt necunoscuți. Și oare acela care este aruncat în Foc va fi mai bun sau acela care va veni în siguranță în Ziua Învierii? Faceți ceea ce voiți, fiindcă El este Binevăzător a ceea ce faceți voi.

41. Aceia care nu cred în Îndemnare(40), când ea vine la ei(41), [să știe că] ea este o Carte plină de putere(42).

36) Respinge-l pe acela care ți-a pricinuit un rău, făcându-i lui bine, astfel încât dușmănia lui să se preschimbe în prietenie și dragoste.
37) Să întâmpine răul cu bine.
38) Ca să uiți ceea ce ți-a fost poruncit.
39) La recitarea acestui verset, dreptcredincioșii se prosternează.
40) Coran.
41) Se subînțelege: "Aceia vor avea parte de pedeapsă".
42) Care nu poate fi modificată sau imitată.

42. Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un Înțelept Vrednic de Laudă [*Hakim, Hamid*]!

43. Nu ți se spune ție decât ceea ce li s-a spus și trimișilor de dinaintea ta(43). Domnul tău este Dătător de Iertare(44) și Dătător de pedeapsă dureroasă(45).

44. Dacă Noi l-am fi făcut un Coran într-o altă limbă [decât araba], ar zice ei: De ce nu sunt versetele sale tâlcuite?(46) Un [Coran] nearab și un [Profet] arab?" Spune: "El este pentru cei care cred ocârmuire și tămăduire, însă aceia care nu cred [au] în urechile lor surzenie și el este pentru ei rătăcire!(47) Aceștia sunt ca și cei chemați dintr-un loc depărtat!"(48)

45. Noi i-am dăruit lui Moise Cartea(49) și au fost neînțelegeri asupra ei(50). Și de n-ar fi fost un cuvânt de mai înainte de la Domnul tău(51), s-ar fi fost hotărât între ei(52). Însă ei au rămas în mare nedumerire în privința ei(53).

46. Cel care săvârșește o faptă bună [o face] pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi(54).

43) Necredincioșii din neamul tău îți vor spune cuvinte ofensatoare, asemănătoare cu cele care au fost spuse și trimișilor de dinaintea ta, dar tu îndură, așa cum au îndurat și ei!

44) Pentru aceia care se căiesc.

45) Pentru aceia care rămân în necredință și nu se căiesc până la moarte.

46) De ce nu au fost versetele sale în limba pe care o știm, pentru ca să le înțelegem?

47) Nu-l aud și nu-l înțeleg.

48) Sunt asemenea aceluia care se află la o distanță foarte mare și nu-l vede pe cel care-l strigă și aude glasul, dar nu-l înțelege.

49) Tora.

50) Cei cărora le-a fost transmisă au avut neînțelegeri în legătură cu ea.

51) Dacă Allah n-ar fi hotărât ca răsplata să fie dată în Lumea de Apoi.

52) Pedeapsa le-ar fi venit degrabă.

53) Din pricina incapacității de a vedea și de a pricepe.

54) Nu pedepsește pe nimeni decât după păcatul său.

47. La El se află știința despre Ceas(55). Și nu ies roduri din învelișurile lor și nu rămâne grea nici o muiere și nici nu naște, fără știrea Lui. Și în Ziua când El va striga către ei "Unde sunt asociații Mei?"(56), vor zice ei: "Îți vestim Ție că nu este nici un martor printre noi!"(57)

48. Ceea ce ei au chemat mai înainte îi va părăsi pe ei și ei vor înțelege că nu au scăpare(58).

49. Omul nu ostenește să ceară binele, dar dacă îl atinge pe el răul, atunci el este deznădăjduit și descumpănit.

50. Dar dacă-i dăm să guste îndurare din partea Noastră, după o nenorocire care l-a lovit, atunci el zice: "Aceasta mi se cuvine și eu nu cred că Ceasul va sosi [vreodată]! Și dacă voi fi adus înapoi la Domnul meu, voi avea eu de la El cea mai bună [cinstire]!" Noi le vom vesti celor care nu au crezut ceea ce au făcut și le vom da lor să guste dintr-un chin aspru!(59)

51. Și dacă-l copleșim cu harul Nostru pe om, el se abate și se îndepărtează aparte(60), dar, când îl atinge pe el răul, atunci este larg la rugăminte.(61)

52. Spune: "Vedeți voi?(62) Dacă el [Coranul] este de la Allah și voi îl tăgăduiți, atunci cine se află în rătăcire mai mare decât acela care este într-o schismă adâncă?"

53. Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?

54. Ei sunt în îndoială în privința întâlnirii cu Domnul lor(63), dar El este Cel care Cuprinde toate lucrurile [cu știința Sa].

55) Nu știe nimeni afară de El când va sosi.
56) Cei pe care Mi i-ați făcut asociați și ați crezut în ei?
57) Nu este nimeni printre noi care să facă mărturie că Tu ai avea asociați.
58) Idolii la care s-au închinat nu le vor fi de nici un folos și nu vor putea îndepărta răul de la ei și nu vor putea găsi ei scăpare.
59) Făcându-i să sălășluiască veșnic în Infern.
60) Se îndepărtează semeț și nu aduce mulțumire.
61) Se roagă mult, încontinuu.
62) Spuneți-Mi.
63) În privința Învierii, după ce vor fi murit.

42 SURAT AȘ-ȘURA[1]

(Mekkană [62]; 53 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim,

2. 'Ayn, Sin, Qaf[2].

3. Astfel, Allah Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*] îți trimite ție revelații, tot așa cum le-a trimis și celor de dinainte de tine.

4. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pre pământ. El este Cel mai Înalt, Măreț [*Al-'Aliyy, Al-'Azim*]

5. Aproape că se despică cerurile în înălțimea lor[3], când îngerii laudă mărirea Domnului lor și roagă de iertare pentru cei de pe pământ. Allah este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*].

6. Cât despre aceia care își iau ocrotitori în afara Lui, Allah este Veghetor peste ei[4] și tu nu ești chezaș[5] pentru ei.

7. Astfel, [așa după cum le-am revelat celor de dinaintea ta] ți-am revelat Noi un Coran arab, pentru ca tu să previi Mama cetăților[6] și pe cei din împrejurimile ei și să previi pentru Ziua Adunării[7] - despre care nu este îndoială. O parte vor fi în Rai și o parte vor fi în Văpaie.

8. Și de ar fi voit Allah, i-ar fi făcut El pe ei o singură comunitate[8], însă El lasă să intre întru îndurarea Sa pe cine El voiește. Iar nelegiuiții nu vor avea ocrotitor și nici ajutor.

9. Ori au luat ei ocrotitori afară de El? Allah este Ocrotitorul [*Al-Waliyy*], El dă viață morților și El este cu putere peste toat e.

1) Sura *"Sfatului"*, după versetul 39.
2) Vezi 2:1.
3) Impresionate de măreția lui Allah și de puterea Lui.
4) Și vede faptele pe care ei le săvârșesc, răsplătindu-i pentru ele în Ziua Învierii.
5) Răspunzător pentru faptele lor.
6) Mekka.
7) Ziua Învierii.
8) Cu o singură religie.

10. Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah[9]. Acesta este Allah, Domnul meu, în El mă încred și la El mă întorc [cu căință].

11. Făcătorul cerurilor și al pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă[10] și [a făcut] dobitoacele perechi[11]. Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El[12]. El este Cel care Aude Totul și Cel care Vede Totul [*As-Sami', Al-Basir*].

12. Ale Lui sunt cheile [comorilor] cerurilor și ale pământului; El dăruiește cu prisosință cele spre viețuire, cui voiește El, sau le dăruiește cu măsură, [cui voiește El]; El este Atoateștiutor [*'Alim*].

13. El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus[13]: "Întemeiați religia[14] și nu vă despărțiți întru ea!" Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi[15]. Allah îi alege [pentru aceasta] pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.

14. Ei[16] nu s-au despărțit[17] decât după ce le-a venit lor știința, din pricina pizmei dintre ei. Și dacă nu ar fi venit mai înainte un cuvânt de la Domnul tău pentru un termen hotărât, s-ar fi hotărât [numaidecât] între ei. Iar aceia de după ei, cărora le-a fost dăruită Cartea spre moștenire[18], sunt în mare îndoială în privința ei.

9) Dacă apare vreo neînțelegere, trebuie să se ia ca arbitru Cartea lui Allah și Sunna despre Profet.
10) Din specia voastră.
11) Perechi (masculi și femele) pentru diferite specii de animale.
12) Nu are nimeni calitățile Sale.
13) V-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor profeților, de la Noe până la Muhammed.
14) Devoțiunea exclusivă față de Allah Cel Unic.
15) Întemeiați și păstrați religia monoteistă.
16) Iudeii și creștinii care au fost înainte de misiunea lui Muhammed.
17) Nu s-au separat în diferite secte.
18) Creștinii și iudeii care au moștenit scriptura după cei care s-au aflat în neînțelegere.

15. De aceea, cheamă-i tu [pe oameni] și mergi pe calea cea dreaptă - așa cum ți s-a poruncit[19] - și nu urma poftelor lor! Și spune: "Cred în toate scripturile pe care le-a trimis Allah! Mi s-a poruncit mie să judec cu dreptate între voi. Allah este Domnul nostru și Domnul vostru. Faptele noastre sunt ale noastre și faptele voastre sunt ale voastre. Nu este ceartă între noi și voi, Allah ne va aduna pe noi, căci la El este întoarcerea!"[20]

16. Însă aceia care se ceartă în privința lui Allah, după ce s-a răspuns [chemării Sale][21], cearta lor este în van la Domnul lor[22] și asupra lor se abate mânie și chinul aspru[23].

17. Allah este Cel care a trimis Cartea cu Adevărul și cu Balanța[24]. Și de unde să știi? Poate că Ceasul este aproape.

18. Încearcă să-l grăbească aceia care nu cred în el, însă aceia care cred sunt cu teamă de el și știu că acesta este Adevărul. Iar aceia care se ceartă asupra Ceasului, se află în rătăcire adâncă.

19. Allah este Binevoitor cu robii Săi. El dăruiește cele spre viețuire cui voiește El. El este Tare, Puternic [*Al-Qawiyy, Al-'Aziz*].

20. Acela care voiește să semene [ogorul] Lumii de Apoi, aceluia îi vom spori Noi semănătura[25], iar acela care voiește să semene [ogorul] acestei lumi[26], aceluia îi vom da Noi din ea[27], însă el nu va avea parte în Lumea de Apoi.

21. Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor religia pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul [de amânare a] hotărârii, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuiți vor avea parte de chin dureros.

19) Așa cum ți s-a revelat.
20) În Ziua Judecății de Apoi.
21) Oamenii au răspuns și s-au supus religiei lui Allah.
22) După judecata Lui.
23) Pedeapsa Infernului.
24) Dreptatea, și ca o referință ce arată cum se rezolvă neînțelegerile.
25) Acela care lucrează pentru Viața de Apoi a izbutit în lucrul său și faptele sale bune vor fi sporite.
26) Plăcerile ei.
27) Ceva, dar nu tot ceea ce voiește el.

22. Tu îi vei vedea pe cei nelegiuiți[28] temându-se de ceea ce au agonisit[29], când [pedeapsa] se va abate asupra lor, în vreme ce aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune se vor afla în locurile înflorite ale Grădinilor și vor avea ei parte de tot ceea ce voiesc de la Domnul lor. Acesta este marele har!

23. Aceasta este ceea ce Allah le binevestește robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune: "Eu nu vă cer vouă pentru aceasta răsplată, afară de prietenia față de ruda apropiată"[30]. Aceluia care împlinește o faptă bună îi vom spori Noi binele în schimbul ei. Allah este Iertător, Mulțumitor [*Ghafur, Șakur*].

24. Sau zic ei: "El a născocit minciună pe seama lui Allah!"[31] Dar de ar voi Allah, El ar pecetlui inima ta[32]. Allah șterge deșertăciunea și întărește Adevărul cu vorbele Sale[33]. El este Bineștiutor al celor dinlăuntrul piepturilor.

25. El este Cel care primește căința robilor Săi și iartă pentru faptele cele rele și El știe ce faceți.

26. El împlinește [dorințele] celor care cred și săvârșesc fapte bune și le sporește lor harul Său, în vreme ce necredincioșii vor avea parte de chin aspru.

27. Dacă Allah i-ar înzestra cu prisosință pe [toți] robii Săi, s-ar purta ei cu nedreptate pe pământ, însă El trimite cu măsură ceea ce voiește. El este Bineștiutor [și] Binevăzător [*Khabir, Basir*] al robilor Săi.

28. El este Cel care pogoară ploaia, după ce ei au fost deznădăjduiți, și întinde îndurarea Sa[34]. El este Ocrotitor [și] Vrednic de Laudă [*Al-Waliyy, Al-Hamid*].

28) În Ziua Învierii.
29) Pentru faptele rele pe care le-au săvârșit.
30) Cuvintele sunt adresate contribalilor Săi din neamul Qurayș.
31) A născocit Coranul și i l-a atribuit lui Allah sau prin faptul că a pretins că ar fi primit și că a primit revelația.
32) Astfel încât să nu înțelegi nimic.
33) Revelate Profetului.
34) Fertilitatea și belșugul generate de ploaie.

29. Printre Semnele Sale sunt tocmeala cerurilor și a pământului și a vietăților pe care le-a risipit prin ele. Dar El are puterea de a le aduna pe ele(35), dacă voiește.

30. Nu vă lovește nici o nenorocire, decât pentru ceea ce agonisesc mâinile voastre(36), însă El iartă multe(37).

31. Voi nu veți putea să[-L] slăbiți pe pământ și voi nu aveți ocrotitor și ajutor afară de Allah!(38)

32. Și printre semnele Sale sunt corăbiile de pe mare, ce seamănă cu munții(39).

33. Dacă voiește, El domolește vântul și ele rămân nemișcate pe suprafața apei. Întru aceasta(40) se află semne(41) pentru toți oamenii care sunt răbdători și mulțumitori.

34. Sau El le lasă să piară(42), pentru cele pe care le-au agonisit. Însă El iartă mult.

35. Și să știe cei care se ceartă asupra semnelor Noastre că ei nu vor avea scăpare!

36. Și tot ceea ce vi se dă vouă este bucurie trecătoare pentru viața din această lume. Însă ceea ce se află la Allah(43) este mai bun și mai dăinuitor pentru aceia care cred și se încred în Domnul lor,

37. Pentru aceia care se feresc de păcatele mari și de faptele rușinoase și care iartă, atunci când se mâniază,

38. Pentru aceia care răspund Domnului lor(44) și împlinesc Rugăciunea [*As-Salat*], iar pentru treburile lor [țin] sfat laolaltă(45) și dau Dania [*Az-Zakat*] din cele cu care îi înzestrăm

35) În Ziua Învierii.
36) Pentru păcatele pe care le săvârșiți.
37) Iartă multe păcate.
38) Dacă El vrea să vă pedepsească. Așadar, fiți cu frică de El, căci nu veți putea scăpa prin fugă!
39) Ele fiind cu o parte vizibilă, deasupra apei, și cu o parte nevăzută, de sub apă, asemenea munților.
40) În mersul corăbiilor pe mare.
41) Învățătură și dovadă limpede a puterii lui Allah.
42) Face să piară, prin înec, cei de pe corăbii.
43) Răsplata bună.
44) Când îi cheamă să-L adore numai pe El singur.

39. Și pentru aceia care, atunci când nedreptatea se abate asupra lor, ei o înfruntă[46].

40. Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el[47]. Însă răsplata aceluia care iartă și care caută împăcare[48] se află la Allah. El nu-i iubește pe cei nelegiuiți!

41. Cât despre aceia care se ajută și izbândesc[49], după ce sunt nedreptățiți, împotriva acestora nu este drum [pentru dojană];

42. Ci drumul pentru dojană este împotriva acelora care-i năpăstuiesc pe [ceilalți] oameni și săvârșesc fărădelegi pe pământ[50], fără de dreptate. Aceștia vor avea parte de chin dureros.

43. Iar acela care rabdă[51] și iartă, [să știe că] acesta este dintre lucrurile înalte[52].

44. Acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea, după El, nici un ocrotitor. Și îi vei vedea pe cei nelegiuiți zicând, când vor vedea osânda: "Oare este vreo cale pentru întoarcere [pe pământ]?"

45. Și-i vei vedea cum stau înaintea lui[53], smeriți de umilință, privind cu un ochi pe furiș, în vreme ce vor zice aceia care au crezut: "Cei pierduți sunt aceia care s-au pierdut pe ei înșiși și [și-au pierdut] neamurile lor în Ziua Învierii[54]. Cei nelegiuiți se vor afla într-un chin necontenit.

46. Și nu vor avea ei nici un fel de ocrotitori care să-i ajute afară de Allah, iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea nici un drum [spre călăuzire]"

45) Se consultă în adoptarea de hotărâri în legătură cu treburile generale ale comunității. Verset important care pune în evidență una dintre trăsăturile însemnate ale Islamului, devenită principiu constituțional al comunității islamice.

46) Se răzbună împotriva celor care sunt nedrepți cu ei.

47) Prin aplicarea legii talionului.

48) Se împacă cu dușmanul său, iertându-l.

49) Sau se răzbună, după ce au fost nedreptățiți.

50) Seamănă stricăciune pe pământ.

51) Răul care i se face.

52) Lucrurile care necesită hotărâre și fermitate.

53) A focului, adică a iadului.

54) Expunându-se la pedeapsa veșnică.

47. Ascultați de Domnul vostru înainte de a veni o Zi de la Allah, [Zi] pentru care nu este amânare! În Ziua aceea nu va fi pentru voi nici scăpare, nici tăgăduire[55].

48. Dacă ei se îndepărtează, Noi nu te-am trimis la ei ca păzitor peste ei[56], ci tu nu ești dator decât numai cu vestirea. Când îi dăm Noi omului să guste îndurare din partea Noastră, atunci se bucură el de ea, însă dacă îl lovește pe el un rău, pentru ceea ce au săvârșit mâinile sale mai înainte, atunci omul este nemulțumitor[57].

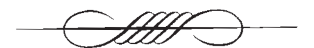
49. A lui Allah este stăpânirea cerurilor și a pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copile cui voiește și dăruiește El băieți cui voiește,

50. Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*'Alim, Qadir*].

51. Unui om nu i se cuvine ca Allah să-i vorbească decât numai printr-o revelație, sau din spatele unui văl[58], sau [prin] trimiterea unui trimis[59] care revelează, cu Voia Sa, ceea ce El voiește. Cu adevărat, El este Cel Preaînalt și Înțelept [*'Aliyy, Hakim*].

52. Astfel, ți-am revelat Noi un Duh[60], la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea[61] și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept,

53. Pe drumul lui Allah, ale căruia sunt cele din ceruri și de pre pământ[62]. Și către Allah se îndreaptă [toate] lucrurile[63].

55) Nu veți putea să tăgăduiți ceea ce ați săvârșit, pentru că faptele voastre sunt socotite.

56) Ca să le supraveghezi faptele și să le înregistrezi.

57) Și tăgăduiește binefacerile lui Allah.

58) Astfel încât cel căruia îi vorbește să-L audă, dar să nu-L vadă, așa cum i-a vorbit lui Moise.

59) Dintre îngerii Săi, așa cum l-a trimis pe arhanghelul Gavriil.

60) Coranul, dar după o altă interpretare și arhanghelul Gavriil.

61) Coranul.

62) Făpturi și bunuri.

63) În Ziua de Apoi, pentru a judeca între ele cu dreptate și a răsplăti după cuviință.

 SURAT AZ-ZUKHRUF[1]

(Mekkană [63]; 89 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim.[2]

2. Pe Cartea cea limpede![3]

3. Noi l-am făcut un Coran arab, pentru ca voi să pricepeți.

4. El este la Noi, în Mama Cărții[4], preaînalt și plin de înțelepciune.

5. Oare să îndepărtăm Noi Îndemnarea[5] de la voi, pentru că voi sunteți un neam de păcătoși?!

6. Și câți profeți le-am trimis Noi neamurilor celor dintâi!

7. Însă nu a venit nici un profet la ei fără să-l ia în derâdere!

8. Și i-am nimicit Noi [pe alții] mai puternici decât ei și a umblat pilda înaintașilor dintâi!

9. Și dacă-i întrebi pe ei "Cine a făcut cerurile și pământul?", răspund ei: "Le-a făcut Cel Puternic [și] Atoateștiutor [*Al-'Aziz, Al-'Alim*]!"

10. [El este] Acela care v-a făcut vouă pământul ca un pat[6] și v-a făcut vouă pe el cărări[7] pentru ca voi să fiți călăuziți[8].

11. Și El este Acela care a făcut să pogoare apa din cer, cu măsura cuvenită[9], și cu ea am dat Noi viață unei țări moarte[10]. Astfel veți fi și voi scoși [din morminte][11].

1) *"Podoabele de aur*", după versetul 30.
2) Vezi 2 : 1.
3) Jur pe Coranul cel clar!
4) Prin "mama a ceva" se înțelege originalul respectiv, iar în acest context se au în vedere Tablele păstrate, sau după o altă interpretare, se are în vedere știința eternă.
5) Coranul.
6) Ca un pat întins pe care să vă așezați.
7) Să le urmați în căutarea celor necesare traiului și în comerțul vostru.
8) Urmând drumurile acestea către locurile unde vreți să ajungeți.
9) În cantitatea necesară.
10) Lipsită de vegetație.
11) După ce veți muri.

12. Și El este Acela care le-a creat pe toate soiurile[12] și v-a făcut vouă corăbiile și dobitoacele pe care le călăriți[13],

13. Ca să vă așezați pe spinările lor și să pomeniți îndurarea Domnului vostru, când ședeți pe ele[14], zicând: "Slavă Celui care ni le-a supus nouă pe acestea pe care noi nu am fi putut să le stăpânim!

14. Și noi la Domnul nostru ne vom întoarce!"

15. Și ei I-au făcut dintre robii Săi parte[15]. Omul este nemulțumitor învederat!

16. Sau Și-a luat El copile din cele pe care le-a creat și v-a dat numai vouă băieți"!

17. Și când i se vestește unuia dintre ei ceea ce el a dat ca pildă pentru Cel Milostiv [*Ar-Rahman*][16], atunci fața sa devine întunecată[17] și el este plin de mânie.

18. Oare pe cineva care este crescut în podoabe[18] și care într-o ceartă nu este în stare să se apere, cu dovadă limpede?[19]

19. Și-i fac ei pe îngerii, care sunt robii Celui Milostiv [*Ar-Rahman*], copile! Au fost ei martori la facerea lor?[20] Mărturisirea lor[21] se va scrie și vor fi ei întrebați.

20. Și zic ei: "Dacă ar fi voit Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], noi nu i-am fi adorat pe ei!" Însă ei nu au nici o știință despre aceasta, ci numai născocesc.

21. Sau le-am dăruit Noi o Scriptură[22] mai înainte de el[23] și ei se țin strâns de ea?

12) După o altă interpretare: le-a creat pe toate perechi.
13) V-a supus corăbiile, ca să le folosiți, și unele soiuri de dobitoace, ca să le călăriți.
14) Supunându-le.
15) Politeiștii I-au făcut lui Allah o parte dintre creaturile Sale, socotindu-i pe îngeri fiice ale Lui.
16) Când i se vestește unuia dintre ei nașterea unei fete.
17) De tristețe.
18) Fetele.
19) Pe acestea I le-ați făcut voi parte a lui Allah?
20) Au fost ei de față când Allah i-a creat pe îngeri?
21) Afirmația lor că îngerii ar fi fete.
22) Care să le îngăduie credința în idoli?
23) De Coran.

22. Ba ei zic: "Noi i-am găsit pe părinţii noştri într-o credinţă şi noi ne călăuzim după urmele lor"[24].

23. Tot astfel nu am trimis Noi în nici o cetate un prevenitor mai înainte de tine, fără ca cei îmbuibaţi din ea să nu zică: "Noi i-am găsit pe părinţii noştri într-o religie şi noi ne călăuzim după urmele lor!"

24. A zis[25]: "Chiar dacă eu v-aş aduce vouă o călăuzire mai bună decât aceea în care i-aţi găsit pe părinţii voştri?" I-au răspuns: "Noi nu credem în cele cu care aţi fost trimişi!"[26]

25. Şi Noi Ne-am răzbunat pe ei[27] şi priveşte care a fost sfârşitul acelora care au tăgăduit!

26. Şi când a zis Avraam tatălui său[28] şi neamului său: "Eu mă dezic de aceia la care vă închinaţi voi,

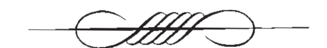
27. Afară de Cel care m-a făcut pe mine[29] şi care mă va călăuzi!"

28. Şi el [Avraam] a făcut-o[30] [această afirmaţie] un cuvânt care să rămână pentru urmaşii săi. Poate că ei se vor întoarce[31].

29. Şi Eu le-am dăruit acestora şi părinţilor lor[32] bucurie, până ce a venit la ei Adevărul[33] şi un Trimis care să facă lucrurile desluşite.

30. Şi când a venit Adevărul la ei, au zis ei: "Aceasta este vrăjitorie şi noi nu credem în ea!"

31. Şi au zis ei: "De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de vază din cele două cetăţi?"[34]

24) Ei nu au nici un alt argument, afară de imitarea părinţilor lor.
25) Cel care i-a avertizat, adică profetul cetăţii respective.
26) Trecerea de la singular la plural implică faptul că răspunsul necredincioşilor îi are în vedere atât pe Profet, cât şi pe cei care au îmbrăţişat religia Sa.
27) Nimicindu-i.
28) Adu-ţi aminte când Avraam a spus aceste vorbe tatălui său!
29) Eu nu sunt în nici un fel vinovat pentru că voi adoraţi alţi zei în afară de Allah care m-a creat.
30) Mărturia despre Allah Cel Unic.
31) La credinţa lui Allah Cel Unic.
32) Neamului din Mekka.
33) Coranul.
34) Aluzie la Al-Walid ibn al-Maghira de la Mekka şi 'Urwa ibn Mas'ud de la At-Ta'if - căpetenii şi bogătaşi care s-au opus propovăduirii Islamului în vremea lui Muhammed.

32. Oare ei împart îndurarea[35] Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru ca unii dintre ei să-i pună pe alții să lucreze. Iar îndurarea Domnului tău este mai bună decât ceea ce adună ei.

33. Și de n-ar fi oamenii o singură comunitate[36], am fi făcut Noi pentru casele celor care-L tăgăduiesc pe Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] acoperișuri și scări de argint, pe care ei să urce,

34. Și uși[37] pentru casele lor și divanuri[38] pe care să stea rezemați,

35. Și podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucurie trecătoare din viața din această lume, în vreme ce Viața de Apoi[39] se află la Domnul tău, pentru cei cu frică[40].

36. Cât despre acela care se întoarce de la Îndemnarea Celui Milostiv [*Ar-Rahman*][41], aceluia îi vom orândui Noi un șeitan care-i va fi tovarăș nedespărțit.

37. Și ei[42] îi vor abate pe ei de la drum, în vreme ce ei[43] vor socoti că sunt bine călăuziți.

38. Astfel încât el, când va veni la Noi, va zice tovarășului său[44]: "Vai! De ce nu este între mine și tine distanța dintre cele două răsărituri![45] Ce rău tovarăș ai fost!!"

39. Și nu vă va fi vouă de nici un folos în Ziua aceea - de vreme ce voi ați fost nelegiuiți - că veți fi voi împreună la osândă!

40. Și oare tu poți să-i faci să audă pe cei surzi și-i poți călăuzi pe cei orbi și pe cel care se află în rătăcire învederată?

35) Aici profeția.
36) Care să nu creadă în Allah.
37) Tot din argint.
38) Asemenea din argint.
39) Cu podoabele ei.
40) De Allah.
41) Coranul revelat de Allah.
42) Șeitanii, diavolii.
43) Politeiștii.
44) Cel care s-a întors de la îndemnarea lui Allah îi va zice șeitanului care-l însoțește pe el.
45) Prin cele două răsărituri se au, de fapt, în vedere Răsăritul și Apusul.

41. Fie că Noi te vom lua pe tine și Ne vom răzbuna pe ei,

42. Fie că îți vom arăta ție ceea ce le-am făgăduit lor(46), căci Noi avem putere asupra lor.

43. Tu ține-te cu putere de ceea ce ți-a fost revelat(47), căci tu ești pe drum drept.

44. El(48) este doară îndemnare(49) pentru tine și pentru neamul tău și voi veți fi întrebați.

45. Întreabă-i pe trimișii Noștri, pe care i-am trimis înainte de tine(50), dacă am făcut Noi alte divinități, afară de Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], ca să fie adorate!

46. Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii săi și a zis el: "Eu sunt Trimisul Stăpânului lumilor!"

47. Dar când le-a arătat lor semnele Noastre, au râs ei de ele.

48. Și nu le-am arătat Noi nici un semn care să nu fi fost și mai mare decât sora lui(51). Și i-am apucat Noi cu chinul, în nădejdea că ei se vor întoarce [la Noi].

49. Și au zis ei: "O, vrăjitorule! Roagă-te pentru noi Domnului tău, pentru legământul ce l-a făcut cu tine(52) și noi vom urma calea cea dreaptă!"

50. Și când Noi am îndepărtat chinul de la ei, atunci iată-i pe ei cum și-au călcat făgăduința.

51. Și Faraon a strigat către neamul său, zicând: "O, neam al meu! Oare nu sunt ale mele împărăția Egiptului și aceste pâraie care curg la picioarele mele? Oare voi nu vedeți?(53)

46) Pedeapsa promisă lor.
47) Religia lui Allah, Islamul.
48) Coranul.
49) Se poate înțelege și o mândrie sau o cinste pentru neamul tău.
50) Cu Tora și cu Evanghelia.
51) Cel anterior lui.
52) Promisiunea făcută lui Moise de a îndepărta pedeapsa de la aceia din neamul lui Faraon care cred în Allah și în mesajul Său adus de Moise.
53) Puterea mea?

52. Oare nu sunt eu mai bun decât acesta care este umilit și abia de poate grăi?[54]

53. De ce nu i se aruncă lui brățări de aur sau de ce nu vin cu el îngerii pentru a-l însoți?"[55]

54. Și astfel l-a amăgit el pe neamul său și ei s-au supus, fiindcă ei erau un neam de nelegiuiți.

55. Și când Ne-au supărat[56] pe Noi, Ne-am răzbunat Noi pe ei și i-am înecat pe toți.

56. Și i-am făcut Noi [printre cei] trecuți și pildă pentru cei de după ei[57].

57. Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit,

58. Zicând ei: "Oare zeii noștri sunt mai buni sau el?" Și nu ți l-au dat ție ca pildă, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un neam [de oameni] gâlcevitori.

59. El[58] nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel.

60. Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru îngeri care să vă urmeze pe pământ[59].

61. Și el[60] va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta[61] este o cale dreaptă!

54) Faraon a zis aceasta pentru a-l insulta pe Moise, referindu-se la un defect de vorbire al acestuia, care l-a însoțit din copilărie până când a fost ales ca profet (vezi 20 : 25-36).

55) Pentru a-l ajuta și a întări spusele lui.

56) Ca urmare a supunerii față de dușmanul Nostru și acceptării minciunilor sale, tăgăduirii semnelor lui Moise și încălcării legămintelor lor.

57) Pildă pentru necredincioșii de după ei.

58) Isus.

59) Să fie în locul vostru pe pământ.

60) Pronumele se referă aici la Isus, întoarcerea lui pe pământ fiind un semn al apropierii Zilei Judecății.

61) Coranul sau cele la care vă chem.

62. Și să nu vă abată pe voi Șeitan[62], căci el vă este dușman învederat!

63. Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: "Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți[63]. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!

64. Allah[64] este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!"

65. Dar sectele s-au certat între ele[65]. Și vai acelora care au fost nedrepți pentru chinul unei Zile dureroase!

66. Oare așteaptă ei[66] altceva decât să vină asupra lor Ceasul, deodată, fără ca ei să-și dea seama?

67. Prietenii[67] își vor fi în Ziua aceea dușmani unii altora, afară de cei cu frică[68].

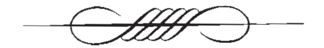
68. "O, robii Mei! Fiți fără teamă în Ziua aceasta[69] și nu vă întristați,

69. Aceia care credeți în semnele Noastre[70] și sunteți musulmani!

70. Intrați în Rai, voi și soațele voastre, și vă veți bucura voi!"

71. Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el[71] se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și place ochilor[72]. "Și în veci veți rămâne voi în el,

72. Căci acela este Raiul ce vi s-a dat ca moștenire pentru ceea ce ați împlinit[73],

62) De la această cale.
63) Dintre preceptele Torei și altele.
64) Dumnezeul Unic.
65) În privința lui Isus: unii l-au socotit un Dumnezeu, alții l-au socotit fiu al lui Dumnezeu, iar alții au văzut în el un membru al triadei (Tatăl, Fiul și Sfântul duh).
66) Qurayșiții din Mekka.
67) Prietenii întru păcate.
68) Aceia care sunt prieteni în supunerea față de Allah și în dragostea pentru El.
69) Fără teamă de pedeapsă.
70) Slujitorii lui Allah pomeniți în versetul anterior.
71) În Rai.
72) Să fie văzut sau când este văzut.
73) Faptele bune pe care le-ați împlinit.

73. Și în el veți avea multe roduri din care veți mânca".

74. Iar nelegiuiții vor petrece în veci în chinurile Gheenei,

75. Care nu se vor potoli pentru ei și vor fi fără de nădejde în ele.

76. Și Noi nu i-am nedreptățit pe ei(74), ci s-au nedreptățit(75).

77. Și ei vor striga(76): "O, Malik!(77) Să ne piardă Domnul tău!"(78) Iar el(79) le va răspunde: "Voi veți rămâne astfel [veșnic]!"

78. Noi am venit la voi cu Adevărul, însă cei mai mulți dintre voi urăsc Adevărul!

79. Au luat ei vreo hotărâre?(80) Vom hotărî și Noi!(81)

80. Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri la ei scriu(82).

81. Spune: "Dacă ar avea Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] un fiu, eu aș fi primul dintre adoratori!(83)

82. Mărire Stăpânului cerurilor și pământului, Stăpânul Tronului! El este mai presus de ceea ce ei vorbesc [despre El]!(84)

83. Lasă-i pe ei să se afunde și să se joace, până ce se vor întâlni cu Ziua lor(85), care le-a fost făgăduită!

84. El este Cel care este Domn în cer și care este Domn pe pământ; El este Cel Înțelept [și] Atoateștiutor [*Al-Hakim, Al-'Alim*]!

74) Cu pedeapsa aceasta.
75) Pentru că nu au crezut în Allah.
76) După ce vor fi intrat în Infern.
77) Numele îngerului însărcinat cu paza Infernului.
78) Pentru a scăpa de chinuri.
79) Malik.
80) Este vorba de mekkanii care caută un mijloc pentru a-l suprima pe Muhammed.
81) O pedeapsă aspră ce-i va umili pe ei.
82) Îngerii înregistrează ceea ce spun ei.
83) Dintre adoratorii acestui fiu.
84) Că El ar avea un fiu.
85) Ziua Învierii.

85. Binecuvântat este Cel a căruia este împărăția cerurilor și a pământului și a celor dintre ele. La El este știința despre Ceas și la El vă veți întoarce.

86. Și nu au putere aceia pe care îi cheamă în afară de El, ca să mijlocească, ci numai aceia care fac mărturie despre Adevăr și care știu(86).

87. Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: "Allah!" Atunci cum de se întorc ei?(87)

88. Și la El este știința despre graiul lui(88): "Doamne, aceștia(89) sunt un neam [de oameni] care nu cred!"

89. Deci, îndepărtează-te de ei și spune: "Pace!"(90), căci ei vor afla [în curând](91)

86) Că mijlocirea nu este posibilă fără îngăduința lui Allah.
87) De la Adevăr sau de la adorarea numai a Lui.
88) Cuvântul lui Muhammed către Domnul său.
89) La care m-ai trimis.
90) Nu pentru a-i saluta pe ei, ci pentru a-i vesti că-i părăsești pe ei.
91) Adevărul celor cu care ai fost trimis.

 SURAT AD-DUKHAN(1)

(Mekkană [64]; 59 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim.(2)

2. Pe Cartea cea limpede!(3)

3. Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată(4) - căci Noi am fost cu adevărat prevenitori(5) -,

4. În care se hotărăsc toate rânduielile înțelepte,

5. Printr-o poruncă de la Noi, căci Noi suntem Cel care trimite(6),

6. Ca îndurare de la Domnul tău Cel Care Aude Totul [și este] Atoateștiutor [*As-Sami', Al-'Alim*],

7. Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor ce sunt între ele, dacă voi sunteți cu credință.

8. Nu există altă divinitate afară de El; El dă viață și dă moarte și El este Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi.

9. Însă ei sunt în îndoială(7) și râd(8).

10. Deci, așteaptă(9) o zi în care cerul va veni cu un fum învederat(10),

1) *"Fumul"*: numită astfel după acest cuvânt care apare în versetul 10.
2) Vezi 2 : 1.
3) Coranul. Jur pe Coranul cel cu versete și semne limpezitoare pentru calea Adevărului.
4) Una din nopțile dintre 23-27 Ramadan (de obicei sărbătorită în 26/27 Ramadan), în care Profetul Muhammed a avut prima revelație.
5) Față de cei care au ignorat înțelepciunea și forța dovezilor.
6) Mesagerii.
7) În privința Învierii.
8) De tine.
9) Pentru aceia care se îndoiesc.
10) *Versetele 10-16: Motivul revelării lor*: Ibn Mas'ud a spus: Când qurayșiții s-au răzvrătit împotriva Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, el a chemat să se abată asupra lor câțiva ani asemănători cu anii lui Iosif. Și au avut ei parte de secetă și de osteneală, încât au ajuns să mănânce oase. Omul a început să privească înspre cer și să vadă ca un fel de fum între el și între cer, din

11. Care-i va învălui pe oameni. Aceasta va fi o osândă dureroasă.

12. “Doamne, îndepărtează osânda de la noi, căci noi [acum] credem!”[11]

13. De unde le-a venit lor această îndemnare, când a venit la ei un Trimis limpede,

14. Iar ei s-au întors de la el și au zis: "El este om învățat [de către alții], un nebun!"

15. Noi vom îndepărta puțin osânda, iar voi veți reveni [tot așa][12].

16. Dar într-o Zi[13] vom lovi cu asprimea cea mai mare și atunci Noi Ne vom răzbuna.

17. Mai înainte de ei am încercat Noi neamul lui Faraon, când a venit la ei un trimis nobil[14]

18. [Și le-a zis lor]: "Aduceți-i la mine[15] pe robii lui Allah, căci eu sunt un trimis vrednic de încredere

19. Și nu vă ridicați cu semeție împotriva lui Allah, căci eu vă aduc dovadă limpede

20. Și eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru pentru ca voi să nu mă loviți cu pietre, [pentru a mă ucide],

21. Iar dacă nu voiți să mă credeți, stați departe de mine!"

pricina istovirii. Atunci, Allah Preaînaltul a revelat: *“Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum vizibil!”* A venit Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și i-au zis lui: O, Trimis al lui Allah, roagă-te să pogoare ploaia peste tribul Modar, căci ei sunt ca și pieriți! Și s-a rugat el și a coborât ploaia pentru ei. Atunci a fost revelat: *“Noi vom îndepărta puțin pedeapsa, iar voi veți reveni [tot așa]”*. Și când au avut ei parte de belșug, au revenit la starea lor anterioară și atunci a revelat Allah: *“Dar într-o Zi vom lovi cu asprimea cea mai mare și atunci Noi Ne vom răzbuna”*.

11) Suntem hotărâți să credem, spun necredincioșii, când văd pedeapsa lui Allah, încercând să scape de ea.

12) Noi vom îndepărta de la voi pedeapsa, dar fără îndoială, voi veți reveni la necredință și tăgăduire.

13) Ziua Învierii sau ziua bătăliei de la Badr, după o altă interpretare.

14) Am încercat neamul lui Faraon, trimițându-l la el pe Moise pentru a-l chema la credință, însă el a preferat necredința.

15) Cu mine.

22. Și L-a chemat el pe Domnul lui, [zicând]: "Aceștia sunt un neam de oameni nelegiuiți!"

23. "Deci, purcede noaptea împreună cu robii Mei![16] Însă voi veți fi urmăriți![17]

24. Și lasă marea liniștită![18] Ei sunt oșteni sortiți înecului!"

25. Câte grădini și izvoare au lăsat [în urma lor][19],

26. Câte ogoare și locuri minunate

27. Și câte plăceri de care s-au bucurat ei![20]

28. Așa![21] Și am lăsat Noi un alt neam care să-i moștenească,

29. Și nu i-au plâns pe ei nici cerul, nici pământul și nu li s-a dat lor nici un răgaz[22].

30. Și i-am mântuit Noi pe fiii lui Israel de osânda cea umilitoare[23],

31. De Faraon care era îngâmfat și întrecea măsura.

32. Și Noi i-am ales pe ei cu bună știință peste [toate] lumile[24]

33. Și le-am dat lor semne în care s-a aflat încercare limpede[25],

34. Iar aceștia zic:

35. "Nu este pentru noi decât prima noastră moarte și nu vom mai fi noi readuși la viață;

36. Aduceți-i [înapoi] pe părinții noștri, dacă grăiți voi adevăr!"[26]

37. Oare sunt ei mai buni sau neamul lui Tubba'[27] și cei de dinainte de ei? Noi i-am făcut să piară, pentru că ei au fost nelegiuiți.

16) Allah a răspuns cererii sale și i-a revelat să plece împreună cu neamul său în timpul nopții.
17) De Faraon împreună cu neamul său, pentru a vă aduce înapoi în robie.
18) Nu o mai lovi cu toiagul.
19) După ce au pierit înecați.
20) Femei, averi și slujitori.
21) Așa i-am scos Noi.
22) Față de termenul hotărât pentru pedeapsă.
23) Din robia lui Faraon.
24) I-am preferat celorlalte lumi din vremea lor.
25) Ca să vedem ce vor face.
26) Despre readucerea noastră la viață.
27) Titlu sau nume de familie al regilor din regatul Himyar, din Yemen.

38.0 Și nu am făcut Noi cerurile și pământul și cele ce se află între ele, jucându-ne[28].

39. Nu le-am făcut Noi decât întru adevăr, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

40. Ziua despărțirii[29] este timpul hotărât pentru ei toți,

41. O Zi în care un aliat nu va putea fi de nici un folos unui [alt] aliat și în care ei nu vor fi ajutați,

42. Afară de acela căruia Allah îi va arăta îndurare, căci El este Puternic și Îndurător [*Al-'Aziz, Ar-Rahim*].

43. Fără îndoială că pomul Zaqqum[30]

44. Va fi hrana păcătosului.

45. Ca smoala topită va fierbe în pântece,

46. Ca apa clocotită.

47. "Apucați-l[31] și cărați-l pe el în mijlocul Iadului!

48. Apoi turnați asupra capului său din chinul apei fierbinți!"[32]

49. [Și i se va zice]: "Gustă! Tu [care pretindeai că ești] puternic și nobil!

50. Aceasta[33] este aceea de care vă îndoiați!"

51. Cei cu frică [de Allah] se vor afla într-un loc sigur,

52. În grădini și printre izvoare,

53. Vor purta straie de mătase și brocart, șezând față în față.

54. Întocmai așa! Și le vom da Noi ca soațe hurii cu ochii mari.

55. Și în ele vor cere în deplină liniște tot felul de fructe.

28) În deșert.

29) Ziua Judecății de Apoi, în care oamenii vor fi despărțiți după faptele lor și hotărârea lui Allah.

30) Pomul din Infern, care este asimilat cu arbustul cel mai urât mirositor, cu fructe amare, ce creștea în zona Tihama din Peninsula Arabă.

31) Pe păcătos.

32) Care să i se prelingă pe tot capul.

33) Această pedeapsă.

56. Nu vor gusta în ele moartea, afară de moartea cea dintâi[34]. Și Allah îi va feri pe ei de chinul Iadului.

57. Aceasta este ca îndurare de la Domnul tău și aceasta este marea izbândă.

58. Și Noi l-am făcut ușor [Coranul], în limba ta, astfel încât ei să ia aminte![35]

59. Așteaptă și ia seama, așadar, fiindcă și ei așteaptă și iau seama[36]!

34) Evlavioșii din Paradis nu vor mai avea parte de moarte, după ce s-au săvârșit din viața pământească.

35) Să tragă învățăminte din preceptele și învățăturile lui.

36) Aceasta este o promisiune că Muhammed va izbândi și-i va înfrânge și o amenințare pentru ei și Allah și-a împlinit făgăduința Sa.

45 SURAT AL-JATHIYA[1]

(Mekkană [65]; 37 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim.[2]

2. Revelarea Cărții este de la Allah Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

3. În ceruri și pe pământ sunt semne pentru cei care cred.

4. Și în propria voastră făptură și în vietățile[3] pe care El le-a risipit se află semne pentru un neam de oameni care cred cu tărie.

5. Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din cer[4] și a înviat pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep.

6. Acestea sunt versetele lui Allah pe care Noi ți le recităm în tot adevărul. Și în ce cuvânt ar mai putea ei să creadă, după [cuvântul lui] Allah și după semnele Lui?[5]

7. Vai pentru tot mincinosul păcătos!

8. Cine aude versetele lui Allah[6] care i se recită, apoi stăruie cu îngâmfare[7], de parcă nu le-ar fi auzit. Deci vestește-i[8] lui osândă dureroasă!

9. Iar dacă știe ceva din versetele Noastre, el le ia în râs. Aceștia vor avea parte de osândă umilitoare;

1) În traducere "Cea căzută în genunchi", după versetul 28.
2) Vezi 2 : 1.
3) Toate viețuitoarele pământului, cu excepția omului.
4) Aici ploaia aducătoare de hrană.
5) După semnele Lui și după dovezile Lui minunate.
6) Versetele Coranului.
7) În tăgăduirea lor.
8) Avertizează-l pe el.

10. În urma lor[9] se află Gheena și nu le vor fi lor de folos nimic din cele pe care le-au agonisit[10] și nici ceea ce și-au luat ei ca aliați în locul lui Allah[11]. Și vor avea ei parte de mare chin.

11. Aceasta[12] este o călăuză, iar aceia, care tăgăduiesc versetele Domnului lor, vor avea parte de chinurile unei osânde dureroase.

12. Allah este Acela care v-a supus vouă marea, ca să plutească vasele pe ea, la porunca Sa, și pentru ca voi să umblați în căutarea harului Său[13]. Poate că voi veți fi mulțumitori![14]

13. Și El v-a supus vouă toate cele care se află în ceruri și care se află pre pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un neam de oameni care chibzuiesc[15].

14. Spune acelora care cred să-i ierte pe aceia care nu nădăjduiesc în zilele lui Allah[16], în care El va răsplăti [fiecare] neam [de oameni] după cele pe care le-au agonisit!

15. Acela care împlinește binele o face pentru sufletul său, iar acela care săvârșește răul [o face] împotriva lui. Apoi, la Domnul vostru veți fi aduși.

16. Noi le-am dat fiilor lui Israel Cartea[17], înțelepciunea, profeția și i-am înzestrat pe ei cu bunuri și i-am ales înaintea celorlalte lumi[18].

17. Noi le-am dat semne limpezi asupra Poruncii[19], însă ei nu au fost în neînțelegere decât după ce le-a venit știința, din pricina nelegiuirii lor. Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au fost în neînțelegere.

9) După moartea lor.
10) Cum sunt averile și urmașii; pentru a-i apăra împotriva pedepsei lui Allah.
11) Zeii pe care i-au adorat sau căpeteniile lor, cărora le-au dat ascultare în necredința lor.
12) Coranul.
13) Făcând comerț și pescuind.
14) Pentru binefacerea supunerii mării și-L veți adora numai pe El.
15) La versetele lui Allah și la dovezile Sale și vor trage învățăminte din ele.
16) Nu se tem de puterea lui Allah și de pedeapsa Lui.
17) Tora.
18) I-am preferat pe ei celorlalte neamuri din vremea lor, dându-le lor ceea ce nu le-am dat celorlalți.
19) Legile impuse anterior, care aveau legătură cu obligațiile religioase conținute în Tora și cu anunțarea profeției lui Muhammed.

18. Apoi te-am așezat Noi pe calea cea adevărată a religiei[20]. Urmeaz-o, așadar, și nu urma poftelor celor care nu știu![21]

19. Ei nu-ți vor fi de nici un folos, în fața lui Allah[22]. Cei nedrepți își sunt aliați unii altora, în vreme ce Allah este Ocrotitorul celor cu frică.

20. Acesta[23] conține dovezi limpezi pentru oameni, ocârmuire și îndurare pentru un neam de oameni care cred cu tărie.

21. Ori socotesc[24] aceia care au săvârșit fapte rele că îi vom ține pe ei deopotrivă cu aceia care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, atât în viața lor cât și după moartea lor? Rău judecă ei!

22. Allah a creat cerurile și pământul în adevăr și pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după ceea ce a agonisit. Și ei nu vor fi nedreptățiți[25].

23. Îl vezi[26] tu pe acela care și-a luat pofta sa drept Dumnezeu al lui cu bună știință[27] și pe care Allah îl duce în rătăcire și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte[28]?

20) Porunca religiei.
21) Politeiștilor.
22) Nu vor putea îndepărta de la tine mânia și pedeapsa lui Allah, dacă nu urmezi calea Lui.
23) Coranul.
24) Își închipuie.
25) La răsplata faptelor lor.
26) Spune-Mi!
27) Că el urmează o cale greșită.
28) *Motivul revelării*: S-a relatat că Abu Jahl se plimba într-o noapte prin casă împreună cu Al-Walid ben al-Mughira, discutând despre Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Și a zis Abu Jahl: Eu știu că el spune adevărul! Și l-a întrebat celălalt: Dar cum de ai ajuns să crezi așa ceva? Iar el i-a răspuns atunci: Noi îl numeam în vremea copilăriei "cel sincer și demn de încredere", iar acum, când este un om în toată firea, îl socotim pe el mincinos și viclenitor? Jur că eu știu că el spune adevărul! Atunci l-a întrebat: Și ce te împiedică să-l crezi și să crezi în el? Și i-a răspuns: O să zică fetele din tribul Qurayș că eu îl urmez pe orfanul lui Abu Talib pentru o bucată de pâine, jur pe Al-Lat și Al-'Uzza că nu-l urmez niciodată! Atunci a fost revelat versetul.

24. Ei zic: "Nu este decât viața noastră pământească! Noi murim și trăim și nu ne face pe noi să pierim decât numai timpul!" Însă ei nu au știință despre aceasta, ci ei doar își închipuie.

25. Iar când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, atunci nu au ei alt temei decât să spună: "Faceți-i să revină pe părinții noștri, de grăiți voi adevăr!"

26. Spune: "Allah vă dă viață, apoi vă dă moarte, apoi vă va aduna pe voi în Ziua Învierii! Nu este îndoială întru aceasta, însă cei mai mulți oameni nu știu.

27. A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului(29), iar în Ziua când va sosi Ceasul, în Ziua aceea vor pierde cei care o iau în deșert(30).

28. Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi(31). Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa. "Astăzi veți primi voi răsplată pentru ceea ce ați săvârșit!

29. Aceasta este cartea Noastră(32), care vă grăiește vouă adevărul. Noi am scris [în ea](33) ceea ce ați făcut".

30. În ce-i privește pe aceia care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor îi va lăsa să intre sub îndurarea Sa(34). Aceasta este izbânda învederată.

31. În ce-i privește pe aceia care nu au fost cu credință, [li se va zice lor]: "Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele? Însă voi v-ați ținut semeți și ați fost un neam de nelegiuiți".

32. Și ori de câte ori s-a spus: "Făgăduința lui Allah este adevăr și nu este îndoială asupra Ceasului", atunci ați zis voi: "Noi nu știm ce este Ceasul(35). Noi nu facem decât să presupunem, însă noi nu suntem încredințați"(36).

29) Și nu există stăpân și dumnezeu afară de El.
30) Politeiștii care spun și săvârșesc ceea ce este neadevărat.
31) Așteptând judecata, căzută în genunchi, cu frică.
32) Care depune mărturie despre faptele voastre înscrise în ea.
33) Am cerut îngerilor să scrie în ea.
34) În Paradis.
35) Nu credem în el.
36) Că el va veni.

33. Și li se vor arăta lor relele ce le-au săvârșit și îi vor împresura pe ei cele pe care le-au luat în batjocură[37].

34. Și li se va zice lor: "Astăzi vă uităm Noi[38], întocmai așa cum ați uitat voi întâlnirea cu această Zi a voastră. Sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori.

35. Aceasta este pentru că voi ați luat versetele lui Allah în derâdere și v-a înșelat[39] pe voi viața lumească!" În Ziua aceea, ei nu vor fi scoși din el[40] și nici nu vor fi ei primiți cu îndurare.

36. Slavă lui Allah, Stăpânul cerurilor și Stăpânul pământului, Stăpânul [tuturor] lumilor!

37. A Lui este mărirea[41] în ceruri și pre pământ și El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

37) Pedeapsa pentru faptele rele.

38) Vă vom lăsa în chinurile pedepsei și nu vă vom mântui.

39) V-a amăgit și ați preferat-o pe ea Vieții de Apoi, pretinzând că nu există o altă viață în afara ei.

40) Din Foc, adică din Infern.

41) Înălțarea deasupra tuturor lucrurilor în sensul că El nu are nevoie de ele și că numai ele au nevoie de El.

 SURAT AL-'AHQAF[1]

(Mekkană [66]; 35 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ha', Mim.[2]

2. Revelarea Cărţii este de la Allah Cel Puternic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

3. Noi nu am creat cerurile şi pământul şi cele care se află între ele decât întru adevăr şi [pentru] un termen hotărât. Însă aceia care nu cred se întorc de la cele despre care au fost preveniţi.

4. Spune: "Ce credeţi voi despre acelea pe care le chemaţi[3] în locul lui Allah? Arătaţi-mi[4] ce au creat ei pe pământ! Sau au ei vreo parte [alături de Allah] la ceruri? Aduceţi-mi mie o carte de dinaintea acesteia[5] sau vreo urmă de ştiinţă, dacă voi grăiţi adevăr!"

5. Şi cine este mai rătăcit decât acela care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora!

6. Iar când oamenii vor fi adunaţi [pentru judecată], ei[6] le vor fi duşmani şi vor tăgădui adoraţia lor[7].

7. Şi când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, zic aceia care nu cred despre Adevăr, când vine la ei: "Aceasta este vrăjitorie limpede!"

1) Ca termen comun înseamnă "dune de nisip", iar ca nume propriu desemnează zona deşertică din sudul Peninsulei Arabe în care a locuit neamul 'Ad. Dar se dau şi alte interpretări pentru acest loc. Titlul surei este dat de acest nume care apare în versetul 21.

2) Vezi 2 : 1.

3) Idolii la care vă închinaţi.

4) Spune-mi.

5) Aduceţi-mi o carte anterioară Coranului care cheamă la politeism!

6) Zeii lor.

7) Se vor debarasa de ei, tăgăduind că le-ar fi cerut să se închine lor sau ar fi ştiut acest lucru.

8. Sau zic ei: "El l-a plăsmuit!" Spune: "Dacă l-am plăsmuit, atunci voi nu aveți nici o putere pentru mine împotriva [pedepsei] lui Allah![8] Însă El știe prea bine ceea ce vorbiți voi împotriva lui[9]. El este de ajuns ca Martor între mine și între voi. Și El este Iertător, Îndurător [*Al-Ghafur, Ar-Rahim*]!"

9. Spune: "Eu nu sunt nou între trimiși și nu știu ce se va face cu mine și nici cu voi[10]. Eu nu urmez decât ceea ce îmi este revelat și nu sunt decât un prevenitor limpede!"

10. Spune: "Ce ziceți voi, dacă [se adeverește că el][11] este de la Allah[12] și voi îl tăgăduiți, în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel[13] face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] și el crede[14], în vreme ce voi vă arătați îngâmfați?[15] Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți!"

11. Și cei care nu cred spun către cei care cred: "De ar fi fost el bun, nu ne-ar fi luat-o ei înainte cu aceasta!"[16] Și cum nu se vor lăsa călăuziți de el[17], vor zice ei: "Aceasta este o minciună veche!"

12. Însă mai înainte de el[18] a fost Cartea lui Moise, ca îndreptar și ca îndurare, iar aceasta este o Carte care întărește, în limba arabă, pentru a-i preveni pe aceia care au fost nedrepți[19] și ca bunăvestire pentru făcătorii de bine.

13. Aceia care spun "Domnul nostru este Allah!" și urmează calea cea dreaptă nu au a se teme[20] și nici nu vor fi ei mâhniți.

8) Nu veți putea îndepărta de la mine nici un rău care m-ar lovi din partea Lui.
9) Împotriva Coranului, pretinzând că el ar fi vrăjitorie sau minciună.
10) Dacă nu mi s-ar trimite revelația.
11) Coranul.
12) Revelat de Allah.
13) Acesta este Abd Allah ben Sallam, un iudeu care s-a convertit la Islam.
14) În Coran.
15) Refuzând să credeți în el.
16) Ci am fi fost noi aleși de Allah pentru aceasta, așa cum am fost aleși și pentru putere și avere.
17) De Coran.
18) De Coran.
19) Cu ei înșiși, pentru că L-au tăgăduit pe Allah și i-au adorat pe idoli.
20) În Ziua Judecății.

14. Aceia vor fi oaspeții Raiului, veșnic sălășluitori în el, ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.

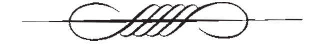
15. Noi i-am poruncit omului să le arate bunătate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și [până la] înțărcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, zice el: "Doamne, ajută-mă pe mine ca să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!"[21]

16. Aceștia sunt aceia de la care primim [faptele lor] cele bune pe care le-au împlinit și peste ale căror fapte rele Noi trecem[22]. [Ei vor fi] dintre oaspeții Raiului: o făgăduință adevărată ce le-a fost făcută lor[23].

17. Dar [este și] acela care zice către părinții săi: "Uff și voi! Îmi făgăduiți că voi fi scos [din mormânt la viață], după ce au trecut [atâtea] neamuri înainte de mine!" Iar ei[24] cer ajutor de la Allah, [zicând]: "Vai ție! Fii cu credință! Făgăduința lui Allah este adevărată!"[25] Dar el răspunde: "Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!"

18. Aceștia sunt aceia cărora li s-a cuvenit cuvântul [prescris][26] dintre neamurile de djinni și de oameni care au trecut mai înainte de ei că ei vor fi pierduți!

19. Și pentru fiecare[27] sunt trepte, după cele pe care le-au săvârșit, pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe ei după faptele lor; și ei nu vor fi nedreptățiți.

21) Poruncilor Tale și înțelepciunii Tale.
22) Fără să-i pedepsim pentru ele.
23) Pe care le-a făcut-o Allah.
24) Părinții.
25) Promisiunea că ei vor fi înviați din morți și aduși la judecată este adevărată.
26) Cuvântul divin; aici pedeapsa.
27) Pentru fiecare dintre cele două categorii.

20. Și în Ziua când aceia care nu au crezut vor fi dați Focului, [li se va zice lor]: "Voi ați risipit lucrurile voastre bune în viața cea pământească și v-ați bucurat pe deplin de ele! Astăzi voi veți fi răsplătiți cu chinul umilinței, pentru că v-ați semețit pe pământ, fără drept,(28) și pentru că ați fost nelegiuiți!"

21. Adu-ți aminte de fratele lui 'Ad(29), când a prevenit el pe neamul său din Al-'Ahqaf - și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el - [zicând]: "Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi(30) de chinul unei zile mari!"

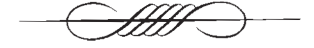
22. Au zis ei: "Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeii noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne amenințі(31), dacă ești tu dintre aceia care grăiesc adevăr!"

23. Le-a zis: "Dar știința se află numai la Allah(32). Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis, însă văd că voi sunteți un neam de oameni neștiutori"(33).

24. Și când au văzut un nor, venind către văile lor, au zis ei: "Acesta este un nor care ne va da ploaie!" "Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă(34): un vânt în care se află osândă dureroasă,

25. Care nimicește totul, la porunca Domnului său!" Și în dimineața [următoare] nu s-au mai văzut decât sălașurile lor. Astfel am răsplătit Noi neamul de nelegiuiți.

26. Și i-am întărit Noi pe ei cu ceea ce nu v-am întărit pe voi(35). Și i-am dăruit pe ei cu urechi, cu ochi și cu inimi, dar nu le-au fost lor de nici un folos nici urechile lor, nici ochii lor, nici inimile lor, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și i-a împresurat pe ei cea pe care au luat-o în râs(36).

28) Fără să vă fi îngăduit Allah.
29) Profetul Hud.
30) Din pricină că adorați pe altcineva decât pe Allah.
31) Pedeapsa.
32) Știința despre sosirea pedepsei.
33) Nu știți la ce primejdii vă expuneți prin credința voastră în altcineva decât în Allah.
34) Adică pedeapsa.
35) Allah se adresează direct necredincioșilor din tribul Qurayș, spunându-le că pe cei din neamul 'Ad și din alte neamuri i-a înzestrat cu putere și cu averi mai mari decât ale lor.
36) Pedeapsa.

27. Noi am nimicit cetățile din jurul vostru(37) și am tâlcuit semnele în fel și chip, în nădejdea că ei se vor întoarce(38).

28. De ce nu i-au ajutat pe ei aceia pe care i-au luat ei, în locul lui Allah, ca zei ca să-i apropie(39). Însă ei i-au părăsit și aceasta a fost doar o minciună a lor și ceea ce ei au plăsmuit(40).

29. Și [adu-ți aminte] când am abătut Noi către tine(41) o ceată de djinni ca să asculte Coranul(42). Și când s-au adunat ei, au zis: "Ascultați cu luare-aminte!". Iar când s-a terminat(43), s-au întors la neamul lor ca îndemnători și prevenitori.

30. Și au zis ei: “O, neam al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă(44).

31. O, neam al nostru! Răspundeți celui care cheamă la Allah(45) și credeți în El, căci El vă va ierta din păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o osândă dureroasă!”

32. Acela care nu va răspunde celui care cheamă la Allah nu va scăpa de puterea [lui Allah] pe pământ și nu va avea ocrotitori în locul Lui(46). Aceia se află în rătăcire învederată.

33. Oare nu văd ei că Allah care a creat cerurile și pământul și nu a fost neputincios la facerea lor este în stare să-i aducă la viață pe morți? Ba da, El este cu putere peste toate!

37) Cum au fost locurile neamului Thamud, cetatea Sodomei, barajul Ma'rib etc.

38) De la necredința lor.

39) De Allah.

40) Despre faptul că ei le-ar putea fi mijlocitori la Allah.

41) O, Muhammed!

42) Se spune că în vreme ce se întorcea la At-Taif cu trei ani înainte de *higera*, un grup de djinni l-au auzit pe Muhammed recitând Coranul în timpul Rugăciunii de noapte și s-au convertit imediat la Islam.

43) A terminat de recitat versetele.

44) Islamul.

45) Profetului Muhammed.

34. Și în Ziua când vor fi aduși la Foc aceia care nu au crezut, [li se va zice lor]: "Oare nu este acesta adevărul?" Vor zice ei: "Ba da, pe Domnul nostru!" Va zice: "Gustați chinul pentru ceea ce ați tăgăduit!"

35. Deci rabdă, așa cum au răbdat cei statornici dintre trimiși[47] și nu cere să vină degrabă asupra lor[48]! Și în Ziua când vor vedea ce li se promite[49], atunci li se va părea că nu au rămas [pe pământ] decât un ceas dintr-o zi. Iată o vestire![50] Și oare cine să fie nimiciți, afară de neamul de nelegiuiți?

46) Care să-i izbăvească de pedeapsă.
47) Aceștia sunt în număr de cinci: Noe, Avraam, Moise, Isus și Muhammed.
48) Pedeapsa, fiindcă aceasta va veni la termenul hotărât.
49) Pedeapsa care li se promite.
50) Coranul.

 SURAT MUHAMMED[1]

(Medinită [95]; 38 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Acelora care nu cred și opresc de la calea lui Allah, El le va zădărnici faptele lor,

2. Iar acelora care cred și săvârșesc fapte bune și cred în ceea ce i-a fost trimis lui Muhammed - și acesta este Adevărul de la Domnul lor! -, El le va șterge faptele lor cele rele[2] și va îndrepta starea lor.

3. Aceasta[3] pentru că aceia care nu cred urmează deșertăciunea și pentru că aceia care cred urmează Adevărul [venind] de la Domnul lor. Astfel face Allah pilde pentru oameni.

4. Atunci când îi întâlniți [în luptă] pe aceia care nu cred, loviți gâturile lor, iar când îi slăbiți pe ei, legați-i strașnic în lanțuri![4] Apoi, fie îndurare, fie răscumpărare, până ce războiul se sfârșește. Astfel, iar de ar voi Allah, El s-ar răzbuna pe ei. Însă El vă încearcă pe unii prin alții[5]. Iar acelora care sunt uciși pe calea lui Allah[6] El nu le va lăsa faptele lor să fie în deșert.

5. El îi va călăuzi și va îndrepta starea lor

6. Și îi va face pe ei să intre în Raiul pe care El li l-a făcut cunoscut[7].

7. O, voi cei care credeți! Dacă voi veți face să triumfe cauza lui Allah, vă va sprijini și El pe voi și va întări picioarele voastre[8].

8. Iar aceia care nu cred vor avea parte de nenorocire și Allah va lăsa faptele lor să fie în deșert.

1) Sura poartă numele profetului Muhammed, care apare în versetul 2. Ea se mai numește și *Sura Luptei*.

2) În urma căinței lor (N.T,)

3) Cele menționate în cele două versete anterioare.

4) Pe cei care nu-i ucideți, luați-i captivi când îi învingeți!

5) Pentru a-i cunoaște pe cei care luptă și sunt statornici și a-i răsplăti pe ei și pentru a-i pedepsi pe necredincioși.

6) Martirilor.

7) În numeroase versete.

8) Prin victorie și prin moștenirea ținuturilor luate de la dușman.

9. Aceasta fiindcă ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah[9] şi, de aceea, El a zădărnicit faptele lor.

10. Oare nu au purces ei prin lume pentru ca să vadă cum a fost sfârşitul celor de dinainte de ei?[10] Allah i-a nimicit[11]. Şi asemenea [soartă] vor avea cei care nu cred[12].

11. Aceasta pentru că Allah este Ocrotitorul celor care cred şi pentru că aceia, care nu cred, nu au nici un ocrotitor.

12. Allah îi duce pe aceia care cred şi săvârşesc fapte bune în grădini pe sub care curg pâraie, în vreme ce aceia care nu cred se vor bucura [în această lume] şi vor mânca aşa cum mănâncă dobitoacele[13] şi Focul le va fi lor sălaş[14].

13. Şi câte cetăţi mai puternice decât cetatea ta[15], care te-a alungat, am făcut Noi să piară, fără să aibă ei nici un ajutor!

14. Oare acela care se ţine de o dovadă limpede [venită] de la Domnul său este ca acela căruia i s-a înfrumuseţat fapta sa rea[16] şi a urmat poftelor lor?

15. Iată descrierea Raiului care le-a fost făgăduit celor cu frică de Allah: în el sunt râuri cu apă care nu este stricată[17] şi râuri cu lapte al cărui gust nu se strică şi râuri de vin[18] spre plăcerea celor ce beau şi râuri de miere limpede. Şi vor avea în el din toate rodurile precum şi iertare de la Domnul lor. [Oare sunt ei] ca acela care va sălăşlui veşnic în Foc şi ca aceia cărora li se va da să bea apă clocotită, ce le va mărunţi intestinele?

9) Coranul.
10) Al neamurilor care nu au crezut în profeţii lor şi au respins propovăduirea lor?
11) Pe ei, împreună cu copiii lor şi cu averile lor.
12) Cei care îl socotesc pe Trimisul lui Allah mincinos.
13) Prin dobitoace se au în vedere ovinele, caprinele, bovinele şi cămilele.
14) Adăpost şi locuinţă după moarte.
15) Mekka.
16) De către Şeitan.
17) Fără miros urât.
18) Care nu provoacă dureri de cap şi ameţeală.

16. Şi printre ei[19] sunt unii care ascultă la tine, însă numai ce ies de la tine şi le zic ei acelora cărora li s-a dăruit cunoaşterea[20]: "Ce a spus el adineauri?" Aceştia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile[21] şi care au urmat poftelor lor[22].

17. Acelora care se află pe calea cea bună, El le sporeşte călăuzirea şi le dăruieşte lor evlavie.

18. Şi oare aşteaptă ei altceva decât Ceasul, să vină asupra lor pe neaşteptate? Semnele lui au şi venit! Şi cum să mai fie prevenirea lor, când va veni asupra lor?

19. Deci să ştii[23] că nu există altă divinitate afară de Allah şi cere iertare pentru păcatele tale şi pentru dreptcredincioşi şi dreptcredincioase! Allah cunoaşte umbletul vostru [pe pământ] şi odihna voastră[24].

20. Aceia care cred zic: "De-ar fi trimisă o Sură[25]!" Dar când este revelată o sură limpede, în care este pomenită lupta[26], îi vezi pe cei care au o boală[27] în inimile lor privind spre tine cu privirea aceluia care este leşinat, la apropierea morţii[28]. Dar mai potrivite ar fi pentru ei

21. Ascultarea şi vorba cuviincioasă. Apoi, când lucrul este hotărât[29], ar fi mai bine pentru ei dacă ar trudi pentru Allah[30].

22. Şi dacă vă întoarceţi voi[31], nu s-ar putea să semănaţi voi stricăciune pe pământ şi să rupeţi legăturile voastre de rudenie?[32]

19) Printre cei care nu cred.
20) Însoţitorilor Profetului.
21) Pentru că ele refuză să primească Adevărul.
22) Propriilor lor convingeri şi păreri.
23) O, Muhammed!
24) Allah cunoaşte totul despre voi, nu-I este nimic necunoscut.
25) Prin care să le poruncească să lupte împotriva necredincioşilor.
26) Împotriva idolatrilor.
27) Făţărnicie sau îndoială; este vorba de ipocriţi.
28) De teama întâlnirii cu duşmanul.
29) S-a hotărât lupta şi ea a început.
30) Sinceri.
31) Vă îndepărtaţi de la credinţă.
32) Aţi reveni la starea de scindare anterioară apariţiei Islamului care v-a unit şi v-a poruncit vouă să faceţi bine pe pământ şi să păstraţi legăturile de sânge.

23. Aceștia[33] sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut pe ei surzi și le-a orbit vederile lor.

24. Oare ei nu cugetă la Coran sau peste inimile lor sunt lacăte?[34]

25. Pe aceia care întorc spatele[35], după ce drumul cel drept li s-a arătat cu limpezime, îi ispitește Șeitan și-i înșeală[36].

26. Aceasta[37] pentru că ei[38] le zic acelora care pizmuiesc[39] ceea ce trimite Allah: "Noi voim să dăm ascultare la o parte a poruncilor voastre!"[40] Însă Allah cunoaște ceea ce tăinuiesc ei[41].

27. Și cum [va fi] când îi vor lua îngerii și-i vor lovi peste fețele și peste spatele lor?

28. Aceasta pentru că ei urmează ceea ce Îl mâniază pe Allah[42] și pizmuiesc ceea ce este mulțumire a Lui și, de aceea, El va face zadarnice faptele lor.

29. Ori își închipuie aceia care au boală[43] în inimile lor că Allah nu va scoate la iveală ura lor ascunsă?[44]

30. Dacă am voi Noi, ți i-am arăta ție și tu i-ai recunoaște pe ei după semnele lor[45]. Dar o să-i cunoști tu după tonul vorbei lor[46]. Iar Allah cunoaște faptele voastre.

31. Și vă vom încerca până ce îi vom cunoaște pe cei care luptă [pentru cauza lui Allah] dintre voi și pe cei statornici și vom încerca veștile despre voi[47].

33) Cei care nu cred și ipocriții.
34) Și nu mai ajunge la ele îndemnarea și nu mai pot să înțeleagă Coranul.
35) Se întorc la necredință.
36) Îi face pe ei să se dezică de credință.
37) Referire la renegarea lor (N.T,)
38) Ipocriții.
39) Iudeii din neamurile Quraydha și an-Nadir, care urăsc faptul că revelația i-a venit lui Muhammed.
40) Poruncile privind dușmănia față de Profet și ignorarea luptei alături de el.
41) Ceea ce le spun ei iudeilor în ascuns.
42) Prin faptul că au arătat supunere dușmanilor Săi.
43) Ipocrizia.
44) Dușmănia care speră ei să rămână ascunsă.
45) După semne cu care Noi îi însemnăm.
46) După vorbele lor neclare sau după cuvintele pe care le rostesc dinaintea ta din greșeală și care îți vor arăta adevărul lor.
47) Pentru a ști în ce măsură voi sunteți sinceri și devotați lui Allah.

32. Aceia care nu cred, împiedică de la calea lui Allah și se împotrivesc Trimisului, după ce li s-a arătat lor limpede calea cea dreaptă, nu-i vor pricinui lui Allah nimic rău și El va zădărnici faptele lor.(48)

33. O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!

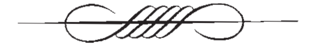
34. Pe aceia care nu cred și împiedică de la calea lui Allah, iar apoi mor fiind necredincioși, Allah nu-i va ierta(49).

35. Nu slăbiți(50) și nu chemați la pace(51), pentru că voi sunteți deasupra(52), căci Allah este alături de voi și nu vă va lăsa niciodată să pierdeți răsplata faptelor voastre!(53)

36. Iară viața pământească este numai joacă și glumă(54). Și de veți crede voi și de veți fi cu frică [de Allah], vă va dărui El răsplata voastră(55) și nu vă va cere bunurile voastre(56).

37. Și de vi le-ar cere El și v-ar stânjeni pe voi, ați fi voi zgârciți și El ar scoate la iveală răutățile voastre(57).

38. Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Allah(58). Și unii dintre voi sunt zgârciți(59), iar acela care este zgârcit este zgârcit numai spre paguba lui însuși. Allah este deajuns pentru Sine, iar voi sunteți săraci. Iar de vă veți întoarce(60), El vă va înlocui cu un alt neam și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă(61).

48) Prin care ei încearcă împiedicarea răspândirii Islamului.
49) Ci îi va pedepsi.
50) Nu slăbiți lupta împotriva acelora care vă atacă pe voi și încearcă să vă împiedice de la calea lui Allah.
51) La împăcare.
52) Sunteți învingători.
53) Fără să vă răsplătească faptele voastre.
54) Și dragostea pentru această viață nu trebuie să vă facă să renunțați la lupta sfântă și la evlavie.
55) Pentru credința și pentru evlavia voastră.
56) Ci numai Dania [*zakat*] ce vă este impusă.
57) Dușmănia voastră față de o religie care v-ar deposeda de bunurile voastre.
58) În lupta împotriva adversarilor Săi și pentru victoria religiei Sale.
59) Cu această cheltuială.
60) De la credința la care vă cheamă Muhammed.
61) Vă va nimici pe voi și va veni în urma voastră un alt neam, care va crede în Allah și se va călăuzi după orânduiala Lui și nu va fi zgârcit ca voi.

48 SURAT AL-FATH[1]

(Medinită [111]; 29 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Noi ți-am dat ție o biruință învederată[2],

2. Pentru ca Allah să-ți ierte păcatele[3] tale, cele care au fost și cele care vor veni, să-și împlinească binefacerea Sa asupra ta și să te călăuzească pe un drum drept.

3. Și pentru ca Allah să-ți dea un mare ajutor.

4. El este Cel care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu credință - și ale lui Allah sunt oștirile din ceruri și de pre pământ[4], iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*],

5. Pentru a-i face să intre pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase în grădini pe sub care curg pâraie și în care ei vor fi veșnic sălășluitori și pentru ca să le ierte păcatele lor cele rele. Și aceasta este pentru Allah o mare izbândă.

6. Și pentru ca să-i chinuiască pe cei fățarnici și pe cele fățarnice, pe politeiști și pe politeiste, care nutresc gând rău despre Allah. Asupra lor se va abate cercul răului[5]. Allah s-a mâniat împotriva lor, i-a blestemat și le-a pregătit lor Gheena. Și ce soartă rea!

7. Ale lui Allah sunt oștirile din ceruri și de pre pământ, iar Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

8. Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și prevenitor[6],

1) *"Sura Biruinței"*, numită astfel după versetul 2.

2) În anul 6 h., Profetul a încheiat la *Al-Hudaybiyya* un armistițiu cu păgânii de la Mekka. Acest armistițiu este calificat aici ca o "biruință răzvădită" și ca "un mare ajutor", pentru că el a condus la cucerirea Mekkăi.

3) Greșeli mici, socotite păcate, având în vedere poziția Profetului. Unii comentatori socotesc, însă, că este vorba de păcatele comunității.

4) Ajutoarele cu care se răzbună pe dușmanii săi.

5) Asupra lor se abat nenorocirile.

6) Martor pentru comunitatea ta, în legătură cu felul în care a răspuns propovăduirii tale, vestitor al Paradisului pentru cei care ți-au răspuns și prevenitor asupra Infernului pentru cei care ți se opun ție.

9. Pentru ca voi să credeți în Allah și în Trimisul Său și pentru ca să-l sprijiniți și să-l cinstiți [pe Profet] și să-L preamăriți dimineața și seara [pe Allah]![7]

10. Cei care fac jurământ de credință față de tine fac jurământ de credință față de Allah[8]; mâna lui Allah este deasupra mâinilor lor. Acela care calcă [jurământul] îl calcă numai în defavoarea lui, iar aceluia care-și ține legământul făcut lui Allah El îi va dărui răsplată mare.

11. Aceia dintre arabii beduini care au rămas în urmă[9] îți vor spune: "Am fost ocupați cu averile noastre și cu familiile noastre, deci roagă-te de iertare pentru noi!" Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor. Spune: "Cine poate ceva pentru voi la Allah, dacă vă voiește El un rău sau dacă vă voiește El un bine? Ba Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

12. Voi vă închipuiți că Trimisul și dreptcredincioșii nu se vor mai întoarce nicicând la familiile lor. Și aceasta a fost împodobită în inimile voastre[10]. Însă ați gândit voi gând rău și ați fost un neam pierdut".

13. Iar acela care nu crede în Allah și în Trimisul Său [să știe că] Noi am pregătit pentru necredincioși flăcările[11].

14. A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului. El iartă cui voiește El și îl pedepsește pe acela care voiește El. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

15. Cei care rămân de obicei în urmă vor zice atunci când voi purcedeți la prăzi[12] ca să le luați: "Lăsați-ne pe noi să vă urmăm!" Ei voiesc să schimbe cuvântul lui Allah[13]. Spune: "Voi nu ne veți urma! Așa a vestit Allah mai înainte!"[14] Dar ei vor zice: "Voi ne pizmuiți!" Însă ei nu au înțeles decât numai puțin.

7) În permanență pe Allah.

8) Jurământul de sub pomul de la *Al-Hudaybiyya* a fost făcut în anul 6 h., când tribul *Qurayș* i-a interzis Profetului pelerinajul, dar tratatul încheiat i-a deschis calea pentru cucerirea Mekkăi.

9) Beduinii pe care Șeitan i-a amăgit să nu-l însoțească pe Profet în campania sa de la *Al-Hudaybiyya.*

10) De către Șeitan care v-a făcut să credeți că așa este mai bine.

11) Infernul.

12) La *Khaybar.*

16. Spune arabilor beduini care rămân de obicei în urmă: "Voi sunteţi chemaţi împotriva[15] unui neam de oameni cu mare putere şi vă veţi lupta cu ei sau se vor supune ei. Şi dacă veţi asculta, vă va da Allah răsplată bună[16], iar dacă vă veţi întoarce aşa cum v-aţi mai întors şi mai înainte[17], vă va pedepsi El cu un chin dureros!"

17. Nu este nici un păcat pentru cel orb, nici pentru cel şchiop nu este păcat şi nici pentru cel bolnav nu este păcat[18]. Însă pe acela care ascultă de Allah şi de Trimisul Său îl va face El să intre în grădini pe sub care curg pâraie, în vreme ce pe acela care se întoarce îl pedepseşte El cu un chin dureros.

18. Allah a fost mulţumit de dreptcredincioşi, când ei au făcut legământ cu tine [acolo] sub pom [să moară în lupta pentru cucerirea Mekkăi][19]. El a ştiut ce a fost în inimile lor şi a făcut să pogoare asupra lor liniştea şi i-a răsplătit pe ei cu biruinţă apropiată[20],

13) Promisiunea lui Allah că prăzile de la *Khaybar* vor fi ale acelora care s-au aflat la *Al-Hudaybiyya.*

14) Înaintea întoarcerii Noastre.

15) Să luptaţi împotriva.

16) Prăzile în această lume şi Paradisul în Lumea de Apoi.

17) Când a avut loc incursiunea la *Al-Hudaybiyya.*

18) Infirmii şi bolnavii sunt scutiţi de participarea la lupta sfântă.

19) Legământul de credinţă pe care însoţitorii i l-au făcut lui Muhammed la *Al-Hudaybiyya* să lupte împotriva qurayşiţilor şi să nu fugă de luptă. Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!*-, atunci când a ajuns la Al-Hudaybiyya, l-a trimis pe Osman ben 'Affan la mekkani ca să le transmită cum că el a venit în pelerinajul mic (*'umra*) şi că nu voieşte război. Dar când Osman s-a dus la ei, l-au reţinut. La Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - a ajuns vestea că Osman a fost ucis. Atunci Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - i-a chemat pe oameni să jure că vor intra în Mekka, prin război, şi i-au jurat să-l sprijine până la moarte, şi acesta a fost jurământul. Când a ajuns la politeişti vestea despre aceasta, i-a cuprins spaima, l-au pus în libertate pe Osman şi au cerut pace de la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* -, urmând să vină în anul următor, să intre şi să rămână în Mekka trei zile. Acest jurământ a fost făcut sub un pom din Al-Hudaybiyya şi a fost numit "jurământul binecuvântat".

20) Armistiţiul de la *Al-Hudaybiyya.*

19. Ca și cu prăzi numeroase(21), pe care ei le vor aduna. Allah este Puternic [și] Înțelept [*'Aziz, Hakim*].

20. Allah v-a făgăduit vouă [alte] prăzi numeroase pe care voi le veți dobândi și a grăbit aceasta pentru voi(22). Și a îndepărtat El mâinile oamenilor de la voi, pentru ca să fie un semn pentru dreptcredincioși și pentru ca să vă călăuzească pe voi pe un drum drept.

21. Și alte [prăzi mai sunt] asupra cărora voi nu aveți putere, dar pe care Allah le-a cuprins(23), căci Allah este cu putere peste toate.

22. Și dacă aceia care nu cred ar fi luptat împotriva voastră, ar fi întors spatele și atunci nu ar mai fi aflat nici ocrotitor și nici ajutor.

23. [Aceasta este] Legea(24) lui Allah, care a fost și mai înainte și nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.

24. El este Cel care a îndepărtat mâinile lor de la voi și mâinile voastre de la ei, în Valea Mekkăi(25), după ce v-a dat vouă izbândă asupra lor. Și Allah vede bine ceea ce faceți voi.

25. Ei sunt aceia care nu au crezut și care v-au oprit pe voi de la Moscheea Al-Haram(26) și jertfa a fost împiedicată să ajungă la locul de junghiere. Dacă nu ar fi fost [în Mekka] bărbați credincioși și muieri credincioase, pe care voi nu-i cunoșteați și pe care voi ați fi putut să-i călcați în picioare(27), fără să știți, ați fi avut voi parte de păcat. Allah primește în îndurarea Sa pe cine voiește El. Și de ar fi fost ei despărțiți, i-am fi pedepsit Noi pe cei care nu credeau dintre ei cu chin dureros(28).

21) Prăzile de la *Khaybar*.

22) Prin prăzile de la *Khaybar*, obținute în anul 7 h., fără luptă.

23) Le-a pregătit pentru voi.

24) Rânduiala lui Allah.

25) Adică *Al-Hudaybiyya*, unde s-a încheiat armistițiul ce a prevenit vărsarea de sânge.

26) Moscheea cea oprită sau cea sacră – mare moschee din Mekka, numită „oprită" pentru că în curtea ei sunt interzise lupta, vânatul, tăierea pomilor și a ierbii.

27) Să-i ucideți.

28) La Mekka se aflau câțiva dreptcredincioși și câteva dreptcredincioase pe care musulmanii nu-i cunoșteau și care ar fi putut să fie uciși, dacă Allah le-ar fi permis atunci musulmanilor să cucerească Mekka, săvârșind astfel un păcat, fără să știe acest lucru. Dacă aceștia ar fi putut fi izolați de necredincioși, ca să nu fie uciși

26. Și când cei care nu credeau purtau în inimile lor furia[29] - furia neștiinței -, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra credincioșilor și i-a obligat pe ei la cuvântul evlaviei, pentru că ei au fost cei mai demni și mai vrednici de el. Allah este a toate știutor.

27. Allah o va face adevărată viziunea prin care El i-a vestit Trimisului Său cu tot adevărul: Veți intra în Moscheea cea Sfântă, cu voia lui Allah, în siguranță, cu părul ras și cu părul scurtat, fără să vă temeți[30]! Dar pentru că El știa ceea ce voi nu știați, a făcut El, înainte de aceasta, o biruință apropiată.

28. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu îndreptare și cu religia Adevărului[31] pentru ca să o facă să triumfe asupra întregii religii[32]. Și Allah este de ajuns ca Martor.

29. Muhammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei[33]. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se, căutând mila lui Allah și mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit acelora dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.

de musulmani, Allah le-ar fi îngăduit dreptcredincioșilor să lupte împotriva neamului *Qurayș* și să-i pedepsească pe membrii săi, pentru că a pus stăpânire pe ei mândria specifică perioadei ignoranței (*Al-Jahiliyya*) și le-au refuzat Trimisului și tovarășilor săi intrarea în Mekka. Dar Allah a pogorât liniștea și siguranța peste Trimis și dreptcredincioși și i-a îndemnat pe ei la evlavie și la dreptate, căci ei erau cei mai vrednici oameni de ele și Allah știa ce avea să urmeze curând după aceea, când musulmanii au cucerit Mekka și alte regiuni.

29) Furia generată de mândria apartenenței la un anumit trib, specifică perioadei anterioare apariției Islamului (*Al-Jahiliyya*).

30) Acest verset face referire la cucerirea Mekkăi, doi ani mai târziu.

31) Islamul.

32) Asupra tuturor celorlalte religii.

33) Cu dreptcredincioșii.

49 SURAT AL-HUJURAT[1]

(Medinită [100]; 18 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, voi cei care credeți! Nu o luați înaintea lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah![2] Allah este Cel care Aude Totul [și este] Atoateștiutor [*Sami', 'Alim*].

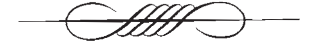
2. O, voi cei care credeți! Nu ridicați glasurile voastre peste glasul Profetului[3] și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi unii la alții[4], pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să băgați de seamă!

3. Aceia care coboară glasurile lor înaintea Trimisului lui Allah sunt aceia ale căror inimi le-a încercat[5] Allah pentru evlavie; ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare,

4. Aceia care te cheamă din afara odăilor tale[6], cei mai mulți dintre ei nu au judecată[7].

5. Dacă ar avea ei răbdare până ce tu ieși la ei, ar fi mai bine pentru ei. Însă Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

6. O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste, chibzuiți cu [mare] băgare de seamă[8], ca să nu pricinuiți rău unui neam, din neștiință, și să nu vă căiți pentru ceea ce ați făcut![9]

1) *"Sura Odăilor",* după versetul 4 în care apare acest cuvânt.
2) Să nu o luați înaintea Lui și a Profetului Său sau să încălcați poruncile lor!
3) Când vorbește el.
4) Ci vorbiți cu glas coborât, aproape în șoaptă.
5) Le-a ales și le-a curățat.
6) Chemându-te să ieși degrabă la ei.
7) *Motivul revelării*: S-a relatat că unii dintre arabii beduini, lipsiți de educație, au venit la odăile soțiilor Profetului - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și au pornit să-l strige: O, Muhammed, ieși până la noi! O, Muhammed, ieși până la noi! Atunci Allah a revelat acest verset.
8) Pentru a vă convinge de adevărul ei.
9) Allah le poruncește dreptcredincioșilor să nu accepte știrea venită de la cel nelegiuit, date fiind daunele și suferințele pe care aceasta le poate atrage, ca urmare a transmiterii de către unii dreptcredincioși a unor știri mincinoase. Ei trebuie să se convingă de adevărul știrii, pentru ca să nu regrete după aceea. *Motivul revelării:*

7. Şi să ştiţi că Trimisul lui Allah este printre voi. Dacă el v-ar da ascultare vouă în multe lucruri(10), aţi cădea voi în păcat, însă Allah v-a făcut pe voi să iubiţi credinţa şi a împodobit-o cu inimile voastre şi v-a făcut pe voi să urâţi necredinţa, ticăloşia şi nesupunerea. Aceştia sunt cei care urmează calea cea dreaptă -

8. Un har de la Allah şi o îndurare. Iar Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*].

9. Şi dacă două cete de dreptcredincioşi se ceartă între ele, voi împăcaţi-le! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptaţi împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la porunca lui Allah, iar când se întoarce(11), atunci împăcaţi-le pe ele cu dreptate şi fiţi nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubeşte pe cei drepţi.

10. Dreptcredincioşii sunt fraţi. Deci împăcaţi-i pe cei doi fraţi ai voştri şi fiţi cu frică de Allah! Poate că veţi afla îndurare!

11. O, voi cei care credeţi! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici muierile [să nu râdă] de alte muieri, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărâţi şi nu vă batjocoriţi cu porecle unii pe alţii. Ce rău este numele urât şi ruşinos, după credinţă!(12) Iar cei care nu se căiesc(13), aceia sunt nelegiuiţi.

12. O, voi cei care credeţi! Feriţi-vă cu străşnicie de bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat(14)! Nu vă iscodiţi şi nu vă ponegriţi unii pe alţii! Oare voieşte vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort?(15) [Nu!] Voi aţi urât aceasta! Şi fiţi cu frică de Allah, fiindcă Allah este Iertător şi Îndurător [*Tawwab, Rahim*].

S-a relatat că Profetul - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* - l-a trimis pe Al-Walid ben 'Uqba la Al-Harith ben Dirar, şeful unui trib beduin, pentru a lua de la el Dania (*Zakat*) pe care o adunase de la neamul său. Şi când a venit şi s-a apropiat de ei, Al-Walid s-a speriat şi a fugit înapoi la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* -, zicându-i lui: O, Trimis al lui Allah! Ei s-au lepădat de credinţă şi refuză să mai dea Dania! Unii companioni s-au gândit să se ducă la ei şi să lupte împotriva lor, însă Allah a revelat acest verset.

10) Dacă ar accepta părerile voastre şi ar acţiona după ele.

11) Din rătăcirea lui de la porunca lui Allah.

12) Nu mai este permis să fie calificaţi cu epitete urâte cei care au adoptat credinţa.

13) Pentru că au râs de alţii sau i-au ponegrit.

14) Bănuielile şi gândurile rele despre cineva, fără dovezi.

15) Ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mâncarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească.

13. O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o muiere și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor [*'Alim, Khabir*].

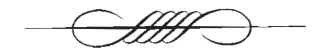
14. Au zis arabii beduini[16]: "Noi credem!"[17] Spune: "Voi nu credeți![18] Ci ziceți: "Noi suntem supuși!", fiindcă nu a intrat credința încă în inimile voastre! Și de veți arăta ascultare lui Allah și Trimisului Său, voi nu veți pierde nimic din faptele voastre!" Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

15. Dreptcredincioși sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe calea lui Allah[19]. Aceștia sunt cei sinceri.

16. Spune[20]: "Oare voiți să-I vorbiți lui Allah despre credința voastră, când Allah știe ce este în ceruri și ce este pre pământ și când Allah este a toate știutor?"

17. Ei[21] îți amintesc că ți-au făcut cinste îmbrățișând Islamul. Spune: "Nu-mi faceți nici o cinste cu Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți adevărați!"[22]

18. Allah știe Necunoscutul din ceruri și de pre pământ și Allah vede bine ceea ce faceți voi.

16) Despre care a fost vorba la începutul surei.
17) În Allah și în Trimisul Său.
18) Întrucât credința înseamnă vorbă și faptă.
19) Împotriva necredincioșilor.
20) Acestor arabi beduini care pretind că ei cred, fără să fi luat parte la luptă.
21) Ibn Abbas a spus: Cei din tribul Asad care au venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - i-au zis lui: "O, Trimis al lui Allah! Noi am primit Islamul. Arabii beduini au luptat împotriva ta, pe când noi nu ne-am luptat cu tine". Și au început să se laude arătându-i bunăvoință și atunci a fost revelat acest verset nobil.
22) În ceea ce spuneți.

 SURAT QAF[1]

(Mekkană [34]; 45 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. *Qaf*. Pe Coranul cel glorios!

2. Însă ei se miră că le vine ca prevenitor unul dintre ei și cei necredincioși zic: "Acesta este lucru ciudat!

3. Oare după ce am murit noi și ne-am făcut țărână [vom mai fi noi readuși la viață]? Aceasta este o întoarcere depărtată!"

4. Noi știm ce mistuie pământul din ei. Noi avem o carte păstrătoare[2].

5. Însă ei au socotit Adevărul[3] drept minciună, când a venit la ei. Și ei sunt într-o stare încurcată.

6. Oare nu se uită ei[4] spre cerul de deasupra lor cum l-am înălțat Noi[5] și l-am înfrumusețat[6] și cum nu are el nici un fel de crăpături?

7. Iar pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintiți și am făcut să crească pe el din fiecare soi minunat,

8. Spre dovadă și îndemnare pentru fiecare rob care se căiește.

9. Și Noi trimitem din cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini[7] și grâne pentru seceriș.

10. Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduiți unii peste alții,

11. Ca hrană pentru robi. Și cu ea[8] Noi dăm viață unui ținut mort[9]. Astfel va fi și ieșirea [din morminte].

1) *"Sura Qaf"*, numită astfel după prima literă de la începutul primului verset. Pentru aceste litere, vezi 2 : 1.

2) În care sunt păstrate toate lucrurile sau tablele păstrate.

3) Coranul și proorocirea lui Muhammed.

4) Aceia care tăgăduiesc învierea.

5) Fără nici un fel de stâlpi pe care să se sprijine.

6) Cu stelele.

7) De pomi fructiferi.

8) Cu această apă.

9) Un pământ arid.

12. Înainte de ei[10], au învinuit de minciună neamul lui Noe, locuitorii din *ar-Rass, Thamud*[11],

13. *'Ad*[12], Faraon, frații lui *Lot*,

14. Locuitorii din *Al-Ayka* și neamul lui *Tubba'*[13]. Toți[14] i-au învinuit pe trimiși de minciună și amenințarea Mea s-a adeverit.

15. Oare am ostenit Noi la creația cea dintâi? Însă ei sunt în îndoială cu privire la o nouă creație[15].

16. Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său[16], căci Noi suntem mai aproape de el decât vâna gâtului,

17. Când cei doi primitori[17] primesc, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga,

18. Și el nu va rosti nici un cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie][18].

19. Și vine agonia morții cu adevărat: "Aceasta este cea de care tu te-ai ferit!"

20. Se va sufla în trâmbiță[19]: Aceasta este Ziua amenințării[20].

21. Și va veni fiecare suflet împreună cu un mânător[21] și un martor.

22. "Tu ai fost nepăsător față de aceasta. Și Noi am îndepărtat vălul tău[22] și privirea ta este astăzi pătrunzătoare"

10) Înainte de neamul *Qurayș*.
11) Neamul lui *Salih*.
12) Neamul lui *Hud*.
13) Titlu purtat de regii regatului sud-arabic *Himyar*, în secolele IV-V e.n. Vezi și 44 : 37.
14) Toate neamurile acestea.
15) Ei recunosc prima creație, dar sunt în îndoială cu privire la readucerea lor la viață, după moarte.
16) Și ce îi trece prin minte.
17) Cei doi îngeri care stau în dreapta și în stânga omului.
18) Un înger care înregistrează vorbele și faptele sale.
19) Vestindu-se Învierea.
20) Ziua în care se va împlini amenințarea.
21) Care-l conduce în fața lui Allah.
22) Pentru a înțelege lucrurile în adevărul lor; Allah se adresează păcătosului.

23. Și însoțitorul[23] său va zice: "Iată ce se află la mine pregătit!"

24. Aruncați[24] în Gheena pe tot necredinciosul îndârjit,

25. Care împiedică binele[25], nelegiuit[26] și bănuitor[27],

26. Care a așezat alături de Allah și un alt dumnezeu![28]. Aruncați-l pe el la chinul cel aspru!"

27. Însoțitorul său[29] va zice: "Doamne, eu nu l-am oropsit, ci el s-a aflat în rătăcire adâncă!".

28. El[30] le va zice: "Nu vă certați în fața Mea! Eu v-am trimis amenințarea mai înainte![31]

29. La Mine vorba nu se schimbă și Eu nu sunt nedrept cu robii!"

30. În Ziua aceea, îi vom zice Gheenei: "Te-ai umplut?" Iar ea va răspunde: "Mai sunt încă [de venit]?"

31. Și va fi Raiul adus aproape de cei care se tem [de Allah].

32. "Aceasta[32] este ceea ce s-a făgăduit fiecărui om care se căiește, păzitor al legământului,

33. Care a fost cu teamă de Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], fără ca el să-L vadă, și care a venit [către El] cu inima plină de căință.

34. Intrați în el[33] cu pace! " Aceasta este Ziua veșniciei![34]

35. În el vor avea tot ceea ce vor voi. Și la Noi este și mai mult[35].

23) Îngerul care i-a însemnat vorbele și faptele în timpul vieții.
24) Allah se adresează celor doi îngeri.
25) Binele total, care este Islamul.
26) Față de oameni.
27) Care are îndoieli în privința lui Allah și a religiei Sale.
28) Pe care l-a adorat.
29) Aici este vorba de diavolul care l-a însoțit în timpul vieții.
30) Allah.
31) V-am spus în timpul vieții ce pedeapsă vă așteaptă în Viața de Apoi, dacă nu credeți.
32) Răsplata aceasta.
33) În Paradis.
34) Ziua în care Allah vă anunță Viața cea veșnică.
35) Decât și-ar putea ei închipui.

36. Și câte neamuri am nimicit Noi mai înainte de ei(36), care erau și mai puternice decât ei. Și au purces ei prin țară, [căutând]. Oare este vreo scăpare?(37)

37. Întru aceasta(38) este o îndemnare pentru cel care are inimă sau ascultă și este martor.

38. Am creat Noi cerurile și pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!(39)

39. Deci rabdă ceea ce spun ei(40) și preamărește-L cu laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul soarelui și înainte de asfințit;

40. Și în timpul unei părți din noapte laudă-L pe El!(41) Și după prosternări [Rugăciuni]!

41. Și ascultă în Ziua în care cel care cheamă(42) va chema dintr-un loc apropiat,

42. În Ziua când vor auzi strigătul(43) cu adevărat! Aceasta va fi Ziua ieșirii [din morminte].

43. Noi dăm viață și dăm moarte și la Noi va fi întoarcerea(44),

44. În Ziua când se va crăpa pământul [lăsându-i] pe ei [să iasă] grăbiți! Aceasta este o adunare ușoară pentru Noi.

45. Noi știm bine ce spun ei(45). Tu nu ești pus siluitor peste ei. Și îndeamnă-l prin Coran pe acela care se teme de amenințarea Mea!

36) De neamul *Qurayș*.

37) Nu au găsit ei nici o cale pentru a scăpa de pedeapsa lui Allah.

38) În nimicirea neamurilor anterioare.

39) Acest pasaj este și un răspuns dat evreilor și creștinilor în ale căror cărți se spune că în Ziua a șaptea Dumnezeu s-a odihnit.

40) Tăgăduirea de către necredincioși a Învierii, a unicității lui Allah și a Profetului.

41) Adică în timpul tuturor rugăciunilor din cursul zilei.

42) Îngerul Israfil care va sufla în trâmbiță a doua oară, pentru a-i chema pe oameni să iasă din morminte și să se adune pentru judecată.

43) Cel de al doilea sunet al trâmbiței.

44) La Noi se află soarta tuturor.

45) Idolatrii din Mekka.

51 SURAT ADH-DHARIYAT[1]

(Mekkană [67]; 60 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cele care risipesc, împrăștiind[2]
2. Și pe cele care poartă povară[3]
3. Și pe cele care lunecă ușor[4]
4. Și pe cele care împart după poruncă![5]
5. Ceea ce vi se promite este adevărat,
6. Iar răsplata este hotărâtă![6]
7. Pe cerul cel bine întocmit!
8. Voi vă aflați în vorbă învrăjbită[7],
9. Prin care este ținut departe de el[8] cel care a fost îndepărtat[9].
10. Să fie blestemați mincinoșii[10]
11. Care stau nepăsători într-un potop![11]
12. Ei întreabă: "Când va fi Ziua Judecății?"[12]
13. În Ziua aceea, ei vor fi încercați prin Foc!
14. "Gustați încercarea voastră! Aceasta este ceea ce voi ați căutat să grăbiți!"

1) *"Cele care risipesc"*, după acest cuvânt care apare în primul verset.
2) Pe vânturile care risipesc praful.
3) Pe norii care poartă apa cea grea.
4) Pe corăbiile care plutesc ușor.
5) Acest mod de a jura și de a lua martori este propriu surelor de la începutul revelației.
6) Adică răsplata pentru faptele cele bune și cele rele va veni cu certitudine.
7) În legătură cu Profetul și Coranul.
8) De adevărul limpede, de Coran sau de Profet.
9) De către diavol.
10) Cei care se călăuzesc după bănuieli și nu iau în seamă dovezile certe.
11) Copleșiți de ignoranță și nepăsători.
12) Îl întreabă pe Profet când va fi Ziua Judecății și răsplății.

15. Cei ce se tem [de Allah] vor fi în grădini și [printre] izvoare,

16. Primind ceea ce le dăruiește Domnul lor; înainte de aceasta ei doară au fost de bine făcători;

17. Ei nu dormeau decât puțin în timpul nopții(13),

18. Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau de iertare(14)

19. Și în averea lor se afla un drept pentru cerșetor și pentru cel nevoiaș.

20. Pe pământ se află semne(15) pentru cei care cred cu putere,

21. Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?

22. Și în cer(16) se află înzestrarea voastră și ceea ce vi se făgăduiește(17).

23. Pe Stăpânul cerului și al pământului! Aceasta(18) este la fel de adevărat precum aceea că voi puteți vorbi!

24. Oare nu a ajuns la tine istoria despre oaspeții cei cinstiți ai lui Avraam?(19)

25. Când au intrat la el și au zis "Pace!", iar el le-a zis lor "Pace, oameni necunoscuți!"

26. Apoi s-a dus el pe furiș la familia lui și a adus un vițel gras.

27. Și l-a apropiat de ei, zicând: "Voi nu mâncați?"

28. Și l-a cuprins pe el frica, însă ei i-au zis: "Nu te teme!" Și i-au vestit lui [nașterea] unui fecior înțelept(20).

29. S-a apropiat muierea lui, văicărindu-se, lovindu-și obrajii și a zis: "[Eu sunt] o babă stearpă..."(21)

13) Ei au stat de veghe cea mai mare parte din noapte, în rugăciuni.
14) Pentru păcatele lor.
15) Dovezi ale atotputerniciei și unicității lui Allah.
16) În ploaia care coboară din cer.
17) Pedeapsa care vi se făgăduiește (vouă mekkanilor).
18) Cele menționate despre semne și despre înzestrare.
19) Îngerii care au venit la el cu înfățișarea de oameni.
20) Acesta avea să fie Isaac.
21) O bătrână stearpă ca mine poate să aducă pe lume vreun copil?

30. Dar ei au zis: "Așa a grăit Domnul tău și El este Înțelept [și] Atoateștiutor [*Al-Hakim, Al-'Alim*]".

31. A zis(22): "Și ce v-a adus pe voi, trimișilor?"

32. Au răspuns ei: "Noi am fost trimiși la un neam de nelegiuiți(23),

33. Ca să aruncăm asupra lor pietre de lut,

34. Însemnate de Domnul tău pentru nelegiuiți!"

35. Și i-am scos Noi din ea(24) pe aceia care erau credincioși,

36. Dar nu am găsit printre ei decât o singură casă de supuși(25),

37. Și am lăsat Noi în ea(26) un semn pentru aceia care se tem de chinul cel dureros.

38. [Și a fost un semn] și în Moise(27), când l-am trimis Noi cu o dovadă limpede la Faraon.

39. Însă [acesta] s-a întors cu căpeteniile sale și a zis: "Un vrăjitor sau un nebun!"

40. Și l-am apucat Noi împreună cu oștenii lui și l-am aruncat în mare, căci a fost el vinovat.

41. [Și a fost un semn] și în *'Ad*(28), când am trimis la ei vântul nerodnic(29),

42. Care nu a lăsat nici un lucru peste care s-a abătut, fără să nu-l fi făcut asemenea pulberii.

43. Și în *Thamud*(30) când li s-a zis lor(31): "Bucurați-vă voi până la o vreme!"

22) Avraam.
23) La neamul lui *Lot*.
24) Din cetate.
25) Familia lui *Lot*.
26) Am lăsat în cetate un semn că locuitorii ei au fost nimiciți.
27) Am făcut un semn și din povestea lui Moise.
28) Am făcut un semn și din nimicirea neamului *'Ad*.
29) Fără ploaie, pustiitor.
30) Am făcut semn și din pedeapsa care a lovit neamul *Thamud*.
31) După ce au junghiat cămila.

44. Şi s-au împotrivit ei cu îndârjire poruncii Domnului lor şi i-a lovit pe ei trăsnetul[32], pe când ei priveau[33].

45. Şi n-au mai fost ei în stare să se ridice şi nu au fost de nimeni ajutaţi.

46. Şi în neamul lui Noe[34], mai înainte, căci şi ei au fost un neam de spurcaţi.

47. Iar cerul l-am înălţat cu puterea Noastră şi Noi îl lărgim.

48. Iar pământul l-am întins şi ce frumos l-am netezit!

49. Şi din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veţi lăsa îndemnaţi!

50. Deci fugiţi voi la Allah![35] Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.

51. Şi nu aşezaţi lângă Allah un alt dumnezeu! Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.

52. Tot astfel nu a venit la cei de dinainte de ei nici un trimis fără ca ei să nu zică: "Este un vrăjitor sau un nebun!"

53. Oare şi-au lăsat ei această moştenire unii altora?[36] Ba ei sunt mai degrabă un neam de ticăloşi.

54. Deci întoarce-te de la ei[37] şi nu vei fi tu osândit!

55. Şi îndeamnă, căci îndemnarea le este spre folos dreptcredincioşilor!

56. Eu nu i-am creat pe djinni şi oameni decât pentru ca ei să Mă adore.

57. Eu nu voiesc de la ei întreţinere şi nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.

32) Orice pedeapsă care nimiceşte venind pe neaşteptate.
33) La el, căci i-a lovit în timpul zilei.
34) Am făcut un semn şi din neamul lui Noe, pe care l-am nimicit.
35) Fugiţi de pedeapsa Lui la îndurarea Lui, prin credinţa în El şi urmarea poruncii Sale.
36) Oare au moştenit unii de la alţii aceste vorbe?
37) Fără să te cerţi cu ei şi fără să le răspunzi prin rău.

58. Ci Allah este Întreținătorul [*Ar-Razzaq*], Stăpânul puterii, Cel Statornic [*Al-Matin*].

59. Aceia care sunt nedrepți[38] au o parte [de pedeapsă] asemănătoare cu partea tovarășilor lor. Și să nu-Mi ceară ei să Mă grăbesc!

60. Și vai celor care nu cred în Ziua lor[39], cu care sunt amenințați![40]

38) Necredincioșii de la Mekka.
39) În Ziua Învierii.
40) În care Allah îi amenință că îi va pedepsi.

 SURAT AT-TUR[1]

(Mekkană [96]; 49 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe *At-Tur!*

2. Și pe Cartea scrisă

3. Pe un pergament întins!

4. Și pe Casa cea locuită[2]

5. Și pe bolta cea înaltă!

6. Și pe marea cea aprinsă!

7. Osânda Domnului tău va veni!

8. Nimeni nu o va putea împiedica,

9. În Ziua în care cerul se va învolbura într-un vârtej

10. Și munții se vor urni din loc.

11. Vai în Ziua aceea pentru cei care învinuiesc de minciună

12. Și care se joacă cu vorbe ușoare![3]

13. În Ziua aceea vor fi ei împinși în Gheena, cu neîndurare:

14. "Acesta este Focul pe care voi l-ați luat drept minciună.

15. Oare aceasta este vrăjitorie sau voi nu vedeți?[4]

16. Ardeți în el și răbdați sau nu răbdați, căci e totuna pentru voi; căci voi veți fi răsplătiți pentru ceea ce faceți!"

17. Iar cei cuvioși vor fi în Grădini și la plăcere,

18. Bucurându-se de ceea ce le-a dat Domnul lor. Și Domnul lor îi va apăra de pedeapsa Iadului.

19. [Și li se va zice]: "Mâncați și beți în pace pentru ceea ce ați făcut[5],

1) Muntele din Sinai, lângă care Allah i-a vorbit lui Moise. Sura poartă acest nume după muntele respectiv, care este pomenit în primul verset.

2) După o altă interpretare, ar fi vorba de *Al-Kaaba*.

3) Care își bat joc de versetele lui Allah și semnele Sale.

4) Așa cum ați văzut în lumea pământească?

5) În viața pământească.

20. Întinși pe paturi rânduite!” Și Noi le vom da ca soațe hurii cu ochii mari.

21. Aceia care cred și pe care scoborâtorii lor îi urmează în credință, pe aceia îi vom face să fie laolaltă cu scoborâtorii lor(6) și nu le vom micșora întru nimic faptele lor(7). Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit(8).

22. Și le vom dărui lor spre întreținere fructe și carne, după cum vor pofti.

23. Și acolo își vor întinde ei o cupă(9) unul altuia, în care nu este greșeală și nici păcat.

24. Și se vor plimba printre ei pentru a-i servi feciori ca niște mărgăritare bine păstrate.

25. Iar ei se vor întoarce unul către altul, întrebându-se.

26. Și vor zice: "Înainte, noi am trăit în mijlocul neamului nostru, temători,

27. Însă Allah S-a îndurat de noi și ne-a apărat de chinul vântului fierbinte(10),

28. Pentru că noi L-am chemat(11) și mai înainte, căci El este Cel Milostiv, Îndurător [*Al-Barr, Ar-Rahim*]".

29. Deci îndeamnă(12), căci, prin îndurarea Domnului tău, tu nu ești un ghicitor(13) și nici un nebun!

30. Sau spun ei: "[Acesta este] un poet! Noi așteptăm [să-l lovească] pe el soarta amenințătoare".

31. Spune: "Așteptați, dar voi fi și eu împreună cu voi printre cei care așteaptă!"(14)

32. Oare, le poruncesc mințile lor aceasta? Ba ei sunt un neam de îndărătnici!

6) În grădinile Paradisului.
7) Răsplata pentru faptele săvârșite de ei.
8) Fiecare va fi pedepsit după faptele pe care le-a săvârșit.
9) Vor trece cupele pline de vin de la unul la altul.
10) Pedeapsa Focului.
11) L-am adorat.
12) Transmițând, o, Muhammed, celor la care ai fost trimis.
13) Care pretinde că ar ști necunoscutul.
14) Până ce va veni hotărârea lui Allah și pedeapsa Lui.

33. Sau zic ei: "El l-a născocit!" Ba nu, dar ei nu vor să creadă.

34. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc ei adevăr![15]

35. Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?

36. Sau au creat ei cerurile și pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!

37. Sau sunt ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?

38. Sau au ei o scară de pe care ascultă? Să vină cei care ascultă dintre ei cu o dovadă limpede!

39. Sau are El copile[16], iar voi aveți fii?

40. Sau le ceri tu o răsplată[17], încât ei sunt împovărați de grea datorie?

41. Sau știu ei Necunoscutul pentru ca să-l pomenească în scris?

42. Sau caută ei un vicleșug? Însă cei care nu cred sunt victime ale propriului lor vicleșug.

43. Sau au ei un alt dumnezeu decât Allah? Allah Preaslăvitul este mai presus de ceea ce Îi asociază Lui!

44. Și dacă văd ei bucăți de cer căzând, atunci zic: "[Aceștia sunt] nori îngrămădiți"[18].

45. Lasă-i pe ei, până ce vor întâlni Ziua lor, când ei vor fi trăsniți,

46. Ziua în care vicleșugul lor nu le va fi de nici un folos și în care nu vor fi ei ajutați!

47. Cei care au fost nedrepți vor avea parte de un chin, pe lângă aceasta[19], dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

48. Așteaptă cu răbdare judecata Domnului tău, căci tu ești sub ochii Noștri! Și laudă mărirea Domnului tău, când te scoli[20],

49. Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul stelelor![21]

15) Dacă au ei dreptate în ceea ce pretind.

16) Referire la pretenția necredincioșilor că îngerii ar fi fiicele lui Allah.

17) În schimbul mesajului pe care li-l transmiți?

18) Acesta este răspunsul dat politeiștilor din Qurayș care cereau grăbirea pedepsei și minuni.

19) În afară de pedeapsa din Ziua Învierii.

20) Din somn și la orice ridicare pentru a pleca.

21) Stingerea luminii lor, la ivirea dimineții.

 SURAT AN-NAJM[1]

(Mekkană [23]; 62 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe steaua care apune!

2. Tovarășul vostru[2] nu este rătăcit, nici nu este pe un drum greșit!

3. Nu rostește nimic după pofta lui![3]

4. El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă[4].

5. L-a învățat pe el cel cu puteri deosebite[5],

6. Stăpânul înțelepciunii care i s-a arătat cu înfățișarea sa adevărată[6],

7. Când se afla în zarea cea mai înaltă[7].

8. Apoi s-a apropiat și a coborât mai jos[8],

9. Încât s-a aflat la două bătăi de arc[9] sau chiar mai aproape.

10. Și i-a revelat Robului Său ceea ce i-a fost revelat[10].

11. Inima nu a mințit în ceea ce a văzut.

12. Oare vă îndoiți de ceea ce a văzut?[11]

13. L-a mai văzut el la o altă coborâre[12],

14. La *Sidrat al-Muntaha*[13],

1) *"Steaua"* - nume primit după acest cuvânt din primul verset.

2) Muhammed. Primele versete din această sură se referă la călătoria nocturnă (*'isra'*) a Profetului Muhammed și se adresează neamului Qurayș.

3) În acest Coran.

4) De către Allah.

5) Pe arhanghelul Gavriil.

6) Îngerească.

7) A cerului.

8) Îngerul Gavriil a coborât mai jos, apropiindu-se de Profet.

9) Sau distanța de două arcuri, adică de doi coți, după o altă interpretare metaforă folosită pentru a indica distanța foarte mică dintre două locuri.

10) Ce i-a transmis Allah îngerului.

11) De faptul că l-a văzut pe înger?

12) A îngerului.

13) În traducere, „lotusul sau jujubierul de la capăt" un pom din al șaptelea cer.

15. Lângă care se află grădina Adăpostului[14],

16. Când îi vine lotusului[15] ce-i vine[16].

17. Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe.

18. El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său[17].

19. Ați văzut voi[18] pe *Al-Lat* și pe *Al-'Uzza*

20. Și pe alta, pe *Manat*[19], cea de a treia?

21. Oare voi aveți băiat și El are copilă?

22. Aceasta este, așadar, o împărțire nedreaptă!

23. Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nici o putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.

24. Oare are omul ceea ce poftește?[20]

25. Dar ale lui Allah sunt Viața de Apoi și viața cea dintâi.

26. Și câți îngeri sunt în ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui voiește El și cui Îi place!

27. Cei care nu cred în Viața de Apoi îi cheamă pe îngeri cu nume de muieri.

28. Însă ei nu au știință despre aceasta. Ei nu urmează decât bănuiala, însă bănuiala nu este de nici un folos față de Adevăr[21].

14) În care erau adăpostite sufletele celor apropiați.

15) Sau jujubierul.

16) Cei vine la acest lotus din marile porunci divine cum ar fi scrierea destinelor, creația și toate ce se întâmplă în ceruri și pe pământ.

17) Referire probabil la apariția arhanghelului Gavriil cu înfățișarea sa adevărată.

18) Spune-Mi!

19) Cei trei idoli erau adorați, primul la *At-Ta'if*, al doilea la *Nakhla*, iar al treilea la *Sayf al Bahr*, pe litoralul Mării Roșii, cam în dreptul orașului Medina! Dar cele trei zeități erau venerate și la sanctuarul de la Mekka, anterior apariției Islamului.

20) Nu are ce poftește!

21) Nu poate înlocui Adevărul.

29. Așadar, îndepărtează-te de acela care se întoarce de la îndemnarea Noastră și care nu voiește decât viața pământească!

30. Aceasta este știința la care ajung ei[22]. Însă Domnul tău îi știe mai bine pe aceia care rătăcesc de la calea Sa și El îi știe mai bine pe aceia care sunt drept călăuziți.

31. Ale lui Allah sunt cele din ceruri și cele de pre pământ, pentru ca să-i răsplătească pe cei care au săvârșit rău după ceea ce au făcut și să-i răsplătească pe cei care au împlinit bine cu cea mai bună[23].

32. Aceia care se feresc de păcatele mari și de faptele cele rușinoase, afară de micile greșeli, [să știe că] Domnul tău este darnic la iertare. El vă cunoaște cel mai bine, fiindcă El v-a creat pe voi din pământ[24], precum și atunci când ați fost plămădiți în pântecele mamelor voastre. Așadar, nu vă lăudați cu curățenia sufletelor voastre, fiindcă El îi știe mai bine pe cei care sunt cu teamă [de El]!

33. Îl vezi pe acela care se întoarce[25]

34. Și dă cu zgârcenie, iar apoi nu mai dă deloc?

35. Oare are el știința Necunoscutului și poate el vedea?[26]

36. Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise

37. Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite]

38. Că nici un suflet nu va purta povara altuia[27]

22) Ei nu știu mai mult decât lumea pământească.

23) Cu cea mai bună răsplată, care este Paradisul.

24) Referire la crearea lui Adam.

25) S-a relatat că Al-Walid ben al-Mughira, care stătea cu Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și asculta sfaturile sale și că inima lui a fost mișcată de ceea ce a auzit, încât a fost pe punctul să se convertească la Islam. Dar un bărbat dintre politeiști l-a dojenit pe el, zicându-i: Îi părăsești pe părinții tăi și îi socotești pe ei rătăciți și ai pretenția că ei se află în Foc? Al-Walid i-a răspuns atunci: Mi-a fost teamă de pedeapsa lui Allah! Atunci bărbatul acela i-a promis că va suporta în locul lui pedeapsa lui Allah, dacă îi va da ceva bani și se va întoarce la politeism. Al-Walid i-a dat o parte din bani, dar după aceea a devenit zgârcit și nu i-a mai dat restul. Atunci, Allah a revelat acest verset și următorul.

26) Necunoscutul?

27) Fiecare suflet va purta păcatele sale și va răspunde pentru ele.

39. Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit[28]

40. Și că agoniseala lui se va vedea[29],

41. Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?

42. Și că la Domnul tău este întoarcerea[30],

43. Și că El face să râdă și face să plângă[31],

44. Și că El dă moartea și El dă viața

45. Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușa -,

46. Dintr-o picătură, când ea este vărsată?

47. Și că a Lui este și cealaltă creație[32]

48. Și că El îmbogățește și îndestulează?[33]

49. Și că El este stăpânul stelei *aș-Și'ra*[34]

50. Și că El a făcut să piară *'Ad*[35] cel vechi

51. Și *Thamud*[36] și nu a lăsat să rămână nimic,

52. Ca și neamul lui Noe, mai înainte, fiindcă ei erau mai nelegiuiți și mai crânceni,

53. Și cetățile [răsturnate] le-a nimicit[37]

54. Și le-a acoperit cu ceea ce le-a acoperit?[38]

55. Și de care dintre binefacerile Domnului tău te îndoiești?

28) Va fi răsplătit numai pentru faptele sale.
29) În Ziua Judecății.
30) În Ziua de Apoi, pentru răsplată.
31) Pe cine voiește El, sau îi face să se bucure pe oaspeții Paradisului și îi face să fie triști pe oaspeții Infernului.
32) Readucerea la viață, după moarte.
33) Pe cine voiește El.
34) Probabil astrul Sirius, care era adorat de unii păgâni (tribul *Khuza'a*) în perioada preislamică (*Al-Jahiliyya*).
35) Neamul profetului *Hud*.
36) Neamul profetului *Salih*.
37) Cetățile neamului lui *Lot*, pe care le-a răsturnat, nimicindu-le.
38) Le-a lovit pe ele cu pedeapsa cunoscută.

56. Acesta este un prevenitor[39] dintre prevenitorii cei vechi.
57. Se apropie cea care este aproape,
58. Nimeni, afară de Allah, nu o poate da la iveală[40].
59. Oare vă mirați voi de această recitare[41]
60. Și râdeți și nu plângeți?[42]
61. Și stați voi nepăsători și semeți?
62. Prosternați-vă înaintea lui Allah și adorați-L![43]

39) Coranul sau Profetul Muhammed.
40) Nu poate ști termenul ei.
41) De Coran.
42) Râdeți, luându-l în bătaie de joc, în loc să plângeți de teama amenințărilor făcute împotriva păcătoșilor?
43) Prosternați-vă numai înaintea Lui și adorați-L numai pe El! La sfârșitul acestui verset se recomandă prosternarea.

 SURAT AL-QAMAR[1]

(Mekkană [37]; 55 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Ceasul[2] s-a apropiat și Luna s-a despicat.[3]

2. Însă când văd un semn[4], ei se îndepărtează și zic: "[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreruptă!"

3. Ei învinuiesc de minciună[5] și urmează poftelor lor și tot lucrul este hotărât[6].

4. Le-au venit lor știri destule în care se află oprire [de la necredință].

5. [Aceasta este] o înțelepciune deplină, însă prevenitorii nu sunt de nici un folos [pentru cei care nu vor să priceapă].

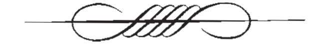
6. Deci întoarce-te de la ei! [Și amintește-le de] Ziua când chemătorul va chema la un lucru înspăimântător![7]

7. Atunci când vor ieși ei din gropi, cu ochii plecați[8], de parcă ar fi niște lăcuste risipite,

8. Alergând[9] spre chemător, necredincioșii vor zice: "Aceasta este o Zi grea!"

9. Înainte de ei, au ținut de minciună neamul lui Noe și ei l-au socotit mincinos pe robul Nostru și au zis: "[El este] un nebun!" Și el a fost ocărât [de necredincioși].

10. Și L-a chemat pe Stăpânul său, [zicând]: "Eu sunt învins! Fă să fie biruitoare [cauza Ta]!"[10]

1) *"Luna"*, numită astfel după acest cuvânt care apare în versetul 1.
2) Ceasul Judecății de Apoi.
3) Când qurayșiții i-au cerut Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - să le arate lor o minune și el a despicat Luna în două jumătăți, încât au văzut-o astfel toți oamenii din Mekka.
4) O minune.
5) După ce le vin semnele lui Allah.
6) Are un scop la care ajunge și apoi se stabilizează.
7) Judecata cu răsplata și pedepsele.
8) Din cauza umilinței.
9) Alergând cu gâturile întinse.
10) M-a învins neamul meu care se îndârjește să rămână nesupus! Răzbună-mă, trimițând o pedeapsă asupra lor!

11. Și am deschis Noi porțile cerului pentru o apă ce a curs potop

12. Și am făcut să țâșnească izvoare din pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o poruncă ce a fost hotărâtă[11].

13. Și Noi l-am dus [pe Noe pe corabia] cea durată din scânduri și cuie,

14. Care plutea sub ochii Noștri[12], [drept] răsplată pentru cel ce a fost tăgăduit[13].

15. Și am lăsat-o Noi[14] ca un semn [de prevenire]. Dar oare se află cine să ia aminte?

16. Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele?

17. Noi am făcut Coranul ușor[15], pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?

18. A învinuit de minciună și 'Ad[16]. Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirile Mele?!

19. Noi am trimis asupra lor un vânt puternic și rece, într-o zi nefericită, fără sfârșit[17],

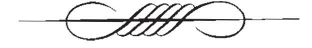
20. Care i-a smuls pe oameni, de parcă ar fi fost niște trunchiuri de palmieri dezrădăcinați.

21. Și cum a fost chinul Meu și prevenirile Mele?!

22. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este cineva care să cugete?

23. A socotit și Thamud mincinoase prevenirile[18].

24. Și au zis ei: "Oare să urmăm un singur om dintre noi? Atunci noi am fi în rătăcire și în sminteală!

11) S-a întâlnit apa ce curgea din cer cu cea care țâșnea din pământ, după porunca lui Allah.

12) Sub grija lui Allah.

13) Noe.

14) Povestea lui Noe.

15) Pentru a fi înțeles, pentru a fi recitat sau pentru a fi ținut minte.

16) L-au socotit mincinos pe profetul lor *Hud*.

17) Care nu s-a sfârșit până când ei nu au fost nimiciți.

18) Cele despre care i-a prevenit profetul lor Salih.

25. Oare să-i fi fost îndemnarea[19] trimisă lui, dintre noi [toţi]? Ba el este un mincinos plin de semeţie!"[20]

26. Mâine[21] vor afla ei cine este mincinosul plin de semeţie!

27. Noi le vom trimite cămila pentru încercare[22]. Deci veghează-i[23] şi fii cu răbdare![24]

28. Şi vesteşte-le că apa[25] va fi împărţită între ei [şi cămilă]! Fiecare va bea când va veni rândul său.

29. Însă ei l-au chemat pe tovarăşul lor şi el a luat [sabia sa] şi a ologit-o[26].

30. Şi cum a fost chinul Meu şi prevenirile Mele?!

31. Am trimis asupra lor un singur strigăt şi ei au devenit asemenea surcelelor uscate ale păstorului de la ţarcul de vite[27].

32. Noi am făcut Coranul uşor, pentru îndemnare, dar oare este cineva care să ia aminte?

33. A luat şi neamul lui Lot drept minciună prevenirile.

34. Noi am trimis asupra lor vijelie cu pietre şi nu am izbăvit decât familia lui Lot, înainte de revărsatul zorilor,

35. Ca îndurare din partea Noastră. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care aduce mulţumire;[28]

36. El[29] i-a prevenit despre pedeapsa Noastră dar ei s-au îndoit de prevenirile lui.

37. Ei l-au ademenit în privinţa oaspeţilor[30] săi, însă Noi le-am luat vederea lor. "Gustaţi chinul Meu şi prevenirile Mele!".

19) Revelaţia sau profeţia.
20) Şi vanitatea îl împinge să ne ceară să-l urmăm.
21) În Ziua Învierii sau în Ziua în care vor fi nimiciţi de pedeapsă.
22) Vezi: 7 : 73.
23) Şi aşteaptă!
24) În propovăduirea ta.
25) Din izvorul de unde beau ei şi unde-şi adapă vitele.
26) I-a lovit picioarele cu sabia până ce a căzut şi apoi a înjunghiat-o.
27) Sau ca iarba uscată pe care stăpânul grajdurilor o dă vitelor sale în timpul iernii.
28) Şi-I arată supunere lui Allah.
29) Lot.
30) Îngerii cu înfăţişarea unor tineri chipeşi.

38. Și dimineața devreme i-a lovit pe ei o osândă îndelungă[31].

39. “Deci gustați chinul Meu și prevenirile Mele!”

40. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este cineva care să ia aminte?

41. Și s-au dus prevenitorii[32] și la clanul lui Faraon,

42. Însă ei au socotit mincinoase toate minunile Noastre și i-am apucat Noi cu pedeapsa Celui Tare, Atotputernic [*'Aziz, Muqtader*].

43. Oare necredincioșii voștri[33] sunt mai buni decât aceștia[34] sau se află în scripturi mântuire pentru voi?

44. Sau zic ei: "Noi suntem o mulțime biruitoare!"

45. Dar mulțimea lor va fi înfrântă și ei vor întoarce spatele [fugind][35].

46. Ba Ceasul este timpul promis lor[36], iar Ceasul va fi mai groaznic și mai amar.

47. Nelegiuiții se află în rătăcire și în sminteală!

48. În Ziua aceea vor fi târâți în Foc cu fețele lor în jos [și li se va zice]: "Gustați voi atingerea[37] Iadului!"

49. Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite

50. Și nu este porunca Noastră[38] decât un singur [cuvânt care se va împlini] într-o singură clipită.

51. Noi am nimicit cetele [asemănătoare cu] voi[39], dar oare este cine să ia aminte?

52. Și tot ceea ce au făcut se află [înscris] în cărți,

53. Orice [faptă] - mică sau mare - este înscrisă.

54. Cei care se tem[40] vor fi în grădini și [printre] pâraie,

55. Într-un loc al adevărului[41], lângă un Stăpânitor Atotputernic.

31) Care a continuat până ce i-a nimicit pe ei.
32) Moise și fratele său Aaron.
33) Qurayșiților.
34) Cei ai neamurilor trecute.
35) Previziunea s-a adeverit în ziua bătăliei de la *Badr*.
36) Pentru înviere și pentru pedeapsă.
37) Dogoarea și durerea sau pedeapsa Infernului.
38) Pentru lucrul care voim să se întâmple.
39) Neamurile trecute de necredincioși.
40) De pedeapsa lui Allah.
41) În care nu există vorbe în deșert și păcat.

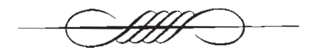

SURAT AR-RAHMAN[1]

(Medinită [97]; 78 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cel Milostiv [*Ar-Rahman*]
2. L-a învăţat [pe om] Coranul.
3. El l-a creat pe om
4. Şi l-a învăţat pe el vorbirea limpede.
5. Soarele şi Luna urmează o rânduială,
6. Iar ierburile şi arborii se prosternează[2].
7. Şi cerul El l-a înălţat şi El a stabilit balanţa[3],
8. Pentru ca voi să nu fiţi nedrepţi la cumpănire.
9. Daţi greutatea după dreptate şi nu scădeţi la balanţă!
10. Iar pământul l-a făcut întins pentru vietăţi[4],
11. Pe el sunt fructe şi palmieri cu ciorchini înveliţi
12. Şi grânele cu paie şi ierburile mirositoare.
13. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
14. El l-a creat pe om din lut[5], asemenea oalelor.
15. Şi l-a creat pe djinn din foc curat, fără fum.
16. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
17. Stăpânul celor două răsărituri[6] şi Stăpânul celor două apusuri.
18. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
19. El a slobozit cele două mări[7] ca să se întâlnească,

1) *"Cel Milostiv"*, epitet al lui Allah, care apare în primul verset.
2) Se lasă supuşi voinţei lui Allah, asemenea celui care se prosternează, îndeplinind funcţia pentru care au fost create.
3) Adică dreptate între făpturile Sale de pe pământ.
4) Oameni, djinni şi alte făpturi.
5) Referire la crearea lui Adam.
6) Locurile de unde răsar Soarele şi Luna sau răsăritul Soarelui în timpul verii şi în timpul iernii.
7) Apa dulce şi apa sărată.

20. Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.

21. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

22. Din ele ies mărgăritare și mărgean.

23. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

24. Ale Lui sunt corăbiile care se înalță pe mare ca munții.

25. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

26. Toți cei care sunt pe pământ vor pieri(8),

27. Va rămâne veșnic [numai] fața(9) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste(10).

28. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

29. Îl imploră(11) cei care sunt în ceruri și pe pământ și în fiecare zi El împlinește ceva.

30. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

31. În curând ne vom ocupa și de judecata voastră, o, voi două poveri!

32. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

33. O, neam al djinnilor și al oamenilor! Dacă voi puteți trece dincolo de hotarele cerurilor și ale pământului, treceți! Dar voi nu veți putea trece decât cu ajutorul unei puteri(12)!

34. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

35. Se vor trimite asupra voastră flăcări de foc și aramă(13) și nu veți fi voi ajutați.

36. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

8) Toți cei care se află pe fața pământului sunt pieritori.
9) Aici cu sensul de entitatea sa.
10) *Dhu al-jalal wa-l-'ikram.*
11) Se roagă Lui, pomenindu-I numele.
12) Allah se adresează oamenilor și djinnilor, îndemnându-i să fugă, dacă sunt în stare, de destinul pe care li-l hărăzește și de judecata Sa, în afara cerurilor și a pământului. Dar ei nu vor putea să facă acest lucru decât la porunca Lui, prin voința și puterea Lui, și oriunde s-ar duce, ei se vor afla sub stăpânirea lui Allah.
13) Aramă topită ce va fi turnată peste capetele voastre.

37. Și când se va despica cerul[14] și va deveni roșu-aprins ca pielea roșie!

38. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

39. Și în Ziua aceea nu vor fi întrebați despre păcatele lor[15] nici oameni și nici djinni.

40. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

41. Nelegiuiții vor fi cunoscuți după semnele lor[16] și vor fi ei apucați de smocurile de păr și de picioare.

42. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

43. Acesta este Iadul pe care-l socoteau păcătoșii minciună;

44. Ei se vor plimba într-un du-te-vino între el și între o apă clocotită.

45. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

46. Acela care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului său[17] va avea parte de două grădini, -

47. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

48. Amândouă [grădinile][18] cu ramuri stufoase.

49. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

50. În ele se află două izvoare care curg.

51. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

52. În ele sunt din toate rodurile câte două soiuri.

53. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

54. [Ei vor sta] întinși pe așternuturi căptușite cu brocart, iar rodurile celor două grădini vor fi aproape.

55. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

14) Și se va tulbura echilibrul său.
15) Nu li se va îngădui să-și ceară iertare.
16) După tristețea și umilința de pe chipurile lor.
17) Pentru judecată.
18) Interpretări diferite: o grădină pentru oameni și o alta pentru djinni; o grădină în interiorul palatului și alta în afara lui.

56. În ele sunt [hurii] neprihănite, pe care nu le-au atins înainte de ei nici oameni, nici djinni.

57. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

58. Ca și când ar fi rubine[19] și mărgean.

59. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

60. Oare să fie răsplata binelui alta decât tot binele?

61. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

62. Și afară de cele două mai sunt alte două grădini.

63. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

64. Și ele sunt [de culoare] verde-închis.

65. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

66. În ele se află două izvoare ce țâșnesc.

67. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

68. În ele se află fructe, palmieri și rodii

69. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

70. În ele se află fecioare virtuoase și frumoase[20].

71. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

72. Hurii retrase în corturi[21].

73. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

74. Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni.

75. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

76. [Ei] vor sta întinși pe perne verzi și pe covoare pline și frumoase.

77. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

78. Binecuvântat fie numele Domnului tău Cel Plin de Slavă și de Cinste [*Dhu al-jalal wa-l-'ikram*]!

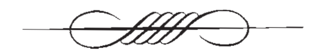
19) Cu obrajii roșii de sfială.
20) Fecioare virtuoase, cu chipuri frumoase.
21) În case făcute din perle.

 SURAT AL-WAQI'A[1]

(Mekkană [46]; 96 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când "cea care trebuie să se întâmple" se va întâmpla,
2. Nimeni nu va mai socoti venirea ei minciună.
3. Ea va coborî și va înălța[2].
4. În această Zi pământul va fi zguduit și clătinat
5. Și munții vor fi sfărâmați în fărâme
6. Și se vor preface în pulbere risipită.
7. Atunci veți fi voi de trei feluri:
8. Oamenii mâinii drepte - și ce sunt oamenii mâinii drepte?[3] -,
9. Oamenii mâinii stângi - și ce sunt oamenii mâinii stângi?[4] -,
10. Și cei ce s-au aflat în frunte se vor afla înainte[5].
11. Aceștia sunt cei mai apropiați[6],
12. În Grădinile plăcerilor;
13. O ceată dintre primii[7]
14. Și puțini dintre ceilalți[8],
15. [Ei se vor afla] pe paturi împletite,
16. Întinși pe ele față în față.

1) *"Cea care trebuie să se întâmple",* titlu luat după versetul 1. Prin această expresie, care în limba arabă este, de fapt, doar un singur cuvânt, se are în vedere Ziua Învierii.
2) Îi va coborî pe păcătoși în Infern și îi va ridica pe dreptcredincioși în Paradis.
3) Cei evlavioși și fericiți care vor primi cărțile lor în mâna lor dreaptă.
4) Nefericiții păcătoși care vor primi cărțile lor în mâna lor stângă.
5) Cei care au fost primii în acceptarea credinței și supunerii față de Allah.
6) Cei pe care Allah îi apropie de Sine, înălțând pozițiile lor.
7) Cei care au acceptat primii credința dintre neamurile vechi.
8) Cei care au acceptat primii credința dintre musulmani.

17. Și se vor plimba printre ei[9] feciori veșnic tineri[10],
18. Cu potire, cu ulcioare și cu un pahar de la un izvor[11],
19. Nu vor avea dureri de cap de la ele și nici nu vor fi amețiți[12].
20. Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg
21. Și carne de pasăre pe care o poftesc
22. Și hurii cu ochii mari,
23. Asemenea mărgăritarelor ascunse[13],
24. Drept răsplată pentru ceea ce au împlinit[14]
25. Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat,
26. Ci numai cuvântul "Pace! Pace!"[15]
27. Și oamenii mâinii drepte - ce sunt oamenii mâinii drepte?
28. [Ei se vor afla printre] jujubierii fără spini
29. Și bananierii cu ciorchini rânduiți[16]
30. Sub umbră întinsă[17]
31. Și lângă apa care curge[18]
32. Și roduri multe,
33. Fără întrerupere și fără oprelițe,
34. Și paturi ridicate.
35. Noi le-am creat pe ele[19] desăvârșite

9) Pentru a-i sluji.
10) Care nu se vor schimba și nu vor îmbătrâni niciodată.
11) Din care curge vin.
12) Cum se întâmplă în cazul consumării vinului în această lume.
13) Asemenea perlelor strălucitoare scoase din scoici, pe care nu le-au atins încă mâinile.
14) Faptele bune pe care le-au împlinit.
15) Cuvânt de salut.
16) Bananieri cu fructele rânduite în ciorchini.
17) Permanentă, care nu se micșorează niciodată.
18) Care curge fără întrerupere.
19) Pe hurii.

36. Și le-am făcut pe ele neprihănite,
37. Mlădioase și toate de o vârstă,
38. Pentru oamenii mâinii drepte:
39. O ceată numeroasă dintre primii(20)
40. Și o ceată numeroasă dintre ultimii(21).
41. Iar oamenii mâinii stângi - ce sunt oamenii mâinii stângi?
42. [Ei se vor afla în mijlocul] vântului arzător și apei clocotite,
43. La o umbră de fum negru,
44. Nici răcoros, nici plăcut.
45. Ei au fost înainte de aceasta în îndestulare(22).
46. Și au stăruit în păcatul cel mare(23),
47. Zicând: "Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, vom mai putea fi noi readuși la viață?
48. Și la fel și strămoșii noștri?"(24)
49. Spune: "Atât cei dintâi, cât și cei de pe urmă
50. Vor fi adunați la termenul unei Zile cunoscute!"(25)
51. Apoi, voi cei care sunteți rătăciți și tăgăduiți
52. Veți mânca dintr-un pom de *zaqqum*(26)
53. Și vă veți umple burțile din el(27)
54. Și veți bea, pe deasupra, apă clocotită;
55. Veți bea așa cum beau cămilele însetate.

20) Dintre cei care au crezut primii dintre neamurile trecute.
21) Dintre cei care au venit după ei, adică dintre musulmani.
22) Cufundați în plăceri.
23) Politeismul.
24) Vor fi readuși la viață?
25) Ziua Învierii.
26) Pomul din Infern, asemănător cu unul din pomii din deșert care fac cele mai amare și cele mai urâte fructe.
27) Din fructele lui.

56. Acesta este ospățul lor[28] în Ziua Judecății.

57. Noi v-am creat pe voi. De ce nu voiți să credeți?[29]

58. Ați văzut voi ce aruncați drept sământă?[30]

59. Îl plăsmuiți voi sau Noi îl plăsmuim?[31]

60. Noi am hotărât pentru voi moartea și Noi nu suntem împiedicați[32]

61. Să vă înlocuim cu semenii voștri[33] și să vă mai refacem [în Ziua de Apoi] într-un chip pe care voi nu-l știți[34].

62. Voi ați cunoscut prima creare[35]. De ce nu vreți voi să luați aminte?

63. Oare vedeți voi ce semănați?

64. Dar oare voi faceți să crească [ceea ce semănați] sau Noi facem să crească?

65. Dacă am voi Noi, am face aceasta resturi[36], iar voi ați rămâne mirându-vă;

66. "Noi suntem plini de datorii,

67. Ba noi suntem lipsiți [de cele de trebuință]!"

68. Vedeți voi apa pe care o beți?[37]

69. Voi ați făcut-o să coboare din nouri sau Noi suntem Cel care o facem să coboare?

70. Dacă am voi, am face Noi să fie ea sărată[38]. De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori?

28) Răsplata lor.
29) Cuvintele sunt adresate neamului *Qurayș* și celor care tăgăduiesc Învierea.
30) Lichidul seminal pe care-l ejaculați în uter.
31) Pe om din acest lichid.
32) Nu putem fi împiedicați.
33) Prin nimicirea voastră.
34) Într-un chip foarte urât.
35) După ce ați fost nimic.
36) Am face să se usuce recoltele înainte de coacere și să se transforme în paie fărâmițate.
37) Apa dulce, potabilă.
38) Și să nu mai fie bună nici pentru băut, nici pentru udarea plantelor.

71. Vedeți voi focul pe care-l aprindeți [prin frecare]?

72. Voi ați făcut să crească pomul lui(39) sau Noi l-am făcut să crească?

73. Noi l-am făcut, ca o pomenire și ca un lucru folositor pentru cei care poposesc în deșert.

74. Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț!

75. Și nu! Eu jur pe locurile stelelor [de pe bolta cerească]! -

76. Și acesta este un jurământ mare, dacă voiți să știți!-

77. Că acesta este un Coran nobil,

78. Într-o Carte bine păstrată(40),

79. Pe care numai cei curățiți o ating.

80. [Acesta este] o revelație de la Stăpânul lumilor.

81. Oare acest Mesaj(41) voi îl socotiți minciună?

82. Și faceți voi din înzestrarea voastră [un lucru] pe care-l tăgăduiți?(42)

83. Și cum va fi când [sufletul] va ajunge la gât?(43)

84. Și voi veți privi în vremea aceea,

85. Fiind Noi mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări.

86. De ce, dacă voi credeți că nu aveți de dat socoteală,

87. Nu-l duceți înapoi, dacă voi sunteți întru adevăr?

88. Dacă [acesta] este dintre cei apropiați [de Allah](44),

89. Atunci el va avea odihnă, îndurare și Grădini cu plăceri(45).

39) Două soiuri de arbuști deșertici din ale căror crengi, chiar neuscate, arabii vechi obțineau focul prin frecarea lor.

40) Ferită de orice modificare.

41) Coranul.

42) Tăgăduiți voi Mesajul lui Allah, în loc să-I aduceți mulțumire pentru hrana pe care v-o dă vouă?

43) Se adresează celor aflați lângă cel în agonie.

44) Dintre cele trei categorii menționate în versetele 8-10 din această sură.

45) Cu tot ceea ce doresc sufletele lor.

90. Dacă el este dintre oamenii mâinii drepte,

91. Atunci [el va fi primit cu cuvintele] "Pace ție care ești dintre oamenii mâinii drepte!"(46)

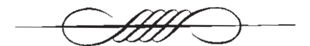
92. Însă dacă el va fi dintre cei care tăgăduiesc și sunt în rătăcire,

93. Atunci va avea el sălaș în apa clocotită

94. Și în focul Iadului.

95. Acesta(47) este adevărul adevărat.

96. Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț!

46) El va fi întâmpinat de către îngeri cu aceste cuvinte.
47) Cele menționate în legătură cu cele trei grupuri de oameni.

 SURAT AL-HADID[1]

(Medinită [94]; 29 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Tot ceea ce se află în ceruri și pre pământ Îi aduce laudă lui Allah, căci El este Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

2. A Lui este împărăția cerurilor și a pământului. El dă viață și dă moartea și El este cu putere peste toate.

3. El este Întâiul și Cel de pe urmă, Cel de deasupra tuturor și Cel ascuns și El este a toate știutor [*Al-Awwal, Al-Aakher, Az-Zaher, Al-Baten*].

4. El este Cel care a creat cerurile și pământul în șase zile și pe urmă s-a așezat pe Tron. El știe ce intră în pământ[2] și ce iese din el[3], ce coboară din cer[4] și ce se înalță la el[5]; El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah vede bine ceea ce faceți.

5. A Lui este împărăția cerurilor și a pământului și la Allah se întorc [toate] lucrurile[6].

6. El face ca noaptea să intre în zi și ca ziua să intre în noapte și El este Știutorul celor dinlăuntrul piepturilor[7].

7. Credeți în Allah și în Trimisul Său și faceți milostenie din cele asupra cărora El v-a făcut urmași, căci aceia dintre voi care cred și care fac milostenie vor avea parte de răsplată mare!

8. Și ce aveți voi că nu credeți în Allah, în vreme ce Trimisul vă cheamă să credeți în Domnul vostru? Iar El[8] a făcut legământ cu voi. Dacă voi vreți să credeți, [credeți acum]!

1) Sura *"Fierului"*, titlu luat după versetul 25.
2) Dintre cele pe care le-a creat, sau așa cum sunt morții, semințele și animalele.
3) Cum sunt semănăturile.
4) Cum sunt ploaia, zăpada, frigul, destinele etc.
5) Cum sunt îngerii, faptele etc.
6) Chestiunile referitoare la făpturile Sale, pentru a judeca asupra lor.
7) Intențiilor ascunse în piepturi.
8) Allah.

9. El este Cel care pogoară asupra robului Său semne limpezi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină[9]. Și Allah este Iertător, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*] cu voi.

10. Și ce aveți voi că nu dăruiți pe calea lui Allah, în vreme ce a Lui este moștenirea cerurilor și a pământului? Nu este deopotrivă cel care dăruiește dintre voi și care luptă înainte de cucerire[10], căci aceștia vor avea o treaptă mai înaltă decât aceia care au dăruit și au luptat după aceea. Dar tuturor le făgăduiește Allah cea mai bună [răsplată][11]; și Allah este bine știutor a ceea ce faceți.

11. Acela care Îi va da lui Allah un împrumut frumos[12], El i-l va da înapoi înmulțit și va avea parte de răsplată generoasă.

12. Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. [Și li se va zice lor][13]: "Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg pâraie și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!"

13. Și în Ziua aceea, fățarnicii și fățarnicele le vor zice dreptcredincioșilor: "Așteptați ca să luăm și noi din lumina voastră!" Dar [li] se va zice: "Întoarceți-vă înapoi și căutați lumină!" Și se va ridica între ei un zid, cu o poartă[14]. Înlăuntrul ei se va afla îndurarea[15], iar în afara ei, împrejur, se va afla chinul[16].

14. Și vor striga către ei[17]: "Oare nu am fost împreună cu voi?" Vor zice: "Ba da! Însă voi v-ați lăsat ispitiți și ați stat la pândă și ați stat la îndoială și v-au amăgit nădejdile[18], până ce a venit porunca lui Allah[19]. Și amăgitorul[20] v-a înșelat pe voi cu privire la Allah.

9) Din întunericurile ignoranței și necredinței la lumina bunei călăuziri și a Adevărului.

10) Cucerirea Mekkăi.

11) Adică Paradisul.

12) Va cheltui pe calea lui Allah.

13) Vor zice îngerii care-i întâmpină pe ei.

14) Un zid care va separa Paradisul de Infern.

15) Paradisul.

16) Infernul.

17) Ipocriții vor striga după dreptcredincioși.

18) Ați nădăjduit să vă căiți, însă ați murit înainte de aceasta.

19) Moartea.

20) Șeitan.

15. Și astăzi nu se mai primește răscumpărare nici de la voi, nici de la aceia care au tăgăduit. Sălașul vostru va fi Focul. El va fi locul ce vi se cuvine vouă. Și ce rea soartă [este aceasta]!"

16. Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred, ca inimile lor să fie smerite la pomenirea lui Allah și înaintea Adevărului[21] care a fost trimis și ca ei să nu fie ca aceia cărora li s-a dăruit Cartea mai înainte[22] și li s-a lăsat lor timp îndelung, însă inimile lor au rămas împietrite și mulți dintre ei sunt nelegiuiți?

17. Să știți că Allah dă viață pământului, după moartea lui! Noi v-am făcut vouă semnele limpezi, pentru ca voi să pricepeți.

18. Aceia care au făcut milostenie și acelea care au făcut milostenie[23] I-au dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmulțit, și vor avea ei parte de răsplată generoasă[24].

19. Aceia care au crezut în Allah și în trimișii Săi - aceia sunt cei iubitori de adevăr - și martirii vor avea la Domnul lor răsplata și lumina lor, iar aceia care nu au crezut și au socotit semnele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Iadului.

20. Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă[25], goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. [Aceasta] este asemenea unei ploi, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se veștejește și o vezi îngălbenită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru[26] și iertare de la Allah și mulțumire[27]. Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare.

21. Grăbiți-vă, întrecându-vă, către iertarea Domnului vostru și către o Grădină într-atât de largă, precum lărgimea cerului și a pământului, care a fost pregătită pentru aceia care au crezut în Allah și trimișii Săi! Aceasta[28] este mare mila lui Allah, pe care El o dăruiește cui voiește, căci Allah este Dătător de mare îndurare.

22. Nici o nenorocire nu se îndreaptă pe pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte[29], înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah,

21) Coranului.
22) Evreii și creștinii.
23) Pe calea lui Allah.
24) Paradisul.
25) Aparență frumoasă.
26) Pentru cei care nu I-au arătat supunere lui Allah.
27) Pentru aceia care I-au arătat lui Allah supunere.
28) Iertarea și Paradisul.
29) Tablele păstrate.

23. Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros,

24. Pe aceia care sunt zgârciți și le poruncesc oamenilor să fie zgârciți. Cât despre acela care întoarce spatele[30], Allah este Cel suficient pentru Sine [și] El este Cel Vrednic de Laudă [*Al-Ghaniyy, Al-Hamid*].

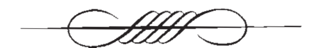
25. Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [*Qawiyy, 'Aziz*].

26. Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor profeția și Scriptura. Și printre ei[31] au fost unii bine călăuziți, însă mulți dintre ei au fost ieșiți din drum.

27. Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe trimișii Noștri și l-am făcut să urmeze pe Isus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus milă și îndurare. Însă monahismul l-au născocit ei singuri - nu l-am prescris Noi pentru ei - căutând mulțumirea lui Dumnezeu! Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi cuvenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuiți.

28. O, voi cei care credeți![32] Fiți cu frică de Allah și credeți în Trimisul Său [Muhammed] astfel El vă va dărui două părți[33] din îndurarea Sa, vă va face o lumină după care să mergeți și vă va ierta pe voi, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur*, *Rahim*]!

29. Aceasta pentru ca oamenii Cărții[34] să știe că ei nu vor avea nici o putere asupra harului lui Allah[35] și că harul se află în mâna lui Allah și El îl dăruiește cui voiește El, căci Allah este Dătătorul harului cel mare.

30) Acela care se întoarce de la Allah și de la porunca Lui, renunțând la pomenirea Lui.

31) Printre urmașii lor.

32) Dintre creștini.

33) „Răsplata din această viață și din Viața de Apoi și oricare dintre oamenii Scripturii (evrei sau creștini) care crede în profetul lor și apoi crede în mine (Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*) va avea de asemenea răsplată îndoită." (Sahih Al Bukhari, vol. 7, hadis 20)

34) Evreii și creștinii.

35) Ceea ce Allah a dăruit numai musulmanilor.

SURAT AL-MUJADILA[1]

(Medinită [105]; 22 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Allah a auzit vorbele aceleia care discută cu tine în privința bărbatului ei[2] și se plânge lui Allah. Și Allah aude discuția voastră, căci Allah este Cel care Aude Totul [și] Vede Totul [*Sami', Basir*][3].

2. Aceia dintre voi care se despart de muierile lor zicând că ele sunt pentru ei ca și spatele mamelor lor [să știe că], ele nu sunt mamele lor! Mamele lor nu sunt decât acelea care i-au adus pe lume. Ei grăiesc vorbe urâte și mincinoase. Dar cu toate acestea Allah este Îndurător, Iertător [*'Afuww, Ghafur*].

3. Aceia care se despart de muierile lor cu aceste vorbe, iar apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus, [trebuie] să slobozească un rob înainte de a se mai atinge unul de altul. La aceasta sunteți voi îndemnați, iar Allah este bine științor a ceea ce faceți.

1) *"Sura aceleia care discută",* după cuvântul care apare în versetul 1.

2) În privința soțului ei care s-a despărțit de ea, prin practica numită *zihar,* constând în pronunțarea expresiei "Tu ești pentru mine asemenea spatelui mamei mele". Vezi și 33 :4.

3) *Motivul revelației*: S-a relatat că Aws ben As-Samit a vrut să se împreune cu soția sa, Khawla bint Tha'laba, însă ea s-a împotrivit și atunci el s-a supărat și s-a despărțit de ea prin *zihar*. Ea a venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și i-a zis: Aws s-a despărțit de mine, zicându-mi "Tu ești pentru mine asemenea spatelui mamei mele", după ce am îmbătrânit și mi s-au muiat oasele. Eu am copii mici de la el și dacă-i voi lăsa cu el, vor fi pierduți, iar dacă-i voi lua cu mine, vor avea parte de foame, deci ce zici? Și i-a răspuns ei: "Nu te văd decât că i-ai fost oprită lui". Dar ea a insistat zicând: O, trimis al lui Allah! Jur pe Allah că el nu a rostit vorba "te repudiez". El este tatăl copiilor mei și mi-e omul cel mai drag. Trimisul lui Allah a repetat aceleași vorbe: "Nu te văd decât că i-ai fost oprită lui". A repetat și ea vorbele ei și tot așa până ce Allah Preaînaltul a revelat: *"Allah a auzit vorbele aceleia care discută cu tine în privința bărbatului ei și se plânge lui Allah"* etc.

Iar Al-Bukhari a relatat că 'A'ișa a spus: Binecuvântat fie Acela care cuprinde cu auzul Său toate glasurile! A venit o femeie certăreață, Khawla bint Tha'laba, la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și a vorbit cu el, în vreme ce eu stăteam într-un colț al casei și o parte din vorbe le auzeam, dar o altă parte din vorbele ei nu le auzeam. Ea s-a plâns de soțul ei, zicând: O, trimis al lui Allah! Mi-a mâncat tinerețea și mi-a făcut pântecele praf, iar acum, când m-au ajuns bătrânețile și nu mai fac copii, s-a despărțit de mine, zicându-mi că sunt pentru el asemenea spatelui mamei sale. Doamne, eu mă plâng Ție! Și a continuat astfel până ce Gavriil a pogorât aceste versete.

4. Acela care nu află [un rob][4] trebuie să postească două luni, una după alta, înainte de a se atinge. Însă acela care nu poate [să o facă], trebuie să dea hrană la șaizeci de sărmani. Aceasta pentru ca să credeți în Allah și în Trimisul Său. Acestea sunt orânduielile impuse de Allah, iar cei care le tăgăduiesc vor avea parte de pedeapsă dureroasă.

5. Aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său vor fi doborâți așa cum au fost doborâți și cei de dinainte de ei[5]. Noi am pogorât semne limpezi, iar necredincioșii[6] vor avea parte de osândă umilitoare,

6. În Ziua când Allah îi va readuce pe ei toți la viață și le va vesti lor ceea ce au făcut. Allah le-a ținut lor socoteală, în vreme ce ei au uitat-o, căci Allah este la toate Martor.

7. Oare tu nu vezi că Allah știe tot ceea ce se află în ceruri și ceea ce se află pre pământ? Nu există discuție în taină între trei fără ca El să fie al patrulea, nici între cinci fără ca El să fie al șaselea, nici mai puțini de atât și nici mai mulți fără ca El să fie împreună cu ei, oriunde s-ar afla. Apoi le vestește ceea ce au făcut, în Ziua Învierii, căci Allah este a toate știutor.

8. Oare tu nu-i vezi pe aceia cărora le-a fost oprit să vorbească în taină[7] cum se întorc la ceea ce le-a fost oprit și se sfătuiesc în șoaptă, cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimis? Iar dacă vin la tine, te salută [cu vorbe] cu care nu te salută Allah și zic în sinea lor[8]: “De ce ne chinuiește Allah pentru ceea ce spunem?” Gheena va fi de ajuns pentru ei și vor arde în ea! Și ce loc rău [este acesta]!

9. O, voi cei care credeți! Dacă vorbiți în taină, nu vă sfătuiți cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimis, ci sfătuiți-vă cu bunătate și cu evlavie[9]! Și fiți cu frică de Allah, la care veți fi adunați!

10. Vorba în taină este de la Șeitan[10], pentru ca cei care au crezut să se întristeze, însă el nu le poate pricinui nici o pagubă fără de voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioșii!

4) Nu posedă un rob pentru a-l elibera.
5) Necredincioșii din neamurile de dinainte de ei.
6) Cei care tăgăduiesc aceste semne.
7) Iudeii și ipocriții.
8) În bătaie de joc.
9) Supunere față de Allah și ceea ce vă apropie de El.
10) Vorba urâtă este sugerată de Șeitan.

11. O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: "Faceți loc în adunări!", atunci faceți voi loc[11] și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune "Ridicați-vă!", atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știința, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!

12. O, voi cei care credeți! Dacă voiți să stați de vorbă în taină cu Trimisul, înainte de vorba voastră faceți o milostenie, căci aceasta este mai bine pentru voi și mai curat! Dar dacă nu găsiți [nimic], Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

13. Oare vă temeți[12] să dați milostenie înainte de vorba voastră? Fiindcă nu ați dat și pentru că Allah v-a iertat, împliniți voi Rugăciunea [*As-Salat*], plătiți Dania [*Az-Zakat*] și fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său, căci Allah este bine știutor a ceea ce faceți!

14. Oare nu i-ai văzut pe aceia care și-au luat ca ajutor[13] un neam pe care Allah este mâniat? Ei nu sunt nici dintre voi, nici dintre ai lor[14] și ei jură cu minciună și ei știu [aceasta][15].

15. Allah le-a pregătit lor chin aspru. Și ce rău [lucru este] acesta pe care îl fac ei!

16. Și-au luat jurămintele lor drept pavăză și astfel ei au împiedicat de la calea lui Allah, dar vor avea ei parte de osândă umilitoare.

11) Îndemn adresat oamenilor de a face loc și altora în locurile unde se aflǎ adunați.

12) Vă temeți de sărăcie?

13) Pe ipocriții care și i-au luat ca aliați pe evrei.

14) Nici credincioși musulmani, nici iudei.

15) As-Sadii a spus: Ipocritul Abd Allah ben Nabtal stătea cu Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - iar după aceea transmitea ce auzea iudeilor. Trimisul lui Allah, stând odată într-una din odăile sale, a zis: Intră acum la voi un bărbat cu inima trufașă și cu ochi de diavol. Și a intrat Abd Allah ben Nabtal, care avea ochi albaștri, și i-a zis Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -: "De ce mă ocărâți tu și tovarășii tăi?" Dar el a jurat pe Allah că nu a făcut așa ceva. Și Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a zis: "Ba ai făcut!" Atunci el a ieșit și s-a întors cu tovarășii săi, care au jurat pe Allah că nu l-au ocărât. Acesta este momentul în care Allah a revelat acest verset.

17. Nu le vor fi de nici un folos averile lor și copiii lor împotriva [pedepsei] lui Allah[16]. Aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor sălășlui ei veșnic.

18. Într-o Zi, când Allah îi va învia pe toți, vor jura ei față de El[17], așa cum au jurat față de voi și vor socoti că ei se sprijină pe ceva, însă ei sunt mincinoși!

19. Șeitan a pus stăpânire peste ei și i-a făcut pe ei să uite pomenirea lui Allah. Aceștia sunt ceata lui Șeitan[18] și ceata lui Șeitan sunt cei pierduți!

20. Aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, aceia sunt dintre cei mai umiliți.

21. Allah a scris[19]: "Eu voi birui negreșit; Eu și trimișii Mei!" Allah este cu adevărat Tare [și] Puternic [*Qawiyy*, *'Aziz*].

22. Nu vei afla nici un neam [de oameni] care cred în Allah și în Ziua de Apoi și care să-i ia ca prieteni pe cei ce se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau stirpea lor. În inimile acestora El a prescris[20] credința și i-a întărit pe ei cu duh de la Sine. Și El îi va ajuta să intre în grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor avea sălaș în ele. Allah este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El. Aceștia sunt ceata lui Allah, iar ceata lui Allah sunt aceia care vor izbândi[21].

16) În Ziua Judecății.
17) Că ei nu au fost ipocriți.
18) Adepții și sprijinitorii lui Șeitan.
19) A hotărât și a scris în tablele păstrate.
20) A fixat-o în ele.
21) Care vor avea parte de fericire atât în această lume cât și în lumea de Apoi.

59 SURAT AL-HAȘR[1]

(Medinită [101]; 24 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

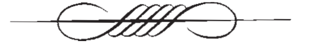
1. Cele din ceruri și cele de pre pământ[2] Îi aduc laudă lui Allah, căci El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

2. El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții[3] din căminele lor în prima pribegie[4]. Nu ați crezut[5] că vor ieși, iar ei și-au închipuit că cetățile lor îi vor apăra de Allah. Însă Allah a venit la ei de acolo de unde ei nu se așteptau și a aruncat spaimă în inimile lor. Și ei au dărâmat casele lor cu propriile mâini și cu mâinile dreptcredincioșilor. Trageți învățăminte, voi cei care aveți ochi!

3. Și dacă Allah n-ar fi scris pentru ei pribegia, El i-ar fi chinut pe ei în lumea aceasta, iar în Lumea de Apoi ar fi avut parte de chinul Focului.

4. Aceasta[6] pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său. Iar acela care se împotrivește lui Allah [să știe că] Allah este aspru la pedeapsă.

5. Câți palmieri ați tăiat sau i-ați lăsat în picioare pe rădăcinile lor, [aceasta a fost] cu voia lui Allah, pentru ca să-i acopere de rușine pe nelegiuiți[7].

1) *"Sura Pribegiei"*, numită astfel după acest cuvânt care apare în versetul 2, cu referire la exodul tribului evreiesc *Nadhir* din Medina și stabilirea lor în *Khaybar*.

2) Dintre făpturile Sale.

3) Pe evreii din neamul *Nadhir*.

4) Cea de a doua pribegie a neamului *Nadhir* a avut loc în vremea califului *Omar*, când au fost alungați din *Khaybar* în *Șam*.

5) Allah se adresează dreptcredincioșilor.

6) Alungarea și pedeapsa.

7) Când musulmanii au asediat tribul *Nadhir*, Trimisul le-a poruncit să taie palmierii, ca un mijloc prin care să exercite presiuni asupra evreilor asediați. Atunci evreii i-au zis: Pretinzi că tu oprești de la stricăciune! Atunci de ce tai pomii? Atunci a fost trimisă revelația lui Allah: Palmierii au fost tăiați sau lăsați în picioare, cu voia lui Allah, pentru a-i acoperi de rușine pe evreii nelegiuiți. Prăzile pe care musulmanii le-au luat de la ei au fost obținute de musulmani fără ca ei să fi purtat vreo luptă pe cai și cămile. Allah l-a făcut pe Trimisul Său stăpân peste ele, iar voi, dreptcredincioșilor, nu aveți nici un drept asupra lor. Și Allah este Atotputernic.

6. Voi nu ați intrat în nici o luptă cu cai și nici cu cămile pentru ceea ce Allah a dăruit ca pradă Trimisului Său de la ei. Însă Allah dă putere trimișilor Săi asupra celor cărora El voiește și Allah este cu putere peste toate.

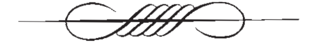
7. Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, aceasta aparține lui Allah și Trimisului, rudelor, orfanilor, sărmanilor și călătorului de pe drum, pentru ca să nu se schimbe doar între cei bogați dintre voi. Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

8. [Și din acestea se cuvine] și muhajiriților săraci(8) care au fost alungați din căminele lor și de la averile lor, căutând îndurare și mulțumire de la Allah și făcând să triumfe cauza lui Allah și a Trimisului Său. Aceștia sunt cei iubitori de Adevăr.

9. Cât despre aceia care, înainte de ei, s-au statornicit în Casă(9) și în credință și i-au iubit pe aceia care s-au dus în pribegie la ei, nu au avut în piepturile lor nici o supărare pentru ceea ce li s-a dat lor(10), ci i-au preferat pe ei lor înșiși, chiar dacă ei erau în nevoie. Iar aceia care se feresc de zgârcenia propriilor suflete, aceia sunt cei care izbândesc.

10. Și acelora care au venit după ei(11) și au zis: "Doamne, iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au luat-o înainte întru credință și nu ne lăsa în sufletele noastre nici un fel de pizmă față de aceia care au crezut! Doamne, Tu ești Iertător, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*]!"

11. Oare nu i-ai văzut pe cei fățarnici(12), spunându-le fraților lor, care nu au crezut, dintre oamenii Cărții(13): "Dacă veți fi alungați(14), vom ieși împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră, iar de se va purta luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta"? Și Allah este Martor că ei sunt mincinoși!

8) Refugiații mekkani care au emigrat împreună cu Profetul și s-au stabilit în Medina.
9) În Medina.
10) *Al-Muhajirun*, cei care s-au dus în pribegie.
11) Toți dreptcredincioșii de după ei.
12) Este vorba despre *'Abd Allah ben 'Ubayy* (*Ibn Salul*).
13) Evreii din neamul *Nadhir.*
14) Din căminele voastre.

12. Dar dacă ei sunt alungați, nu vor ieși împreună cu ei, iar dacă se va purta luptă împotriva lor, nu le vor veni în ajutor. Și dacă le-ar veni în ajutor, ei vor întoarce spatele fugind, așa încât ei nu vor primi nici un ajutor.

13. Voi [stârniți] în piepturile lor mai multă spaimă decât Allah. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu pricep.

14. Ei nu vor lupta laolaltă împotriva voastră(15), ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Îi socotești a fi uniți, dar inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu au minte.

15. [Ei sunt] asemenea acelora care puțin înaintea lor au gustat urmarea rea a purtării lor și au avut parte de chin dureros(16).

16. [Ei sunt] asemenea lui Șeitan, când îi zice omului: "Fii fără credință!", iar după ce el rămâne necredincios, el zice: "Eu nu am nici o vină în privința ta! Eu mă tem de Allah, Stăpânul lumilor!"

17. Și sfârșitul amândurora(17) va fi în Focul în care vor rămâne veșnic, căci aceasta este răsplata nelegiuiților.

18. O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte pentru Ziua de mâine!(18) Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este bine știutor a tot ceea ce faceți voi!

19. Nu fiți ca aceia care L-au uitat pe Allah(19) și pe care El i-a făcut de aceea să uite de ei înșiși! Aceștia sunt nelegiuiții.

20. Oaspeții Focului nu sunt deopotrivă cu oaspeții Raiului! Oaspeții Raiului sunt cei care izbândesc.

21. Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit și despicându-se de frica lui Allah. Și aceste pilde le dăm Noi oamenilor pentru ca ei să cugete.

15) Ipocriții și evreii nu vor lupta împotriva dreptcredincioșilor.

16) Necredincioșii din tribul *Qurayș*, care au fost învinși cu șase luni înainte de neamul *Nadhir*.

17) Al diavolului și al omului care i-a dat ascultare și nu a crezut în Allah.

18) Ziua Judecății de Apoi.

19) Au ignorat poruncile Lui.

22. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este Cel Milostiv, Îndurător [*Ar-Rahman, Ar-Rahim*].

23. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu: Stăpânitorul [*Al-Malik*], Cel Sfânt [*Al-Quddus*], Făcătorul de pace [*As-Salam*], Apărătorul Credinței [*Al-Mu'min*], Veghetorul [*Al-Muhaymin*], Cel Tare [*Al-'Aziz*], Atotputernicul [*Al-Jabbar*], Cel Preaînalt [*Al-Mutakabbir*]. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați.

24. El este Allah: Făcătorul [*Al-Khaliq*], Creatorul [*Al-Bari'*], Dătătorul de chipuri [*Al-Musawwir*]. Ale Lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din ceruri și cele de pre pământ. El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

 SURAT AL-MUMTAHANA[1]

(Medinită [91]; 13 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați[2] pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru, arătându-le lor prietenie, în vreme ce ei au tăgăduit Adevărul ce a venit la voi![3] Ei îl alungă pe Trimis, precum și pe voi[4] pentru că voi credeți în Allah, Stăpânul vostru. Dacă ați ieșit[5] pe calea Mea și căutând mulțumirea Mea, [atunci nu-i luați pe ei aliați și nu] vorbiți cu ei întru ascuns[6], din cauza prieteniei, în vreme ce Eu știu atât ceea ce tăinuiți, cât și ceea ce mărturisiți pe față. Acela dintre voi care face aceasta rătăcește de la drumul cel drept[7].

1) Sura *"Celei încercate"*, numită astfel după versetul 10.
2) Sprijinitori sau ajutoare cărora să le arătați prietenie.
3) Credința în Allah, în Trimisul Său și Cartea Sa.
4) Din pământul vostru și din căminele voastre.
5) Din casele voastre plecând în pribegie.
6) Le transmiteți lor știrile despre Profet, în virtutea prieteniei care vă leagă de ei.
7) *Motivul revelării*: Când Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - s-a pregătit să cucerească Mekka, Hatib ben abi Balta'a a trimis o epistolă mekkanilor, înștiințându-i despre aceasta, zicându-le lor: Trimisul lui Allah - Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! - voiește să vă cucerească, așa că fiți cu grijă! Apoi a trimis răvașul cu o femeie purtată într-o litieră pe o cămilă. Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a primit revelația care l-a vestit despre aceasta și i-a trimis pe Ali, pe Az-Zubayr și pe Al-Miqdad, zicându-le: Grăbiți-vă și ajungeți la Rawdat Khakh (numele unui loc din apropiere de Medina)! Acolo o să dați de o femeie purtată într-o litieră, care are asupra ei un răvaș. Luați-l de la ea și aduceți-mi-l mie! Au pornit la drum și iată-i ajunși la Rawda, unde au întâlnit-o pe femeie. Și i-au zis ei: Scoate răvașul! Dar ea a răspuns: Nu am nici un răvaș! I-au zis ei: Sau scoți răvașul, sau te controlăm! Atunci ea a scos epistola din părul cosițelor și ei au venit cu ea la Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* Și iată că era vorba de o epistolă pe care Hatib ben abi Balta'a o trimitea unor mekkani politeiști, vestindu-le ce are de gând Trimisul lui Allah. Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - l-a întrebat: "Ce e asta Hatib?" Iar el a răspuns: "O, Trimis al lui Allah! Nu fi grăbit față de mine! Eu sunt un venetic la neamul Qurayș. Eu nu sunt dintre ei. Cei care au purces, pregătindu-se împreună cu tine, au relații de rudenie cu care să-și apere familiile și averile de la Mekka. Am voit ca, dacă nu am această legătură de rudenie, să întind o mână cu care să se apere rudele mele. Dar nu am făcut asta pentru a mă lepăda de credință. Atunci, a zis Omar: Îngăduie-mi, Trimis al lui Allah, să retez gâtul acestui fățarnic! Dar Trimisul lui Allah - *binecuvântarea și pacea asupra lui!* - i-a răspuns: "El a participat la bătălia de la Badr. De unde să știi, s-ar putea ca Allah să-i fi privit pe cei care au participat la Badr și să fi zis: Faceți ceea ce voiți. Eu v-am iertat! Și a fost revelat versetul.

2. Dacă ei vor pune stăpânire peste voi[8], vor fi ei duşmani[9] şi vor întinde mâinile şi limbile lor întru rău spre voi şi vor voi ei să fiţi tăgăduitori[10].

3. Nu vă vor fi de folos nici rudele voastre, nici copiii voştri. În Ziua Învierii El va judeca între voi, iar Allah vede bine ceea ce faceţi.

4. Aţi avut voi o pildă frumoasă în Avraam şi în aceia care au fost alături de el[11], atunci când ei au zis către neamul lor: "Noi ne lepădăm de voi şi de cele pe care voi le veneraţi în locul lui Allah. Ne lepădăm de voi. Duşmănia şi vrajba s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când voi veţi crede numai în Allah!"[12] Dar [nu vă ţineţi] de cuvântul lui Avraam[13] către tatăl său: "Mă voi ruga de iertare pentru tine cu toate că eu nu voi avea nici o putere pentru tine la Allah!" Doamne, în Tine ne încredem, şi la Tine ne întoarcem cu căinţă şi la Tine este întoarcerea [în Ziua de Apoi],

5. Doamne, nu ne face pe noi încercare pentru cei care nu cred şi iartă-ne nouă, Doamne, căci Tu eşti Cel Puternic [şi] Înţelept [*Al-'Aziz, Al Hakim*]!"[14]

6. Voi aţi avut în ei o pildă frumoasă, pentru cel ce nădăjduieşte în Allah[15] şi în Ziua de Apoi. Dacă, însă, cineva întoarce spatele, [să se ştie că] Allah este Deajuns pentru Sine [şi este] Demn de Laudă [*Al-Ghaniyy, Al-Hamid*].

8) Dacă vă vor învinge.

9) Vor purta război împotriva voastră şi nu vă va fi de nici un folos prietenia arătată lor.

10) Ai Adevărului care v-a fost trimis.

11) Profeţii lui Allah şi dreptcredincioşii care au crezut în ceea ce a crezut el.

12) Nu va fi pace şi prietenie între noi până ce nu veţi crede în Allah cel Unic.

13) Acest cuvânt nu-l luaţi ca pildă, căci Avraam i-a făcut această promisiune înainte de a şti că el este duşman al lui Allah.

14) Doamne, nu-i ajuta pe necredincioşi împotriva noastră, pentru ca lumea să nu-şi închipuie că noi am fi fost învinşi din cauză că religia noastră nu ar fi adevărată şi că ei ar avea dreptate şi, în consecinţă, nu ar mai crede în Islam.

15) Nădăjduieşte în binele ce-i va veni de la Allah în viaţa lumească şi în Viaţa de Apoi.

7. Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între aceia pe care voi i-ați ținut ca dușmani[16], căci Allah este Atotputernic și Allah este Iertător, Îndurător [*Qadir, Ghafur, Rahim*].

8. Allah nu vă oprește să faceți bine acelora care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre, [ba din contră] să fiți foarte buni și drepți, căci Allah îi iubește pe cei drepți.[17]

9. Însă Allah vă oprește să-i luați ca aliați pe aceia care au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și v-au alungat din căminele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Iar aceia care și-i iau ca aliați sunt nelegiuiți.

10. O, voi cei care credeți! Dacă vin la voi muieri credincioase în pribegie[18], încercați-le pe ele! Allah știe mai bine credința lor. Și dacă aflați că ele sunt credincioase, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși[19]. Ele nu mai sunt îngăduite pentru ei și nici ei nu mai sunt îngăduiți pentru ele [ca soți]. Dați-le lor înapoi[20] ceea ce au cheltuit [ca zestre] și nu este nici un păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le dați zestrea ce li se cuvine lor. Și nu le țineți [ca soațe] pe cele necredincioase! Cereți înapoi ceea ce ați cheltuit și să ceară și ei înapoi ceea ce au cheltuit! Aceasta este hotărârea cu care Allah judecă între voi, iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*].

16) Și acest lucru s-a adeverit, căci mulți dintre ei s-au convertit ulterior la Islam și au devenit aliați ai musulmanilor.

17) Allah nu le interzice dreptcredincioșilor să le facă bine necredincioșilor care nu au luptat împotriva musulmanilor și nu i-au alungat pe ei din căminele lor și să-i trateze pe ei cu dreptate, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepți, însă El le interzice să și-i ia ca aliați pe necredincioșii care au luptat împotriva musulmanilor, din pricina religiei lor, i-au alungat pe ei din căminele lor și i-au ajutat pe alții să-i alunge din căminele lor. Acei musulmani care și-i fac aliați sunt nelegiuiți.

18) De la Mekka la Medina.

19) La soții lor idolatri.

20) Foștilor soți idolatri.

11. Dacă vreunele din soațele voastre fug de la voi la necredincioși(21) și voi îi pedepsiți(22), atunci dați-le acelora ale căror soațe au fugit(23) atât cât au cheltuit ei!(24) Și fiți cu frică de Allah, în care voi credeți!

12. O, Profetule! Dacă vin la tine muieri credincioase și îți fac jurământ de credință, făgăduind că nu vor pune nimic în rând cu Allah, nu vor fura, nu vor curvi(25), nu-i vor omorî pe copiii lor(26), nu vor săvârși nici o ticăloșie cu mâinile lor și cu picioarele lor(27), și nu ți se vor arăta cu nesupunere față de ceea ce se cuvine, atunci primește jurământul lor de credință și roagă-L pe Allah de iertare pentru ele, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

13. O, voi cei care credeți! Nu vă aliați cu un neam [de oameni] pe care Allah este mâniat și care deznădăjduiesc în privința Vieții de Apoi, întocmai așa cum deznădăjduiesc necredincioșii în privința celor aflați în morminte!

21) Dacă se leapădă de credință și se întoarce la necredincioși, fără ca ei să vă dea înapoi zestrea ei.

22) Purtați război împotriva lor și luați prăzi de la ei.

23) Dintre musulmani.

24) Ca zestre pentru ele.

25) Nu vor fi desfrânate, infidele.

26) Nu le vor îngropa de vii pe fetele nou-născute, conform practicii preislamice.

27) Metaforă pentru atribuirea soților lor a unor copii rezultați în afara relațiilor cu ei.

 SURAT AS-SAFF[1]

(Medinită [109]; 14 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cele din ceruri și cele de pre pământ Îi aduc laudă lui Allah, căci El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

2. O, voi cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți?[2]

3. Este [o pricină de] mare mânie pentru Allah să spuneți ceea ce nu faceți![3]

4. Allah îi iubește pe aceia care luptă pe calea Sa într-o linie [de luptă], de parcă ei ar fi o zidire întărită.

5. [Adu-ți aminte] când Moise a zis către neamul său: "O, neam al meu, pentru ce mă necăjiți, când știți că eu sunt Trimisul lui Allah la voi?" Și când ei s-au abătut, Allah a făcut să se abată inimile lor[4], fiindcă Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți.

6. Și [adu-ți aminte] când Isus, fiul Mariei, a zis: "O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad!"[5] Și când el[6] le-a adus semnele limpezi, ei au zis: "Aceasta este vrăjitorie învederată!"

1) *Sura "Liniei [de luptă]"*, numită astfel după versetul 4.

2) Cel care pretinde credința trebuie să evite minciuna și încălcarea făgăduinței, căci altfel credința lui nu este adevărată.

3) *Motivul revelării*: S-a relatat că musulmanii au zis: Dacă am ști care sunt faptele cele mai iubite de Allah Preaînaltul, ne-am da pentru ele și averile noastre și sufletele noastre! Dar, apoi, când Allah a impus lupta sfântă, unora dintre ei nu le-a fost pe plac și atunci Allah a revelat: *"O, voi cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți? / Este [o pricină de] mare mânie pentru Allah să spuneți ceea ce nu faceți!"*

4) De la drumul cel drept.

5) Atât numele Muhammed, cât și numele Ahmad provin de la aceeași rădăcină (hamide) care exprimă sensul de laudă, preamărire, slavă. Ele au sensul comun de lăudat, mărit, slăvit, dar în Coran apar ca nume proprii, desemnând aceeași persoană: profetul Islamului.

6) Isus.

7. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciună despre Allah, atunci când este chemat la Islam? Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți.

8. Ei voiesc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor, însă Allah întregește lumina Sa, chiar dacă necredincioșii nu voiesc.

9. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său(7) cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra întregii religii, chiar dacă politeiștii nu voiesc.

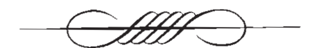
10. O, voi cei care credeți! Să vă îndrum Eu către un negoț care vă va mântui pe voi de un chin dureros?

11. Credeți voi în Allah și în Trimisul Său și luptați pe calea lui Allah, cu averile voastre și cu sufletele voastre, căci acest lucru este mai bun pentru voi, dacă [voiți să] știți!

12. [Și] El vă va ierta păcatele voastre și vă va lăsa să intrați în Grădini pe sub care curg pâraie și în locuințe bune din grădinile Edenului(8). Aceasta este marea izbândă!

13. Și [vă va da vouă și] alte [lucruri] care vă sunt dragi: ajutor de la Allah și o biruință apropiată(9). Binevestește, așadar dreptcredincioșilor!

14. O, voi cei care credeți! Fiți ajutoare pe calea lui Allah, așa cum a fost când a zis Isus, fiul Mariei, către apostoli: "Cine sunt ajutoarele mele în chemarea la Allah?" Și i-au răspuns apostolii: "Noi suntem ajutoarele lui Allah!" Atunci o parte dintre fiii lui Israel au crezut(10), în vreme ce o altă parte nu au crezut. Și Noi le-am dat ajutor acelora care au crezut, împotriva dușmanului lor(11), și au devenit ei biruitori(12).

7) Pe Muhammed.
8) Grădinile veșnice din care nu veți fi niciodată alungați.
9) Cucerirea Mekkăi.
10) În profeția lui Isus.
11) Evreii și romanii păgâni.
12) În această biruință se află un semn bun pentru dreptcredincioșii musulmani, pe care Allah îi va ajuta, așa cum i-a ajutat și pe cei care au crezut în Dumnezeul Unic mai înainte de ei.

 SURAT AL-JUMU'A[1]

(Medinită [110]; 11 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cele din ceruri și de pre pământ Îl preamăresc pe Allah - Stăpânul, Cel Sfânt, Atotputernicul [și] Înțeleptul [*Al-Malik, Al-Quddus, Al-'Aziz, Al-Hakim*].

2. El este Cel care le-a trimis celor fără știință de carte[2] un Trimis dintre ei[3], care să le recite versetele Sale, să-i curățească pe ei[4] și să-i învețe Cartea și Înțelepciunea[5], după ce ei au fost mai înainte într-o rătăcire învederată,

3. Ca și altora care nu i-au prins pe ei[6]. Și El este Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

4. Acesta este harul lui Allah și El îl dăruiește cui voiește, iar Allah este Cel cu Mare Milă.

5. Pilda acelora care au fost încărcați cu Tora[7] și apoi nu au purtat-o[8] pe ea este ca pilda măgarului ce cară cărți. Rea este pilda neamului [de oameni] care au socotit versetele lui Allah mincinoase, iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți!

6. Spune[9]: "O, voi cei care ați primit iudaismul! Dacă voi pretindeți că sunteți dragi lui Allah, afară de ceilalți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă voi sunteți grăitori de adevăr!"

7. Dar ei nu vor dori nicicând, pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinile lor[10], însă Allah este bine știutor al nelegiuiților[11].

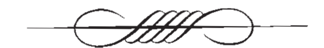
1) *"Vinerea"*, titlul luat după acest cuvânt din versetul 9.
2) Arabii contemporani Profetului, care nu știau să scrie și să citească.
3) Care, asemenea lor, nu știau să scrie și să citească.
4) De credințele și obiceiurile păgâne.
5) Coranul și Sunna.
6) Interpretări diferite: fie arabii, fie ei și toate celelalte nații care au adoptat ulterior Islamul.
7) Iudeii, cărora li s-a trimis Tora ca să se călăuzească după ea.
8) Nu au acționat în conformitate cu ea.
9) Spune, o, Muhammed, iudeilor!
10) Păcatele și necredința lor.

8. Spune: "Moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi! Apoi veți fi aduși la Cel care le cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și care vă va vesti vouă ceea ce ați săvârșit[12].

9. O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune [*As-Salat*], în ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah[13] și lăsați negoțul![14] Aceasta este mai bine pentru voi, dacă [voiți să] știți.

10. Apoi, după ce Rugăciunea [*As-Salat*] a fost împlinită, răspândiți-vă pe pământ și căutați harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru ca voi să izbândiți![15]

11. Și dacă văd ei un negoț[16] sau o petrecere[17], atunci se împrăștie ei înspre ea[18] și te lasă pe tine în picioare[19]. Spune: "Ceea ce se află la Allah este mai bun decât petrecerea și decât negoțul, iar Allah este Cel mai bun Înzestrător!"[20]

11) Și îi răsplătește după faptele lor.

12) Faptele bune și rele pe care le-ați săvârșit și vă va răsplăti după ele.

13) Rugăciunea colectivă de la moschee și predica.

14) În intervalul de timp dedicat Rugăciunii colective din ziua de vineri, lăsați negoțul și orice alte afaceri care v-ar putea abate atenția de la Allah!

15) Pomeniți-L pe Allah tot timpul, căutând astfel izbânda, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi!

16) O caravană cu mărfuri.

17) Un motiv de distracție.

18) Se împrăștie, îndreptându-se spre locul unde se face negoț sau unde lumea se amuză.

19) În amvonul (*minbar*) din care predici.

20) S-a relatat că *Jabir* a zis: În vreme ce Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - stătea în picioare și rostea predica de vineri, s-a apropiat o caravană, venind la Medina. Atunci, tovarășii Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - au alergat către ea, încât n-au mai rămas decât doisprezece bărbați, între care ne aflam eu, *Abu Bakr și Omar*. Atunci Allah a revelat acest verset.

 SURAT AL-MUNAFIQUN(1)

(Medinită [104]; 11 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când vin la tine, făţarnicii zic: "Mărturisim că tu eşti Trimisul lui Allah". Însă Allah ştie că tu eşti Trimisul Său şi Allah mărturiseşte că făţarnicii sunt mincinoşi(2).

2. Ei şi-au luat jurămintele lor(3) drept pavăză(4) şi astfel împiedică de la calea lui Allah(5). Cât de rău este ceea ce fac ei!

3. Aceasta este pentru că ei au crezut, iar apoi s-au lepădat de credinţă şi inimile lor au fost pecetluite, încât ei nu mai pricep.

4. Dacă-i vezi, îţi plac chipurile lor. Dacă vorbesc, asculţi vorba lor. Dar ei sunt ca nişte butuci rezemaţi(6) şi ei socotesc că orice strigăt este împotriva lor(7). Ei sunt duşmanul! Deci fereşte-te de ei! Blestemaţi să fie de Allah! Cum s-au abătut ei!

5. Şi dacă li se zice lor "Veniţi(8), căci Trimisul lui Allah se va ruga de iertare pentru voi!", ei întorc capetele şi îi vezi cum se îndepărtează îngâmfaţi(9).

6. E totuna pentru ei de te rogi de iertare pentru ei sau nu te rogi de iertare pentru ei; Allah nu le va ierta lor, căci Allah nu călăuzeşte neamul celor ieşiţi din drum.

1) *"Făţarnicii"* după acest cuvânt care apare în versetul 1.
2) Când pretind că sunt credincioşi.
3) Cele mincinoase.
4) Împotriva uciderii.
5) Ei au pretins că sunt credincioşi şi în acelaşi timp ei s-au purtat rău cu oamenii, dând astfel o pildă rea pentru religia lor.
6) Pentru că nu sunt de nici un folos.
7) Din pricina temerii lor.
8) Căindu-vă.
9) Refuzând să vină la Trimis şi să-şi ceară iertare.

7. Ei sunt aceia care zic[10]: "Nu-i îngrijiți pe aceia care sunt lângă Trimisul lui Allah, până ce ei nu se vor risipi!" Însă ale lui Allah sunt comorile cerurilor și ale pământului, dar fățarnicii nu pricep.

8. Ei zic: "Când ne vom întoarce[11] la Medina, cel mai puternic[12] de acolo îl va alunga pe cel mai umil"[13]. Însă a lui Allah este puterea și a Trimisului Său și a dreptcredincioșilor, dar fățarnicii nu știu[14].

9. O, voi cei care credeți! Să nu vă abată averile voastre și copiii voștri de la pomenirea lui Allah! Cei care fac aceasta, aceia vor fi pierduți!

10. Și dăruiți din cele cu care v-am înzestrat Noi, înainte ca moartea[15] să vină la unul dintre voi și să zică el: "Doamne, mai dă-mi un răgaz până la un termen apropiat, astfel încât să fac eu milostenie și să fiu dintre cei evlavioși!",

11. Însă Allah nu va mai da răgaz nici unui suflet, dacă a venit termenul său și Allah este bine știutor a ceea ce faceți[16].

10) Ipocriții le zic locuitorilor orașului Medina.

11) Din incursiunea împotriva tribului *Al-Mustaliq*.

12) Este vorba de *Ibn 'Ubayy*, pe care locuitorii orașului Medina îl aleseseră să le fie rege înainte de venirea lui Muhammed acolo.

13) După pretențiile ipocriților, este vorba de Muhammed.

14) *Abd Allah ibn 'Ubayy ben Salul*, liderul ipocriților, a zis - când ei se aflau într-o incursiune împotriva tribului *Al-Mustaliq:* Dacă ne vom întoarce la Medina cel puternic îl va alunga pe cel umil. El îl avea în vedere prin "cel umil" pe Trimisul lui Allah, iar prin "cel puternic" se avea în vedere pe sine. Fiul lui *Abd Allah* s-a oprit la porțile Medinei și i-a zis tatălui său: Tu ești cel umil, iar Trimisul lui Allah este Cel Puternic! Nu intra în Medina până ce nu îți va îngădui Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

15) Semnele prevestitoare ale morții.

16) Al intențiilor și faptelor noastre.

 SURAT AT-TAGHABUN[1]

(Medinită [108]; 18 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cele din ceruri și cele de pe pământ Îi aduc laudă lui Allah; a Lui este împărăția și a Lui este slava și El este cu putere peste toate.

2. El este Cel care v-a creat. Și printre voi se află unii care nu cred și printre voi se află unii care cred, însă Allah vede bine ceea ce faceți.

3. [El] a creat cerurile și pământul întru adevăr[2] și v-a dat vouă chipuri. Și a făcut chipurile voastre frumoase. Și la El este întoarcerea.

4. [El] știe ceea ce se află în ceruri și știe ceea ce se află pre pământ și El știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce voi descoperiți. Și Allah este bine știutor al celor dinlăuntrul piepturilor[3].

5. Oare nu v-a venit vouă[4] veste despre cei care nu au crezut de mai înainte [de voi], care au gustat reaua urmare a faptei lor[5] și care vor avea parte de chin dureros?[6]

6. Aceasta, pentru că au venit la ei trimișii lor cu semne limpezi, iar ei au zis: "Oare să ne călăuzească pe noi oamenii?" Și nu au crezut ei[7] și au întors spatele, însă Allah s-a lipsit de ei, căci Allah este Deajuns pentru Sine [și este] Vrednic de Laudă [*Ghaniyy, Hamid*].

7. Aceia care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați[8]. Spune: "Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut!(9) Și acesta este un lucru ușor pentru Allah".[10]

1) *"Marea pierdere"*, una din interpretările date acestui cuvânt arab. Sura a primit acest titlu după cuvântul respectiv, care apare în versetul 9. Cuvântul a mai fost interpretat și ca însemnând "înșelare reciprocă".

2) Cu înțelepciune deplină.

3) Tainele și convingerile ascunse în piepturi.

4) Se adresează necredincioșilor nelegiuiți.

5) A necredinței lor.

6) În Viața de Apoi.

7) Au tăgăduit Adevărul, religia și pe Trimisul lui Allah.

8) Din mormintele lor, după moarte.

9) În această lume.

10) Oare este logic și drept ca omul să fie creat atât de perfect și minunat și ca pentru el să fie creat întregul Univers, iar după aceea oamenii să moară - nedreptățiți și nedrepți - și să se sfârșească totul? Nu - pe Allah! - trebuie să aibă loc învierea și judecata! Acest lucru este impus de logică și de dreptate.

8. Așadar, fiți cu credință în Allah, în Trimisul Său și în Lumina[11] pe care am trimis-o Noi! Iar Allah este bine știutor a ceea ce faceți voi.

9. Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi. Iar pe acela care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitori în ele. Aceasta este marea izbândă.

10. Iar aceia care nu cred și socotesc semnele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Focului și vor fi veșnic sălășluitori în el. Și ce rea soartă!

11. Nici o nenorocire nu-l lovește pe om decât numai cu îngăduința lui Allah[12]. Iar aceluia care crede în Allah, El îi va călăuzi inima. Allah este Atoateștiutor.

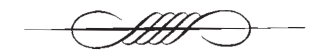
12. Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere față de Trimis! Iar dacă voi întoarceți spatele, [să știți că] Trimisului Nostru îi revine doar transmiterea limpede[13].

13. Allah! Nu există altă divinitate afară de El! Și în Allah [trebuie] să se încreadă dreptcredincioșii!

14. O, voi cei care credeți! Voi aveți printre soațele voastre și printre copiii voștri un vrăjmaș[14]! Deci, fiți cu grijă de ei! Însă dacă voi sunteți îngăduitori și treceți peste [greșelile lor] și îi iertați pe ei, să știți că și Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

15. Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită și la Allah se află o mare răsplată.

16. Deci, fiți cu frică de Allah atâta cât puteți, ascultați, fiți supuși și dăruiți spre binele sufletelor voastre! Iar aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor izbândi.

11) Coranul.
12) Prin voința Lui.
13) A revelației lui Allah.
14) *Motivul revelării:* S-a relatat că niște bărbați mekkani au aderat la Islam și au vrut să-l urmeze pe Profet - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - în peregrinarea lui la Medina, dar soațele și copiii lor i-au împiedicat de la aceasta. Atunci bărbații le-au dat ascultare și au renunțat să emigreze. În legătură cu acest moment a revelat Allah acest verset.

17. Dacă Îi veți face lui Allah un împrumut frumos[15], El vi-l va da înapoi înmulțit și vă va ierta pe voi[16], căci Allah este Mulțumitor [și] Blând [*Șakur, Halim*].

18. El este Știutorul celor nevăzute și al celor văzute, Cel Puternic [și] Înțelept [*Al-'Aziz, Al-Hakim*].

15) Dacă veți cheltui pe calea lui Allah.
16) Vă va ierta păcatele voastre.

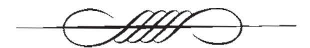

SURAT AT-TALAQ[1]

(Medinită [99]; 12 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, Profetule! Dacă divorțați de muieri, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele și socotiți timpul și fiți cu frică de Allah - Stăpânul vostru! Nu le alungați din casele lor și ele să nu iasă, doar dacă au săvârșit mare păcat[2] dovedit! Acestea sunt poruncile lui Allah, iar acela care calcă poruncile lui Allah este nedrept față de sine însuși. Tu nu știi, s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea un lucru[3]...

1) Sura *"Divorțului"*, numită astfel după conținutul versetului 1.

2) Prin cuvântul arab *"fahișa"* se are în vedere în primul rând adulterul, dar el include și alte păcate mari.

3) *Motivul revelării*: *Al-Bukhari* a relatat că *Abd Allah ben Omar* a repudiat-o pe soția sa când ea era la ciclu. *Omar* i-a spus acest lucru Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, iar Trimisul s-a mâniat și a zis: Să se întoarcă la ea și să o țină până când ea se va curăți și apoi va avea din nou ciclu și din nou se va curăți. Și dacă voiește să divorțeze de ea, să o repudieze atunci când ea va fi curată, fără să se mai atingă de ea. Aceasta este perioada stabilită și poruncită de Allah.

"O, Profetule! Dacă divorțați de muieri, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele": Allah le poruncește Profetului Său Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și dreptcredincioșilor să nu divorțeze de soțiile lor decât în perioada de curățenie, în care bărbatul nu s-a apropiat de soția sa. Iar perioada de curățenie este intervalul dintre două menstruații. Dacă femeia are menstruație, o așteaptă până ce se curățește și după aceea divorțează de ea, dacă voiește. Iar dacă decide să se despartă de ea, înregistrează ziua repudierii ei pentru calcularea perioadei de așteptare (în care ea nu are voie să se recăsătorească), aceasta fiind de trei cicluri pentru femeile care au menstruație și de trei luni pentru cele care nu mai au menstruație. Dacă femeia este însărcinată, trebuie să aștepte până ce ea naște și rămâne în casa soțului ei până ce expiră perioada de așteptare. Soțul nu o alungă din casă, decât dacă ea a săvârșit un adulter dovedit sau dacă este trivială și se poartă arogant față de cei din casă. Acestea sunt poruncile, iar cel care le încalcă este nedrept față de el însuși. În această perioadă bărbatul nu știe dacă nu se va împăca cu soția lui, el putând să revină asupra hotărârii de divorț în perioada de așteptare. Când această perioadă de așteptare se apropie de sfârșit, bărbatul se află în fața a două alternative: fie să o rețină în casa sa și să renunțe la divorț, fie să se

2. Apoi când ele ajung la timpul prescris, atunci sau țineți-le, după cuviință, sau despărțiți-vă de ele, după cuviință![4] Și luați ca martori doi oameni drepți dintre voi și faceți mărturie față de Allah![5] Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar aceluia care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună]

3. Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar aceluia care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.

4. Și dacă aveți îndoieli în privința perioadei de așteptare pentru muierile care nu mai nădăjduiesc să aibă ciclu, aceasta este pentru ele de trei luni și asemenea pentru cele ce nu au încă ciclu. Iar termenul pentru cele care sunt îngreunate este până ce ele zămislesc. Iar aceluia care este cu frică de Allah, aceluia îi face El lucrul său ușor.

5. Aceasta[6] este porunca lui Allah, pe care El v-o trimite vouă. Iar aceluia care este cu frică de Allah, El îi va șterge faptele rele și îi va da lui mare răsplată.

6. Lăsați-le să locuiască acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre[7], și nu le faceți nici o daună, ca să le faceți să trăiască strâmtorate! Iar dacă ele sunt îngreunate, atunci îngrijiți de ele până nasc și dacă alăptează [copiii născuți] de la voi, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă între voi [în această privință], așa după cum se cuvine! Iar dacă aflați voi greutăți[8], atunci îl va alăpta pe el alta.

7. Cel care este înstărit să cheltuiască după averea sa, iar cel a cărui înzestrare este măsurată să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu silește pe nimeni decât după cum El i-a dat. Și Allah va face să vină după strâmtorare belșug.

despartă de ea prin bună înțelegere, urmând ca după expirarea perioadei de așteptare ea să părăsească locuința lui. Doi bărbați trebuie să facă mărturie dreaptă despre revenire sau despărțire, față de Allah.

4) Acordându-le drepturile ce li se cuvin.

5) Numai pentru Allah și nu în favoarea sau împotriva celui pentru care se depune mărturie.

6) Ceea ce s-a menționat în legătură cu divorțul, revenirea și perioada de așteptare.

7) După posibilitățile voastre.

8) Nu vă înțelegeți în privința simbriei.

8. Și câte cetăți s-au răzvrătit împotriva poruncii Domnului lor și împotriva trimișilor Săi! Și Noi le-am cerut lor socoteală cu asprime și le-am chinuit pe ele cu chin greu.

9. Și au gustat ele urmarea purtării lor și urmarea purtării lor a fost pierderea.

10. Allah a pregătit pentru ei chin aspru[9]. Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei dăruiți cu înțelegere și care credeți! Allah v-a trimis vouă o Îndemnare[10]

11. [Și] un Trimis[11], care să vă recite vouă versetele lui Allah cele deslușite, ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întunecimi la lumină[12]. Și pe acela care crede în Allah și împlinește fapte bune El îl va face să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor fi ei sălășluitori în ele. Și ce înzestrare frumoasă a hotărât Allah pentru el!

12. Allah este Cel ce a creat șapte ceruri și tot atâtea pământuri. Între ele coboară porunca [Sa], pentru ca să știți că Allah este cu putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu știința [Sa].

9) Pedeapsa Infernului care-i așteaptă după înviere.
10) Coranul.
11) Profetul Muhammed.
12) Din rătăcire la calea cea dreaptă.

SURAT AT-TAHRIM[1]

(Medinită [107]; 12 versete)

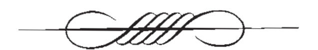
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, Profetule! De ce îţi opreşti tu ceea ce Allah ţi-a îngăduit, căutând mulţumirea soaţelor tale? Allah, doară, este Iertător [şi] Îndurător [*Ghafur, Rahim*].

2. Allah a orânduit pentru voi dezlegarea jurămintelor voastre[2] iar Allah este Stăpânul vostru. Şi El este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*Al-'Alim, Al-Hakim*].

3. Când Profetul i-a încredinţat o taină uneia dintre soaţele lui, iar ea a povestit-o şi Allah i-a vestit lui aceasta, atunci el a înştiinţat despre o parte şi a neglijat o altă parte. Şi când el i-a spus, atunci a zis ea: "Cine te-a înştiinţat despre aceasta?". A răspuns el: " M-a înştiinţat Atoateştiutorul [şi] Bineştiutorul [*Al-'Alim, Al-Khabir*][3]!"

4. Şi de vă veţi întoarce, căindu-vă voi amândouă[4] la Allah, inimile voastre sunt astfel înclinate. Însă de vă veţi susţine una pe alta împotriva lui, atunci Allah este Ocrotitorul lui; iar Gavriil şi dreptcredincioşii evlavioşi şi îngerii îi vor fi peste aceasta ajutoare[5].

1) Sura *"Opririi"*, numită astfel după conţinutul versetului 1.

2) Prin ispăşire; vezi 5 : 89.

3) 'A'işa şi Hafsa s-au înţeles, din pricina geloziei, să-l facă pe Trimis - *pacea asupra lui!* - să se îndoiască în legătură cu nişte miere pe care au băut-o în casa Zaynabei, spunându-i că nu este miere, ci o substanţă dulce cu miros urât care se numeşte *"maghafir"*. Atunci el i-a zis Hafsei: De acum încolo n-am să mai beau miere la Zaynab. Şi a jurat să facă astfel, dar i-a cerut ei să ţină secret acest lucru. Dar ea i-a vorbit despre el 'A'işei. Allah l-a vestit pe Trimis despre cele întâmplate şi i-a reproşat lui că socoteşte interzis ceea ce este permis. Şi i-a poruncit să dezlege jurământul său. Când i-a spus Hafsei că el ştie ceea ce s-a întâmplat, ea s-a mirat şi l-a întrebat: Dar cine ţi-a spus acest lucru? Atunci el i-a răspuns: M-a înştiinţat despre aceasta Allah Atoateştiutorul şi Bineştiutorul! Allah le-a ameninţat pe 'A'işa şi pe Hafsa să se căiască pentru astfel de fapte care îi pricinuiesc rău Profetului - *Allah să-l binecuvânteze şi să-l miluiască!* Şi le-a mai spus că Allah îl va apăra pe el şi-i va fi lui ajutor, împreună cu Gavriil, cu dreptcredincioşii evlavioşi şi cu toţi îngerii.

4) 'A'işa şi Hafsa.

5) Împotriva cui îi voieşte lui răul.

5. Și dacă va divorța el de voi, s-ar putea ca Domnul lui să-i dea în locul vostru soațe mai bune decât voi: musulmane, dreptcredincioase, ascultătoare, tânguitoare, adoratoare, postitoare, desfeciorite și fecioare.

6. O, voi cei care credeți! Păziți-vă[6] pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.

7. O, voi necredincioșilor! Nu vă dezvinovățiți în Ziua aceea, căci voi veți fi răsplătiți după cele pe care le-ați săvârșit!

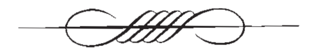
8. O, voi cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah întru căință curată! Poate că Domnul vostru vă va șterge faptele voastre cele rele și vă va face să intrați în Grădini pe sub care curg pâraie, în Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul și aceia care au crezut împreună cu el. Lumina lor va grăbi înaintea lor și în mâinile lor drepte. Și vor zice ei: "Doamne, întregește lumina noastră și iartă-ne pe noi, căci Tu ești cu putere peste toate!"

9. O, Profetule! Luptă împotriva necredincioșilor și a fățarnicilor[7] și fii neînduplecat cu ei! Sălașul lor va fi Gheena și ce rea soartă!

10. Allah le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred pe muierea lui Noe și pe muierea lui Lot, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioși dintre robii Noștri și care i-au viclenit pe ei[8], iar ei doi nu le-au putut fi de nici un ajutor la Allah[9]. Și [li] s-a zis: "Intrați în Foc [laolaltă] cu ceilalți care intră!"

11. Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred pe muierea lui Faraon[10], care a zis: "Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuiește-mă pe mine de Faraon și de fapta sa și mântuiește-mă pe mine de neamul de nelegiuiți!"

12. Și [la fel și] pe Maria, fiica lui *'Imran*, care a rămas neprihănită și am suflat în ea din Duhul Nostru. Și ea a crezut în cuvintele Domnului ei și în scripturile Sale și a fost ea dintre cei supuși cu statornicie[11].

6) Prin abținerea de la săvârșirea de păcate și prin supunerea față de Allah.
7) Cu lăncile și cu argumente.
8) Prin faptul că au ajutat împotriva lor, prin necredința și nesupunerea lor.
9) Împotriva pedepsei Sale.
10) Care a crezut în Allah Cel Unic și în trimisul Său Moise.
11) Supuși lui Allah și poruncilor Sale.

67 SURAT AL-MULK[1]

(Mekkană [77]; 30 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Binecuvântat fie Acela care are în mâna Lui împărăţia şi este cu putere peste toate,

2. Acela care a făcut moartea şi viaţa, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun întru faptă. Şi El este Puternic [şi] Iertător [*Al-'Aziz, Al-Ghafur*].

3. Acela care a creat şapte ceruri unul peste altul, fără să vezi[2] nici o nepotrivire în creaţia Celui Milostiv [*Ar-Rahman*]. Întoarce-ţi privirea![3] Oare vezi tu vreo crăpătură?

4. Întoarce-ţi iarăşi privirea de două ori! Privirea se va întoarce la tine umilită şi slabă!

5. Noi am împodobit cerul cel mai de jos cu candele[4] şi le-am făcut pe ele pietre pentru lovirea şeitanilor şi am pregătit pentru ei chinul Văpăii.

6. Aceia care nu au crezut în Domnul lor vor avea parte de chinul Gheenei. Şi ce rea întoarcere!

7. Când vor fi aruncaţi în ea, îi vor auzi vuietul, în vreme ce ea clocoteşte.

8. Aproape că plesneşte de mânie. De fiecare dată când este aruncată o ceată nouă, păzitorii săi îi întreabă: "Oare nu a venit la voi un prevenitor?"[5]

9. Iar ei vor zice: "Ba da! A venit la noi un prevenitor, însă noi l-am învinuit de minciună şi am zis: Allah nu a trimis nimic, iar voi[6] nu sunteţi decât în mare rătăcire!"

1) Sura *"Împărăţiei"*, numită astfel după primul verset. Se mai numeşte şi *Tabarak "Fie binecuvântat!"*.
2) Se adresează omului în general.
3) Priveşte din nou, dacă te îndoieşti!
4) Stelele strălucitoare.
5) În viaţa de pe pământ, ca să vă prevină pe voi asupra acestei pedepse?
6) Profetul şi adepţii săi.

10. Și ei vor zice: "Dacă noi am fi ascultat și am fi priceput, nu am fi printre oaspeții Văpăii!"(7)

11. Și astfel ei vor mărturisi păcatele lor. Așadar, striviți să fie oaspeții Văpăii!

12. Aceia care se tem de Domnul lor, fără să-L vadă pe El, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.

13. Spuneți în șoaptă vorba voastră ori rostiți-o cu glas tare! El le știe pe cele dinlăuntrul piepturilor(8).

14. Oare nu le știe pe cele pe care le-a creat, cu toate că El este Binevoitor [și] Atoateștiutor [*Al-Latif, Al-Khabir*]?

15. El este Cel care v-a făcut pământul supus. Deci străbateți întinderile sale. Și mâncați din înzestrarea Lui. Și la El este învierea(9).

16. Sunteți voi siguri că Cel din cer nu va lăsa să vă înghită pământul, când iată că el se cutremură?!(10)

17. Sau sunteți siguri că Cel din cer nu va trimite asupra voastră o vijelie cu pietre? Atunci veți ști cum va fi mustrarea Mea!(11)

18. Și cei de dinaintea lor i-au învinuit de minciună [pe trimișii lor] și cum a fost răzbunarea Mea?!

19. Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nu le poate ține pe ele decât Cel Milostiv [*Ar-Rahman*]! El este Cel care le vede pe toate.

20. Cine este acela care să fie pentru voi(12) oștire ce vă ajută împotriva Celui Milostiv [*Ar-Rahman*]? Necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire.

21. Cine este acela care vă îngrijește pe voi, dacă El oprește darurile Sale(13)? Însă ei stăruie în semeția lor și în fuga lor [de Adevăr].

7) Oaspeții Infernului.
8) Deci fiți cu frică de El!
9) Din morminte.
10) Întrebările sunt adresate necredincioșilor.
11) Care este pedeapsa pentru că l-ați tăgăduit pe Trimisul Meu.
12) Necredincioșii.
13) Ploaia, apa etc.

22. Oare cel care merge cu fața plecată este mai bine călăuzit sau cel care merge cu capul sus, pe un drum drept?

23. Spune: "El este Cel care v-a creat și v-a dat vouă auzul și ochii și inimile![14] Dar voi sunteți puțin mulțumitori".

24. Spune: "El este Cel care v-a răspândit pe pământ și la El veți fi adunați!"[15]

25. Ei zic: "Când va fi această făgăduință, dacă voi sunteți întru adevăr?"

26. Spune: "Știința despre aceasta este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede!"

27. Și când o vor vedea aproape, se vor întrista chipurile celor care nu au crezut. Și [li] se va zice: "Aceasta este ceea ce voi ați cerut!"

28. Spune: "Cum vi se pare? Dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine sau va fi îndurător cu noi, cine îi va apăra pe cei necredincioși de un chin dureros?"[16]

29. Spune: "El este Cel Milostiv [*Ar-Rahman*]! Noi credem în El și în El ne încredem și veți afla voi cine este în rătăcire învederată!"

30. Spune: "Ce credeți? De se va strecura apa voastră în adânc, cine vă va aduce apă de izvor?"[17]

14) Mințile care înțeleg.

15) Pentru răsplată.

16) Necredincioșii din Mekka au uneltit pentru a-l ucide pe Profet și pe cei care au crezut în el, dar la ce le-ar folosi moartea acestora, dacă Allah îi va pedepsi pe necredincioși cu asprime?

17) Nu vă poate aduce apă decât Allah, Stăpânul Universului.

68 SURAT AL-QALAM[1]

(Mekkană [2]; 52 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. *Nun.*[2] Pe calem și pe ceea ce ei scriu![3]

2. Tu nu ești, prin mila Domnului tău, smintit![4]

3. Și tu vei avea parte de o răsplată neîntreruptă![5]

4. Și tu ai o fire minunată[6]!

5. Vei vedea tu și vor vedea și ei

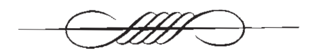
6. Cine dintre voi este smintit.

7. Domnul tău știe mai bine cine a rătăcit de la drumul Său și El îi cunoaște mai bine pe cei care sunt bine călăuziți.

8. Deci, nu da ascultare celor ce socot minciună![7]

9. Ei ar dori ca tu să fii binevoitor și să fie și ei binevoitori.

10. Nu da ascultare celui care juruiește întruna și e vrednic de dispreț[8],

1) Sura *"Calemului"*, numită astfel după acest cuvânt care apare în primul verset. Mai este numită și *Sura Nun*, după această literă de la începutul versetului 1.

2) Vezi 2 : 1.

3) Jur pe calemul cu care se scrie!

4) Adevărul pentru care este făcut jurământul din versetul 1, adică faptul că Profetul nu este nebun, așa cum îl învinuiau idolatrii.

5) Pentru că rabzi răul pe care ți-l fac.

6) Al-Bukhari și Muslim au relatat de la Anas - *Allah fie mulțumit de el!* - care a zis: L-am slujit pe Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - vreme de zece ani și nu mi-a zis mie niciodată "Of!" și nu mi-a spus pentru un lucru pe care l-am făcut "De ce l-ai făcut?" și nici pentru un lucru pe care nu l-am făcut "De ce nu l-ai făcut?". Și avea Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - cele mai alese însușiri dintre toți oamenii. N-am atins nici o mătase și nimic altceva care să fie mai catifelat decât mâna Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și nu am mirosit nici un alt mosc și nici un alt parfum care să fie mai plăcut decât sudoarea Trimisului lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!*

7) Versetele lui Allah.

8) Care face multe jurăminte. Aluzie la *Al-Walid ibn al-Mughira.*

11. Defăimător, care umblă cu clevetiri,

12. Care împiedică binele[9], e nelegiuit, păcătos,

13. Crud, și, după toate astea, și bastard,

14. Pentru că el are avere și copii![10]

15. Când i se recită[11] lui versetele Noastre, el zice: "Basme ale celor de demult!"

16. Noi îi vom face lui un semn pe nas!

17. Noi i-am încercat pe ei[12], așa cum i-am încercat pe stăpânii grădinii, când au jurat să adune roadele din ea dimineața,

18. Dar fără să lase nimic necules[13],

19. Și s-a abătut peste ea o nenorocire de la Domnul tău, în vreme ce ei dormeau,

20. Iar dimineața era asemenea unui ogor cules.

21. Și dimineața s-au strigat ei unii pe alții.

22. "Purcedeți devreme la ogoarele voastre, ca să culegeți [roadele]!"

23. Și au purces ei, zicându-și unul altuia mai mult în șoaptă:

24. "Să nu intre astăzi peste voi, în ea, nici un sărman!"[14]

25. Și au purces devreme, hotărâți să-i oprească, închipuindu-și că vor fi în stare de aceasta[15],

26. Dar când au văzut-o, au zis ei:"Noi suntem cu adevărat rătăciți,

27. Sau, mai degrabă, noi suntem lipsiți [de roadele noastre]!"

28. A zis cel mai drept dintre ei[16]: "Oare nu v-am zis eu să aduceți mărire [lui Allah]?"

9) Care este zgârcit cu bunurile sale sau care împiedică de la Islam.
10) Nu-i da ascultare pentru că el este bogat și are copii!
11) Sau i se citesc.
12) Pe idolatrii de la Mekka.
13) Sau fără să rostească expresia *'In șa'a Allah!* (Dacă vrea Allah).
14) Nici un sărac.
15) Să-i împiedice pe sărmani să intre în grădinile lor.
16) Sau cel mai bun dintre ei, după o altă interpretare.

29. Au zis ei: "Mărire Domnului nostru! Noi am fost nedrepți!"[17]

30. Și s-au îndreptat unul către altul, aducându-și mustrări.

31. Și au zis ei: "Vai de noi! Noi am fost nelegiuiți![18]

32. Poate că Domnul nostru ne va da în schimb [ceva] mai bun decât ea![19] Noi dorim să ne apropiem de Domnul nostru!"[20]

33. Așa este chinul![21] Iar chinul din Lumea de Apoi va fi și mai mare! Dacă ei ar ști!

34. Însă cei evlavioși au la Domnul lor Grădinile plăcerii.

35. Oare Noi îi tratăm pe cei supuși [lui Allah] la fel ca pe cei păcătoși?!

36. Ce-i cu voi? Cum judecați?

37. Sau aveți voi o Carte[22] din care învățați

38. Că veți avea tot ceea ce poftiți?

39. Sau ați luat de la Noi jurăminte până în Ziua Învierii, prin care Ne legăm să vă dăm ceea ce hotărâți?

40. Întreabă-i care dintre ei este pentru aceasta[23] chezaș?

41. Sau au ei asociați?[24] Să-i aducă pe asociații lor, dacă ei sunt întru adevăr!

42. Într-o Zi li se va arăta lor o nenorocire[25] și ei vor fi chemați la prosternare, însă nu vor putea[26].

17) Nelăsând partea ce se cuvenea săracilor.
18) În hotărârea rea pe care am luat-o.
19) Ca urmare a căinței și întoarcerii noastre la El.
20) Pentru a ne ierta pe noi și a ne compensa pentru ceea ce am pierdut.
21) Din această lume.
22) Revelată.
23) Pentru această hotărâre.
24) Care să fie chezași împreună cu ei?
25) Vâlva din acea zi; după o altă interpretare, în acea zi, Allah își va arăta piciorul și toți credincioșii se vor prosterna pe când necredincioșii vor avea spatele înțepenit.
26) Din pricina pedepsei care-i va copleși.

43. Plecați vor fi ochii lor și îi va acoperi umilința[27], pentru că ei au fost chemați la prosternare[28], când erau în pace!...

44. Deci lasă-Mă pe Mine și pe cei ce socotesc mincinoasă această vestire! Noi îi vom trage pe ei treptat, de unde ei nici nu știu[29].

45. Eu le dau lor un răgaz, însă vicleșugul Meu este temeinic!

46. Sau le ceri lor o răsplată și ei sunt împovărați de datorii?[30]

47. Sau le știu ei pe cele nevăzute și [din ele] scriu ei?[31]

48. Deci îndură cu răbdare hotărârea Domnului tău[32] și nu fi ca tovarășul peștelui cel mare [Iona], care L-a chemat [pe Allah], când el era plin de mâhnire![33]

49. Dacă nu l-ar fi ajuns pe el îndurarea de la Domnul lui[34], ar fi fost el aruncat pe țărmul gol și ar fi fost acoperit de rușine.

50. Însă l-a ales pe el Domnul său și l-a așezat pe el printre cei evlavioși[35].

51. Aceia care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor[36], când aud Îndemnarea[37], și zic ei: "El este smintit!"

52. Însă El nu este decât o Îndemnare pentru toate lumile!

27) Pentru nesupunerea lor din timpul vieții.
28) Doar adorarea numai a lui Allah.
29) Allah îi va împinge pe ei treptat către pieire.
30) Pentru că-i chemi pe ei la Adevăr și ei nu pot s-o achite din pricina datoriilor?
31) Ceea ce hotărăsc ei și că ei vor avea o poziție mai bună la Allah decât credincioșii, datorită necredinței lor?
32) Și să nu te împiedice de la transmiterea Mesajului răul pe care ți-l fac și faptul că ei te socotesc pe tine mincinos!
33) Când se afla în burta peștelui și avea inima plină de mâhnire și de mânie împotriva neamului său.
34) Pentru căința și implorarea sa.
35) În rândul profeților.
36) Dușmănoase.
37) Coranul.

69 SURAT AL-HAQQA[1]

(Mekkană [78]; 52 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. "Cea adevărată!"[2]

2. Ce este "cea adevărată"?

3. Dar ce te-ar putea face să crezi că este "cea adevărată"?

4. Thamud[3] și ’Ad[4] au socotit Ziua Judecății o minciună!

5. În ce-i privește, [cei din neamul] Thamud au fost nimiciți de vijelie.

6. Și în ce-i privește, [cei din neamul] ’Ad au fost nimiciți de un vânt șuierător, turbat,

7. Pe care [Allah] l-a dezlănțuit împotriva lor [vreme de] șapte nopți și opt zile, una după alta! Și ai fi putut să vezi neamul [de oameni] doborâți, de parcă ar fi fost niște trunchiuri goale de palmieri[5].

8. Oare mai vezi să fi rămas vreo urmă din ei?

9. Au urmat Faraon și cei de dinaintea lui și cetățile nimicite[6], care au venit cu mare păcat[7].

10. Și astfel, ei s-au răzvrătit împotriva Trimisului Domnului lor și El i-a lovit cu pedeapsă mare.

11. Când apele s-au revărsat, v-am dus pe voi pe corabie[8],

12. Pentru ca Noi să facem din aceasta[9] pentru voi o pomenire[10] și pentru ca urechea care o aude să o țină minte.

1) Sura *"Celei adevărate"*, numită astfel după versetele 1-3.
2) Ceasul cel adevărat, în care toate lucrurile se vor adeveri și fiecare va fi răsplătit după faptele sale.
3) Neamul profetului *Salih*.
4) Neamul profetului *Hud*.
5) Smulse din rădăcini și rostogolite de vânt.
6) Sodoma și Gomora.
7) Necredința și fapta urâtă.
8) Când s-a produs potopul lui Noe și apele au cuprins totul, Allah i-a dus pe dreptcredincioși pe corabie.
9) Din salvarea dreptcredincioșilor și înecarea păcătoșilor.
10) Semn și învățătură care să amintească de făgăduința Sa, în ceea ce privește izbânda profeților Săi și nimicirea dușmanilor Săi.

13. Și când se va sufla în trâmbiță cu o singură suflare[11]

14. Și vor fi ridicate pământul și munții și apoi vor fi făcuți pulbere, dintr-o singură lovitură[12],

15. În Ziua aceea se va produce "cea care trebuie să se întâmple,"[13]

16. Iar cerul se va despica, căci el în Ziua aceea va fi slab[14],

17. Iar îngerii vor fi la marginile sale[15] și opt [dintre ei] vor purta Tronul Domnului tău deasupra lor[16], în Ziua aceea.

18. În Ziua aceea vă veți înfățișa[17] și nimic din voi nu va fi ascuns.

19. În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui[18], el va zice: "Țineți, citiți cartea mea!

20. Eu am crezut că voi primi răsplata mea!"[19]

21. Și el va avea parte de o viață plăcută,

22. Într-o Grădină înălțată,

23. Cu rodurile ei atârnând în jos.

24. "Mâncați și beți[20] cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte, în zilele trecute!"[21]

25. În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea sa în stânga lui[22], acela va zice: "Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea

26. Și de n-aș fi știut care este răsplata mea![23]

11) Vestind sfârșitul lumii.
12) Lovindu-se unul de altul din pricina cutremurului puternic.
13) Va fi Ziua sau Ceasul de Apoi.
14) Și sfâșiat.
15) Atunci când se va despica cerul.
16) Deasupra celorlalți îngeri adunați.
17) Dinaintea Domnului vostru pentru judecată și răsplată.
18) Ca semn al izbânzii sale.
19) Că voi primi răsplata mea în Ziua de Apoi și de aceea am crezut și am săvârșit fapte bune.
20) Li se va spune lor.
21) În viața pământească.
22) Când își va primi pedeapsa.
23) Dacă nu aș fi aflat nimic despre răsplata mea.

27. Mai bine dacă ar fi fost [moartea mea] nestrămutată!

28. Averea mea nu mi-a fost de nici un folos![24]

29. Puterea mea a fost spulberată!"[25]

30. "Luați-l și puneți-l în lanțuri[26],

31. Apoi lăsați-l să ardă în Iad!

32. Apoi legați-l pe el cu un lanț de șaptezeci de coți măsură!

33. El nu a crezut în Allah Cel Mare

34. Și nu a îndemnat la hrănirea celui sărman!

35. [De aceea], el nu are în această Zi aici nici un prieten[27]

36. Și nici mâncare, afară de puroi,

37. Pe care nu-l mănâncă decât păcătoșii!"

38. Dar nu!... Jur pe ceea ce vedeți

39. Și pe ceea ce nu vedeți[28]

40. Că el[29] este Cuvântul unui Trimis nobil[30]

41. Și nu este cuvântul unui poet![31] Însă voi nu credeți decât prea puțin!

42. Și nu este cuvântul unui ghicitor![32] Însă voi nu vă lăsați îndemnați[33] decât prea puțin!

43. Este o revelație[34] de la Stăpânul lumilor!

24) Nimic nu mi-a fost de folos împotriva pedepsei lui Allah.
25) Autoritatea asupra oamenilor sau capacitatea de a aduce argumente.
26) Li se va zice păzitorilor Infernului.
27) Care să-l ajute.
28) Pe cele văzute și pe cele nevăzute.
29) Coranul.
30) Cuvântul lui Allah transmis oamenilor de către Profetul Muhammed.
31) Așa cum pretind unii.
32) Așa cum pretindeau unii, spunând că ar fi vorbe asemănătoare cu cele ale prezicătorilor din perioada anterioară Islamului.
33) Nu luați aminte!
34) Coranul este o revelație de la Allah.

44. Și dacă ar fi născocit el unele vorbe împotriva Noastră,
45. L-am fi apucat Noi de [mâna] dreaptă[35]
46. Și i-am fi tăiat Noi vâna inimii
47. Și nimeni dintre voi nu Ne-ar fi putut opri!
48. El[36] este pentru cei cu frică o îndemnare
49. Și Noi știm că unii dintre voi îl socotesc minciună[37].
50. El este un suspin[38] pentru cei care nu cred
51. Și El este Adevărul deplin![39]
52. Deci slăvește numele Domnului tău Cel Mare [*Al-'Aziz*]!

35) L-am fi umilit Noi.
36) Coranul.
37) Preferând viața pământească și poftele lor.
38) În semn de regret, când vor vedea răsplata dreptcredincioșilor.
39) Adevărul cel mai curat.

 SURAT AL MA'ARIJ[1]

(Mekkană [79]; 44 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cineva[2] care se roagă[3] a cerut să cadă[4] o osândă neîndoielnică

2. Peste cei necredincioși, pe care nimeni nu o poate opri

3. [Și care să vină] de la Allah, Stăpânul drumurilor înălțării.

4. Îngerii și Duhul[5] se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.

5. Deci rabdă cu bună răbdare!

6. Ei o văd departe[6],

7. Însă Noi o vedem aproape[7].

8. În Ziua aceea va fi cerul precum arama topită[8],

9. Iar munții vor fi asemenea lânii scărmănate

10. Și nu-l va mai întreba prietenul pe prieten[9],

11. Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de osândă cu copiii săi,

12. Cu soața sa, cu fratele său

13. Și cu neamul său care-i dăruiește lui adăpost,

1) *"Drumurile înălțării"* (titlu dat după versetul 3) sunt drumurile pe care îngerii coboară din cer și urcă de pe pământ.

2) Ibn Abbas a relatat că An-Nadr ben al-Harth a spus, când Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - i-a speriat, amenințându-i cu pedeapsa lui Allah: "Doamne, dacă acesta este adevărul venit de la Tine, fă să pogoare asupra noastră o ploaie de pietre din cer!" Atunci Allah a revelat: *"Cineva care se roagă a cerut să cadă o pedeapsă neîndoielnică / Peste cei necredincioși, pe care nimeni nu o poate opri".*

3) În batjocură.

4) Să cadă asupra lui.

5) Adică Gavriil.

6) Pedeapsa.

7) Noi o vom vedea venind curând.

8) Sau ca o altă substanță topită din cauza focului.

9) Fiind preocupat numai de el însuși.

14. Cu toți cei care se află pe pământ, care l-ar putea mântui.

15. Dar nu! Va fi o flacără(10)

16. Ce-i va smulge pielea de pe cap

17. Și-l va chema pe cel care a întors spatele și s-a depărtat(11)

18. Și a adunat(12) și a grămădit în vase.

19. Omul a fost făcut nestatornic;

20. Când are parte de rău, el este abătut

21. Iar când are parte de bine, el este zgârcit(13),

22. Afară de cei care fac Rugăciunea,

23. Care sunt stăruitori în Rugăciunea lor,

24. Din a căror avere este un drept hotărât,

25. Pentru cerșetor și pentru cel lipsit;

26. Iar aceia care socotesc adevărată Ziua Judecății

27. Și aceia care se tem de osânda Domnului lor -

28. Căci nu există nici o apărare împotriva chinului Domnului lor! -

29. Și aceia care își păstrează castitatea,

30. Mai puțin de soațele lor sau de cele pe care le stăpânesc dreptele lor, căci pentru aceasta ei nu vor fi mustrați,

31. Iar cei care aleargă după mai mult decât aceasta sunt păcătoși(14),

32. Și aceia care păzesc ceea ce li se încredințează, precum și legământul lor,

33. Și aceia care sunt drepți în mărturiile lor

34. Și aceia care împlinesc Rugăciunea lor(15),

10) Infernul cu care este amenințat păcătosul.

11) De la Adevăr și de la supunere.

12) Averi.

13) Când are parte de avere, este zgârcit cu ea și nu face milostenie din ea.

14) Cei care depășesc ceea ce le-a îngăduit Allah, trecând la ceea ce le-a interzis lor.

15) La vremea lor.

35. Aceia vor fi cinstiți în Grădini[16].

36. Dar ce este cu aceia care nu au crezut că grăbesc cu ochii îndreptați spre tine,

37. [Venind de] la dreapta și [de] la stânga, în cete?

38. Oare nădăjduiește fiecare om dintre ei să fie lăsat să intre în Grădina plăcerii?[17]

39. Ba nu! Noi i-am creat din ceea ce știu![18]

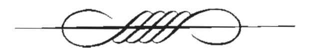
40. Nu! Jur pe Stăpânul răsăriturilor și al apusurilor, că Noi suntem în stare

41. Să-i schimbăm cu alții mai buni decât ei și de nimeni nu putem fi împiedicați!

42. Deci, lasă-i să se afunde și să se joace, până ce vor întâlni Ziua lor, cu care au fost amenințați,

43. Ziua în care vor ieși din morminte în grabă, ca și cum ar alerga către niște pietre ridicate[19],

44. Cu ochii plecați, acoperiți de umilință! Aceasta este Ziua cu care au fost amenințați!

16) Ca răsplată de la Allah.

17) Fără să aibă calitățile pe care le au cei care intră în Paradis?

18) Adică din picături (de lichid seminal), iar Cel care a putut face acest lucru va putea și să-i nimicească.

19) Care le indică drumul.

71 SURAT NUH[1]

(Mekkană [71]; 28 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Noi l-am trimis pe Noe la neamul său, [zicându-i]: "Îndeamnă neamul tău, înainte de a se abate asupra lui o osândă dureroasă!"[2]

2. A zis el: "O, neam al meu! Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede,

3. Adorați-L pe Allah, fiți cu frică de El și dați-mi ascultare!

4. El vă va ierta o parte din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât. Însă când va veni termenul hotărât de Allah, el nu va mai putea fi amânat, dacă voiți să știți!"

5. El[3] a zis: "Doamne, eu am chemat neamul meu[4], noaptea și ziua[5],

6. Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească fuga.

7. Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit[6] și s-au arătat cu mare trufie;

8. Apoi i-am chemat cu glas tare;

9. Apoi le-am vorbit lor deschis și le-am vorbit lor în taină

10. Și le-am zis lor: "Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci El este Iertător [*Ghaffar*],

11. Pentru ca El să trimită asupra voastră cerul cu ploaie din belșug

12. Și pentru ca să vă dăruiască vouă averi și copii și să vă dea vouă grădini și să vă dea vouă păraie![7]

1) "Nuh" - forma arabă a numelui lui Noe. Sura poartă acest titlu după numele lui, menționat în versetul 1.
2) Pedeapsa potopului.
3) Noe.
4) La credința în Allah Cel Unic și la împlinirea de fapte bune.
5) Fără întrerupere.
6) În rău și în necredință.
7) Din care să udați grădinile.

13. Ce este cu voi că nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine,

14. După ce El v-a creat pe voi în [mai multe] faze?[8]

15. Oare nu ați văzut voi cum a creat Allah șapte ceruri, unul peste altul

16. Și a făcut Luna să le fie lor lumină și a făcut Soarele ca o candelă?

17. Allah v-a făcut pe voi să răsăriți asemenea ierburilor, din pământ[9],

18. Apoi vă va aduce pe voi înapoi la el și vă va face să ieșiți cu adevărat.

19. Și Allah v-a făcut vouă pământul ca un covor,

20. Pentru ca voi să umblați pe el, pe cărări largi!"

21. Noe a zis: "Doamne, ei s-au arătat cu nesupunere față de mine și îl urmează pe acela ale cărui averi și ai cărui copii nu fac decât să-i sporească pierderea!

22. Și ei au născocit un vicleșug prea mare

23. Și au zis: "Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri! Nu-i părăsiți niciodată pe Wadd și pe Suwa' și pe Yaguth și pe Ya'uq și pe Nasr![10]"

24. Ei i-au adus pe mulți în rătăcire. [Doamne,] nu le spori nelegiuiților decât rătăcirea!

25. Din pricina păcatelor lor ei au fost înecați[11] și vor fi duși să intre în Foc și nu au aflat pentru ei ajutoare afară de Allah!"

26. Și Noe a zis: "Doamne, nu lăsa pe pământ nici un sălășluitor într-o casă, dintre necredincioși[12],

27. Căci, dacă-i vei lăsa [în viață], ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât păcătoși necredincioși!

28. Doamne! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea cu credință, ca și pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, și nu le spori nelegiuiților decât pierderea!"

8) Din țărână, apoi din picături, care s-au preschimbat în cheaguri etc.
9) V-a creat pe voi din pământ.
10) Numele unor idoli pe care îi venera neamul lui Noe și pe care i-au venerat politeiștii, după ei.
11) În timpul potopului.
12) Nici un necredincios.

 SURAT AL-DJINN[1]

(Mekkană [40]; 28 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Spune: "Mi-a fost revelat mie că o ceată de djinni au ascultat[2] și apoi au zis: "Noi am auzit un Coran minunat,

2. Care călăuzește către drumul cel drept! Noi credem în el și nu-i vom face Domnului nostru nici un asociat!

3. Pentru că El - înalță-se mărirea Domnului nostru! - nu Și-a luat soață și nici copil![3]

4. Și netrebnicul nostru[4] a spus asupra lui Allah minciuni.

5. Noi am crezut că nici oamenii, nici djinnii nu vor spune împotriva lui Allah minciuni,

6. Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar le-a sporit lor suferința,

7. Și că ei au crezut[5], așa cum ați crezut și voi, că Allah nu va învia pe nimeni.

8. Noi am atins cerul[6] și l-am aflat plin de păzitori aspri și de bolizi.

9. Noi ne-am așezat în el pe niște locuri pentru a auzi. Însă cine se pune la ascultat acum găsește un bolid stând la pândă pentru el.

10. Noi nu știm dacă se voiește rău celor de pe pământ sau voiește Domnul lor [să-i călăuzească] pe calea cea dreaptă.

11. Printre noi se află unii drepți și [alții] mai puțin drepți; astfel și noi am fost împărțiți în felurite cete.

12. Noi credem că nu-L vom putea slăbi niciodată pe Allah pe pământ și nu-L vom putea slăbi pe El, fugind noi.

1) *"Al - Djinn"*, titlu dat după versetul 1.
2) La acest Coran.
3) Allah este mai presus decât să aibă soție și fiu.
4) Cel care ne ispitește și ne duce în rătăcire.
5) Mi s-a revelat mie că ei au crezut.
6) Am căutat să ajungem la cer.

13. Și când am auzit noi călăuzirea(7), am crezut în ea și acela care crede în Domnul său să nu se teamă nici de împuținare, nici de împovărare!

14. Unii dintre noi sunt musulmani și unii dintre noi sunt nelegiuiți. Aceia dintre noi care au îmbrățișat Islamul sunt aceia care au căutat calea cea dreaptă.

15. Cât despre cei nelegiuiți, ei sunt vreascuri de foc pentru Gheena"(8).

16. Și de vor merge ei pe calea cea dreaptă, le vom da Noi apă din belșug,

17. Pentru ca să-i încercăm. Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului său, pe acela îl va îndrepta El către un chin aspru.

18. Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!(9)

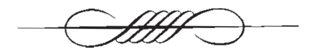
19. Și când s-a ridicat robul lui Allah(10), chemându-L pe El(11), aproape că s-au îmbulzit [*Al-Djinn*] către el.

20. Spune: "Eu Îl chem(12) numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui nici un asociat!"

21. Spune: "Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!"

22. Spune: "Nimeni nu mă va apăra de Allah(13) și eu nu voi găsi adăpost [la altcineva] afară de El!

23. Eu nu pot să aduc decât propovăduire de la Allah și mesajele Lui. Iar aceia care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de focul Gheenei și în el vor fi veșnic sălășluitori,

7) Coranul care călăuzește pe calea cea dreaptă.

8) Întocmai ca și oamenii necredincioși. Cu versetul 15 se încheie vorbele djinnilor și cu versetul 16 începe să vorbească Allah.

9) Nu adorați pe nimeni alături de Allah.

10) Profetul Muhammed.

11) Adorându-L pe Allah.

12) Îl ador.

13) Dacă El va voi să-mi facă rău.

24. Iar atunci când le vor vedea pe cele cu care sunt amenințați, atunci vor ști ei ale cui ajutoare sunt mai slabe și puține la număr".

25. Spune: "Eu nu știu dacă sunt aproape cele cu care sunteți amenințați ori de le va hotărî Domnul meu un termen;

26. [Numai El este] Știutorul necunoscutului și El nu descoperă taina Sa nimănui,

27. Afară de acela pe care îl alege ca trimis și face să meargă înaintea lui și în urma lui păzitori,

28. Pentru ca El să știe că ei au transmis mesajele Domnului lor. El doară cuprinde [cu știința Sa] ceea ce se află la ei și socotește numărul tuturor lucrurilor!"(14)

14) Unul câte unul.

SURAT AL-MUZAMMIL[1]

(Mekkană [3]; 20 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, tu[2], cel învăluit [în straiele tale]!

2. Scoală-te noaptea [pentru Rugăciune], afară de puțin [timp][3] -

3. Jumătate din ea[4] sau mai scade din ea puțin[5],

4. Sau mai adaugă la ea![6] - și recită Coranul cu glas tărăgănat și limpede!

5. Noi îți vom trimite cuvinte grele[7].

6. Scularea [pentru Rugăciune] în timpul nopții este mai folositoare și mai potrivită pentru recitare;

7. În timpul zilei tu ai de lucru îndelung[8]!

8. Și pomenește numele Domnului tău[9] și dăruiește-te Lui, cu totul!

9. Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă divinitate afară de El; deci socotește-L numai pe El Ocrotitor![10]

10. Îndură ceea ce zic ei și depărtează-te de ei, plecând cuviincios!

11. Și lasă-Mă pe Mine cu aceia care învinuiesc de minciună dintre cei care trăiesc în îndestulare[11] și dă-le lor un scurt răgaz!

12. Noi avem [pentru ei] fiare grele și Iadul

1) *"Cel învăluit"*; sura este numită astfel după cuvântul cu acest sens din versetul 1. Cel căruia i se adresează este Muhammed. Este sura a treia în ordine cronologică, cu excepția versetului 20.
2) Muhammed!
3) De care ai nevoie pentru odihnă și pentru cele necesare trupului.
4) Din noapte.
5) Din jumătate, până la o treime.
6) La jumătate, până la două treimi.
7) Poruncile importante și sarcina grea de a propovădui mesajul.
8) Și de aceea ți se poruncește să te scoli noaptea pentru a te ruga.
9) Zi și noapte.
10) Încredințează-I Lui treburile tale, căci El îți va fi suficient.
11) Referire la bogătașii din neamul *Qurayș*.

13. Și mâncare înecăcioasă și chin dureros,

14. În Ziua când se vor cutremura pământul și munții și se vor face munții ca o dună de nisip risipit.

15. Noi v-am trimis un Trimis ca să fie martor pentru voi, așa cum am trimis și la Faraon un trimis,

16. Însă Faraon nu i-a dat ascultare trimisului și Noi l-am lovit cu pedeapsă aspră(12).

17. Și cum voiți voi - dacă rămâneți necredincioși(13) - să vă apărați de o Zi care îi va face pe copii cărunți,

18. În care cerul se va despica și făgăduința Lui se va împlini negreșit!

19. Aceasta(14) este o îndemnare(15) și cine voiește va urma drumul către Domnul său.

20. Domnul tău, [o, Muhammed,] știe că tu stai în picioare [pentru Rugăciune] aproape două treimi din noapte, sau jumătate din ea, sau o treime din ea, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine. Allah hotărăște noaptea și ziua. El a știut că voi nu veți putea petrece toată noaptea în Rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu îngăduință. Deci recitați atât cât vă este cu putință din Coran(16)! El a știut că unii dintre voi vor fi bolnavi, că alții călătoresc prin lume, în căutarea harului lui Allah(17), și că alții se luptă pe calea lui Allah!(18) Deci recitați atât cât vă este cu putință din el(19), împliniți Rugăciunea [*As-Salat*], dați Dania [*Az-Zakat*] și faceți-I lui Allah un împrumut frumos, căci binele pe care îl trimiteți înainte(20) pentru sufletele voastre îl veți afla la Allah mai bun, ca răsplată, și mai mare. Și rugați-L pe Allah de iertare, căci Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]!

12) Făcându-l să piară prin înec, împreună cu însoțitorii săi.
13) Dacă rămâneți necredincioși și nu credeți în Adevăr?
14) Aceste versete care conțin amenințarea aspră.
15) Pentru cei care iau aminte.
16) În timpul Rugăciunilor de noapte.
17) Și că aceasta îi împiedică de la Rugăciunile de noapte.
18) Și nu au timp să se dedice Rugăciunii în timpul nopții.
19) Din Coran.
20) În această lume.

 SURAT AL-MUDDATHIR[1]

(Mekkană [4]; 56 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. O, tu[2] cel acoperit!
2. Ridică-te și îndeamnă!
3. Pe Domnul tău preamărește-L,
4. Veșmintele tale curățește-le
5. Și de nelegiuire[3] stai departe
6. Și nu dărui, căutând să dobândești mai mult,
7. Și pentru Domnul tău îndură!
8. Când se va sufla în trâmbiță,
9. Aceea va fi atunci o Zi grea,
10. Deloc ușoară pentru necredincioși!
11. Lasă-Mă cu cel pe care l-am creat singur[4]
12. Și căruia i-am dăruit avere îndestulătoare
13. Și fii care-l însoțesc tot timpul
14. Și căruia i le-am netezit pe toate[5]
15. Și care poftește ca Eu să-i dau și mai mult[6].
16. Dar nu! Căci el a tăgăduit versetele Noastre cu încăpățânare,
17. Iar Eu îl voi sili să urce[7].

1) *"Cel acoperit"*, adică cel învelit cu veșmintele sale, pentru a dormi sau pentru a se încălzi, cu referire la Muhammed în cazul de față; titlu dat după acest cuvânt care apare în versetul 1.
2) Muhammed.
3) Aici se are în vedere închinarea la idoli.
4) Al-Walid ben al-Mughira a mărturisit, când a auzit Coranul, că nu este plăsmuit de oameni, însă, incitat de Abu Jahil, a afirmat că el ar fi vrăjitorie și nu ar fi revelație.
5) Căruia i-am asigurat cele necesare traiului, precum și puterea și cârmuirea.
6) Din avere, fii și putere.
7) Voi ridica în fața lui un obstacol greu de escaladat, cu sensul de pedeapsă grea, de nesuportat.

18. El a cugetat[8] și a hotărât![9]

19. Și omorât să fie![10] După cum el a hotărât!

20. Omorât să fie! După cum el a hotărât![11]

21. Apoi el a mai cugetat[12],

22. Apoi s-a posomorât și s-a încruntat,

23. Apoi s-a întors[13] și s-a arătat trufaș[14]

24. Și a zis: "Aceasta[15] nu este decât vrăjitorie care se învață!

25. Aceasta nu este decât vorbă a unui om!"

26. Îl voi face să ardă în focul Iadului?!

27. Și de unde să știi ce este focul Iadului?

28. El nu lasă și nu cruță[16],

29. Arzând și înnegrind pielea

30. Și peste el veghează nouăsprezece![17]

31. Și nu am pus Noi ca păzitori peste Foc decât îngeri și nu am stabilit numărul lor decât ca încercare pentru cei care nu cred[18] și pentru cei cărora le-a fost trimisă Cartea, să fie încredințați, și pentru ca să sporească în credință aceia care cred și pentru ca aceia cărora le-a fost dăruită Cartea și dreptcredincioșii, ca să nu se îndoiască, și pentru ca aceia care au în inimile lor boală și necredincioșii să zică: "Ce a voit Allah cu această pildă?" Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care voiește El și îl călăuzește pe cel care voiește El. Și nu-i cunoaște pe oștenii Domnului tău decât numai El. Și aceasta nu este decât îndemnare pentru oameni.

8) Ce să spună în legătură cu aceste versete nobile.
9) A hotărât, în sufletul său, ce să spună.
10) Blestemat să fie, să piară pentru deșertăciunile pe care le-a plăsmuit!
11) Repetiție pentru accentuarea blestemului!
12) A reflectat la ceea ce a hotărât.
13) De la Adevăr.
14) Refuzând să creadă în Adevăr.
15) Coranul.
16) Nimicește tot ceea ce este aruncat în el și după aceea îl readuce la viață pentru a o lua de la capăt.
17) Nouăsprezece îngeri însărcinați cu paza lui și cu cârmuirea peste oaspeții Infernului.

32. Nu! Jur pe Lună

33. Și pe noaptea care se duce

34. Și pe zorile care se ivesc!

35. El(19) este una din cele mai mari [nenorociri]

36. O prevenire pentru oameni,

37. Pentru acela dintre voi care voiește să meargă înainte sau să rămână în urmă!

38. Fiecare suflet este zălog pentru ceea ce și-a agonisit,

39. Afară de aleșii dreptei,

40. Care vor întreba în Grădini(20)

41. Despre cei nelegiuiți:

42. "Ce v-a adus pe voi în focul Iadului?"

43. Iar ei vor răspunde: "Noi nu am fost dintre aceia care au împlinit Rugăciunea

44. Și noi nu l-am hrănit pe cel sărman

45. Și noi am ponegrit laolaltă cu bârfitorii

46. Și noi am socotit drept minciună Ziua de Apoi,

47. Până ce ne-a venit nouă ceea ce este sigur!"(21)

48. Și nu le va fi lor de nici un folos mijlocirea mijlocitorilor(22).

49. Oare de ce se întorc ei(23) de la Îndemnare,

50. De parcă ar fi niște măgari sălbatici speriați

51. Ce fug de leu?

52. Fiecare om dintre ei ar voi să i se dea niște foi întinse(24).

18) Dintre politeiștii qurayșiți.
19) Focul sau Gheena.
20) În Grădini de nedescris.
21) Adică moartea.
22) A profeților sau a îngerilor.
23) Acești idolatri.
24) Să i se trimită o carte așa cum i-a fost revelată profetului Muhammed.

53. Dar nu! Ei mai degrabă nu se tem de Viața de Apoi![25]

54. Dar nu! El[26] este cu adevărat o Îndemnare!

55. Și cine voiește îl pomenește[27].

56. Însă nu îl pomenesc decât dacă Allah voiește. El este Cel de temut[28] și El este Cel care stăpânește iertarea![29]

25) Nu cred în înviere și în răsplată și nu se tem de pedeapsă, preferând această viață.

26) Coranul.

27) Și trage învățăminte și acționează după principiile lui.

28) Cel care se cuvine ca lumea să fie cu frică de pedeapsa Lui și să creadă în El.

29) Și îi iartă pe cei care cred în El și Îi arată supunere.

75 SURAT AL-QIYAMA(1)

(Mekkană [31]; 40 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Nu! Jur pe Ziua Învierii!

2. Şi nu! Jur pe sufletul care singur se învinuieşte![2]

3. Oare socoteşte omul că Noi nu vom aduna din nou oasele sale?[3]

4. Ba da! Noi suntem în stare să potrivim la loc şi vârfurile degetelor sale!

5. Însă omul voieşte mai degrabă să păcătuiască înainte[4].

6. El întreabă: "Când va fi Ziua Învierii?"

7. Atunci când vederea va fi orbită

8. Şi Luna se va întuneca

9. Şi Soarele şi Luna vor fi deopotrivă[5].

10. În Ziua aceea, omul va zice: "Unde este scăparea?"

11. Nici vorbă! Nu va fi loc de scăpare!

12. Numai la Domnul tău va fi în Ziua aceea întoarcerea!

13. În Ziua aceea, i se va vesti omului ceea ce a dat mai înainte şi ceea ce a lăsat pentru mai târziu.

14. Ba omul va fi o mărturie limpede împotriva lui însuşi,

15. Chiar dacă el va aduce dezvinovăţirile sale.

16. Nu mişca limba ta pentru ca să-l grăbeşti![6]

17. Noi suntem datori cu strângerea lui şi cu recitarea lui[7],

1) Sura *"Învierii"*, numită astfel după acest cuvânt din versetul 1.
2) Că toţi veţi fi înviaţi!
3) Pentru a-l reface aşa cum a fost?
4) Să stăruie în săvârşirea păcatelor, fără să se căiască, şi de aceea tăgăduieşte Învierea.
5) Amândouă vor fi lipsite de lumină.
6) Allah se adresează profetului Muhammed.
7) Strângerea lui în inima ta pentru a nu scăpa nimic din el.

18. Iar când Noi îl vom recita, urmează recitarea sa![8]
19. Apoi, Noi suntem datori cu tâlcuirea lui.
20. Dar nu! Voi iubiți [viața] cea trecătoare
21. Și sunteți nepăsători față de Viața de Apoi!
22. În Ziua aceea, vor fi unele chipuri luminoase,
23. Care vor privi spre Domnul lor,
24. Iar alte chipuri vor fi în Ziua aceea întunecate,
25. Așteptând să li se întâmple o nenorocire.
26. Dar nu! Când [sufletul] va ajunge la clavicule[9]
27. Și se va zice: "Cine este tămăduitor?"[10]
28. Și el va crede că aceasta este despărțirea [de viață],
29. Și piciorul se va încolăci cu piciorul [gambele][11],
30. În Ziua aceea la Domnul tău vei fi condus![12]
31. Însă el nici nu a crezut[13], nici nu a făcut Rugăciunea.
32. Ci, dimpotrivă, el a învinuit de minciună și a întors spatele,
33. Apoi s-a dus spre familia sa, pășind cu îngâmfare.
34. Vai ție, vai!
35. Și încă o dată: Vai ție, vai!
36. Oare omul își închipuie că el va fi lăsat în voie?
37. Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?
38. Apoi a fost un cheag de sânge, apoi [Allah] l-a plămădit și i-a dat chip armonios
39. Și a făcut din el doi soți - bărbat și muiere?
40. Și oare Acesta [Allah] nu are putere să-i învie pe cei morți?[14]

8) Urmărește recitarea arhanghelului Gavriil, când el va recita Coranul!
9) Adică la gât, în partea superioară a pieptului.
10) Vraci în stare să-l tămăduiască pe cel aflat în agonie.
11) Picioarele se vor încleșta și nu se vor mai putea mișca.
12) Pentru judecată.
13) În religie sau în Coran.
14) După recitarea acestui verset se relatează că profetul Muhammed a zis: "Slavă Ție, ba da!".

76 SURAT AL-'INSAN[1]

(Medinită [98]; 31 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Oare nu a avut omul[2] parte de o bucată de timp când el nu era ceva vrednic de a fi pomenit?[3]

2. Nu l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu vedere?

3. Noi l-am călăuzit pe drum,[4] fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor.

4. Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri, fiare și un Foc cu vâlvătăi.

5. Cei evlavioși vor bea dintr-un pahar,[5] al cărui amestec va fi cu camfor,[6]

6. Dintr-un izvor din care beau robii lui Allah, făcându-l să țâșnească mereu.[7]

7. Ei își țin legămintele și se tem de o Zi, al cărei rău se întinde peste tot.

8. Și-l hrănesc cu mâncare, în ciuda dragostei pentru ea, pe cel sărman și pe orfan și pe prizonier,

9. [Zicând]: "Noi vă hrănim pentru a dobândi Fața lui Allah[8] și nu voim de la voi nici răsplată, nici mulțumire!

10. Noi ne temem de o Zi posomorâtă și tristă de la Domnul nostru!"

1) Sura "*Omului*", numită astfel după acest cuvânt care apare în versetul 1.
2) Specia umană în general.
3) Atunci când el era ceva uitat, o picătură în mădulare.
4) Pe drumul către izbăvire.
5) Cu vin.
6) Cu aromă asemănătoare cu cea a camforului.
7) După cum doresc.
8) Aici cu sensul de mulțumirea Lui.

11. Allah îi va apăra pe ei de răul acelei Zile și-i va face pe ei să aibă parte de lumină[9] și bucurie;[10]

12. Și îi va răsplăti pe ei pentru că au răbdat,[11] cu o Grădină și cu [veșminte] de mătase,

13. Rezemându-se pe divanuri, fără să vadă în ea nici soare arzător, nici ger.

14. Și asupra lor se vor lăsa în jos umbrele ei, iar fructele ei vor atârna, [fiind la îndemâna lor].

15. Și se va trece printre ei cu vase de argint și cu pocaluri cristaline,

16. Cristaluri de argint făcute cu măsură precisă,

17. Și li se va da să bea [acolo] dintr-un pocal al cărui amestec va fi cu ghimbir,[12]

18. [Scos] acolo dintr-un izvor ce se cheamă Salsabil.

19. Vor trece printre ei băieți veșnic tineri, care, când îi vezi, crezi că sunt mărgăritare înșirate.

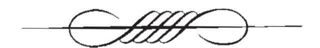
20. Și când te vei uita acolo,[13] vei afla plăcere și mare împărăție.

21. Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor le va da să bea dintr-o băutură curată[14].

22. Aceasta[15] va fi pentru voi răsplata și râvna voastră va primi mulțumire.

23. Noi ți-am trimis ție Coranul treptat,

24. Așadar, fii răbdător și așteaptă judecata Domnului tău și nu da ascultare vreunui păcătos sau necredincios dintre ei[16]!

9) Pe chipuri.
10) În inimi.
11) Greutățile pe care le-au avut de întâmpinat pe calea Lui.
12) Care va avea gust de ghimbir, căci arabilor de dinainte de Islam le plăcea să bea vinul amestecat cu el.
13) Paradis.
14) În care nu se află păcat ca în vinul din această lume.
15) Cele menționate.
16) Dintre idolatrii de la Mekka.

25. Și pomenește numele Domnului tău[17] dimineața și seara

26. Și prosternează-te dinaintea Lui și o parte din noapte și laudă-L pe El și în timpul nopții îndelung!

27. Aceștia[18] iubesc viața trecătoare și lasă în urma lor o Zi grea.[19]

28. Noi i-am creat pe ei și am întărit făptura lor, însă dacă voim, Noi îi putem înlocui pe ei numaidecât cu alții asemenea lor.

29. Aceasta[20] este o Îndemnare și cine voiește apucă drumul către Domnul său.

30. Însă voi nu puteți voi decât dacă binevoiește Allah, căci Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [*Alim, Hakim*].[21]

31. El lasă să intre pe cine voiește sub îndurarea Sa, iar nelegiuiților le-a pregătit chin dureros.[22]

17) Rugându-te Lui și preaslăvindu-L pe El.
18) Idolatrii.
19) O zi aspră.
20) Această sură sau aceste versete.
21) În rânduielile și poruncile Sale.
22) Pedeapsa Infernului.

 SURAT AL-MURSALAT[1]

(Mekkană [33]; 50 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cele[2] trimise în rafale
2. Și care suflă în vijelie,
3. Pe cele care risipesc, trimițând,[3]
4. Și care despărțesc limpede[4]
5. Și care aduc un îndemn,
6. În chip de dezvinovățire sau de prevenire!
7. Ceea ce vi se făgăduiește se va întâmpla negreșit!
8. Când stelele se vor stinge
9. Și când cerul se va despica
10. Și când munții se vor fărâmița
11. Și când trimișilor li se va hotărî un timp!...
12. Pentru care zi au fost amânate?[5]
13. Pentru Ziua Judecății!
14. Și ce ți-ar putea spune ce e Ziua Judecății?
15. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună![6]
16. Oare, nu i-am făcut Noi să piară primii?[7]

1) "*Cele trimise*", numită astfel după acest cuvânt ce apare în versetul 1 și care înseamnă, conform interpretării general acceptate, vânturile (de gen feminin în arabă) ce se succed în rafale. După o altă interpretare, în primele două versete ar fi vorba despre vânturi, iar în următoarele trei versete ar fi vorba de îngeri.
2) Îngerii: în arabă cuvântul este de gen feminin.
3) Vânturile care risipesc norii și trimit ploaia.
4) Îngerii care pogoară versetele Coranului, despărțind limpede adevărul de minciună.
5) Se va spune: Pentru ce zi au fost amânate răsplata și pedeapsa?
6) Cei care tăgăduiesc Ziua Judecății și Învierea.
7) Neamurile cele vechi care i-au învinuit pe profeții lor de minciună și au tăgăduit semnele ce li s-au adus.

17. Și nu am făcut să le urmeze lor [pe calea pieirii] cei de mai târziu?[8]

18. Astfel urmăm Noi cu păcătoșii![9]

19. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

20. Oare nu v-am creat Noi dintr-o apă umilă,[10]

21. Pe care am așezat-o într-un loc statornic și sigur [pântecele mamei]

22. Până la un termen știut?

23. Noi am hotărât astfel și cât de bine hotărâm Noi!

24. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

25. Oare nu am făcut Noi pământul un loc care-i adună

26. Pe cei vii[11] și pe cei morți?[12]

27. Și nu am făcut pe el munți trainici, semeți și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?

28. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

29. Purcedeți către ceea ce ați socotit voi drept minciună![13]

30. Purcedeți către o umbră cu trei ramuri,[14]

31. Care nu este nici umbroasă și care nici nu apără de flacără!

32. Ea aruncă scântei cât turnurile,[15]

33. Ca și când ar fi niște cămile galbene.[16]

34. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

35. Aceasta este Ziua în care ei nu vorbesc[17]

8) Cum au fost neamurile lui Lot și lui Moise.
9) Amenințare pentru mekkani.
10) Lichidul spermatic.
11) În casele lor.
12) În mormintele lor.
13) Îndemnul este adresat necredincioșilor.
14) Fumul Infernului care se înalță în trei coloane.
15) Mari cât niște cetăți.
16) Dar cuvântul arab "*sufr*" înseamnă atât galbene cât și negre.
17) Nu le va fi îngăduit să aducă nici un argument.

36. Și nu li se va îngădui lor să se dezvinovățească!

37. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

38. Aceasta este Ziua Judecății, în care Noi vă vom aduna laolaltă cu cei de dinainte;

39. Și dacă aveți un vicleșug,(18) atunci uneltiți împotriva Mea!

40. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

41. Cei evlavioși se vor afla la umbră și printre izvoare,

42. Ca și printre fructe după cum poftesc!

43. "Mâncați și beți cu plăcere, pentru ceea ce ați făcut!"(19)

44. Astfel îi răsplătim Noi pe binefăcători!

45. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

46. "Mâncați și bucurați-vă puțin!(20) Voi sunteți nelegiuiți!"

47. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

48. Și când li se spune lor "Prosternați-vă!"(21) ei nu se prosternează.

49. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!

50. Și în care cuvânt vor crede ei după el?(22)

18) Pentru a scăpa de pedeapsă.
19) Astfel li se va spune lor.
20) Doar în această lume trecătoare. Îndemnul este adresat păcătoșilor.
21) Cu sensul de "prosternați-vă și faceți Rugăciunea!".
22) În ce vor crede ei după acest Coran pe care l-au socotit a fi mincinos, în ciuda dovezilor clare că el reprezintă Adevărul ce a fost revelat de Allah? La sfârșitul acestei sure, se rostesc de obicei cuvintele: "Noi credem în Allah!".

78 SURAT AN-NABA’[1]

(Mekkană [80]; 40 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Despre ce întreabă întraolaltă?[2]
2. Despre vestea cea mare,[3]
3. În privința căreia sunt în neînțelegere![4]
4. Ei, bine, nu! Ei o să afle cât de curând!
5. Și încă o dată: Nu! Ei o să afle!
6. Oare nu am făcut Noi pământul un pat
7. Și munții ca țăruși?
8. V-am creat pe voi perechi[5]
9. Și v-am lăsat vouă somnul pentru odihnă
10. Și am făcut din noapte un veșmânt
11. Și am făcut ziua pentru agonisirea hranei
12. Și am durat deasupra voastră șapte [ceruri] întărite[6]
13. Și am făcut o lampă aprinsă
14. Și am pogorât din nori apă din belșug,
15. Pentru ca să facem să se ivească grâne și ierburi, cu ajutorul ei,
16. Și grădini dese.
17. Ziua Judecății va fi un termen [pentru adunare]!
18. O Zi în care se va suna în trâmbiță și veți veni în cete,
19. Și se va deschide cerul cu niște porți[7]

1) "*Vestea*" - titlu luat după acest cuvânt care apare în versetul 2.
2) Acești idolatri.
3) Profeția lui Muhammed, revelația și Învierea din Ziua de Apoi.
4) Sunt împărțiți, întrucât unii dintre ei o tăgăduiesc, iar alții au îndoieli în privința ei.
5) Adică bărbați și femei.
6) Fără nici un fel de deschizături în ele și fără ca ele să fie influențate de trecerea timpului.
7) După ce mai înainte au fost întăriți, fără nici o deschizătură.

20. Și munții vor fi clintiți din loc și vor fi ca un miraj[8],
21. Iar Gheena va fi loc de pândă
22. Și va fi adăpost pentru nelegiuiți,
23. Pentru a petrece în ea veacuri la rând;
24. Nu vor gusta în ea răcoare și nici băutură,
25. Ci numai apă clocotită și puroi,
26. Ca răsplată dreaptă!
27. Ei nu se așteaptă să dea socoteală
28. Și țin de minciună versetele Noastre, fără întrerupere,
29. În vreme ce toate lucrurile sunt adunate într-o carte.
30. “Gustați, așadar! Și nu vă vom spori vouă decât chinul!”[9]
31. Însă pentru cei evlavioși va fi o izbândă:
32. Grădini și struguri,
33. [Fete frumoase] cu sânii rotunjiți - toate la fel de tinere -
34. Și pocale pline.
35. Nu vor auzi în ele[10] vorbe deșarte și nici minciuni.
36. [Aceasta este] răsplată de la Domnul tău și un dar îmbelșugat
37. De la Stăpânul cerurilor și al pământului și al celor care se află între ele, Cel Milostiv [*Ar-Rahman*]. Și ei nu vor cuteza să-I spună Lui o vorbă.
38. O Zi în care Duhul[11] și îngerii se vor așeza în rând și nimeni nu va vorbi, afară de acela căruia Cel Milostiv [*Ar-Rahman*] îi va da îngăduință și care va spune adevărul.
39. Această Zi este adevărată. Deci, acela care voiește, trebuie să caute adăpost la Domnul său.
40. Noi v-am prevenit despre o osândă apropiată, în Ziua când omul va vedea ce au făcut mâinile sale mai înainte, iar necredinciosul va zice:[12] “Vai mie! Ce bine dacă aș fi țărână!”

8) Ca o mare de praf.
9) Li se va spune lor.
10) În Grădinile Paradisului.
11) Arhanghelul Gavriil.
12) Când va vedea pedeapsa pe care Allah a pregătit-o pentru semenii săi.

 SURAT AN-NAZI'AT[1]

(Mekkană [81]; 46 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cei care smulg cu putere[2]

2. Și pe cei care iau cu blândețe[3]

3. Și pe cei care plutesc iute, în libertate[4],

4. Și pe cei care se grăbesc, întrecându-se[5],

5. Și pe cei care orânduiesc lucrurile![6]

6. În Ziua aceea, se va cutremura pământul, [la primul sunet de trâmbiță],

7. Pe care îl va urma numaidecât următorul[7].

8. În Ziua aceea, vor fi inimi cuprinse de spaimă,

9. Dar privirile lor vor fi plecate.[8]

10. Ei [sunt cei care în viața pământească] spuneau: "Oare noi vom fi întorși la viața de dinainte,[9]

11. Când noi vom fi niște oase putrede?"

12. Ei ziceau: "Aceasta va fi, așadar, o întoarcere pierdută!"[10]

13. Atunci va fi numai un sunet înfiorător[11]

1) "*Cei care smulg*", adică îngerii care smulg sufletele necredincioșilor cu putere. Sura a fost numită după acest cuvânt care apare în versetul 1.

2) Allah jură pe îngerii care smulg sufletele necredincioșilor cu putere.

3) Și pe îngerii care iau sufletele dreptcredinciosului cu blândețe.

4) Și pe îngerii care aleargă la porunca lui Allah.

5) Se întrec să ia sufletele dreptcredincioșilor către Paradis.

6) Allah a jurat pe îngeri că Ziua de Apoi este un adevăr care se va întâmpla.

7) A doua suflare în trâmbiță.

8) Din pricina mâhnirii.

9) Vom fi readuși din nou la viață?

10) Dacă este adevărat, înseamnă că noi vom fi cei care pierd, ziceau în batjocură.

11) Cel de al doilea sunet de trâmbiță.

14. Și iată-i pe ei pe pământ, [întorși la viață]!

15. Oare a ajuns până la tine povestea lui Moise?

16. Când l-a chemat Domnul său în valea cea sfântă, Tova,(12)

17. [Zicându-i]: "Du-te la Faraon, căci el se întrece!"

18. Și spune-i: "Vrei să te curățești

19. Și să te călăuzesc către Domnul tău, pentru ca tu să fii cu frică [de El]?"

20. Și el i-a arătat lui minunea cea mai mare,(13)

21. Însă el a socotit-o minciună și nu s-a supus,

22. Ci a întors spatele și a plecat degrabă,

23. A adunat [oamenii] și a strigat.

24. Și a zis: "Eu sunt Domnul vostru cel mai înalt!"

25. Atunci l-a lovit pe el Allah cu pedeapsa Lumii de Apoi și a acestei lumi.

26. Întru aceasta este o pildă pentru cel ce se teme.

27. Sunteți voi mai greu de făcut sau cerul pe care l-a înălțat El?(14)

28. El a ridicat bolta lui și l-a orânduit pe deplin,(15)

29. El a făcut întunecată noaptea lui și a scos la iveală ziua lui

30. Și pământul, după aceea, l-a întins

31. Și a făcut să iasă din el apa lui(16) și pășunea lui.(17)

32. Și a întărit munții lui,

33. Drept înzestrare pentru voi și pentru dobitoacele voastre.

34. Iar când va veni nenorocirea cea mai mare(18),

12) Numele unei văi de la poalele muntelui Tor din Sinai.
13) Toiagul care s-a preschimbat în șarpe.
14) Întrebare adresată celor care tăgăduiesc Învierea.
15) Așezând fiecare corp ceresc la locul său.
16) Făcând să țâșnească izvoare și să curgă râuri.
17) Vegetația.
18) Ziua Învierii, care este mai presus decât orice alt lucru înspăimântător.

35. Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit(19)

36. Și se va arăta Iadul pentru cel care vede…

37. În ce-l privește pe cel care s-a întrecut(20)

38. Și a pus mai presus viața din această lume,

39. Iadul va fi sălașul lui!…

40. Iar în ce-l privește pe cel care se teme de Ziua când se va înfățișa Domnului său și și-a oprit sufletul de la pofte,

41. Raiul îi va fi sălaș!…

42. Te întreabă ei despre Ceas, când va fi termenul lui?

43. Ce poți tu pomeni despre el?(21)

44. La Domnul tău este termenul lui.

45. Tu ești numai un prevenitor pentru cel care se teme de el,

46. Iar în Ziua când îl vor vedea, li se va părea lor că ei nu au petrecut(22) decât numai o seară sau o dimineață.

19) Faptele bune și rele pe care le-a săvârșit.
20) În săvârșirea fărădelegilor.
21) Nu poți pomeni nimic despre el, fiindcă el ține de lumea necunoscutului.
22) În această lume sau în morminte.

80 SURAT ’ABASA[1]

(Mekkană [24]; 42 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. El s-a încruntat și s-a întors,[2]
2. Când orbul a venit la el [ca să-l întrebe].
3. Și de unde să știi? Poate că el a voit să se curățească
4. Sau a venit să fie îndemnat și i-ar fi fost spre folos îndemnarea!
5. În ce-l privește pe cel care nu are nevoie,[3]
6. Tu te-ai îndreptat spre acela[4],
7. Fără să-ți pese că el nu se curățește,
8. Iar în ce-l privește pe cel care vine la tine cu râvnă
9. Și este cu frică,[5]
10. De acela nu-ți pasă.
11. Dar nu! El este o îndemnare[6]
12. Și cine voiește se lasă îndemnat.
13. Înscris pe foi cinstite,[7]
14. Înălțate și curate,[8]
15. Purtate de mâinile unor scribi[9]

1) "*El s-a încruntat*", titlu luat după acest cuvânt din versetul 1.

2) Profetul Muhammed. Aceste versete au fost revelate pentru a-i reproșa lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - fiindcă atunci când a venit la el orbul Ibn umm Maktum, ca să-l întrebe ceva, în vreme ce se afla cu căpeteniile tribului Qurayș, el s-a încruntat și s-a îndepărtat de el, întorcându-se către ceilalți, cu dorința de a-i converti la Islam. Allah i-a zis lui: De unde să știi? Poate că el a voit să se purifice de păcatele lui, întrebându-te pe tine, sau a voit să fie îndemnat în legătură cu credința în Allah și îndemnarea i-ar fi fost de folos.

3) Pe cel cu avere și cu putere din tribul Quraiș, care nu a simțit nevoia să asculte Coranul și îndemnarea.

4) Te-ai îndreptat spre el, în speranța că el se va converti la Islam și se va lăsa călăuzit.

5) De Allah.

6) Reproșul menționat este o îndemnare de care trebuie să se țină seama și din care trebuie să se tragă învățătură.

7) Foile conținând versetele și surele revelației.

8) De orice imperfecțiuni, schimbări și de rătăcire.

9) Sau mesageri. Dar în ambele cazuri este vorba de îngeri, care îndeplinesc misiunile de scribi sau de mesageri.

16. Nobili și pioși.
17. Să fie ucis omul! Cât de necredincios este el!
18. Din ce l-a creat pe el?
19. Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].
20. Apoi i-a făcut lui drumul ușor,(10)
21. Apoi l-a lăsat pe el să moară și a orânduit să fie pus în mormânt,
22. Apoi, atunci când va voi, îl va învia pe el.
23. Dar nu! [Omul] nu împlinește ceea ce El îi poruncește…
24. Atunci să cugete omul la hrana sa [ca să vadă cum a ajuns la el]!…
25. Noi am vărsat apa din belșug,(11)
26. Apoi am crăpat pământul, despicându-l,(12)
27. Și am făcut să crească pe el grâne,
28. Viță de vie și legume,
29. Măslini și palmieri,
30. Grădini și pomi înalți,
31. Fructe și ierburi,
32. Spre folosul vostru și al dobitoacelor voastre.
33. Și când va veni nenorocirea cea mare,(13)
34. În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,
35. De mama lui, de tatăl lui,
36. De soața lui și de copiii lui!
37. În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.
38. În Ziua aceea, vor fi chipuri luminoase,
39. Surâzătoare și vesele,
40. Și în Ziua aceea, vor fi chipuri cu colb pe ele,
41. Pe care le va acoperi întunericul, -
42. Aceștia sunt necredincioșii nelegiuiți.

10) Drumul venirii pe lume, adică nașterea, viața.
11) Din norii de ploaie.
12) Prin plantele care au răsărit din el.
13) Vuietul care vestește Ziua de Apoi.

81 SURAT AT-TAKWIR[1]

(Mekkană [7]; 29 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când soarele se va întuneca
2. Şi când stelele se vor risipi
3. Şi când munţii vor fi spulberaţi
4. Şi cămilele îngreunate de zece luni vor fi neîngrijite,[2]
5. Când sălbăticiunile vor fi adunate
6. Şi când mările se vor aprinde,
7. Când sufletele se vor împerechea [cu trupurile lor]
8. Şi când fetiţa îngropată de vie[3] va fi întrebată
9. Pentru ce păcat a fost omorâtă,
10. Când foile[4] vor fi desfăcute şi împărţite
11. Şi când cerul va fi îndepărtat,[5]
12. Când Iadul se va aprinde
13. Şi când Raiul va fi adus aproape,
14. Atunci va şti [fiecare] suflet ce a adus.[6]
15. Dar nu! Jur pe stelele ce fug înapoi,
16. Ce grăbesc să se ascundă,
17. Şi pe noaptea slab întunecată [furişată]
18. Şi pe dimineaţa care vine!

1) Sura "*Întunecării*", numită astfel după versetul 1.
2) Din pricina spaimei, oamenii nu vor mai îngriji de cămilele lor gata să fete, la care în mod obişnuit ţin foarte mult.
3) De teama ruşinii pe care ar putea să o aducă familiei şi de teama cheltuielilor necesare pentru creşterea ei.
4) Care au stat până atunci făcute suluri, în care au fost înregistrate faptele oamenilor.
5) Va fi smuls şi îndepărtat, aşa cum este jupuită pielea de pe animalul sacrificat.
6) Va afla faptele bune şi rele pe care le-a săvârşit.

19. Acesta[7] este cuvântul unui trimis darnic,[8]

20. Înzestrat cu mare putere, cu vază la Stăpânul Tronului,

21. Căruia i se arată supunere acolo, cinstit.

22. Tovarășul vostru[9] nu este nebun!

23. El l-a văzut în zarea limpede.[10]

24. Și el nu este cu necunoscutul [ce i-a fost revelat] zgârcit.

25. Acesta[11] nu este nici cuvântul unui șeitan alungat cu pietre!

26. Deci unde [voiți să] vă duceți?[12]

27. El[13] nu este decât o îndemnare pentru lumi,

28. Pentru acela dintre voi care voiește să meargă pe drumul cel drept.

29. Dar voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor.

7) Coranul.

8) Versetele 19-28: Allah jură pe toate cele pomenite că acest Coran nu este alcătuit din vorbe ale lui Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* -, ci a fost adus de un trimis generos - arhanghelul Gavriil - înzestrat cu mare putere și care are o poziție înaltă la Domnul său Cel Preaslăvit, căci îngerii i se supun lui și el este credincios revelației și nu o modifică. Allah jură, de asemenea, că Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - nu este nebun. El l-a văzut limpede pe Gavriil umplând orizontul la începutul revelației, așa cum l-a creat Allah. Muhammed nu este un om care ascunde o parte a revelației sau care să o transmită oamenilor incompletă. Coranul nu este nici cuvântul unui șeitan alungat cu pietre, fiindcă el nu-l poate purta. Unde sunt mințile voastre, idolatrilor?! Coranul este o Îndemnare pentru toți oamenii, pentru aceia care voiesc să urmeze calea cea dreaptă. Allah i-a binecuvântat pe oameni cu posibilitatea de a alege ceea ce voiesc. Deci să-I aducă laudă și să creadă în Cartea Lui cea minunată!

9) Muhammed.

10) Muhammed l-a văzut pe arhanghelul Gavriil.

11) Coranul.

12) Ce cale voiți să urmați, după ce vi s-a adus vouă dovada?

13) Coranul.

82 SURAT AL-INFITAR[1]

(Mekkană [82]; 19 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când cerul se va despica
2. Și stelele vor cădea
3. Când mările vor izbucni [în flăcări][2]
4. Și când mormintele vor fi răsturnate,[3]
5. Atunci va ști [fiecare] suflet ce a împlinit și ce a lăsat.[4]
6. O, omule! Ce te-a înșelat pe tine în privința Domnului tău[5] Cel Generos [*Al-Karim*],
7. Care te-a creat, te-a întregit și ți-a dat statură dreaptă[6]
8. Și te-a plăsmuit pe tine în chipul în care a voit?[7]
9. Dar nu! Voi nu credeți în Ziua Judecății!
10. Însă peste voi sunt veghetori
11. Cinstiți, care scriu.
12. Ei știu ce faceți voi.[8]
13. Cei evlavioși vor intra în Rai,
14. Iar nelegiuiții vor intra în Iad,
15. Vor arde în el în Ziua Judecății,
16. Fără putința de a scăpa de el.
17. Dar de unde să știi tu ce este Ziua Judecății?[9]
18. Și încă o dată: de unde să știi tu ce este Ziua Judecății?
19. O Zi în care nici un suflet nu va putea [face nimic] pentru alt suflet și în Ziua aceea porunca va fi a lui Allah.

1) Sura "*Despicării*", numită astfel după versetul 1.
2) Sau, după o altă interpretare, se vor revărsa unele în altele acoperind totul cu apele lor.
3) Și vor ieși morții din ele.
4) Dintre faptele cele bune și faptele rele.
5) Și te-a făcut să nu te supui Lui și să te abați de la porunca Lui.
6) Te-a creat pe tine cu o statură dreaptă și armonioasă.
7) Adică ți-a dat ție înfățișarea cea mai minunată.
8) Faptele voastre bune și rele și le înregistrează.
9) Întrebarea este adresată profetului Muhammed sau omului, căruia i se adresează la începutul surei.

83 SURAT AL-MUTAFFIFUN[1]

(Mekkană [86]; 36 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Vai acelora care înșală la măsură[2],

2. Aceia care, dacă li se măsoară de către [alți] oameni, voiesc măsură întreagă,[3]

3. Însă atunci când ei măsoară și cântăresc, dau mai puțin!

4. Oare nu cred aceia că ei vor fi înviați[4]

5. Într-o Zi mare,

6. O Zi în care oamenii vor sta înaintea Stăpânului lumilor?

7. Dar nu! Celor nelegiuiți le este scris că se vor afla în Sijjin![5] -

8. Dar de unde să știi tu ce este Sijjin? -

9. Într-o carte scrisă limpede!

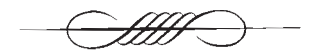
10. Vai în Ziua aceea pentru cei care tăgăduiesc,

11. Pentru cei care tăgăduiesc Ziua Judecății![6]

12. Însă nu o tăgăduiește pe ea decât cel nelegiuit și păcătos,

13. Care, atunci când i se recită lui versetele Noastre, zice: "Povești ale celor de demult!"

14. Dar nu![7] S-au acoperit de rugină inimile lor cu cele pe care le-au agonisit![8]

1) Sura "*Celor care înșală la măsură*", numită astfel după versetul 1.

2) *Motivul revelării*: S-a relatat că *Ibn Abbas* a zis: Când a venit Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - la Medina, negustorii din acest oraș erau dintre cei care înșelau cumplit la măsură. Allah Preaputernicul și Preaînaltul a revelat atunci: *"Vai acelora care înșală la măsură!"* și după aceea au măsurat ei cu dreptate.

3) Ba chiar mai mult decât măsura corectă.

4) Din mormintele lor, după ce vor muri?

5) Temniță îngustă, una din părțile Gheenei, în opoziție cu Illiyyin (versetul 18).

6) Ziua socotirii și a răsplății.

7) Aceste versete nu sunt născociri ale celor de demult, ci reprezintă Adevărul cel limpede!

8) Au pus stăpânire pe inimile lor păcatele pe care le-au săvârșit, care i-au făcut incapabili de a înțelege și de a urma calea cea dreaptă.

15. Nu! În Ziua aceea ei vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor!

16. Apoi ei vor fi cei care ard în Iad

17. Și atunci li se va zice [lor]: "Aceasta este ceea ce ați tăgăduit!"

18. Dar nu! Celor drepți le este scris că ei se vor afla în Illiyyin.(9)

19. Dar de unde să știi tu ce este Illiyyin?

20. Într-o carte scrisă limpede!

21. Vor face mărturie pentru ea cei apropiați [de Allah].(10)

22. Cei drepți se vor afla în [Grădinile] plăcerii.

23. Îi vor privi de pe divanuri.

24. Pe fețele lor vei recunoaște strălucirea Raiului.

25. Li se va da să bea dintr-un nectar pecetluit,

26. A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec.

27. Iar amestecul lui este din Tasnim.(11)

28. Un izvor din care beau cei apropiați [de Allah].

29. Cei ce sunt nelegiuiți(12) au râs de cei care cred,

30. Iar când au trecut pe lângă ei, și-au făcut semne,

31. Iar când s-au întors la familiile lor, s-au întors ei batjocorind,

32. Iar când i-au văzut pe ei, au zis: "Aceștia sunt în rătăcire!"

33. Or ei(13) nu au fost trimiși ca păzitori(14) asupra lor!(15)

34. În Ziua aceasta(16) cei care cred vor râde de necredincioși,

35. Privind de pe divanuri.

36. [Nu-i așa că] sunt răsplătiți necredincioșii pentru ceea ce au săvârșit?

9) Grădinile înalte (din Paradis), în opoziție cu Sijjin.
10) Îngerii.
11) Ca nume comun, *tasnim* înseamnă izvor cu apă abundentă, dar aici este folosit ca nume propriu.
12) Adică necredincioșii din neamul Qurayș.
13) Necredincioșii nelegiuiți.
14) Ai faptelor lor.
15) Asupra dreptcredincioșilor musulmani.
16) În Ziua Judecății de Apoi.

 SURAT AL-INȘIQAQ(1)

(Mekkană [83]; 25 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când cerul se va crăpa

2. Și-I va da ascultare Stăpânului său, după cuviință,

3. Când pământul se va întinde

4. Și va arunca afară ceea ce se află în el și se va deșerta(2)

5. Și-I va da ascultare Stăpânului său, după cuviință…

6. O, omule! Tu te silești către Domnul tău din răsputeri și tu Îl vei întâlni!

7. În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea în dreapta sa,(3)

8. Cu acela se va face socoteală ușoară(4)

9. Și el se va întoarce la familia sa bucuros.(5)

10. Însă în ce-l privește pe acela căruia cartea sa i se va da prin spatele său,(6)

11. Acela se va ruga pentru pieire,

12. Și va arde în flăcări.

13. El a fost bucuros în mijlocul familiei sale

14. Și și-a închipuit că nu se va întoarce niciodată.(7)

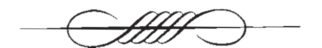
15. Dar nu!(8) Domnul lui l-a văzut pe el prea bine.(9)

16. Nu! Jur pe amurg

1) Sura "*Crăpării*", numită astfel după primul verset.
2) Se va goli de tot ceea ce se află în interiorul său.
3) Vor primi cartea în mâna dreaptă cei care au crezut și au săvârșit fapte bune.
4) Allah va cerceta faptele sale, i le va ierta pe cele rele și-l va răsplăti pentru cele bune.
5) Că a fost izbăvit de pedeapsă.
6) I se va da prin spate în mâna stângă, care este legată la spate, în vreme ce dreapta este legată la ceafă.
7) La Allah, pentru judecată sau la viață, ca urmare a învierii.
8) Se va întoarce la Domnul său.
9) A văzut bine ce fapte a săvârșit în viața lumească și îl va răsplăti după ele.

17. Și pe noapte și pe ceea ce adună ea
18. Și pe Luna care se întregește!
19. Voi veți trece de la o stare la alta!
20. Dar ce au ei că nu cred,
21. Iar când li se citește Coranul nu se prosternează?(10)
22. Însă aceia care nu cred îl socotesc mai degrabă minciună,
23. Iar Allah știe mai bine ce ascund ei.
24. Vestește-le lor, așadar, un chin dureros,(11)
25. Afară de aceia care cred și plinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de o răsplată neîntreruptă.

10) După acest verset dreptcredincioșii musulmani se vor prosterna.
11) Pentru tăgăduirea, îndepărtarea și nelegiuirile lor.

 SURAT AL-BURUJ[1]

(Mekkană [27]; 22 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cerul cu faze[2]

2. Și pe Ziua făgăduită!

3. Pe martor și pe ceea ce este văzut![3]

4. Blestemați să fie cei [care] au săpat șanțul adânc,[4]

5. Cel cu focul aprins de vreascuri [din abundență],

6. În vreme ce stăteau așezați lângă el[5]

7. Și ei erau martori la ceea ce le-au făcut credincioșilor,

8. Pe care nu s-au răzbunat decât pentru că ei au crezut în Allah Cel Puternic [și] Vrednic de Laudă [*Al-Aziz, Al-Hamid*],

9. A Căruia este împărăția cerurilor și a pământului. Iar Allah este Martor peste toate.[6]

10. Aceia care i-au prigonit pe cei credincioși și pe cele credincioase, iar apoi nu s-au căit, vor avea parte de chinurile Gheenei și vor avea parte de chinurile Focului.

11. Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de Grădini pe sub care curg pâraie și aceasta este izbânda cea mare.

12. Răzbunarea Domnului tău este aspră.

13. El este Cel care face prima oară [creația] și El este Cel care o face din nou. [7]

1) Sura "*Zodiilor*", după versetul 1.
2) Fazele prin care trec luna, soarele și stelele în timpul mișcării lor de rotație.
3) Toate lumile care sunt văzute, întregul Univers.
4) Legendă referitoare la prigonirea credincioșilor de către un rege iudeu din Himyar, în perioada anterioară Islamului.
5) Cârmuitorii care stau pe marginile șanțului.
6) Vede totul și nu-I este nimic necunoscut.
7) În Ziua de Apoi.

14. El este Cel Iertător[8] [și] Cel Plin de Dragoste [*Al-Ghafur, Al-Wadud*],[9]

15. Stăpânul Tronului, Cel Glorios [*Al-Majid*],

16. Cel care face ceea ce voiește.

17. Oare a ajuns până la tine vestea despre oștenii

18. Lui Faraon și a neamului Thamud?[10]

19. Aceia care nu cred stăruie în tăgăduire,[11]

20. Însă Allah, care se află în urma lor, îi cuprinde pe ei.

21. Dar acesta este un Coran glorios,

22. Pe o Tablă păstrată [de Allah].

8) Cu cei care se căiesc.
9) Față de cei care I se supun și-L adoră numai pe El.
10) Care s-au ridicat împotriva trimișilor la aceste neamuri.
11) În tăgăduirea Adevărului și a revelației.

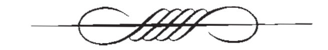

SURAT AT-TARIQ[1]

(Mekkană [36]; 17 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe cer și pe cel care vine noaptea[2]!
2. Dar de unde să știi tu ce este cel care vine noaptea?!
3. [Acesta este] luceafărul cel strălucitor!
4. Nu este suflet care să nu aibă asupra sa un păzitor,[3]
5. Deci să cugete[4] omul din ce este el creat!
6. El este creat dintr-o apă țâșnită,
7. Ce iese dintre coaste și piept![5]
8. El[6] are puterea să-l facă din nou,
9. În Ziua în care se vor dezvălui tainele,[7]
10. Și atunci nu va avea nici putere, nici ajutor.
11. Pe cerul cel cu revenirea [ploii]
12. Și pe pământul cu crăpături![8]
13. El este un Cuvânt hotărâtor[9],
14. El nu este o glumă!
15. Ei[10] plănuiesc un vicleșug,
16. Dar și Eu plănuiesc un vicleșug!
17. Deci, dă-le un răgaz necredincioșilor! Dă-le lor un scurt răgaz!

1) Sura "*Celui care vine noaptea*", numită astfel după versetul 1.
2) "*Cel care vine noaptea*": Luceafărul strălucitor.
3) Aceștia sunt îngerii care îi păzesc pe oameni și scriu faptele lor din porunca lui Allah.
4) Dacă se îndoiește.
5) Pelvis și coaste.
6) Allah Preaslăvitul.
7) Se vor face cunoscute cele ascunse în suflete și în inimi.
8) Provocate de răsărirea plantelor.
9) Coranul.
10) Cei care îl tăgăduiesc.

 87 SURAT AL-'A'LA[1]

(Mekkană [8]; 19 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Laudă numele Domnului tău Cel Preaînalt [*Al-'A'la*]

2. Care a creat și a plămădit

3. Și care a orânduit și a călăuzit,

4. Care a făcut să se ivească pășunea,[2]

5. Iar apoi[3] a făcut-o fân întunecat!

6. Noi te vom învăța să reciți [Coranul], astfel încât tu să nu uiți,

7. Decât numai ce voiește Allah; El cunoaște deopotrivă ceea ce se rostește și ceea ce este ascuns.

8. Noi ți-l vom face ușor [să urmezi] religia cea mai ușoară

9. Deci îndeamnă,[4] întrucât îndemnarea este spre folos.

10. Cel ce se teme [de Allah] se lasă îndemnat,

11. Dar se ferește cel nelegiuit,

12. Care va arde în focul cel mai mare,

13. În care nici nu va muri, nici nu va trăi [o viață ușoară].

14. Va izbândi cel ce se curățește

15. Și numele Domnului său îl pomenește și face Rugăciunea.

16. Dar voi alegeți viața din această lume,[5]

17. Însă Viața de Apoi este mai bună și este dăinuitoare.

18. Aceasta[6] se află încă și în foile cele vechi,

19. În foile lui Avraam și ale lui Moise.[7]

1) "*Cel Preaînalt*", titlu luat după versetul 1.
2) Din pământ.
3) După ce a fost proaspătă și verde.
4) Pe robii lui Allah.
5) Preferați plăcerile trecătoare din această lume și vă străduiți să le dobândiți.
6) Ceea ce a fost menționat.
7) Altele decât Tora.

 SURAT AL-GHAȘIYA[1]

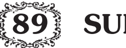
(Mekkană [68]; 26 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Oare a ajuns la tine vestea despre cea care acoperă[2]?
2. În Ziua aceea, vor fi chipuri umilite,
3. Muncindu-se, istovite,
4. Arzând într-un foc fierbinte.
5. Și li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor
6. Și nu vor avea ca mâncare decât *dari'*[3],
7. Ce nici nu îngrașă și nici nu astâmpără foamea.
8. Și în Ziua aceea vor fi chipuri vesele,
9. Mulțumite de strădania lor [de pe pământ],
10. Într-o Grădină înălțată,
11. În care nu vor auzi vorbe deșarte.
12. În ea va fi un izvor ce curge,
13. În ea vor fi divanuri ridicate
14. Și pocale așezate[4]
15. Și perne rânduite[5]
16. Și covoare așternute.
17. Oare nu se uită ei la cămile[6] cum sunt ele create?
18. Și la cer, cum este înălțat?
19. Și la munți, cum sunt ei ridicați?
20. Și la pământ, cum este el întins?
21. Deci îndeamnă! Tu ești numai un îndemnător,
22. Tu nu ai putere asupra lor [ca să-i silești la credință],
23. Însă pe acela care întoarce spatele și nu crede,
24. Pe acela îl va chinui Allah cu chinul cel mai mare.[7]
25. La Noi este întoarcerea lor[8]
26. Și Nouă Ne revine să le cerem lor socoteală!

1) "*Cea care acoperă*", titlu luat după versetul 1. Și prin "cea care acoperă" se are în vedere Ziua Învierii care cuprinde totul.
2) Ziua Învierii, care acoperă toate făpturile cu efectele ei înspăimântătoare.
3) Un soi de tufișuri cu spini pe care nu le pasc nici vitele, din pricină că sunt otrăvitoare și mortale.
4) Dinaintea lor.
5) Pentru a se rezema de ele.
6) Care sunt la îndemâna lor, căci se folosesc de ele tot timpul?
7) Pedeapsa Infernului.
8) Prin moarte și înviere.

 SURAT AL-FAJR[1]

(Mekkană [10]; 30 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe zori
2. Şi pe cele zece nopţi![2]
3. Pe cel care are pereche şi pe cel fără pereche[3]
4. Şi pe noaptea ce se scurge!
5. Oare este acesta un jurământ pentru cel cu pricepere?
6. Oare nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu 'Ad,
7. Cu Iram,[4] [cetatea] cu corturi ridicate,
8. Care nu a mai avut seamăn printre cetăţi
9. Şi cu cei din neamul Thamud, care au tăiat stâncile din vale,[5]
10. Şi cu Faraon, stăpânul oştenilor
11. Care au fost nelegiuiţi în cetăţile [lor]
12. Şi au înmulţit stricăciunea în ele?
13. Aşadar, Domnul tău a vărsat asupra lor chinuri felurite!
14. Domnul tău este la pândă!
15. Cât despre om, când Domnul său îl încearcă şi îl cinsteşte şi este îndurător cu el, atunci el zice: "Domnul meu m-a cinstit!"
16. Însă când Domnul său îl încearcă şi-i micşorează lui înzestrarea, atunci el zice: "Domnul meu m-a umilit!"
17. Dar nu! Voi nu-l cinstiţi pe orfan
18. Şi nu vă îndemnaţi la hrănirea sărmanului
19. Şi mâncaţi moştenirea[6] cu lăcomie

1) "*Zorile*", numită astfel după versetul 1.
2) Primele zece zile din luna *dhu-l-hijja* (luna pelerinajului).
3) După o altă interpretare: făpturile şi Creatorul.
4) Cetate din ţara neamului 'Ad.
5) Sau le-au scobit pentru a locui în ele.
6) Cuvântul arab *turath*, tradus prin "moştenire", are două semnificaţii: fie averea în general, fie moştenirea propriu-zisă (aici a copiilor orfani şi a femeilor).

20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini!

21. Nu![7] Când pământul va fi prefăcut în pulbere

22. Și va veni Domnul tău, când îngerii vor sta rânduri-rânduri

23. Și va fi adusă în Ziua aceea Gheena, în Ziua aceea omul își amintește. Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea?

24. Și va zice el: "Ce bine ar fi fost, dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!"

25. Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El

26. Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El…

27. "O, tu suflet liniștit!

28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat

29. Și intră între robii Mei

30. Și intră în Raiul Meu!"[8]

7) Nu mai faceți așa și fiți cu frică de o Zi înspăimântătoare!
8) Împreună cu ei.

90 SURAT AL-BALAD[1]

(Mekkană [35]; 20 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Nu! Jur pe această cetate -

2. Și Tu[2] ești locuitor al acestei cetăți![3] -

3. Și pe părinte și pe ceea ce el zămislește![4]

4. Noi l-am creat pe om spre încercare!

5. Crede el că nu va avea nimeni putere asupra lui?

6. El zice: "Am irosit avere multă!"[5]

7. Oare crede el că nu-l vede nimeni?

8. Oare nu i-am dat lui doi ochi

9. Și o limbă și două buze

10. Și nu i-am dat lui două drumuri[6]?

11. Dar el nu a străbătut drumul cel greu![7]

12. Dar de unde să știi tu ce este drumul cel greu?

13. Dezlegarea unui gât

14. Sau hrănirea, într-o zi de foamete,

15. A unui orfan dintre rude

16. Sau a unui sărman, aflat în sărăcie lucie!

1) Sura "*Cetății*", după versetul 1. Iar prin cetate se are în vedere Mekka, orașul natal al lui Muhammed.

2) Se adresează lui Muhammed.

3) După altă interpretare: Totul este permis pentru tine în această cetate, chiar și lupta în incinta orașului sacru. Și acest lucru se va întâmpla în ziua cuceririi orașului Mekka.

4) Și pe orice părinte și pe progenitura lui!

5) Este vorba de ceea ce a cheltuit din trufie și fățărnicie.

6) Drumul binelui și drumul răului.

7) Metaforă pentru încercarea greutăților și lupta cu sufletul său.

17. Apoi, a fost dintre aceia care cred și se îndeamnă la răbdare[8] și se îndeamnă la îndurare!...[9]

18. Aceștia sunt adepți ai dreptei[10]

19. Aceia, însă, care tăgăduiesc semnele Noastre sunt adepți ai stângii[11]

20. Și asupra lor va fi un Foc închis.[12]

8) Când sunt loviți de greutăți în timpul propovăduirii Adevărului și chemării la calea lui Allah.

9) Să fie îndurători unul față de altul.

10) Cei care vor primi cărțile lor în mâna dreaptă în Ziua Judecății, adică dreptcredincioșii.

11) Adică necredincioșii, care vor primi cărțile lor în mâna stângă, în Ziua de Apoi.

12) Metaforă pentru închiderea lor veșnică în Infern.

 SURAT AȘ-ȘAMS[1]

(Mekkană [26]; 15 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe Soare și pe strălucirea lui
2. Și pe Luna care îi urmează!
3. Pe ziua care îl face să strălucească
4. Și pe noaptea care îl acoperă!
5. Pe cer și pe ceea ce l-a înălțat[2]
6. Și pe pământ și pe ceea ce l-a făcut întins!
7. Și pe suflet și pe ceea ce l-a plăsmuit
8. Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa!
9. Izbândește cel care-l curățește
10. Și pierdut este cel care-l strică![3]
11. A învinuit de minciună [neamul] Thamud prin trecerea măsurii,
12. Când s-a ridicat cel mai ticălos dintre ei.
13. Trimisul lui Allah[4] le-a zis lor: "Este cămila lui Allah, adăpați-o!"
14. Însă ei l-au socotit mincinos și au junghiat-o. Și Domnul lor s-a mâniat pe ei pentru păcatul lor și a trimis asupra lor [pedeapsă], cuprinzându-i pe toți,
15. Fără ca El să Se teamă de urmare![5]

1) Sura "*Soarelui*", după versetul 1.
2) Adică pe cel care l-a înălțat.
3) Prin săvârșirea de păcate și prin abandonarea supunerii față de Allah.
4) Profetul Salih.
5) De urmarea nimicirii lor.

92 SURAT AL-LAYL[1]

(Mekkană [9]; 21 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe noapte, când acoperă[2]
2. Și pe zi, când se luminează[3]
3. Și pe ceea ce a creat bărbat și femeie!
4. Râvna voastră este felurită![4]
5. Cât despre cel care dăruiește și are frică [de Allah]
6. Și crede în răsplata cea frumoasă,
7. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către bucurie.
8. Cât despre cel care este zgârcit și caută să se îmbogățească
9. Și tăgăduiește răsplata cea frumoasă,
10. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către ceea ce este cel mai greu[5]
11. Și nu-i va fi de nici un folos averea, când el va fi aruncat [în Foc].
12. Nouă Ne revine călăuzirea
13. Și ale Noastre sunt atât Lumea de Apoi, cât și lumea aceasta.
14. V-am prevenit pe voi despre un Foc ce arde cu flacără,[6]
15. Unde nu va arde decât cel mișel,
16. Care tăgăduiește[7] și întoarce spatele,[8]
17. În vreme ce va fi ferit de el cel evlavios,
18. Care dă averea lui [ca milostenie] și se curățește[9]

1) Sura "*Nopții*", după versetul 1.
2) Care acoperă ziua cu întunericul ei.
3) O dată cu dispariția întunericului nopții.
4) Prin urmările ei și prin răsplata ei.
5) Către chinul veșnic.
6) Focul Infernului.
7) Adevărul.
8) Semnelor și dovezilor lui Allah.
9) De murdăria și păcatul zgârceniei.

19. Și care nimănui nu-i face un bine pentru a fi răsplătit[10],
20. Ci numai căutând Fața Domnului[11] său Cel Preaînalt.[12]
21. Și el va fi mulțumit![13]

10) S-a relatat că *Bilal* - Allah fie mulțumit de el! - era robul lui *Umayya ben Khalaf*, care îl pedepsea pentru că el credea în Islam: îl scotea pe el afară, când soarele dogorea, îl întindea pe spate în piața publică din Mekka, poruncea să i se așeze o piatră grea pe piept și după aceea îl întreba: Sau rămâi așa până mori sau îl tăgăduiești pe Muhammed? Iar el răspundea: Allah este Unic.., Unic... Și pe când el era supus la aceste chinuri, a trecut pe lângă el *Abu Bakr as-Siddiq*, care i-a zis lui *Umayya*: Nu ți-e teamă de Allah să-l chinui astfel pe sărmanul ăsta? Și i-a răspuns lui: Tu mi l-ai stricat! Izbăvește-l de chinurile astea! *Abu Bakr* l-a cumpărat de la el și l-a eliberat pe calea lui Allah. Atunci politeiștii au zis: L-a eliberat pentru că a avut un interes să o facă! Atunci s-au revelat versetele 19-21.

11) Cu sensul de mulțumirea lui Allah.

12) Căutând să vadă Fața Domnului său în Paradis sau căutând mulțumirea Lui și răsplata Lui.

13) De răsplata de care va avea parte.

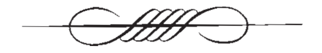

SURAT AD-DUHA[1]

(Mekkană [11]; 11 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe ziua luminoasă
2. Și pe noapte, când se întunecă!
3. Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște![2]
4. Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima![3]
5. Și Domnul tău îți va dărui și vei fi tu mulțumit!
6. Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost?[4]
7. Nu te-a găsit pe tine nepăsător[5] și te-a călăuzit?
8. Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat?
9. Cât despre orfan, pe el nu-l oprima!
10. Cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga!
11. Iar cât despre îndurarea Domnului tău, despre ea vorbește![6]

1) Sura "*Zilei luminoase*", după versetul 1, prin "ziua luminoasă" avându-se în vedere prima parte a zilei, până ce soarele se ridică sus pe cer.

2) Această sură a fost trimisă pentru a-l liniști pe Muhammed, după întreruperea revelației, un anumit timp.

3) Decât viața pământească și de aceea nu trebuie să fii mâhnit pentru ceea ce ai pierdut din ea.

4) Referiri la situații din viața lui Muhammed, căci tatăl său a murit înainte de a se naște el, iar mama sa a murit când el avea doar șase ani. Atunci l-a luat sub ocrotire bunicul lui, care a murit când el avea opt ani. După aceea a fost crescut de unchiul său Abu Talib, tatăl lui Ali.

5) Față de calea cea dreaptă.

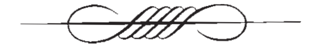
6) Aducându-I mulțumire lui Allah.

 SURAT AŞ-ŞARH[1]

(Mekkană [12]; 8 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Oare nu ţi-am deschis ţie pieptul[2]
2. Şi nu am îndepărtat de la tine povara ta,[3]
3. Care-ţi apasă pe spinare?
4. Şi nu am înălţat pomenirea ta?
5. Alături de greu vine şi uşorul![4]
6. Alături de greu vine şi uşorul![5]
7. Iar atunci când vei termina,[6] trudeşte,[7]
8. Dorindu-L pe Domnul tău!

1) Sura "*Deschiderii*", numită astfel după versetul 1.
2) Pentru a primi credinţa şi învăţăturile cuprinse în Coran?
3) În această lume şi în Lumea de Apoi.
4) Astfel a fost orânduiala lui Allah.
5) Repetiţie pentru subliniere.
6) Cu lupta împotriva idolatrilor.
7) Aducându-I laudă şi mulţumire lui Allah.

SURAT AT-TIN[1]

(Mekkană [28]; 8 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe smochini și pe măslini

2. Și pe Muntele Sinin[2]

3. Și pe această cetate sigură![3]

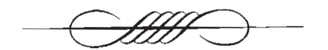
4. Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare,

5. Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos[4],

6. Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă.

7. După aceasta, ce te mai face să tăgăduiești Judecata?

8. Oare nu este Allah Cel mai Înțelept dintre judecători?[5]

1) Sura *"Smochinilor"*, numită astfel după versetul 1.

2) Muntele Tor din Sinai, lîngă care Allah i-a vorbit lui Moise.

3) Aceste prime trei versete fac referire la locurile unde au fost revelate cele trei religii monoteiste: Muntele Tor din Sinai, unde Allah i-a vorbit lui Moise, apoi Ierusalimul - cu grădinile de măslini și smochini, unde s-a născut Isus - și Mekka, unde a început propovăduirea Islamului.

4) În Gheena.

5) După acest verset se recomandă să se spună: "Ba da, pe Domnul meu!".

 SURAT AL-'ALAQ[1]

(Mekkană [1]; 19 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Citește! În numele Domnului tău care a creat, [2]
2. Care l-a creat pe om din sânge închegat![3]
3. Citește! Domnul tău este cel mai Nobil,
4. Este Cel care l-a învățat cu calemul,
5. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!
6. Dar nu! Omul întrece măsura,
7. Când se vede el bogat![4]
8. Însă la Domnul tău se află întoarcerea!
9. Îl vezi tu pe cel care oprește[5]
10. Un rob [al lui Allah], când împlinește Rugăciunea?[6]
11. Dar dacă ar fi el[7] pe calea cea dreaptă
12. Sau poruncind el evlavia[8]?
13. Și-l vezi tu când el tăgăduiește sau întoarce spatele?
14. Oare nu știe el că Allah vede?[9]
15. Dar nu! Dacă nu va înceta, Noi îl vom apuca de smocul [de păr],
16. De smocul mincinos și păcătos!
17. Să-i cheme el pe cei din preajma lui![10]
18. Iar Noi îi vom chema pe păzitorii Iadului![11]
19. Nu! Nu-i da lui ascultare[12], ci prosternează-te și apropie-te![13]

1) Sura *"Sângelui închegat"*, după versetul 2.
2) Citește ce-ți este revelat și începe cu rostirea numelui lui Allah! Acesta este primul verset din Coran care i-a fost revelat profetului Muhammed.
3) Starea embrionului în primele zile ale zămislirii sale.
4) Când se socotește bogat.
5) Acesta este Abu Jahl.
6) Profetul Muhammed.
7) Robul oprit de a face rugăciunea, adică Muhammed.
8) Cum îndrăznește acel nelegiuit să-l oprească și să-l ocărască?
9) Și-i va cere lui socoteală?
10) Pentru a-i împiedica pe cei care împlinesc Rugăciunea și pentru a-i împiedica pe dreptcredincioșii adevărați.
11) Ca să-i nimicească în această lume sau să-i conducă spre Gheena, în Lumea de Apoi.
12) Nu-i da ascultare acestui nelegiuit care vrea să te oprească de la adorarea lui Allah!
13) După acest verset se recomandă prosternarea.

 SURAT AL-QADR[1]

(Mekkană [25]; 5 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Noi am pogorât [Coranul] în noaptea *al-Qadr*.

2. Dar de unde să știi ce este noaptea *al-Qadr*?!

3. Noaptea *al-Qadr* este mai bună decât o mie de luni!

4. În timpul ei se coboară îngerii și Duhul[2], după voia Domnului lor, pentru orice poruncă![3]

5. Ea este pace, până la ivirea zorilor!

1) Sura *"Hotărârii [divine]"*, numită astfel după versetul 1, pentru că, în această noapte, Allah orânduiește toate lucrurile pământului și ale celor care trăiesc pe el pentru anul următor. Este vorba de una dintre nopțile impare din ultimele 10 zile ale lunii Ramadan, în care profetul Muhammed a avut prima revelație când a început să-i fie revelat Coranul.

2) Arhanghelul Gavriil.

3) Pentru orice poruncă voiește să o transmită robilor Săi.

 SURAT AL-BAYYINA[1]

(Medinită [100]; 8 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Cei care nu au crezut[2] dintre oamenii Cărții[3], ca și idolatrii[4], nu au încetat să nu creadă până nu le-a venit lor Dovada cea limpede:

2. Un Trimis din partea lui Allah[5], care să le citească foi curățite[6],

3. În care sunt scripturi cu judecată dreaptă.

4. Și nu s-au despărțit cei cărora le-a fost dată Cartea, decât după ce le-a venit lor dovada cea limpede[7].

5. Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinească Rugăciunea [*As-Salat*] și să achite Dania [*Az-Zakat*]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.

6. Cei care nu cred[8] dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în focul Gheenei. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile.

7. Aceia care cred și împlinesc fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile.

8. Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei[9], iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta[10] va fi pentru cel care se teme de Domnul său.

1) Sura *"Dovezii celei limpezi"*, numită astfel după versetul 1.
2) Cei care au tăgăduit profeția lui Muhammed.
3) Iudeii și creștinii.
4) Arabii păgâni.
5) Profetul Muhammed.
6) Foile Coranului.
7) Adusă de profeții lor.
8) În Allah și în Trimisul Său.
9) Pentru că I s-au supus Lui în timpul vieții.
10) Răsplata cea frumoasă.

99 SURAT AZ-ZALZALA[1]

(Medinită [93]; 8 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când pământul va fi zgâlțâit de cutremur

2. Și va scoate pământul poverile lui

3. Și omul va zice "Ce se întâmplă cu el?",

4. În ziua aceea[2], va spune el[3] veștile ce le are,

5. Pentru că Domnul tău îi va inspira lui.[4]

6. În Ziua aceea, oamenii vor ieși în cete[5], pentru ca să li se arate faptele lor.[6]

7. Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea,

8. După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.

1) Sura *"Cutremurului"*, numită astfel după versetul 1.
2) Ziua de Apoi.
3) Pământul.
4) Și îi va porunci să se cutremure și să scoată morții.
5) De fericiți și nefericiți.
6) Pentru ca Allah să le arate răsplata pentru faptele lor.

100 SURAT AL-’ADIYAT[1]

(Mekkană [14]; 11 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe alergătorii gâfâind[2],
2. Ce scot scântei[3],
3. Și pornesc la atac dimineața,
4. Stârnind colbul[4],
5. Și pătrund cu el în mijlocul mulțimii[5]!
6. Omul este nemulțumitor față de Domnul său!
7. Și el este martor pentru aceasta.
8. Și iubirea lui pentru bogăție este puternică!
9. Oare el nu știe că atunci când se va risipi ceea ce este în morminte
10. Și se va dezvălui ceea ce este în piepturi,
11. Atunci Domnul lor, în Ziua aceea, va fi Bineștiutor [*Khabir*][6] al lor?!

1) Sura *"Alergătorilor"*, adică a cailor care aleargă, numită astfel după versetul 1.
2) *"Gâfâind"*: Sunetul scos de caii care aleargă sau sunetul provocat de copitele lor.
3) Care în timpul alergării scot scântei cu copitele lor.
4) Stârnind praful din pricina alergatului lor.
5) Caii ajung, stârnind praful, până în mijlocul oștii dușmane.
6) Al faptelor lor și al gândurilor lor ascunse și îi va răsplăti după ele.

 SURAT AL-QARI'A[1]

(Mekkană [30]; 11 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. "Ziua aceea care lovește"!
2. Ce este "Ziua aceea care lovește"?
3. Și de unde să știi tu ce este "Ziua aceea care lovește"?
4. În Ziua aceea, oamenii vor fi ca fluturii risipiți[2],
5. Iar munții vor fi ca lâna scărmănată![3]
6. Cât despre cel ale cărui balanțe vor fi grele,
7. El va avea parte de o viață plăcută[4],
8. Iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare,
9. Locul lui de veci va fi un abis.[5]
10. Și de unde să știi tu ce este el?[6]
11. El este un Foc fierbinte!

1) Sura *"Celei care lovește"*, aici cu sensul de Ziua Învierii, numită astfel după versetele 1-3.
2) Comparație care subliniază ideile de mulțime, risipire, neputință, umilință și agitație.
3) Vor fi dezintegrați și particulele din praful lor vor zbura în văzduh.
4) În Paradis.
5) Gheena.
6) Abisul.

 SURAT AT-TAKATHUR[1]

(Mekkană [16]; 8 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Vă abate goana după înmulțire[2],
2. Până când veți vizita mormintele.[3]
3. Nu! Voi veți ști curând!
4. Și încă o dată: Nu! Voi veți ști curând![4]
5. Nu! Dacă ați ști cu siguranță![5]
6. Voi veți vedea Iadul!
7. Încă o dată: Îl veți vedea, cu siguranță!
8. Apoi veți fi întrebați, în Ziua aceea, despre plăceri!

1) Sura *"Înmulțirii"*, numită astfel după versetul 1; cu sensul de goană după înavuțire și după zămislirea unui număr cât mai mare de copii.

2) Goana după înmulțirea averii și a progeniturii vă îndepărtează de la supunere față de Allah. *At-Tirmizi* a relatat că *Abd Allah ben aș-Șihhir* a zis: Am ajuns la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - în vreme ce el recita acest verset: *"Vă abate goana după înmulțire"*. Și a zis el: *"Omul zice: Averea mea! Averea mea! Dar oare ai tu din averea ta altceva decât ceea ce mănânci și consumi, decât ceea ce îmbraci și rupi și decât ceea ce dai de pomană și pe această o să-l găsești păstrat [la Domnul tău în Ziua de Apoi]?!"*

3) Până la moarte.

4) Pedeapsa ce vă așteaptă pentru preocuparea voastră de aceste pofte trecătoare.

5) Ce pedeapsă vă așteaptă.

 SURAT AL-’ASR[1]

(Mekkană [13]; 3 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Jur pe timp!

2. Că omul va fi în pierdere,[2]

3. Afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.

1) Sura *"Timpului"*, numită astfel după versetul 1.

2) Ca urmare a faptului că pune viața pământească și plăcerile trecătoare mai presus de Viața de Apoi.

104 SURAT AL-HUMAZA[1]

(Mekkană [32]; 9 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Vai pentru tot clevetitorul și defăimătorul
2. Care strânge avere și o socotește,[2]
3. Crezând că averea sa îl va face nemuritor!
4. Dar nu! El va fi aruncat în Al-Hutama![3]
5. Și de unde să știi tu ce este Al-Hutama?
6. Focul aprins al lui Allah,
7. Care se înalță peste inimi.
8. El se va închide deasupra lor,[4]
9. În coloane întinse[5]!

1) Sura *"Clevetitorului"*, numită astfel după versetul 1.
2) Și nu cheltuiește din ea în chip de milostenie.
3) Literal "cel care strivește", dar aici cu sensul de Infern.
4) Fără putința de a mai ieși din el.
5) Versetele 1-9: Allah îl amenință pe omul care-i clevetește și-i defăimează fără încetare pe semenii săi și care este preocupat de strângerea de averi și de sporirea numărului copiilor, închipuindu-și că bunurile sale îl vor face veșnic, că nu va muri și nu i se va cere socoteală! Dar nu! Allah îl va arunca pe el în Gheena care nimicește tot ce este aruncat în ea. Și ce foc înspăimântător care arde cu vâlvătăi ce ajung până la inimi! Și ea este închisă peste necredincioși și nesupuși și focul ajunge până la ei cu coloanele sale întinse.

105 SURAT AL-FIL[1]

(Mekkană [19]; 5 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

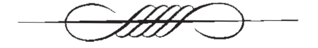
1. Oare n-ai văzut tu[2] ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?![3]

2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?![4]

3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri,

4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars!

5. Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.

1) Sura *"Elefantului"*, numită astfel după acest cuvânt din versetul 1 și după conținutul ei în ansamblu. Este o sură mekkană care vorbește despre "oamenii elefantului" care au voit să dărâme *Al-Ka'aba* cea nobilă, însă Allah a respins viclenia lor și a apărat Casa Sa de nelegiuirea lor, trimițând asupra oastei lui *Abraha al-Așram* cele mai slabe dintre creaturile Sale.

2) O, Muhammed!

3) Referire la expediția etiopiană condusă de Abraha, care a voit să distrugă sanctuarul Al-Ka'aba. Dar elefantul uriaș care mergea în fruntea oștii a refuzat să intre în Mekka și păsările trimise în stoluri au aruncat cu pietre de lut ars asupra oastei, distrugând-o în întregime.

4) Nu l-a zădărnicit.

 SURAT QURAYȘ[1]

(Mekkană [29]; 4 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pentru obiceiul [neamului] Qurayș,

2. Obiceiul lor pentru călătoria de iarnă și cea de vară,

3. Să-L adore ei pe Stăpânul acestei Case,[2]

4. Care-i hrănește, păzindu-i de foame și-i ferește pe ei de spaimă!

1) Sura *"Qurayș"*, numită astfel după versetul 1. Neamul Qurayș este tribul profetului Muhammed din zona orașului Mekka.

2) Sanctuarul Al-Ka'aba.

107 SURAT AL-MA'UN[1]

(Mekkană [17]; 7 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Îl vezi tu[2] pe cel care tăgăduiește Judecata?
2. El este acela care-l alungă pe orfan [cu asprime]
3. Și nu îndeamnă la hrănirea sărmanului.
4. Și vai acelora care fac Rugăciunea
5. Fiind fără de grijă față de Rugăciunea lor,
6. Care sunt numai fățarnici
7. Și opresc de la ajutor!

1) Sura *"Ajutorului"*, numită astfel după versetul 7, în care apare cuvântul *"Mă'un"* ce desemnează uneltele și ustensilele de care se ajută și se folosesc oamenii.

2) Tu, Muhammed!

108 SURAT AL-KAWTHAR[1]

(Mekkană [15]; 3 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Noi ți-am dat ție [*Al-Kawthar*][2] prisosință[3].

2. Deci împlinește Rugăciunea pentru Domnul tău și jertfește![4]

3. Cel ce te urăște va fi fără copii!

1) Sura *"Prisosinței"*, numită astfel după versetul 1.

2) Al-Kawthar este numele unui râu din Paradis, din care beau dreptcredincioșii.

3) Adică ți-am oferit ție bine din abundență, constând din Coran, înțelepciune, profeție, religia adevărată și buna călăuzire, în care se află fericirea pentru această viață și pentru Viața de Apoi.

4) Jertfește animalul adus ca ofrandă, în conformitate cu ritualul, numai pentru Allah.

109 SURAT AL-KAFIRUN[1]

(Mekkană [18]; 6 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Spune: "O, voi, necredincioși!
2. Eu nu ador ceea ce adorați[2]
3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
4. Nici adorarea mea nu este asemeni adorării voastre,
5. Și nici adorarea voastră nu este asemenea adorării mele!
6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!"[3]

1) *"Necredincioșii"*, numită astfel după versetul 1.
2) Idolii și zeii pe care-i adorați acum.
3) Această sură a fost revelată când mai-marii tribului Qurayș au fost de acord să-L adore pe Allah, dar cu condiția ca și Muhammed să adore idolii și zeitățile lor, ceea ce ar fi însemnat perpetuarea politeismului.

110 SURAT AN-NASR[1]

(Medinită [114]; 3 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Când vine biruința lui Allah[2] și cucerirea[3]

2. Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete[4],

3. Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător [cu cel care se căiește] [*Tawwab*]!

1) Sura *"Biruinței"*, numită astfel după versetul 1.
2) Victoria religiei Sale adevărate.
3) Cucerirea orașului Mekka.
4) Și nu unul câte unul, așa cum se întâmpla la începutul propovăduirii.

111 SURAT AL-MASAD[1]

(Mekkană [6]; 5 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Să piară mâinile lui Abu Lahab[2] și să piară și el[3]!

2. Averea lui să nu-i fie de nici un folos și nici ce a agonisit!

3. Va arde în Focul cu flăcări,

4. Împreună cu muierea lui,[4] aducătoarea de vreascuri,

5. Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].[5]

1) Sura *"Firelor"*, numită astfel după versetul 5.

2) Un unchi al Profetului Muhammed din partea tatălui, unul din cei mai înverșunați adversari ai Islamului. El a murit păgân, după bătălia de la Badr.

3) *Motivul revelării*: Se relatează că *Ibn Abbas* a zis, când s-a revelat *"Și avertizează neamul tău cel mai apropiat!"*: Profetul - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - a urcat pe colina *As-Safa* și a strigat: O, voi fii al lui Fahr! O, voi fii ai lui Udayy! A strigat așa după fiii tuturor clanurilor ale tribului Qurayș, până ce s-au adunat. Dacă cineva nu a putut să vină în persoană, a trimis un sol ca să audă și să vadă ce se întâmplă. S-au adunat qurayșiții și a venit și unchiul său *Abu Lahab*. Atunci au întrebat: Ce ai a ne spune? Și le-a răspuns profetul Muhammed - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - , întrebându-i pe ei: *"Oare dacă v-aș fi spus că o oaste de călăreți se află în vale, gata să năvălească peste voi, m-ați fi crezut voi?"* Și i-au răspuns lui: Da! Nu te-am învinuit niciodată de minciună! Atunci a zis el: *"Eu vă vestesc că vă sunt vouă prevenitor despre o pedeapsă aspră!"* Și atunci i-a zis *Abu Lahab*: Să nu mai ai parte de fericire, Muhammed! De-aia ne-ai adunat? Atunci a revelat Allah: *"Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!"* și restul surei.

4) Umm Jamil, sora lui Abu Sufyan. Se relatează că ea arunca vreascuri cu spini dinaintea casei Profetului Muhammed, când se întorcea prin întuneric de la Rugăciunea pe care o făcea la sanctuarul Al-Ka'aba, noaptea târziu.

5) Fibre de palmier, rafie.

112 SURAT AL-IKHLAS[1]

(Mekkană [22]; 4 versete)

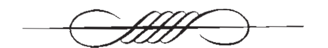
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Spune: "El este Allah, Cel Unic[2]!

2. Allah-us-Samad![3]

3. El nu zămislește și nu este născut

4. Și El nu are pe nimeni egal!"

1) Sura *"Devoțiunii"*, adică a credinței în Allah Cel Unic, titlul rezumând conținutul ei.

2) *Motivul revelării*: S-a relatat că niște politeiști au venit la Trimisul lui Allah - *Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască!* - și au zis: O, Muhammed, descrie-ni-L nouă pe Domnul tău! El este făcut din aur, din argint, din smarald sau din safir? Atunci el a revelat: *"Spune: "El este Allah, Cel Unic, / Allah este Stăpânul!"* etc.

3) Allah este Stăpânul, Cel care-și ajunge Sieși, Cel de care toate creațiile au nevoie, dar El nu are nevoie de nimic... O traducere a cuvântului arab *"samad"* ce înglobează mai multe sensuri, din care reiese ideea de superioritate absolută.

113 SURAT AL-FALAQ[1]

(Mekkană [20]; 5 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Spune: "Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor
2. Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat
3. Și împotriva răului întunericului care se așterne
4. Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri[2]
5. Și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește."[3]

1) Sura *"Revărsatului zorilor"*, numită astfel după versetul 1.
2) Făcând vrăji împotriva cuiva.
3) Când își manifestă pizma.

114 SURAT AN-NAS[1]

(Mekkană [21]; 6 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Spune: "Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,

2. Stăpânul oamenilor,

3. Dumnezeul oamenilor

4. Împotriva răului ademenitorului fugar[2]

5. Care șoptește în piepturile oamenilor,[3]

6. Dintre djinni și oameni".

1) Sura *"Oamenilor"*, numită astfel după acest cuvânt care se repetă în cinci din cele șase versete ale ei.

2) Șeitan, care îi ademenește pe oameni, dar care fuge la pomenirea numelui lui Allah.

3) Îi ispitește, șoptindu-le.

CUPRINS